

مُخْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِلإِمَامِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَظَمِ عَبْدِ الْقَيْوَمِ الْمَدَنِيِّ
الْمُتَوَفَّى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و رونگردنه وهی
نوری فارس همه خان

شهریه رشتی چاپ
مه لا مه حمودی گه لالهیی

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى اقرأ الثقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مُخْتَصَر
صَحِيحُ مُسْلِمٍ

مُخْتَصَر

صَحَاحُ مُسْلِمٍ

لِلْإِمَامِ زَكِيٍّ آلِ دِينَ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ الْقَوِيمِ الْمُنْذَرِيِّ

الْمُتَوَفَّى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و رونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه هموودی گه لالهیی

(به رگی سیهه م)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب ﴿مختصر صحیح مسلم﴾

📖 وەرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ: (۳۰۰۰) دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) ی وەزارەتی روژنەبیری پیدراوه.

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ هـ.

📖 تایپ: (نیان حسین)

📖 له‌سه‌ر ئه‌هرکی کتیب‌خانه‌ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی

پاریزراوه بو کتیب‌خانه‌ی ناوبراو.

۲۷- نامه‌ی تۆله‌ی تاوان (خودوود)

{ بپروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۳، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۲۲۸۷ هه‌تا ژماره: ۲۴۰۰، زنجیره: ۱۰۱ = زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۲۲ به‌پیی پیرست + فیهی ئاسان/۲، زنجیره: ۳۰۲ هه‌تا زنجیره: ۳۴۶ + ته‌جریدی بوخاری/۵، لاپه‌ره: ۳۳۲، زنجیره: ۹۱ }.

۸۱۴) تۆله‌ی شه‌ری که‌سی کج یا کوربی، بیوه‌ژن یا بیوه‌ بیاوبی و داوینیبیسی
بکا (۴۳۸۹ - ۴۴۲۶)

باب: حَدُّ الْبَكْرِ وَالْثَّيِّبِ فِي الزَّانَا

۱۰۳۶- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُرْبٌ لَذْلِكَ، وَتَرَبَّدَ لَهُ وَجْهُهُ، قَالَ: فَأُنْزِلَ عَلَيْهِ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَقِيَ كَذَلِكَ، فَلَمَّا سَرَى عَنْهُ، قَالَ: « خُذُوا عَنِّي فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا، الثَّيِّبُ بِالثَّيِّبِ، وَالْبَكْرُ بِالْبَكْرِ، الثَّيِّبُ جُلْدُ مِائَةٍ، ثُمَّ رَجُمَ بِالْحِجَارَةِ وَالْبَكْرُ جُلْدُ مِائَةٍ ثُمَّ نَفَى سَنَةً ». {الحدیث: ۴۳۹۲ = ۴۳۸۴}

عوباده‌ی کوری صامیت (ره‌زای خوی لئ بی) فه‌رمووی: ده‌ستووری پیغه‌مه‌به‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) وابوو که‌سرووش (وه‌حی = نیگا)ی بۆده‌هات، سه‌خله‌ت ده‌بوو، ره‌نگی ده‌برسکاو ده‌گۆرا. فه‌رمووی: روژی سرووشی بۆهات، تووشی هه‌مان سه‌خله‌تی و ره‌نگ گۆران بوو، که نه‌و حاله‌ته به‌ریدا، فه‌رمووی: (برپاره‌کانی ئایینی پیروژ له‌خۆم وهر‌بگرن، برپاره‌کانی ئایینی پیروژ له‌خۆم وهر‌بگرن: ئاماژه به‌و ئایه‌ته‌ی قورئانی پیروژ که ده‌فه‌رموی:

{ فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا - نساء/۱۵ } نه‌و ژنانه که‌له‌م ئایه‌ته‌دا باسکراون، خودا نه‌م یاسه‌یه‌و نه‌م ریگه‌یه‌ی بۆدانان: ژن و پیاو، که ژنه‌که شووی کردبی و پیاوه‌که‌یش ژنی هی‌نابی، نه‌گه‌ر داوین پیسییان نه‌نجامدا، یه‌کی سه‌رو سه‌د داری هه‌ددیان لی ده‌دری و به‌رده

بارانیش ده‌کریڼ تامردن! کچو کورپش نه‌گهر داوین پیسیان کرد، یه‌کی سهر و سهد داری هه‌دیان لی دهری و تاماوه‌ی سالیکیش شاربه‌دهر ده‌کریڼ). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۲۳۵۵}.

۸۱۵) به‌رده بارانی ژن و پیاو، کاتی داوین پیسی بکه‌ن

باب: رَجْمُ الثَّيِّبِ فِي الزَّيْنَا

۱۰۳۷- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مَنبَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى فَيُضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْإِعْتِرَافُ. {الحديث: ۴۳۹۴ = ۴۳۸۶ فم}:

عوبه‌یدوللای کوری عه‌بدوللای کوری عوتبه (ره‌زای خودایان لی بین) فه‌رمووی: له عه‌بدوللای کوری عه‌باسم بیست (ره‌زای خودایان لی بین) ده‌یفه‌رموو: عومه‌ری کوری خه‌تاب (ره‌زای خوی لی بین) له‌سهر دوانگه (واته: له‌سهر مینه‌بر) ده‌کی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بین) فه‌رمووی: بیگومان که‌خودا موحه‌مه‌دی ناردوو له‌گه‌ل ئایینی راست و دروستداو قورئانی ناردوته خواره‌وه بو‌ی، ئایه‌تی به‌رده بارانکردنی داوین پیسیان جاران ئایه‌تی بوو له قورئان که ئه‌مه ده‌فه‌که‌یه‌تی: {الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا فَارْجُمُوهُمَا الْبَيِّنَةُ} واته: پیاو و ژنی سهره، نه‌گهر زینایانکرد، به‌بی چه‌ندو چوون سه‌نگه سهریان بکه‌ن). ئیمامی عومه‌ر فه‌رمووی: ئیمه به‌خودی خو‌مان ئه‌و ئایه‌تی ره‌جمه‌مان خویندوه له مه‌به‌سته‌که‌ی تی گه‌یشته‌ووین، هه‌رچه‌نده ئه‌م ئایه‌ته له تیلاوه‌تدا نه‌سخ بو‌ته‌وه له خویندنه‌وه‌دا سراوته‌وه له قورئاندا نانووسری، به‌لام ده‌گه‌رو کاریگه‌ری و برشتی هه‌رماوه هیشتا حو‌کمی پی ده‌کری، بو‌یه پیغه‌مبه‌ر خوی

(دروودی خوی له سهر بن) له سهردهمی خویا، کاری پښ دهکردو داوینپیسانی بهردهباران دهکرد، نهوهتانی نیمه یارانو جینیشینانی نهویش، له پاش خوی داوینپيسان بهردهباران دهکین، به لام دترسم که موسولمانان بکهونه سهردهم و روژگاریکهوه، که سی پهیدا ببی بلئ: له نامه ی خودادا نایه تی بهردهباران کردنی تیانیه، نهوسا به نهکردنی نه رکئ، که خودا له قورئانا دیناوه له سهریان، تاوانبار دهن و له ریگه دهردهچن! بیگومان که بهردهباران کردن فرمانی نامه ی خودایه و راست و دروست و هقه، و نه م فرمانه (واته: نه م حوکمه) بو نه و پیاوو ژنانیه، که لهوه و پیش ژنیان هیئابی و بهدهستیان گرتبی، یاخود شوویان کردبی و میرد چووبیته لایان و بهدهستی گرتبن، واته: موحصه بن.

وهلی له ههل و مهرجیکا که به لگه هه بی، که بریتیه له چوار شایه تی نیرینه ی داپهروه، یاسک دیاری بداو سکه که هیچ نه گهریکی تری نه بی، یاپی لیئان و چوونه ژيروو داننان بهتوانا، له ئارادا هه بی). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۲۳۵۶ – ش/د/ت/ن}.

۸۱۶) هدد جی به جی دهکری له سهر که سی که پی له کردنی تاوانی داوینپیسانی بنی. (۴۳۸۹ – ۴۴۲۶)

باب: حَدُّ مَنْ اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالزَّنا

۱۰۳۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَجُلٍ قَصِيرٍ أَشْعَثَ، ذِي عَضَلَاتٍ، عَلَيْهِ إِزَارٌ، وَقَدْ زَنَى، فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلَّمَا نَفَرْنَا غَازِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَخَلَّفَ أَحَدُكُمْ يَنْبُ نَيْبُ النَّيْسِ يَمْنَحُ أَحَدَاهُنَّ الْكُتْبَةَ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُمَكِّنِي مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا جَعَلْتُهُ نَكَالًا (أَوْ نَكَلْتُهُ)، قَالَ: فَحَدَّثْتُهُ سَعِيدَ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ: إِنَّهُ رَدَّهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ. وَفِي رَوَايَةٍ: فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا. {الحديثان: ۴۴۰۰ و ۴۴۰۱ = ۴۳۹۲، ۴۳۹۳ فم}:

جابری کوری سه موره (رهزای خودایان ل بن) فهرمووی: پیاویکی کورته بالای قزنه ی تیکسمرپرایان هیئا بو دادگایی بولای پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بن) کراسی له بهردا

نہبوو، تہنیا دہرپیئہ کی لہ پیدابوو، داوینپسی کردبوو، پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) دووچار گیرایہ دواوہ، لہپاشا کابرا ہہروازی نہہینا، لہبہرئہوہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) بہرمدہبارانیان کرد، ہہتا مرد۔ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) فہرمووی: (گشت جارئ کہدہچین بو خہباتو تیکوُشان لہرپیگہی خوادا، بو پہخشی نایینی پیروزی ئیسلام، کہسیکتان خوئی ئہدزیتموہ، وہک سابریں دہمرقیئی، بہ جاموُلکہیئ شیر زئی فریو دہداو داوینپسی لہگہل دہکا، ہہرکاتی خودا دہستم گیربکا، لہیہکی لہمانہ دہیکہم بہ پہندی زہمانہ، یا فہرمووی: دہیکہم بہ پہندی بسات). راوی کہ شوعبہیہ دہفہرموئ: ئہم فہرموودہیہم بو سہعیدی کوری جوبہیر گیرایہوہ، فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) چوارچار گیرایہ دوواوہ۔ لہگیرانہوہیہکا: دووچار یا سیجار گیرایہ دواوہ۔ {تاج: ۳، زنجیرہ: ۹۲، ژمارہ: ۲۳۵۷}۔

ئہم پیاوہی لہم فہرموودہدا باسکراوہ، ماعیزی ئہسلہمی بوو (رہزای خودای لئ بن) ماعیزی کوری مالیکی ئہسلہمی دائہنری بہہاوہلی پیغہمبہر، چیروکی بہرمدہباران کردنی لہ صہحیحہیندا ہہیہ، دادہنری بہ مہدینہی، لہپاش ئہوہی داوینپسی لی روویدا، تہوبہیہکی جوانی کردو پہشیمان بووہو ہاتہ خزمہتی پیغہمبہرو پیی لہتاوانی خوئی ناو وازی نہہینا، ہہتا بہرمدہباران کرا، لہ فہرموودہیہکا دہفہرموئ: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) پیی فہرموو: ئہوہ شیت بوویت واوادلئیت؟ ماعیز گوتی: نہء۔ لہ گیرانہوہیہکی تردا، بوئہوہی کہ پیغہمبہر پہشیمانی بکاتہوہ، پیی فہرموو: رہنگہ ہہر ماحت کردبئ؟ گوتی: نہء، تاپی فہرموو: {ہل نکتہا؟ قال: نعم. واتہ: ئایا گاوتہ؟ گوتی: نا}۔ جا ئہوجا فہرمووی: (ژنت ہیناوہ؟) گوتی: نا، ہیناومہ، جا ئہوسا حہزرت (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمانی کرد سہنگہ سہریانکرد۔ لہگیرانہوہیہکا: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (ئہمہ توبہیہکی وہہای کرد، ئہگہر بیئتو دابہش بکری بہسہر نہتہووہیہکی گہورہدا، بہشی ہہموویان دہکا)۔

یاخوای پیرۆزی بئ تەو بەی بەراستی. لە فەتحو لولەھیمدا لەم شوێنەدا دەفەر موی: پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) فەر موی: (ئیستا ماعیز لە روبارەکانی بەهەشت خو هەل دەکێشێ). {أبو داود، رقم: ۴۴۲۸}. {تاج/۳، زنجیر: ۹۲، ژمارە: ۲۳۵۷، ج/۴}.

۸۱۷ پیلینەر چوار جار پیلینان لە داوینییسی دووبارە دەکاتەو، چائی بو بەردەبارانکراو هەل دەکەنری ژنی دووگیان دواوە خری تا منالەکە ی دادەنێ، بەردەبارانکراو نوێژ لەسەر تەرمەکە ی دەکری. (۴۳۸۹ - ۴۴۲۶)
باب: تَرْدِيدُ الْمُقْرِ بِالزَّنا أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، وَالْحَقْرُ لِلْمَرْجُومِ، وَتَأْخِيرُ الْحَامِلِ حَتَّى تَضَعَ، وَالصَّلَاةُ عَلَى الْمَرْجُومِ

۱۰۳۹- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ الْأَسْلَمِيَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَزَيْتُ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي، فَرَدَّهُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَيْتُ، فَرَدَّهُ الثَّانِيَةَ، فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى قَوْمِهِ، فَقَالَ: «أَتَعْلَمُونَ بِعَقْلِهِ بَأْسًا؟ تُنْكِرُونَ مِنْهُ شَيْئًا؟» فَقَالُوا: مَا نَعْلَمُهُ إِلَّا وَفَى الْعَقْلُ مِنْ صَالِحِينَ فِيمَا نَرَى، فَأَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا، فَسَأَلَ عَنْهُ، فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ وَلَا بِعَقْلِهِ، فَلَمَّا كَانَ الرَّابِعَةَ، حَفَرَ لَهُ حُفْرَةً، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ، قَالَ: فَجَاءَتِ الْغَامِذِيَّةُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَيْتُ فَطَهِّرْنِي، وَإِنَّهُ رَدَّهَا، فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ تَرُدُّنِي؟ لَعَلَّكَ أَنْ تَرُدُّنِي كَمَا رَدَدْتَ مَاعِزًا، فَوَاللَّهِ إِنِّي لِحُبْلَى، قَالَ: «إِمَّا لَا، فَادْهَبِي حَتَّى تَلِدِي». قَالَ: فَلَمَّا وَلَدَتْ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي خِرْقَةٍ قَالَتْ: هَذَا قَدْ وَلَدْتُهُ، قَالَ: «ادْهَبِي فَأَرْضِعِيهِ حَتَّى تَفْطِمِيهِ»، فَلَمَّا فَطَمَتْهُ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي يَدِهِ كِسْرَةٌ خُبْزٍ، فَقَالَتْ: هَذَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ فَطَمْتُهُ، وَقَدْ أَكَلَ الطَّعَامَ، فَدَفَعَ الصَّبِيَّ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَحَفَرَ لَهَا إِلَى صَدْرِهَا، وَأَمَرَ النَّاسَ فَرَجَمُوهَا، فَيُقْبِلُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بِحَجَرٍ فَرَمَى رَأْسَهَا فَتَنْضَحُ الدَّمُ عَلَى وَجْهِ خَالِدٍ، فَسَبَّهَا، فَسَمِعَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَّهُ إِيَّاهَا، فَقَالَ: «مَهْلًا يَا خَالِدُ! فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لُغْفِرَ لَهُ»، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا، وَدُفِنَتْ. {الحديث: ۴۴۰۷ = ۴۳۹۹ فم}:

بورهيره (رەزاي خىواي لى بىن) فەرموۋى: ماعىزى كۆرى مالىكى ئەسلەمى ھاتە خىزمەتى
 ھەزرىت (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) ەزىكىرد: ئەي پىڭمەبەرى خودا! زۆر سىتەم لەخودى
 خۇم كىردوۋ، داۋىنپىسىم كىردوۋ، دەمەۋى كەتۋ پاكم بىكەيتەۋ، پىڭمەبەر ئەۋ
 جارى رەتىكىردەۋ، جا بۇ سبەينى ھاتەۋ خىزمەتى، گوتىيەۋ: ئەي پىڭمەبەرى
 خودا! مەن داۋىنپىسىم كىردوۋ، پاكم بىكەردەۋ، بۇ جارى دوۋم پىڭمەبەر
 رەتىكىردەۋ، ۋەلامى نارد بۇ ھۆزەكەي فەرموۋى: (ئايى كەموكۆرى لە
 ھۆشيدادەبىنن؟ نەنگىكى تىادا گومان دەبەن؟). گوتيان: ئەۋەي ئىمە ئاگامان
 لىيەتى ھۆشى تەۋاۋ، بەپىي بۇچوۋنى ئىمە لە پىۋا باشانى ئىمەيە، جا بۇجارى
 سىيەم ھاتەۋ بۇ خىزمەتى پىڭمەبەر (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) دىسان پىڭمەبەر نارديەۋە
 بۇلاي ھۆزەكەي، پىرسارى لەبارەي ماعىزەۋ لى كىردنەۋ، دىسان گوتيانەۋ: ھىچ
 گومان نابەين، نە لەخۇيا، نە لەئەقلىدا، جا بۇ جارى چۈرەم كە ھاتەۋ، پىڭمەبەر
 (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) فەرمىانى كىرد كە بەردەباران بىكرى، چاللىكى بۇ ھەلگەنرا، ئەۋجا
 پىڭمەبەر (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) فەرمىانىكىرد بەردەبارانىان كىرد.

فەرموۋى: ژنىكىش لەھۆزى غامىد ھات، ەرزى ھەزرىتى كىرد: ئەي
 پىڭمەبەرى خودا! مەن داۋىنپىسىم كىردوۋ، بە جىبەجى كىردنى ھەددى شەرى
 پاكم بىكەردەۋ، پىڭمەبەرىش گەپاندەۋە ھەددى بەسەردا جىبەجى نەكىرد، جا
 بۇ سبەينى ژنەكە ھاتەۋە گوتى: ئەي پىڭمەبەرى خودا! بۇجى دەمگەپىننىتەۋ؟
 رەنگ بى ۋەك چۆن ماعىزىت گەپاندەۋە، مىش بگەپىننىتەۋ، دەي سۈيىندم
 بەخودا، سىم پىرە لەداۋىنپىسى.

پىڭمەبەر (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) فەرموۋى: (دەي كەھەر ۋازناھىننىت ۋ ناتەۋى نەپنى
 خۇت بېۋشيت، دە ئىستا بىرۋ ھەتا مەللەكەت دەبى). فەرموۋى: جا كەژنەكە
 مەللەكەي بوۋ، لە پارچەيى پەپۇدا مەللەكەي ھىنا بۇ پىڭمەبەرۋ گوتى: ئەمە
 مەللەكەمە كە بوۋمە، پىڭمەبەر (دروۋدى خىواي لەسەر بىن) فەرموۋى: (دە ئىستا بىرۋ، شىرى
 پىن بدە، ھەتا لەشىر دەپىرپىتەۋ). جاكاتى ژنەكە مەللەكەي گەۋرەكىرد، ھەتا لەشىر

برپییه وه، منالّه که ی هیئاوه بو خزمه تی پیغه مبه ر، له تی نانی به دهسته وه بوو ده یخوارد گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه مه منالّه که مه، ئه وه تا برپیومه ته وه له مه مک و ئه وه تا نان و ئاو ده خوا، جا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) منالّه که ی دایه ده ست پیاوئ له موسوئمانان، که سه ره رشتی بکا، ئه و جا فه رمانی کرد: چالیکیان بو ژنه که هه لکه ند، قوولیه که ی هه تا سه ر سینگ ی بوو، وه فه رمانی کرد به خه لکه که به رده بارانیان کرد، له و کاته دا خالیدی کوری وه لید به ردیکی هیئا کیشای به سه ری ژنه که دا، خوینه که فیچقه ی کرد، چوو به ده موچای خالیدا، له سه ر ئه وه خالید جمینی به ژنه که دا، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) جمینه که ی خالیدی بیست، که دای به ژنه که، فه رمووی: (هیواش! ئه ی خالید! به و که سه که گیانی منی به ده سه، ئه م ژنه ته وه به یه کی جوانی وه هایکرد، ئه گه ر باجگرو گومرگ خویش ته وه به ی واحوان بکه ن خودا لییان خویش ده بی و ته وه به که یان قه بوول ده کا).

ئه و جا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) فه رمانی فه رموو، ته رمی ژنه که یان ئاماده کرد، وه ک شوژدن و کفن کردن، ئه و جا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) خوی نوژی مردووی له سه ر ته رمه که ی کرد، ئه و جا له گوژستانی موسوئمانان ته رمه که یان ناشت. {تاج / ۳، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۲۳۶۱}.

۸۱۸) ئه گه ر خاوه ن نامه کان، خاوه ن په یمان بوون (واته: ئه هلی ذیممه بوون)

له سه ر داوینپیسی سه نگه سار ده کرین

باب: رَجْمُ الْيَهُودِ أَهْلِ الذِّمَّةِ فِي الرِّثَا

۱۰۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى بِيَهُودِيٍّ وَيَهُودِيَّةً قَدْ زَنِيَا، فَأَنْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى جَاءَ يَهُودَ، فَقَالَ: « مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ عَلَى مَنْ زَنَى؟ » قَالُوا: نُسَوِّدُ وُجُوهَهُمَا وَنُحْمَلُهُمَا، وَنُخَالِفُ بَيْنَ وَجُوهِهِمَا، وَيُطَافُ بِهِمَا، قَالَ: « فَاتُوا بِالتَّوْرَةِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ »، فَجَاءُوا بِهَا فَقَرَأُوهَا، حَتَّى إِذَا مَرُّوا بِآيَةِ الرَّجْمِ، وَضَعَ الْفَتَى الَّذِي يَقْرَأُ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ وَقَرَأَ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا، وَمَا وَرَاءَهَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَرُّهُ فَلْيَرْفَعْ يَدَهُ، فَرَفَعَهَا فَإِذَا تَحْتَهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عہدو لڏای کورپی عومہر (رہزای خودایان تی بین) فہرمووی: پیایویکی جوولہکھ و ژنیکی جوولہکھ شہروال پیسییان کردبوو، ھینانن بۆلای پیغہمہر (دروودی خوی لہسر بین) چوو بۆلای جوولہکھکان فہرمووی: (ئہگہر کھسئ داوینپییسی بکا، بہپئی تہورات ئیوہ جی تی دھکن؟).

گوتیان: رووی هەردوو لایان رەش دەکەین و بەروپشت سواری دوو و لاخیان دەکەین و دەیانگێڕین بەناو دیدا، تاببن بە پەندی پساتی و ریسوابن. فەرمووی: (ئەگەر راست دەکەن تەوراتەکە بهیئن). جا تەوراتەکیان هیئو دەستیان کرد بەخوێندنەوهی، هەتا گەشتنە سەر ئایەتی رەجم کردن، ئەو لاوهی که دەخوێندەوه ئەو ئایەتە ی کرد بەژێر دەستییهوه و پەراندی و نەخوێندەوه، بەلکوو ئایەتەکانی پیش و پاشی ئەم ئایەتە ی خوێندەوه. عەبدوڵلای کوری سەلام، که زانایەکی گەورە ی جوولەکە بوو، ئیسلام بوو، که ئەوکاتە لەخزمەتی پیغمبەردا بوو، ئەم عەبدوڵلایە گوتی: ئە ی پیغمبەری خودا! پێی بفرموو، که دەستی هەلبرئ، جا که دەستی هەلبرئ ئایەتەکە لەژێر دەستیابوو. ئینجا پیغمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمانی فەرموو، ژن و پیاووەکیان سەنگەسار کرد، ئیبنو عومەر دەفرموی: من خۆم یەکیک بووم لەوکەسانە که بەردەبارانیان کردن، تەماشام کرد: که پیاووەکە خۆی دەدایە بەر بەردەکان، تا بەر ژنەکە نەکەون! {تاج/۳، زنجیرە: ۹۲، ژمارە: ۲۳۵۸ ج/۴ - ش/د/ت/ن}.

باب: جلدُ الأمة إذا زنت

١٠٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنِ الْأَمَةِ إِذَا زَنَتْ وَلَمْ تُحْصِنْ؟ قَالَ: «إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ يَبْعُوهَا وَلَوْ بِضْفِيرٍ». قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: لَا أَدْرَى أَبْعَدُ الثَّلَاثَةِ أَوْ

الرَّابِعَةَ. {الحديث: ٤٤٢٢ = ٤٤١٤ ف.م. تجرید/ ٢، رقم: ٩٧٣ = ٢١٥٢، ٢١٥٣، ٢٢٣٣، ٢٢٣٤، ٢٥٥٥، ٦٨٣٧، ٦٨٣٩} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خۆای لى بن) فەرمووی: پرسیارکرا لە پیغەمبەر (دروودی خۆای لەسەر بن) لەبارەى کەنیزەکەو، کە بەعەرەبى پى دەگوترى: ئەمەتە، ئەگەر داوینپىسى کردو لەسەرى چەسپاو لەھەمان کاتا موحصەن نەبوو، واتە: نەدرابوو بەشو، ئایا لەکاتى وادا ھەددى شەرى لەسەرە یانا؟ فەرمووی: (ئەگەر کەنیزەك داوینپىسى کرد، دارى ھەددى لیدەن، ئەگەر دووبارە داوینپىسى کردو، دووبارە دارى ھەددى لیدەن، ئەگەر بۆجاری سییەم داوینپىسى کردو، دیسانەو ھەددى لى بدەن، ئیتر ئەگەر تالان فرۆشى کردو، فرۆشتوو ھەتتا بەپەتیکى موو بیفرۆشى!).

ئیبنو شەھاب (رەحمەتى خودای لى بن) فەرمووی: نازانم لەپاش جارى سییەم بیفرۆشى، یا لەپاش جارى چوارەم. {تاج/ ٣، زنجیرە: ٩٢، ژمارە: ٢٣٥٩، ٢٣٦٠ چ/ ٤ - ش/ د/ ت/ ن}.

٨٢٠) ئاغای کۆیلە دارى ھەدد ئەدا لەکۆیلەى خۆى

باب: إِقَامَةُ السَّيِّدِ الْحَدَّ عَلَى رَقِيْقِهِ

١٠٤٢- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خُطِبَ عَلَى كَرَمِ اللَّهِ وَجْهَهُ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَقِيمُوا عَلَى أَرْقَائِكُمُ الْحَدَّ، مَنْ أَحْصَنَ مِنْهُمْ، وَمَنْ لَمْ يُحْصِنْ، فَإِنَّ أُمَّةَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَنْتٌ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَجْلِدَهَا، فَإِذَا هِيَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِنَفَاسٍ فَخَشِيتُ أَنْ أُنَاقِلَهَا أَنْ أَقْتُلَهَا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: « أَحْسَنْتَ ». وزاد في رواية: (اتركها حتى تماثل). {الحديث: ٤٤٢٥، ٤٤٢٦ = ٤٤١٧، ٤٤١٨ ف.م = فتح الملهم} :

ئەبو عەبدو ڕەحمانى سەلەمى (رەحمەتى خودای لى بن) فەرمووی: ئیمامى عەلى (رەزای خودای لى بن) وتاریکی دا، فەرمووی: ئەى خەلکینه! دارى ھەدد بدەن لەبەندەو کەنیزەکەکانتان، چ ژن و پیاوین، چ کورو کچ بن، واتە: چ ژيانى ھاوسەریتیان دیبى، وە چ نەیان دیبى، چونکە جاریکیان کەنیزەکیکی پیغەمبەر (دروودی خۆای لەسەر بن)

داوینپسی کردبوو، چه زرت فره رمانی کرد به من که داری هددی لی بدهم، که پروانیم واتازه منالی بووو هیشتا زهستانه، ترسم هه بوو: نه گهر داری هددی لی بدهم له وانیه که له ژیر داری هدده که دا بیکوژم، له بهرئه وه جی به جی کردنی هدده که دواخت، جا که نه منم عهرزی چه زرت کرد، فره مووی: (نافه ریم چاکت کرد!). {تاج/۲، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۲۳۶۰}.

له گیرانه وهی ژماره: (۴۴۲۶) دا: فره مووی: (باشت کردوو، وازی لی بهینه تا چاک ده بیته وه).

۸۲۱) سزای دزی و نه و نه نداده له مالی دزراو، که ده بی به هووی برینی دهستی دز. (۴۳۷۴ - ۴۳۸۵). حَدُّ السَّرَقَةِ

بَابُ: مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ

۱۰۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا». {الحديث: ۴۳۷۸ = ۴۳۶۸ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۰۶۹ = ۶۷۸۹، ۶۷۹۰، ۶۷۹۱}.

عائیشه (رمزای خودای لی بئ) فره مووی: خوشه ویست (دروودی خوی له سمر بئ) ده فره مووی: دهستی دز به بیی شهر، کاتی ده بری که بایی چاره کی دیناری زیپر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی). {تاج/۲، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۲۳۴۳، ۴/ج}.

۸۲۲) دهستی دز ده بری له سهر شتی که بایی سی دره م بی

بَابُ: الْقَطْعُ فِيمَا قِيمَتُهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمَ

۱۰۴۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَطَعَ سَارِقًا فِي مِجَنِّ قِيمَتِهِ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمَ. {الحديث: ۴۳۸۲ = ۴۳۷۴ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۰۷۱ = ۶۷۹۵، ۶۷۹۶، ۶۷۹۷، ۶۷۹۸}.

عهدوللای کوری عومهر (رمزای خودایان لی بئ) فره مووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بئ) دهستی دزیکی بری، له سهر دزینی قه لخان که بایی سی دره بوو). {تاج/۳، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۲۳۴۴، ۴/ج}.

۸۲۲) له سهر هیلکه یی ده ست ده بری

باب: القطع فی البیضة

۱۰۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ، وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ».

{الحديث: ۴۳۸۴ = ۴۳۷۶ ف.م. تجرید/ ۵، رقم: ۲۰۶۸ = ۶۷۸۳ فتح الباری}:

نه بو هوردهیره (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بن) فه رمووی: نه فرمتو له عنه تی خودا له دز، که نه وهنده نه فسی سووکه، له سهر دزینی هیلکه یی، یا به هووی دزینی گوریسیکه وه، به پیی شهرع، ده ستی ده برن). {تاج/ ۳، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۲۳۴۲، ج/ ۴}.

۸۲۴) جله وگیری له تکاردن بو جی به جی کردنی هه ددیکی شه رعی (۴۳۸۸ - ۴۳۸۶)

باب: النہی عن الشفاعة فی الحدود

۱۰۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّ قُرَيْشًا أَهْمَهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ الْفَتْحِ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حَبُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَهُ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟» فَقَالَ لَهُ أُسَامَةُ: اسْتَغْفِرُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَمَّا كَانَ الْعَشِيُّ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاخْتَطَبَ، فَأَتْنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا»، ثُمَّ أَمَرَ بِتِلْكَ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فَقُطِعَتْ يَدُهَا، قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): فَحَسَنْتُ تَوْبَتَهَا بَعْدُ، وَتَزَوَّجْتُ، وَكَانَتْ تَأْتِينِي بَعْدَ ذَلِكَ فَأَرْفَعُ حَاجَتَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۴۳۸۷ = ۴۳۷۹ ف.م. تجرید/ ۴، رقم: ۱۴۷۰ = ۳۷۳۳، ۲۶۴۸، ۳۴۷۵، ۳۷۳۲، ۳۷۳۳، ۴۳۰۴، ۶۷۸۷، ۶۷۸۸، ۶۸۰۰}:

عائیشہ (رعزای خودای لی بی) که هواسهری پیغمبهره (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: ژنیکی مهخزوومی دزی کردبوو، قورپهیش زور بهتہنگیہوہ بوون، ئەمہیش لهسہردہمی پیغمبهردا بوو، لهکاتی رعزای ئازادکردنی مہککەدا بوو، گوتیان: بەکی بلیین کہ لهبارہیہوہ لهگەل پیغمبهردا قسہ بکا؟ گوتیان: کی پرکیشی ئەوہ دہکا له ئوسامہی کوری زہید بہولاوہ، کہ خوشہویستی پیغمبهره (دروودی خودای لهسهر بی) جا کہژنہکیان برد بولای پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ئوسامہ لهبارہیہوہ قسہی لهگەل پیغمبهر کرد، پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) رهنگی گوراپا فهرمووی: (چون هہلہی وادہکە، تکا دہکە بۆ جی بہجی نہکردنی حەددی له حەددہ شہرعییہکان، کہ خودای گہورہ خوی دایناوہ؟) جا ئوسامہ له هہلہکە خوی پەشیمان بۆوہو عہرزیکرد: ئەی پیغمبهری خودا! داوا لیخوشبوونم لهخودا بۆ بکہ، کہلہم هہلہیہ لیم خوش بی!

جا سہر لهئیوار، پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) هہلہسایہوہ وتاریکی دا، لهپیشا سوپاس و ستایشیکی جوانی خودای کرد، بہشیوہیہ کہہر شایانی ئەوبی، ئەوجا فهرمووی: (پاش سوپاس و ستایشی خودای گہورہ، ئەی خەلکینہ! دہزان کہ بۆچی نہتہوہکانی پیش ئیوہ لەناو چوون؟ چونکہ کاتی کہسیکی خانەدان لەناوینا دزی بکردایہ، وازیان لی دہینا، بہلام ئەگەر لازہبوون و بی نہواکانیان دزیان بکردایہ حەددیان لی دہدان، جوولہکەکان وابوون، حەددیان لەئاغوا بہگەکانیان نہدەدا، بہلام هہژاریکیان دزی بکردایہ دەستیان دہبری. جا سویندم بہیہزدانی پاک من ناہەقی وا قہبوول ناکەم، گریمان فاطیمہی کچی موحمەمەدیش، کہکچی خۆمہ، دزی بکا، بہپپی یاسا نامہی خودا، دەستی دہبرم!

عائیشہ فهرمووی: ئینجا فەرمانی کرد دەستی ژنەکیان بری، لەوہدوا، تەوبەییەکی جوانی کرد، وە شووی کرد، وەگەل جار دہہات بولای من و ہاموشوی دہکردم، جا ئەگەر کاری، داخوازییہکی ببوایہ، بہمنی دہگوت، منیش عہرزى حەزرەتم دہکرد، ئەویش داخوازییہکەیی جی بہجی دہکرد. {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۰۰، ژمارہ: ۲۳۹۸، چ/۴ — ش/د/ت/ن}.

۸۲۵) سزای مهینوشی - ژمارهی جهلدی هه‌دهی ئاره‌قخواردنه‌وه چه‌نده

حَذُّ الْخُمْرِ - بَابُ: كَمْ يُجْلَدُ فِي شَرْبِ الْخُمْرِ

۱۰۴۷- عَنْ حُضَيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ أَبِي سَاسَانَ قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأُتِيَ بِالْوَلِيدِ قَدْ صَلَّى الصُّبْحَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: أَرِيدُكُمْ؟ فَشَهِدَ عَلَيْهِ رَجُلَانِ، أَحَدُهُمَا حُمْرَانُ أَنَّهُ شَرِبَ الْخُمْرَ، وَشَهِدَ آخَرُ أَنَّهُ رَأَاهُ يَتَقَيًّا، فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَقَيًّا حَتَّى شَرِبَهَا، فَقَالَ: يَا عَلِيُّ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ عَلِيُّ: قُمْ يَا حَسَنُ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ الْحَسَنُ: وَلَّ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّى قَارَهَا، فَكَأَنَّهُ وَجَدَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَعْفَرٍ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَجَلَدَهُ، وَعَلِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَعُدُّ، حَتَّى بَلَغَ أَرْبَعِينَ، فَقَالَ: أَمْسِكْ، ثُمَّ قَالَ: جَلَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْبَعِينَ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَرْبَعِينَ، وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سَنَةٍ، وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ. {الحديث: ۴۴۳۲ = ۴۴۲۳ فم. أبو داود. حدود: ۴۴۸۰. تحفة الأشراف: ۱۰۰۸۰} :

ئەبو ساسان، کەناوی حوصهینی کوری مونزیر بوو فەرمووی: لەخزمەتی عوسماندا بووم، کاتی وه‌لیدی دایک برای عوسمانیان بو دادگایی هینا بۆلای، به‌سه‌رخۆشی به‌رنوژیی نوژی به‌یانی کردبوو، که دوو رکاته‌که ده‌کا ده‌لی: ئایا ده‌تانه‌وی که زیادیی بکه‌م بۆتان؟ دوو پیاویش شایه‌تیان لی‌دا، یه‌کیکیان که حومرانی کوری ئەوبان بوو، که ئازادکرای هه‌زره‌تی عوسمان بوو، فەرمووی: ئاره‌قی خواردبۆوه، ئەوی تریشیان گوتی: منیش دیم که ده‌رشایه‌وه، عوسمانی برایشی فەرمووی: بۆیه رشاهه‌ته‌وه چونکه خواردوویه‌تی‌ه‌وه: تا نه‌خواته‌وه نارشیته‌وه! ئینجا عوسمان فەرمووی: ئەی عه‌لی! هه‌لسه‌ دارکاریی بکه‌ (واته‌: جه‌لده‌ی ئاره‌ق خواردنه‌وی لی‌ بده‌) عه‌لیش به‌حه‌سه‌نی کوری فەرموو: ئەی حه‌سه‌ن! هه‌لسه‌ دارکاریی بکه‌، حه‌سه‌ن فەرمووی: کی خوشییه‌که‌ی دهنۆشی، باهره‌ نه‌ویش تالییه‌که‌ی بجیژی! وه‌ک بلیی حه‌سه‌ن له‌ده‌له‌وه هه‌زی له‌ وه‌لید نه‌بی و رقی لی‌ گرتبی، له‌به‌ر ئەم خووه‌ پیسه‌ی. جا عه‌لی فەرمووی به‌ عه‌بدوللای کوری جه‌عفەر: ئەی عه‌بدوللای کوری جه‌عفەر! ئاده‌ی تۆ هه‌لسه‌ دارکاریی بکه‌. جائه‌و داره‌گانی لی‌ ده‌داو عه‌لی ده‌یژماردن، هه‌تا بوون به‌چل دار، عه‌له‌ی فەرمووی: ئیتر

به‌سه، ئینجا فه‌رمووی: پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بن) خووی چل داری ئی ددها، ئه‌بویه‌کریش هه‌روه‌ها، به‌لام عومه‌ر هه‌شتا داری ئی ددها، ئه‌مانه هه‌موویان هه‌ر سوننه‌تنو ریگه‌ی شه‌رعن، به‌لام من به‌ش به‌حالی خوّم چله‌که‌م پی باشتره، له‌به‌رئه‌وه که ئه‌مه‌یان سوننه‌تی پیڤه‌مبه‌ر خوڤه‌تی). {تاج/۲، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۲۳۷۶}.

روونکردنه‌وه:

۱- وه‌لیدی کوری عوقبه خووی و عوماره‌ی برای له‌روژی ئازادکردنی مه‌که‌که‌دا موسولمان بوون، پیڤه‌مبه‌ر کردی به‌سه‌رکاری سه‌ر زه‌کاتی هوژی به‌نی موسته‌لیق، عوقبه‌ی باوکی له‌غه‌زای به‌دردا کوژرا، یه‌کی‌بوو له‌سه‌رکرده‌ی ناموسولمانه‌کان، له‌پاش کوشتنی باوکی، وه‌لید له‌په‌نای عوسمانی دایک برایدا گه‌وره بوو، وه‌لید شاعیر بوو، ئازابوو زۆر سه‌خی بوو.

۱۰۴۸- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا كُنْتُ أَقِيمُ عَلَى أَحَدٍ حَدًّا فَيَمُوتَ فِيهِ فَأَجِدَ مِنْهُ فِي نَفْسِي إِلَّا صَاحِبَ الْخُمْرِ، لِأَنَّهُ إِنْ مَاتَ وَدَيْتُهُ، لِأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَسْنَهُ. {الحديث: ۴۴۳۳ = ۴۴۲۴ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۲۰۶۶ = ۶۷۷۸ فتح الباری}:

عه‌لی (ره‌زای خودای ئی بن) ده‌فه‌رمووی: داری هه‌دد له‌هه‌رکه‌سی بده‌م، له‌و که‌سانه‌ی که‌داری هه‌ددیان به‌پی شه‌رع ئی دده‌ری، وه‌ک بوختیانکه‌رو داوینپیس، ئه‌گه‌ر به‌و داری هه‌دده‌ی منه بشمری دهر به‌ستی نیم و خه‌م و خه‌فه‌تی پی ناخوّم، چونکه ئه‌و جوّره هه‌ددانه، پیڤه‌مبه‌ر خووی دیاریکردوون و دایناون، به‌لام ئه‌گه‌ر گریمان داری هه‌ددی مه‌ینوۆشی له‌که‌سی بده‌م و به‌وداری هه‌دده‌ی منه بمری، ئه‌وه په‌ستم ده‌کا، وه‌ خوینی ئه‌و کابرایه‌یش دده‌م که له‌کاتی وادا بمری، له‌ژیر داری هه‌ددی مه‌ینوۆشیدا، چونکه هه‌ددی مه‌ینوۆشی پیڤه‌مبه‌ر نه‌دیاریکردووه و نه‌دایناوه! له‌سهر ئه‌م شیوه‌ی ئیستا، که هه‌شتا داری ئی دده‌ری). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۲۳۷۴}.

(۸۲۶) ژماره‌ی دار لیّدانی ته میگردن. (۴۴۳۵)

باب: جلدُ التّعزیر

۱۰۴۹- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « لَا يُجْلَدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْرَاطٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ». {الحدیث: ۴۴۳۵ = ۴۴۲۶ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۲۰۷۲ = ۶۸۴۹، ۶۸۵۰. أبو داود. حدود: ۴۴۹۱. ترمذی. حدود: ۱۴۶۳. ابن ماجه. حدود: ۲۶۰۱. تحفة الأشراف: ۱۱۷۲۰} :

ئەبو بەردە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیڤه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) دده‌فرموئ: (مه‌گەر بو حەددی شەری، ئەگینا له‌سەر هیچ سەرپیچییه‌کی تر، له‌ده‌دار (جە‌لده) زیاتر له‌کەس نادری). {تاج/ ۳، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۲۳۷۷، چ/ ۴}.

روونکردنەوه:

ئەبو بورده‌ی ئەنصارى، ناوی هانى كورى نياره، خالى به‌رائى كورى عازيبه، ئاماده‌ی جه‌نگى به‌درو نه‌به‌رده‌كانى پاش به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی په‌يمانى عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه، فەرمووده‌ی له‌ بوخارى و موسليما هه‌يه، له‌ بوخارىدا هه‌ر ئەم فەرمووده‌یه‌ی هه‌يه، ئەبو بورده بئ وده‌چه بووه، منال و مناله زای له‌پاش به‌جئ نه‌ماوه.

لايه‌نگيرى عه‌لى بوو له‌هه‌موو نه‌به‌رده‌كانيدا، ده‌لئین: له‌ ده‌ورو به‌رى سالى چل و يه‌ك، يادوو، يا پينج مردوو (ره‌زاو ره‌حه‌تى خودای ئی بن).

(۸۲۷) كه‌سى شايانى حەددى بئ له‌هە‌ده‌ شەریعه‌كان، وه‌ ئەو حە‌ده‌ی به‌سه‌ردا

جئ به‌جئ كرا، ئیتر ئەوه‌ ده‌بئ به‌كه‌فاره‌تى ئەو گونا‌هه‌ بۆی (۴۴۳۶ - ۴۴۳۹)

باب: مَن أَصَابَ حَدًّا فَعُوقِبَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ

۱۰۵۰- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَخَذَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا أَخَذَ عَلَى النَّسَاءِ أَنْ لَا نُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا نَسْرِقَ، وَلَا نَزْنِيَ، وَلَا نَقْتُلَ أَوْلَادَنَا، وَلَا يَعْضَهُ بَعْضُنَا بَعْضًا، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَتَى مِنْكُمْ حَدًّا فَأُتِيمَ عَلَيْهِ فَهُوَ كَفَّارَتُهُ، وَمَنْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَأَمَرَهُ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَذْبُهُ، وَإِنْ شَاءَ

غَفَرَ لَهُ». {الحديث: ٤٤٣٦ = ٤٤٢٩ فم. تجريد/١، رقم: ١٨ = ١٨، ٣٨٩٢، ٣٨٩٣، ٣٩٩٩، ٤٨٩٤، ٦٧٨٤، ٦٨٠١، ٦٨٧٢، ٧٠٥٥، ٧١٩٩، ٧٢١٣، ٧٤٦٨. ترمذی. حدود: ١٤٣٩، نسائی. بیعة: ٤١٧٢، ٤١٧٣، ٤١٨٩، ٤٢٢١، ٥٠١٧، {

عوبادەى كۆرى سامىت (رەزى خۇداى ئىبنى) فەرمۇى: جارى لە كۆرپكا، دەستەيى
لەيارانى پېغەمبەر، لەخزمەتەيدا بووين، ئايەتى دواز دەھەم لەسوورەتى
مومتەحىنەى بۇمان خویندەو، كەباسى پەيمان وەرگرتن لەژنانى واتىادا، كە
دەفەر مۇى:

{ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ — سوورہ تی
ژمارہ/ ۶۰ نایہ تی ژمارہ/ ۱۲ لہ سوورہ تی مومتہ حینہ } :

واته: ئەي پيغمبەر! کاتى ئافرەتە موسولمانەکان ھاتن بۆلات، کە پەيمان و بەيعەتت پى بدن، لەسەرئەو پەيمانيان لى وەرېگرە کە: بەھىچ جوړى ھاوبەش بۆ خودا برپار نەدەن و دزى نەکەن و حيزى نەکەن و مندالى خوڤان نەکوژن و کچى خوڤان زينده بەچال نەکەن و بوختانى درۆ لەنيوان دەستو پيى خوڤاندا نەکەن، واتە: مندالى بىگانه نەھيئن، لەبەينى دەستو پيى خوڤان دايبنيئ و بەدرۆ و بەناھەق بىکەن بەمنالى ميژدەکانيان، وە لەکردنى کارى خيژدا نافەرمانى تۆ نەکەن، جا لەپاش ئەم پەيمانە، لەخودا بپارپړەو پويان کە لييان خوښ بى، بەراستى خودا تاوانبەخش و ميھرەبانە).

وہبہ پیئی ئەم ئایەتی پەیمانی ژانە، پەیمانی لە ئیلمەیش وەرگرت کە: ھاوبەش (شەریک) بۆ خۆدا دانەنێ و دزی و حیزی نەکەین و، دەست پاک و داوین پاک بین و، منداڵی خۆمان لەبەر نەبوونی نەکوژین و، لەخۆمانەو بەخوت و خۆپای بوختان و شەلتاخ بۆ یەکتری هەڵ نەبەستین، وە لەکردنی چاکە و کاری خێر دریغی و سەرپیچی نەکەین) ئەوجا فەرمووی ییمان:

(جا ھەركەسى لەئىيۈھەتا سەر ئەم پەيمانەى بىردە سەر، ئەوھ پاداشى باشى دەكەوئىتە سەر خودا، وە ئەگەر كەسىكتان تووشى شتى لەمانە بوو، ياتووشى ھەر تاوانىكى تربوو، كەشايانى ئەوھبى كە ھەددى ياساى، بەپىي ياسا نامەى خودا لى بىرى، وە ئەو ھەددەى لى درا، وەيا تۆلەى ئەو تاوانەى بەپىي شەرع لى سەندرا، ئەوھ دەبى بەكەفارت بۆى و ئەو تۆلە لى سەندە بىرىتى تاوانەكەى دەكەوئى و پاكى دەكاتەوھ، وە ئەوھى تووشى شتى بوو لەمانە و لە غەيرى ئەمانە، بەلام لەم جىھانەدا خودا بۆى پۆشى، ئەوھ كارى دەكەوئىتە دەست خودا، جا ئەگەر خودا ھەزىكا، لەودنىادا تۆلەى ئەوھى لى دەستىنى، يا بەمىھەربانى خۆى لىي خۆش دەبى). {تاج/۱، زنجىرە: ۸، ژمارە: ۵۵ + ژمارە: ۶۰ + تاج/۳، زنجىرە: ۱۰۱، ژمارە: ۲۴۰۰، ج/۴}.

بۆئەوھى كەباش لەھالەكە ھالى بىين، كەچۆن چۆنى ژنان منالى بىگانە دەكەن بە منالى مىردەكەيان، تەماشى تاجول ئوصول، بەرگى دووھ، زنجىرە: (۵۸)، ژمارە: (۲۲۰۵) بىھەرموون، كە لەم فەرموودە پىرۆزەى بوخارىدا، چەند جۆرى لەم بابەتە دىارى كراون. وەك جۆرى خۆچاك كىردن لەپىاوى خانەدان بەنىازى منالى خانەدان و وەك جۆرى فرە مىردى. ھەروھەا بىروانە: تەجىرىدى بوخارى، ناسراو بە موختەسەرى صەحىحى بوخارى، بەرگى/۴، لاپەرە/۸۳، ژمارە: ۱۳۹۵ = ۳۵۰۸ فتح البارى ھەتا ژمارە: ۱۳۹۶.

۲۸- نامه‌ی دادوهری و شایه‌تیدان

کتاب القضاء والشهادات

{بروانه: ریاض. زنجیره: ۸۲، ۸۳، ژماره: ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰ + ته‌جرید/۳، ژماره: ۱۱۱۸
هه‌تا ژماره: ۱۱۲۵ + تاج/۳ له زنجیره: ۱۰۲ هه‌تا زنجیره: ۱۲۱ له ژماره: ۲۴۰۱ هه‌تا ۲۴۹۶
+ فیهی ئاسان، به‌رگی دووهم، زنجیره: ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، له لاپه‌ره: ۱۰۳۵ هه‌تا
لاپه‌ره: ۱۰۴۸ چاپی ئی‌ران + زنجیره: ۴۰۱ هه‌تا زنجیره: ۴۰۶ = لاپه‌ره: ۱۰۷۴}.

(۸۲۸) بریاری شهرع به‌پی‌ی رووکاره (حوکم به‌پی‌ی زاهیره) هه‌ندی که‌سیش له
به‌لکه‌ سازیدا به‌ده‌م و پلتره. (۴۴۴۸ - ۴۴۵۱)

باب: الحکم بالظاهر واللحن بالحجة

۱۰۵۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ جَلْبَةَ خَصْمٍ بِبَابِ حُجْرَتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا
بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ فَأَحْسِبُ أَنَّهُ صَادِقٌ،
فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ، فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذْرِهَا».

{الحديث: ۴۴۵۰ = ۴۴۴۰ ف.م. تجريد/۳، رقم: ۱۰۶۷ = ۲۴۵۸، ۲۶۸۰، ۲۹۶۷،
{۲۱۶۹، ۷۱۸۱، ۲۱۸۷}:

ئوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو ره‌زای

خودا له‌هاوسه‌ره‌کانی بێ) فه‌رمووی: دوو پیاو هاتنه‌ لای چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)
هه‌ندی که‌له‌پوووریان هه‌بوو، له‌سه‌ری بوو بوو به‌ناکوکیان، له‌به‌رده‌رگای هو‌ده‌که‌ی
پی‌غه‌مبه‌را بوو به‌ده‌مه‌قالیان، که‌سیشیان به‌لگه‌یان نه‌بوو، ته‌نیا داوای رووت نه‌بی،
کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گووی له‌قه‌ره‌ قریان بوو، چوو ده‌روه‌ بو‌لایان،
کاتی له‌مه‌سه‌له‌که‌ حالی بوو، فه‌رمووی: (منیش هه‌ر ئاده‌میزادمو، وه‌ک ئیوه
غه‌یبه‌زان نیم، له‌به‌ره‌ئوه‌ به‌پی‌ی رووکاری کاره‌که‌ بریار ده‌دم، جاواده‌بی که‌دوو
هاوداوا دین بو‌لای من، بو‌ دادگایی، واده‌بی یه‌کیکیان له‌وی تریان به‌ ده‌موپلتره‌و

قسه زانتره، منیش وادهزانم کهراست دهکا، وهلهم رووهوه برپاری بو ددهدم و بهظاهر داواکه دهباتهوه، دهی بزنان: ههرکهسی لهسهه قسهی نارپهوی خوئی من شتی برپاربدهم بوئی، بهوه نابئ بههی ئهه، کهواته باوهری نهگری، چونکه شتی وا بهه برپاردانهی منه، که لهسهه شایهتی و بهلگهه قسهی نارپهوی خوئی بووه، نابئ بههی خوئی، بهلکوو ئهوه پارچهیی ئاگری رووته من بری ددهدم بوئی! ئیتر پاش ئهه روونکردنه وهیه ئارهزووی خوئیتهی ئهه پارچه ئاگریه ههئدهگری، یا وازی ئی دینی!}. {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۲۴۸۳، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۲۴۹۱}.

(۸۲۹) باسی رق نهستووو شهراڤانی. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)

باب: فی الألد الخصم

۱۰۵۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنْ أَبْغَضَ الرَّجَالُ إِلَى اللَّهِ الْأَلْدُ الْخَصِمُ». {الحديث: ۶۷۲۲ = ، تجرید/۳، رقم: ۱۰۶۶ = ۲۴۵۷، ۴۵۲۳، ۷۱۸۸. ترمذی. تفسیر: ۲۹۷۶. نسائی. آداب القضاة: ۵۴۳۸. تحفة الأشراف/۱۶۲۴۸}:

حه زههتی عایشه (همزای خودای ئی بن) فهه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسهه بن) دهفه رموئی: (خودای گهوره، لههه موو کهسی زیاتر، رقی لهپیاوی شهراڤانی شهه فروشی رق نهستووو رهزا قورسو رهزا گرانه!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲۲، ژماره: ۲۴۹۴، ج/۴}.

(۸۳۰) بهلگهه نیشانه لهسهه داواکاره، داوا لیکراویش، نهگه نهچوووه ژیری، نههوا

سویندی لهسههه. (۴۴۴۵ - ۴۴۴۶)

باب: القضاء باليمين على المدعى عليه

۱۰۵۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ». {الحديث: ۴۴۵۰ = ۴۴۴۰ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۶۷ = ۲۴۵۸، ۲۶۸۰، ۲۹۶۷، ۲۱۶۹، ۲۱۸۷}. {الحديث: ۴۴۴۵ = ۴۴۳۵ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۶۴۴ = ۴۵۵۲، ۲۵۱۴، ۲۶۶۸ = فتح الباری + ۱۰۸۲ تجرید/۳، لاپهه: ۱۷۵ = ۲۵۱۴ فتح الباری}:

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: حه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (نهم خه‌لکه‌ ئه‌گه‌ر به‌قه‌سه‌ی رووت و به‌داوای بئ به‌لکه‌، داوای هه‌رجی بکه‌ن و بدرئ پییان، نه‌وا گه‌لئ که‌س به‌نا‌ره‌وا، داوای سه‌رومال و نامووسی زو‌ر که‌سی تر ده‌که‌ن، وه‌وای لئ دئ ده‌بئ به‌ تی‌که‌ و لی‌که‌ و بگ‌ره‌ و به‌رده‌و، سه‌ره‌نجام که‌س له‌سه‌رو مال و نامووسی خوئ دل‌نیا نابئ، بو‌ئه‌وه‌ی که‌نه‌بئ به‌ پاشا گه‌ردانی، به‌لکه‌ له‌سه‌ر داواکاره‌، ته‌نیا بو‌ لابر‌دنی گومان، سو‌یند له‌سه‌ر داوالیک‌راوه‌!). {تاج/۳، زنجیره‌: ۱۴، ژماره‌: ۲۴۷۰، ج/۴}.

۸۳۱) بریاردان به‌پئی سو‌یندو شایه‌تیی شایه‌تی. (۴۴۴۷)

باب: الْقَضَاءُ بِالْيَمِينِ وَالشَّاهِدِ

۱۰۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِيَمِينٍ وَشَاهِدٍ. {الحديث: ۴۴۴۷ = ۴۴۳۷ فم: {

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بریاری ده‌دا بو‌ئه‌و که‌سه‌ که‌سو‌یند بخوا که‌شته‌که‌ هی ئه‌وه‌و له‌هه‌مان کاتا شایه‌تی‌کی‌شی هه‌بئ که‌ شایه‌تی بو‌بدا که‌ شته‌که‌ هی ئه‌وه‌). نهم فه‌رمووده‌یه‌ له‌ تاجول ئو‌صولدا ئاوا کراوه‌ به‌گوردی: ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) به‌سو‌یندی داواکارو به‌شایه‌تی، بریاری بو‌ داواکاردا - م/د/ت/ن). {تاج/۳، زنجیره‌: ۱۱۶، ژماره‌: ۲۴۷۴، ج/۴}.

۸۳۲) له‌کاتی تو‌وره‌ییدا، دادوهر نابئ که‌سی دادگایی بکا. (۴۴۶۵ - ۴۴۶۶)

باب: لَا يَقْضِي الْقَاضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ

۱۰۵۵- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: كَتَبَ أَبِي وَكَتَبْتُ لَهُ إِلَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ وَهُوَ قَاضٍ بِسِجِسْتَانَ أَنْ لَا تَحْكُمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانٌ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ ». {الحديث: ۴۴۶۵ = ۴۴۵۴ فم. تجرید/۳، رقم: ۲۱۰۹ = ۷۱۵۸ فتح الباری: {

عہد دورہ حمانی کوری ئہ بوبہ کرہ، فہر مووی: عوبہ یدو لّای برام لہ سیجستان دادوہر (قازی) بوو، باوکم نامہ یہ کی بہمن نووسی بوئی و بوینارد، بوئی نووسی: لہ کاتی توور پید، دادگایی کہس مہک، چونکہ من خوّم بوئہ وہ لہ پیغہ مہرم بیستوہ دہیفہر موو (دروودی خودای لہ سہر بن): (دادوہر لہ کاتی توور پید، دادگایی کہس نہکا). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۱۳، ژمارہ: ۲۴۶۷، ج/۴}.

۸۳۲) دادوہر کاتی بریار دہدا ئہ گہر بو دوزینہ وہی بریاری دروست تیکوشتی، نیتر بیپتکی، یا ہلہ بکا، پاداشی بوہ یہ. (۴۴۶۲ - ۴۴۶۴)

باب: إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدْ فَأَصَابَ أَوْ أَخْطَأَ

۱۰۵۶- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدْ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ ». {الحدیث: ۴۴۶۲ = ۴۴۵۱ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۱۲۳ = ۷۳۵۲ فتح الباری. أبو داود. أقضية: ۳۵۷۴}:

عہمری کوری عاص (رمزای خودای بن) فہر مووی: خوشتہ ویست (دروودی خودای لہ سہر بن) دہفہر مووی: (دادپرس (حاکم = قازی) ئہ گہر لہ کاتی بریار دانا، چاک تیکوشتی و باش ورد بیتہ وہ بو گہشتن بہہ قو بو پہیردن بہرووی راستی پرسہ کہو، ئہنجا بریارہ کہ دہرکا، ئہوہ لہم کاتہدا ئہ گہر بریارہ کہی راست بوو، ئہوہ دوو پاداشی بو ہہیہ، بہلام ئہ گہر لہ بارودوخی وادا بریارہ کہی ہلہ بوو، ئہوہ یہک پاداشی بو ہہیہ، چونکہ ئہو بہ ئہرکی سہر شانی خوئی ہلہ ساوہو دریخی نہ کردوہو!). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۱۸، ژمارہ: ۲۴۸۲، ج/۴}.

۸۳۴) راجیایی تیکوشتہ رانی شہر لہ بریاردا. (۴۴۷۰ - ۴۴۷۱)

باب: اِخْتِلَافُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي الْحُكْمِ

۱۰۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « بَيْنَمَا امْرَأَتَانِ مَعَهُمَا ابْنَاهُمَا، جَاءَ الذَّئْبُ، فَذَهَبَ بِأَبْنٍ إِحْدَاهُمَا، فَقَالَتْ هَذِهِ لِمَا صَحِبْتِهَا: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكَ أَنْتِ، وَقَالَتِ الْآخَرَى: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكَ، فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوُدَ، فَقَضَى بِهِ

لِّلْكُبْرَى، فَخَرَجْنَا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، فَأَخْبَرْتَاهُ، فَقَالَ: ائْتُونِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّهُ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتِ الصُّغْرَى: لَا، يَرْحَمُكَ اللَّهُ، هُوَ ابْنُهَا، فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى، قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاللَّهِ إِنْ سَمِعْتُ بِالسَّكِينِ قَطُّ إِلَّا يَوْمَئِذٍ، مَا كُنَّا نَقُولُ إِلَّا الْمُدِيَّةُ. {الحديث: ٤٤٧٠ = ٤٤٥٩ فم، تجرید/٤، رقم: ١٣٦٤ = ٣٤٢٦، ٣٤٢٧، ٦٧٦٩، ٣٤٨٢} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری دووژن، دوو کوری خۆیان پی دەبی، گورگی لەولاو دە، کوری ژنیکیان دەفرینی، ژنە کە بەھاوڕیکە دەلی: گورگە کە کورە کە تۆی بردوو، ئەویش دەلی: نە، کورە کە تۆی بردوو، جابۆ دادگایی و سکاڵا دەچنە لای داوود پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ). داوودیش بریار دەدا: کە ئەو کورە ماو بە ژنە گەرە کە بی، جا کە دینە دەرەو دەگەن بە سولەیمانی کوری داوود (دروودی خودایان لەسەر بێ) وە باسە کە بۆ دەگیرنەو، ئەویش دەفرەموی: ئادە جەقۆیە کە بۆ بینن دەیکەم بەدوو لەتەو بەتۆن! جا ژنە بچکۆلە کە دەلی: نا، رەحمەتی خودات ئی بی وای ئی مە کە، کوری ئەو، ئەویش کەروانی ژنە بچکۆلە کە سکی بە منالە کە دەسووتی، زانی کە منالی خۆیەتی، جا لەبەر ئەو دایەو بە ژنە بچکۆلە کە). ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: بەخودا ئەو رۆژە نەبی، ناوی جەقۆم نەبیستبوو، ئیمە جارێ لە ولاتی خۆمان ھەردەمانگوت سیکاردو کێرد. {تاج/٣، زنجیرە: ١١٨٠، ژمارە: ٢٧٠ + ریاض/٤، زنجیرە: ٣٦٩، ژمارە: ١٨٢٧/٢٠ - ٢٩١} .

٨٣٥) دادوەر ناویژی لەنیوانی ھاو داواکانا دەکا. (٤٤٧٢)

باب: الْحَاكِمُ يُصْلِحُ بَيْنَ الْخُصُومِ

١٠٥٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اشْتَرَى رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ عَقَارًا لَهُ، فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ، فَقَالَ لَهُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ: خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي إِنَّمَا اشْتَرَيْتُ مِنْكَ الْأَرْضَ، وَلَمْ أَتَّعْ مِنْكَ الذَّهَبَ، فَقَالَ الَّذِي شَرَى الْأَرْضَ: إِنَّمَا بَعْتُكَ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا، قَالَ: فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ، فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ: أَلَكُمَا وَلَدٌ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمَا: لِي غُلَامٌ، وَقَالَ الْآخَرُ: لِي

جَارِيَّةً، قَالَ: اُنْكَحُوا الْغُلَامَ الْجَارِيَّةَ وَانْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِنْهُ وَتَصَدَّقَا. {الحديث: ۴۴۷۲ = ۴۴۶۱ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۳۸۴ = ۳۴۷۲} :

نهبو هوردهیره (رهزای خودای بی) فهرمووی: حهزرهت (دروودی خودای لهسه ر بی) فهرمووی:
(جاری پیاوی خانووویه کی کری له پیاویکی تر، کریاره که کووپه له بی زیپی تیا
دوژییه وه، جا به فروشیاره که ی گوت: زیپه که هی تویه، لیم وهرگره وه، چونکه من
تهنیا زهوییه که له تو کریوه، خو زیپه که من لی نه کریوی، نه ویش گوتی: من
زهوییه که خو و ههرچی واتیادا، فروشتوومه به تو، زیپه که هی خوته من وهری
ناگرمه وه. فهرمووی: جابو دادگایی و ناوژیکردن چوون بۆلای پیاوی و کردیان به
فهرمانره و ناوژیوان (حه که م = ناوژیکه ر).

پیاوه که گوتی: ئایا منالان ههیه؟ یه کیکیان گوتی: من کورپکم ههیه، نه وی
تریشیان گوتی: منیش کچیکم ههیه، نه ویش گوتی: که واته کچه که له کورده که ماره
بکه ن و زیپه که ویش بۆ خوتان خهرج بکه ن بۆ مه سره فی شایی، وه خیریشی لی بکه ن،
نیتر نه وانیش وایان کرد). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۲۴۹۳}.

۸۳۶) نموونه ی باشتین شایه ت. (۴۴۶۹)

باب: خیر الشهداء

۱۰۵۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ: أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «أَلَا
أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا». {الحديث: ۴۴۶۹ = ۴۴۵۸
فم. ترمذی. شهادات: ۲۲۹۵، ۲۲۹۶، ۲۲۹۷. أبو داود. أفضیة: ۳۵۹۶} :

زهیدی کوری خالیدی نه لجوهه نی (رهزای خودای بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای
لهسه ر بی) فهرمووی: (دهسا باپیتان بلیم که شایه تی باش کامهیه؟ نه و شایه تهیه که
له خویه وه به بی پیگوتن و روولینان، نه و شایه تی خو بد). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۱۶،
ژماره: ۲۴۷۵}.

۲۹- نامه‌ی دوزراوه - (کتاب اللقطة)

{تهجرید/۳، ژماره: ۱۰۵۵، ۱۰۵۶ + فیهی ئاسان، بهرگی/۲، لاپه‌ره: ۵۴۶ چاپی
یه‌که‌م، زنجیره: ۲۳۸، بهرگی/۱، زنجیره: ۲۴۰ چاپی ئیران} + {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۴،
ژماره: ۱۹۵۹ - ۱۹۶۴}

(۸۳۷) بریاری هه‌لگرتنه‌وه‌ی شتی ونبوو. (۴۴۷۳ - ۴۴۸۵)

باب: الحكم في اللقطة

۱۰۶۰- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ بْنِ زَيْدِ الْجُهَنِيِّ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
قال: سئل رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن اللقطة الذهب أو الورق؟ فقال: «اعرف
وكاءها وعفاصها، ثم عرفها سنة، فإن لم تعرف، فاستنفقها، ولتكن وديعة عندك، فإن
جاء طالبها يوماً من الدهر فأدّها إليه». وسأله عن ضالة الإبل؟ فقال: «ما لك ولها؟
دعها، فإن معها حذاءها وسقاءها، ترد الماء، وتأكل الشجر حتى يجد ربها»، وسأله
عن الشاة؟ فقال: «خذها فإنما هي لك، أو لأخيك، أو للذئب». {الحديث: ۴۴۷۷ = ۴۴۶۶
فم. تجرید/۱، رقم: ۷۹ = ۹۱، ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۶، ۲۴۳۸، ۲۴۹۲، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲}:

زەیدی کوری خالیدی ئەلجوهه‌نی، هاو‌ئە پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
پرسیارکرا لە پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) جوگەم و بریاری زیرو زیوی دوزراوه چییه؟
فەرمووی: (پریاسکەو دەمبێنەکە‌ی نیشانە بکە، وەتا سائی جاری بو‌ بدە، جا ئەگەر
لەو ماوەدا خاوەنەکە‌ی پەیدا‌بوو ئەوا بیدەرەو پێی، بە‌لام ئەگەر خاوەنەکە‌ی پەیدا
نە‌بوو، ئەوسا خەرجی بکە، وە لەهەمان کاتدا، وایدا‌بنی کە سپاردە (وە‌دیعه) یە
لە‌لات، هە‌رکاتێ خاوەنەکە‌ی دا‌وای کردە‌و، دە‌بی بیدە‌یتە‌و (پێی).

لێی پرسى: ئە‌ی بریاری و‌شتری ب‌ز چیه؟ فەرمووی: (تۆ دە‌خ‌لت چیه
بە‌سەر یە‌و؟ تۆ دە‌خ‌لی مە‌کە، ئە‌و پێ‌لا‌و کون‌ده‌ی خۆی پێ‌یه، بو‌ خۆی نا‌و
دە‌خ‌واتە‌و و لە‌و‌ر دە‌خوا، هە‌تا خاوەنەکە‌ی دە‌ید‌وزێتە‌و و دە‌بیاتە‌و.

وهلبی پرسی: نهی برپاری بزن و مه‌ری گومبوو چییه؟ فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بـ): (بیبه‌ره‌وه، چونکه نه‌گه‌ر تو نه‌یبه‌یت‌ه‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی نه‌یدوژیته‌وه و براده‌ریکی تر نه‌یبات‌ه‌وه، دیاره که گورگ ده‌یخوات). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۴، ژماره: ۱۹۶۰، ۱۹۶۱}.

۸۳۸) هه‌لگرتنه‌وه‌ی داکه‌وتووی حاجیان

۱۰۶۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّيْمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ لُقْطَةِ الْحَاجِّ. {الحديث: ۴۴۸۴ = ۴۴۷۳ فـم. أبو داود. لقطة: ۱۷۱۹}:

عه‌بدوپه‌حمانی کوپی عوسمانی ته‌یمی (ره‌زای خودای بـ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بـ) نه‌هی کردووه له هه‌لگرتنی شتی داکه‌وتووی حاجی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۵، ژماره: ۱۹۶۵}.

روونکردنه‌وه:

عه‌بدوپه‌حمان برازای طه‌لحه‌یه، له ئیسلامبووانی روژی ئازادکردنی مه‌که‌یه، ئاماده‌ی غه‌زای یه‌رمووک بووه، له‌گه‌ل نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌راحدا، گیرانه‌وه‌ی له موسلیمدا هه‌یه، به‌لام له‌بو‌خاریدا گیرانه‌وه‌ی نییه، هه‌ندئ ده‌فه‌رموون له‌گه‌ل عه‌بدووللای کوپی زوبه‌یردا له‌یه‌ک روژدا، له‌سالی حه‌فتاو سیی کوچی له‌مه‌که‌ه کوژراوه، هه‌ندئ تر ده‌فه‌رموون: له نه‌لحه‌رووره نیژراوه، کاتی مزگه‌وتی حه‌رام گه‌وره کراوه، گوپه‌که‌ی که‌وتوته ناو مزگه‌وته‌که‌وه.

۸۳۹) که‌سی گومبوویی هه‌شاریدا. (۴۴۸۶ - ۴۴۸۷)

باب: مَنْ أَوَى الضَّالَّةَ فَهُوَ ضَالٌّ

۱۰۶۲- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ أَوَى ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ، مَا لَمْ يُعْرِفْهَا».

زهیدی کوری خالیدی جوهه‌نی (رهزای خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سی گومبووویی بدو‌زیت‌ه‌وه‌و هه‌شاری بداو به‌پیی شه‌ریعت ناو‌نیشانی هه‌ئنه‌دا، ئه‌وه‌ خو‌شی گوم‌پ‌ایه‌و ریگه‌ی راستی ون کردووه‌). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۴، ژماره: ۱۹۵۹، ج/۴}.

۸۴۰) نه‌یی کراوه له‌دو‌شیننی ئاژه‌لی خه‌لکی به‌بی مۆله‌تی خاوه‌نی.

(۴۴۸۶ - ۴۴۸۷)

باب: النهي عن حلب مواشي الناس بغير إذنهم

۱۰۶۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تُؤْتَى مَشْرُبَتُهُ فَتُكْسَرَ خِرَازَتُهُ، فَيَنْتَقَلَ طَعَامُهُ، فَإِنَّمَا تَخْزَنُ لَهُمْ ضُرُوعُ مَوَاشِيهِمْ أَطْعَمَتَهُمْ، فَلَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ». {الحديث: ۴۴۸۶ = ۴۴۷۵ فم. بخاری. لقطة: ۲۴۳۵}:

ئیب‌نو عومه‌ر (رهزای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (که‌س ئاژه‌لی که‌س نه‌دو‌شی، مه‌گه‌ر به‌ره‌زای خو‌ی، کامتان پی‌تان خو‌شه‌که‌ ره‌فه‌که‌تان بشکینن و خوار‌دنه‌که‌تان بیه‌ن، دیاره‌ که‌س ئه‌مه‌ی پی‌ خو‌ش نیه‌، ده‌ ئه‌و خه‌لکه‌یش گوانی ئاژه‌له‌کانیان دو‌لابی خو‌راکه‌که‌یانه‌! که‌واته‌: که‌س ئاژه‌لی که‌س نه‌دو‌شی، مه‌گه‌ر به‌خواستی خو‌ی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۴، ژماره: ۱۹۶۳}.

۳۰- نامہ میوانداری - (کتاب الضیافہ)

(۸۴۱) کہ سنی بہ نہرکی میوانداری ہل نہ سیت

بَابُ فِي حُكْمِ مَنْ مَنَعَ الضِّيَافَةَ

۱۰۶۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا، فَتَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَنَا، فَمَا تَرَى؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ، فَاقْبَلُوا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ». {الحديث: ۴۴۹۱ = ۴۴۸۰ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۶۸ = ۲۴۶۱، ۶۱۳۷ فتح الباری} :

عوقبہی کوری عامیر (رهزای خودای لی بین) فہرمووی: عہرزی حہرزمتان کرد: قوربان! وادہبی تو دہمان نیری بو کارو فرمانی، جاری واہیہ دہچینہ ناو گوندیک، میوانداریمان پی ناکہن، جالہم بارمیہوہ فہرمانت بہچیہ؟ فہرمووی پیمان: (کاتی دہبن بہمیوانی خہلک، نہگہر نہوہی کہباوہ بو میوان دہکری بویانکردن ئەوا لییان قہبوول بکہن، دہنا ئەگہر نہیانکرد خوتان نہوہی کہمافی میوانہ لییان بستین!).

(۸۴۲) فہرمانکردن بہ میوانداری. (۴۴۸۸ = ۴۴۹۱)

بَابُ الْأَمْرِ بِالضِّيَافَةِ

۱۰۶۵- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَجَائِزَتُهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ أَخِيهِ حَتَّى يُؤْتِيَهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ يُؤْتِيهِ؟ قَالَ: «يُقِيمُ عِنْدَهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ يَقْرِيهِ بِهِ». {الحديث: ۴۴۸۹ = ۴۴۷۸ فم} :

ئہبو شورہیچی خوزاعی (رهزای خودای لی بین) فہرمووی: پیغہمبہر (درودی خودای لہسہر بین)

فہرمووی: (میوانداری سنی روژہ، خہلاتہکھی شہوو روژیکہ، دروست نییہ بو موسولمان کہلہلای برای ئایینی خوئی بہناوی میواندارییہوہ دایکوتی ہہتا تووشی

گونہاھی دهکا) هاوہلان عہرزیان کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! (چون چونی تووشی گونہاھی دهکا؟) فہرمووی: (ئہوہندہ لەلای دہمیئیتہوہ بیژاری دهکا، نییہتی نان و ناوی بداتی و وەك میوان میوانداریی پی بکا، لەبارودوخی وادا دوور نییہ، کہ غەیبہتی بکا).

(۸۴۲) دەستگیرویی یە کتری بە مالی زیادە (۴۴۹۲)

باب: المَواَساةُ بِفُضُولِ المالِ

۱۰۶۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى رَاحِلَةٍ لَهُ، قَالَ: فَجَعَلَ يَصْرِفُ بَصْرَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيُعِدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ زَادٍ فَلْيُعِدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ»، قَالَ: فَذَكَرَ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ مَا ذَكَرَ، حَتَّى رَأَيْنَا أَنَّهُ لَا حَقَّ لِأَحَدٍ مِنَّا فِي فَضْلٍ. {الحديث: ۴۴۹۲ = ۴۴۸۱ فم}:

ئەبو سەعیدی خودری (ردەقای خودای ئی بی) فەرمووی: جاری لەسەفەرێکا لەخزمەتی حەزەرەتدا بووین، لەوکاتەدا پیاوی بەسواری و لاخی هات، بەهەر چوارلادا چاوی دەگیرا، بە ئومیدی ئەوێ که کەسی دەستگیروییەکی بکا. جابەم بۆنەیهوہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (هەرکەسی و لاخی سواریی لەخۆی زیادی هەیه، با بەخیر پیدا بەکەسی که و لاخی سواری نییە، وە هەرکەسی تویشووی لەخۆی زیادی پی هەیه، با بەئومیدی پاداشی باشی پیدا بەکەسی که تویشووی پی نییە).

فەرمووی: جا پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) باسی گەلی زیادە مالی تری کرد، کہ مروف بیکا بەخیر، تەنانەت هاتینە سەر ئەو برپاویە کہ کەسمان مافی ئەوێ نییە کە مالی زیادە نەکا بەخیر و بۆ خۆی هەلی بگری).

(۸۴۴) فەرمانکردن بە کۆکردنەوہی پاشەرۆکو و بنبوولی تویشە بەرەو نانەبەرەو

شتی واو دەستگیرویی لەم لایەنەوہ (۴۴۹۳)

باب: الأَمْرُ بِجَمْعِ الأزْوَادِ إِذَا قَلَّتِ المَواَساةُ فِيهَا

۱۰۶۷- عَنْ إِيَّاسُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي غَزْوَةٍ، فَأَصَابَنَا جَهْدٌ، حَتَّى هَمَمْنَا أَنْ نَنْحَرَّ بَعْضُ ظَهْرِنَا، فَأَمَرَ

نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَجَمَعَنَا مَزَادَنَا، فَبَسَطْنَا لَهُ نِطْعًا، فَاجْتَمَعَ زَادُ الْقَوْمِ عَلَى النَّطْعِ، قَالَ: فَتَطَاوَلْتُ لِأَحْزَرِهِ كَمْ هُوَ؟ فَحَزَرْتُهُ كَرِبْضَةِ الْعَنْزِ، وَنَحْنُ أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً، قَالَ: فَأَكَلْنَا حَتَّى شَبَعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ حَشَوْنَا جُرْبَنَا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَهَلْ مِنْ وَضْءٍ؟» قَالَ فَجَاءَ رَجُلٌ بِإِدَاوَةٍ لَهُ فِيهَا نُطْفَةٌ، فَأَفْرَغَهَا فِي قَدَحٍ، فَتَرَضَّأْنَا كُلُّنَا نُدْغِفُهُ دَغْفَقَةً أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً، قَالَ: ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ ذَلِكَ ثَمَانِيَّةٌ، فَقَالُوا: هَلْ مِنْ طَهُورٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَرِغِ الْوَضْءَ». {الحديث: ٤٤٩٣ = ٤٤٨٢ فم:}

نیاسی کوری سه له مه، له باوکیه وه (رهزای خودای بی) فه رمووی: له غه زایه کا، له خزمهت پیغه مبهردا بووین، تووشی برسیتییه کی سه خت بووین، ته نانهت نیازمان هه بوو، که هه ندی له وشتره کانمان سه ربړین، جا له پاش پرس و راو راویژ، پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) فه رمانی کرد، چی ماوه له تویش ه بهر وه نانه بهر ه کانمانا، له پاشه پړوک و بنبول، هه لمانرشته سهر که ولیکی راخراو بو له م مه به سته، سه رهنجام له م هه مه جوړو هه رده مه یه، هه نی شت کوکرایه وه له سهر که وله که، که بریتی بوو له هه موو تویشووی خه لکه که، که خوځ بو فوتکرده وه سه رنجم دا، تا بیخه ملینم که چهندي دهبی، وام خه ملاند که هه مووی پر به جیگه پالکه وتنی بزنی دهبی، سوپاکه ی نیمه هه زارو چوارسه د کهس بووین، هه موومان تییرمان خوارد لی، وه هه موو جه واله کانمان لی پرکرد، نه مه یش هه مووی له پیتو فه ری نزای پیروزی پیغه مبهردوه بوو. جا پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) فه رمووی: (نایا ناو هه یه بو دستنویژ؟) جا پیاوی جه ونده یه کی خوی هینا، چوړی ناوی تیابوو خالی کرده ناو جامیکه وه، هه موومان نهو هه زارو چوارسه د کهسه، دستنویژکی تیرو ته سه لمان لی گرت، به خور ناومان ده کرد به نه ندانه کانی دستنویژدا.

جا له پاشا هه شت که سی تر هاتن، داوی ناوی دستنویژیان کرد، پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) فه رمووی: (ناو بو دستنویژ نه ماوه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۳۱۸۷}.

نهم گپړانه وهی نیړه که له سه له مه ی کوری نه کوډعه وه یه، هه مان گپړانه وهی نهم فه رمووده یه، که له نیماندا رابوورد، ژماره: ۱۲۷، ۱۲۸، بوئه وهی که به جوانی له م فه رمووده پیروزه تی بگهی برپاوه: تاج/۳، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۳۱۸۷. چاپی چواره م.

۳۱- نامه‌ی خه‌بات و تیکو‌شان

کتاب الجهاد

{بروانه: تاجول نوصول، به‌رگی چوارم، زنجیره: ۱۱، هه‌تا زنجیره: ۱۰۵ = ژماره: ۴۲۹۷ هه‌تا ژماره: ۴۶۴۹ + ته‌جری‌دی بوخاری، به‌رگی/۳، لاپه‌ره: ۲۷۹ له‌ژماره: ۱۱۴۶ هه‌تا ژماره: ۱۲۸۶} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۲۸۵ هه‌تا ژماره: ۱۳۵۷}.

۸۴۵) فه‌رمایشتی خودای گه‌وره: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا}

له‌که‌ل باسی گیانی شه‌هیدان

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا} وَذَكَرَ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ

۱۰۶۸- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ هَذِهِ

الآيَةِ (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ) قَالَ: أَمَا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: «أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ، لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً فَقَالَ: هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَى شَيْءٍ نَشْتَهُى، وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا، فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا قَالُوا: يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا، حَتَّى نَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى، فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تَرْكُوا». {الحديث: ۴۸۶۲ = ۴۸۴۷}.

مه‌سرووق (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: پرسیارمان کرد له‌عه‌بدو‌لای کوری

مه‌سعوود (ره‌زای خوی لی بی) له‌بارهی هو‌ی هاتنی نه‌م نایه‌ته‌وه: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ - نالی عیمران/۳/۱۶۹}.

واته: گومان مه‌به‌ن به‌و که‌سانه که له‌رپگهی خودادا کوژراون، که نه‌وانه

مردوون، به‌لگوو نه‌وانه نه‌مردوون و زیندوون و وان له‌خزمه‌تی خودادا، وه‌زو‌ر

به‌قه‌درو ری‌زه‌وه خودا رزقو روژی‌یان بو دهنی‌ری، له‌حه‌یاتیکی حه‌قیقی و

له‌ژیانیکی راستیدا، له‌جه‌سته‌یه‌کی به‌رزه‌خیی ناسکدا، وه‌ک جیسمی له‌تیفی

فريشته، ههتا روژى قيامهت ئاوا دهژين و دهمين، تاكاتى حهشر، ئهوسا دهرونهوه بهرگو لهشه پيشوو كهيان و شادمان و دلخوشن بهو بههرمو بهخشههه كه خودا بههوى سهر بهرزى شههيد بوونهوه، به فهزلى خووى داويهههه پييان...).

مه‌سرووق فه‌رمووی: له‌باره‌ی ئەم نایه‌ته‌وه پرسیارمان کرد له‌عه‌بدوڵا،
 فه‌رمووی: ئی‌مه‌ه‌یش سه‌باره‌ت به‌مه‌ پرسیارمان کرد: له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ی)
 له‌وه‌لا‌ما فه‌رمووی: (گیانی شه‌هیدان وان له‌ناو سکی چه‌ند مه‌لیکی سه‌وزدا، وه‌ ئەو
 مه‌لانه له‌ناو به‌هه‌شتا به‌ ئاره‌زووی خ‌وایان گه‌شت و گوزار ده‌که‌ن و چه‌زبان له‌چی
 ب‌ی ده‌بخ‌ۆن، هه‌موو جارێ له‌پاش گه‌شته‌که‌یان ب‌ۆ چه‌وانه‌وه‌و چه‌سانه‌وه‌،
 ده‌گه‌رێنه‌وه‌ ب‌ۆناو چه‌راخانی، که‌ هه‌لا‌واسراون له‌ سی‌به‌ری ته‌خت و باره‌گا
 (عه‌رش)دا، جا جارێ په‌روه‌ردگاریان سه‌ر ده‌کیشی‌ته‌ ناویان و پی‌یان ده‌فه‌رم‌و‌ی:
 (چه‌زتان له‌چی تره‌ تابیده‌م پ‌یتان؟ شه‌هیده‌کان ده‌فه‌رم‌و‌ون: ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان!
 له‌مه‌زیاتر چی ترما ب‌و‌ی، ئە‌وه‌تا ب‌ۆخ‌ۆمان له‌به‌هه‌شتا، به‌ئاره‌زووی خ‌ۆمان
 ده‌سو‌ورپ‌ین‌ه‌وه‌و ده‌خ‌وین و ده‌خ‌وینه‌وه‌و راده‌بو‌یرین! هه‌تا س‌ی‌جار ئە‌م گ‌فت‌و‌گ‌و‌یه‌،
 له‌نی‌وانی شه‌هیدان و په‌روه‌ردگاریان دو‌وباره‌ ده‌بی‌ته‌وه‌. جا کاتێ شه‌هیده‌کان
 ده‌بینن که‌خودا وازیان ل‌ی ناه‌ین، هه‌تا دا‌وای ش‌تی تر نه‌که‌ن، عه‌رزی ده‌که‌ن: ئە‌ی
 خودایه‌! ده‌مانه‌و‌ی گ‌یانمان ب‌که‌یته‌وه‌ به‌به‌رمانا، هه‌تا ب‌گه‌رپ‌ین‌ه‌وه‌ ب‌ۆ جیهان،
 جارێکی تر له‌پ‌ینا‌وی ئایینی پ‌ی‌ر‌ۆزی ت‌ۆدا، ب‌کو‌ژرپ‌ین‌ه‌وه‌!

کاتی پهر و مردگار دهبینی، که شه هیدکان هیج پئویستییه کی تریان له بهه شتا نییه وازیان لی دینی و پییان نافه رموی: چی ترتان دهوی تاپیتانی بدهم). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۷۸۴، ج/ ۴}.

۸۴۶) ده‌رگاکانی به‌هشت وان له‌سای سیبهری شمشیردا. (۴۸۸۸ - ۴۸۸۹)

باب: إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّوف

١٠٦٩- عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي وَهُوَ بِحَضْرَةِ الْعَدُوِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلِّهِ

السُّيُوفِ». فَقَامَ رَجُلٌ رَثُ الْهَيْئَةِ، فَقَالَ: يَا أَبَا مُوسَى أَنْتَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَارْجِعْ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَقْرَأُ عَلَيْكُمُ السَّلَامَ، ثُمَّ كَسَرَ جَفْنَ سَيْفِهِ، فَأَلْقَاهُ، ثُمَّ مَشَى بِسَيْفِهِ إِلَى الْعَدُوِّ فَضْرَبَ بِهِ حَتَّى قُتِلَ. {الحديث: ٤٨٩٣ = ٤٨٧٨ فم} :

ئەبوبەھەرى كۆرى عەبدوللای كۆرى قەیس (رمزى خودایان لى بىن) فەرمووی: رووبەرووی دوژمن راوەستابووین، لەو کاتەدا لەباوكم بیست، کە ناسراوە بە ئەبوو مووسای ئەشعەری دەیفەرموو: حەزەرەت (دروودی خۆای لەسەر بىن) دەفەرمووی: (دەنیابىن کەوا دەرگاگانى بەهەشت وان لەژێر سەبەرى شمشیردا). کابرایەکی رووتەلەى شەرۆلە هەلسایەووە گوتى: ئەى ئەبو مووسا! ئایا تۆ بوخۆت بەگوێی خۆت ئەمەت لەزاری پیرۆزى خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەر بىن) ژنەوتوو، یا کەسێکی تر بوی گێراویتەووە؟ فەرمووی: بەلێ بە گوێچکەى خۆم لەوم بیستوو. ئیتر ئەو برادەرە گەرايەووە بۆلای برادەرەکانى خۆی و گوتى: بۆ دواجار لەلایەنى منەووە سلاوتان لى بى، من دەروم بۆ کوشتار، تا نەکوژریم ناگەریمەووە!

ئەوجا دەستى دایە مشتووی شمشیرەکەى و لەکێلان دەرى هینا و کێلانەکەى شکان و فرییداو، جارێکی تر بەتەمای نەما، ئینجا بە شمشیری رووتەووە رووی کردە دوژمن و دەستى کرد بەشەرە شیرو هەر شمشیری وەشاندا هەتا شەهیدکرا.

{ریاض/٣، زنجیرە: ٢٣٤، ژمارە: ١٣٠٢} + {ریاض/٣، زنجیرە: ٢٣٤، ژمارە: ١٣١٥} + {ریاض/٣، زنجیرە: ٢٣٤، ژمارە: ١٣١٤} .

٨٤٧) هاندان لەسەر خەباتگیران و گەورەیی خەباتگیران. (٤٨٣٦ - ٤٨٤٣)

باب: الترغيب في الجهاد وفضله

١٠٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «تَضَمَّنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَإِيمَانًا بِي وَتَصَدِيقًا بِرُسُلِي فَهُوَ عَلَى ضَامِنٍ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ،

نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا مِنْ كَلِمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كَلِمٍ، لَوْنُهُ لَوْنُ دَمٍ وَرِيحُهُ مِسْكٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ يَشْتَقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلُهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً وَيَشْتَقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلَ».

{الحديث: ٤٨٣٦ = ٤٨٢١ ف.م. تجرید/ ١، رقم: ٣٤ = ٣٦، ٢٧٨٧، ٢٧٩٧، ٢٩٧٢، ٣١٢٣، ٧٢٢٦، ٧٢٢٧، ٧٤٦٣، ٧٤٥٧. نسائی. إيمان: ٥٠٤٥. تحفة الأشراف: ١٤٩٠}.

ئەبو ھورەیرە (پەزای ھوای لای بێ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی ھوای لەسەر بێ) دەفەر مووی: کەسێ بڕوا بۆ خەبات و غەزاو تیکۆشان لەرپی خودادا، خودا بۆ ھوای دەبێ بە دەستەبەر (زامن)ی، دەفەر مووی: ھۆم کەفیلی ئەووم کە یەکی لەم دوو خەلاتە گەورەیی پێ بەدەم: یا ببەمە ناو بە ھەشت (لە ھالەتی شەھیدبوونا) یا ببەمەو ھە بۆ شوینی ھوای لە گەل ئەو ھەموو پاداشی گەورەو تالانییە زۆرە کە دەستی دەکەوێ! بە مەرچی ئەو تیکۆشەرە کە دەچێ بۆ ئەو غەزاو کۆشە تەنیا مەبەستی ردزەمەندی خودایی و باوەرو ئیمانی بەمن و بە پێغەمبەرانێ من ھەبێ، بەو کەسە کە گیانی موحەممەدی بە دەستە، دیارە کە یەزدانی پاکە، ھەرکەسێ لەرپی خودادا زامار بکری، لەرۆزی قیامەتا کەدێ بۆ دیوانی خودا زامە کە تازەو نوێیە وەکوو تازە ئەودەمە زامارکرای ئاوا، لەسەر ھەمان شیوە، رەنگە کە سووری تلیقییە، وەکوو ھوینی ناسایی، بەلام بۆنە کە یەوێ میسکە، ئیتر بەو زامە شەھید بووبێ یان جیاوازی نییە لەویدا، کە لەرۆزی قیامەتا لەسەر ئەو شیوەیە دێ بۆ دیوانی خودا بەو کەسە کە گیانی موحەممەدی بە دەستە (دروودی ھوای لەسەر بێ) دەترسم کە موسولمانان تووشی رەنج و سەخەتی ببن، دەنا ئەگەر لەبەر ئەوە نەبوا، ئەو لە گەل ھەموو تاقمە موسولمانیکە کە دەچن بۆ غەزاو خەبات خۆشە لە گەل ئەواندا دەچوو، بەلام ئەمە ناگری: چونکە نەخۆم ئەو تواناییە ھەبە کە وڵاخێ سواریی بۆ ھەموویان پەیدا بکەم، نەخۆشیان ئەو دەستەیان دەروا، لە ھەمان کاتدا زۆریش

به زده حمه تی ده زانن و له شانیان گرانه نه گهر من بچم بو غه زاو نه وان له گه لم نه یه ن بو نه و غه زایه!

به و خودایه که گیانی موحه ممدی به دهسته، به حه زی دل پر به دل حه زده کم که له ریگه ی خودادا بچم بو غه زاو له و غه زایه دا بکوژریم، دیسان زیندوو ببه و وه بچمه وه بو غه زاو هه مدیسان بکوژریمه وه! {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۲۹۸، ج/ ۴} + {ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۲۴۹/۱۲۹۴/۱۰}.

۸۴۸) به هو ی غه زاو خه باتگیرانه وه، پله و پایه ی به نده ی موسولمان بهرز ده بیته وه. (۴۸۵۶)

باب: رَفْعُ دَرَجَاتِ الْعَبْدِ بِالْجِهَادِ

۱۰۷۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا أَبَا سَعِيدٍ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَبِيًّا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» فَعَجِبَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ فَقَالَ: أَعَدَّهَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَفَعَلَ، ثُمَّ قَالَ: «وَأُخْرَى يُرْفَعُ بِهَا الْعَبْدُ مِائَةَ دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ»، قَالَ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». {الحديث: ۴۸۵۶ = ۴۸۴۱ فم}:

ئه بو سه عیدی خودری (ده زای خوی لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بن)

فهرمووی پیم: (ئه ی ئه بو سه عید! ئه وه ی خودا به خودای خوی بزانی و ئیسلام به ئایینی خوی دابنی و موحه ممد به پیغه مبه ری خوی قه بوول بکا، ئیتر به هه شت بو خوی مسوگهر ده کا!). فهرمووی: منیش ئه م فهرمایشته م زور به لاوه خو ش و دلگیر بوو، عهرزیم کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! بو می دووباره بکه ره وه، ئه ویش دووباره کرد وه بو م، ئه نجا فهرمووی: (به لام پایه یه کی تریش هه یه، به نده ی ئیماندار له به هه شتا سه د پله پیی بهر زده بیته وه که نیوانی هه موو دوو پله یه کی به قه د نیوانی ئاسمان و زهوی ده بی!).

گوتم: نهی پیغمبره‌ری خودا! نهو پاییه‌یه جییه که نه وه‌نده پاداشه‌که‌ی گه‌وره‌یه؟ فه‌رمووی: (نهو پاییه‌ی کوشش و غه‌زاو تی‌کوشانه له‌پښه‌ی خودادا) دوو‌جار هم وشه پیر‌وزه‌ی دوو‌باره کرده‌وه. {تاج/۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۳۰۴، ج/۴} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۰۱}.

۸۴۹) **باشترین که‌س خه‌بات‌گیره له‌پښه‌ی خودادا به‌س‌ه‌رو به‌سامان.** (۴۸۶۳ - ۴۸۶۸)
باب: أَفْضَلُ النَّاسِ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ

۱۰۷۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَعْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ». {الحديث: ۴۸۸۳ = ۴۸۴۸ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۴۷ = ۲۷۸۶، ۶۴۹۴ فتح الباری}:

نه‌بو سه‌عی‌دی خودری (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) فه‌رمووی: پیاو‌ی هات بو خزمه‌تی پیغمبر (درو‌دی خ‌وای له‌س‌ه‌ر بی) پرسیاری لی کرد، گو‌تی: قوربان! چاک‌ترین که‌س کی‌یه؟ فه‌رمووی: (نهو پیاوه موسولمانه‌ی که به‌گیان و سامان و به‌س‌ه‌رو به‌مال، له‌پښه‌ی خودادا تی ده‌کوشی).

پیاوه‌که‌ گو‌تی: نهی له‌دوای نهو کی چاک‌ترین که‌سه؟ فه‌رمووی: (نهو موسولمانه‌ی که له‌په‌نایه‌کا، خودای خ‌وی به‌جوانی ده‌په‌رستی و سه‌ری خ‌وی کزده‌گری و له‌خودای گه‌وره ده‌ترسی و نازاری که‌س ناداو مه‌ردووم له‌شه‌رو و ده‌زنی به‌دوورن!). {تاج/۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۳۰۲، ج/۴} . {ریاض/۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۲۸۹}.

۸۵۰) **نه‌وه‌ی بمری و غه‌زای نه‌کردبی و له‌دل‌یشه‌وه به‌ته‌مای غه‌زا نه‌بو‌وبی.** (۴۹۰۸)
باب: مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسُهُ

۱۰۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسُهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ»، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: فَنَرَى أَنَّ ذَلِكَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

{الحديث: ۴۹۰۸ = ۴۸۹۳ فم. أبو داود. جهاد: ۲۵۰۲. نسائی. جهاد: ۳۰۹۷. تحفة الأشراف / ۲۳۰۴} :

ئەبو ھورەیرە (پەزای خۆای لى بى) دەفەر موى: (ئەوھى بمرئ و غەزای نەکردبى و لەدلیشمەوھ لەزىانیدا بەتەمای غەزاکردن نەبووبى، ئەوھ کەدەمرئ رەگىكى ناپاکى و مونافىقى واتیادا). {تاج/۴، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۴۲۱، چ/۴} .

عەبدووللای کورى موبارەك (رحمەتى خۆدای لى بى) دەفەر موى: وادەزانم کە ئەمە ھەربۆ سەردەمى پىغەمبەر (درودى خۆای لەسەر بى) وابوو. {رياض/۳، زنجیرە: ۲۳۴، ژمارە: ۳۹۵/۱۳۴۱/۵۷، چ/۴} .

(۸۵۱) گەورەیی غەزاکردن لەدەریادا. (۴۹۱۱ - ۴۹۱۴)

باب: فَضْلُ الْجِهَادِ فِي الْبَحْرِ

۱۰۷۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتَطْعُمُهُ، وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بَنِي الصَّامِتِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ، ثُمَّ جَلَسَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: « نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَى غَزَاةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرَةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسْرَةِ (يَشْكُ أَيُّهُمَا قَالَ) قَالَتْ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَنَامَ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: « نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَى غَزَاةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ». (كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلِيِّ) قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، قَالَ: « أَنْتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ »، فَرَكِبْتُ أُمُّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرِ فِي زَمَنِ مُعَاوِيَةَ، فَصُرِعَتْ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجَتْ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكَتْ. {الحديث: ۴۹۱۱ = ۴۸۹۶ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۸۶ = ۷۰۰۲، ۲۷۸۸، ۲۷۸۹، ۶۲۸۲، ۶۲۸۳. أبو داود.

جهاد: ۲۴۹۱. ترمذی. جهاد: ۲۴۹۱. نسائی. جهاد: ۱۶۴۵} :

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خۇاى لىن بىن) فەرموۋى: (گەللى جار پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بىن) دەچوو بۇ دىنى ئوم حەرام، كە پوورى ھەقى مەن بوو، خوشكى دايكەم بوو، وە پوورى شىرى پىغەمبەرىش بوو، مەحرەمى بوو، نامەحرەم نەبوو، ئوم حەرام ناۋى رومەيساى كچى مىلحان بوو، خىزانى عوبادەى كۆرى صامىت بوو، رۇژى پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بىن) ھات بۇسەردانى ئوم حەرام، نانى بۇدانا، دوايى ھەنى سەرى پىغەمبەرى دۆزى، پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بىن) خەۋى لى دەكەۋى و سەرخەۋى نىوەرۇ لەۋى دەشكىنى، كاتى خەبەرى دەبىتەۋە پى دەكەنى، ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! باۋك و دايكەم بەقۇربانت بىن، ئەۋە بۇچى پى دەكەنى؟ فەرموۋى: (لەخەۋما كۆمەللى لەگەلى ئىسلامى خۆمەم بىنى، دەبىن بەخەباتكارو غەزاكار لەرپىگەى خودادا، سۈارى پىشتى ئەم دەريايانە دەبىن، شوپىن و جىگەيان لەناۋ پاپۇرو كەشتىيەكاندا، ئەۋەندە باش و خۆش و فەرەح و كەشخەيە، دەلىلى پاشان لەسەر تەخت و قەنەفەى شاھانە دانىشتوون). ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! داۋا لەخودا بىكە كەمەن يەكلى لەم چىنەى ئۆمەتتەم.

فەرموۋى: (تۆ لەۋانىت و لەچىنى غەزاكاران و شەھىدانى ناۋ دەريايىت). ئەنجا دىسان پىغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بىن) سەرى نايەۋەۋە جارى تر خەۋتەۋە، كە ھەلئاسايەۋە دىسان پىدەكەنى، كاتى لەم بارمىەۋە پىرسىارم لىي كەردەۋە، ھەمان ۋەلامى پىشوۋى دامەۋە، كە كۆمەلانى تىرىش لە ئۆمەتى پىغەمبەر، لەبارو دۇخىكى شاھانەدا دەچىن بۇ خەباتگىرپان و غەزاكەردن، لەرپىگەى خوداى گەۋرەداۋ، ئەۋىش لەخۆشى ئەۋە پىدەكەنى و موعجىبە پىيان). ئوم حەرام فەرموۋى: مەنىش عەرزىم كەردەۋە: ئەى پىغەمبەرى خودا! نزام بۇبىكە كەخودا بىمكات بەيەكلى لەۋ كۆمەلانى. فەرموۋى: (تۆ لەكۆمەلە پىشىنەكانى!).

لەپاشا لەكاتى سەركارى موعاۋىيەى كۆرى ئەۋە سۇفياندا، كە نوپىنەرى ئىمامى عوسمان بوو لەسەر ۋلاتى شام، عوبادەى مىردى، لەدەرياوە ئوم حەرامى لەگەل خۇى بىرد بۇ غەزاي قوبروس، كاتى ھاتەۋەۋە گەرايەۋەۋە گەشىتە وشكانى،

هیستره ماحیه کیان بۆیبرد، کاتی ئوم حه‌رام سواری هیستره‌که بوو، گلاندی و که‌وته خواره‌وه مرد. به‌پیی دوو عاکه‌ی پیغه‌مبه‌ر، که‌بۆیی کرد شه‌هید بوو). {تاج/۴، زنجیره: ۵، ۱۱، ژماره: ۴۳۱۳، ج/۴}.

(۸۵۲) خیری پاسه‌وانیی ناو سه‌نگه‌ره‌کانی سه‌ر سنوور. (۴۹۱۵ - ۴۹۱۶)

باب: فَضْلُ الرِّبَاطِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۰۷۵- عَنْ سَلْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ. وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ، وَأُجِرَى عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ الْفَتَنَ». {الحديث: ۴۹۱۵ = ۴۹۰۰ فم:}

سه‌مانی فارسی (رمزی خودای ل بن) فه‌رمووی: به‌گووی خۆم له‌زاری پیروزی پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بن): (شه‌وو روژی پاسه‌وانی ناو سه‌نگه‌ره‌کانی سه‌ر سنووری نیوانی ولاتی ئیسلام و ولاتی دوژمن خیرتره له‌روژوو وشه‌و نوژی یه‌ک مانگ، وه‌ نه‌گه‌ر نه‌م جوژه‌ که‌سانه، له‌م جوژه‌ بارودوخانه‌دا بمرن، هه‌موو روژی هه‌تا روژی قیامه‌ت، پاداشی روژوو وشه‌و نوژی یه‌ک مانگی ته‌واوی بو‌ دهنوو‌سری، وه‌ وه‌ک شه‌هید له‌به‌هه‌شتا خودا رزق و روژی بو‌ ده‌برپه‌ته‌وه‌و گیانی له‌به‌ری باخه‌کانی به‌هه‌شت ده‌خوات، وه‌ له‌تاقیکردنه‌وه‌ی ناو گو‌ریش، له‌لایه‌نی نه‌کیرو مونه‌که‌ره‌وه، رزگاریان ده‌بی!). {تاج/۴، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۴۳۲۷، ۴۳۲۹} بروانه: ژماره: ۹۴۹ له‌پیشه‌وه‌ رویش له‌م کتیبه‌ پیروژه‌دا + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۲۹۲}.

(۸۵۳) تاقی کۆشن و تیکۆشان له‌ریگه‌ی خودادا له‌هه‌موو سامان و موئکی جیهان

چاکتره. (۴۸۵۰ - ۴۸۵۵)

باب: غَدُوةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

۱۰۷۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَغَدُوةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا». {الحديث: ۴۸۵۰ = ۴۸۳۵ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۵۰ = ۲۷۹۲، ۲۷۹۶، ۶۷۶۸، نسائی. جهاد: ۳۱۱۸}:

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بن) ده فہ رموی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بن)
 ده فہ رموی: (تاقی کوشش و تیگوشان لہ ریگہی خودادا (چی تاقی بہ یانی بی و چی
 تاقی نیوارہ بی) لہ ہہ موو سامان و مولکی جیہان چاکترہ). {ریاض/۳، لاپہرہ: ۹۴۳ -
 ۶، ۴. چاپی یہ کہم = زنجیر ۲۳۴/۵، ژمارہ: ۱۲۹۰} + {تاج/۴، زنجیرہ: ۱۱، ژمارہ: ۴۳۰۰}.

۸۵۴) فہ رمایشتی خودای گہورہ: (أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 كَمَنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ). (۴۸۴۴ - ۴۸۴۹)

باب: فی قولہ تعالیٰ: (أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ)
 ۱۰۷۷- عَنْ النُّعْمَانُ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَجُلٌ: مَا أَبَالِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ إِلَّا أَنْ أُسْقِيَ
 الْحَاجَّ، وَقَالَ آخَرُ: مَا أَبَالِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ إِلَّا أَنْ أَعْمُرَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ،
 وَقَالَ آخَرُ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِمَّا قُلْتُمْ. فَزَجَرَهُمْ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَالَ: لَا
 تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ عِنْدَ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، وَلَكِنْ
 إِذَا صَلَّيْتُ الْجُمُعَةَ دَخَلْتُ فَاسْتَفْتَيْتُهُ فِيمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
 الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...) الْآيَةَ إِلَى آخِرِهَا. {الحديث:
 ۴۸۴۸ = ۴۸۳۳ فم}:

نوعمانی کوری بہ شیر (رمزای خودای لی بن) فہ رموی: من خوّم لہ لای دوانگہ کہی
 پیغہ مبہردا بووم، پیاوی گوتی: لہ پاش قہ بوولی ٹایینی پیروزی نیسلام، باشتین
 کاری باش لہ بیرو باوہری منا، ناودانہ بہ حاجیان لہ کاتی حہجا، لہ بہرئہ وہ نہ گہر من
 نہم کردہ وہ باشہ بوخوّم دابین بکہم، دہر بہستی کردنی ہیج کاریکی باشہی ترنیم!
 پیاویکی تر گوتی: لہ پاش قہ بوولی ٹایینی پیروزی نیسلام، باشتین کاری باش
 لہ بیرو باوہری منا، ناودانہ کردنہ وہی مہ سجید و لہ رامہ، لہ بہرئہ وہ نہ گہر من نہم
 کارہ باشہ بو خوّم مسوگہر بکہم، دہر بہستی کردنی ہیج کاریکی باشی ترنیم!

پیاوئیکی تر گوتی: غهزاو تیکۆشان له‌پێگهی خودادا، گه‌لی چاکتره له‌مانه‌ی که‌ئێوه ده‌یانلێن. جا ئیمامی عومهر (ره‌زای خودای ئی بن) پیا‌یا‌نا هه‌لشا‌خوا و فهر‌مووی: (به‌م روژی هه‌ینیه‌، له‌لای دوانگه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا ده‌نگتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه، به‌لام ئارام بن هه‌تا نوێژی هه‌ینی ده‌که‌م، ده‌چمه خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) له‌باره‌ی ئه‌مه‌ی که‌ئێوه را‌حیا‌یی‌تان هه‌یه له‌سه‌ری، پرسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر خۆی ده‌که‌م. جا به‌م بۆنه‌یه‌وه خودای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده خواره‌وه: { أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ - ۹ / التوبة / ئایه‌تی ۱۹ }:

واته: چۆن ئێوه له‌خۆتان‌ه‌وه که‌سانێ که‌ ئاو ده‌ده‌ن به‌حاجیان، یا مه‌سجید و له‌حه‌رام ئاو‌ه‌دان ده‌که‌نه‌وه، به‌خزمه‌ت و شتی وا، چۆن ئه‌م جووره که‌سانه ده‌به‌نه ئاستی که‌سانێ که‌ باوهری ته‌واویان به‌خودای گه‌وره و به‌روژی قیامه‌ت هه‌یه و له‌هه‌مان کاتا، له‌پێگه‌ی خودادا غه‌زا ده‌که‌ن و تێده‌کۆشن، ئه‌م دوو کۆمه‌له له‌لای خودا وه‌کوو یه‌ک نین، به‌لکوو کۆمه‌له‌ی دووهم زۆر بێ‌ند و پایه به‌رز له‌لای خودا، خودای گه‌وره رێنمایێ کۆمه‌له‌ی سته‌مکاران (ناکا).

۸۵۵) هاندان له‌سه‌ر داواکردنی شه‌هیدبوون. (۴۹۰۶ - ۴۹۰۷)

باب: التَّوْبَةُ فِي طَلَبِ الشَّهَادَةِ

۱۰۷۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ». {الحديث: ۴۹۰۶ = ۴۸۹۲} فم:

سه‌هلی کو‌ری حونه‌یف (ره‌زای خودای ئی بن) فهر‌مووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن)

ده‌فه‌رموی: (هه‌ر که‌سێ به‌پراستی و به‌دڵ له‌خودای گه‌وره، داواێ شه‌هیدبوون بکا، خودای گه‌وره پایه‌ی شه‌هیدی پێ ده‌به‌خشێ و ده‌یاته‌ پله‌ و پایه‌ی شه‌هیدان، باب‌ه ده‌ردی خودایش له‌سه‌ر نوێنی خۆی بم‌ری!). {ریاض/۱، زنجیره: ۴، ژماره: ۵۷/۴، ج/۲ + ریاض/۲، زنجیره‌ی: ۲۳۴، ژماره: ۲۸/۱۳۲۲/۲۷۶}.

روونکردنه‌وه:

سه‌هلی کورې حونه‌یف نه‌نصاریه، له‌هۆزی نه‌وسه، له‌موسولمانه هه‌ره پېشینه‌کانه، به‌دریه، له‌جه‌نگی ئو‌خوددا خو‌گړبوو، له‌وکاته زوړ سه‌ختو دی‌ژواردا په‌یمانی به‌پېغه‌مبه‌ردا که هه‌تا مردن پستی به‌رنه‌داو سه‌نگه‌ر چو‌ل نه‌کا، هه‌روا ئاماده‌ی خه‌نده‌قو هه‌موو شه‌رگا‌کانی تر بووه، له‌پاش شه‌ره‌که‌ی نه‌لجه‌مهل عه‌لی کردی به‌سه‌رداری سه‌ر به‌صره، له‌سالی هه‌شتاو هه‌شتی کو‌چیدا، له‌کووفه مردووه، ئیمامی عه‌لی نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر کرد، شه‌ش (الله اکبر)ی له‌نو‌یژه‌که‌دا کرد.

(٨٥٦) گه‌وره‌یی پایه‌ی شه‌هیدیی له‌ریگه‌ی خودای گه‌وره‌دا. (٤٨٤٤ - ٤٨٤٩)

باب: فَضْلُ الشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى

١٠٧٩- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا وَأَنْ لَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ غَيْرُ الشَّهِيدِ، فَإِنَّهُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجِعَ فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ ». {الحديث: ٤٨٤٥ = ٤٨٣٠ فم. بخاری. جهاد: ٢٨١٧} :

نه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رمووی: (نه‌و که‌سه‌ی که‌چووه ناو به‌هه‌شت حه‌زناکا که بگه‌رپېته‌وه بو دونه‌یا، نه‌گه‌ر هه‌رچی له‌سه‌ر رووی زه‌وی هه‌یه بیده‌ن پئی ناگه‌رپېته‌وه، مه‌گه‌ر شه‌هید، به‌لام شه‌هید حه‌زده‌کا که بگه‌رپېته‌وه بو جیهان و ده‌جاری تریش بکوژرپېته‌وه! چونکه به‌چاوی خو‌ی ده‌بینئ که شه‌هید چه‌نده به‌قه‌درو به‌رپزو قورسو گرانه!). {تاج: ٢، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٣٢٢} + {ریاض الصالحین: ٢، لاپه‌ره: ٢١١، چاپی: ٢، زنجیره: ٢٢٤، ژماره: ١٣١١} .

(٨٥٧) رو‌لی نیازو نیازپاکي له دامه‌زراندنی کارو کرده‌وه‌کاندا. (٤٩٠٤ - ٤٩٠٥)

باب: الْبَيْتَةُ فِي الْأَعْمَالِ

١٠٨٠- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

فَهَجَرْتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهَجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. {الحديث: ۴۹۰۴ = ۴۸۸۹ فم. تجرید/۱، رقم: ۱}:

عومهری کوری خهتاب (رهزای خودای لئ بئ) فهرموو: بهگوئی خۆم لهزاری پیروزی خوشهویستم بیست (دروودی خودای لهسهر بئ) دهیقهرموو: (ههموو کارو کردودهیی بهپی نیازو نیتهکهیهتی و هیچ کاری بهبی نیازو خواستی دل دانامهزری وههموو کهسیکیش بهپاداشی نیازو نییهتی خوی دهگا، چ چاک چ خراب، کهوابوو ههرکهسی مهبهستی لهکوچکردن و هیجرتهکهی له مهکهوه بو مهدینه، رهزای خوداو پیغهمبهر بئ، نهوا کوچکردنهکهی قهبوولوه به پاداشی گهوره دهگا، وه ههرکهسیکیش کوچکردنهکهی لهبهر کاریکی دنیایی بئ، که دهستی بکهوی، یاخو لهبهر ئافرهتی بئ کهمارهی بکا، نهوه کوچکردنهکهی بهپی نیازهکهیهتی و هیچ خیری ناگا لهسهری). {تاج/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۸۳، چ/۴}.

روونکردنهوه:

۱. کردودهی جهستهیی (عهمهلی بهدهنی) فهزبئی یان سوننهت، بهبی نیت و نیاز لیهینان دانامهزری، بهلام ئەمه بهزوری وایه، دهنه ههندي کردوه بهبی نیتلیهینانیش دادمهزری، وهك قورئان خویندن و زیکرو سیواک کردن و بانگ دان، ههروا وازهینان لهحهرامیش بهبی نیازهینان دهبی، جاری واهیهیه حهرام بهس بهنیتکهی دهچهسپو و بهنده شایستهی تۆله دهبی. بپروانه خالی (۶) لهم خالانه.
۲. ههندي کردوهی باش، ئەگهر بهدوو نیاز بکری، وهك نهوه کاری بهمهبهستی رهزای خوداو بهنیازی مهبهستیکی رهوای دنیایی بکری، وهك ژنهینان و خانوو کردن، نهوه بهپی نیازی رهزامهندي خودا پاداشی باشی بو ههیه، بهلام بهپی نیازی دووههم پاداشی بو نییه، نههی باش نههی خراب.
۳. زۆرینهی کات سوورپگهی بپیار لهم بابتهدا، بهپی نیازی دلّه. بپروانه: خالی (۶) لهم خالانه، بو پاداشی لهسهر نیازی باش.

٤. به پئی پهراوه گه وره کانی یاسانامه ی خودا، نیاز (نیت) دوو جوړی سهره کی هیه، له بهشی په که ما ته له ففوز به نیت مه رجه، وهک حه ج و عه مره و شت نه زرکردن و وه قف، له بهشی دوو ما نیت به زمان مه رج نییه، بهس به دل داده مه زری، به وینه: نیاز هیانان به قسه له نویژدا، له لای هه ندی مه رج نییه، هه ندی ده لئین: کرک کردن به نیاز له نویژدا به ئەللاهو ئەکبهری ته حه ررومه له گهل نیازی دلا، مه زاهیبی ئه ربه عه ده فهرموون: واباشه له پیش گوټنی ئەللاهو ئەکبهردا کرک به نیت بکری، وهک ئەوه به زمان بلئ: نیتمه نویژی ئەم نیوه رپویه ده که م، یا نیتمه نویژی ئەم به یانییه ده گیرمه وه بو خودا.
٥. مه به ست له نیاز (نیت) له م فهرمووده یه دا واتا زمانیه که یه تی، نه وهک واتا زار او می فیه هییه که یه تی، چونکه ئەگه ر که سی له بهر هو یه کی دلداریی، کاریکی خیر ئەنجام بدا، پیویستی به وه نییه که بلئ: (نیتمه کوچ ده که م له بهر ئەوه ی دایکی قه یس ماره بکه م!!) به لام به بی گومان که واتا زار او مییه که ی نیت ده گریته وه، چونکه هه میسه و اتای زار او می به شی که له به شه کانی و اتای زمانی، وهک ده گوتری: (المعنى الاصطلاحى فرع من المعنى اللغوى).
٦. نمونه ی گونا ه که به نیاز (نیت) ی روت دابه مه زری وهک له م فهرمووده یه دا ده فهرموئ: (... سییه م: که سی خودا مالئ پی بدا به لام عیلم و زانستی پی نه دا، جاخوی به نادانی چه پ و گووی تیابکا و ته قوای خودای پی نه کا و مافی خزم خویشی لی نه دا، وه سیله ی رحمی پی به جئ نه هیئ و مافی خودای لی نه دا، ئانه مه پیسترین پایه ی هیه.
- چواره م: به نده یی خودا نه مال و نه زانستی پی نه دابی، که چی بلئ: بریا مال م ده بوو، منیش وهک فیه ساره که س به نه فامی خه رجم ده کرد، جا ئەم نه گبه ته، به هو ی نیازی پیسیه وه، له توله ی تاوانا له گهل که سی سییه م دا چون یه کن، ئەمیش له پیسترین پایه دایه وهک ئەو). { ئەم فهرمووده یه، ته رمه زی به رسته یه کی دروست (ساخ = صحیح) گیراویه ته وه، بپروانه: تاج/١، زنجیره: ١٢، ژماره: ٩١، چ/٤ }.

ئەم خالى چوارەمە دۆى ئەم فەرموودەيەى ترنييه كه دهفەر موئى: (...) وه
 ئەگەر كه سئ ويستى خراپەيئ بكا، به لآم نه يكرد، ئەوه خودا له لای خوئ
 چاكەيه كي تهواوى بو دهنوو سئ (...). {بروانه: تاج/١، زنجيره: ١١، ژماره: ٨٤، ج/٤}.
 بو نمونهى پاداش له سەر نيازى رووتى باش بروانه: ژماره: ١٠٧٨ كه له پيش
 دوو ژماره وه روشت.

٨٥٨) خوداى گهوره رازيه له شههيدان و شههيدانىش رازين له خودا

(٤٨٩٥ - ٤٨٩٠)

باب: رضى الله عن الشهداء ورضاهم عنه

١٠٨١- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: أَنْ ابْعَثْ مَعَنَا رَجُلًا يَعْلَمُونَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ سَبْعِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ، فِيهِمْ خَالِي حَرَامٌ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَيَتَذَرُسُونَ بِاللَّيْلِ يَتَعَلَّمُونَ، وَكَانُوا بِالنَّهَارِ يَحْيُونَ بِالْمَاءِ فَيَضَعُونَهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَيَحْتَطِبُونَ، فَيَبِيعُونَهُ، وَيَشْتَرُونَ بِهِ الطَّعَامَ لِأَهْلِ الصَّفَةِ، وَلِلْفُقَرَاءِ، فَبَعَثَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَرَضُوا لَهُمْ. فَقَتَلُوهُمْ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغُوا الْمَكَانَ، فَقَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَا قَدْ لَقِينَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا، قَالَ: وَآتَى رَجُلٌ حَرَامًا خَالَ أَنَسٍ مِنْ خَلْفِهِ فَطَعَنَهُ بِرُمَحٍ حَتَّى أَتَفَدَّهُ، فَقَالَ حَرَامٌ: فُزْتُ وَرَبَّ الْكُعْبَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ: «إِنْ إِخْوَانُكُمْ قَدْ قُتِلُوا، وَإِنَّهُمْ قَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَا قَدْ لَقِينَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا». {الحديث: ٤٨٩٤ = ٤٨٧٩ فم. تجريد/١، رقم: ٥١٥ = ١٠٠١، ١٠٠٢، ١٠٠٣، ١٣٠٠، ٢٨٠١، ٢٨١٤، ٣٠٦٤، ٣١٧٠، ٤٠٨٨، ٤٠٨٩، ٤٠٩٠، ٤٠٩١، ٤٠٩٢، ٤٠٩٤، ٤٠٩٥، ٤٠٩٦، ٦٣٩٤، ٧٣٤١} :

ئەنەسى كورئ ماليك (رهزاي خوداي ئى بن) فەر مووى: كو مە ئى خە ئك له چەند هۆزىكى

عەرەب، وهك ريعلو زهكوانو عوصهيه، هاتن بو خزمەتى پيغه مبهەر (دروودى خوداي له سەر

بن) عەرزيان كرد: پياو گە ليكمان له گە لدا بنيرە بو ناو هۆزەكانمان، هەتا ببين به

مامۆستامان و فيرى قورئان و سوننه تمان بکەن، پيغه مبهريش (دروودى خوداي له سەر بن)

حه فتا پياوى قورئان زانى، له ياريدهدەمران لەگەلدا ناردن بۆلای ھۆزەکانيان، که ناوداربوون بە قورئان خوینەکان، ھەرامى کورپى ميلحان که خالۆى من بوو، بىراى دايکەم بوو يەکئى بوو لەوان، ئەم کۆمەلەيە ھەر خەريکى خویندنو لەبەرکردنو دەورو فيربوونى قورئانى پيرۆز بوون لەمەدينە، بۆيە پييان دەگوتن قورئان خوینەکان، بەتايبەتى لەشەودا سەرگەرمى ئەم کارە پيرۆزە بوون، بەرۆژيش ئاويان دەکيشاو دەيانھيئا لە مەزگەوت دايان دەناو دەيانکرد بەخيراو بۆ خواردنەو دەسنويژو پيويستى تر، وە لەو دەشتە بەرۆژ داريان دەبېرى و بەکۆل دەيانھيئا لەبازار دەيانفرۆشت و خوراکيان پي دەکړى بۆ ميوانەکانى ميوانخانەى صوففە و بۆ ھەژارانى تر. جا پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەرامى خالۆمى بەھەفتا سوارەو، بۆ ئەم مەبەستە، نارد بۆ ناويان، کەچى نامەردانە، پيش ئەووى کە بگەنە جيگەى مەبەست پەلاماريان دەدەن و دەيانکۆژن، ئەوانيش دەفەرموون: ئەى خودايە! لەباتى ئيمە بە پيغەمبەرى ئيمە کە موخەممەدە، رابگەيەنە: کە ئيمە شەھيدبووين و گەيشتووين بەديدارى تۆ، ئيمە لەتۆ رازين و تويش لەئيمە رازيت).

فەرمووى: ئاوا دەست دەکەن بەکوشتنيان: ھەرامى کورپى ميلحان، دەست دەکا بەفەرمايشت فەرموون بۆيان ھەتا پەيامى پيغەمبەريان پي رابگەيەنئى، ئەوانيش بەدزييەو و وشت لەپياوئى لەخۆيان دەکەن، کابراکە لەپشتەو بۆى دەچى و رميکى لى دەداو لەسنگيەو دەردەچى و دەیکۆژئى، ھەرام لەخۆشيانا دەفەرموئى: بەخاوەنى کەعبە، کە خودای گەورەيە، واشادبووم بەشەھيدبوون و گەيشتم بەئاواتى خۆم، کە رەزابوونى خودايە بەھۆى شەھيدبوونەو!

جا پاش روودانى ئەم کارەساتە دلتەزینە، پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەھاوەلانى خۆى فەرموو: (برادەرانى ئيوە ھەموو کۆژراون، وە بەبۆنەى شادبوونيان بە پایەى شەھيدى فەرموويانە: ئەى خودايە! بە پيغەمبەرى ئيمە رابگەيەنە، کە ئيمە شەھيد بووين و شادبووين بەديدارى تۆ، وە ئيمە لەتۆ رازين و توويش لەئيمە رازيت!). {تاج: ۴، زنجيرە: ۱۰۲، ژمارە: ۴۶۴۴، ۴۶۴۵} + {رياض: ۳، زنجيرە: ۲۳۴، ژمارە: ۲۷۰/۱۳۱۶/۲۲}.

(٨٥٩) شهید جوڑی زوره. (٤٩١٧ - ٤٩٢٢)

باب: الشُّهَدَاءُ خُمْسَةُ

١٠٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخَّرَهُ، فَشَكَرَ اللَّهَ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ»، وَقَالَ: «الشُّهَدَاءُ خُمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالْغَرَقُوصُ وَصَاحِبُ الْهَدْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ٤٩١٧ = ٤٩٠٢ فم. تجرید/ ١، رقم: ٣٧١ = ٦٥٢، ٢٤٧٢، ٦٥٣، ٧٢٠، ٢٨٢٩، ٥٧٣٣. ترمذی. صلاة: ٢٢٥. نسائی. مَوَاقِيت: ٥٣٩}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) ھەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) ھەرمووی: (جاری پیاوی بەرپیگەیکە دەرویشت، لقێ درکی بینی لەسەر ریگەکە کەوتبوو، ھەڵی گرتو دووری خستەو، لەرپیگەکە، ھەتا نەبی بەنازار بو ریوار، خودا لەسەرئەو سوپاسی کردو چاکە دیەو و لی خوش بوو).

لەپاشتر خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بن) ھەرمووی: (ئەم پینج کەسە، شەھیدن و لەکاتی گیان دەرجووندا فریشتە ی رەحمەت دینە دیاریان:

یەکەم: کەسێ بە پەتا (تاعوون) بمری.

دووەم: کەسێ بە دەردی ناوسک بمری.

سێیەم: کەسێ لە ئاوا بخنکی.

چوارەم: کەسێ شت بپروخی بەسەریا، یا ببی بە ژیرشتەو.

پینجەم: کەسێ لەرپیگە خودادا شەھید ببی و بکوژی.

روونکردنەو:

ژمارە شەھید، بە پێی کۆمەڵی بیستراو (ئەتەر) و گیرانەو ھەکان دەگاتە چل جوړ، وەك بەندە لە پارچەیی شیعردا، لە بەرگی سییەمی ریاضی صالحیندا، لە زنجیرە: ٢٢٥، ئەمەم روونکردووتەو، تکیە بروانە ژمارەکانی زنجیرە: ٢٢٥ لە ریاض صالحیندا، بە تاییبەتی ئەم ژمارانە: ١٣٥٢، ١٣٥٤، ١٣٥٥، ١٣٥٦.

٨٦٠) تاعوون شه هاده ته بو هه موو موسولمانی. (٤٩١٧ - ٤٩٢٢)

باب: الطَّاعُونَ شَهَادَةُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ

١٠٨٣ - عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ قَالَتْ: قَالَ لِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: بِمَا مَاتَ يَحْيَى بْنُ أَبِي عُمَرَ؟ قَالَتْ: قُلْتُ: بِالطَّاعُونَ، قَالَتْ: فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «الطَّاعُونَ شَهَادَةُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ». {الحديث: ٤٩٢١ = ٤٩٠٦ فم. تجريد/٣، رقم: ١١٦٥ = ٢٨٣٠، ٥٧٣٢. تحفة الأشراف: ١٧٢٨} :

حهفصه كچی سیرین فهرمووی: نه نه سی کوری مالیک فهرمووی پییم: یه حیای کوری سیرینی برات به چی مرد؟ عه رزیم کرد: به تاعوون مرد، حهفصه فهرمووی: کهوام گوت، نه نه سی فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سه ر بین) ده فهرمووی: (نهو موسولمانه ی که به هو ی تاعوونه وه بمری شه هیده). {تاج/٤، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٣٢} .

روونکردنه وه:

١ - به چهند جوړی واتای تاعوون کراوه، زوړینه ده فهرموون جوړه دوومه ئیکی ژه هراوییه، له شوینه چلگرو لوچاوی و نه رمه کانی له ش دهرده چی و پهره ده سین و ژه هره که ی ده گاته ناو دل و ده ی کوژی، په تایه کی مه تر سیداره، زوړ به خیرایی ته شه نه ده کاو ده ته نیته وه. هه ندی تر ده فهرموون: هه موو په تای کی که کوژر بی و مه ردوم پی ی بمری تاعوونه، وه ک کو لیر و ر شانه وه و په تای بالنده و په تای به راز.

٢ - حهفصه و یه حیای موحه ممه د، خوشک و بران، هه رسیکیان منالی سیرین، که سیرین ناسراوه به نه بو عه مره، حهفصه به صره ییه، تابعییه، راستگو و متمانه پیکراو بووه، له دوازه سالی دا قورئانی خه تم کردووه، له ته مه نی حه فتا سالی دا، له سه دویه کی کوچیدا مردووه، فهرمووده ی له م زاتانه وه گیراوه ته وه: له یه حیای برای له نه نه سی کوری مالیک و له نوم عه طییه و له دایکی حه سه نی به صرییه وه که ناوی خیره بوو. {بروانه: ژماره: ٨٤٩ ژیننامه ی موحه ممه دی ئیین سیرینی برای خاتوو حه فسه} .

٨٦١) خودا له هه موو گوناھیکى شه هید خوښ ده بى بیجگه له قهرز (٤٨٥٧ - ٤٨٦١) باب: یَغْفِرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ

١٠٨٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَغْفِرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ». {الحديث: ٤٨٦٠ = ٤٨٤٥ فم}:

عهبدو لای کوری عه مری کوری عاص (رهزای خودایان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بى) دهفه رموی: (خودای گه وهه له هه موو گوناھیکى شه هید خوښ ده بى بیجگه له گوناھى قه رزاری).

١٠٨٥- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ قَامَ فِيهِمْ فَذَكَرَ لَهُمْ أَنَّ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نَعَمْ، إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٍ»، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَيْفَ قُلْتَ؟» قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٍ إِلَّا الدِّينَ، فَإِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ». {الحديث: ٤٨٥٧ = ٤٨٤٢ فم}:

ئه بو قه تاده (رهزای خودای لى بى) فهرمووی: جارئ خوښه ويست (دروودی خودای له سهه بى) له ناو یارانا هه لسا په وه و تاريکی دا، باسی گه وه یی خه باتى ده کرد بو یان، فهرمووی: (که غه زاو خه بات له ريگه ی خودادا، له پاش باوه ری ته واو به خوداو به پیغه مبهه ی خودا باسترین کرداری موسولمانه!).

پیاوئ هه لسا گوئی: ئه ی پیغه مبهه ی خودا! هه والئ پى بده و پیم بفه رموو ئه گه ر من له پی ناو ی رهزای خودادا بکوژ پیم ئایا به وه له گوناھ پاک دهمه وه؟ فهرمووی: (به لئ به ممرجئ ددان به خوئدا بگریت و خوړاگر بیت و پاداشی خوئ بهس له خودا داوا بکه یت و رووبه پرووی دوژمن بیت له کاتی جه نگینداو پشتی تی نه که یت و پشت هه ل نه که یت و هه ل نه یه یت له به ره ی شه ر!).

پاشان پیی فہرموو: (چؤنت گوت؟) پیاوہکە عەرزی کردەوہ: عەرزم کردی: ئەگەر من لە پیناوی خودادا بکوژریم نایا ئەوہ لە گوناھ پاکم دەکاتەوہ؟ فہرموو: (بەلێ بە مەرجێ ددان بە خۆتدا بگریو و خۆراگریو پاداشی خۆت بەس لە خودا داوا بکەیت و رووبەرۆوی دوژمن بیت لەکاتی جەنگینداو پشتی تی ئەکەیت و پشت هەل ئەکەیت و هەل نەییەت لە بەرەدی شەرا، تەنیا قەرزاری نەبی، قەرز بە شەھید بوونیش پاک نابێتەوہ، چونکە جوہرائیل (سەلامی خودای لەسەر بێ) ئاوی بە من فہرموو). {تاج/٤، زنجیرە: ١٢، ژمارە: ٤٢٢٥، ج/٤} + {تاج/٢، زنجیرە: ١٦٢، ژمارە: ١٨٩١، ١٨٩٢، چاپی چوارەم} + {ریاض/٣، زنجیرە: ٢٣٤، ژمارە: ١٣١٣}.

٨٦٢) کەسی لەسەر مالی خۆی بکوژی شەھیدە. (٣٥٨ - ٣٦٠)

باب: مَن قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

١٠٨٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ اخْتِذَا مَالِي؟ قَالَ: «فَلَا تُعْطِهِ مَالَكَ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: «قَاتَلْتَهُ»، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: «فَأَنْتَ شَهِيدٌ»، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتَهُ؟ قَالَ: «هُوَ فِي النَّارِ». {الحديث: ٣٥٨ = ٣٧٧ فم}:

ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرموو: پیاوی ھاتە خزمەتی ھەزەرە (دروودی خودای

لەسەر بێ) گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! پێم بفرموو ئەگەر زەلامی ھات ویستی بەزۆر مالی ھەلائی خۆم ببات بۆ خۆی من چی بکەم؟ فەرموو: (مالی خۆتی مەدەری!) گوتی: ئەو پێم بفرموو ئەگەر ئەو کابرایە لەسەر ئەوہ چوو بە گژما؟ فەرموو: (تۆیش بچۆ بە گژیدا) گوتی: ئەو پێم بفرموو ئەگەر لەم ھالەدا ئەو منی کوشت، جیگەم کوێیەو پایەم چییە؟ فەرموو: (تۆ شەھیدیت و جیگەت بەھەشتە). گوتی: ئەو پێم بفرموو ئەگەر لە ھالی وادا من ئەوم کوشت، لەھەل و مەرجی ئاودا ئەو جیگەی کوێیە؟ فەرموو: (ناو کلۆرە دیوژەخە!). {ریاض/٣، زنجیرە: ٢٣٥، ژمارە: ١٣٥٧} + {تجرید/٣، ژمارە: ١٠٧٣ = ٢٤٨٠}.

۸۶۳) فہرما یشتی خودای گہورہ: {رجال صدقوا ما عاہدوا اللہ علیہ}
(۴۸۹۰ - ۴۸۹۵)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {رجال صدقوا ما عاہدوا اللہ علیہ}

۱۰۸۷- عَنْ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ أَنَسُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَمِيَ الَّذِي سُمِّيَتْ بِهِ لَمْ يَشْهَدْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَدْرًا، قَالَ: فَشَقَّ عَلَيْهِ، قَالَ: أَوَّلُ مَشْهَدٍ شَهِدَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) غُيِّبَتْ عَنْهُ، وَإِنْ أَرَانِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَشْهَدًا فِيمَا بَعْدُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، لَيَرَانِيَ اللَّهُ تَعَالَى مَا أَصْنَعُ، قَالَ: فَهَابَ أَنْ يَقُولَ غَيْرَهَا، قَالَ: فَشَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: فَاسْتَقْبَلَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ، فَقَالَ لَهُ أَنَسُ: يَا أَبَا عَمْرٍو أَيْنَ؟! فَقَالَ: وَاهَا لِرِيحِ الْجَنَّةِ أَجَدُهُ دُونَ أُحُدٍ، قَالَ: فَقَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ، قَالَ: فَوُجِدَ فِي جَسَدِهِ بَضْعٌ وَثَمَانُونَ مِنْ بَيْنِ ضَرْبَةٍ وَطَعْنَةٍ وَرَمِيَةٍ، قَالَ: فَقَالَتْ أُخْتُه: عَمَّتِي الرَّبِيعُ بِنْتُ النَّضْرِ: فَمَا عَرَفْتُ أَخِي إِلَّا بِبَنَانِهِ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا) قَالَ: فَكَانُوا يُرَوْنَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَصْحَابِهِ. {الحديث: ۴۸۹۵ = ۴۸۸۰ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۵۶ = ۲۸۰۵، ۴۰۴۸، ۴۷۸۳. ترمذی. تفسیر: ۳۲۰۰. تحفة الأشراف: ۴۰۶}؛

ثابیت (رحمہمہ تی خودای فی بن) فہرمووی: ئہنہسی کوری مالیک (رفہای خودای فی بن) فہرمووی:
ئہنہسی کوری نہضری مامہم، کہمن بہناوی ئہوہوہ ناوہراوم، ئامادہی غہزای بہدر
نہبوو بوو لہخرمہت پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بن) وہ ئہوہی زور بہلاوہ زہحمہت
بوو، بوئہ فہرمووی: یہکہم جہنگی کہ پیغہمبہری خودا ئامادہی بوو، لہگہل
بیباوہراند، بہنسیبی من نہبوو، کہ ہاوبہشی ئہو جہنگہ پیروزیہ بکہم، جا
ئہگہر خودا فرسہتی دامو ئامادہی جہنگی تر بووم لہ ئاییندہدا، لہخرمہتی
پیغہمبہردا، لہدژی بیباوہران، ئہوکاتہ خودای گہورہ دہمبینی کہچون جہنگی
دہکہم!

ئہنہس فہرمووی: مامہم ئاوا بہرہہایی باسی جہنگینی خوئی کرد، لہ
ئاییندہدا، وہ بہلئینی جوړہ شہرکردنیکی تایبہتی نہدا، لہترسی ئہوہی ئہگہر
بہلئینی وابدا بوئی نہچیٹہ سہر!

فهرمووی: جاکاتی رووداوی ئو خود روویدا، له خزمهتی پیغه مبهردا نامادهی
 ئەم نەبەردە بوو، واریکەوت زوربەهی موسوئمانەکان شکان و دەوری حەزەرەتیان چۆل
 کرد، جا لەکاتی هیرش بردندا، سەعدی کورپی موعاز، رووبەرپووی مامەم دئ و
 بەرەودوا رادەکا، ئەنەسی مامەم پپی دەفەرموئ: ئەهی باوکی عەمر! ئەهی سەعد! بۆ
 کوئ، واتە: بۆ هەل دیت؟ ئەو جا مامەم دەفەرموئ: ئۆخەیی لەم بۆن و بەرامەهی
 بەهەشتە، کە لەلای ئو خودەو دەمار دەمار دئ بەسەرما!! فەرمووی: ئیت
 دەجەنگی لەگەڵیان هەتا دەکوژری و شەهید دەبی. فەرمووی: لەپاش تەواوبوونی
 شەرەکە، کە تەرمەکەیان دۆزییەو، تەماشایان کرد هەشتا زیاتر برینی پیۆه بوو،
 لەجیگەیی دەمی شیرو دەمە تیرو پیکانی رم و پەیکان!

ئەنەس فەرمووی: روبەییعی نەضری خوشکی، کە پووری منیشە، فەرمووی:
 لەشەکەیی وا شیواوو، بەسەرە پەنجەکانیدا لاشەیی براکەم ناسییەو! جا ئەم
 نایەتە هاتە خوارەو: {مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا — ۲۳/۳۳ — احزاب} :

واتە: پیاو گەلی لەبر واداران، ئەو بەلینەیی کە داویانە بەخودای گەورە، سەر
 راستانە جی بەجی دەکەن و بەلینیان راستە، بازی لەمانە مردوون و بەرووی
 سوورەو چوونەتەو دیوانی خوداوە هەشیانە بەردەوامە لەسەر بەلینی خۆی و
 چاوەنوارن و بی وادەو بی بەلین دەرەچوون).

فەرمووی: جا بۆیە یاران لەو باوەردا بوون و دەیانگوت: کە ئەم نایەتە بۆ
 شەرحی حالی ئەو و وینەیی ئەو دابەزیو. {تاج/۴، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۴۰۳} +
 {ریاض/۳، لاپەرە: ۲۰۸، ژمارە: ۱۳۰۲} .

۸۶۴) کەسێ جەنگ بکا هەتا شەریعەتی خودا سەریکەوئ. (۴۸۹۶ - ۴۸۹۹)

باب: مَنْ قَاتَلَ لِكَلِمَةِ اللَّهِ هِيَ الْعِلْيَا

۱۰۸۸- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُذَكَّرَ،

وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيَرَى مَكَانَهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ أَعْلَى فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » . {الحديث: ۴۸۹۶ = ۴۸۸۱ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۶۰ = ۲۸۱۰، ۴۵۸. أبو داود. جهاد: ۲۵۱۷. ترمذی. جهاد: ۱۶۴۶. نسائی. جهاد: ۳۱۳۶. تحفة الأشراف: ۸۹۹۹} :

نهبو مووسا (رمزای خودای بنی) فہرمووی: پیاویٰ لہ عہرہبہ دہشتنشینہکان ہاتہ خرمہتی حہزرت (دروودی خودای لہسہر بنی) عہرزی کرد: قوربان! نہی پیغہمبہری خودا! پیّم بفہرموو: پیاوی واهہیہ بو تالان و دہستکھوت شہرہدکا، پیاوی واهہیہ بو ناوو شورہت شہرہدکا، پیاوی واهہیہ دہجہنگی تا شوینی دیاربئی و بلّین نازایہ، نہمانہ کامہیان لہبہر رمزای خودایہ؟ فہرمووی: (ہہرکہسی بجہنگی ہہتا یاسانامہی خودای گہورہ سہربکہوی، نہوہ لہبہر رمزای خودایہ). {تاج/ ۴، زنجیرہ: ۴۷، ژمارہ: ۴۲۵۰، ج/ ۴} .

۸۶۵) کہسی بو رواالہتی و ناوو شورہت بجہنگی. (۴۹۰۰ - ۴۹۰۱)

باب: مَنْ قَاتَلَ لِلرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ

۱۰۸۹- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ لَهُ نَاتِلُ أَهْلُ الشَّامِ أَيُّهَا الشَّيْخُ! حَدَّثَنَا حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: نَعَمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَى بِهِ، فَعَرَفَهُ نَعْمَ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيٌّ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتَى بِهِ، فَعَرَفَهُ نَعْمَ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا فَعَلْتَ فِيهَا؟ قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأَتَى بِهِ، فَعَرَفَهُ نَعْمَ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا، إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ،

وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيَقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ». {الحديث: ۴۹۰۰ = ۴۸۸۵ فم}:

سولهیمانی کوری یه سار (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: عهشاماته که لهدهوری نه بو هورهیره بوون، بلاءوهیان لی کرد، لهوکاته دا، ناتیلی شامی کوری قهیسسی نه لحرزایی، که خه لگی فهلهستین بوو، که گه وره و ریش سپیی هۆزه که ی بوو، عهرزی نه بو هورهیره ی کرد: نه ی مامۆستای گه وره! فهرمووده یه کم پی بفهرموو، که بوخۆت له پیغه مبه ر خۆیت بیستبی؟ فهرمووی: به لی باشه، به گوپی خۆم له پیغه مبه ر بیست دهیغه رموو (دروودی خودای له سهر بی): (یه که م که سی که له روژی قیامه تدا مه حکمه مه و دادگایی ده کری و حوکم دهری، پیاویکه شه هید کراوه، ده یه یین له به رده م خودا دا رایده وهستیین، خودا چاکه کانی خۆی، که له گه ل نه و پیاوه دا کردوویه تی، یه که یه که بیرده خاته وه، نه ویش یه ک به یه ک پیان لی دهنی، جا خودا ده فره موئ: باشه له باتی نه و چاکانه تو چی کاریکی باشت کردووه بو رهزای من؟ ده لی: منیش له پیناوی تو دا جه نگم کردووه له گه ل دوزمنی تو دا، شهرم کردووه هه تا له نه نجاما به دهستی دوزمن شه هید کراوم! خودای گه وره ده فره موئ: درۆتکرد، به لām تو بۆیه غه زات کردووه هه تا بلین: نازایه، وه نه م قسه شیان له جیهاندا پی گوتوویت (واته: تو به مافی خۆت گه یشتوویت!).

جا نه و جا خودا فه رمان ده دا له سهر روو به کیشی ده که ن تا تووپی ده ده نه ناو ناگری دۆزه خه وه، وه دووهم که س که دادگایی ده کری، پیاویکه له جیهاندا زانا و مامۆستا و قورئان خوین بووه، ده یه یین، خودا هه رچی چاکه یه کی له گه ل کردووه ده یانخاته وه بیر، نه ویش یه ک به یه ک پیان لی دهنی! جا خودا ده فره موئ: باشه تو له باتی نه وانه چی کاریکی باشت کردووه له به ر خاتری من؟ ده لی: منیش عیلم و زانست فی ربووم و خه لگی ترم فی ر زانین کردو له به ر رهزای تویش قورئانم ده خویند، ده فره موئ: درۆ ده که ی، به لām تو بۆیه فی ر زانین بووی تا بلین: زانایه، وه بۆیه قورئانیشت خویندووه تابلین: قورئان خوینه، وه نه م قسه یه شیان له دنیا دا

پئ گوتوویت، ئەوجا بەفەرمانی خودا لەسەر سڤ بەگیشی دەکەن و تووپی دەدەنە ناو ئاگرەو، سییەم کەس کە دادگایی دەکری پیاویکە کە خودا لەدنیدا داراو دەولەمەندی کردوو و لەهەموو چەشن و جۆرە مائیکی پئ داو، کە دەیهینن خودا هەموو چاکەکانی خویی وەبیر دەخاتەو، ئەویش پێیان لی دەنی، دەفەرموی: چیت پئ کردن؟ دەلی: هەرچی تۆ پیت خوش بی، کەمالی تیا بەخت بکری لەویدا مائی خۆم خەرچ کردوو، دەفەرموی: درۆدەکە، بەلام تۆ بۆیە وات کردوو تا بلین سەخی و جەوامیر، وە ئەو قسەیهش لەدنیدا کراو، ئەوجا بەفەرمانی خودا لەسەردەم رای دەگیشن و دەیبەن تووپی دەدەنە ناو ئاگرەو. {تاج/۱، زنجیر: ۱۳، ژمارە: ۹۴، ج/۴} + {ریاض/۴، زنجیر: ۲۸۸، ژمارە: ۱۶۱۷}.

روونکردنەو:

لیرەدا بۆئەو کەشتەکە لە خوینەری بەرپز نەشیوئ عەرزان دەکەین: (هەلسان بەئەنجام دانی کاری باش و دوورکەوتنەو لەگوناھو تاوان بەنیازی ئەو کە هەم پەرستشیکی جوان بی و هەم مایە ناوی باش و وەسپی جوانی مەردووم بی، بەر هەرەشە ئەم فەرموودەیه ناکەوئ، وەک لەم فەرموودە تری موسلیما دەفەرموی: ئەبو زەر (ڕەزای خودای لی بی) فەرمووی: عەرزی حەزرت کرا: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! پێمان بفرموو: هەندئ کەس هەندئ کاری باش دەکەن و خەلکی تر لەکارەکیان رازین و لەسەرئەو وەسپی جوانیان دەکەن، جا ئایا ئەو زیانی دەبی بۆیان؟ فەرمووی: (نە، بەلکوو ئەو شۆرەتە جوان و پەسنە باشە، نۆبەرە مرگیانی موسولمانە، لەجیهاناو ناوو شۆرەتی جوان و لەژینەویدا پاداشی باش، دە چی لەو باشتر دەبی، وەک خودای گەورە لەم نایەتەدا دەفەرموی: {لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ - یونس/۱۰/۶۲ - ۶۴}.

{بڕوانە: تاج/۵، زنجیر: ۵۲، ژمارە: ۴۹۲۴ + تاج/۴، زنجیر: ۱۱، ژمارە: ۳۹۱۷} + {ریاض/۴، زنجیر: ۲۸۹، ژمارە: ۱۶۲۱} + {مسلم: ۲۶۴۲ = ۶۶۶۳ شرح نووی}.

۸۶۶) زۆریی پاداش له سهر جهنگین له ریگهی خودادا. (۴۸۹۰ - ۴۸۹۵)

باب: كثرة الأجر على القتال

۱۰۹۰- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي النَّبِيتِ قَبِيلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. ثُمَّ تَقَدَّمَ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَمِلَ هَذَا يَسِيرًا، وَأُجِرَ كَثِيرًا». {الحديث: ۴۸۹۱ = ۴۸۷۶ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۱۵۸ = ۲۸۰۸}:

بهراء (رهزای خودای بی) فهرمووی: پیاویکی بهنی نه بییتی هات، بهنی نه بیت تیره یهکن له ئه نصار، عه ززی چه زه رتی کرد: شایه تی ده دم که له یه زدانی پاک به ولوه خودای تر نییه، وه تویش ئه ی موچه ممه دا! بهنده و پیغه مبه ری ئه ویت! ئه و جا چوو ه پیشه وه و خوی کرد به کوژی شهرداو جهنگی کرد هه تا کوژرا، جا چه زه رت (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئه مه کارئ که می کردو پاداشی زۆری بردا). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۴۳۳۱، ج/ ۴} + {ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۱۰}.

روونکردنهوه:

ئه م پیاوه به رابه ر به هینانی یه ک شایه تمان ژیا نی نه بر او دی ناو به هه شتی به ری نی بو خوی مسوگه ر کرد. له سهر فهرمایشتی فه تحولباری ئه م پیاوه ناوی عه مر ی ثابیتی کو ری وه قش بووه، ناسراوه به (ئه حره می کو ری عه بدول ئه شه هل). ده گیر نه وه به رسته یه کی دروست (صحیح) له ئه بو هور دیره وه فهرموویه تی به برادرانی خوی، له سهر شیوه ی مه ته ل: (ئه و پیاوه موسولانه کییه که قهت نوژی نه کردو وه چوو ده ته به هه شته وه؟! که مه به سستی ئه بو هور دیره ئه م عه مر ی کو ری قه یسه بوو.

۸۶۷) غه زا کارو جهنگاوه. نهگه ر پیکرا، یا به سه لامه تی و ده سه که و تی جهنگه وه

که رایه وه. (۴۹۰۲ - ۴۰۳)

باب: مِنْ غَزَا فَأُصِيبَ أَوْغْنَمُ

۱۰۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ غَازِيَةٍ أَوْ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فَتَغْنَمُ وَتَسْلِمُ إِلَّا كَانُوا قَدْ تَعَجَّلُوا ثُلُثِي

أُجُورِهِمْ، وَمَا مِنْ غَازِيَةٍ أَوْ سَرِيَّةٍ تُخَفِّقُ وَتُصَابُ إِلَّا تَمَّ أُجُورُهُمْ». {الحديث: ۴۹۰۲ = ۴۸۸۸ ف.م. أبو داود. جهاد: ۲۴۹۷. نسائی. جهاد: ۳۱۲۵. ابن كاجة. جهاد: ۲۷۸۵. تحفة الأشراف: ۸۸۴۷} :

عەبدوللای کوری عومەری کوری خەطاب (رمزای خودایان لی بن) ددەفەرموی: حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بن) ددەفەرموی: (هەر کۆمەڵە موسوڵمانی، کەم بن یا زۆر، بچن بۆ غەزایی و لەو غەزایەدا تالانی و دەستکەوتیان دەست بکەوی، بەلام بەبی زیان، بە سەلامەتی بگەرێنەو، ئەو پێشەکی دوو سییهکی پاداشی باشی خۆیان وەرگرتوو و یەك لەسەر سیی پاداشی باشیان ماوە بۆ قیامەتیان!

بەلام ئەگەر سەرنەکەوتن و دەسکەوت و تالانیان دەست نەکەوت، بەلکوو پیکران و لییان زامار بوو، یا لییان شەهید بوو، ئەو پاداشی باشی تەواویان بۆ حلیب دەکری و بەتەواوی لە قیامەتا وەری دەگرن). (تاج/۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۳۰۶. چاپی چوارەم} .

۸۶۸) پاداشی کەسی تفاق و چەك بۆ جەنگاوەری دابین بکا. (۴۸۷۶ - ۴۸۸۴)

باب: أَجْرُ مَنْ جَهَّزَ غَازِيَا

۱۰۹۲- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا». {الحديث: ۴۸۷۹ = ۴۸۶۴ ف.م. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۱۷۱ = ۲۸۴۲} :

زەیددی کوری خالیدی جوھەنی (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) ددەفەرموی: (ئەووی کە لەبەر رمزای خودا خەباتگێری تەدارەك بکا و چەك و تفاق بۆ نامادەبکا، ئەو وەك ئەو وایە کەخۆی بچێ بۆ غەزا، وە ئەووی کە بە باشە سەرپەرشتی خیزانی تیکۆشەری بکا، کە بۆ رمزای خودا چووێ بۆ غەزا، وەك ئەو وایە کەخۆی بچێ بۆ غەزا). (ریاض/۳، لایە: ۲۰۹، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۰۶/۲۲ - ۳۶۱} + {تاج/۴، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۴۳۴۶ - ش/ت - ج/۴ = چاپی چوارەم} .

روونکردنه‌وه:

ثیمامی نه‌وه‌وی (رحمته‌ی خودای ئی بن) له‌روونکردنه‌وه‌ی ئەم فەرموودیه‌دا ددەفرموی:
 {وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ الْحَثُّ عَلَى الْإِحْسَانِ إِلَى مَنْ فَعَلَ مَصْلَحَةً لِلْمُسْلِمِينَ أَوْ قَامَ بِأَمْرِ مِنْ مِهْمَاتِهِمْ}.

واته: لەم فەرموودیه‌دا هاندان هه‌یه له‌سه‌ر چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سێ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک بۆ موسوڵمانان دابین بکا، یاخۆی کارێکی گ‌رنگ بۆ گه‌لی ئیسلام ئەنجام بدا. به‌پێی ئەم روونکردنه‌وه‌یه‌ی نه‌وه‌وی:

۱. که‌سێ یارمه‌تی فه‌قێ و ماموستانای ئایینی بدا، که خۆیان ته‌رخان کردووه بۆ خزمه‌تی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، وه‌ک ئەوه وایه که‌خۆی فه‌قێ بێ، یا مه‌لایێ.

۲. که‌سێ یاریده‌ی سه‌روۆکی دادپه‌روهر بدا، که مه‌لت له سی‌به‌ری دادپه‌روهرییه‌ی ئەودا چه‌وا‌بیته‌وه، له‌قیامه‌تا ئەویش به‌قه‌د ئەو سه‌روۆکه خێرو پاداشی باشی بۆهه‌یه.

۳. که‌سێ یاریده‌ی حافظو قورئان خوێن بدا، ئەوه وه‌ک ئەوه وایه که‌خۆی خه‌ریکی خزمه‌ت و له‌به‌رگ‌ردن و خوێندنی قورئان بێ.

۴. هه‌روه‌ها کۆمه‌کی و یاریده‌ی خێزانی ئەم زاتانه‌ش وه‌ک یاریده‌ده‌ری خێزانی غه‌زاکار وایه.

۸۶۹) که‌سێ تفاقێ جه‌نگ ناماده بکا و دوا‌یی نه‌خۆش بکه‌وی. باب‌ی‌دات به‌که‌سیکی تر که‌خۆی بچی بۆ غه‌زا. (۴۸۷۶ - ۴۸۸۴)

باب: فِيمَنْ تَجَهَّزَ فَمَرَضَ فَلْيَدْفَعْهُ إِلَى مَنْ يَغْرُو

۱۰۹۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ فَتًى مِنْ أَسْلَمَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ الْغَزَا، وَلَيْسَ مَعِيَ مَا أَتَجَهَّزُ بِهِ قَالَ: «أَنْتِ فُلَانَا، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ تَجَهَّزَ، فَمَرَضَ»، فَأَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقَرِّئُكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ: أَعْطَنِي الَّذِي تَجَهَّزْتُ بِهِ، قَالَ: يَا فُلَانَةُ أَعْطِيهِ الَّذِي تَجَهَّزْتُ بِهِ، وَلَا تَحْبِسِي عَنْهُ شَيْئًا، فَوَاللَّهِ لَا تَحْبِسِي مِنْهُ شَيْئًا فَيَبَارِكَ لَكَ فِيهِ. {الحديث: ۴۸۷۸ = ۴۸۶۳ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: لاوئى لەھۆزى ئەسلەم، عەرزى پېغەمبەرى كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! من دەمەوئى بچم بۆ غەزا، بەلام تفاقى ئەوہم نىيە، فەرمووى: (بچۆ بۆلاى فیسارە كەس، ئەو تفاقى غەزاي ئامادە كردبوو كە بچئ بۆ غەزا، بەلام نەخۆشكەوت). لاوہكەيش چوو بۆلاى و پئى گوت: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) سلاوى ئى دەكردى و دەيفەرموو: (ئەو كەرەستە و تفاقەى ئامادەت كردووہ بۆ غەزا بىدە بەمن). پياوہكەيش بە ھاوسەكەيى گوت: كچئ ئەو تفاقەى كە بۆخۆم ئامادە كردبوو، ھەمووى بدم بەم پياوہ، سوئندم بەخودا ھەرشتيكى ئى گل بدەيتەوہ پيت و فەرى تئ ناكەوئى بۆت. {رياض/۳، زنجيرە: ۲۳۴، ژمارە: ۱۳۰۸ + رياض/۱، زنجيرە: ۲۰، ژمارە: ۱۷۶، لاپەرە: ۱۶۶، چ/۲}.

(۸۷۰) قەدرۆ ريزى پياوانى تىكۆشەرو خەباتگير. (۴۸۸۵ - ۴۸۸۷)

باب: حُرْمَةُ الْمُجَاهِدِينَ

۱۰۹۴ - عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «حُرْمَةُ نِسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ الْقَاعِدِينَ يَخْلِفُ رَجُلًا مِنَ الْمُجَاهِدِينَ فِي أَهْلِهِ فَيُخَوِّنُهُ فِيهِمْ، إِلَّا وَقَفَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَأْخُذُ مِنْ عَمَلِهِ مَا شَاءَ، فَمَا ظَنُّكُمْ». {الحديث: ۴۸۸۵ = ۴۸۷۰ فم. أبو داود. جهاد: ۲۴۹۶}:

سولهيمانى كۆرى بورەيدە فەرمووى: بورەيدەى باوكم فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (حورمەت و ريزو قەدرى ژنى پياوانى تىكۆشەرانى ريگەى خودا، لەسەر ئەو پياوانەى لەمالەوہ دەمئەننەوہ و ناچن بۆ غەزا، وەكوو حورمەت و ريزو قەدرى داىكى خويان وايە، ھەر پياويكى نيشتەجئى مالەوہ سەرەكارى كەسوگارى پياويكى تىكۆشەر بكا، بەلام لەھەمان كاتا گزى و ناپاكيان لەگەلدا بكا، ئەوہ لەروژى قيامەتدا ئەو گزيكارە رادەگرن بۆ ئەو غەزا كارە، بە ئارەزووى خۆى كيشە لەخيرو خيراتى دەكاو دەيبا بۆ خۆى! جا ئايا بەبىرى ئيوہ ئەو تىكۆشەرە لەو روژەدا ھىچى بۆ دەھيائيتەوہ، ياھەموو خيرو چاكەكانى دەبا بۆ خۆى!). {تاج/۴، زنجيرە: ۱۶، ژمارە: ۴۴۹}.

۸۷۱) سہ بارہت بہ فہرموودہی پیغہمبہر: { لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ } . (۴۹۲۷ - ۴۹۳۵)

باب فی قولہ (صلى الله عليه وسلم): { لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ }
۱۰۹۵- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ ». {الحديث: ۴۹۲۷ = ۴۹۱۲ فم:}

شہربان (رہزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) ددہفہرموی:
(کومہلک، لہم گہلی منہ، بہ سہربہرزی بہردہوام دہبن لہسہر نئم نایینی پیروزی
نیسلامہ، ہلگری نالای ہق دہبن، چین لہپاش چین، ہہتا نزیکی ہاتنی قیامہت،
نہوہی لہدزیان بی زیانیان پی ناگیہن!)
نئم فہرموودہیہ لہ تہجریدی بوخاریدا ناویہ:

موعاویہیہ کوری نئمبو سوفیان (رہزای خودایان لی بن) ددہفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بن) ددہفہرموی: (ہہرکہسی کہخودا بیہوئی تووشی خیرو خوشی بکا، شاردہزای
نایینی دہکا، من تہنیا نئوہندہم بہدہستہ کہ نئم فہرمایشتو شہریعہتہ دابہش
بکہمو بہس، بہلام بہشی گہورہ یابچووک نئوہ بہدہست خودا خوہتہو خودا
خوی نئو بریارہ دہدا، وہ نئم گہلی نیسلامہیش ہہر بہردہوام دہبن بہسہر بہرزی
لہسہر نئم نایینی خودایہ، ہہتا نزیکی روژی قیامہت، نہوہی لہدزیان بی زیانیان
پی ناگیہن!) . {تہجریدی بوخاری بہرگی یہکہم، ژمارہ: ۶۳ = ۷۱، ۲۱۱۶، ۳۶۴۱،
۷۳۱۲، ۷۴۶۰ + تاج: ۱، زنجیرہ: ۱۴، ژمارہ: ۹۸ + تاج: ۵، زنجیرہ: ۱۰۹، ژمارہ: ۵۶۰۲ +
تاج: ۴، زنجیرہ: ۱۹، ژمارہ: ۴۳۵۹، چ: ۴} .

۱۰۹۶- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شُمَّاسَةَ الْمُهْرِيُّ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مَسْلَمَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَعِنْدَهُ
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شَرِّ أَرْوَاحِ الْخَلْقِ، هُمْ
شَرُّ مَنْ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَدْعُونَ اللَّهَ بِشَيْءٍ إِلَّا رَدَّهُ عَلَيْهِمْ، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ أَقْبَلَ
عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ لَهُ مَسْلَمَةُ: يَا عُقْبَةُ اسْمَعْ مَا يَقُولُ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ
عُقْبَةُ: هُوَ أَعْلَمُ، وَأَمَّا أَنَا فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « لَا تَزَالُ

عَصَابَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى أَمْرِ اللَّهِ قَاهِرِينَ لِعَدُوِّهِمْ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ، وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ». فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَجَلٌ، (ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا كَرِيحَ الْمَسْكِ، مَسُّهَا مَسُّ الْحَرِيرِ، فَلَا تَتْرُكُ نَفْسًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا قَبَضَتْهُ، ثُمَّ يَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ، عَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ). {الحديث: ٤٩٣٤ = ٤٩١٩}:

عہدوہرحمانی کوری شوماسہی ئەلەھری فەرمووی: لەخزمەتی مەسلەمەہی کوری موخەللەددا بووم، عەبدوڵلای کوری عەمری کوری عاصیش لەوێ بوو، عەبدوڵلا فەرمووی: قیامەت لەسەر بەدتیرینی دروستکراوانی خودا هەڵ دەستی، تەنانەت ئەو چینهی کە قیامەت لەسەر ئەوان هەڵ دەستی لەخەڵکی سەردەمی نەزانی و نەقامی پیش هاتنی ئیسلامیش خراپتر و بەدتەر، هەرچی لەخودا داواوەکەن خودا بەپێچەوانەوہ پێیان دەدا، ئەوا ئەوان خەریکی ئەم گفتوگۆیانە بوون، عوقبەہی کوری عامیر (رەزای خودای ئی) هات بەسەردا، مەسلەمە پێی گوت: ئەہی عوقبە! گویت لێیە کە عەبدوڵلای کوری عەمر چی دەڵێ، عوقبە فەرمووی: بەئێ راستە کە ئەو لەمن زانائرد، بەلام من بەش بەحالی خۆم، لە پێغەمبەرم بیست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (گرویی لە نەتەوہی ئیسلامی من، هەرخەبات دەگیرن و بە ناشکراو بەبێ پەروا، لەپێناوی سەرکەوتنی یاسانامەہی خودادا دەجەنگن، دوژمنی خویان دەبەزێنن، ئەوہی لەدژیان بێ زیانیان پێ ناگەییەن، ئەمانە چێن لەدوای چێن ھەروا لەسەر ھەق و بەرگری لەھەق بەردەوام دەبن و دەمین ھەتا نزیکي هاتنی قیامەت).

عەبدوڵلا فەرمووی: بەئێ ئەمەہی کە عوقبە لە پێغەمبەردوہ دەگیریتەوہ، لەبارەہی ئەم کۆمەلەوہ. وەك دەفەرموئ وایە، بەلام ئەم فەرموودەہی ئەم تەواوەرەدیشی ھەہی، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەمەیشی فەرموو: (لەپاشا خودا کزە بایێ دەنیری، بۆنی وەك بۆنی میسک خۆشە، نەرمە بایەکە بۆ نەرمی دەلێی ئاوریشمی نەرمە، ئەو کەسەہی بەقەد تووی خەرتەلەہی، ئیمان و باوەر بەخودا لەدلایا بێ گیانی دەکیشێ، ئیتەر ھەر خەلکە بەدکارەکە دەمیننەوہو قیامەت لەسەر ئەوان هەڵ دەستی!).

روونکردنهوه:

١. بۆ چۆنیتى و کاتو شوینى ئەم نەرمە بایه بروانه: تاج/٥، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٧٨ = مسلم. ایمان: ٣٠٨.
٢. بۆ ناسینى (شَرَّارُ الْخَلْق) بروانه: تاج/٥، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٧٩ = مسلم. فتن: ٧٣٢٨.
٣. بۆ نموونهى کهمترین باوهپ به خودای گهوره بروانه: تاج/٥، زنجیره: ١٣٢، ژماره: ٥٧٠٥ = تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى/١، لاپه‌ره: ٤١، رقم: ٢١ = ٢٣، ٤٥٨١، ٤٩١٩، ٦٥٦٠، ٦٥٧٤، ٧٤٣٨، ٧٤٢٩ فتح البارى + مسلم. ایمان: ٤٥٨ + تاج/٥، زنجیره: ١٣٢، ژماره: ٥٧٠٧، چ/٤ = مسلم. ایمان: ٤٧٧ + بخارى. ایمان: ٤٤ = تجريد/١، لاپه‌ره: ٦٣، رقم: ٤١ = ٤٤٧٦، ٦٥٦٥، ٧٤١٠، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١٦ فتح البارى شرح صحيح البخارى.
٤. ئەوهى که عه‌بدوللای کورپى عه‌مر ده‌فه‌رموئ: هه‌رچى له‌خودا داوا ده‌که‌ن خودا به پێچه‌وانه‌وه ده‌یان داتئ) ئەوه له‌پیش هاتنى ئەم کزه بایه‌دايه، که به‌ره به‌ره زۆرینه‌ى خه‌لك خراپ ده‌بن و تاكو ته‌را نه‌بئ، ناوى خودا نامینئ مه‌گه‌ر بۆ سوینئ درۆ، به‌لام پاش هاتنى ئەم بایه ناوى خودا له‌سه‌ر رووى زه‌وى ده‌سپێته‌وه. بروانه: تاج/٥، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٥٥٨٠ = مسلم. ایمان: ٣٧٣، ٣٧٤ ته‌رقیمی شیخ خه‌لیل مه‌ئموون شیخا.
٥. جا کاتئ ئەم جیگایانه‌مان هه‌موو ره‌چاو کرد، ئەه‌وجا ده‌زانين که‌واتای یاسای (الْحَدِيثُ يُقْسَرُ بَعْضُهُ بَعْضًا) واتای چیه، هه‌روه‌ك فه‌رمووده زانه گه‌وره‌كان هه‌میشه ره‌چاوکردنى ئەم لایه‌نانه‌ى فه‌رمووده‌یان کردووه ئەه‌وسا شه‌رح و رافه‌ى فه‌رمووده‌كانیان کردووه. ئەه‌وتا به‌نموونه، ئیمامى عه‌سقه‌لانى بۆ شه‌رحى هه‌دیته‌كانى سه‌حیحى بوخارى استشهد واستدلال، به‌هه‌موو هه‌دیسی که په‌یوه‌ندى به‌ باب‌ه‌ته‌که‌وه ببئ ده‌كا، وه‌ك موسليم و ئەبو داوود و ته‌رمه‌زى و... تاد.

١٠٩٧- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا يَزَالُ أَهْلُ الْغَرْبِ ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ ». {الحديث: ٤٩٣٥ = ٤٩٢٠ فم} :

سهعدى كورى ئه بو وهققاص (رهزای خودای ئى بى) فهرمووى: پيغه مبهەر (دروودى خودای لهسهەر بى) دهفه رموى: (خه لکی خورئاواى ولاتى حيجاز ههتا هاتنى قيامهت ههەر بهردهوام دهبن لهسهەر ههقو به راشكاوى لايهنى ههق دهگرن!).

٨٧٢) باسى دوو پياو يه كيكيان يه كيكيان دهكوژى وهردوو كيشيان دهچنه

بهههشت. (٤٨٦٩ - ٤٨٧١)

باب: فِي رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ

١٠٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « يَضْحَكُ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ، يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ » قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: « يَقْتُلُ هَذَا فَيَلْجُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْآخَرِ، فَيَهْدِيهِ إِلَى الْإِسْلَامِ، ثُمَّ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُسْتَشْهِدُ ». {الحديث: ٤٨٧١ = ٤٨٥٦ فم} :

ئه بو هوردهيره (رهزای خودای ئى بى) فهرمووى: پيغه مبهەر (دروودى خودای لهسهەر بى) دهفه رموى: (كارى ئهم دوو پياوه ئه وهنده سهيرو عهنتيكيهيه، خودای گهوره بو خوى پيكيه نيني پييان دى، ئه وهنده كهيفى بهكارهكيان دى: يه كيكيان ئه ويتريان دهكوژى، كهچى ههردوو كيشيان دهچنه بهههشت! لهپيشا يه كهميان له ريگهى خودادا دهجهنگى ههتا بهدهستى ئه ويتريان دهكوژى، لهپاشا بكوژهكesh تهوبه دهكاو خودا په شيمانى ئى گيرادهكاو ريئمايى دهكا بو ئيسلامهتى وهچى بو خهباتو غهزا له ريگهى خودادا وهويش شههيد دهكرى وهنه نجامدا كوژراوى يه كهمو بكوژهكهى (كه وهويش شههيد دهكرى) ههردوولا پيكيه وه دهچنه بهههشت). {تاج: ٤، زنجيره: ١١، ژماره: ٤٣٠٣ - ش = شهيخان = بوخارى و موسليم} + {تهجريدى بوخارى: ٣، ژماره: ١١٦٢ = ٢٨٢٦ فتح} .

۸۷۳) کہ سنی بیباوہری بکوڑی، لہ پاشا پابہ ندبی بہ نایینی پیروزی نیسلام
 بہ جوانی. (۴۸۷۲ - ۴۸۷۳)

باب: مَنْ قَتَلَ كَافِرًا ثُمَّ سَدَّ لَمْ يَدْخُلِ النَّارَ

۱۰۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا يَجْتَمِعَانِ فِي النَّارِ اجْتِمَاعًا يَضُرُّ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ », قِيلَ: مَنْ هُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: « مُؤْمِنٌ قَتَلَ كَافِرًا ثُمَّ سَدَّ ». {الحديث: ۴۸۷۳ = ۴۸۵۸ فم}:

نہو ہورہیرہ (رہزای خودای لی بن) فہر مووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہر مووی:
 (نہم دوو جوڑہ کہسہ لہدوڑہ خا کونابنہوہ، کوپوونہوہیہکی وا کہ یہکیکیان ببی
 بہ مایہی زیان بو نہوی تریان). عہرزیکرا: نہوانہ کی؟ نہی پیغہمبہری خودا!
 فہر مووی: (موسولمانی بیباوہری بکوڑی، چ بہہق بیکوڑی، چ بہناہق بیکوڑی،
 لہپاشا موسولمانہکہ تاسہر بہجوانی و بہ ریکوپیکی پابہ ندبی بہ نایینی پیروزی
 نیسلامہوہ ہتا لہسہر نہو حالہ دہمری).

روونکر دنہوہ:

لہ شہرحہکانا کیشہیہکی گہورہیان سہبارت بہمہبہست لہم فہر موودہیہ
 دروست کردوہ، بہلام وادہزائم مہبہستہکہ نہمہیہ: (موسولمان لہدوو حالہتا
 ناموسولمان دہکوڑی:

ا/ لہسہر ہق، وہک کاتی غمزاو تؤلہ سہندنی یاسایی، لہم کاتہدا بہکووی را،
 ناموسولمانہکہ دوزہخییہ، چونکہ بیباوہرہ، بہلام موسولمانہکہ لہسہر نہو
 کوشتنہی نہو ناجیٹہ دوزہخ، چونکہ لہسہر ہق کوشتوویہتی، بہلکوو پاداشی
 باشی بو ہہیہ.

ب/ لہسہر ناہق دہیکوڑی، وہک کوشتنی پہیمانداریکی خاودن نامہ، بہبی
 مہہانہی یاسایی، لہکاتی وادا ناموسولمانہ کوڑراوہکہ دوزہخییہ، چونکہ بیباوہرہ،
 بہلام موسولمانہ بکوڑہکہی نہم دوو حالہتہی بو ہہیہ:

۱. وہک بہناہق ناموسولمانہ پہیماندارہکہی کوشتوہو، تہوبہش ناکاو لہسہر
 ملہوڑی و تاوانباری خووی بہردہوام دہبی تادہمری، نہمہ دہچیٹہ دوزہخ و

له گهل نهو بېباوهردها كه خوى كوشتوويه تى له دوزخدا كودهبیته وه، وهك لهم
 فهرموودهى بوخاریدا ئاماژه بو نه مه دهكا، كه دهفه رموى: (پیغه مبه ر (دروودى
 خودای له سر بى) دهفه رموى: هه ركه سى به ناهه ق یه كى له نه هلى زیممه بكوژى بوئى
 به هه شت ناكاء...). {بخارى. دیات: ٦٩١٤ = تاج/٣، زنجیره: ٨١، ژماره: ٢٢٩٩، ج/٤}
 مه به ست لهم فهرمووده یه روونكر دنه وهى نه م حاله ی بكوژه كه یه وه به س، نهك
 حاله ته كانى تری!!

٢. له سر ناهه ق كوشتوويه تى، به لام ته وه ی كردووه وه به روو سوورى چووه ته وه
 دیوانى خودا، لهم كاته دا موسولمانه بكوژه كه ناچیه دوزخ، چونكه له سر
 نیسلامه تی وه ته وه كارى و نیستیقامه ت مردووه.

كه واته: وهك گوتمان مه به ست لهم فهرمووده یه، راگه یاندنى نهو حاله ته یه كه
 بكوژى موسولمان له گهل كوژراوى ناموسولمان، به ده ستى خوى كودهبیته وه، نه وهك
 نهو خالانه ی كه موسولمانى بكوژ، له گهل ناموسولمانى كوژراو كوئایته وه، هه تا
 نهو ره خنامه سهر هه لبدن كه گوتراون له شه رحه كاندا. بو ره چاوكردنى ته واوى
 نه م بابه ته بروانه: فیهى ئاسان به رگى دووه م، چاپى ئیران، لاپه ره: ٨٤٢}.

(٨٧٤، كه سى وشترى له ریگه ی خودادا ببه خشی. (٤٨٧٤ - ٤٨٧٥)

باب: فضل من حمل على ناقة في سبيل الله

١١٠٠- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ، فَقَالَ: هَذِهِ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَبْعُمِائَةِ نَاقَةٍ
 كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ». {الحدیث: ٤٨٧٤ = ٤٨٥٩ فم}:

نه بو مه سعوودى نه نصارى فهرمووى: پیاوى وشتره مینگه یه كى ره شه كراوى
 هینا، گوتى: نه ی پیغه مبه رى خودا! نه مه م هیناوه، ده یدم له ریگه ی خودادا،
 پیغه مبه ریش (دروودى خودای له سر بى) فهرمووى: (له روژى قیامه تدا، له به هه شتا، له باتى
 نه مه جهوت سه د وشتره میچكه ی هه وسار كراوت پى ددرى).

۱۱۰۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ إِنِّي أَبْذَعُ بِي فَأَحْمِلْنِي، فَقَالَ: «مَا عِنْدِي»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا أَذْلُهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». {الحديث: ٤٨٧٦ = ٤٨٦١ فم} :

ئەبو مەسعوودی ئەنصارى (رهزای خودای ئی) فەرمووی: پیاوی هات بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: قوربان! وڵاخەکەم کە سواری دەبووم لەناوچوو، وڵاخیکی سواریم پێ بدە، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (وڵاخى سواری زیادەم نییە بیدەم پیت) پیاوی تر لەوی بوو گوتی: قوربان! ئەو پیغەمبەری خودا! من کەسیکی پێ نیشان دەدەم، کە وڵاخى سواری پێ دەدا، پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (کەسێ خیری نیشانی کەسێ بدا، ئەویش وەك خیرکەرەکە خیری دەگا). {ریاض/١، زنجیرە: ٢٠، ژمارە: ١٧٣/١، چ/٤} .

٨٧٥) باسی فەرماشتی خودای کەرە: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ} .
(٤٩٢٣ - ٤٩٢٦)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}

١١٠٢- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ يَقُولُ: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ» أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ. (قالها ثلاثاً). {الحديث: ٤٩٢٣ = ٤٩٠٨ فم} :

عوقبەى كۆرى عامیر (رهزای خودای ئی) فەرمووی: گویم ئی بوو حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر دوانگە دەیفەرموو: مەبەست لە (قُوَّة) بۆ ئەمرو، لەم سەرەدەمەى ئییمەدا، لەم نایەتەدا کە دەفەرموو: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ} مەبەست لەم (قُوَّة) یە تیر ئەندازیو تیر هاویشتنە، وەسێ جار ئەم وشەییە دووبارە کردووە. {ریاض/٣، لاپەرە: ٢٢٢، زنجیرە: ٢٣٤، ژمارە: ١٣٣٢} .

٨٧٦) هاندان له سهر فیربوونی مه شق له سهر چهك. (٤٩٢٣ - ٤٩٢٦)

باب: الحثُّ على الرَّمي

١١٠٣- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « سَتَفْتَحُ عَلَيْكُمْ أَرْضُونَ وَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ فَلَا يَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُلْهُو بِأَسْهُمِهِ ». {الحديث: ٤٩٢٤ = ٤٩٠٩ فم:}

عوقبهی کوری عامیر (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: گویم له پیغه مبهه بوو (دروودی خودای له سهر بن) دهیغه رموو: (خودای گه وره بوخوی ولاتیکی زور بو ئیوه نازاد (فهتج) دهکا، وه به بی شهرو شوږ دهیانگرن و خودا خوی شه ری نهو دوژمانه تان له کۆل دهخا، به لام ئیوه ئه مه پشتتان سارد نه کاته وهو نه کهن خاوبنه وهو واز له تیر بازی و مه شق کردن به رم و تیر بهینن). {تاج/٤، زنجیره: ٣٤، ژماره: ٤٤٢٩} + {ریاض/٣، لاپه ره: ٢٢٢، زنجیره: ٢٣٤، ژماره: ١٣٣٣}.

١١٠٤- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شِمَاسَةَ: أَنَّ فُقَيْمًا اللَّحْمِيَّ قَالَ لِعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): تَخْتَلِفُ بَيْنَ هَذَيْنِ الْغَرَضَيْنِ وَأَنْتَ كَبِيرٌ يَشْقُ عَلَيْكَ؟ قَالَ عُقْبَةُ: لَوْلَا كَلَامٌ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ أُعَانِهِ. قَالَ الْحَارِثُ: فَقُلْتُ لِابْنِ شِمَاسَةَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَالَ: « مَنْ عَلِمَ الرَّمْيَ، ثُمَّ تَرَكَهُ فَلَيْسَ مِنَّا، أَوْ قَدْ عَصَى ». {الحديث: ٤٩٢٦ = ٤٩١١ فم:}

حاریثی کوری یه عقووب (دهمه تی خودای ئی بن) فهرمووی: عه بدوره حمانی کوری شوماسه فهرمووی: فوقهیمی له حمی گوتی به عوقبهی کوری عامیر (رهزای خودای ئی بن): بو نه وهنده دییت و دهجیت له نیوانی ئه م دوو نیشانه دا، که له مهیدانی مه شقی تیر نه ندازی دا دانراون، بو مه شق له سه رکردن، تو پیاویکی پیری، شتی وا بو تو زه حمه ته؟

عوقبه یش فهرمووی: چونکه سه باره ت به م بابه ته فهرمووده یه کم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) بیستوو، نه گهر له بهر نهو فهرمووده یه نه بوایه ئه م زه حمه ته ی خۆم نه ده دا. حاریث فهرمووی: که ئیبنو شوماسه ئه م فهرمووده یه گێرایه وه

بوْمان، عه‌رزیم کرد: ئەو فەرموودەیه کامەیه، که عوقبە لە پیڤه‌مبەری بیستووه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌؟ فەرمووی: پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویه‌تی: (ئەوه‌ی فی‌ری رمبازی و تیر ئەندازی ببی، به‌لام له‌پاشان وازی لی به‌یئیی، ئەوه‌ له‌ئیمه‌ نییه‌، یا فەرمووی: که بیگومان ئەوه‌ یاخی بووه‌و فەرمانی ئیمه‌ی شکاندووه‌). {تاج/٤، زنجیره‌: ٣٤، ژماره‌: ٤٤٣٠، ج/٤} + {ریاض/٣، زنجیره‌: ٢٣٤، ژماره‌: ١٣٣٤}.

روونکردنه‌وه‌:

له‌مه‌یدانی مه‌شقد، له‌م سه‌رو له‌وسه‌ری مه‌یدانه‌که‌وه‌ چه‌ند نیشانه‌یی دانه‌نری، له‌سه‌ری تیگرتنه‌وه‌ بو‌ ئەوه‌یه‌ که تیراوێژه‌که‌ له‌لای ئەو نیشانه‌وه‌ تیر تی بگری، به‌رابه‌ریشی له‌وسه‌ری مه‌یدانه‌که‌وه‌ نیشانه‌یی دانه‌نری بو‌ئەوه‌ی تیری تی بگیری و مه‌شقی له‌سه‌ر بکری، ریک له‌سه‌ر شیوه‌ی مه‌یدانی مه‌شقی سه‌ربازی ئەم سه‌رده‌مه‌.

٨٧٧) خیرو خوشی له‌ناوچه‌وانی وڵاخ‌ی به‌رزه‌ گریدراوه‌. (٤٨٣٢ - ٤٨٢٢)

باب: الْخَيْلُ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

١١٠٥- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُلَوِّي نَاصِيَةَ فَرَسٍ بِإصْبَعِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: «الْخَيْلُ مَعْقُودٌ بِنَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْغَنِيمَةُ». {الحديث: ٤٨٢٤ = ٤٨٠٩ فم. تجريد/٣/٢٠٥، رقم: ١١٧٥ = ٢٧٥٠، ٢٨٥٢، ٣١١٩، ٣٦٤٣. نسائي. خيل: ٣٥٧٥، ٣٥٧٤، ٣٥٧٦. ترمذی. جهاد: ١٦٩٤، ٣٥٧٦، ٣٥٧٧، ٣٥٧٨، ٣٥٧٩. تحفة الأشراف: ٣٢٣٨}.

جه‌ریری کوری عه‌بدو‌للاً (ره‌زای خودای لی بێ) فەرمووی: پیڤه‌مبەرم بین‌ی (دروودی خودای لەسەر بێ) به‌ په‌نجه‌کان‌ی کاکۆلی ئەسپیکی ده‌هۆنییه‌وه‌و ده‌یفه‌رموو: (له‌ کاکۆل و یالی مایین و ئەسپ خیر و خوشی گریدراوه‌ هه‌تا روژی قیامه‌ت: که ئەو خیر و بی‌ره بریتییه‌ له‌پاداشی باشی قیامه‌ت و، له‌مالی تالانی هه‌لال له‌م جیهانه‌دا). {تاج/٤، زنجیره‌: ٢٦، ژماره‌: ٤٢٩٢} + {ریاض/٣، لاپه‌ره‌: ٢٢٠، زنجیره‌: ٢٣٤، ژماره‌: ١٣٢٨، ١٣٢٩}.

١١٠٦- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ». {الحديث: ٤٨٣١ = ٤٨١٦ فم. تجريد/٣، رقم: ١١٧٦ = ٣٦٤٥ فتح. نسائي. خيل: ٣٦٧٣. تحفة الأشراف: ١٦٩٥} :

ئەنەسى كورى مالیک (رهزای خودای ئى بنى) دهفهرموئى: خوښهويست (دروودى خودای لهسهر بنى) دهفهرموئى: (پيتو فهر و پيروزی ههر دوو جيهان وا بهناو چاوانى ماينه وه!).

٨٧٨) راستو چهپ سپی یا به پيچه وانه وه له ولاخی بهرزهدا ناباشه.
(٤٨٣٣ - ٤٨٣٥)

باب: كراهية الشكال في الخيل

١١٠٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَكْرَهُ الشَّكَالَ مِنَ الْخَيْلِ. وَفِي رَوَايَةٍ: (وَالشَّكَالُ أَنْ يَكُونَ الْفَرَسُ فِي رِجْلِهِ الْيُمْنَى بَيَاضٌ وَفِي يَدِهِ الْيُسْرَى، أَوْ فِي يَدِهِ الْيُمْنَى وَرِجْلِهِ الْيُسْرَى). {الحديث: ٤٨٣٣، ٤٨٣٤ = ٤٨١٨، ٤٨١٩ فم. أبو داود. جهاد: ٢٥٤٧. ترمذی. جهاد: ١٦٩٨. نسائي. خيل: ٣٥٦٩. ابن ماجه. جهاد: ٢٧٩٠. تحفة الأشراف: ١٤٨٩} :

ئەبو هورهيره (رهزای خودای ئى بنى) فهرموئى: پيغه مبههر (دروودى خودای لهسهر بنى) چهزی له ولاخی بهرزهدی راستو چهپ سپی نه بوو، یا چهپ و راست سپی، که له عهره بیدا بهم جوړه ولاخه دهگوترئ: مه شکوول و زووشیکال. وهك له گيرانه وهی ژماره: ١٤٨٢٤ دهفهرموئى: (شیکال نه وهیه که ماين و نه سپ، راستو چهپ سپی بن، یا به پيچه وانه وه).

روونکردنه وه:

١. هوی ئەم ناباشییه نه وهیه که له جوړه پيوهندکردنئ دهچئ، شتی وایش بوئی جوړه نوقلانهیه کی خراپی ئی دئ، پيغه مبههر (دروودى خودای لهسهر بنى) چهزی له نوقلانهی باش بوو، به ناوو شتی وا نوقلانهی باش، یا خراپی ئی ددها. {بروانه: تاج/٣، لاپهړه: ٢٧٨، زنجیره: ٧٨، ژماره: ٣٠٤٩ ههتا ٣٠٥٤ ههروا زنجیره: ٧٦ و ٧٧ له ژماره: ٣٠٤١ ههتا ژماره: ٣٠٤٨} + {تهجريد/٢، ژماره: ١١٨١} .

٢. رهنگو و شیوه و دهنگو و ناوو و نشان و شتی و، زورجار کاریگه‌رییان هه‌یه له بریاره‌کانی شهرعا، گه‌ئێ شت به ئەزموون دهرکه‌وتوو هه‌باش نییه، گه‌ئێ شت دل پێی ته‌نگ ده‌بی، له‌به‌رئه‌وه له‌م لایه‌نانه‌وه مرو‌ف وریابی باشه.

٨٧٩) پێشبرکی له‌نیوانی چه‌ند وڵاخیکێ به‌رزهدا و به‌روه‌رده‌کردن و قاکردنیان (٤٨٢٠ - ٤٨٢١)

باب: المسابقة بين الخيل وتضميرها

١١٠٨- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَابَقَ بِالْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَفِيَاءِ وَكَانَ أَمْدُهَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ، وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا. {الحديث: ٤٨٢٠ = ٤٨٠٥ ف.م. تجريد/ ١، رقم: ٢٦٠ = ٤٢٠، ٢٨٦٨، ٢٨٦٩، ٣٨٧٠، ٧٣٣٦. أبو داود. جهاد: ٢٥٧٥. نسائي. خيل: ٣٥٨٦. تحفة الأشراف: ٨٣٤٠} :

ئێبنو عومەر (رمزای خودایان لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پێشبرکییه‌کی به‌ وڵاخێ به‌رزهدا، ئەسپ و ماینه‌کانی کرد به‌دوو تاقم، ئەو ئەسپ و ماینه‌ی که‌قال بوون و ئاماده‌ کرابوون بۆ قۆشمه‌ پێکردن، ئەمه‌سه‌ری مه‌یدانی ته‌راتینه‌که‌یان هه‌یفاء بوو، ئەوه‌سه‌ری شه‌نییه‌تول وه‌داع بوو، ئەو ماین و ئەسپانه‌یشی که‌ ئاماده‌ نه‌کرابوون بۆ قۆشمه‌، گۆره‌پانی پێشبرکییه‌کیان کورتتر بوو، له‌ شه‌نییه‌تول وه‌داعه‌وه‌ بوو، هه‌تا مزگه‌وتی به‌نی زوره‌یق، وه‌من خۆم یه‌کیک بووم له‌و سوارانه‌ی که‌ به‌شدارییان کرد، له‌م پێشبرکییه‌دا وه‌ یه‌که‌میان بووم). {تاج/٤، زنجیره‌: ٢٣، ژماره‌: ٤٤٢٣، چ/٤} .

روونکردنه‌وه:

١. هه‌یفاء جیگه‌یه‌که، له‌ کلکه‌ی مه‌دینه‌ی جاران وه‌یه، پێنج یا شه‌ش میل له‌مه‌دینه‌وه‌ دووره‌.

۲. ثەننیه تۆل وەداع (واتە: ملەى خواحافیزی و بەرپیکردن) شوینیکی ناسراوە، لەنزیک مەدینەو، کەسێکی نازیز کە لەمەدینە دەرەدەچوو هەتا ئەوێ لەگەڵی دەچوون بۆ خواحافیزی لیکردن.
۳. مەزگەوتی بەنى زورەقیقیش دەوری میلی لە ثەننیه تۆل وەداعەو دەوورە.
۴. ئیبنو عومەر لەم پێشەڕکێیەدا براوێ یەگەم بوو.

۸۸۰) سەبارەت بە نایەتى: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ } (۴۸۸۸ - ۴۸۸۹)

باب: فِي أَهْلِ التَّخْلُفِ بِالْعَدْرِ وَقَوْلِهِ تَعَالَى: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ } الْآيَةُ

۱۱۰۹ - عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ: أَنَّهُ سَمِعَ الْبَرَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَيْدًا فَجَاءَ بِكَتِفٍ يَكْتُبُهَا فَشَكَا إِلَيْهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ضَرَارَتَهُ، فَنَزَلَتْ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ). {الحديث: ۴۸۸۸ = ۴۸۷۳} فم. تجريد البخارى/ ۳، رقم: ۱۱۶۶ = ۲۸۳۲، ۴۵۹۲. تحفة الأشراف: ۱۸۷۷} :

ئەبو ئیسحاق دەفەر مۆی: لەبەرانی کۆری عازیبم بیست (رەزای خودای ئی) دەیفەر مۆو لەبارەى نایەتى: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - النساء - ۹۵/۴ } کاتی ئەم نایەتە هاتە خوازەو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر ئی) فەرمانی کرد بەزەیدی کۆری ثابت (رەزای خودای ئی) ئیسکی دەفەى شانی ئازەلیکی هینا، ئەم نایەتەى ئی نووسى، لەم کاتەدا ئیبنو ئومى مەکتووم (رەزای خودای ئی) هاتە خزمەتى عەرزیکرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! سویندم بەیەزدانی پاک، ئەگەر توانای غەزاو تیکۆشان و خەباتگێڕانم دەبوو، منیش لەم لایەنەو درێغیم نەدەکرد، بەلام من پیاویکی کوێرم و ئەمانەیش بە کوێر ناکرێ، ئیتەر بۆچی من لەپیت و فەرپو بەهرەى غەزا لەرێگەى خودادا بێ بەشم؟ ئیتەر نایەتەکە گۆراو بەم شیوێ تر دابەزى: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ - وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - النساء - ۹۵/۴ } واتە: وەك یەك نین لەپاداش و

تۆلەى باشدا، ئەو موسولمانانەى كە دانىشتوون بەبى مەھانەى رەوا، وەك كۆپرى و شەلى و نەخۆشى، تەركى غەزاو خەباتيان كىردووه، لەگەل ئەو موسولمانانەدا كە خەبات دەگىرپن و تى دەكۆشن لەرپگەى خودادا). {تاج/۴، زنجیرە: ۵، ژمارە: ۳۸۱۳، چ/۴}.

(۸۸۱) كەسى بەھۆى نەخۆشییەو نەچى بۆ غەزا. (۴۹۰۹ - ۴۹۱۰)

باب: مَن حَبَسَهُ الْعَذْرُ عَنْ الْغَزَا

۱۱۱۰- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ، فَقَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ رَجُلًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا قَطَعْتُمْ وَادِيًا إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ، حَبَسَهُمُ الْمَرَضُ». {الحدیث: ۴۹۰۹ = ۴۸۹۴ فم: {

جاییری کوری عەبدوللا (رەزای خودایان لی بى) فەرمووی: لەغەزایەکا، لەخەزمەتی خەزەرتدا بووین (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (لەشارى مەدینە، پیاوانى لەخۆمان، لەئیمە بەجیماون و نەهاتوون بۆ ئەم غەزایە، بەلام بەدل و بەگیان لەگەل ئیمەن و مەھانەى رەوا لەوئ گلى داوونەتەو، ئیمە لەهەر رپگەو شیوو دۆلیکەووە برۆین ئەوانیش بەدل و گیان لەگەلمانن و خەزەدەكەن كە لەگەلمان بن، بەلام نەخۆشى پەكى خستوون و لەمالەووە گلى داوونەتەو). {تاج/۴، زنجیرە: ۲۰، ژمارە: ۴۲۶۲، چ/۴}.

روونکردنەو:

۱ - زاناكان دەفەرموون: وشەى (فى سبيل اللّٰه: لەرپگەى خوادا) بيجگە لە غەزاو خەباتگيرپان بۆ رەزای خودا، زۆر شتى تری باش دەگریتەو، وەك رۆژوو، خیرکردن، چوون بۆ نوێزى هەینى، ویلبوون و گەپان بەشوین فیربوونى زانستا، هەروا دەلین: وشەى (إِغْبَرْتُ قَدَمَاهُ) یا (فِي شَعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ) و ئەمانە مانەندى ئەمانە، لە فەرموودەو دەقە ئاینییەکانا، بۆ نموونەو میثالە، بۆ قەیدو مەرج نییە.

۲ - بەراستی ئەمرۆ رۆژ رۆژى خەباتى وشەیه، ئەم سەردەمە کاتى جیهادى کەلیمەو کۆشش بەخامەو قەلەمە، نووکی قەلەم بە برشترو تیزترە لەنووکى شیرو تیر.

۳- زۆرکەس لە ناحەزانی ئیسلام و پێھەڵخەڵەتاوەکانیان دەلێن: گوايە ئیسلام شەڕ پەرستە و حەزی لە جەنگ و ھەرایە و ئیسلام بە زەھری تیرو شیر بڵاوبۆتەو، نەوێک بەھیزی فیکرو بیرو بانگەشە پێ ئامۆژی جوان و رەوان!

ئەمە قسەپەکی زەھراویە و درۆپەکی پەتیە. ئەگەر بەوێژدانەو بەراوردی لەنیوان ئایینە ئاسمانییەکاندا بکەین، دەبینین ئیسلام لەھەموویان زیاتر، حەزی لەخێرو خۆشی و ناشتی و کامەرانیە، بۆ کۆمەڵانی مەردوم.

کەسێ بەوردی تەماشای تەورات بکا، کە بەلای جوولەکە و گاوردەکانەو، نامەپەکی پێرۆزە و فەرماشت و سرووشی خودایە، دلێ دەوێستێ، مووی لەشی قەف رادەوێستێ، کە دەبینێ چۆن چۆنی ئایەتەکانی تەورات، بەوپەڕی دل رەقی و بێ رەحمی و بێ باکیەو فەرمان دەدا بە جەنگاوەرەکان کە ئەوێ و شارو وڵاتە دیگرن، دارو بەردی خانوو و مال و گیاندارو بێ گیان و مەرۆق و نازەل و وەلس و زیندەوێرانی ھەموو بەسەر یەکا بسووتین و رەحمیان پێ نەکەن، فەرمانە جەنگیەکانی تەورات دەق لە فەرمانە جەنگیەکانی ھۆلاکو و جەنگیزخان و نیرۆن و ھیتلەر و فیرعەون و نەمردوود دەکەن!

دەی با لەزەمینە واقیعدا، نەک لە زەمینە خەیاڵ پلاودا، با سەرەنج و تەماشای شەڕ فرۆشی و بێ رەحمی و بێ وێژدانی فەلەو گاوردەکان بکەین، دەبێ پەپرەوانی چی ئایینیکی تر بەقەد پەپرەوانی عیسا شەڕ فرۆش و شەڕ پەرست و خوێن رێژین؟ خوێنی ناھەقیان لەسەر رووی زەوی رژاندبێ، مالی خەلکی بێ تاوانیان لە خۆیان و لەخەلکی تریش وێران کردبێ، بە بەرچاوی ئەم چینیە ئێمەو دوو جەنگی ھەرە گەورەیان بەرپاکرد، بەسەدان جەنگی بچکۆلەو گەورە تریان، لەھەموو لای ھەلگیرساندووە، لە جەزائیر، لە میصر، لە ئەریتریا، لە ئەفغانستان، لە صومال، لە یەمەن، لە کۆریا، لە فیتنام، لە فەلەستین، لە عێراق، لەھەموو لای، گۆی زەوی بەھۆی ئەوانەو بوو بەکونە مشکی قانگراو، لەھەموو لای خۆیان و نوکەرە ئەلقە بەگۆیکانیان شەڕ و ھەرا دروست دەکەن، بەھەزاران

گوندو شارو ۋىلاتى تيا سووتتاو تيا دەسووتى، بە ملىۋىنەھا مەۋقە بى تىۋان ۋ ۋىن
مىنالى ۋ پىرو زىندەمەرىيەن كۆشتە سووتتاندە بىرۋاند، بەھەزاران مەزگەۋتە ۋ خانە
خودايان رەمان ۋ سووتتاندە، ئايا ئەمەي كە ئەم گاورانە دەيگەن جى بەجى كەرنى
ئايەتەكەي ئىنجىلە كە دەلى: {مَنْ ضَرَبَكَ عَلَى خَدِّكَ الْأَيْمَنِ فَأِدِرْ لَهُ خَدَّكَ الْأَيْسَرَ} ييا
خۇيان مەشمۇل نىن بە بىرپارو بە حۆكى ئەم ئايەتە ۋ ئەم ئايەتەيان كەردوۋە
بەدەرزى زەھرو دەيدەن لە مېشك ۋ دلى ئەو گەل ۋ كەسانەي كە دەيانەۋى مەردانە
دېفاع ۋ بەرگى لەسەرو مال ۋ نامووس ۋ نىشتمانى خۇيان بىگەن ۋ سەر بۆ زولم ۋ
زۆرى ئەۋان شۆر نەكەن.

ۋەك راستىيەكى بەلگە نەۋىست، ژمارەي سەرجهمى ئەۋانەي كە لەفەتوۋاتى
ئىسلامىدا شەھىد بوون، ييا كۆۋراۋن لە موسولمان ۋ ناموسولمان، بەھەمەۋويان
دەيەكى ئەۋانە نابىن كە لەجەنگى دوۋەمى جىھانىدا بەدەستى گاورەكان كۆۋراۋن!
ئىتر بۆ ئىمە شەر پەرسە بىن ۋ ئەۋان ئاشتى خاۋا!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۲- نامه‌ی کارنامه - (کتاب السیر)

۸۸۲) باسی فرمانده‌کافی سویا و ناموژگاری خیران. (۴۴۹۶ - ۴۵۰۳)

باب: فی الأمراء علی الجیوش و السرایا و الوصیة لهم بما ینبغی

۱۱۱۱- عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ، أَوْصَاهُ فِي خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَمِنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا. ثُمَّ قَالَ: «اغْرُوا بِاسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْرُوا وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَعْدُرُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ (أَوْ خِلَالٍ) فَأَيَّتُهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكُفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكُفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ، وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَسَلِّمُ الْجَزْيَةِ، فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكُفَّ عَنْهُمْ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ، وَقَاتِلْهُمْ، وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَا تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخَفِّرُوا ذِمَّتَكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تُخَفِّرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، فَلَا تُنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ. فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتُصِيبُ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا؟» قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ (يعني ابن مهدي): هَذَا أَوْ نَحْوُهُ. {الحديث: ۴۴۹۷ = ۴۴۸۵ فم} :

بورهدیده (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: دهستوری پیغهمبهر (دروودی خودای لمهر بن) و ابوو،

کاتی پیاویکی دهکرد به فرماندهی سوپایی، یا دهیکرد به سهر پهل و سهر لق، یا

دهيکرد به سهرکردهی لهشکری، لهپیشا بهتایبهتی، ناموژگاری خیږی دهکردو رایدهسپارد: که تهقوای خودای گهوره و بالا دست بکاتو ههمیشه ترسی خودای ههبی، ههروا ناموژگاری دهکرد کهباش بی بوئو موسولمانانهی کهوان لهگهلیا، نهوجا دهیفرموو: (بهناوی خودا دست بکهن بهغهزاو بجهنگین لهپښگهی خودادا، شهریکه لهگهلیا بیباوهپان بهخودا، غهزا بکهن گزی و دزی لهتالانی و دسکهوتی جهنگ مهکهن، بی وادهو بی پهیمان مهبن و نامهردی مهکهن، لاشهی کوژراوهکان نهک مهکهن و به کوژراوی مهیان شیوینن، منال مهکوژن، نهی فهرماندهی سوپای نیسلام! کاتی خوتو سوپاکهت رووبهرووی دوژمنی خوتان بوونهوه، لهفره خواکان لههاوبهش پهیداکهرهکان، داوایان لی بکه که یهکی لهم سی رهوشه قهبوول بکهن: ههرکامی لهم سی شتهیان قهبوولکرد، تویش قهبوولی بکه و شهریان لهگهلیا مهکه: یهکه: لهپیشا داوایان لی بکه که نیسلام ببن و ئایینی پیروزی نیسلام قهبوول بکهن، جا نهگهر نهمهیان قهبوولکرد، تویش لییان قهبوول بکه و واز لهشهرکردن لهگهلیان بهینه، کاتی نیسلامیان قهبوولکرد، داوایان لی بکه که لهولاتی خوینانهوه باربکهن و بگوینانهوه بو مهدينه، که رهوگهی موسولمانانه و ناسراوه بهدارولهیجره، وهپیان بلی نهگهر نهوهیانکردو کوچیان کرد بو مهدينه، نهوا حالیان وهک حالی کوچکاران (موهاجیرین) وایه بهبی زیادو کهم، نهو مافهی بو موسولمانه کوچکارهکان ههیه ههمان ماف بوئوانیش ههیه، وه نهو نهک و مافهی لهسهر موسولمانه کوچکارهکان ههیه، ههمان نهک و ماف لهسهر نهوانیش ههیه، بهلام نهگهر ههزیان لهکوچکردن نهوو، وهمانهوه لهشوینی خوینان، نهوا حالیان وهک حالی موسولمانه سارا نشینهکان وایه و به موسولمان دادهنرین و نهو بریارو شهرعی خودایه که ئیمانداران دهگریتهوه نهوانیش دهگریتهوه، دهبی پابهندن به فرمانهکانی نیسلام، بهلام له دسکهوتی جهنگو له مفته مال (فیأ) بهشیان ناکهوی و پشکیان بو دادهنری، مهگهر نهوانیش لهگهلی موسولمانانی ترا بچن بو غهزاو خهباتگیران.

دووهم: جا ئەگەر رازی نەبوون کە موسوڵمان ببن، داوای سەرانه (جزیه)یان ئی بکە، ئەگەر رازی بوون کە سەرانه بدەن ئەوا سەرانهیان ئی وەر بگرو و شەریان لەگەڵ مەکە.

سییەم: بەلام ئەگەر نە موسوڵمان بوون و نە سەرانهیاندا، یارمەتی لەخودا داوا بکە و بەپشتی یاریدەیی خودا بچەنگە لەگەڵیاندا.

لەکاتی قەومانی شەردا، کاتی دەوری قەلایی دەگریت ئەگەر خەلکی ناو قەلاکە داوایان ئی کردی کە بەرەبەر بەو کە خۆیان بدەن بەدەستەو پەیمانی خودا و پیغەمبەری خودایان بدەیت، شتی وامەکە، مەگەر خۆت بەباشی بزانی، بەلام بەناوی خۆت و هاوڕێکانتەو پەیمانیاں پێ بدە، چونکە ئێوە ئەگەر پەیمانی خۆتان و هاوڕێکانتان بشکێنن، ئاسانتەر لەو کە پەیمانی خودا و پیغەمبەری خودا بشکێنن، وە هەروەها ئەگەر گەمارۆی خەلکی قەلایەکت داو، داوایان ئی کردیت کە لەسەر فەرمان (حوکم)ی خودا خۆیان بدەن بەدەستەو، شتی وایان ئی قەبوول مەکە، بەلام بەسەر فەرمانی خۆت خۆ بدەن بەدەستەو، چونکە تۆ نازانیت ئایا فەرمانی خودا لەبارەیی ئەوانەو دەپیکیت یاننا؟.

ئیمامی موسلیم (رحمەتی خودای ئی بێ) ئەم فەرموودەیە لەدوو مامۆستای خۆیەو دەگیرێتەو، لە عەبدوللای کورپی هاشیمەو، کە لەفظی ئەم فەرموودەیە دەقە عەرەبییەکەیی هی ئەو، وەك خۆی لەسەرەتاو دەفەرموئ: { حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ هَاشِمٍ - وَاللَّفْظُ لَهُ - }.

لە عەبدورەحمانی کورپی مەهیشەو ئەم فەرموودەیە دەگیرێتەو، بەلام لەفظی فەرموودەکە بەدەق هی ئەو نییە، بۆیە ئیمامی موسلیم لە ئاخروە ئاماژە بۆ ئەو دەکا و دەفەرموئ: (عەبدورەحمانی کورپی مەهیش ئەم فەرموودەیە بەهەمان دەق و لەفظ بۆم گیرایەو، یا بەدەق و لەفظی لەم شیودە). { تاج: ٤، زنجیرە: ٤٤، لاپەرە: ٧١٣، ژمارە: ٤٤٥٧ }.

روونکردنهوه:

یهکهه: ئەم فەرموودەیه لەتاجدا، لە شەرحەکهیدا، سێ خالە که بەم سێ شتە دادەنێ:

۱- قەبوولی ئیسلام.

۲- هێجرت بۆ ولاتی ئیسلام.

۳- سەرانه، ئەمەیش گونجاوترە لەگەڵ ئەو رستەیهدا که ددەرموئ: {فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، فَأَيُّتُهُنَّ مَا أَجَابُكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمُ وَكُفَّ عَنْهُمْ...}.

بەلام لە (عَوْنُ الْعَبُود) دا که حاشیهیه لەسەر (سُنَنُ أَبِي دَاوُد) ددەرموئ لە (جهاد/باب: فِي دُعَاءِ الْمَشْرُكِينَ). (رقم: ۲۶۱۲، ۲۶۱۳):

۱- قەبوولی ئیسلام. ۲- سەرانهدان. ۳- شەرلهگەڵکردن.

دووهم: لەزۆر شوێن رهچاو دهکړئ که دهقی فەرموودهکه، بهعهردبی یهك شته، کهچی بهچهند جوړئ کراوه بهکوردی لهریاضی صالحیندا بهشیوهی، لهتاجدا بهشیوهی تر، له موختهصهری صهحیحی موسلیمدا بهشیوهی تر، لهپوختهی صهحیحی موسلیمدا بهجوړیکی تر، بگره فەرمووده ههیه لهیهك پهراودا بهدوو شیوهی جیا جیا ته رجه مه کراوه، ئەمه هه مووی بۆ یهکئ لهم چهند مه بهستهیه:

۱. دهوله مه نددکردنی شەرح و لیکدانەوهی فەرمووده که، ههتا سوودی زیاتری ئ وەر بگیری.

۲. هه لێژاردنی بۆچوونی شەرحی کتیبه که خۆی.

۳. خزمه تکردن و دهوله مه نددکردنی زمانی کوردی و ناماژه بۆ به پیژی و به هیزو بهروالایی فەرهنگی کوردی.

۴. به لام به هیج شیوهی، جیاوازیی ئەو وەرگیڕانه جیا جیا یانه، ئەوه ناگهیهنی که هه ندئ لهو شیوانه لاوازو بی هیژبن، یا هه له بن، به لکوو مه به ست ئەم جوړه مه به ستانهیه.

۸۸۲) فەرمانکردن به نیرده سه ربازییه کان به ئاسانکاری. (۴۴۹۶ - ۴۵۰۳)

باب: فی أمر البعوث بالتیسیر

۱۱۱۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَهُ وَمُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: «يَسْرًا، وَلَا تُعَسِّرًا، وَبَشْرًا، وَلَا تُنْفِرًا، وَتَطَوَّعًا وَلَا تَخْتَلِفَا». {الحدیث: ۴۵۰۱ = ۴۴۸۹ فم. بخاری. جهاد: ۳۰۳۸، ۴۳۴۱، ۴۳۴۲، ۴۳۴۵، ۶۱۲۴، ۷۱۷۲. أبو داود: ۴۳۵۶. نسائی: ۵۶۱۱. ابن ماجه: ۳۳۹۱}:

ئەبو موسای ئەشعەری (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) من و موغازی کۆری جەبەلی نارد بۆ یەمەن و پێی فەرمووین: (کار ئاسان بکەن و کار گران مەکەن، مژدەیی خوێش بە خەڵک بدەن و، بە هەر پەشە و گۆرەشەیی زۆر خەڵک لە دین مەتە کێننەو، بە گۆیی یەکتەری بکەن و دزایەتی یەکتەری مەکەن و لەبەینی خۆتان ناکوێ و ناتەبا مەبن!). {ریاض/۲، زنجیرە: ۷۴، ژمارە: ۶۲۷} + {تاج/۴، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۴۶۴۷}.

روونکردنەو:

۱- بۆ ژياننامەیی ئەبو موسای ئەشعەری برپاوە ژمارە (۲۱) لەم پەرپاوە پیرۆزە کە لە پێشەو رابورد.

۲- موغازی کۆری جەبەل، خەزرجییە، ئەنصارییە، یەکیکە لەو حەفتا ئەنصارییە کە ئامادەیی پەیمانی عەقەبە بوون، زانایەکی مەزن بوو، پێشەوایەکی گەورەیی لەزانستی حەلال و حەرامدا، کۆمەڵی فەرموودەیی زۆری لە پیغەمبەرەو گێڕاوتەو، گەورە پیاوانی هاوێلان و پەیرەوان (سەحابە و تابییەن) فەرموودەکانی ئەویان لە پیغەمبەرەو گێڕاوتەو، ئیبنو عەبباس و ئیبنو عومەر و جابیر و ئەنەس و کەسانی تریش فەرموودەکانی پیغەمبەریان لە دەمی ئەو دەو گێڕاوتەو.

ئامادەیی بەدرو هەموو شەپەرگەو نەبەردگاو شەهیدگاکانی تری پیغەمبەر بوو، منالی قەت نەبوو، ئەنەسی کۆری مالیک دەیفەرموو: (موغاز یەکیکە لەو چەند کەسە کە مانەیی کە بە سەرینیی پیغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بن) هەموو قورئانیان

له‌به‌ربوو). پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌یفه‌رموو: (قورئان له‌م چوار که‌سه‌وه فی‌رببن) که‌یه‌کیکیان موعازی کوری جه‌به‌ل بوو، که‌ئاماده‌ی غه‌زای به‌دربوو ته‌مه‌نی له‌وکاته‌دا بیستو یه‌ک سال بوو، پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) کردی به‌فه‌رمان‌ره‌وا له‌یه‌مه‌ن.

له‌باش‌ترین و جوان‌ترین لاوانی یاریده‌ده‌ران (ئه‌نصار) بوو، لاویکی جوانی خوین گهرمی قوژی سپی و سووری چاوقه‌وی چاو ریژراوی چاوپه‌شی سورمه‌یی بالا به‌رزبوو، دوعاو نزای زور گیرا ده‌بوو، هه‌رچی له‌خودا داوا ده‌کرد پیی ده‌به‌خشی، کاتی به‌ستنی په‌یمانی برایه‌تی له‌ناو هاوه‌لاندا، پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) کردی به‌برای ئیبنو مه‌سه‌عوود، پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌یفه‌رموو: (له‌روژی قیامه‌تدا پی‌شه‌نگی زاناکانه).

پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) موعازی کرد به‌قازی (الجند) له‌یه‌مه‌ن، خه‌لکه‌که‌ی فی‌ری قورئان و سونه‌تو شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌کرد، وه‌ دادگاییشی له‌نیوانا ده‌کردن، موعاز له‌ده‌وری ته‌مه‌نی (۲۳) سیی و سی سالی‌دا، له‌شام، به‌ تاعوونه‌که‌ی عامووس، له‌سالی هه‌ژده‌ی کوچیدا کوچی دوا‌یی کردووه، عامووس گوندیک بوو له‌نیوانی ره‌مله‌و به‌یتوله‌قدیسدا بوو. {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۴۸، ژماره: ۲۴۷۳ هه‌تا ۲۴۷۶}.

۸۸۴) ناردنی نیرده سه‌ربازیه‌کان و که‌سی له‌جیاتی که‌سیکی تر بجی بو غه‌زا.

(۴۸۷۶ - ۴۸۸۴)

۱۱۱۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ حَسَانَ إِلَى بَنِي لُحْيَانَ لِيُخْرِجَ مِنْ كُلِّ رَجُلَيْنِ رَجُلًا، ثُمَّ قَالَ لِلْقَاعِدِ: «أَيُّكُمْ خَلَفَ الْخَارِجَ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ بِخَيْرٍ، كَانَ لَهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجْرِ الْخَارِجِ». {الحديث: ۴۸۸۴ = ۴۸۶۹ فم}:

ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری (ره‌زای خودای ل بئ) فه‌رمووی: پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) چه‌سانی کوری ثابیتی نارد بو‌ناو هوژی به‌نی له‌حیان و پیی فه‌رموو که‌پییان بلئ: (با له‌هه‌موو دوو پیاوئ پیاویکیان برپا بو غه‌زا) وه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌دیان له‌و دوو

کەسە، کە لەمالەو دەمینیتەو دەرمووی: (هەرکامیکتان کە لەمالەو دەمینیتەو ناچێ بۆ غەزا، لەحیاتى ئەوەتان کەدەرچوووە بۆ غەزا، بەچاکە سەرەوکاری مال و منالەکەى بکا، بەقەد نیوەى ئەو خێرو پاداشى بۆ هەیه).
{تاج/۴، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۴۳۴۸، ج/۴}.

۸۸۵) سنووری نیوانى بچووک کە رینگەى پى نەدرى بچى بۆ جەنگ و نیوانى گەورە کە رینگەى پى بدرى بچى بۆ جەنگ. (۴۸۱۴ - ۴۸۱۵)

باب: الْحَدُّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ فِيمَنْ يُجَازُ لِلْقِتَالِ وَمَنْ لَا يُجَازُ

۱۱۱۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: عَرَضَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أَحَدٍ فِي الْقِتَالِ، وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجْزَنِي، وَعَرَضَنِي يَوْمَ الْخُنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي، قَالَ نَافِعٌ: فَقَدِمْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ يَوْمِنَا خَلِيفَةً، فَحَدَّثْتُهُ هَذَا الْحَدِيثَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا لَحَدُّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَكَتَبَ إِلَى عَمَّالِهِ أَنْ يَفْرِضُوا لِمَنْ كَانَ ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَاجْعَلُوهُ فِي الْعِيَالِ. {الحديث: ۴۸۱۴ = ۴۷۹۹ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۲۳ = ۲۶۶۴ = ۴۰۹۷}:

ئيبنو عومەر (رەزای خودایان ی بێ) فەرمووی: روژی غەزای ئوحوود چوارده سال بووم، پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تەماشای کردم تا بزانی بەکەلکی جەنگ دیم یانا، بەلام لەبەر بچووکی تەمەنم بەگەندی نەکردم، وەل روژی غەزای خەندەق پازده سال بووم، پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆهەمان مەبەست تەماشای کردم و هەلی سەنگاندم و رینگەى غەزاکردنى دام.

نافیع فەرمووی: عومەرى كورى عەبدولعەزیز كاتى جینشین (خەلیفە) بوو، چووم بۆ سەردانى و ئەم فەرموودەىەم بۆیگێراییەو، جا عومەر فەرمووی: ئەم سەر گوزوشتەیه رادەو سنوورى جیاکردنەوێ بچوووک و گەورەیه لەیەكترى، جا بۆیە نامەى نووسى بۆ سەرکارەکانى: (کە ئەوێ تەمەنى پازده سالى تەواو بەشى بۆ دابنێن و لەخێرو لەشەردا حسیبى پیاوی بۆبکەن، ئەوێشى تەمەنى لەو کەمترى

دای بنین به ورده خیزان و له چاک و له خراپا حالی حالی منالّه!). {تاج/۱، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۳۷۹ - ش/د/ت/ن}.

روونکردنهوه:

له شهرحی نه وه وی له سهر صه حیچی موسلیمدا، ئەم فەرموودهیه دانراوه، به بهلگه له سهر تهمه نی ره سیده یی و بالقی و تهمه نی نابالقی.

(۸۸۶) رینگه نه دراوه که قورئان بیری بۆ ولاتی دوژمن. (۴۸۱۶ - ۴۸۱۹)

باب: النّهی أن یسافر بالقرآن إلى أرض العدو

۱۱۱۵ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَنْهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ، مَخَافَةَ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ. {الحديث: ۴۸۱۷ = ۴۸۰۲ فم}:

ئیبنو عومەر (رمزای خودای ئی بن) ده فەرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) نه هی ده کرد که قورئان بیری بۆ خاکی دوژمن، مه بادا ده ست دوژمن بکه وی و بی ریزی پی بکه ن). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۶۳، ژماره: ۱۷۹۴ - ش} + {ته جرید/۳، ژماره: ۱۲۲۴ = ۲۹۹۰} + {تاج/۴، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۴۳۸۵}.

روونکردنهوه:

۱- مه به ست له م جوړه بابته و بریاره، بۆ ئەو رۆژگاره بووه، که هیشتا مه ترسی نه وه ده کرا، که به هووی ده ستکاری قورئانه وه، قورئان گۆرانکاری تیابکری، به لام ئیستا ئەم مه ترسییه نه ماوه، چونکه به سه دان مه لیۆن دانه (نوسخه) له قورئان، له ده سخته و له چاپکرا، به جیهانا بلا و بوته وه، بگره ئیستا باشتین چاپی قورئان نه وه یه که له ولاته ناموسولمانه کان چاپ ده کری له بهرئه وه واباشه بۆ ئەو به ریزانه ی که له ولاتی ئیسلامه وه، کوچ یا سه فەر، ده که ن بۆ ولاته ناموسولمانه کان، قورئان و په راوی فەرمووده و ته فسیر و شه ریعه ت له گه ل خو یان به رن، یا هه ول به دن

که پدیدایان بکهن، چونکه یه‌کئی له‌هۆی به‌رده‌وامبوونی بیرو باوهر ئه‌ودهیه که هۆکاری روونکردنه‌وه و په‌خشه‌وه بوونی له‌به‌ر ده‌ستدایئ.

جا له‌کاتی نه‌قل و گواسته‌وه‌ی له‌م جوړه شتانه‌دا، به‌م مه‌به‌سته ره‌وایه موسومه‌حه و چاوپوۆشی له‌هه‌ندی گیر وگرفتی و پیشهات ده‌کری، وه‌ک ئه‌وه دوور نییه که کتیبه پیرۆزه‌کان، له‌ناو پاپۆرو خوشپروو شتی‌وادا، له‌جیگه‌ی شایانی خۆیان دانه‌نرین، یا له‌لایه‌ن کریکارو هه‌مال و ده‌سته‌ی کارمه‌ندانى به‌رپرسیاری ئه‌م جوړه کارو فرمانانه‌وه ریژی شایانی خۆیان پئ نه‌درئ، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا وه‌ک پپیویست ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیان ئه‌نجام ده‌دن و، ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی هه‌موو لایه‌که دیته‌جئ. له‌به‌رئه‌وه موسامه‌حه و چاوپوۆشی له‌م جوړه گرفتانه ده‌کری، وه‌به‌ر ئه‌و جوړه یاسایه ده‌که‌وئ که ده‌فه‌رموئ: (لِلضَّرُورَاتِ أَحْکَامُهَا). واته: ناچاریه‌کان برپاری تایبه‌تی خۆیان هه‌یه). یا ئوصولییه‌کان ده‌فه‌رمون: (برپار ده‌گۆرئ به‌پیی گۆرانی روژ).

۲- به‌لام له‌کاتی شه‌رو شو‌رو ئاژاوه‌گه‌ل و ئاشووبدا، که هه‌ل ده‌گری ناموسولمانه نه‌یاره‌کان بپیریزی به‌م جوړه په‌راوه پیرۆزه ئیسلامییانه بکهن، ئه‌وکاته کار به‌برپاری ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌کری.

۸۸۷) سه‌فه‌ر له‌ ته‌ره سال و له‌وشکه سال و چانگرتنی شه‌و له‌دووری چه‌قی

ریگه‌وبان. (۴۹۳۶ - ۴۹۳۷)

باب: السَّفَرُ فِي الْخَصْبِ وَالْجَدْبِ وَالشَّعْرِيسِ عَلَى الطَّرِيقِ

۱۱۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا سَافَرْتُمْ فِي الْخَصْبِ، فَأَعْطُوا الْإِبِلَ حَظَّهَا مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذَا سَافَرْتُمْ فِي السَّنَةِ فَاسْرِعُوا عَلَيْهَا السَّيْرَ، وَإِذَا عَرَسْتُمْ بِاللَّيْلِ، فَاجْتَنِبُوا الطَّرِيقَ، فَإِنَّهَا مَأْوَى الْهَوَامِّ بِاللَّيْلِ». {الحديث: ۴۹۳۶ = ۴۹۲۱ فم}:

ئهبو هورهیره (زمای خودای لی بئ) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ:

(ئه‌گه‌ر له‌کاتی له‌وه‌رو ته‌ره سالدا سه‌فه‌رتان کرد، مه‌ودای وشتر و لاخ بده‌ن که

بهشی خوی لهو لهوهره بلهوهړی، خو ئهگهر وشكه سالیس بوو، لهوهر نهبوو، خیرا لیخوړن ههتا زوو بگه نه مالهوهو ولاخهكان لهړی ئهوهندهی تر لهړو لاواز نهبن، ئهگهر دنیاوو بهشهویش لاتاندا بو وچان، یا بو سهرخه و شكاندن، لهړیگهكه توژی دوور بکهونهوهو لهسهه چهقی ریگهكه وچان مهگرن، چونكه بهشهو ریگه دهبی بهجیگه و ریگهی جړوجانهوهو مارو میروو). {تاج/۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۴۱۲}.

(۸۸۸) سهفهه پارچهیهكه لهئیش و نازار. (۴۹۳۸)

باب: السَّفَرُ قِطْعَةً مِنَ الْعَذَابِ

۱۱۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ وَجْهِهِ فَلْيَعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ». قَالَ نَعَمْ. {الحديث: ۴۹۳۸ = ۴۹۲۳ فم. تجرید البخاری/۲/۲۳۴، رقم: ۸۳۳ = ۱۸۰۴، ۲۰۰۱، ۵۴۲۹ فتح الباری + ریاض الصالحین/۲/۳۶، رقم: ۹۸۴/۱}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لی بڼ) دهفهه رموی: خوښه ویست (دروودی خودای لهسهه بڼ) دهفهه رموی: (سهفهه پارچهیهكه لهئیش و نازارو سزاو مهینهت، خهوو خوړاك و خواردنه وهتان لی ههراسان دهكا، جا لهبهه رنهوه ههركه فرمانی خوټان بهئه نجام گه یاندو مه بهستی سهفهه كه تان هاته دی، ئیتر خیرابی درهنگ برؤنهوه بؤلای كه سوکارتان). {تاج/۴، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۴۳۸۷}.

(۸۸۹) ناباشه كه ریواری كه راوه له سهفهه. بهشهو له ناکاودا بکا به ماندا.

(۴۹۴۸ - ۴۹۳۹)

باب: كَرَاهِيَةُ الطَّرُقِ لِمَنْ قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ لَيْلًا

۱۱۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَشْرَاتِهِمْ. {الحديث: ۴۹۴۷ = ۴۹۳۲ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۳۱ = ۱۸۰۱. ریاض الصالحین/۳، تسلسل/۱۷۵، رقم: ۹۸۵}:

جابری کوری عہدوللہ (رہزای خودایان لئ بین) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بین) ریگہی ئہودی نہدہدا کہپیاو، لہشہوا، لہناکاوا خوئی بکا بہمالا، مہبہستی ئہودہبی کہ ژنہکہی تاقی بکاتہوہ ئایا ناپاکی دہکا یانا، یا لہہلہو سہرسمی خیزانی خوئی بگہری!!).

۱۱۱۹- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ لَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا، وَكَانَ يَأْتِيهِمْ غُدْوَةً أَوْ عَشِيَّةً. {الحديث: ۴۹۳۹ = ۴۹۲۴ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۸۳۰ = ۱۸۰۰ فتح الباری}:

ئہنہس (رہزای خودای لئ بین) دہفہرمووی: دہستووری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بین) وابوو، کہ لہسہفہرو ریہواری دہگہرایہوہ، بہشہو لہناکاودا نہیدہدا بہسہر مال و منالی دا، بہلکوو یان سہر لہبہیانی، یان سہر لہئیواری دہگہیشتہوہ ناو کہسوکاری). {ریاض/ ۳، زنجیرہ: ۱۷۶، ژمارہ: ۹۸۶}.

۸۹۰) بانگہشہی پیش دہستپیکردنی جہنگو لہناکاو پہلاماردانی دوژمن (۴۴۹۴ - ۴۴۹۵)

بَابُ فِي الدُّعَاءِ قَبْلَ الْقِتَالِ وَالْإِغَارَةِ عَلَى الْعَدُوِّ

۱۱۲۰- عَنْ ابْنِ عَمْرٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى نَافِعٍ أَسْأَلُهُ عَنِ الدُّعَاءِ قَبْلَ الْقِتَالِ؟ قَالَ: فَكَتَبَ إِلَيَّ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، قَدْ أَغَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ، وَهُمْ غَارُونَ وَأَنْعَامُهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ، فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ وَسَبَى سَبِيَّهُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ، قَالَ يَحْيَى: أَحْسِبُهُ قَالَ: جُوبِرِيَّةُ أَوْ الْبَتَّةُ ابْنَةُ الْحَارِثِ، وَحَدَّثَنِي هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْجَيْشِ. {الحديث: ۴۴۸۳ = ۴۹۳۹ فم. تجرید/ ۳، لاپہرہ: ۱۸۰، رقم: ۱۰۸۹ = ۲۵۴۱. أبو داود. جہاد: ۲۶۳۳}:

ئیبنو عہون (کہ فہرموودہ زانیکی گہورہ بوو، (رہحمہتی خودای لئ بین) فہرمووی: نامہیہکم نووسی بو نافیعی شاگردی ئیبنو عومہر (رہزای خودایان لئ بین) لہبارہی بانگہوازی پیش دہستپیکردنی جہنگہوہ، پرسیارم لیی کرد، ئہویش نامہی بوژمن

نووسیه وه وه لاهه لاما فهرمووی: که ئەمه له سه رهتای ئیسلامه تییه وه وابوو، ههتا بانگیان نه کردنایه بۆ سه ره ئیسلام وه له پاش مل نه دان وه رهتکردنه وهی قه بووئی په یامی ئیسلام، ئاگاداریان نه کردنایه ته وه: که خۆیان ئاماده بکه نه بۆ شه ری به رابه ره، په لاماریان نه ده دان وه هه لمه تیان نه ده برده سه ریان! به لام له وه دوا پیغه مبه ره خۆی (دروودی خودای له سه ره بێ) به له شکره وه، له ناگاو دای به سه ره تیره ی به نی موصطه له قدا وه په لاماری دان وه شالۆی بۆ بردن، به بی ئەوه که ئاگیان له خۆیان بێ، له وکاته دا ئازده کانیان له سه ره ئاو بوون، خه ریکبوون ئاویان ده دان! جا پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بێ) له وه جهنگه دا پیاوه جهنگاوه ره کانی کوشتن وه خیزانی به تالانی بردن، وه سه ره له وه رۆژده بوو که پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بێ) جووه یریه ی کچی حاریشی سه رکۆماری ئەو خیلێ ده ست که وه تو ماره ی کرد بۆ خۆی).

مامۆستاکه ی شیخی موسلیم، که یه حیای کۆری یه حیای ته میه ییه، فه رمووی: سوله می کۆری ئەخضه ری مامۆستام، به بی گومان که فه رمووی: (کچی حاریش) به لام واده زانم ناویشی هینا وه به ده ق فه رمووی: (جووه یریه ی کچی حاریشی.... تاد).

نافیع (رهحه ته خودای ئی بێ) فه رمووی: عه بدوللای کۆری عومه ری کۆری خه طاب (ره زای خودایان ئی بێ) ئەم فه رمووده یه ی گیرایه وه بۆم، وه عه بدوللای خۆی یه کیك بووه له به شداربوانی ئەو سوپایه له م غه زایه دا. {تاج/ ۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۴۶۲، ج/ ۴}.

۸۹۱) نامه کانی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بێ) بۆ پادشاکانی سه رده می خۆی،

داوای ئی ده کردن که رووبکه نه خودای گه وره. (۴۵۸۵ - ۴۵۸۷)

باب: کُتِبَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْمُلُوكِ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

۱۱۲۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُتِبَ إِلَى

كِسْرَى وَإِلَى قَيْصَرَ وَإِلَى النَّجَاشِيِّ، وَإِلَى كُلِّ جَبَّارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَلَيْسَ بِالنَّجَاشِيِّ الَّذِي صَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۴۵۸۵ = ۴۵۷۳ فم}:

ئەنەس (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نامەى نووسى بۆ کيسراو بۆ قەيسەر و بۆ نەجاشى و بۆ گەلى پادشای ملهوپرى ترى رۆژگارى خۆى، بانگى دەکردن بۆ قەبوولی ئایینی پیرۆزى ئىسلام کە ئایینی خودای گەورەیه. ئەنەس فەرمووی: ئەم نەجاشییەى من لێردا باسى دەکەم کە پېغەمبەر نامەى بۆ نووسیوه، ئەو نەجاشییە نیه کە پېغەمبەر نامەى نووسى بۆى و موسولمان بوو، وەکاتى مرد پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژى مردووی ناديارى لەمەدینە لەسەرکرد. {بەروانە: تاج/۱، زنجیرە: ۲۰۸، ژمارە: ۱۰۸۶، ۱۱۰۲}.

روونکردنەوه:

لە (فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم)دا، لەم شوینەدا، دەفەرموى: نامەى نووسى بۆ پادشای ئێران کەپێى دەگوترى کيسرا، بۆ پادشای رۆم کەپێى دەگوترى قەيسەر، بۆ پادشای حەبەشەکان کەپێى دەگوترى: نەجاشى، بۆ موافقە و قس خاوەنى ئەسکەندەرییه، بۆ مۆنزیرى کۆرى ساوه خاوەنى هەجەر، بۆ جەعفەر و براکەى لە عوممان، بۆ هۆدەى کۆرى عەلى خاوەنى یەمامە... بۆ کەسانى تریش.

۸۹۲) نامەکەى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە نووسى بۆ هیرەقل.

داواى لیکرد کە ئىسلام بێ. (۴۵۸۳ - ۴۵۸۴)

کتاب رسول الله (صلی الله علیه وسلم) إلى هرقل يدعوه إلى الإسلام

۱۱۲۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ أَبَا سَفْيَانَ أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ: انْطَلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جَاءَ بَكْتَابٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى هِرَقْلَ يَعْنِي عَظِيمَ الرُّومِ، قَالَ: وَكَانَ دَحِيَّةَ الْكَلْبِيِّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ عَظِيمٌ بَصْرِي، فَدَفَعَهُ عَظِيمٌ بَصْرِي إِلَى هِرَقْلَ، فَقَالَ هِرَقْلُ: هَلْ هَذَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَدَخَلْنَا عَلَى هِرَقْلَ، فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سَفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا، فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ، فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي

سَأَلَ هَذَا عَنِ الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذِّبُوهُ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَإِيمَ اللَّهِ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤْثَرَ عَلَى الْكَذِبِ لَكَذَبْتُ، ثُمَّ قَالَ: لَتَرْجُمَانِهِ: سَلِّهِ كَيْفَ حَسَبُهُ فَيَكُمُ؟ قَالَ: قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ، أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، قَالَ: أَيزِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا، بَلْ يَزِيدُونَ، قَالَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ، قَالَ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِجَالًا: يُصِيبُ مِنَّا وَنُصِيبُ مِنْهُ، قَالَ: فَهَلْ يَعْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا، وَنَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكْنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخُلُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ، قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَ لَتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ حَسَبِهِ، فَرَعَمْتَ أَنَّهُ فَيَكُمُ ذُو حَسَبٍ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابٍ قَوْمِهَا، وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ، فَرَعَمْتَ: أَنْ لَا، فَقُلْتُ: لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ، قُلْتُ رَجُلٌ يَطْلُبُ مَلِكًا آبَائِهِ، وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ فَرَعَمْتَ أَنْ لَا، فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدْعِ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَذْهَبُ فَيَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخَطَةٌ لَهُ فَرَعَمْتَ أَنْ لَا، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةَ الْقُلُوبِ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا: يَنَالُ مِنْكُمْ وَتَنَالُونَ مِنْهُ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى، ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَعْدِرُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّهُ لَا يَعْدِرُ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَا تَعْدِرُ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ فَرَعَمْتَ أَنْ لَا، فَقُلْتُ: لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ، قُلْتُ: رَجُلٌ ائْتَمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ: ثُمَّ قَالَ: بِمِ يَأْمُرُكُمْ؟ قُلْتُ: يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَةِ وَالْعَفَافِ، قَالَ: إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ، وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ، وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي أَخْلَصُ إِلَيْهِ لِأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَغَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ، وَلَيَبْلُغَنَّ مَلِكُهُ مَا تَحْتَ قَدَمَيَّ، قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَرَأَهُ، فَإِذَا فِيهِ:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى. أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ، وَ (يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ، وَلَا تَشْرِكْ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ). فَلَمَّا فَرَّغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ، ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ، وَكَثُرَ اللَّغْطُ وَأَمَرَ بِنَا فَأُخْرِجْنَا، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَصْحَابِي، حِينَ خَرَجْنَا: لَقَدْ أَمَرَ أَمْرًا ابْنُ أَبِي كَبْشَةَ أَنَّهُ لِيَخَافَهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ! قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ. {الحديث: ٤٥٨٣ = ٤٥٧١ ف.م. تجريد/ ١، رقم: ٧ = ٧، ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٧٥٤١، ٧١٩٦، ٦٢٦٠، ٥٩٨٠، ٧٥٤١} :

عہدوللای کوری عہبباس (رمزای خودایان لی بن) کہناسراوہ بہ ئیبنو عہبباس، دہفہرموی: ئہبو سوفیان بہزمانی خوئی بوئی گیرامہوہ، فہرمووی: لہکاتی ریکہوتنہکہی حودہیبیبیہدا کہ لہنیوانی من و پیغہمبہردا کرابوو، چیووم بو شام لہوکاتہدا کہمن لہشام بووم لہکوٹای سالی شہشہمی کوچیدا، دیچیہی کہلبی نامہیہکی ہیئا لہ پیغہمبہرہوہ (دروودی خودای لہسہر بن) نووسرابوو بو قہیصری روم کہ ہہرقلہ، دیچیہ کاغہزہکہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دہداتہ دہست سہرداری بوصرا، سہرداری بوصرایش دہیداتہ دہستی ہیرہقل خوئی، ہیرہقل لہشکری فارس دابووی بہسہریداو تہنگی پی ہہلچنی بوو، شامو ہہموو دہوروبہری شام تا جزیرہو گہلی ولاتی تری لی داگیرکردبوو، خوئی پہنای بردبوو بو قوستہنتہنیہ، لہویشدا ماوہیہکی دوورو دریژ گہماروی دابوو، کہ خودا لہشکری فارسی لہکؤل کردہوہ بو سوپاسی ئہو بہہرہ گہورہیہ، لہ حیمصہوہ بہ پنیان چوو بو قودس. (زوہری (دہحمہتی خودای لی بن) کہ یہکیکہ لہ گیرہرہوہکانی ئہم فہرمووددیہ دہگیرپتہوہ، کہ لہحیمصہوہ تا قودس مافووریان بو راخستبوو، گول و رہیحانہیان لہسہر دانابوو بہسہریا دہرویی، ہہتا بہیتولہقدیس = خانہی بیروز).

جاکاتی نامه‌ک‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری پیده‌گا، ده‌لی: ناده‌ی بگه‌رین، بزائن لی‌ره که‌سی هه‌یه، که له‌هوژی ئەم پیاوه‌بی که ئەم کاغه‌زه‌ی بو‌من نووسیوه و خو‌ی به پیغه‌مبه‌ر ده‌زانی؟ ده‌لین: به‌لی. گوتی: جا من و چه‌ند که‌سیکی تری قوره‌یشیان بانگ کرد، که ده‌وری (۲۰) سی که‌س ده‌بووین، بردینیان تاجووینه لای هیره‌قل له قودس، له‌به‌رده‌میا دایان نیشاندین، قه‌یسه‌ر له‌سه‌ر ته‌ختی پاشایی دانیشتبوو، تاجی له‌سه‌ردا بوو، گه‌وره گه‌وره‌ی رو‌م و به‌تریک و قه‌شه و راهی‌بی زو‌ری له‌ده‌وردا بوو، گوتی: کامتان به‌خرمایه‌تی به‌م پیاوه نزیک‌تره که گوايه خو‌ی به پیغه‌مبه‌ر ده‌زانی؟ ئەبو سوفیان گوتی: گوتم: من، ئیتر منیان له‌به‌رده‌م قه‌یسه‌ر خو‌یدا دانیشان و هاو‌رپ‌یکانه‌یان له پشتمه‌وه دانیشان، ئینجا زبان‌زان (ته‌رجمان) ده‌ک‌ه‌ی خو‌ی بانگ کردو گوتی: پی‌یان ب‌لی: ئەوا من له‌م پیاوه پرسیار ده‌که‌م و هه‌والی ئەو پیاوه‌ی لی ده‌پرسم که ده‌لی من پیغه‌مبه‌رم، جا ئەگه‌ر ئەم له‌م باره‌یه‌وه به‌درو و ده‌لامی منی دایه‌وه، ئیوه به‌درو‌ی بخه‌نه‌وه. ئەبو سوفیان گوتی: به‌خوا له‌به‌رئه‌وه نه‌بوايه که‌پیم شهرم بوو درو‌م لی ده‌ریکه‌وئ، ئەگینا ئەو رو‌ژه درو‌م ده‌کردو قه‌یسه‌رم چه‌واشه ده‌کرد، له‌باردی هه‌والی پیغه‌مبه‌رده‌وه، چونکه ئەو سه‌رده‌مه من و چه‌زده‌ت هاو‌داوای یه‌کتری بووین. ئینجا هیره‌قل به‌ زبان‌زانه‌ک‌ه‌ی گوت: لی‌ی بیرسه: به‌چه‌و رده‌س‌نی له‌ناوتانا چو‌نه، خانه‌دانه یان نا؟ گوتم: هه‌نا ب‌لیت خانه‌دان و وه‌جا‌خزاده‌یه، گوتی: ئایا له‌ناو باوو باپیرانیا پادشایان تیادا هه‌لکه‌وتوو؟ گوتم: نه‌خه‌یر، پادشایان تیانه‌بووه، گوتی: باشه ئەم پیاوه له‌پیش نه‌وددا که ب‌لی من پیغه‌مبه‌رم درو‌تان لی دیوه؟ گوتم: نه‌، گوتی: باشه ئەوانه‌ی که په‌یره‌وی ده‌که‌ن و ده‌چنه سه‌ر ئایی‌نی ئەو، له‌خانه‌دانه‌کانی خه‌لک، یا له لازه‌بوون و بی نه‌واکانیان؟ گوتم: نه‌، هه‌ر ئە لازه‌بوون و مسکینه‌کانیان په‌یره‌وی ده‌که‌ن، گوتی: به‌ره به‌ره زو‌ر ده‌بن یا که‌م ده‌که‌ن؟ گوتم: نه‌خه‌یر، به‌لکوو رو‌ژ به‌رو‌ژ زو‌ر ده‌بن، گوتی: باشه که‌س هه‌یه له‌وانه‌ی که‌ده‌چنه سه‌ر ئەو ئایی‌نه، له‌پاشا لی‌ی بی‌زار بی‌و پاشگه‌ز ببیته‌وه و درگه‌رئ و وازی لی بی‌نی؟ گوتم: نه‌، گوتی: ئەه‌ی په‌یمان ده‌شکینی و بی په‌یمانه یان نا؟ گوتم: تا ئیستا بی په‌یمانیمان لی

نەدیو، بەلام ئیستاکە پەیمانیکمان لەنیواندا ھەیە، ریکەوتووین لەسەر شەڕ وەستان و شەڕنەکردن بۆ ماوھییەکی ناوبراو، جا نازانین دەبیاتە سەر یانا.

ئەبو سوفیان گوتی: بەخودا تەنیا ئەم وشەیە نەبێ مەودای تری نەدام، کە تیچینیکی تێ چێنم و نەنگێ لە پیغەمبەر بگرم. گوتی: ئەو باشە کەسی تر لەپیش ئەمەو، قسە یای کردوو لەناوتانا؟ گوتم: نە، ئەنجا بە زوبانزانەکە ی خۆی گوت: بێی بلی: کەمن لێم پرسیت لەلایەنی بنەچەو رەسەنی ئەم پیاووە، تۆ وەلامت دایەو گوتت: کە ھەتا بلییت خانەدان و وەجاخزادەیە لەناومان، ئەو ھیش ئاداب و نەریتی ھەموو پیغەمبەرێ بوو، ھەموویان وانە، ھەرکاتی خودا و یستبیتی پیغەمبەرێ بنێری، کەسیکی خانەدان و وەجاخزادە ی ھەلباردوو و کردوو یەتی بە پیغەمبەر و ناردوو یەتی بۆسەر ھۆزەکە ی خۆی، لێشم پرسیت کە ئایا باوو باپیرانی ئەم پیاو شایان تیا بوو یانا، تۆ گوتت نە، منیش لەدلی خۆما گوتم: ئەگەر لەباوک و باپیرانیا پادشا ببوایە دەمگوت پیاویکە داوای مولک و دەوڵەتی باوک و باپیرانی دەکاتەو، پرسیاریشم ئی کردیت ئایا پەپرەوانی ئەم پیاو رەشە خەلک و کۆمەلە ی مسکینەکان، یا ئاغا و بەگزادەکان، ئەو ھوو تۆ گوتت لازەبوون و مسکینەکان پەپرەوی دەکەن.

لەرستیدا ھەمیشە زۆربە ی پەپرەوانی ھەموو پیغەمبەرێ ئەو جۆرە کەسانەن. لێشم پرسیت ئایا لەپیش ئەو دەدا کە بلی من پیغەمبەرم درۆتان ئی دیبوو، تۆ گوتت نە، منیش گوتم: چۆن دەبێ لەگەل خەلکا درۆنەکا، بەلام لەپاشا بچێ درۆ لەگەل خودادا بکا، شتی وانابی، من لەتۆم پرسى ئایا کەسێ ھەیە لەشوینکەوتوانی، کە بچیتە سەر دینەکە ی کە شارەزایی ئی پەیدا کرد وازی ئی بەھێن و بەدلی نەبێ؟ تۆ گوتت نە، لەرستیدا ھەرکاتی دل کە خوشیی باوەر و ئیمان بچێژی و تام و چیژی ئی وەر بگری، ئیتر ھەتا ھەتایە ئەو فیئکی باوەرە لەو دلە ئارامە دەرناچی و دەبێ بەگول و بولبول؟ من لەتۆم پرسى ئایا پەپرەوانی ئەو لەزۆرین، یا لەکەمین؟ تۆ گوتت ھەتا دێ زۆرتر دەبن! ھەموو ئایین و بیرو باوەرپکی دروست ئاویە، ھەر لەزیادبوونە، ھەتا لەئەنجاما سەردەگری و تەواو

دەبىي، مەن لەتۇم پەرسى ئايا شەپو شۆپو جەنگەن لەگەلدا كەردووه، تۆ گوتت جەنگو شەپمان لەگەلدا كەردووه تا ئىستا جەنگى نىوانمان دوو بەختى بووه، جارى ئەو دەيباتەوهو جارى ئىمە دەيبەينەوه، لەپاستىدا ئەمە رەشتى ھەموو پىغەمبەرى بووه، لەسەرەتاو تاقى دەكرىنەوهو دوو چارى سەراسى و ئىش و ئازار دەبن، بەلام لەئەنجامدا ئەوان سەردەكەون، كەخۆر ھەلھات بەرە بەرە سوپاى زۆرو ستەم و ناھەقى ئاو دەكرىتە ژىرى و گولۆلەى دەكەوئىتە لىژى، مەن لەتۇم پەرسى ئايا پەيمان دەشكىنى يانا؟ تۆ گوتت: خاوەن پەيمانەو پەيمان ناشكىنى، ئەمەيش شىووه رەفتارى گشت پىغەمبەرانە، پىغەمبەران (عليهم الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) قەت پەيمان ناشكىن و بەلئىن دەبەنە سەر، مەن لەتۇم پەرسى ئايا كەسكى تر لەپىش ئەمدا ئەم داوايەى ئەوى كەردووه لەناوتاناو گووتويەتى مەن پىغەمبەرم، تۆ گوتت نە، مەن لەدلى خۆما گوتم ئەگەر كەسكى تر لەپىش ئەمدا ئەم قەسەيەى بگوئبايە دەمگوت: ئەم پىاوھەش لاساى ئەو قەسە كۆنەيە دەكاتەوه!!

ئەبو سوفيەن گوتى: ئەنجا ھىرقەل گوتى: فەرمانتان بەچى پىدەكاو دەلى چى بکەن و چى مەكەن؟ گوتم: پىمان دەلى: نوپژ بکەن، زەكات بەدن، خەزىم دۆست بىن و بۆ خەزىم باش بىن و مافى خەزىمەتى بەجى بەيىن، دەست پاك بىن، داوئىنپاك بىن، دەم و دىپاك بىن، بەندەيى ساغ بەس بۆ خەدای گەورە بکەن، ھىچ شتەى نەكەين بە ھاوئل و ھاوبەش بۆ خەدا، واز لەوبت و خەدا درۆينانە بەيىن كە باوك و باپىرانمان لەكۆنا دەيانپەرستەن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەيلىيت لەبارەى ئەو پىاوھەو ئەگەر راست و دروست بى و ئاوابى وەك دەيلىيت، ئەو پىغەمبەرە، مەن دەمزانى كە ئەم پىغەمبەرە بەزوويى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمدەزانى كە لەئىوھە ئەى كۆمەلى عەرەب! وەمەن بەش بەھالى خۆم ئەگەر بزانم قوتار دەبم و دەگەمە لای، خەزەكەم بچم بۆ خەزەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قەچەكانىم دەشۆرد، بەخەدا، قەلەمپەرەو دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوپىن پايانەى مەن، وەخاكى بەيتولەقدىس و ھەموو ولاتى شام و رۆم داگىردەكا، ئەبو سوفيەن گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى پىغەمبەرى

کردو خویندیه وه، ناوهرۆکه که ی نه مه بوو: به ناوی خودای به خشنده میهره بان، له موحه ممه ده وه که بهنده و پیغه مبه ری خودایه، بۆلای هیرقه لی مه زنی رۆم، سلاوو دروود له په پره وانی ریگه ی راستی، سلاو له راستی خوازان! له پاش نه مه من داوات لی ده که م که نیسلام ببیت، نیسلام ببه له هه ردوو جیهاندا، سه لامه ت ده بیت، نیسلام ببه خودا له باتی جارئ دوو جار پاداشت ده داتی، چونکه هه موو خاوه ن نامه یه کی نو موسولمان دوو پاداشی باشی بۆه یه، سه ره رای نه وه یش که ده بی به مامۆستای نیشاندهری خیر بۆ هه موو ده ست و پیوه نده که ی خۆت و ده بی به سه ره مه شق بۆیان، نه گهر سه ریچی ش ده که ی و گهر دنکه چی بۆ نیسلام ناکه ی نه وه بزانه که هه م ئۆبال و گوناھی خۆت و هه م ئۆبال و گوناھی مسکین و وهرزیره کانیش له نه ستۆی تۆیه، چونکه نه وان ژیره ستی تۆن و چاویان له ده می تۆیه، هه روه ها داوات لی ده که م به هو ی نه م نایه ته یشه وه که ده فه رموی: { يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ - بقرة ۶۴/۲ }.

واته: نه ی نه هلی کیتاب! نه ی خاوه ن نامه کان! نه ی کۆمه له یی که خودا په یام و نامه ی خو ی به هو ی پیغه مبه ری له پیغه مبه ره کانی خو یه وه بۆ نار دوون! وهرن بۆسه ره وهرگر تنی تاقه فه رمایشتی، که بۆ نیمه و بۆ نیوه یه کسانه و چون یه که، به بی حیواو زی، که بریتییه له نیاز پاکی و ساخی له گهل خودادا، وه نه م مه به ستیش به م چه ن یاسایه دیته جی:

یه که م: عیباده تو په رستن و خودا په رستی بۆ که سی تر نه که ین بۆ خودای که و ره نه بی.

دوو دم: هاو دل و کورو کچ و باوک و دایک و که سوکار بۆ خودا بریار نه ده ین.

سییه م: له ناو خو مانا یه که تر ی نه که ین به خوداو وه ک خودا بیکه ین به خاوه ن

فه رمان و شت هه لال و هه رام بکا بۆمان، به بی وهرگر تنی فه رمان له خوداو.

جائه گهر نه و خاوه ن نامانه پشتیان له م په ندو نامۆژو فه رمایشته راست و

دروسته کرد، وه سه ریچی یان له یه کتایی په رستی کرد، وه نه هاتن به ده م نه م جو ره

پیشنیاره جوانه وه، نهوا تو ئه ی پیغه مبهرا! هم خوت و هم پهیره وه کانت، بیان بلین: حه ق و راستی دیار و ناشکرایه و به لگه نه ویسته ئیمه قه بوولمانه، ئیوه قه بوولی ناکه، که واته: ئیوه ناگدار بن و به شایهت بن که ئیمه گوپرایه لی فه رمانی خوداین و موسولمان و ملکه چی فه رمانی نهوین).

ئه بو سوفیان فه رمووی: که هیر قه ل له خویندنه وهی نامه که بووه، له ده وری بوو به زله زل و قاوو قیزو قه رقه ر، ئیتز ده ستوو دردا ئیمه کراینه دهره وه، که چووینه دهره وه به هاوړیکانی خو مم گوت: به راستی کاری کورده کی ئه بو که بشه تهوا و گه وره بووه، خو ئه وه تا پادشای رو میش لی ده ترسی!

(ئه بو که بشه باوکی شیریی پیغه مبهره، میردی حه لیمه ی سه عدی په یه که دایه نی پیغه مبهرا بوو).

ئه بو سوفیان فه رمووی: ئیتز هه ر له وکاته وه، من دهمزانی که کاروباری پیغه مبهرا (دروودی خودای له سه ر بن) سه رده که وئو گومانم له وده نه بوو، تا ئه و روژدی خودا کردمی به موسولمان و چوومه سه ر ئایینی نیسلام!

۸۹۲) بانگه وازی پیغه مبهرا (دروودی خودای له سه ر بن) بو قه بوولی په یامی خودای که وره وه
حه سه له و نارامگرتنی له سه ر نیش و نازاری دوو رووه کان (۶۲۵ - ۶۳۷)

باب: فی دُعَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى اللَّهِ وَصَبْرِهِ عَلَى أَدَى الْمُنَافِقِينَ

۱۱۲۳- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكِبَ حِمَارًا عَلَيْهِ إِكْفٌ، تَحْتَهُ قُطِيفَةٌ فَذَكِيَّةٌ، وَأَرْدَفَ وَرَاءَهُ أُسَامَةُ وَهُوَ يَعْرُدُ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَذَاكَ قَبْلَ وَقْعَةِ بَدْرٍ حَتَّى مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبْدَةُ الْأَوْثَانِ وَالْيَهُودِ، فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي وَفَى الْمَجْلِسِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، فَلَمَّا غَشِيَتِ الْمَجْلِسَ عَجَاجَةُ الدَّابَّةِ، حَمَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَنْفَهُ بِرَدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: لَا تُغَيِّرُوا عَلَيْنَا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ وَقَفَ، فَزَلَّ، فَدَعَاهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي: أَيُّهَا الْمَرْءُ لَا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا، إِنْ كَانَ مَا تَقُولُ حَقًّا فَلَا تُؤْذِنَا فِي مَجَالِسِنَا وَارْجِعْ إِلَى رَحْلِكَ، فَمَنْ جَاءَكَ مِنَّْا

فَاقْصُصْ عَلَيْهِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): اغْشَا فِي مَجَالِسِنَا، فَإِنَّا نَحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: فَاسْتَبَّ الْمُسْلِمُونَ وَالْمَشْرُكُونَ وَالْيَهُودُ، حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَتَوَاثَبُوا، فَلَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَفِّضُهُمْ، ثُمَّ رَكِبَ دَابَّتَهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ: «أَيُّ سَعْدٍ أَلَمْ تَسْمَعْ إِلَى مَا قَالَ أَبُو جُبَابٍ؟ (يُرِيدُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي) قَالَ: كَذَا وَكَذَا». قَالَ: اعْفُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاصْفَحْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَاكَ اللَّهُ الَّذِي أَعْطَاكَ، وَلَقَدْ اصْطَلَحَ أَهْلُ هَذِهِ الْبَحِيرَةِ أَنْ يُتَوَجَّهَ، فَيُعَصَّبُوهُ بِالْعِصَابَةِ، فَلَمَّا رَدَّ اللَّهُ ذَلِكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَعْطَاكَ شَرَقَ بِذَلِكَ فَذَلِكَ فَعَلَ بِهِ مَا رَأَيْتَ، فَعَفَا عَنْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

{الحديث: ٤٦٣٥ = ٤٦٢٣ ف.م. تجريد/٣، رقم: ١٢٢٢ = ٢٩٨٧، ٤٥٦٦، ٥٦٦٣، ٥٩٦٤، ٦٢٠٧ فتح الباری}:

نوسامه‌ی کوری زهید (رهزای خودایان لی بنی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بنی)

سواری گوی دریزو بوو، کورتانیکی پیوه بوو، سهر کورتانه‌که‌ی فه‌یفه‌ی فه‌ده‌کی بوو، منیشی له‌پاشکووی خو‌یه‌وه سوارکرد، ته‌شریفی چوو بو سهردانی سه‌عدی کوری عوباده، که نه‌خوش بوو، له‌گه‌ره‌کی به‌نی حاریشه‌ی کوری خه‌زره‌ج، که هوزه‌که‌ی سه‌عد بوون، نه‌مه بهر له‌رووداوی به‌دربوو، کو‌مه‌لی له موسولمانانی له‌خزمه‌تدا بوو، له‌ریگه دایان به‌لای کو‌ریکا، تیکه‌لبوون له موسولمانان و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران و جووله‌که، یه‌کلی له‌وان عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌یی بوو، که سه‌روکی ناپاکه‌کان (مونا‌فیه‌کان) بوو، یه‌کلی تر له‌دانیش‌توانی کو‌ره‌که عه‌بدو‌ل‌لای کوری ره‌وا‌حه بوو، ریگه‌که شو‌ره‌کات بوو، له‌به‌ره‌وه که‌می تو‌زو خو‌لی هه‌بوو، تو‌زو خو‌لی سمی گوی دریزه‌که چوو به‌سهر کو‌ری دانیش‌تنه‌که‌یانا، عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌یی، به‌چمکی پو‌شاکه‌که‌ی لووتی خو‌یی گرتو نه‌وجا گوتی: تو‌ز مه‌که به‌سهرمانا، جا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بنی) سلاوی لی کردن و گوی دریزه‌که‌ی وه‌ستان و دابه‌زی و داوای لیان کرد که‌رووبکه‌نه خوداو باوهر به‌ینن به‌یه‌زدانی پاک!! هه‌ندی قورنانی بو خو‌یندن، که شایانی نه‌م بارودوخه بی، جا عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌یی ته‌نگه‌ گرتی و گوتی: نه‌ی پیاو‌ه‌که! نه‌مه‌ی تو ده‌لیلیت نه‌گه‌ر هه‌ق و

دروست بى، لىيى باشتر نىيە، بەلام پىيويست بەۋەناكا كەتۋ لەكۆرى دانىشتىنى خۇمانا، بەم جۆرە ھەئىسوكەۋتە ئازارمان بدەي، بچۆ لەبارەگاي خۆت دانىشە، ھەركەسى لەئىمە ھات بۆلات ئەم جۆرە چىرۆكانەي بۆبەكە.

عەبدوللاي كورى رەۋاحەيش (رەزاي خوداي ئى بى) فەرموۋى: (ئەي پىغەمبەرى خودا! بەم فەرمايشتانە كۆرەكانمان گولۋ پەرژىن بىفەرموو، ئىمە ئەۋەمان زۆر پى خۆشە!).

فەرموۋى: جا قسەيى لەم و قسەيى لەو، لەنىۋانى موسولمانەكان و بىتەرستەكان و جوولەكەكانا بوو بەشەپە جنىۋ، تەنانەت خەرىكبوون پەلامارى يەكترى بدەن، پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداي لەسەر بى) بەردەوام خاۋى دەگردنەۋە، ھەتا بەرە بەرە دامرگان. ئەۋجا پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) سوۋارى ولاخەكەي بوو، رۆيشت بۆلاي سەعدى كورى عوبادە، فەرموۋى: (ئەي سەعد! گوۋىت ئى نەبوو كە ئەبو حوباب چى دەئى؟) (مەبەستى لە ئەبو حوباب عەبدوللاي كورى ئوبەيى بوو، چونكە (ئەبو حوباب: باۋكى حوباب) كەسناۋى ئەۋبوو فەرموۋى: ئەبو حوباب! ئاۋا ئاۋا دەئى). سەعدىش فەرموۋى: ئەي پىغەمبەرى خودا! لىيى بىۋورە چاۋپۇشى ئى بىكە، ھۆى ئەم ھەئىۋىستە ناحەزانەي ئەمەيە كەمن عەرزتى دەكەم، بە خوداي گەۋرە ئەم بەھرەۋ خەلاتانەي خودا رەخساندى بۆ تۆۋ مەدىنەي نازدارى كرد بە رەۋگەۋ كۆچگاي تۆ لەكاتىكا بوو، كە خەلگى ئەم ۋلاتى مەدىنەيە رىكەۋتبوون كە ئەو كابرايە بىكەن بە پاشاي خۇيان و تاجى شاھى لەسەر بىكەن و مېزەرى تايبەتى بەپادشايانى لەسەر بىئىن!

جاكاتى ئەم كابرايە بەھۆى ئەم بەھرەۋ خەلاتە دروستەي كە خودا بەخشى بەتۆ، ئەم پلەۋ پاىەي لەكىس چوو، شەقى بردو لەتاۋانا ئەو ھەئىۋىستە نامەردانەي پىشاندا كەدیت!

جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) چاۋ پۇشى ئى كرد.

روونکردنه‌وه:

۱- مه‌به‌ستی سهره‌کی من له‌م وەرگیرانه، دوو مه‌به‌ستی سهره‌کیه: یه‌که‌م: تیگه‌یشتنی ته‌واو، له‌مه‌عناو مه‌به‌ستی فهرمووده‌کانه، نه‌وه‌ک وەرگیرانی پیت به‌پیت، که‌زۆرینه‌ی کات باب‌ه‌ته‌که‌ بێ پیزو بێ هی‌زده‌کا، به‌راستی زمانی عهره‌بی زۆر جوان و ره‌وان و ره‌وانبێژ، ههر ده‌قی که ده‌کری به‌عه‌ره‌بی، خۆی چه‌ندی جوان و به‌پیزو به‌هی‌زبێ، ده‌ئه‌وه‌نده‌ی تر جوان و به‌پیزو به‌هی‌ز ده‌بی، به‌لام ههرده‌قی له‌عه‌ره‌بییه‌وه بکری به‌زمانیکی تر، ئه‌و گورو ته‌وژم و شه‌وق و ره‌ونه‌قه‌ی نامینی، مه‌گه‌ر به‌کو‌ششیکی زۆر.

دووهم: به‌پیی توانا ئه‌م وەرگیرانه ببی به‌سهرچاوه‌یی بو‌ شه‌رحیکی کورت و پوخت و راست و دروست بو‌ روونکردنه‌وه‌ی فهرمووده‌کان. له‌راستیدا ئه‌م ته‌رجه‌مه کوردیی، ئه‌گه‌ر بکری‌ته‌وه به‌عه‌ره‌بییه‌کی ره‌وان ده‌بی به‌باشترین شه‌رح و روونکردنه‌وه بو‌ فهرمووده‌ پیرۆزه‌کان، له‌چه‌شنی ته‌فسیری جه‌لاله‌ین له‌سهر قورئانی پیرۆز. ئومید ده‌که‌م له‌خودای گه‌وره که‌هه‌موو ئاوات و داخوازییه‌کانمان به‌ره‌حمه‌تی خۆی جی‌به‌جی بفرموی.

۲- بر‌وانه: تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۴۱۹ + تاج/۴، زنجیره: ۲۲ سووره‌تی حوجورات ژماره: ۴۱۱۲ = بخاری. صلح: ۲۶۹۱. مسلم. جهاد: ۴۶۳۷.

(۸۹۴) نه‌ییکردن له‌ بی‌یه‌مانی (۴۵۰۴ - ۴۵۱۳)

باب: النّهی عن الغدر

۱۱۲۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدْرِهِ، أَلَا وَلَا غَادِرٌ أَعْظَمُ غَدْرًا مِنْ أَمِيرٍ عَامَّةٍ». {الحديث: ۴۵۱۳ = ۴۵۰۱ فم:}

ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری (زه‌زای خودای ل بێ) فهرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)

فهرمووی: (له‌روژی قیامه‌تدا، هه‌موو سته‌مگه‌رو بێ په‌یمانێ ئالایه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، هه‌ل‌ده‌کری له‌دیاری پیی ده‌ناسری‌ته‌وه، به‌پیی ئه‌ندازه‌ی بی‌یه‌مانی و

سته مگه ریه که ی به رزده کریته وه بۆی، ههتا زیاتر بی پهیمان و سته مگه ر بووبی، ئالاکه به رزتر ده بی، ده لئین: ئەمە نیشانە ی بە دنمە کی و پهیمان شکینی فیساره که سه، ناگدار بن که بی پهیمانی و سته مگه ری که س، وهک هینی فه رمان په روا گشتیه کان نارپه وانیه و تاوان و گوناھی زۆر نییه!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۲۴۱۷ + تاج/۴، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۴۸۶}.

۸۹۵) پهیمان به جیهیتان (۴۶۱۵)

باب: الوفاء بالعهد

۱۱۲۵- عَنْ حُذِيفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا مَنَعَنِي أَنْ أَشْهَدَ بَدْرًا إِلَّا أَنِّي خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي حُسَيْلٍ، قَالَ: فَأَخَذْنَا كُفَّارُ قُرَيْشٍ، قَالُوا: إِنَّكُمْ تُرِيدُونَ مُحَمَّدًا، فَقُلْنَا: مَا نُرِيدُهُ، مَا نُرِيدُ إِلَّا الْمَدِينَةَ، فَأَخَذُوا عَلَيْنَا عَهْدَ اللَّهِ وَمِيثَاقَهُ لَنَنْصَرِفَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ، وَلَا نُقَاتِلُ مَعَهُ، فَأَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْبَرْتَاهُ الْخَبَرَ، فَقَالَ: «انْصَرَفَا، نَفَى لَهُمْ بَعْدَهُمْ وَنَسْتَعِينُ اللَّهَ عَلَيْهِمْ». {الحديث: ۴۶۱۵ = ۴۶۰۳ فم:}

حوزه یفه ی کوری حوسه یلی ناسراو به یه مان فه رمووی: هو ی ئه وه ی که من و حوسه یلی باوکم، به شداری غه زای به در مان نه کردووه، به م شیویه بوو: من و حوسه یلی باوکم ده رچووین که بچین بو خزمه تی پیغه مبه ر، له مه دینه، له ریگه ی بیباوه رانی قوره یش گرتینیان، گو تیان وادیاره ئیوه ده رۆن بو یاریده ی موحه ممه د له دزی ئیمه، ئیمه یش به درۆ گوتمان: نارۆین بۆلای ئه و، ده چین بو ئیشی خو مان له مه دینه، ئه وانیش به ئین و پهیمانی خودایان لی وه رگرتین: که به س ده چین بو مه دینه بو کاری خو مان و له گه ل مه حه ممه ددا له دزی ئیوه شه ر و جه نگ نا که یین. جا ئیمه چووینه خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ئه م ده نگ و با سه مان عه رزی کرد، فه رمووی: (ئیوه بگه رپنه وه، ئه و پهیمانه ی ئیوه داوتانه به وان جی به جی ده که یین، داوای یارمه تی له خودای گه وه ده که یین که سه رمان بخت به سه ریاندا).

روونکردنهوه:

نهوهوی (رحمتهی خودای لی بن) دهفه رموی: ئەم فەرمووده به لگهی نهوهی واتیادا، که درو لهم کاتانه دا دروسته:

۱- له کاتی شهردا، بو بهرژه وندی موسولمانان.

۲- بو ناوېزی و ریکخستنی نیوانی خه لک.

۳- قسه و گفتوگووی خوښی نیوانی ژن و میرد، که بو رابواردن و دهمه تهقی دهیکه له نیوانی خوینا دوو بهدوو. {پروانه: ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۲۴۹ + ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۲۶۱}.

۸۹۶) موسولمان شهرواز نییه و هزی له ناشتی و لاشه رییه. به لام که توو شیش

بوو به توو شهوه دهبی خوگرو و ره به رزی. (۴۵۱۶ - ۴۵۱۷)

۱۱۲۶- عَنْ أَبِي النَّضْرِ عَنْ كِتَابِ رَجُلٍ مِنْ أَسْلَمٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) يُقَالُ لَهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى، فَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حِينَ سَارَ إِلَى الْحُرُورِيَّةِ يُخْبِرُهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ يَنْتَظِرُ، حَتَّى إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ، قَامَ فِيهِمْ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ». ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَقَالَ: «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزَلْهُمْ». وَفِي رِوَايَةٍ ثَانِيَةٍ: «وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ». {الحديث: ۴۵۱۷ = ۴۵۵. فم. تجريد ۳/۳۴۲، رقم: ۱۲۱۷ = ۲۹۶۵ = ۱۲۰۴ = ۲۹۳۳ فتح الباری. أبو داود. جهاد: ۲۶۳۱. تحفة الأشراف: ۵۱۶۱}.

ئهبو نهضر که نووسه ری عومه ری کوری عوبه یدوللا بوو، که ئەم عومه ره سه ر له شکری ئەو سوپایه بوو، که چوون بو سه ر هه رو رییه کان، که تیره یی بوون له خه واریجه کان، ئەبو نهضر فەرمووی: کاتی عومه ری کوری عوبه یدوللا به خووی له شکره که یه وه که وتنه ری بو سه ر ئەم هه روو رییه نه، عه بدوللا ی کوری ئەبو ئەوفا، که له هوزی ئەسه له بوو، که یه کی بوو له هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ئەم

نامه‌یهی بۆ عومهری کوری عوبه‌یدوللا نووسی: له‌یه‌کئ لهو رۆژانه‌دا که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) تووشی دوژمن بوو، چاوه‌پرانی کرد هه‌تا خۆر لاریبۆوه، ئه‌وسا هه‌ئسا وتاریکی بۆیان داو به‌ خه‌لکه‌که‌ی فه‌رموو: (ئه‌ی مه‌ردووم! ئه‌ی موسوڵمانینه‌! ئاوات مه‌خوازن بۆ رووبه‌پروو بوونه‌وه‌ی دوژمن، وه‌ له‌خودا داوا‌ی ناسووده‌یی ئیجگاریی بکه‌ن، که بریتییه‌ له‌خۆشی و باشیی له‌شو گیان و دین و دونیا، کاتیکیش تووشی دوژمن بوون و چوونه‌ مه‌یدان بۆ یه‌کتری، خۆراگرین و به‌حه‌سه‌له‌و به‌پشووبن. وه‌بزانن که به‌هه‌شت وا له‌سایه‌ی سیبه‌ری شمشیردا) ئه‌وجا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) هه‌ئساو فه‌رمووی:

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»: خودایه‌! ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌ی که قورنانت به‌خه‌لات ناردووه‌ بۆ موحه‌ممه‌د! ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ته‌وانایی خۆت با هه‌لده‌که‌یت و به‌هه‌موو لایه‌کا ده‌یخه‌یه‌ته‌ پڕ! ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ته‌نیا خۆت گه‌له‌کۆمه‌ی کۆمه‌له‌ی دوژمنانی ئیسلامت تیک شکاند! له‌م غه‌زایه‌شدا تیک و پیکیان بشکی‌نه‌و سه‌رمان بخه‌ به‌سه‌ریانا). {تاج/۴، زنجیره‌: ۴۸، ژماره‌: ۴۴۶۶}.

(۸۹۷) نزاکردن له‌دوژمن. (۴۵۱۸ - ۴۵۲۱)

باب: الدُّعَاءُ عَلَى الْعَدُوِّ

فه‌رمووده‌که‌ی عه‌بدووللای کوری ئه‌بو ئه‌وفا که له‌ژماره‌/۱۱۲۶ دا رابورد. ۱۱۲۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ يَوْمَ أُحُدٍ: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِن تَشَأْ لَا تُعْبِدُ فِي الْأَرْضِ». {الحديث: ۴۵۲۱ = ۴۵۰۹ فم}:

ئه‌نه‌س (مه‌زای خودای بئ) فه‌رمووی: له‌روژی غه‌زای ئوحووددا، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خۆش خۆش ده‌یفه‌رموو: (ئه‌ی خودایه‌! خۆت ناگات له‌بارو دۆخه‌که‌یه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌م تاقمه‌ موسوڵمانه‌ بفه‌وتی و خواستی تۆ له‌سه‌ر ئه‌وه‌بئ، ئیتر له‌سه‌ر پشته‌ی گۆی زه‌وی که‌سی نامینی که‌تۆ به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست بپه‌رستی و به‌نده‌یی ساغت بۆ بکا!). {تاج/۴، زنجیره‌: ۹، ژماره‌: ۲۸۷۸} + {ژماره‌: ۱۱۵۸ که

لهداووه له (كتاب الهجرة والمغازي. باب: في الأمداد بالملائكة وفداء الأسارى وتحليل الغنيمة) دا ژماره ی باب: ۹۲۴}.

۸۹۸) شهر به فروفیل دهبریته وه. (۴۵۱۴ - ۴۵۱۵)

باب: الحرب خدعة

۱۱۲۸- عَنْ جَابِرًا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْحَرْبُ خَدْعَةٌ». {الحديث: ۴۵۱۵ = ۴۵۰۲ فم. تجريد ۳/ ۳۶۰، رقم: بلا رقم = ۳۰۲۹، ۳۰۲۸ فتح الباری. أبو داود. جهاد: ۲۶۳۶. ترمذی. جهاد: ۱۶۷۵. تحفة الأشراف: ۱۴۶۷۶}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لی بین) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بین) فهرمووی: شهر فروفیله، جهنگ به فروفیله دهبریته وه!}. {تاج/۴، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۴۴۷۴}.

۸۹۹) داوای کومه کی لهبت په رست ناکړی. (۶۱۷۷)

باب: الاستعانة بالمشرکین فی الغزو

۱۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ بَدْرٍ، فَلَمَّا كَانَ بِحَرَةِ الْوَبَرَةِ أَدْرَكَهُ رَجُلٌ قَدْ كَانَ يُذَكِّرُ مِنْهُ جُرْأَةً، وَنَجْدَةً، فَفَرَحَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَوْهُ، فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): جِئْتُ لَأَتَّبِعَكَ، وَأُصِيبَ مَعَكَ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِ(الشَّجَرَةِ) أَدْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ، قَالَ: «فَارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَ: ثُمَّ رَجَعَ فَأَدْرَكَهُ ب(الْبَيْدَاءِ) فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَانْظُرْ». {الحديث: ۴۶۷۷ = ۴۶۶۳ م. أبو داود. جهاد: ۲۷۳۲. ترمذی. سير: ۱۵۵۸}:

عائیشہ دایکی موسولمانان (رمزای خودای ئی بئ) **فهرمووی: پیغهمبر** (دروودی خودای لہسہر بئ)
 کاتئ دەر چوو لہگہل سوپاکہیدا بؤ غہزای بہدر، کہ گہیشته حەررہتول و بہرہ،
 کہناوی شوینیکہ چوارمیل، لہمہدینہی جارانیہوہ دور بووہ، لہوئ پیاوئیکی
 بتپہرست ہاتہ خرمہتی، کہبؤ نازیہتی و مہردایہتی بہناوبانگ بوو، لہبہرئہوہ
 یارانی پیغہمبہر بہہاتنی ئہو پیاوہ گہل دلشاد بوون، کابراکہ کہہات، بہ
 پیغہمبہری گوت: ہاتووم لہگہلتا دیم بؤ ئہم جہنگہ، یاریدہی ئیوہیش دہدہم و
 خوشم لہتالان شتیکم دہست دہکہوئ! ئہویش پیی فہرموو: (باوہرت ہہیہ
 بہخوداو بہ پیغہمبہری خودا؟) گوتی: نہ، فہرموو: (دہبگہرپرہوہ دواوہ،
 چونکہ من یارمہتی لہخودا نہناس ناخوازم! نینجا حہزرت (دروودی خودای لہسہر بئ)
 رویشت تاگہیشته لای درہختہکہ، لہوئ پیاوہکہ ہاتہوہ بؤلای و پیغہمبہر (دروودی
 خودای لہسہر بئ) جاری پیشوو چی پیی فہرموو ئہم جارہیش ہہرئہوہی پیی
 فہرمووہوہ، پیاوہکہش و ہک جاری پیشوو و ہلامی دایہوہ، دیسان پیاوہکہ گہرایہوہ،
 ہہتا لہبہیداء حہزرتی گرہوہوہ قسہکہی یہکہم جاری دووبارہ کردہوہ بؤ
 پیغہمبہر، ئہویش فہرموو پیی: باوہر بہخوداو پیغہمبہری دہکہی؟ گوتی:
 بہلئ. فہرموو: (دہوہرہ لہگہلمان).

روونکردنہوہ:

کورت و پوخت: زاناگان دہفہرموون: بہپی بہرژوہندی گشتیی موسولمانان،
 دروستہ سوود لہپسپوری و چالاکی ناموسولمان و ہرہگیری، و ہک ئہوہ بکریں
 بہسہربازو پولیس و شتی وا).

۹۰۰) نافرہتانیش لہگہل پیاواندا دہچن بؤ غہزا. (۶۵۷ - ۶۶۰)

باب: فی خروج النساء مع الغزاة

۱۱۳۰- عَنْ أَنَسٍ أَنَّ أُمَّ سَلِيمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) اتَّخَذَتْ يَوْمَ حُنَيْنٍ خَنْجَرًا، فَكَانَ
 مَعَهَا، فَرَأَاهَا أَبُو طَلْحَةَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ أُمُّ سَلِيمٍ مَعَهَا خَنْجَرٌ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ

اللَّهُ (صلى الله عليه وسلم): « مَا هَذَا الْخَنْجَرُ »؟ قَالَتْ: اتَّخَذْتُهُ إِنْ دَنَا مِنِّي أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ بَقَرْتُ بِهِ بَطْنَهُ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَضْحَكُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْتُلْ مَنْ بَعَدَنَا مِنَ الطُّلَقَاءِ انْهَزْمُوا بِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « يَا أُمَّ سُلَيْمٍ إِنَّ اللَّهَ قَدْ كَفَى وَأَحْسَنَ ». {الحديث: ٤٦٥٧ = ٤٦٤٥ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خودای لی بین) فەرمووی: ئوممو سولهیمی دایکم، لەروژی غەزای حونەیندا، خەنجەرێکی هەلگرتبوو، لەگەڵ خۆی هیئابوو، ئەبو طەلحەى زەبابم کە مێردى ئوممو سولهیم بوو لەسەر ئەم حالە بینى و عەرزی پیغەمبەرى کرد: ئەى پیغەمبەرى خودا! ئەمە ئوممو سولهیمە خەنجەرى هەلگرتوو، پیغەمبەرىش پىی فەرموو: (ئەى ئوم سولهیم! ئەم خەنجەرە چیه؟) گوتى: (بۆئەوێ هەلگرتوو ئەگەر یەكێ لەبت پەرستان توخنم بکەوێ وەرگی دەدرم پى!) پیغەمبەرىش دەستی کرد بە پیکەنین. دایکم فەرمووی: ئەى پیغەمبەرى خودا! ئەو بەناو موسولمانانە بکوژە، کە لەروژی ئازادکردنى مەککەدا بەس بەناو ئیسلام بوون، کە ناسراون بە مەسلەمەى فەتخ، کەپشتى تۆیان چۆل کرد لە غەزای حونەیندا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (ئەى ئوممو سولهیم! قەیدى نییە، ئەو هەلەاتنەى ئەوان زیانى نەدا لەقەلاى ئیسلام، خودای گەورەو سەرورەیش خۆی بەسى کردین و هەرخۆی دوژمنى لەکۆل خستین و بەجوانى هەقى بۆمانکردووە).

١١٣١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ انْهَزَمَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) مُجَوَّبٌ عَلَيْهِ بِحَجَفَةٍ، قَالَ: وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًا شَدِيدَ النَّزْعِ، وَكَسَرَ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ يَمُرُّ مَعَهُ الْجَعْبَةُ مِنَ النَّبْلِ، فَيَقُولُ: انْثَرُهَا لِأَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: وَيُشْرِفُ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا أَبَا أَنْتَ وَأُمِّي لَا تُشْرِفْ، لَا يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنَ سِهَامِ الْقَوْمِ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ، قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ عَائِشَةَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ وَأُمَّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، وَإِنَّهُمَا لَمُشْمَرَتَانِ أَرَى

خَدَمَ سَوْقِهِمَا تَنْقُلَانِ الْقُرْبَ عَلَى مُتُونِهِمَا، ثُمَّ تُفَرِّغَانِهِ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمْلَأْنِيهَا،
ثُمَّ تَجِيئَانِ تُفَرِّغَانِهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، وَلَقَدْ وَقَعَ السَّيْفُ مِنْ يَدَيِّ أَبِي طَلْحَةَ إِمَّا مَرَّتَيْنِ وَإِمَّا
ثَلَاثًا مِنَ النَّعَاسِ. {الحديث: ٤٦٦٠ = ٤٦٤٨ فم. تجريد ١٨٠/٤، رقم: ١٤٩٥ =
٣٨١١، ٢٨٨٠، ٢٩٠٢، ٤٠٦٤}:

ئەنەسى كۆرى مالیک (رەزای خودای ئىبنى) فەرمووی: رۆژى رووداوى ئوحد، خەلکەكە
هەندىکیان لەدەورى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) هەلەاتن، بەلام ئەبو طەلحە
لەوکاتەدا بە قەلخانەکە یەوہ خۆى دەکا بەسوپەر و دەبى بەسەنگەر بو پیغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بى) ئەبو طەلحە پیاویکی تیر ئەندازى ژىی کەوان قايم و توندبوو، بە
حوججەت تیری رادەکیشاو بەرى دەدا، ئەو رۆژە ئەوەندە بە توندی تیر دەهاوپیژى،
دوو کەوان یاسى کەوان دەشکینى، پیاو هەبوو تیردانەکەى پربوو لەتیر، بەویدا
رادەبورد، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پىی فەرموو: (تیر کەشەکەت بو ئەبو طەلحە
هەلپىژە).

پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) گەلى جار خۆى بەرز دەکردەوہ و سەرى دەکیشا هەتا
تەماشای تیکرژانى هەردوولا بکاو تىبگا لەبارو دۆخى جەنگو بەیەکادانى پیاوان،
ئەبو طەلحە بە پەرۆشەوہ پىی دەگوت: ئەى پیغەمبەر خودا! باوک و دایکم
بەقوربانت بن، وامەکە، سەر مەکیشە، مەبادا تیریکی دۆژمن بت پىکی، سینگى من
قەلغانى سینگى تۆیە، من لەشى خۆم کردوہ بە قەلغان و سەنگەر بوئۆ، ئەنەس
فەرمووی: عایشەى کچی ئەبوبەکر و ئوممو سولەيمى دایکم دى، لەو رۆژى
نەبەردە سەختەدا، زۆر زۆر خیراو بەدەست و بردبوون، بەکۆل بەکوندە ئاویان
دەهیناو قوليان هەلکردبوو، خرخاڵ و پاوانەکانیان لە قولە پێیاندا دیاربوو،
بەهەراکردن دەهاتن و دەچوون و لەناو کۆرى شەپەرکەدا، لەجەنگەى شەپەرکەدا،
ئاوہکەیان دەگىرا بەسەر جەنگاوەراند، بەهەنگلى کوندەکان، ئاوہکەیان دەکرد
بەدەمى پیاوہ غەزا کەرەکانەوہ، هەر لەگەل کوندەوجەوہندەکان خالى دەبوونەوہ
بەبى وچان دیسانەوہ بە قەلەمبازو بەگومەتە دەگەرەنەوہ و پریان دەکردنەوہ

لهئاوو، دههاتنهوه بۆ شهپرگاكه و ئاوهكهيان دهكردهوه بهدهمی پیاوهكانهوه، ههتا دووباره خالی دهبوونهوه، وهههروهها. ئه و روژه دووجار یاسی جار شمشیر لهدهستی ئهبو طهلهحه دهكهوێته خوارهوه، چونكه پاش ترس و بیمهكهی روژی ئوحد، خودا به بهخششی خوێ ئهمن و ئاسایشی نارد بۆیان، بهرهنگیکی وا سههره وهنهوز (نوعاس) گرتنی، ئهبو طهلهحهش بههۆی ئه و سههره وهنهوزده شیركهی دووجار یا سی جار لهدهست دهكهوێ. {تاج/۳، زنجیره: ۴۹، ژماره: ۳۴۷۷ + تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۳۶۸}.

۱۱۳۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَخْلَفَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُدَاوِي الْجُرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى. {الحديث: ۴۶۶۷ = ۴۶۵۳ فم}:

ئوم عهتی ئه نصاری (رهزای خودای ئی بن) دهفه رموی: بۆخۆم جهوت غهزام له خزمهتی جهزمتدا کردوه، لهبنه و بارهگاكانیان دهماوه، نانم بۆ دروست دهکردن و تیماری زامارهكانم دهکردو سه رهپهرشتی نهخۆشهكانم دهکرد!. {تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۳۷۱}.

۹۰۱) ژنو مندال و پیره میرد لهجهنگا ناکوژرین. (۴۵۲۲ - ۴۵۲۳)

باب: النَّهْيُ عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ فِي الْغَزْوِ

۱۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَجِدْتُ امْرَأَةً مَقْتُولَةً فِي بَعْضِ مَغَازِي، فَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ. {الحديث: ۴۵۲۳ = ۴۵۱۱ فم. تجرید/۳/۳۵۶، رقم: ۱۲۳۴ = ۳۰۱۲، ۲۳۷۰ فتح = ۱۰۴۱}:

عهبدوئلائی کووری عومه ر (رهزای خودایان ئی بن) فه رمووی: لهغهزایی له غهزاکانی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بن) لاشهی ژنیکی کوژراو، لههۆزی دوژمن دۆزرایهوه، ئیتر

پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) گوشتنی ژن و مندالی فهدهغه کرد. {تاج/۴، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۴۴۷۹ ج/۴}.

۹۰۲) پیکان و زاماربوون و کوژرانی ژن و منالی ساوای دوژمن لهکاتی بهسهردان و شه به یخوونی شهودا. (۴۵۲۴ - ۴۵۲۶)

باب: مَا أَصِيبَ مِنْ ذَرَارَى الْعَدُوِّ فِي الْبَيَاتِ

۱۱۳۴- عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الذَّرَارِيِّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يُبَيِّتُونَ فَيُصِيبُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيهِمْ. فَقَالَ: «هُمْ مِنْهُمْ». {الحديث: ۴۵۲۵ = ۴۵۱۲ فم. تجريد/۳، ۳۵۳، رقم: ۱۲۳۳ = ۳۰۱۲، ۲۳۷۰ فتح الباری = ۱۰۴۱ تجريد}:

سهعی کوری جهنامه (رهزی خودای ئی بئ) فهرمووی: لهئه بواء، یا لهوه ددان، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ته شریفی هات، ئەم پرسیارهیان ئی کرد: له شهودا دهری بهسهر ناموسولمانی جهنگی (هه ربی) دا، له ناو ماله کانیانا لهکاتی ئەو شه به یخوونه دا، ژن و منال و ساوایان بهرده که ون و ده پیکرین، ئایا به گوشتن، ئایا به زاماربوون، ئایا به نازاری تر، جا ئایا له دوخی ئاوا دا حوکم و برپاری ئەم جوړه پیکان و بهرکه و تنی ژن و منالانه چیه؟! فهرمووی: (ئه وانیش له وانن و له بهر ناچاری برپاری گوشتنی ژن و منال و شه پرکه ریان له حال وادا (که نهسته مه له یه کتری جیابکرینه وه) وهک یه که و دروسته). {تاج/۴، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۴۴۸۰}. بو ژیاننامه ی صهعب پروانه پاش ژماره: ۱۱۳۵.

۹۰۳) برینی باخی دوژمن و سووتاندنی. (۴۵۲۷ - ۴۵۲۹)

باب: قَطَعَ نَخْلَ الْعَدُوِّ وَتَحْرِيفُهَا

۱۱۳۵- عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَطَعَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَحَرَّقَهُ، وَبَهَا يَقُولُ حَسَّانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ حَرِيقٌ بِالْبُؤَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ

وَفِي ذَلِكَ نَزَلَتْ (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا) الْآيَةَ.
{الحديث: ٤٥٢٨ = ٤٥١٦ فم. تجرید ٤/ ٢٧٣، رقم: ١٥٣٨ = ٤٠٣١، ٣٠٢١، ٤٠٣٢، ٤٨٨٤}:

ثیبنو عومەر (رهزای خودایان لی بنی) فهرمووی: کاتی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بنی) رهزه
دارخورماکانی جووله کهی بهنی نهزیری سووتاندو فهرمانیدا به برپینیان، که ئەم
رهزانه له بووهیره بوون، که نزیکى دوو میل له مه دینه وه دووره، که ئەم جووله کهانه
ئەو پهیمانهی دابووین به پیغه مبهەر هه لیان وه شانده وه، جووله که کان بهمه
ئاگریان تی بهربوو، گوتیان: ئەی موحه ممه! تو له لایه که وه ده لیت: من
پیغه مبهرم، که چی له لایه کی تره وه ده چی رهزوباخ داده پاچی و داری بهری
ده سووتینی و داده یینی، ئەمه چه نی به چه نه؟

جا خودای گه وه بو بهر په رچی ئەم گومانه ئەم نایه ته ی نارد: {مَا قَطَعْتُمْ مِنْ
لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ حشر - ٥٩/٥} .
واته: هه رچی ئیوه برپیتان له باخه خورماکانی بهنی نهزیر، یا هیش تانه وه
بهرا وه ستاوی لهسەر رهگ و ریشه ی خو، هه مووی به فهرمانی خودابوو، هه تا
بیباوه رانی پی چاوترسی بن و ئەو به دگرا و فاسق و له په ایمان دهر چوانه، ره نه
روو ریسوابین، به فهرمانی خودا).

بهه بو نه په وه هه سسانی کوری ثابت ده فهرمو (وافر):

وَهَٰذَا عَلَىٰ سَرَّاقَ بَنِي لُؤَيٍ
حَرِيْقٍ بِالْبُوَيْرَةِ مُسْتَطِيرٍ

واته (وافر):

بانی ئاگری له به بووهیره به رهزه
سه روکی قوره هیشی پی که وتوت له له رهزه!

{تاج: ٤، زنجیره: ٤٢، ژماره: ٤١٥٧ + تاج: ٤، زنجیره: ٧٥، ژماره: ٤٥٥٣ چ ٤/}.

صهعبی کوری جه‌ثامه، له وه‌ددان نیشه‌جی بوو، که له‌ولاتی حیجازه، دایکی ناوی فاخیتیه‌ی کچی هه‌ربه، واته: خوشکه‌زای ئه‌بو سوفیانی باوکی مو‌عاوییه‌یه، ناماده‌ی نازادکردنی ولاتی نیسطه‌خر بووه، ده‌لین: له‌پاش نازادکردنی نیسطه‌خر، جارچی جاپرده‌دا که‌وا جه‌جال هه‌لساوه، که ده‌گه‌ن به‌صه‌عب (ره‌زای خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموی: (به‌گوئی خو‌م له‌زاری پی‌روزی پی‌غه‌مبه‌رم ژنه‌وتوو ده‌یفه‌رموو: جه‌جال هه‌لناسی هه‌تا خه‌لک باسی پشت گوئی ده‌خه‌ن!).

صه‌عب چه‌ند فه‌رموو ده‌یه‌کی صه‌حیحی گپ‌راوه‌ته‌وه، له‌بو‌خاری پی‌روژدا سی فه‌رموو ده‌ی هه‌یه، راست‌تر نه‌وه‌یه که له‌ئاخرو ئو‌خ‌ری جین‌شینی هه‌زهرتی عومه‌ردا مردوو، (ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بئ).

(۹۰۴) بردنی خو‌راکی خاکی دو‌ژمن. (۴۵۸۰ - ۴۵۸۲)

باب: أَخَذَ الطَّعَامَ فِي أَرْضِ الْعَدُوِّ

۱۱۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَبْتُ جِرَابًا مِنْ شَحْمِ يَوْمٍ خَيْبَرَ قَالَ: فَالْتَرَمْتُهُ، فَقُلْتُ: لَا أُعْطَى الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ هَذَا شَيْئًا، قَالَ: فَالْتَفْتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَبَسِّمًا. {الحديث: ۴۵۸۰ = ۴۵۶۸ فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۱۵۳، ۴۲۱۴، ۵۵۰۸. أبو داود. جهاد: ۲۷۰۲، نسائی. ضحایا: ۴۴۴۷}:

عه‌بدو‌للا‌ی کوری مو‌غه‌ففه‌ل (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: له‌پ‌و‌ژی غه‌زای خه‌یه‌ردا هه‌مانه‌یی پی‌وم چنگ که‌وت، هه‌لم‌گرت بو‌ خو‌م و گوتم: ئه‌مه نه‌م‌پ‌و بو‌ خو‌م و به‌شی که‌سی تری ئی ناده‌م، گو‌تی: که ئاو‌رم دایه‌وه سه‌یرم‌کرد و پی‌غه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای له‌سم‌ر بئ) له‌وئ بوو، گوئی له‌قه‌سه‌که‌م بوو پی‌ده‌که‌نی. {تاج/۴، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۴۵۴۷}.

(۹۰۵) ده‌سه‌ه‌وتی تالانی جه‌لا‌ک‌راوه بو‌ نه‌م نه‌ته‌وه‌ی نی‌سلا‌مه به‌تاییه‌تی. (۴۵۳۰)

باب: تَحْلِيلُ الْغَنَائِمِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ خَاصَّةً

۱۱۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَقَالَ لِقَوْمِهِ لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ

يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا، وَلَمَّا يَبْنِ، وَلَا آخِرُ قَدْ بَنَى بُنْيَانًا، وَلَمَّا يَرْفَعُ سُقْفَهَا، وَلَا آخِرُ قَدْ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ وَلَا دَهَا، قَالَ: فَعَزًّا فَأَدْنَى لِلْقَرِيَّةِ، حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ، أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ، فَقَالَ لِلشَّمْسِ: أَنْتِ مَأْمُورَةٌ، وَأَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيَّ شَيْئًا، قَالَ: فَحَبَسَتْ عَلَيْهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَجَمَعُوا مَا غَنِمُوا، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكُلَهُ، فَأَبَتْ أَنْ تَطْعَمَهُ، فَقَالَ: فِيكُمْ غُلُولٌ، فَلْيَبَايَعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ، فَبَايَعُوهُ فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ، فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ، فَلْتَبَايَعْنِي قَبِيلَتُكَ فَبَايَعْتُهُ، قَالَ: فَلَصِقَتْ بِيَدِ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ، فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ، أَنْتُمْ غَلَلْتُمْ، قَالَ: فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: فَوَضَعُوهُ فِي الْمَالِ، وَهُوَ بِالصَّعِيدِ، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ فَأَكَلَتْهُ، فَلَمْ تَحِلَّ الْغَنَائِمُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا، فَطَيَّبَهَا لَنَا. {الحديث: ٤٥٣٠ = ٤٥١٨ فم. تجريد بالكوردى ٣/ ٣٨٩، رقم: ١٢٦٥ = ٣١٢٤، ٥١٥٧. تحفة الأشراف: ١٤٦٧٧، ١٤٧٨} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) ھەرمووی: (پیغەمبەری) لە پیغەمبەران (دروودی خودای گەورە لەسەر ھەموویان) ویستی بجئی بو غەزایی، بە گەلەکەى خۆى ھەرموو: ئەو پیاوێى کەژنى مارەبەرپووە دەیهوئى کە بیگوێزییتەو، وە نە یگوێزاو تەو، با ئەو جوۆرە پیاوێى لەگەڵمانا نەیتە بو ئەم غەزایە، ھەروەھا ئەو کەسەیش کە خانوو یەکی دروست کردووە ھێشتا سەری نەگرتوو، ھەروەھا ئەو کەسەیش کە وشتر و بز و مەرپو مالیاتی ئاوسى لەسەر گوانى کرپووە چاوەروانى زایینیان دەکات.

ھەرمووی: ئەو جا چوو بو غەزاکەو، دەمى نوێژى عەصر، یا نزیکى کاتى نوێژى عەسر، لەدیکە نزیکەو بو، پیغەمبەرکە بەخۆرى ھەرموو: تۆیش ھەرمانبەرى و منیش ھەرمانبەرم، خودایە! ئەم خوۆرە رابگرە بۆمان و مەپەلە ئاوا ببئ ھەتا ھەرمانى خوۆمان ئەنجام دەدەین و ئەم گوندە ئازاد دەکەین، ئیتر خودا خوۆرەکەى راگرت بوئى و خوۆرەکە ئاوا نەبوو ھەتا خودا شارەکەى ھەتکرد بوئى، ھەرمووی: ئەجا ھەرجى تالانیان گرتبوو کوۆیان کردەو و لەسەر دەستوو و یاسای پیشینەى پیغەمبەران لەشوێنیکى بەرزى بەرچاودا خریان کردەو، دایاننا ھەتا ئاگر لە ئاسمانەو بە ھەرمانى خودا بێت بیخوا، بو دوویات کردنەو و ئەوێى کە

غەزاكەيان لەبەر خۆدا بوووە لەبەر تەمای مالى دنیا نەبوو، كەچى ئاگرەكە كەهات چەشكەى نەكرد!

ئىتر پىڧەمبەرەكە زانى كە گزى و دزى و دەسپىسى لە تالانىيەكە كراو، بۆيە فەرمووى: گزىتان لە تالانىيەكە كردوو بۆيە ئاگرەكە ناىخوا!

كەوايە با لەهەر خىلّ پياوئ پەيمانم بداتى، جا لەكاتى پەيمان بەستەكەدا، دەستى پياوئ لەسەر خىلّەكان نووسا بەدەستى پىڧەمبەرەكەو. فەرمووى: دزىيەكە وا لەناو ئىو، با خىلّەكەى تۆبىن يەكە يەكە پەيمانم پى بدن، كاتى ئەو خىلّە پەيمانىيان پىدا، دەستى پياوئ يا دوو پياو لكا بەدەستى پىڧەمبەرەكەو. دزەكان دۆزرانەو. فەرمووى: دزىيەكە ئىو كردووتانە. ئەو جا پارچەيى زىريان هىنا بو پىڧەمبەرەكە، لەسەر شىوئى سەرگا وابوو، ئەويشيان لەسەر مالى تالانىيەكە دانا، كە لەسەر زەوييەكە دانرابوو ئەو جا ئاگرەكە لە ئاسمانەو هاتو هەمووى خوارد!

حەزەرت فەرمووى: لەپىش ئىمەدا، خواردنى تالانى بو كەسى تر حەلال و رەوا نەبوو، بەلام لەپاشدا خۆداى پاك و پىروۆز گەورە، كەدى حالى ئىمەى گەلى ئىسلام كزەو بى هيزەو زەبوونىن، بەزەوى پيامانا هاتەو بو حەلال كردىن. {تاج/، زنجيرە: ٥٦، ژمارە: ٤٤٨٩. چاپى چوارەم}.

٩٠٦) باسى ئەنفال، كەئەو مالى تالانىيە، كە لەكاتى جەنگا، بەزەبرى شىرو تىرو بەهيزى بازوو لە ناموسولمانەكان دەستىترى. (٤٥٣١ - ٤٥٤٠)

باب: فى الأتفال

١١٣٨- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: نَزَلَتْ فِي أَرْبُعِ آيَاتٍ: أَصَبْتُ سَيْفًا فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَفْلَنِيهِ، فَقَالَ: «ضَعُهُ»، {ثُمَّ قَامَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): ضَعُهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ}، ثُمَّ قَامَ فَقَالَ: تَفْلَنِيهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «ضَعُهُ»، فَقَامَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَفْلَنِيهِ أَوْ أَجْعَلَ كَمَنْ لَا غَنَاءَ لَهُ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «ضَعُهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ»، قَالَ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ

الْآیَةُ: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ}. {الحديث: ٤٥٣٢ = ٤٥٢٠ فم. أبو داود. جهاد: ٢٧٤٠. ترمذی. تفسیر القرآن: ٣٠٧٩ تحفة الأشراف: ٣٩٣٠}:

ئەم فەرموودەیه لەتاجول ئوصولدا ئاواپە، دەیکەین بە شەرح و روونکردنەوه، بۆ ئەم گێڕانەوهی ئیڕە موسلیم:

موصعبی کورپی سەعدی کورپی ئەبو وهقاص (رمزای خودایان ئی بن) فەرمووی: باوکم فەرمووی: لەپۆژی رووداوی بەدردا، شمشیریکم لەمالی تالانییەکە هەلگرت و بردم بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) عەرزییم کرد: ئەو پیغەمبەری خودا! لەسایەى خوداوه، لەخودا بەزیادی، داخی دلی خۆم رشت بەفرە خواپیهکان، لەتۆلەى عومەیری برامدا، سەعیدی کورپی عاصم کوشت و ئەمە شمشیرەکیەتی واهیناومە بۆلای تۆ، ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە. فەرمووی: (ئەمە نەهێ منەو نەهێ تۆیە!).

منیش لەبەر خۆمەوه گۆتم: دوورنییە کە ئەمە بدری بەکەسێ کە وهکوو من تێ نەکوشابێ. جا لەپاشدا کە تالانییەکە دابەشکرا بەسەر جەنگاوەرهکاندا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) هات بۆلام، فەرمووی: (کەتۆ داوای ئەم شمشیرەت ئی کردم، ئەو دەمە هی من نەبوو، بەلام ئیستا کەبووه بەهی من ئەوا دام بەتۆ) گۆتی: جا ئەم نایەتە هاتە خوارەوه:

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولُ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ - الأنفال - ١/٨}:

واتە: پرسایارت ئی دەکەن لە برپاری ئەو مالی تالانییەى کە بەجەنگ، بەزەبری شیرو تیرو گوللەو بەهیزی بازوو، لە ناموسولمانەکان وەری دەگرن، دەبێ چۆن دابەش بکری و بدری بەکێ، تۆ ئەو پیغەمبەر! بە فرمانی من وەلامیان بدەرەوهو بفەرموو: ئەو ماله مالی خودا و پیغەمبەری خواپە پیغەمبەری خودا بەفەرمانی خودا بەکێ بوی دەیداتی، ئیوه بەردی بناغەى ئیسلامن، هەتا هەتایە دەبن بەسەر مەشق و پیشەوا بۆنەوهی دواى خۆتان، کەواتە چاوتان لەمالی دنیا نەبێ، چاوتان لەبەر ژەوهندی ئیسلام بێ ئاشووب مەگێرن و لەسەر چلکی دەست ئازاوه بەرپا مەکەن و لە نافەرمانی خودا خۆتان بپاریزن و نیوانی خۆتان ریک بکەن و

گوپرایه‌ل بن بوّ خوداو پیغهمبر، نه‌گهر نیوه به‌راستی موسولمانی ساغن (!).
{ تاج/۴، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۸۷۵ } :

له‌سهره‌تای گپرایانه‌وهی نیرده‌دا، سه‌عد ده‌فهرموو: سه‌بارت به‌من چوار نایه‌ت،
له‌باری چوار باب‌ه‌ته‌وه هاتنه خواره‌وه. نه‌و چوار نایه‌ته له‌دواوه دین له‌ژماره: ۱۶۴۹
و ۱۶۵۰ که بریتین له‌ژماره: ۶۱۸۸، ۶۱۸۹ له سه‌حیحی موسلیمدا به‌شه‌رحی نه‌وه‌وی
ته‌رقیمی شیخ خلیل مه‌نموون شیخا.

۹۰۷ له ده‌سته‌وتی جه‌نگ پشک داده‌نری بو‌په‌لی له له‌شکری نیسلام، که‌بجن بو‌غه‌زا
باب: تنفیل السرایا

۱۱۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) سَرِيَّةً إِلَى نَجْدٍ، فَخَرَجَتْ فِيهَا، فَأَصْبَنَّا إِبِلًا وَغَنَمًا، فَبَلَغَتْ سُهْمَانًا اثْنَيْ عَشَرَ
بَعِيرًا، وَنَقَلْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعِيرًا بَعِيرًا. { الحديث: ۴۵۳۵ = ۴۵۲۳
فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۱۳۱، ۳۱۳۲. أبو داود. جهاد: ۲۷۴۴ } :

نیبنو عومهر (ده‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیغهمبر (دروودی خودای له‌سهر بن) په‌لی
جه‌نگاوهری نارد به‌ره‌و نه‌جد بو‌غه‌زا، من خوّم له‌ناویانا بووم، رانه وش‌ترو گه‌له
رانیکی زورمان به‌تالان گرت، گشتمان هه‌ریه‌کی سه‌رو دوازده وش‌تر پشکمان
به‌رکه‌وت، پیغهمبریش (دروودی خودای له‌سهر بن) هه‌ریه‌کی سه‌رو وش‌تری به‌زیاده به‌ش
پیماندا. { تاج/۴، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۴۹۲، ۴۴۹۳. چاپی چواره‌م } .

۹۰۸ نه‌فل (واته: مالی تالانی جه‌نگ که‌له ناموسولمانان به‌جه‌نگ وهرده‌گیری)
ده‌کری به‌پینج به‌شه‌وه. پی‌شه‌وای موسولمانان سه‌ره‌رشتی دابه‌شکردنی پینج
یه‌کی مالی تالانی ده‌کاوه‌و چوار به‌شه‌که‌ی تریشی بو‌تالانی په‌یدا‌که‌ره‌کانه
باب: تخمیس الأنفال

۱۱۴۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ
كَانَ يُنْفِلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لَأَنْفُسِهِمْ خَاصَّةً سِوَى قِسْمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ، وَالْخُمْسُ
فِي ذَلِكَ وَاجِبٌ كُلُّهُ. { الحديث: ۴۵۴۰ = ۴۵۲۸ فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۱۳۵. أبو داود. جهاد: ۲۷۴۶ } :

نَیْبِنُو عَوْمَهَر (رهزای خودایان بَی بن) فِهَرمووی: جاران پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بِن) زیاده بهشی تایبهتی دهدا، بهههندی لهو پهل و لقانهی که دهیناردن بو غهزا، سهرهپرای نهو بهشهیش کهدهیدا بهگشت کهسی لهسوپاکه، دیاره که پینج یهک لهههموو تالانییه که لهپیش دابهشکردنیدا، پیویسته که دهریکری، تهنانهت پینج یهک لهم زیاده بهشانهیش لهپیش دابهشکردندا دهبی دهریکری). {تاج/۴، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۴۴۹۷}.

روونکردنهوه:

بو روونکردنهوهی باسی پینج یهک بپروانه: {تاج/۴، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۴۴۹۹ ههتا ژماره: ۴۵۰۳ + تاج/۴، لاپه‌ره: ۲۳۷، زنجیره: ۹ سوورهتی نه‌نفال} + {ته‌جریدی بوخاری، بهرگی سییه‌م، لاپه‌ره: ۲۷۹، زنجیره: ۶۱ باسه‌کانی پینج یهک، له‌ژماره: ۱۲۵۸ ههتا ژماره: ۱۲۷۵}.

۹۰۹) کهسی له‌غه‌زادا ناموسولمانی بکوژی، تفاو که‌لوپه‌له‌که‌ی رووت ده‌کاته‌وهو ده‌یبا بوخوی. (۴۵۴۱ - ۴۵۴۷)

باب: إعطاء القاتل سلب المقتول

۱۱۴۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ حُنَيْنٍ، فَلَمَّا التَقَيْنَا كَانَتْ لِلْمُسْلِمِينَ جَوْلَةٌ، قَالَ: فَرَأَيْتُمْ رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ عَلَا رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَاسْتَدْرْتُ إِلَيْهِ حَتَّى أَتَيْتُهُ مِنْ وَرَائِهِ فَضَرَبْتُهُ عَلَى حَبْلِ عَاتِقِهِ، وَأَقْبَلَ عَلَيَّ، فَضَمَنِي ضَمَّةً وَجَدْتُ مِنْهَا رِيحَ الْمَوْتِ، ثُمَّ أَدْرَكُهُ الْمَوْتُ فَأَرْسَلَنِي، فَلَحِقْتُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: مَا لِلنَّاسِ؟ فَقُلْتُ: أَمَرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ رَجَعُوا، وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا، لَهُ عَلَيْهِ بَيْنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ»، قَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟ ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ فَقَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟ ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ الثَّلَاثَةَ، قَالَ: فَقُمْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ يَا أَبَا قَتَادَةَ؟» فَقَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: صَدَقَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَلَبُ ذَلِكَ الْقَتِيلِ عِنْدِي فَأَرْضِهِ مِنْ حَقِّهِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ

الصَّدِيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): لَا هَا اللَّهُ، إِذَا لَا يَعْمِدُ إِلَى أَسَدٍ مِنْ أَسَدِ اللَّهِ يُقَاتِلُ عَنِ اللَّهِ، وَعَنْ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيُعْطِيكَ سَلْبَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صَدَقَ، فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ»، فَأَعْطَانِي قَالَ: فَبِعْتُ الدَّرْعَ فَاثْبَعْتُ بِهِ مَخْرَفًا فِي بَنِي سَلَمَةَ، فَإِنَّهُ لَأَوَّلُ مَالٍ تَأَثَّلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ. {الحديث: ٤٥٤٣ = ٤٥٣١ فم. بخارى. بيوع: ٢١٠٠، ٣١٤٢، ٤٣٢١، ٧١٧٠. ترمذی. سير: ١٥٦٢}:

نهبو قه تاده (رمزای خودای تی بی) دمفه رموی: له سالی غه زای حونه یندا، که له گهل
 چه زره تدا (درودی خودای له سهر بی) دهر چووین بوئهم غه زایه، که نهم غه زایه له پاش
 نازادکردنی مه کهه روویدا، حونه ین شیویکه له نیوانی مه کهه و طائیفا، له پشت
 عه رده فاته وه، دهوری ده دوازده میلی له مه کهه وه دووره، کاتی به رهنگاری
 ناموسوئمانه کان بووین، له سه رده تاوه موسوئمانه کان زال بوون و سه ری دووان
 سه رکه وتن، پیاویکم بینی له بت په رسته کان پیاویکی موسوئمانی دابوو به زه ویداو
 له سه ری دانیشتبوو، دهیویست له پهل و پوی بخاتو بیکوژی، منیش سوورپیکم بو
 خواردو له پشیتییه وه بوی چووم و شمشرپیکم مالی به سهر نه ری شانیدا، گه یاندمه
 سه رگی که کارپگه ری، له گهل نه وه یشا په لاماری دامو باوه شی پیامکردو به
 گوشینیکی وا گوشیمی مردنم به چاوی خوّم دی، به لام ئیتر که وته گیانه لاو
 تلیساییه وه منی به رداو مرد. به ره به ره سوپای ئیسلام شکستیان تی که وت، منیش
 رامکرد، له ری گه یشتم به عومهری کوری خه ططاب (رمزای خودای تی بی) فه رمووی: نه وه
 نه و خه لکه چییانه بووا شکان؟ گوتم: فه رمانی خودا وابوو، چاره نووسی خودایی
 رده تبوونه وه نییه! له پاشدا خه لکه که گه رانه وه و شیرانه و مه رانه تی
 هه ئچوونه وه له دهوری چه زره ت (درودی خودای له سهر بی) وهك شوورای پولایین ئاخله یان
 داو گوئی سه رکه وتنیان له مه یدانا، به هه ئمه تی پاله وانه یان، به دوژمن به جی
 هیشتو، ئالای هه میشه سه ر به رزو سه رکه و تووی موحه ممه دیان دیسانه وه
 له مه یدانا شه کانه وه، جا له پاش سه رکه وتنی ته و او، چه زره ت (درودی خودای له سهر بی)
 دانیشتو فه رمووی: (که سی له غه زادا ناموسوئمانی بیکوژی و به لگه ی هه بی له سه ر
 نه وه که نه و کوشتوویه تی، نه وه رووتی بکاته وه بوخوی و که لوپه له که ی و تفاهه که ی

هی خویه‌تی!). فهرمووی: منیش هه‌ل‌سام گوتم: کئ شایه‌تیم بۆ دهدا که‌من پال‌ه‌وانیکی واوام کوشتوو، هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) تفاقه‌که‌یم بداتی؟ نه‌وسا دانیشتمه‌وه، چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) سئ‌جار ناو به‌ناو نه‌م فهرمایشته‌ی فهرموو، هه‌موو جارئ منیش هه‌ل ده‌سام و ده‌مگوت کئ شایه‌تییه‌کی واوام بۆ دهدا، هه‌تا له‌جاری سی‌یه‌ما که هه‌ل‌سام پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فهرمووی: (نه‌وه نه‌ی نه‌بو قه‌تاده! چیه‌؟) منیش چیرۆکی کوشتنی پال‌ه‌وانه‌که‌م له‌نووکه‌وه بۆی گیرایه‌وه، جا پیاوئ گوتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! نه‌بو قه‌تاده راست ده‌کا، تفاق و که‌لوپه‌له‌که‌ی نه‌و کوژراوه وا له‌لای من، ده‌ی تو بفه‌رموو که نه‌و له‌من رازی بکه، شتیکی تر وهر‌بگری له‌حیاتی مافی خو‌ی. نه‌بو به‌گری سه‌دی‌قی‌ش (ره‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: نه به‌خودا شتی وانابی، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) شتی واناکا، که‌بچی په‌لاماری ده‌سکه‌وتی شیرئ له‌شیرانی خودابداو، له‌وی بستینی و بیدات به‌تۆ، نه‌مه له‌کاتی‌کدا که نه‌و شیر، له‌پیناوی خودا و پی‌غه‌مبه‌ری خودادا جه‌نگ ده‌کا و ده‌ست به‌قورگی شیردا ده‌کا!!

پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فهرمووی: (نه‌بو به‌گر راست ده‌کا و قسه‌که‌ی دروسته، که‌وابوو تفاق و که‌ره‌سته‌و که‌لوپه‌له‌که‌ گشتی بده به نه‌بو قه‌تاده، هی نه‌وه هی تو نییه‌). نه‌بو قه‌تاده‌یش فهرمووی: کابراکه‌یش که‌لوپه‌له‌که‌ی دایه‌وه به‌من، زیره‌که‌یم فروشتو به پاره‌که‌ی له‌ناوچه‌ی به‌نی سه‌له‌مه باخیکم پئی کری، وه نه‌وباخه بوو به بناخه‌ی مالداری کردنی سه‌رده‌می ئیسه‌لامه‌تیم). {تاج/۴، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۵۱۳}.

۹۱۰. تفاقی کوژراو ده‌درئ به‌هه‌ندی له‌بکوژانی. به‌ئیجتیه‌اد و تیروانین.

(۴۵۴۱ - ۴۵۴۷)

باب: إِعْطَاءُ السَّلْبِ بَعْضَ الْقَاتِلِينَ بِالْإِجْتِهَادِ

۱۱۴۲- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: بَيْنَا أَنَا وَأَقِفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ، نَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَشِمَالِي، فَإِذَا أَنَا بَيْنَ غُلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةٍ

أَسْنَانُهُمَا، تَمَنَيْتُ لَوْ كُنْتُ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا فَعَزَمْنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ: يَا عَمَّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، وَمَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أَخْبَرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ رَأَيْتُهُ لَا يَفَارِقُ سَوَادِي سَوَادُهُ حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مِنَّا، قَالَ: فَتَعَجَبْتُ لِدَلِكْ، فَعَزَمْنِي الْآخَرُ، فَقَالَ مِثْلَهَا، قَالَ: فَلَمْ أَتَشَبَّ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَزُولُ فِي النَّاسِ، فَقُلْتُ: أَلَا تَرَيَانِ؟ هَذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي تَسْأَلَانِ عَنْهُ، قَالَ: فَأَبْتَدَرَاهُ فَضَرَبَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا حَتَّى قَتَلَاهُ، ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَخْبَرَاهُ، فَقَالَ: «أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟» فَقَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ، فَقَالَ: «هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟» قَالَا: لَا، فَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ، فَقَالَ: «كِلَاكُمَا قَتَلَهُ»، وَقَضَى بِسَلْبِهِ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ، وَالرَّجُلَانِ: مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ، وَمُعَاذُ ابْنُ عَفْرَاءَ. {الحديث: ٤٥٤٤ = ٤٥٣٢ فم. تجريد ٣/، رقم: ١٢٦٩ = ٣١٤١، ٣٩٦٤، ٣٩٨٨}:

عبدالوره حماني كورې عهوف (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: له‌رږوژی غه‌زای به‌دردا، وا له‌رپیزی شه‌پرکردندا راوه‌ستاوم، که‌سه‌یری راستو چه‌پی خو‌مم کرد، وا دوو کورې می‌رد مندالی نه‌نصاری وان له‌پراستو چه‌پمه‌وه، له‌دلی خو‌ما گوتم: خو‌زگه له‌نیوانی دوو پیاوی له‌مانه دلیرتردا بوومایه، که کارامه بوونایه و نه‌زموونی جه‌نگیان هه‌بوايه.

جا یه‌کیکیان تیوه‌ی ژندمو گوتی: مامه‌که! ئایا نه‌بوجه‌هل ده‌ناسیت؟ گوتم: به‌لئ، بو‌جیته، ئه‌ی کورې برام؟ گوتی: بیستوومه جمین به‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) دهدا، به‌وه‌که‌سه که گیانی منی واله‌ده‌ستا، نه‌گهر بی‌بینم له‌کو‌لی نابمه‌وه، هه‌تا یاده‌م‌کو‌ژی یاده‌یکو‌ژم، دیاره نه‌وه‌مان ده‌کو‌ژری که‌زووتر ئاکامی دیت! منیش له‌م قسه‌یه سه‌رسام بوومو له‌لام سه‌یرو عه‌نتیکه بوو، ئه‌وی تریشیان هه‌روا.

جا نه‌وه‌نده‌ی نه‌برد، ته‌ماشام کرد نه‌بوجه‌هل جی به‌خوی ناگری، وه‌ک سه‌گی هار دیتو ده‌جی. جا به‌دوو لاه‌که‌م گوت: وریابن! نه‌مه یارو‌که‌تانه، نه‌مه نه‌وه‌یه که‌ئیوه بو‌ی ده‌گه‌رپین و له‌باریه‌وه له‌منتان پرسى، نه‌وه نه‌بوجه‌هله، ئیتز هه‌ردووکیان به‌ شمشی‌ری رووته‌وه په‌لاماریاندا، وه دایانه به‌رشیر، هه‌تا کوشتیان.

ئەوجا ھەردووکیان چوون بۆ خزمەتی پیغەمبەر و پییان گوت: ئەبو جەھلمان کوشت، فەرمووی: کامتان کوشتتان؟ ھەردووکیان گوتیان: من کوشتەم، فەرمووی: (ئایا شمشیرەکانتان سەریوە؟ گوتیان: نە، کە تەماشای شمشیرەکانی کردن، فەرمووی: راست دەکەن بە ھەردووکتان کوشتوتانە).

ئەوجا تفاق و کەلوپەلە رووتکراوەکە ی ئەبوجەھلی دا بە موغازی کوری جەمووح، وە ئەو دوو لاوەش موغازی کوری عەفراء بوون!}. {تاج/۴، زنجیرە: ۸۶، ژمارە: ۵۸۶}. بۆ ژیننامە ی عەبدوورەحمان بڕوانە کوژای ژمارە: ۱۱۴۴.

۹۱۱) جاری واھەبە بە ھۆی کوشتن (اجتھاد) ھەو چەك و تفاق ی رووتەوھکراو

لە کوژراو نادری بە بکوژی. (۵۴۱ - ۵۴۷)

باب: مَنَعَ الْقَاتِلِ السَّلْبَ بِالْاجْتِهَادِ

۱۱۴۳- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَتَلَ رَجُلٌ مِنْ حَمِيرٍ رَجُلًا مِنَ الْعَدُوِّ، فَأَرَادَ سَلْبَهُ، فَمَنَعَهُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَكَانَ وَالِيًا عَلَيْهِمْ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ لِحَالِدٍ: «مَا مَنَعَكَ أَنْ تُعْطِيَهُ سَلْبَهُ؟» قَالَ: اسْتَكْثَرْتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «ادْفَعْهُ إِلَيْهِ»، فَمَرَّ خَالِدٌ بِعَوْفٍ فَجَرَّ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ أَتَجَزْتُ لَكَ مَا ذَكَرْتُ لَكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتُغْضِبَ فَقَالَ: «لَا تُعْطِهِ يَا خَالِدُ، لَا تُعْطِهِ يَا خَالِدُ! هَلْ أَنْتُمْ تَارِكُونَ لِي أَمْرًا؟ إِنَّمَا مَثَلُكُمْ وَمَثَلُهُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتُرْعِيَ إِبِلًا أَوْ غَنَمًا، فَرَعَاهَا، ثُمَّ تَحَيَّنَ سَفِيهَا فَأَوْرَدَهَا حَوْضًا فَشَرَعَتْ فِيهِ، فَشَرِبَتْ صَفْوَهُ وَتَرَكَتْ كَدْرَهُ، فَصَفْوَهُ لَكُمْ، وَكَدْرَهُ عَلَيْهِمْ». {الحديث: ۵۵۴۵ = ۵۵۳۳ فم:}.

عەووفی کوری مالیک (ڕەزای خودای ئی مین) فەرمووی: لە غەزای مۆتەدا، پیاوی لە خەلکی یەمەن، لە موسوڵمانانی ھۆزی حیمیەر، پالەوانێکی لە سوپای دوژمن کوشت، جا داوای تفاقەکەیی کرد، بەلام خالیدی کوری وەلید نەیداییی، خالید سەرکردە ی ئەو کۆمەلە لەشکرەبوو کە ئەو موسوڵمانەیان تیاوو، کە پالەوانەکە ی کوشتبوو، عەووف فەرمووی: جامن خۆم چووم بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) سکالای ئەم حالەم لەلاکرد، کە خالید ناھەقییەکی ئاوی کردووە، پیغەمبەریش فەرمووی بە خالید:

(بۇ واتكردوود، له بهرچی رووته ودهگراو (سه له ب) ی ئەو پیاوہ کوژراوہت نہ داوہ بہ بکوژہکە ی بہ پئی دەستوور؟). خالید فہرمووی: ئە ی پئغہ مہبہری خودا! بہ زۆرم زانی، بۆیہ پئیم نہ دا، فہرمووی: (ناہی خوئیہتی بیدہ پئی) خالید بہ لای عہ وفدا تی دەپہرئی، عہ وف چمکی لە شپۆشہکە ی دەگریو ئەو جا پئی دەلی: خودیت کە چۆن ئەو ھەرہ شہیہ ی کە لیم کردیت، چۆن گە یاندم بہ پئغہ مہبہر (دروودی خودای لەسەر بێ) پئغہ مہبہر (دروودی خودای لەسەر بێ) گوئی لەم قسہیہ ی عہ وف بوو، لە بہرئەوہ توورہ بوو، فہرمووی: (ئە ی خالید! مہیدہ پئی، ئە ی خالید! مہیدہ پئی!!) ئەو جا فہرمووی: (بۆچی وازناھینن لە تانہ دان و رەخنہ گرتن لەو سەر لە شکرانہ ی کە خۆم دایان دەنیم و دەیانکەم بہ سەر کردو سەر لە شکر؟ نموونہ ی ئیوہ و نموونہ ی ئەوان، وەک نموونہ ی پیاو وایہ، کە بکری بہ شوانی رانہ و شتری، یا بکری بہ شوانی رانہ مہرئی، ئەویش بہرپک و پیکی بیان لە وەرپینی، تاکاتی ناودانیان، بۆ ناودان دەیانباتہ سەر گۆماوئ، ئەوانیش دەچنہ ناوی، ئاوہ روون و سافہکە ی دەخۆنہ وەو لیلآوہکە ی دەھیلنہ وەو، ئاوہ روون و سافہکە ی بۆ ئیوہیہ و لیلیہ کەشی بۆئەوانہ کە بہرپرسن لەئیوہ!).

روونکر دئەوہ:

واتہ: ھەرکاتی پیاوان و کاربە دەستانی دەوڵەت، بہ ئەرکی سەرشانی خوئیان، بہرابر بہ کۆمەلانی خەلک ھەلسان، ملەت مافی پارێزراوہ بوو، ئیتیر نابئی ئەو خەلکەیش بہ تەرہ مەھانہ یی، بہ بیانووی جیا جیاوہ، ئازاوہ بہرپابکەن و ئالای سەرپیچی و رەخنہ ی نا شیرین ھەلکەن!

بەوینہ: کارمەندی کە ھەموو کاتی مووچە یەکی باش وەردەگریو ژیانیکی خوشی پی مسۆگەر دەکا، دەبی ئەوہ ی لە بہرچاوبی: کە کاربە دەستانی دەوڵەت، ئەرکی زۆریان کیشاوہ، تا ئەو مووچە و ژیانہ خوشە یان بۆ ئەو فەرمانبەرہ پیکھیناوە. مەبەست لەوہ کە سافہکە بۆ خەلکە و لیلکە بۆ پیاوانی دەوڵەتہ ئەم دوو جۆرہ دۆخە یہ.

۹۱۲) رووته وه کراو (سه له ب) گشتی ده دری به بکوز. (۴۵۴۱ - ۴۵۴۷)

باب: فی إعطاء جميع السلب للقاتل

۱۱۴۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَوَازَنَ، فَبَيْنَا نَحْنُ نَتَضَحَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ أَحْمَرَ، فَأَنَاحَهُ، ثُمَّ انْتَزَعَ طَلْقًا مِنْ حَقْبِهِ فَقَبِدَ بِهِ الْجَمَلَ، ثُمَّ تَقَدَّمَ، يَتَغَدَّى مَعَ الْقَوْمِ، وَجَعَلَ يَنْظُرُ وَفِينَا ضَعْفَةُ وَرَقَّةٌ فِي الظَّهْرِ، وَبَعْضُنَا مُشَاةٌ، إِذْ خَرَجَ يَشْتَدُّ، فَآتَى جَمَلَهُ، فَأَطْلَقَ قَيْدَهُ. ثُمَّ أَنَاخَهُ فَقَعَدَ عَلَيْهِ، فَأَثَارُهُ فَاشْتَدَّ بِهِ، فَاتَّبَعَهُ رَجُلٌ عَلَى نَاقَةٍ وَرَقَاءَ، قَالَ سَلَمَةُ: وَخَرَجْتُ أَشْتَدُّ، فَكُنْتُ عِنْدَ وَرَكِ النَّاقَةِ ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى كُنْتُ عِنْدَ وَرَكِ الْجَمَلِ، ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى أَخَذْتُ بِخِطَامِ الْجَمَلِ، فَأَنَحْتُهُ، فَلَمَّا وَضَعَ رُكْبَتَهُ فِي الْأَرْضِ اخْتَرَطْتُ سَيْفِي فَضَرَبْتُ رَأْسَ الرَّجُلِ، فَنَدَرَ، ثُمَّ جِئْتُ بِالْجَمَلِ أَقْدُوهُ، عَلَيْهِ رَحْلُهُ وَسِلَاحُهُ، فَاسْتَقْبَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالنَّاسُ مَعَهُ، فَقَالَ: «مَنْ قَتَلَ الرَّجُلَ؟». قَالُوا: ابْنُ الْأَكْوَعِ، قَالَ: «لَهُ سَلْبُهُ أَجْمَعُ». {الحديث: ۴۵۴۷ = ۴۵۳۵ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۲۴۴ = ۳۰۵۱. أبو داود. جهاد: ۲۷۱۹}.

سه له مهی کوری نه کوه (رمزای خودای لی بن) فه رمووی: له خزمهت پیغه مبهردا چووین بو غه زای حونهین، که به هاوبه شیی هوژی هه وازین و شه قیفو چه ند هوژی تر له پاش نازادکردنی شاری مه ککه، ویستیان گه له کومه له پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بن) بکه ن، روژی له کاتی نه و غه زایه دا، له کاتی چیشته نگاودا، نانی چیشته نگاومان ده خوارد، له خزمهت پیغه مبهردا، له وکاته دا ههر نه وهنده مان زانی، پیاوی به سواری و شتریکی سوور پهیداوو، خه فیی دوژمن بوو، هاتبوو بو سووسه کردنی هه وائی له شکره که ی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بن) دابه زی و وشتره که ی ییخ داو قایشیکی چه رمینی، له ژیر ته نگه ی وشتره که ی دهر هیئاو وشتره که ی پی به سته ووه نه و جا هات له ناو یارانا دانیشت و دهستی کرد به قسه و باسو نانخواردن له گه لمانا، ههر ته ماشای نه ملاو لای ده کرد، نیمه ییش له وکاته دا، ههم خو مان و ههم ولاخه کانمان، بی هیزی و له رو لاوازیمان پیوه دیاربوو، له پریکا کابرا راپه ری و رایکرد بو لای وشتره که ی و په ته که ی کرده ووه نه و جا ییخی داو سواری بوو، نه و جا رایپه راندو

غاریدا، پیاویکیش لهئیمه بهسواری وشتریکی بۆزی می نیشته سهری، که نهو پیاوه باشتیرین سواری ئیمه بوو. منیش به پی بهراکردن نیشتمه سهری، بهره بهره تهنگم بهسواریه کهی خۆمان هه لچنی، گه یشتمه لای کهفه لی وشته کهی، نهوجا پیچی که وتم و نهوم به جی هیشت، ههتا وشتری کابرای خه فییم گرتیه وه گه یشتمه لای سمتی، نهوجا وزا قمدا ههتا بهرم لی برپییه وه قه متهری وشته کهیم گرت و وهستاندم و یه خمداد هه له گهل وشته کهی ژیری چۆکی دادا، شمشیره کهیم له کیلان دهرکیشاو دام له ملی کابراو سهری په ری بو نهو دووره!

نهوجا وشته کهیم به کیش کرد و هاوردمه وه بو ناو سوپا کهی خۆمان، کورتان و تفاق و چه کی کابرای هه به سه ر پشته وه بوو، پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (کی کابرای کوشته؟). گوتیان: سه له مه ی کوری نه که وه. فه رمووی: (هه موو که لوپهل و چه ک و شته کانی کابرا بو نه وه، بو سه له مه یه).

روونکر نه وه:

۱- نه وهره حمانی کوری عه وف، که هه ق و ابو له کۆتایی ژماره: (۱۱۴۲) وه وه، ژیاننامه یمان بنووسیبا یه، له وه ده که سه یه که پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) موژده به هه شتی پیاندا وه، که ناسراون به (عه شه ره ی موبه شه ره = ده که سه موژده پی درا وه کان) یه کی که له وه شه ش که سه یش، که پی شه وا عومه ر، له پاش پیکانی خۆی له سه ره مه رگا، ده سنیشانی کردن که یه کیکیان لی هه لبرژیرن به جینشین، چونکه پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بی) له ژیانی خۆیدا لییان رازی بووه. به ده سال له پاش سالی عامول فیل له دایک بووه، واته: ده سال له پیغه مبه ر منالتر بووه، له پیش نه وه دا که موسولمانان به دزییه وه له مالی نه رقه م، ناو به ناو کۆبینه وه موسولمان بووه، دوو کۆچی کردووه، کۆچی یه که م بو حه به شه و کۆچی دووه م بو مه دینه، به دری بوو، ناماده ی غه زای به درو شه رگه کانی تری پاش به در بووه، له جهنگی ئو حوددا بیست و یه ک زامی لیkra، به هو ی یه کی که له و زامانه وه ده لهنگی، له پیشا ناوی عه بدولکه عبه

بوو، پیغمبەر (دروودی خودای لہسەر بئ) ناوہکەى گۆڤى و کردى بە عەبدورەحمان، پیغمبەر (دروودی خودای لہسەر بئ) ناردى بۆ ئازادکردنى دەومەتول جەندەل، بەدەستى خۆى میزەرى بۆ پیچایەووە لڤکەکەى بەناو شانیدا شوڤ کردەو، پێى فەرموو: (ئەگەر خودا لہسەر دەستى تۆدا ئەم ولاتەى ئازادکرد، کچى پادشاکەیان مارەبکە بۆ خوت).

پادشاکەیان ناوى ئەصبەغى کورى ئەعلەبەى ئەل کەلبى بوو، کچەکەى ناوى تەماضیر بوو، کورپکى لێى بوو، ناوى ئەبو سەلەمەى فەقیە بوو، مەلایەکى شەرەزانی گەورە بوو، لەبوخارى پیرۆزدا نۆ فەرموودەى ھەيە، لە سەرردەمى پیغمەر خۆى دا عەبدورەحمان فەتواى دەدا، لەسەرردەمى پیغمبەردا نیوہى داراییى خۆى بەخشى لەرپڤگەى خودادا، دەولەمەندیکی گەورە بوو، زۆرینەى سامانەکەى ھى بازارگانى بوو، لەسەر راویژى ئەو، ئیمامى عومەر لەسەرەفەوہ گەراپەوہ بۆ مەدینە نەچوو بۆ شام، تاموسولمانەکان لەو تاعوونە دووربختەوہ، کە لەشام بلāوہ بوو بوو. {بەروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۵۲، ژمارە: ۲۹۴۸}.

لەسەر فەتواى عەبدورەحمان، ئیمامى عومەر، حیسابى ئەھلى کیتابى بۆ ئاگر پەرست (مەجووس)ەکان کردو، سەرانی لێیان وەرگرت، ئەو سālەى کە عومەر بوو بەجینشین، عەبدورەحمانى کرد بەمیر حەج، لەسەفەرێکا پیغمبەر (دروودی خودای لہسەر بئ) ركاتى یەکەمى نوێژى بەیانى بە جەماعەت لەپشتیەوہ کرد. {بەروانە: ژمارە: ۳۲۰ کە لەپیشەوہ رابورد لەباسى. (إِذَا تَخَلَّفَ الْإِمَامُ تَقَدَّمَ عِيْرَهُ)}.

پیغمبەر (دروودی خودای لہسەر بئ) فەرمووی: (لەپاش مەرگى خۆم پیاو چاکى ئاگادارى جوانى ھاوسەرەکانم دەکا). ئەو پیاو چاکە عەبدورەحمانى کورى عەوف بوو. دەبیردن بۆ حەج و کەژاوہى پەردەدارى بۆیان دەگرتەوہ، لەرپڤگە لە شویینیکی بەریزى پەنادا، لەگەل دەست و پیۆندەکانیانا، بارو بنەکەیانى دەخست بۆ وچان گرتن.

عەبدورەحمان راسپێرى کرد، کە ھەرکەسى لەکاتى خۆیا، ئامادەى غەزای بەدر بووہو ماوہ سەد لیرەى زیڤرى پێ بدرى، کە ژماردیانیو راسپێرییەکەیان جى بەجى کرد، سەد پیاوى بەدرى مابوون، زۆر زۆر سەخى بوو، لەتەمەنى حەفتاو دوو

سالیڊا، له مه دینه کوچی دوايي کرد، له سهر راسپیری خوئی ئیمامی عوسمان نوپړی تهرمی له سهری کرد، له گورستانی به قیع به خاک سپردرا (رهزاو رحمة تی خودای لی بی). {بروانه: ته جرید/۳، ژماره: ۹۳۳، لاپهړه: ۷ + تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۳۳۵ هه تا ژماره: ۲۳۳۷}.

۲- یاسایه کی دامه زراوه، له کاتی جهنگی شهرعیدا، که بو په خشی ئایینی پیروزی، که سی که سیکی ناموسولمانی جهنگی بکوژی، بو هیه له پاش کوشتنه که هی هرچی پییه له جهک و تفاق و که لویه ل و ولاخ رووتی بکاته وده و بیبا بو خوئی. جاروبار به پیی هوئی تایبته هم یاسایه گورانکاری تیاده کری، وده له ژماراندها به رچاومان که وت. {۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴}.

۳- به بی گومان که زمانی شیرینی کوردی هیشتا سهره تای گشه کردن و رسکاندن و شه و زار او ده کانیه تی، له بهر نه وه زور که س له ودرگیړاندا سهری لی ده سیو، به وینه ده لی: غنیمه جیایه له تالان، موخته هید جیایه له کوشسکار، به لام له راستیدا غنیمه دهق تالانییه، چونکه غنیمه، یا تالان، بهو ماله ده گوتری که به شهر له خه لک یا به زور له خه لک ده ستیری، جائه ودرگرتن و سهندن و بردنی ماله نه گهر به پیی یاسای شهرع بوو، نه وه ره وایه و ده لاله، دنا ناره وایه و حهرامه.

۹۱۳) هندی به شدانی تایبته له ده سکه وتی جهنگ به هندی که س و گورینه و هی دیلی موسولمان به دیلی ناموسولمان. (۵۴۸)

باب: فی التخیل وفداء المسلمین بالأسارى

۱۱۴۵- عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَلَمَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَوْنَا فِرَازَةَ وَعَلَيْنَا أَبُو بَكْرٍ، أَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْنَا، فَلَمَّا كَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمَاءِ سَاعَةً، أَمَرَنَا أَبُو بَكْرٍ فَعَرَسْنَا، ثُمَّ شَنَ الْغَارَةَ، فَوَرَدَ الْمَاءَ، فَقَتَلَ مَنْ قَتَلَ عَلَيْهِ، وَسَبَى وَأَنْظَرَ إِلَى عُنُقِ مَنْ النَّاسِ فِيهِمُ الدَّرَارِيُّ فَخَشِيتُ أَنْ يَسْبِقُونِي إِلَى الْجَبَلِ، فَرَمَيْتُ بِهِمْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْجَبَلِ، فَلَمَّا رَأَوْا السَّهْمَ وَقَفُوا، فَجِئْتُ بِهِمْ أَسْوَقَهُمْ، وَفِيهِمْ امْرَأَةٌ مِنْ بَنِي فِرَازَةَ عَلَيْهَا قَشْعٌ مِنْ أَدَمَ (قَالَ الْقَشْعُ: النَّطْعُ) مَعَهَا ابْنَةٌ لَهَا مِنْ أَحْسَنِ الْعَرَبِ، فَسَقَّتُهُمْ حَتَّى أَتَيْتُ بِهِمْ أَبَا بَكْرٍ، فَتَقَلَّنِي أَبُو بَكْرٍ ابْنَتَهَا، فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا، فَلَقِينِي

رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي السُّوقِ، فَقَالَ: « يَا سَلَمَةُ هَبْ لِي الْمَرْأَةَ »، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ لَقَدْ أَعْجَبْتَنِي وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا، ثُمَّ لَقِينِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنَ الْغَدِ فِي السُّوقِ فَقَالَ لِي: « يَا سَلَمَةُ هَبْ لِي الْمَرْأَةَ لِلَّهِ أَبُوكَ ». فَقُلْتُ: هِيَ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَوَاللَّهِ مَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا، فَبَعَثَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ فَفَدَى بِهَا نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، كَانُوا أُسْرُوا بِمَكَّةَ. (الحديث: ٤٥٤٨ = ٤٥٣٦ فم: {

نیاسی کوری سه له مهی کوری نه کوه (رهزای خودایان لی بین) فه رمووی: باو کم
فه رمووی: پاش نه وهی هوژی به نی فیرزه ده ست در یژی ده که ن له کاروان یکی
موسو لمانان، که ده چوون بو شامو لییان دده دن و رووتیان ده که نه وه، به فه رمانی
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بین) چووین بو غه زای هوژی به نی فیرزه، نه بوبه کری
صه دیق لهو غه زایه دا سهر له شکرمان بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بین) خو ی کردی
به فه رمانده مان، کاتر می ری کمان مابوو که بگهینه سهر ناوه که یان، نه بوبه کر
فه رمانی پیمان کرد که دابه زین و وچانی کو تایی شه و بگرین و نیمه ییش و امان کرد،
نه و جا فه رمانی پیمان کرد له هه موو لایه که وه شالاومان برده سه ریان و گه یشتینه
سهر ناوه که یان و نه وهی لهو ی بوو کو شتمان و ده ستمان کرد به دیل گرتن، ته ماشام
کرد کو مه لی خه لک ژن و منالی شیان تیادا بوو، به ره و شاخه که هه ل ده هاتن،
تاخویان لهو ی حه شار بده ن، منیش بو نه وهی به ریان لی بگرم و نه هی لم بگه نه
شاخه که، تیری کم هه لدا بو به ری یان، بو به نی نه وان و شاخه که، کاتی تیره که یان
بینی وه ستان، منیش چووم بو یان و پی ش خو مم دان و هی نیانم، ژنیکیان تیادا بوو،
ناوی فاطیمه ی کچی ره بیه بوو، نافره تیکی خانه دان بوو، له هوژی به نی فیرزه
بوو، که و له کو نیکی له چه شنی فره وه له به ردابوو، کچی کی خو یی له گه لدا بوو، که
له جوانترینی کچانی عه رب بوو، پی شی خو مم دان هه تا بر دمنه لای نه بوبه کر،
نه بوبه کر کچه که ی به زیاده به ش به خشی به من، جا گه رای نه وه بو مه دینه، لهو
ماوه یه دا ده ستم بو ی نه بر دو جووت نه بووم له گه لیا، له بازار به خزمه ت پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بین) گه یشتم، نیازی هه بوو دیل به دیل بکا، له به ره نه وه به منی فه رموو:

(ئەى سەلەمە! ئەو ژنەى كە لەشەرى بەنى فەرازە دەستت كەوتووە بىبەخشە بەمن، دىل بەدىلى پى دەكەم!). منىش عەرزىمەرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! بەخودا ئەو ژنە زۆر دىلم دەىگرى، هەشتاكەىش بەنىازى ژن و مىردى دەستم بوى نەبردوو، جارى ترىش لەوەپاش، لەروژى دواىیدا، بەخزمەت پىغەمبەر گەىشتم لەبازار، فەرمووئەو: (ئەى سەلەمە! تۆ باوكىشت هەر پىاوى خودا بوو كە روڵەى وەك تۆى لى بوو، دەى ئەو ژنە بىەخشە بەمن، دىل بەدىلى پى دەكەم) منىش وتم: ئەوا بەخشىم بەتۆ ئەى پىغەمبەرى خودا! سویندم بەخودا، بەنىازى ژن و مىردى دەستم بو نەبردوو، جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دىل بەدىلى پىكردو ئەوكچەى نارد بو خەلكى مەككە، چەند كەسىكى لە موسولمانان پى نازادكرد كە لەوەپىش لەمەككە بەدىل گىرابوون).

۹۱۴) بەشى كاتى رىكەوتن و پىشكى پىنج يەك كە لەدەستكەوتى جەنگى دەدرى.

(۴۵۴۹ - ۴۵۶۰) باب: السُّهُمَانُ وَالْخُمْسُ فِيمَا افْتَتَحَ مِنَ الْقَرْىِ بِقِتَالِ

۱۱۴۶ - عَنْ أَبُو هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّمَا قَرْيَةٍ اتَّيْتُمُوهَا وَأَقَمْتُمْ فِيهَا، فَسَهْمُكُمْ فِيهَا وَأَيُّمَا قَرْيَةٍ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنْ خُمِسَهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ ثُمَّ هِيَ لَكُمْ». (الحديث: ۴۵۴۹ = ۴۵۳۷ فم):

ئەبو هورەيرە (رەزای خوداى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى:

(ئەو دىهاتانەى كە بەپى رىكەوتننامە دەچنە ناویان و تىایانا جى نشین دەبن، ئەو بەشو مووچەو پىشكى ئیو لەرىگەى بەیتولالمو دەستتان دەكەوى و پىشەوا بۆتان دىارى دەكا، بەلام هەرگوندى لەخودا و پىغەمبەرى خودا یاخى ببى و لەدزى موسولمانان بچەنگى و موسولمانان بەهیزى بازو و زالبى بەسەریان، ئەو چى داراى و سامانیان هەیه دەبى بەتالانى و دەسكەوتى جەنگ بو موسولمانان، پاش ئەو لەو دەسكەوتە پىنج يەك جیادەكریتهو بو بەیتولالم، ئەوى ترى دابەش دەكرى بەسەر جەنگاوەرەكانا).

۹۱۵) چُونیتی دایه شکردنی فہیأ، کہ نہو دستکھوتہ تاییہ تہیہ، کہ لہ کاتی نازادکردنی شوینی لہ خاکی ناموسولمانہ کان دست دہکھوی، بہ بی شہرو شورو کوشتار، کہ بیی دہگوتری: فہیأ، واتہ: مالی مفت. (۴۵۶۹ - ۴۵۶۰)

باب: فیما یصرف الفیئ إذا لم یوجف علیہ بقتال

۱۱۴۷- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: أُرْسِلَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَجِئْتُهُ حِينَ تَعَالَى النَّهَارُ قَالَ: فَوَجَدْتُهُ فِي بَيْتِهِ جَالِسًا عَلَى سَرِيرٍ مُفْضِيًا إِلَى رِمَالِهِ مُتَكِنًا عَلَى وَسَادَةٍ مِنْ أَدَمَ، فَقَالَ لِي: يَا مَالُ! إِنَّهُ قَدْ دَفَّ أَهْلُ أَيْبَاتٍ مِنْ قَوْمِكَ، وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضْخِ فَخْدِهِ فَاقْسِمُهُ بَيْنَهُمْ، قَالَ: قُلْتُ: لَوْ أَمَرْتُ بِهَذَا غَيْرِي، قَالَ: خُذْهُ يَا مَالُ! قَالَ: فَجَاءَ يَرْفًا فَقَالَ: هَلْ لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدٍ؟ فَقَالَ عُمَرُ: نَعَمْ، فَاذْنِ لَهُمْ، فَدَخَلُوا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: هَلْ لَكَ فِي عَبَّاسٍ وَعَلِيٍّ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَاذْنِ لَهُمَا، فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا (وَذَكَرَ كَلَامًا) قَالَ: فَقَالَ الْقَوْمُ: أَجَلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَاقْضِ بَيْنَهُمْ وَأَرْحَهُمْ (فَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَوْسٍ: يُخِيلُ إِلَيَّ أَنَّهُمْ قَدْ كَانُوا قَدَمُوهُمْ لِدَلِكِ) فَقَالَ عُمَرُ: اتَّيَدَا، أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بَاذَنَهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا نُورُثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً»؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى الْعَبَّاسِ وَعَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بَاذَنَهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا نُورُثُ، مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةً»؟ قَالَا: نَعَمْ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ كَانَ خَصَّ رَسُولُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِخَاصَّةٍ لَمْ يُخَصَّصْ بِهَا أَحَدًا غَيْرُهُ، قَالَ: (مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى، فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ) مَا أَدْرَى هَلْ قَرَأَ الْآيَةَ الَّتِي قَبْلُهَا أَمْ لَا؟ قَالَ: فَقَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَكُمْ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ فَوَاللَّهِ مَا اسْتَأْثَرَ عَلَيْكُمْ، وَلَا أَخَذَهَا دُونَكُمْ، حَتَّى بَقِيَ هَذَا الْمَالُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْخُذُ مِنْهُ نَفَقَةَ سَنَةٍ، ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ أُسْوَةَ الْمَالِ، ثُمَّ قَالَ: أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بَاذَنَهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ، أَتَعْلَمُونَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ نَشَدَ عَبَّاسًا وَعَلِيًّا بِمِثْلِ مَا نَشَدَ بِهِ الْقَوْمُ: أَتَعْلَمَانِ ذَلِكَ؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: فَلَمَّا تَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُمَا، تَطْلُبُ مِيرَاثَكَ مِنْ

ابنِ أَخِيكَ، وَيَطْلُبُ هَذَا مِيرَاثَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً». فَرَأَيْتُمَا كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا! وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنَّهُ لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ. ثُمَّ تَوَفَّى أَبُو بَكْرٍ وَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَوَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ، فَرَأَيْتُمَانِي كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا! وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ، فَوَلَّيْتُهَا، ثُمَّ جِئْتَنِي أَنْتَ وَهَذَا، وَأَنْتُمَا جَمِيعٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ فَقُلْتُمَا: ادْفَعُهَا إِلَيْنَا، فَقُلْتُ: إِنْ شِئْتُمْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ أَنْ تَعْمَلَا فِيهَا بِالَّذِي كَانَ يَعْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخَذْتُمَاهَا بِذَلِكَ، قَالَ: أَكْذَلِك؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: ثُمَّ جِئْتُمَانِي لِأَقْضِيَ بَيْنَكُمَا؟! وَلَا وَاللَّهِ لَا أَقْضِي بَيْنَكُمَا بِغَيْرِ ذَلِكَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَرُدَّاهَا إِلَيَّ. {الحديث: ٤٥٥٢ = ٤٥٤٠. تجريد/٣، رقم: ١٢٥٨ = ٣٠٩٤، ٤٠٣٣، ٤٨٨٥، ٧٣٥٧، ٥٣٥٨، ٦٧٢٨، ٧٣٠٥. أبو داود. خراج: ٢٩٦٣. ترمذی. السير: ١٦١٠. نسائی. قسم الفیئ: ٤١٥٩. تحفة الأشراف: ٣٦٤٤، ٣٩١٤، ٥١٣٥، ٦٦١١، ٩٨٣٤، ١٠٦٣٢} :

مالیکی کوری ئەوسى کورى حەدەدەتان (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەمالی خۆم لەناو کەسوکارم دانیشتبوو، چیشتنەنگاویکی درەنگ بوو، لەودەمەدا فروستادەى عومەرى کورى خەطاب هات بەدواما، گووتی: فەرمانرەواى موسوڵمانان منى ناردوو بەشوینتا کەبجى بو خزمەتى، منیش لەگەڵیا چووم و چوومە خزمەتى، تەماشام کرد لەسەر تەختەیهکی بە پەلکە خورما چنراوى رووت دانیشتوو، دۆشەك و رایەخ و شتى وای لەسەر رانەخراو، بەلکوو لەسەر تەختە ردق و تەقەکە پال کەوتوو، لەسەر پشتییهکی چەرمین شانى داداوه، سلاوو روژ باشیم لیکردو ئەوجا لەخزمەتیدا دانیشتم. فەرمووی: (ماله! چەند خیزانی لەهۆزدەکەى تو هاتوون بۆلام و هانایان هیناوه، منیش هەندى یارمەتیم بریار داوه بۆیان، وەرى بگرەو خۆت دابەشى بکە بەسەریانا. منیش گوتم: قوربان! خۆزگە فەرمانت دەکرد بەکەسیکی تر کە بەم کارە هەلسى. فەرمووی: دەبى هەر وەرى بگرى ئەى پیاوی باش!

من هەر هیشتا له خزمهتیدا دانیشتبووم، که په رده دار (دهرگاوان) دهکە، که ناوی یهرفهء بوو، هات بو خزمهتی و عه رزی کرد: قوربان! عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدو په حمانی کوپی عه وفو و زوبهیری کوپی عه وام و سه عدی کوپی ئەبو وه قاص، له ده ره وه چاوهروان دهکەن، که جه نابتان ریگه یان پی بدن بین بو خزمهتتان، فەرمانتان به چییه؟ عومەر فەرمووی: بابین، ئەویش فەرمووی ئی کردن و هاتنه ژوو ره وه و سلاویان کردو دانیشتن. ئەو جا یهرفهء که من تر له شوینی خوئی دانیشته وه و هاته وه و گوتی: عه لی و عه بباسیش چاوهروانن ریگه خوازی دهکەن، فەرمانت به چییه؟ فەرمووی: به ئی بابینه ژوو ره وه! ئەویش فەرمووی له وانیش کردو ئەوانیش هاتن و سلاویان کردو دانیشتن، جا عه بباس فەرمووی: ئەی فەرمانه وای موسولمانان دادگایی نیوانی من و نیوانی ئەمه بکه (له سه حیجی موسلیما، دهقه که ئاویه، دانه ری ئەم پوخته یه، ئەوهی لابر دووه، له بهر زهقی و رهقی: دادگایی نیوانی من و نیوانی ئەم درۆزنه، تاوانباره، بی په یمانه، ناپاکه بکه. دیاره که ئیمامی عه بباس، که هه ق مامه ی ئیمامی عه لی بووه، له رووی نازه وه و له حاله تی توو ره یی و بیزاریدا ئەمه ی به عه لی گوتوو، نه وه ک له سه ر شیوه ی راسته قینه).

عه بباس و عه لی کیشه یه کیان هه بوو، سه باره ت به دابه ش کردنی ئەو ده سته که وته ی که له م نایه ته دا باسکراوه: {وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ} . واته: ئەوه ی که خودا ده ست پیغه مبه ری خوئی خست، له مالی مفتی بی ئاره قی هوژی به نی نه ضیر، ئیوه — ئەی له شکری ئیسلام! بو به ده سته یانی ئەو مال و سامانه، هیچ ئەسپ و وشتریکتان تاونه دابوو، به لکوو خودا به به خشی خوئی ره خساند بووی بو پیغه مبه ری خوئی). {بروانه ئەم شوینانه بو روونکردنه وه ی ئەم نایه ته: ته جرید/۳، ژماره: ۱۱۹۵ = ۲۹۰۴ فتح الباری + تاج/۴، زنجیره: ۴۲، ژماره: ۴۱۵۸ ج/۴} .

کوومه له که ییش که له وئ بوون، واته: عوسمان و هاوه له کانی فەرموویان: ئەی فەرمانه وای موسولمانان! بفرموو دادگایی نیوانی ئەمانه بکه و رزگاریان بکه له م کیشه یه. مالیکی کوپی ئەوس ده یفه رموو: واده زانم که عوسمان و هاوړیکانی،

عەبباس و عەلى لەپیش خۆیانەو ناردبوویان بۆ ئەو، هەتا قسەیی خێر لەم لایەنەو بکەن و لەلای عومەر تکایان بۆ بکەن.

ئیمامی عومەریش (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەسەرەخۆ بن و کەمى ئارام بن، ئەوجا روویکردە کۆمەڵەکەو فەرمووی: توو ئەو خودایەى کە بەفەرمانى ئەو نەرزو ئاسمان راوەستاو، ئایا ئاگاتان لێیە کە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویەتی: (کەلەپوور لەئیمى پیڤەمبەرەن ناگیرى، ئەوێ لەدارایی دنیا لەئیمى بەجى بمىنى لەپاش مەرگمان دەبى بەخێرو خەرج دەکرى، بۆ بەرژەوهندى ئیسلام) دیارە کە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خوشى مەبەستە، بەم فەرموودەیه، ئایا ئیو ئەمە دەزانن یان؟ کۆمەڵەکە فەرموویان: بەلێ ئەوێ فەرموو، ئەوجا عومەر رووی کردە عەبباس و عەلى و پێى فەرموون توو خودا ئایا ئیوێش ئەمە دەزانن؟ هەردوکیان گوتیان: بەلێ ئەوێ فەرموو. عومەر فەرمووی: دەبا با باسى ئەم کارەتان بۆبکەم، هەموومان دەزانین کە خودای گەورەو مەزن، لەم فەیهى، لەم مفتە ماله، هەندى شتى تايبەتى تەرخان کردووە بۆ پیڤەمبەرى خۆى، وە ئەو تايبەتمەندییەى بەکەسى تر نەداوە، ئەوێ دەفەرموى: { مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ - حشر - ۵۹/۷ } :

مالیک فەرمووی: نازانم ئیمامی عومەر ئایەتەکەى پیش ئەم ئایەتەشى خۆپندەو یان؟ ئەوجا عومەر فەرمووی: (دەى ئەمە تايبەت بوو بە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەلام سوپندم بەخودا، گەر چى ئەمە وایەو خودا خۆى ئەم بەشەى تەرخان کردبوو بۆ پیڤەمبەر، بەلام پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەر بۆخۆى بەتەنها ئەمەى خەرج نەدەکردو ئیوێ لى بى بەش بکا، بەلکوو بەشى ئیوێدیشى لى دەداو پەخشى دەکردووە بەناوتانا، ئەم سامانەى کە ئیستا ئیوێ کیشەتانه لەسەرى مایەو بۆ پیڤەمبەر خۆى. پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەژیانى خۆیدا ئازووقەى سالانەى خێزانەکانى، لەومالى فەیهى دابین دەکرد، وە ئەوێدیشى لەو دەمایەووە حیسابى مالى خودای بۆ دەکردو دايدەنا بۆ ئیش و کارو پێویستى موسولمانان، جا هەتا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆى مابوو، لەژیانى خۆیدا ئەم حالە بەردەوام

بوو، ئەوجا فەرمووی بەکۆمەلەکە: توو ئەو خودایەى کە ئەم ئاسمان و زەمینە بە فەرمانى ئەو راوەستاوە، ئایا ئیوە ئەوە دەزانن؟ کۆمەلەکەیش فەرموویان: بەلێ ناگامان لەمە هەیه. ئەوجا ئیمامى عومەر بە عەباس و بە عەلى فەرموو: (تووزاتى خودا ئیوەش وەك ئەوان ئەم باس و خواسە دەزانن یانا؟). ئەوانیش فەرموویان: بەلێ دەیزانین.

عومەر فەرمووی: کاتى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خودا بردیەووە و پیاڵەى مەرگى نوشى، ئەبوبەكرى سەدیق کەبوو بەجینشینی ئەو، فەرمووی: من سەرۆهسیتی شەرى پێغەمبەرم و لەجی ئەو کارو بارەکانى ئەنجام دەدەم، ئەوەبوو ئیوە هاتن بۆلای ئەبوبەكر: تو ئەى عەباس! داواى بەشە کەلەپوورى خۆت دەکرد، لە کەلەپوورى پێغەمبەر، کە برازاتە، عەلىش داواى بەشە کەلەپوورى ژنەکەى دەکرد، لە کەلەپوورى باوكى، چونکە فاطیمەى ژنى عەلى، کچى پێغەمبەرى خودایە. ئەبوبەكریش فەرمووی: شتى وانیه، چونکە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموئ: (پێغەمبەران کەلەپووریان لى ناگیرئ، ئیمە لەپاش مەرگمان چى مالمان لى بەجى بمینئ خیر و سەدەقیە).

کەچى ئیوە باوەرتان بە ئەبوبەكر نەکردو بەلکۆ ئەبوبەكرتان بەدرۆزن و تاوانبارو بى پەیمان و گزیکار دانا، وە خودای گەورە بۆخۆى دەزانئ کە ئەبوبەكر راستگۆو چاکە کارو هەفتاس و هەفتخوا و پەیرەوى راستى بوو. بە پێچەوانەى بۆچوونى ئیوەوە، لەپاشا کە ئەبوبەكریش مەرگ بوو بەمیوانى. من بووم بەجیگە نشینی پێغەمبەر و ئەبوبەكر بووم بەسەر وەسیتی ئەوان و بریارمدا پەیرەوى ئەوان بکەم و لە رێبازى ئەوان دەرئەچم، دیسان ئیوە منیشتان بەدرۆزن و تاوانکارو بى پەیمان و گزیکار زانى، بەلام خودای گەورە بۆخۆى باش باش دەزانئ کە من راستگۆو چاکەکارو هەفتاس و هەفتخوا و راستى خوازم. لەبەرئەوە ئەو بۆچوونە چەوتەى ئیوە بایەخى نەبوو، نە لەلای ئەبوبەكر، نە لەلای من!!

کاتى من لەدواى ئەبوبەكر بووم بەسەرۆهسیتی و ئەو مائەم وەرگرت، وە تاماودى دوو سال بەرنامەکەى پێغەمبەر و بەرنامەکەى ئەبوبەكر، سەبارەت بەم

ماله، که ئیستا ئیوه کیشه تانه له سه‌ری، په‌یره‌و ده‌کرد، دیسان تو‌ ئه‌ی عه‌بباس له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا، واته: له‌گه‌ل عه‌لی برازاتا، هاتن بۆلای من و به‌وه رازی نه‌بوون و هه‌ردوو لاتان قسه‌تان کردبوو به‌یه‌ک و هه‌رکه‌سه‌تان داوای به‌شه که‌له‌پووری خۆی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروندی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌کرد، وه‌گوتتان: ئه‌م سامانه ته‌سلیمی ئی‌مه بکه. کاتی بۆم ده‌رکه‌وت که ته‌سلیمی ئی‌وه بکه‌م، سه‌رم سوکتر ده‌بی، ئه‌وه‌بوو به‌م مه‌رجه ماله‌که‌م ته‌سلیمی ئی‌وه کرد: (به‌ئین و په‌یمان ده‌ده‌ین به‌ خودای گه‌وره، سه‌بارت به‌م ماله، په‌یره‌وی ئه‌و به‌رنامه‌یه بکه‌ین که پی‌غه‌مبه‌ر له‌سه‌رده‌می خۆیدا جی‌به‌جی ده‌کرد). ئی‌وه‌یش هه‌ردوکتان به‌مه رازی بوون و ئه‌م په‌یمانه‌تاندا، ئایا ئه‌مه وایه؟ عه‌بباس و عه‌لی فه‌رموویان: به‌ئێ چۆنی ده‌فه‌رمووی وابوو.

عومه‌ر فه‌رمووی: (ئه‌ی ئیتر جیتان له‌من ده‌وی، دیاره بریارێکی ترتان له‌من ده‌وی، ده‌ی سویندم به‌خودای گه‌وره، بریاری تری جگه له‌مه له‌م باره‌یه‌وه ناده‌م، هه‌تا قیامه‌ت هه‌ل ده‌ستێ، چونکه هه‌ر بریارێکی تر بده‌م ناهه‌قه‌و منیش شتی ناهه‌ق ناکه‌م، به‌مه رازین ئه‌وا باشه خۆ ئه‌گه‌ر ناتوانن ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌رو ئه‌بوه‌که‌رو من جی‌به‌جی بکه‌ن و ده‌بی به‌کیشه‌و به‌ره‌تان له‌سه‌ری، ئه‌وا روو به‌رووی خۆمی بکه‌نه‌وه، من چاره‌سه‌ری ده‌که‌م بۆتان!!).

روونکردنه‌وه:

۱- له‌ وه‌رگێرانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، به‌هه‌ر له‌گێرانه‌ودی ئیمامی بوخاری وه‌رگیراوه، له‌گه‌ل شه‌رحه‌کانی، وه‌ مه‌به‌ست له‌ فه‌رمووده‌که ئه‌مه‌یه که گوترا، تکایه فه‌رمووده‌ی دوا ئه‌م فه‌رموودش ردچاوبکه‌ن، که په‌یه‌وه‌ندی به‌هیزی هه‌یه به‌م باسه‌وه.

۲- مالیکی کو‌ری نه‌وسی کو‌ری حه‌ده‌سان هاوه‌لی پی‌غه‌مبه‌ر بوو، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا، به‌ر له‌هاتنی ئیسلام جه‌حیل بوو، وابوو که سواری مایین ببی، به‌لام دیاره دره‌نگ موسوڵمان بووه، له‌به‌رئه‌وه هه‌ندی ئه‌ پ‌سپۆران به‌ په‌یره‌و (تابعی)

دادەنین، بەپێی سەرچاوە باوەڕپێکراوەکان گێڕانەوهی هەیه لەخودی پێغه مبهرو
 ئەبوبهکرو عومەرو عوسمان و عەلی و کەسانی ترهوه، لەسەر دەمی جێنشینی پێشهوا
 عومەردا، دەمراستی هۆزهکەى بوو، وهک لە فەرموودهکەدا ئاماژە بوو ئەم کارە
 هەیه. لەتەمەنى نهوه‌دو چوار سالی‌دا، لەسالی نهوه‌دو دووی کۆچی، هەندى دەلین:
 پەنجاو دووی کۆچی لەمەدینه ئەمرى خودای کردوو (ره‌زاو رحمة‌تى خودای لی
 بى) دوو فەرمووده‌ی لە بوخاریدا هەیه، ئەگەر لەپەنجاو دووی کۆچیدا مردبى و
 تەمەنیشى وهک گوتراوه نهوه‌دو چوار سال بووبى، راسته که لەسەر دەمی نه‌زانی‌دا،
 زه‌لام بووه‌و وابوو که بتوانى سواری و لاخى به‌رزە ببى.

۱۱۴۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا): أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُرْسِلَتْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِالْمَدِينَةِ وَفَدَكَ وَمَا بَقِيَ مِنْ خُمْسِ خَيْبَرَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا نَوْرُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً، إِنَّمَا يَأْكُلُ آلُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي هَذَا الْمَالِ» وَإِنِّي وَاللَّهِ لَا أُغَيِّرُ شَيْئًا مِنْ صَدَقَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ حَالِهَا الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا عَمَلَنْ فِيهَا بِمَا عَمِلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَبَى أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَدْفَعَ إِلَيَّ فَاطِمَةَ شَيْئًا، فَوَجَدْتُ فَاطِمَةَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ فِي ذَلِكَ، قَالَ: فَهَجَرْتُهُ فَلَمْ تَكَلِّمْهُ حَتَّى تُوْفِّيتَ، وَعَاشَتْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِتَّةَ أَشْهُرٍ، فَلَمَّا تُوْفِّيتَ دَفَنَهَا زَوْجُهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) لَيْلًا، وَلَمْ يُؤْذَنْ بِهَا أَبَا بَكْرٍ، وَصَلَّى عَلَيْهَا عَلِيٌّ. وَكَانَ لَعَلَى مِنَ النَّاسِ وَجْهَةً حَيَاةَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَلَمَّا تُوْفِّيتَ اسْتَتَكَّرَ عَلِيٌّ وَجُوهَ النَّاسِ فَالْتَمَسَ مُصَالِحَةَ أَبِي بَكْرٍ وَمُبَايَعَتَهُ، وَلَمْ يَكُنْ بَايِعَ تِلْكَ الْأَشْهُرَ، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ أَبِي بَكْرٍ أَنْ أَتِنَا، وَلَا يَأْتِنَا مَعَكَ أَحَدٌ {كَرَاهِيَةً مَحْضَرِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)}، فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَا تَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَحْدَكَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَمَا عَسَاهُمْ أَنْ يَفْعَلُوا بِي، إِنِّي وَاللَّهِ لَا تَيْسَنَّهُمْ. فَدَخَلَ عَلَيْهِمْ أَبُو بَكْرٍ فَتَشَهَّدَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّا قَدْ عَرَفْنَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَضِيلَتَكَ، وَمَا أَعْطَاكَ اللَّهُ، وَلَمْ نَنْفُسْ عَلَيْكَ خَيْرًا سَاقَهُ اللَّهُ إِلَيْكَ، وَلَكِنَّكَ اسْتَبَدَدْتَ عَلَيْنَا بِالْأَمْرِ وَكُنَّا نَحْنُ

نَرَى لَنَا حَقًّا لِقَرَابَتِنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمْ يَزَلْ يُكَلِّمُ أَبَا بَكْرٍ حَتَّى فَاضَتْ عَيْنَا أَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا تَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لِقَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَصِلَ مِنْ قَرَابَتِي، وَأَمَّا الَّذِي شَجَرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأُمُوالِ فَإِنِّي لَمْ آلُ فِيهِ عَنِ الْحَقِّ، وَلَمْ أَتْرُكْ أَمْرًا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصْنَعُهُ فِيهَا إِلَّا صَنَعْتُهُ، فَقَالَ عَلَى لِأَبِي بَكْرٍ: مَوْعِدُكَ الْعَشِيَّةُ لِلْبَيْعَةِ، فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ صَلَاةَ الظُّهْرِ رَفَى عَلَى الْمَنْبَرِ، فَتَشَهَّدَ، وَذَكَرَ شَأْنَ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَتَخَلَّفَهُ عَنِ الْبَيْعَةِ وَعُدُّهُ بِالَّذِي اعْتَذَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ. وَتَشَهَّدَ عَلَى بَنِ أَبِي طَالِبٍ فَعَظَّمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ وَأَنَّهُ لَمْ يَحْمِلْهُ عَلَى الَّذِي صَنَعَ نَفَاسَةً عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَلَا إِنْكَارًا لِلَّذِي فَضَّلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ وَلَكِنَّا كُنَّا نَرَى لَنَا فِي الْأَمْرِ نَصِيبًا فَاسْتَبَدَّ عَلَيْنَا بِهِ، فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا، فَسَرُّ بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ، وَقَالُوا: أَصَبْتَ، فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى عَلَى قَرِيبًا، حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ الْمَعْرُوفَ. {الحديث: ٤٥٥٥ = ٤٥٤٣ ف.م. بخاری. فضائل الصحابة: ٣٧١١، ٣٧١٢، ٤٠٣٥، ٤٠٣٦، ٤٢٤٠، ٤٢٤١، ٦٧٢٥، ٦٧٢٦، أبو داود. خراج: ٢٩٦٨. نسائی. قسم الفیئ: ٤١٥٢. تحفة الأشراف: ٦٦٣٠}:

عائیشہ کی کچی ٹہبہ بکری صہدیق (رہزای خودایان فی بئ) فہرمووی: فاطیمہ کی کچی پیغہ مہر (دروودی خودای لہسہر بئ) ناردی بولای ٹہبہ بکری صہدیق (رہزای خودای فی بئ) کاتی بوو بہ جینشینی پیغہ مہر، داوی بہشہ کہ لہ پووری خوئی لی کرد، لہ کہ لہ پووری پیغہ مہر لہی ٹہو مفتہ مالہی کہ خودا رہخساندی بو پیغہ مہر کی خوئی، لہ مہدینہ، لہ دارایی و سامانی بہنی نہضیر و لہ زہوی و زاری فہدہک، کہ شاریکہ سئی قوناخ لہ مہدینہ وہ دوورہو لہو بہشہی کہ لہ پینج یہ کی دہستکہ وتی خہیہر دہمایہ وہ.

ٹہبہ بکریش فہرمووی: بوخوم لہ پیغہ مہر مہیستوہ دہیفہرمووی: (میراتو کہ لہ پوور لہ ئیمہ ناگیری، کہ دہستہی پیغہ مہر انین، ہہرچیمان لہ پاش بہجی بمینی خیرو خیراتہ، بہ لام بژیوی و گوزہرانی کہ سوکاری موحمہ مہد لہم سامانہ دہدری کہ ٹہم سامانہ ہیش بہشیکہ لہ بہیتولمال).

ئینجا ئەبوبەکر فەرمووی: بەخودا خۆم چیم دیوہ لە پیغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ) کە کردوویەتی لەم ماله، لەسەردەمی خۆیدا، لەخێرو لەژیواری مال و منالی و لە یارمەتیدانی کەسوکاری لەم ماله، منیش ھەروای ئی دەکەم و یەك شتی ئی ناگۆرم).

ئێتر ئەبوبەکر قاییل نەبوو کەھیچ شتی لەوہی کە فاطیمە داوای دەکرد پێی بدات، لەبەرئەوہ فاطیمە زوڤربوو لە ئەبوبەکر. زوھری کە ئەم فەرموودەییە لە عوروہی کورێ زوبەیرمەوہ، لە عانیشە ی پووریەوہ دەگێرێتەوہ دەفەرموی: ئێتر فاطیمە ھەتا مرد نە ھاموشۆی ئەبوبەکر کردو نە قسە ی لەگەڵدا کرد، وە فاطیمە لەپاش مەرگی پیغەمبەر شەش مانگ ژیا، کاتی فاطیمە مرد، عەلی مێردی بەشەو ناشتی، وەخۆی نوێژی تەرمی لەسەری کرد، وە ئەبوبەکر لەم بارەییەوہ ناگادار نەکردەوہ.

لەسەردەمی ژیانی فاطیمەدا، ئیمامی عەلی (رەزای خودایان ئی بێ) لەناو خەلکا، ریزو برەویکی باشی ھەبوو، کاتی فاطیمە کۆچی دوایی کرد، عەلی ھەستی کرد خەلکەکە وەك جارێ روویان خۆش نییە لەگەڵیا، لەبەرئەوہ ویستی خۆی ناشت بکاتەوہ لەگەڵ ئەبوبەکر و پەیمانی لەسەر قەبوولی جینشینی (خەلافەت) بدا پێی، چونکە لەماوہی ئەو شەش مانگە ی ژیانی فاطیمەدا پەیمانی نەدابوو پێی. جاوہلامی نارد بۆ ئەبوبەکر: کەسەردانی کەمان بکە، بەلام باکەست لەگەڵدا نەبێ، کەدییت بۆلامان، مەبادا کە عومەری کورێ خەتابی لەگەڵدا بجیت! عومەریش بە ئەبوبەکر فەرموو: بەزاتی خودا نابێ بەتەنھا خۆت بجیت بۆ ناویان، ئەبوبەکریش فەرموو: قابیلە چیم ئی دەکەن، بەزاتی خودا دەروم بۆلایان، جا ئەبوبەکر روشت بۆلایان، جا ئیمامی عەلی کەسەری باسی کردەوہ شایەتمانی ھینا، شایەتی دا لەسەر یەکتایی خودا و لەسەر قەبوولی پیغەمبەرایەتی موحەممەد، ئەو جا فەرموو: ئەو ئەبوبەکر! ئیمە باش دەزانین کەتۆ خاوەن قەدر و ریزی، وەدەزانین کەخودا خەلاتی گەورە ی پێ بەخشیوی، قەت لەسەر ئەو خێرو خۆشییە کەخودا بۆی رەخساندوویت بەخیلی و ھەسوودیما پێ نەبردوو، بەلام ئەوئەندە ھەیە، کەتۆ

تاکرہوانہ، بہیٰ راویٹر لہگہل ٹیمہدا، کاروباری جینشینیت قوٰستہوہ بۆ خوت، لہراستیدا ٹیمہ لہم رووہوہ خوٰمان بہخاوہن ماف دہزانین، لہبہر ئہو خرمایہتیہی کہہمانہ لہگہل موحمہمددا، کہ پیغہمبہری خودایہ (دروودی خودای لہسہر بئ) ئیتر عہلی ہہر بہردہوام بوو لہسہر گفتوگو لہگہل ئہبوبہکرا، ہہتا ئہبوبہکر دلی پربوو، ئہسہر بہچاوہکانیدا ہاتہ خواروہ ئہبوبہکریش کہ قسہی کرد فہرمووی: (سویندم بہیہزدانی پاک کہ گیانی منی والہدہستدا، حمزہدہکم کہ لہگہل خرمو خویشی حہزرتدا (دروودی خودای لہسہر بئ) زیاتر چاکہو پیاوہتی بکہم ہہتا لہگہل خرمانی خوٰمددا، ہہتا ئہوہی کہروویدا لہنیوانی منو لہنیوانی ئیوہدا، سہبارت بہو سامانانہی کہ لہپاش پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) بہجی ماون، من لہو لایہنہوہ دریغیم نہکردوہو لہ شہقامہ ریٰی ہق لام نہداوہ، بۆ خہرج کردنی ئہو سامانانہ، پیغہمبہرم کردوہ بہسہر مہشق بۆ خوٰم، ہہرجی دیومہ کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) کردوویہتی لہو سامانانہ منیش ہہمان شتم کردوہ۔ جا عہلی بہ ئہبوبہکری فہرموو: وادہمان پاش نویژنی نیوہرؤبی، بۆ دانی پہیمانو ئہوکاتہ پہیمانی قبوولی خہلافہتی توٰ رادہگہیہنم، جاکاتی ئہبوبہکر بہرنویژنی نویژنی نیوہرؤی لہمزگہوتی پیغہمبہر کرد، سہرکہوتہ سہر دوانگہ(مینبہر)دکہی پیغہمبہرو شایہتمانی ہیئا، وہباسی خوٰی و عہلی کرد، وہ هوٰی چی بووہ کہ ہہتا ئیستا لہ پہیمانان دواکہوتووہ، وہ ئہو عوزرو پۆزشہی عہلی لہم لایہنہوہ ہیئایہوہ قہبوولی کرد پاشان داوای لیبورڈنی تاوانی بۆ ہہموان لہ خودای گہورہ کرد۔ جا عہلی کوری ئہبو طالیبیش شایہتمانی ہیئاو {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} ی کردو مافو ریژی ئہبوبہکری بہرز نرخاندو باسی ئہوہی کرد کہ ئہو ہہلوئیستہی کہبوویہتی لہگہل ئہبوبہکرا، لہپاش مردنی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) نہ لہبہر بہخیلی بردن بووہ بہ ئہبوبہکر، نہبۆ حاشاکردن بووہ لہو قہدرو ریژہی کہ خودای گہورہو بالا دہست خہلاتی کردوہ بہو، بہلام ٹیمہ بادہرمان وابوو کہ بہشیکمان ہہیہ بہکاروباری جینشینیت پیغہمبہرہوہ وہلی ئہوہمان لی زہوتکراوہ، لہبہرئہوہ لہدلہوہ دلگران بووین۔ ئیتر موسولمانان بہم

ثابتوونه و هیه شادمان بوون، وه فهرموویان بههعلی: چاکت کرد، پیکتات، ئیتر پاش نه وه که عهلی بهکاره که دا چوو وه، بهره بهره موسولمانانیش لههعلی نزیک دهبوونه وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۱۹۹۶ + تاج/۳، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۳۳۶۲}.

۱۱۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَنْوَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ».

{الحديث: ۴۵۵۸ = ۴۵۴۶ فم. تجرید/۳، لایه‌ره: ۲۷۴، رقم: ۱۱۴۳ = ۲۷۷۶، ۳۰۹۶، ۶۷۲۹. أبو داود. خراج: ۲۹۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۸۰۵}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای لهسه‌ر بن) فهرمووی: (که سوکاری من، له پاش مه‌رگی من، پارو پوول دابه‌ش ناکهن، هه‌رجیم له‌پاش به‌جیما خیره خیراته، ته‌نیا ژیه‌واری ژنه‌کانم و نازوو‌خه‌ی سه‌رکاره‌که‌می ئی ده‌رجی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۱۹۹۵}.

۹۱۶) باسی پشکی سواره و پیاده. (۴۵۶۱ - ۴۵۶۲)

باب: سَهْمَانُ الْفَارِسِ وَالرَّاجِلِ

۱۱۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَسَمَ فِي النَّفْلِ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِلرَّجُلِ سَهْمًا. {الحديث: ۴۵۶۱ = ۴۵۴۹ فم. تجرید/۳، لایه‌ره: ۳۱۰، رقم: ۱۱۸۲ = ۲۸۶۳، ۴۲۲۸. ترمذی. السير: ۱۵۵۴. تحفة الأشراف: ۷۹۰۷}:

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (رهزای خودایان ئی بن) فهرمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسه‌ر بن) ده‌سکه‌وتی جه‌نگی دابه‌ش کرد، به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کاندا، له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه: دوو پشکی دانا بۆ‌مین، یا بۆ ئه‌سپ و یه‌ک پشکی دانا بۆ سواره‌که‌ی، واته: سێ پشکی دانا بۆ سواری مایین و ئه‌سپ، پشکی بۆ خوی و دوو پشک بۆ مایینه‌که‌ی! به‌لام بۆ پیاده بۆ پیاوی پیاده یه‌ک پشکی دانا). {تاج/۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۴۹۴، ۴۴۹۳}.

۹۱۷) ژنو بهنده له تالانی جهنگ پشکیان بو دانانری وهك پشکی جهنگاوه رهکان، بهلام چکیکیان پی دهدری. منال و ژنیش ناکوژرین له کاتی جهنگا. مهگەر جهنگ بکهن یا ببن به ژیر پیوه. (۴۶۶۱ - ۴۶۶۸)

باب: لَا يُسْهَمُ مِنَ النَّسَاءِ مِنَ الْغَنِيْمَةِ وَيُحْذَرُ (حکم) قَتْلُ الْوُلْدَانِ فِي الْغَزْوِ
 ۱۱۵۱- عَنْ يَزِيدَ بْنِ هُرْمَزٍ: أَنَّ نَجْدَةَ كَتَبَتْ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ يَسْأَلُهُ عَنْ خُمْسٍ خِلَالِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَوْلَا أَنْ أَكْتُمَ عِلْمًا مَا كَتَبْتُ إِلَيْهِ، كَتَبَ إِلَيْهِ نَجْدَةُ: أَمَّا بَعْدُ، فَأَخْبِرْنِي هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَغْزُو بِالنِّسَاءِ؟ وَهَلْ كَانَ يَضْرِبُ لَهُنَّ بِسَهْمٍ؟ وَهَلْ كَانَ يَقْتُلُ الصَّبِيَّانَ؟ وَمَتَى يَنْقُضِي يُثَمُّ الْيَتِيمَ؟ وَعَنِ الْخُمْسِ لِمَنْ هُوَ؟ فَكَتَبَ إِلَيْهِ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَتَبْتُ تَسْأَلُنِي: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَغْزُو بِالنِّسَاءِ؟ وَقَدْ كَانَ يَغْزُو بِهِنَّ، فَيُدَاوِينَ الْجَرْحَى وَيُحْذِرُ مِنَ الْغَنِيْمَةِ، وَأَمَّا بِسَهْمٍ فَلَمْ يَضْرِبْ لَهُنَّ، وَإِنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ يَقْتُلُ الصَّبِيَّانَ، فَلَا تَقْتُلُ الصَّبِيَّانَ، وَكَتَبْتُ تَسْأَلُنِي: مَتَى يَنْقُضِي يُثَمُّ الْيَتِيمَ؟ فَلَعَمْرِي إِنْ الرَّجُلَ لَتَنْتَبِتَ لِحْيَتُهُ وَإِنَّهُ لَضَعِيفُ الْأَخْذِ لِنَفْسِهِ ضَعِيفُ الْعَطَاءِ مِنْهَا، فَإِذَا أَخَذَ لِنَفْسِهِ مِنْ صَالِحِ مَا يَأْخُذُ النَّاسُ فَقَدْ ذَهَبَ عَنْهُ الْيَتَمُ، وَكَتَبْتُ تَسْأَلُنِي عَنِ الْخُمْسِ لِمَنْ هُوَ؟ وَإِنَّا كُنَّا نَقُولُ: هُوَ لَنَا، فَأَبَى عَلَيْنَا قَوْمُنَا ذَاكَ. {الحديث: ۴۶۶۱ = ۴۶۴۹ فم:}

یهزیدی کوری هورموز (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: نهجدهی ههرووری، که سهروکی تاقمهیهکی گهوره بوو لهخه واریجهکان، نامه ی نووسی بو ئیبنو عههباس (رهزای خودایان لی بن) پرسیار ی ئەم پینج شته ی لی کرد. ئیبنو عههباس (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: دهرسم ببی بهشاردنهوهی زانستو بهکهتمی عیلم، ئەگینا وهلامم بو ی نهدهنووسییهوه، نهجده ئەمه ی بو ی نووسیبوو: لهپاش سوپاس و ستایش، پیم بل ی: ئایا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) ئافره تانی لهگه ل خو ی دهب رد بو غهزا یانا؟ وه ئایا پشکی بو یان داده نا له حاله تی بردنیاندا؟ وه ئایا له کاتی جهنگو غهزا کردندا، هه زه رت (دروودی خودای لهسه ر بن) مندالانی دهکوش ت؟ وه که ی هه تیو له هه تیوی دهرده چی؟ وه پینج یه ک بو کییه؟ ئیبنو عههباسیش (رهزای خودایان لی بن) ئەم وهلامه ی بو ی نووسییهوه: نامه ت بو من نووسیوه پرسیارم لی ده که ی: ئایا پیغه مبه ر غهزای به ژن

دهکرد یانا، بهائی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) ژنانی دهبرد بو غهزا، ئهركيان ئهوه بوو تیمارو دهرمان و چارهسهری زامارهكانیان دهکرد، له تالانیش بهخشیشی دهدانی، بهلام وهك پیاوان پشكیان بو دانهدهنرا، پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) مندالی نهدهگوست، وه تۆیش مهیکوژده، وه نامهیشت نووسیوه بو من دهپرسیت لییم: کهی ههتیو لهههتیوی دهردهچی، بهگیانی خووم پیاو ههیه که ریشی دهردی کهچی هیشتا چاكو خراپی خوئی نافامی، جا ههركاتی وهك ئهوه خهلكهی تر چاكو خراپی خوئی زانی، ئهوا لهههتیوی دهردهچی، نووسیویشته بووم، دهپرسیت لییم: پینج یهك هی کییه؟ نیمه راما و ابوو کهپینج یهك هی نیمهیه، که کهسوکاری پیغمبرین، بهلام هۆزهکهمان لهمهدا ملیان پیمان نهداو وه رازی نهبوون).
{تاج/۴، زنجیره: ۶۴ ژماره: ۴۵۱۶، چ/۴ = چاپی جوارهم}.

۹۱۸) بهردانی دیل به خورایی و به پیاوه تی. (۴۵۶۴ - ۴۵۶۵)

باب: فِي تَرْكِ الْأَسَارِ وَالْحَنِ عَلَيْهِمُ

۱۱۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْلًا قَبْلَ نَجْدٍ، فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ مِنْ بَنِي حَنِيفَةَ يُقَالُ لَهُ: ثُمَامَةُ بْنُ أَثَالٍ سَيِّدُ أَهْلِ الْيَمَامَةِ فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ لَهُ: «مَاذَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ؟» فَقَالَ: عِنْدِي يَا مُحَمَّدُ خَيْرٌ، إِنْ تَقَتَّلْتَ تَقَتَّلْتُ ذَا دَمٍ، وَإِنْ تَنْعِمْتَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ كُنْتُ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى كَانَ بَعْدَ الْعَدِ، فَقَالَ: «مَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ؟» قَالَ: مَا قُلْتُ لَكَ، إِنْ تَنْعِمْتَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقَتَّلْتَ تَقَتَّلْتُ ذَا دَمٍ، وَإِنْ كُنْتُ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى كَانَ مِنَ الْعَدِ، فَقَالَ: «مَاذَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ؟» فَقَالَ: عِنْدِي مَا قُلْتُ لَكَ: إِنْ تَنْعِمْتَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقَتَّلْتَ تَقَتَّلْتُ ذَا دَمٍ، وَإِنْ كُنْتُ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَطْلِقُوا ثُمَامَةَ»، فَانْطَلَقَ إِلَى نَخْلٍ قَرِيبٍ مِنَ الْمَسْجِدِ فَاعْتَسَلَ، ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

وَرَسُولُهُ، يَا مُحَمَّدُ وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى الْأَرْضِ وَجْهٌ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ وَجْهِكَ فَقَدْ أَصْبَحَ وَجْهُكَ أَحَبَّ الْوُجُوهِ كُلِّهَا إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ دِينٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ دِينِكَ، فَأَصْبَحَ دِينُكَ أَحَبَّ الدِّينِ كُلِّهِ إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ بَلَدٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ بَلَدِكَ، فَأَصْبَحَ بَلَدُكَ أَحَبَّ الْبِلَادِ كُلِّهَا إِلَيَّ، وَإِنْ خِيلَكَ أَخَذْتَنِي وَأَنَا أُرِيدُ الْعُمَرَةَ فَمَاذَا تَرَى؟ فَبَشَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَمَرَهُ أَنْ يَعْتَمِرَ، فَلَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ، قَالَ لَهُ قَائِلٌ: أَصَبَوْتَ، فَقَالَ: لَا، وَلَكِنِّي أَسْلَمْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَلَا وَاللَّهِ لَا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَامَةِ حَبَّةٌ حِنْطَةٍ حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ٤٥٦٤ = ٤٥٥٢ فم. تجريد ٤/، لا يهره: ٣٥٩، رقم: ١٦٠٧ = ٤٣٧٢، ٤٦٢٠، ٤٦٩٠، ٢٤٢٢، ٢٤٢٣. أبو داود. جهاد: ٢٦٧٩. نسائي. طهارة: ١٨٩. تحفة: ١٣٠٠٧}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای بێ) ھەرموو: ھەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) بڕکەیی سوارى بەرھەو نەجەد نارد، کەھاتنەوہ پیاویکی بەنى حەنیفەیان دیل کردبوو، لەگەڵ خۆیان ھینابووین، ناوی ئومامەى کورى ئوسال بوو، سەر گەورەى خەلکى یەمامە بوو، جا لەبەرئەوہى کە لەسەردەمى ھەزەرەتدا بەندیخانەیان نەبوو، چونکە ھوکمیان تا بلیى سادەو پێدادو عەدائەت بوو، پێویستیان بە پۆلیس و کەلەبجەو زیندان نەبوو، لەبەرئەوہ پیاوہکەیان بە کۆلەکەیی لە کۆلەکەکانى مرگەوتەوہ بەستەوہ...

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوو بۆلاى و ھەرموو پێی: ئەى ئومامە! پێت وایە چیت ئى دەکەین؟).

ئەویش گوتى: ئەى موحەممەد! ئومیدی خیرت ئى دەکەم: چونکە تۆ پیاویکی حەققانیت، لەبەرئەوہ، ئەوہى کەتۆ بیکوژى شایانى کوشتنە، وە ئەوہى کەتۆ پیاوہتى لەگەڵدا بکەى، مایەى سوپاس و شانازییە بۆى، خو ئەگەر پارەو مالێشت دەوئ، چەندە ھەزدەکەى داوا بکە دەیدەم پێت، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وازی ئى ھیناو بۆ دوو سبەى ھەرموو یەوہ پێی: ئەى سومامە! لات وایە کەچیت ئى دەکەم؟) ئەویش گوتى: ھەرئەوہیە کەپیم گوتیت: ئەوہى کەتۆ پیاوہتى لەگەڵدا بکەى، مایەى سوپاسە بۆ تۆو شانازییە بۆ ئەو، ئەوہى کەتۆ بیکوژى شایانى

پیغمبر (درویدی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (سومامه به‌ردهن).

جا كه سومامه دهچئ بۆ مهككه، بۆ كردنى عه مرهكهى، گوتيارى پيى دهلى:
ئوه له ئايىنى خۆت وهرگه راويت و بوويت به صابىئى، سومامه فهرمووى پيى:
نه خير نه بووم به صابىئى، به لام موسولمان بووم و ئايىنى پيغه مبهرى راست و
دروستى خودام وهرگرتوو، كه موحه ممه ده (درووى خوداى له سهر بئ) دسا به زاتى خودا، تا
ئيوه له سهر ئهم بارودوخه ناحه زانه بن له گه ئيسلامدا، يهك دهنك گهنم چييه،

له ولایتی یه مامه وه نایهت بۆتان، مه گهر کاتێ بێ بۆتان که رهمانهندی پیغه مبهری له سه ربی!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۵، ۴۵۲۸، چ/ ۴}.

۹۱۹) چۆلکردنی مه دینه له جووله که. (۴۵۶۶ - ۴۵۷۰)

باب: إجلاء اليهود من المدينة

۱۱۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ»، فَخَرَجْنَا مَعَهُ، حَتَّى جِئْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَنَادَاهُمْ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ يَهُودَ اسْلُمُوا تَسْلُمُوا»، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ! فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ أُرِيدُ، اسْلُمُوا تَسْلُمُوا»، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ! فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ أُرِيدُ»، فَقَالَ لَهُمُ الثَّالِثَةُ، فَقَالَ: «اعْلَمُوا أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنِّي أُرِيدُ أَنْ أُجْلِيَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأَرْضِ، فَمَنْ وَجَدَ مِنْكُمْ بِمَالِهِ شَيْئًا فَلْيَبِعْهُ، وَإِلَّا فاعْلَمُوا أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ». {الحديث: ۴۵۶۶ = ۴۵۵۴ فم. بخاری. جزیه: ۳۱۶۸. أبو داود. خراج: ۳۰۰۳}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای بی) فهرمووی: جارێ له مزگهوت بووین، چه زهرمت (دروودی خودای له سه ربی) هات بۆ ناومان و فهرمووی: (ئادهی بابروین بۆناو جووله که کان). جا له خزمه تیدا رویشتین و چووینه مالی مالوومه که یان. چه زهرمت (دروودی خودای له سه ربی) لهوێ راوه ستاو بانگی کردن و فهرمووی: (ئهی کوومه لهی جووله که! موسولمان ببن، سه ر ئاسووده و سه لامهت ده بن).

ئهوانیش بۆ ته فرده دان و چه واشه کاری گوتیان: ئهی باوکی قاسم! تو به ئه رکی سه رشانێ خۆت هه ئسایت و کاره که ت به ئیمه راگه یاند، ئیتر به رپر سیاریی ده که و پته سه رشانێ ئیمه!! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ربی) فهرمووی پیا یان: (دهی منیش مه به ستم ئه وه یه، که ئیوه دیان به و راستیه دا بنین و پێ له وه بنین که من پیم راگه یاندوون، دهی موسولمان ببن سه ر ئاسووده و سه لامهت ده بن). دووباره گوتیان وه: ئهی باوکی قاسم! تو به ئه رکی سه رشانێ خۆت هه ئسایت و کاره که ت

به ئیمه راگه یاند، ئیتیر بهر پرسیاری ده که ویتته سهرشانی ئیمه، نه وهک سهرشانی تو! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بن) فهرموویه وه: (دهی منیش نه وه دم دهوی). له سهری جاری سییه ما فهرمووی پیا: (بزانن که نه م خاکه هی خوداو پیغه مبه ری خودایه و مافی ئیوهی پیوه نییه، له راستیدا من دهمه وی نه م ولاته تان پی چۆل بکه م، له بهر نه وه نه گهر مائی، شتیکتان ههیه ساخی بکه نه وه و بيفروشن و به خووشی برۆن و ئیره چۆل که ن و سهری خو تان به لایه کا درکه ن! نه گینا باش باش لی تان روون و ناشکرا بی که نه م ولاته خاکی خوداو پیغه مبه ری خودایه و فری ئیوهی به سهر وه نییه و نه گهر به خووشی خو تان نه رۆن به زهبری شیرو تیر پیتان چۆل ده که ی ن و نه وسا ته وا و حالتان شر ده بی). {تاج/ ۴، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۴۵۶۶. چاپی چواره م}.

۹۲۰) ده رکردنی جووله که و گا وره کان له دورگه ی عه ره ب. (۴۵۶۶ - ۴۵۷۰)

باب: إخراج اليهود والنصارى من جزيرة العرب

۱۱۵۳ ب- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا تُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ حَتَّى لَا أَدْعَ إِلَّا مُسْلِمًا». {الحديث: ۴۵۶۹ = ۴۵۵۷ فم}:

عومه رى كورى خه تتاب (رهزای خودای ئ بن) فهرمووی: به گوپی خو م له ده می پیغه مبه رم بیست ده یفه رموو (دروودی خودای له سهر بن): (جووله که و گا ور له دورگه ی عه ره ب در ده که م و، موسولمان نه بی که سی تری تیا ناهیل م). {تاج/ ۳، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۳۵۶۵}.

۹۲۱) بریاری شهرع سه بارهت به وانه که جهنگ بهریا ده که ن و په یمان ده شکیتن.

(۴۵۷۱ - ۴۵۷۶)

باب: الحكم فيمن حارب ونقض العهد

۱۱۵۴ ب- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أُصِيبَ سَعْدُ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ يَقَالُ لَهُ ابْنُ الْعُرْقَةِ، رَمَاهُ فِي الْأَكْحَلِ، فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ يَعُودُهُ مِنْ قَرِيبٍ، فَلَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْخُنْدَقِ وَضَعَ السَّلَاحَ فَاعْتَسَلَ، فَاتَاهُ جَبْرِيلُ (عليه السلام) وَهُوَ يَنْفُضُ رَأْسَهُ مِنْ الْغُبَارِ، فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ؟ وَاللَّهِ مَا وَضَعْنَاهُ، اخْرُجْ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإَيْنَ؟» فَأَشَارَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، فَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَنَزَلُوا عَلَى حُكْمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِمُ الْحُكْمَ فِيهِمْ إِلَى سَعْدِ قَالَ: فَإِنِّي أَحْكُمُ فِيهِمْ أَنْ تُقَاتِلَ الْمُقَاتِلَةَ وَأَنْ تُسَبِّى الدَّرْبَةَ وَالنِّسَاءَ وَتُقَسِّمَ أَمْوَالَهُمْ، (قال هشام: قال أبي: فَأُخْبِرْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَقَدْ حَكَمْتُ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». وفي رواية: «حَكَمْتُ بِحُكْمِ اللَّهِ»، وَقَالَ مَرَّةً: «لَقَدْ حَكَمْتُ بِحُكْمِ الْمَلِكِ». {الحديث: ٤٥٧٣ = ٤٥٥٩ فم. تخرید/٤، لایپرہ: ٢٩٣، رقم: ١٥٥٣ = ٤١٢١، ٣٠٤٣، ٣٨٠٤، ٦٢٦٢ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٥٢١٦}:

عائیشہ دایکی باوہرداران (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: لہروژی غہزای خہندہقا، سہعدی کوری موعاز پیکرا، پیاوئی لہ قورہیش ناوی ئیبنولعہریقہ بوو، تیریکی دا لہرہگی ژیان، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) چاتوئیکی لہناو مزگہوتدا بو ہلدا تا لہنریکہوہ خوئی زوو سہردانی بکا، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کاتی غہزای خہندہق تہواو بوو، گہرایہوہ بو مالہوہ، چہکی داناو خوئی شوُرد، حہزرتی جوہرائیل (سلاوی لی بی) تہشریفی ہات بوُلائی، تہپوتوُزی بہشداریی کردنی لہشہری غہزای خہندہقا لہسہرو گوئیلاکی خوئی دہتہکاند، بہ پیغہمبہری فہرموو: (نہوہ تو چہکت داناوہ، گواہ غہزا تہواو بووہ؟ سویندم بہخودا ئیمہی فریشتہ ہیشتا چہکمان دانہناوہو نہو چہکہی ہلماں گرتووہ بو بہشداری لہجہنگی خہندہقا، ہیشتا ہہروا پیماں، نادہی خوُتو سوپاکہت دہرجن بوُیان!).

پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (بوُکی دہرجین و بوُ کوئی؟). جوہرائیل ناماژہی کرد بوُ جووولہکہکانی بہنی قورہیظہ، کہبجی بوُ سہریان.

ہوُزی بہنی قورہیظہ لہکاتی غہزای خہندہقا، نہو پہیمانہی کہ ہہیانبوو لہگہل موسولمانانا، پہیمانہکہیان شکان، جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہفہرمانی خودا، کہ جوہرائیل بوُیہینابوو، لہشکری بردہ سہریان و بیست و پینج روُژ لہشکری

ئیسلاام دەورەیان دان و گەمارۆی قەلاکانیان دان، پاش شەپکی قورس، چاریان نەماو رازی بوون بەووە کە سەعدی کۆری موعاز ھەر بریارو ھوکمی دەربارە ی ئەوان دەرەکا، ئەوان پێی قاییل بن، چونکە ئەوسە ھۆزی سەعدی کۆری موعاز ھاوپەیمانی جوولەکەکانی بەنی قورەیزە بوون، جا جوولەکەکان لەسەنگەر و قەلاکانیان ھاتنە دەرەووە بەھەر بریارو ھوکمی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەربارە ی ئەوان دەری بکا پێی رازی بن، پێغەمبەریش بریارو ھوکمەکە ی ھەوالە ی سەعدی کۆری موعاز کردو ئەوی کرد بەسەریشک، کەھەرچی بریار ی، لەبارە ی ئەوانەووە دەرەکا، موسولمانان جێبەجێی بکەن و پابەندی ئەو بریارە ی سەعد بن. بەلام لەو دەمەدا سەعد لەوێ نەبوو، نارەیان بەدوایا ھات، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئە ی سەعد! ئەمانە تۆیان کردووە بە ھەم و سەریشک و بە فەرمان و بریار ی تۆ سەبارەت بە چارەنووسی ئەوان لەم شەڕەدا قاییل و رازین و ئێمەیش ھەروا).

سەعدیش فەرمووی: دەوا من ئەم بریارەیان بۆ دەدەم: کە جەنگاوەرەکانیان بکوژرێن و خاوە خێزانیان بکرین بەدیل و کوێلە و سامانەکانیشیان بکرین بەتالانی جەنگ و دا بەش بکرین بەسەر لەشکری ئیسلاما!).

ھیشامی کۆری عوروە ی خوشکەزای عائیشە فەرمووی: باوکم فەرمووی: ھەوالەم پێدرا، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەسەعد دەفەرمووی: (بەپێی فەرمانی خودای گەورە و سەرور ئەم فەمانەت دەرکرد سەبارەت بەوان!) لەگێرانی و ھەیکە: (بەپێی فەرمانی خودا، فەرمانت دا) لەگێرانی و ھەیکە تر دا: (بەپێی فەرمانی پادشای گەورە کە خودایە فەرمانت دەرکرد). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۵، ژمارە: ۳۴۶۸، ۳۴۶۹}.

۳۳- نامه‌ی کوچکردن و غزه‌وات

کتاب الهجرة والمغازي

(۹۲۲) کوچه‌که‌ی پیغهمبه‌رو نیشانه‌کانی پیغهمبه‌ر. (۷۴۳۸)

باب: فی هجرة النبي (صلى الله عليه وسلم) وآياته

{بروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۴۴۹، زنجیره: ۱۰۱ له ژماره: ۲۱۵۸ هه‌تا کو‌تایی باسه‌که‌}.

۱۱۵۵- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ إِلَى أَبِي فِي مَنْزِلِهِ، فَأَشْتَرَى مِنْهُ رَحْلاً، فَقَالَ لِعَازِبٍ: ابْعَثْ مَعِيَ ابْنَكَ يَحْمِلْهُ مَعِيَ إِلَى مَنْزِلِي، فَقَالَ لِي أَبِي: اَحْمِلْهُ، فَحَمَلْتُهُ وَخَرَجَ أَبِي مَعَهُ يَنْتَقِدُ ثَمَنَهُ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: يَا أَبَا بَكْرٍ حَدِّثْنِي كَيْفَ صَنَعْتُمَا لَيْلَةَ سَرِيتَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ، أَسْرَيْنَا لَيْلَتَنَا كُلَّهَا حَتَّى قَامَ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ، وَخَلَا الطَّرِيقُ، فَلَا يَمُرُّ فِيهِ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَتْ لَنَا صَخْرَةٌ طَوِيلَةٌ لَهَا ظِلٌّ لَمْ تَأْتِ عَلَيْهِ الشَّمْسُ بَعْدُ، فَزَلْنَا عَنْهَا، فَاتَيْتُ الصَّخْرَةَ فَسَوَّيْتُ بِيَدِي مَكَانًا يَنَامُ فِيهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ظِلِّهَا، ثُمَّ بَسَطْتُ عَلَيْهِ فِرْوَةً، ثُمَّ قُلْتُ: نَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَأَنَا أَنْفُضُ لَكَ مَا حَوْلَكَ، فَنَامَ، وَخَرَجْتُ أَنْفُضُ مَا حَوْلَهُ، فَإِذَا أَنَا بِرَاعِي غَنَمٍ مُقْبِلٍ بِغَنَمِهِ إِلَى الصَّخْرَةِ، يُرِيدُ مِنْهَا الَّذِي أَرَدْنَا، فَلَقِيْتُهُ، فَقُلْتُ: لِمَنْ أَنْتَ يَا غَلامُ؟ فَقَالَ: لِرَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، قُلْتُ: أَفِي غَنَمِكَ لَبَنٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَفَتَحْلُبُ لِي؟ قَالَ: نَعَمْ، فَأَخَذَ شَاةً، فَقُلْتُ لَهُ: انْفُضِ الضَّرْعَ مِنَ الشَّعْرِ وَالتُّرَابِ وَالْفَدَى، قَالَ: فَرَأَيْتُ الْبَرَاءَ يَضْرِبُ بِيَدِهِ عَلَى الْأُخْرَى يَنْفُضُ، فَحَلَبُ لِي فِي قَعْبٍ مَعَهُ كُثْبَةٌ مِنْ لَبَنٍ، قَالَ: وَمَعِيَ إِدَاوَةٌ أَرْتَوِي فِيهَا لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَشْرَبَ مِنْهَا وَيَتَوَضَّأَ، قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَرِهْتُ أَنْ أُوقِظَهُ مِنْ نَوْمِهِ، فَوَافَقْتُهُ اسْتَيْقَظَ، فَصَبَبْتُ عَلَى اللَّبَنِ مِنَ الْمَاءِ حَتَّى بَرَدَ أَسْفَلُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ مِنْ هَذَا اللَّبَنِ، قَالَ: فَشَرِبَ حَتَّى رَضِيتُ ثُمَّ قَالَ: «أَلَمْ يَأْنِ لِلرَّحِيلِ»؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: فَارْتَحَلْنَا بَعْدَ مَا زَالَتِ الشَّمْسُ، وَاتَّبَعْنَا سُرَاقَةَ بْنَ مَالِكٍ، قَالَ: وَنَحْنُ فِي جَلَدٍ مِنْ

الأَرْضِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَيْنَا، فَقَالَ: «لَا تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا». فَدَعَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَارْتَطَمَتْ فَرَسُهُ إِلَى بَطْنِهَا أُرَى، فَقَالَ: إِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكُمْ قَدْ دَعَوْتُمَا عَلِيَّ، فَادْعُوا لِي، فَاللَّهُ لَكُمْ أَنْ أُرَدَّ عَنْكُمَا الطَّلَبُ، فَدَعَا اللَّهُ، فَتَجَا، فَارْجَعَ لَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا قَالَ: قَدْ كَفَيْتُكُمْ مَا هَا هُنَا، فَلَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا رَدَّهُ، قَالَ: وَوَفَى لَنَا. {الحديث: ۷۴۳۸ = ۷۴۷۳ فم. بخاری. مناقب: ۳۶۱۵، ۳۶۵۲، ۳۹۰۸، ۳۹۱۷} :

ئەبو ئیسحاق فەرمووی: بیستم له بهرائی کوری عازیب (ردای خودایان لی بی)

دەیفەرموو: ئەبوبەکرێ صەدیق هات بۆلای باوکم بۆ مالهەوی کۆپانە وشتێکی لی کړی به سیازده درەم، به عازیبی باوکمی فەرموو: ئەم کورەتم له گەل بنیرە، که هەتا مالهەوم ئەم کۆپانەم بۆ هەلگرئ، باوکیشم فەرمووی به من: ئادەی بۆی هەلگرە، منیش هەلەم گرتو له گەلیدا رویشتین بهرەو مالی ئەبوبەکر، باوکیشم له گەلی هات هەتا به هەای کورتانەکهی لی وەرگری، باوکم عەرزی کرد: ئەی ئەبوبەکر! باسی ئەو شەوهم بۆ بکه که له شەوی کۆچا، له گەل پیغەمبەرەدا شەو رەویتان کرد؟ فەرمووی: بەلی باشە، ئەو شەو سەراسەر هەمووی بهرپۆه بووین، هەتا سبەینئ نیوەرپۆ، رێگەکه چۆل بوو، کهسی پیادا نەدەرپۆشت، له دوورەوه تاویرێکی گەورە دیژمان لیوه دەرکەوت، سیبەرێکی باشی هەبوو، هیشتا هەتاوی تاقی بهیانی لی نەدابوو، له لای ئەو تاویرە لاماندا، چووم له ژیر تاشە بهردهکهدا، له سیبەرەکهیدا، به دەستم نووستنگایه کم تهخت کرد بۆ خەوتنی پیغەمبەر (دروودی خودای

له سەر بی) که ئپۆسیک (فەرودیه ک)م تیا راخست، ئەوجا عەرزی حەزەرەتم کرد: ئەی پیغەمبەری خودا! فەرموو تو لیڕەدا بخهوه، من چاودیڤری ئەم دەوروبەرەم بۆ دهکەم، نه بادا ناحەزی لی بی، ئەویش نووست، منیش دەرچووم چاودیڤری دەوروبەرەکه دهکرد، تووشی شوانی رانه مەرپک بووم، رانه کهی دههینا بۆ بن تاویرەکه، ئەویش وهک ئیمه منهی سیبەری دهکرد، چووم بۆلای پییم گوت: کورە! تو شوانی کییت؟ گوتی: شوانی پیاویکی خەلکی مه دینه م، پییم گوت: ئەری لهرانه کهتا مەری شیردەری واتیادا؟ گوتی: بەلی. گوتم: دەتوانی بری شیرم بۆ

بدویشی؟ گوتی: بهائی باشه، جا مه‌پیکی گرت که بیدویشی، منیش پییم گوت: گوانه‌کانی بته‌کینه، باشیره‌که موو وخوئل و پیسی تی نه‌که‌وئ، نه‌بو ئیسحاق ده‌فرموئ: به‌رائم بینی لاسکایی ته‌کاندنی گوانی مه‌په‌که‌ی ده‌کرده‌وه، نه‌م ده‌ستی خوئی ددها به‌و ده‌ستیداو ده‌یته‌کاند، له‌کاسه‌یه‌کی دارینا، به‌قه‌د ژهمی شیري ئاژه‌لیکی شیرداری دویشی. نه‌بویه‌کر فهرمووی: خوشم جه‌وه‌نده‌یه‌کم پی بوو، ئاوم لی داده‌کرد بو خواردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رو بو ده‌ست‌نوژی، فهرمووی: جا گه‌پامه‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ر، بو بن تاویره‌که، جه‌زیشم نه‌ده‌کرد که خه‌به‌ری بکه‌مه‌وه، به‌لام که گه‌یشتمه‌لای روانیم خه‌به‌ری بوته‌وه، جا له‌جه‌وه‌نده‌که ئاوم کرده‌ ناو شیرده‌که، هه‌تا بنه‌که‌ی سارد بوو، نه‌وجا عهرزی جه‌زهرتم کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! بفهرموو له‌م شیراوه‌ نو‌ش بکه، نه‌ویش به‌دلی من لی خواردده‌وه. نه‌وجا فهرمووی: (نایا کاتی رویشتن نه‌هاتوو؟) گوتم: با کاتیه‌تی. فهرمووی: پاش نیوه‌پویه‌کی دره‌نگ که‌وتینه‌ ری.

سوراقه‌ی کوری مالیک ده‌بیستی که بی‌باوه‌په‌کانی قورده‌یش خه‌لاتیکی گه‌وره‌ دده‌دن به‌و که‌سه، که موحه‌مه‌دو نه‌بویه‌کر به‌ زیندوویی، یا به‌مردوویی ته‌سلیم به‌وان بکا، له‌به‌رئه‌وه خوئی پرچه‌ک ده‌کاو به‌سواری شوینیان ده‌که‌وئ به‌و نیازه، نه‌بویه‌کر فهرمووی: کاتی گه‌یشتینه‌ زه‌وییه‌کی ره‌قه‌نی سه‌خت، روانیمان وا سوراقه‌ وا به‌شوینمانه‌وه، عهرزی پیغه‌مبه‌رم کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! وا دوژمن گه‌یشته‌ سه‌رمان؟ فهرمووی: (خه‌مت نه‌بی خوامان له‌گه‌له‌).

پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نزای شه‌ری له‌ سوراقه‌ کرد، ئیتر هه‌ر چوارپه‌لی نه‌سپه‌که‌ی هه‌تا ژیر سکی رۆچوون به‌و زه‌وییه‌ ره‌قه‌ن و سه‌خته‌دا، وا ده‌زانم که شتیکی ئاوا رووی دا، جا سوراقه‌ گوتی: من ده‌زانم که ئیوه‌ دووعاتان لی کردووم، ئیستا دووعام بو بکه‌ن، سویندتان به‌خودا بو ده‌خوم که په‌یمان‌تان ده‌ده‌می، نه‌گه‌ر له‌م کاره‌ساته‌ رزگارم بی، نه‌ شوینتان به‌که‌س ده‌لیم و نه‌ده‌هیلیم که‌ستان شوین بکه‌وئ، جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نزای بو کرد له‌لای خودا و

رزگاری بوو، سوراځه‌یش به‌رهو پاش گه‌رايه‌وهو به‌هه‌ر که‌سې ده‌گه‌یشته، که‌بو
پيغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کر ده‌گه‌ران، ده‌یگوت: من ئه‌م ناوچه‌یه‌م پشک‌نیوه، پيويست
به‌ئيوه‌ ناکا، ئیتر به‌ هه‌ر که‌سې ده‌گه‌یشته به‌ره‌ودوا ده‌یگه‌رانه‌وه. فه‌رمووی:
له‌راستیدا سوراځه به‌ئینه‌که‌ی خو‌ی که‌ پیمانی دا برديه‌ سه‌ر. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۱،
ژماره: ۲۱۶۱ + تاج/۲، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۶۳}.

۹۲۳) باسی غه‌زای به‌در. (۴۵۹۷)

باب: فِي غَزْوَةِ بَدْر.

{تاج/۴، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۴۵۸۲}

۱۱۵۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاوَرَ حِينَ
بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ، قَالَ: فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ تَكَلَّمَ عُمَرُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ،
فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ: إِنَّا تَرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ
نُخِضَها الْبَحْرَ لَأَخْضَناها، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَضْرِبَ أَكْبَادَها إِلَى بَرْكِ الْغَمَادِ لَفَعَلْنَا، قَالَ:
فَنَدَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ، فَانْطَلَقُوا حَتَّى نَزَلُوا بَدْرًا، وَوَرَدَتْ عَلَيْهِمْ
رَوَايَا قُرَيْشٍ، وَفِيهِمْ غُلَامٌ أَسْوَدُ لَبْنَى الْحَجَّاجِ، فَأَخَذُوهُ، فَكَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُونَهُ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ وَأَصْحَابِهِ؟ فَيَقُولُ: مَا لِي عِلْمٌ بِأَبِي سُفْيَانَ،
وَلَكِنْ هَذَا أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ ضَرْبُوهُ، فَقَالَ: نَعَمْ، أَنَا
أُخْبِرُكُمْ، هَذَا أَبُو سُفْيَانَ، فَإِذَا تَرَكُوهُ فَسْأَلُوهُ، فَقَالَ: مَا لِي بِأَبِي سُفْيَانَ عِلْمٌ، وَلَكِنْ هَذَا
أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ فِي النَّاسِ، فَإِذَا قَالَ هَذَا أَيْضًا ضَرْبُوهُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ يُصَلِّي، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ انْصَرَفَ وَقَالَ: « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَضْرِبُوهُ
إِذَا صَدَقْتُكُمْ، وَتَتْرَكُوهُ إِذَا كَذَبْتُكُمْ »، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « هَذَا
مَوْضِعُ فُلَانٍ ». قَالَ: وَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ هَا هُنَا وَهَا هُنَا، قَالَ: فَمَا مَاطَ أَحَدُهُمْ عَنْ
مَوْضِعِ يَدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۴۵۹۷ = ۴۵۸۵ فم: }

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (خو‌شنوودی خودای لی بی) فه‌رمووی: کاتی پيغه‌مبه‌ر

(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ژنه‌وتی که‌وا ئه‌بو سو‌فیان به‌ زه‌واریکی گه‌وره‌ی بازراگانییه‌وه،

لەشامەو دەگەرپیتەو دە بۆ مەككە، راویژو پرسو رای بەیارانی خۆی کرد: ئایا برۆین بۆیان یانا، لەپیشدا ئەبوبەکر قسەى کرد، بەلام پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە قسەگەى ئەو قتیاتی نەکرد، دوا ئەو عومەر قسەى فەرموو، دیسان بەقسەى ئەویش فەرامۆشی بۆ نەهات، جا سەعدی کورێ عوبادە هەلسایەو، فەرمووی: قوربان! ئەى پیڤەمبەرى خودا! دیارە کەرووی دەمت لەئیمەیه و لەم راویژە مەبەستت ئەوێهە کە دەمو دووی ئیمە تاقى بکەیتەو، دەى بەو کەسە کە گیانى منى وا لەدەسا ئەگەر تۆ بفەرمووی کە بە وڵاخەکانمانەو تاو بدەینە ناو نیڕینەى ئاوی دەریا، بەبێ پەروا، بەبێ چەندو چوون تاو دەدەینە ناوی و مادام فەرمانى تۆى لەسەربى، کۆ لەهیچ ناکەینەو، یا ئەگەر تۆ بفەرمووی کە هەتا بنعیز، یا هەتا بنى دنیا ماینو ئەسپو وڵاخەکانمان بەدواى دوژمندا غاربەدین، ئەوا بەبێ سیی و دووکردن بەچوار نالە تا ئەوئ غاریان دەدەین و بەبێ پەروا دوژمن لە هەرکۆئ بێ دەچینە وێزەى، بزانه ئیمە سەرمان لەرپیتایە! ئەى پیڤەمبەرى خودا! ئەى خۆشەویست! دل لەدل نەدەى، لەتۆ فەرمان و لەئیمە بەجیھێنان!

فەرمووی: ئیتەر پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تیتزى کردینەو دەو تیتزى کردین، هەتا کەوتینە رۆ و رۆشتین هەتا لەشکرەکەمان گەیشتە بەدرو لەوئ لایاندا، لەوئ ئاوکیشەکانى قورەیش هاتن بۆ ئاو بردن، خولامیکى رەشیان تیاوو هی خیلێ بەنى حەججاج بوو، هاوړیکانى پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گرتیان و پرسىاری ئەبو سوفیان و کاروانەکەیان ئى کرد، گوئى: ئاگام لە ئەبو سوفیان نییە، بەلام ئا ئەو ئەبو جەهل و عوتبە و شەیبە و ئومەییەى کورێ خەلەفە لەگەل خەلکێکى زۆردا هاتوون بۆ جەنگ لەگەل ئیوهدا، کەواى دەگوت، لەوان وابوو کە دەیهوئ چەواشەیان بکا، لەبەرئەو دەستیان کرد بەلیدانى، ئەویش لەتواناندا دەیگوت: باشە راستتان پى دەلیم ئەو ئەبو سوفیانە، بەلام کەوازیان ئى دەهینا و لییان دەپرسىیەو، هەمان قسەى پیشووئى خۆى دووبارە دەکردهو، ئیتەر هەروەها، لەوکاتەدا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) راوہستابوو نوێژى دەکرد، کەچاوى بەم حالە

کهوت سلاوی نویره کهی دایه وه و فهرمووی: (بهو کهسه که گیانی منی به دهسه، که یهزدانی مهزنه، نه م خولامه که قسهی راستان بو دهکا، نیوه لیی ددهدن و که درویشان بو دهکا وازی لی دهینن) لهپاشا فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بن): (نهمه شوینی کوشتنی فیساره کهسیانه و نهویش شوینی نهوه و نهوهی تریانه) حهزرت (دروودی خودای لهسهر بن) به دهستی لهسهر رووی عهردهکه لیرو لهوی حیگهی توپینی یهک بهیهکی نهو توپیوانه ی دیاری دهکرد.

نههس فهرمووی: هیچ کامیکیان لهو شوینه ی که پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بن) دهستی لهسهر داناو دیاری کرد، بو جیی کوژرانیان ههلیان نه بواردو ههر کهسه یان له حیگهی دیاری کراوی خویدا کوژران!!!.

۱۱۵۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بُسَيْسَةَ عَيْنًا يَنْظُرُ مَا صَنَعَتْ عِيرُ أَبِي سُفْيَانَ، فَجَاءَ، وَمَا فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: لَا أَدْرِي مَا اسْتَشْنَى بَعْضُ نِسَائِهِ، قَالَ: فَحَدَّثَهُ الْحَدِيثَ، قَالَ: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَكَلَّمَ فَقَالَ: «إِنَّ لَنَا طَلِبَةً، فَمَنْ كَانَ ظَهْرُهُ حَاضِرًا فَلْيَرْكَبْ مَعَنَا»، فَجَعَلَ رِجَالٌ يَسْتَأْذِنُونَهُ فِي ظَهْرَانِهِمْ فِي عُلُوِّ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: «لَا إِلَّا مَنْ كَانَ ظَهْرُهُ حَاضِرًا»، فَانْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ حَتَّى سَبَقُوا الْمُشْرِكِينَ إِلَى بَدْرٍ، وَجَاءَ الْمُشْرِكُونَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يُقَدِّمَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى شَيْءٍ حَتَّى أَكُونَ أَنَا دُونَهُ»، فَذَنَّا الْمُشْرِكُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُومُوا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ»، قَالَ: يَقُولُ عُمَيْرُ بْنُ الْحُمَامِ الْأَنْصَارِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ جَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: بَخٍ بَخٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا يَحْمِلُكَ عَلَى قَوْلِكَ بَخٍ بَخٍ؟» قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا رَجَاءٌ أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِهَا، قَالَ: «فَأَنْتَ مِنْ أَهْلِهَا»، فَأَخْرَجَ ثَمَرَاتٍ مِنْ قَرْنِهِ فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُمْ، ثُمَّ قَالَ: لَيْسَ أَنَا حَيِّتٌ حَتَّى أَكُلَ ثَمَرَاتِي هَذِهِ إِنَّهَا لِحَيَاةٍ طَوِيلَةٍ، قَالَ: فَرَمَى بِمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ التَّمْرِ، ثُمَّ قَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ. {الحديث: ۴۸۹۲ = ۴۸۷۷ ف.م. تجرید/ ۴، رقم: ۱۵۴۲ = ۴۰۴۶ فتح}:

ئەنەسى كۆرۈ مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: كاتى ھەۋال گەيشت بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەۋا كاروانىكى قورەيش بە سامانىكى زۆرەۋە لەشام دەگەرپتەۋە، دوورنىيە كە قورەيش ئەۋ سامانە لەدزى موسولمانان بەكاربەيىنى، جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بوسەيسەى كۆرۈ عەمرى ئەنصارى نارد، كە بچى بىى بە خەفىۋ ھەۋالەكانى ئەۋ كاروانە كە بەسەرۆكايەتى ئەۋ سوفيان بوو بدزىۋ بيانەيىنى بۆ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) جا بوسەيسەيش بەم ئەركە ھەئساۋ ھاتەۋە بۆلاى پىغەمبەر، لەۋ كاتەدا بەس من لەمالەۋە بوومو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەسى ترمان لەگەلدا نەۋو، ثابت فەرموۋى: نازانم ئەنەس فەرموۋى: كە ھەر منو پىغەمبەر لەمالەۋە بووين، يان فەرموۋى: بەس منو پىغەمبەر ھەندى لەھاۋسەرەكانى پىغەمبەر لەمالەۋە بووين، جا بوسەيسە ئەۋدى كە دەيزانى لەبارەى كاروانەكەۋە عەرزى پىغەمبەرى كرد: فەرموۋى: ئەۋسا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەمال دەرچوو بۇناۋ ھاۋرپىكانىۋ قسەى بۆ كردن و فەرموۋى: (دەرچوونىكمان ھەيە، دەرۋىن بۆ مەبەستى، ھەركەسىۋ ولاخى سۋارى ئامادەى ھەيە، با سۋارىۋ لەگەل ئىمەدا بەرەۋ ئەۋ مەبەستە دەرچى). ھەندى پىاۋ داۋاى مۇلەتيان لىى كرد، تا بچن ولاخەكانيان لەسەرۋى مەدينەۋە بەيىنەۋەۋە لەخزمەت پىغەمبەردا دەرچن بۆ ئەۋكارە، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (مەۋداى ئەۋەمان نىيە، كىۋ ولاخەكەى ئامادەيە، با ئەۋە خۆى ئامادە بكا، ھەتا زوو دەرچىن).

ئەۋجا پىغەمبەر ھاۋەلانى دەرچوون و لەپىش بتيەرستەكاندا گەيشتە سەر ئاۋەكەى بەدر، لەۋلاشەۋە لەشكرى بتيەرستەكان ھاتن و بەرابەر لەشكرى ئىسلام ۋەستان پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (كەستان پەلە لەھىچ مەكەن و لەخۆتانەۋە شتى مەكەن تاخۇم پىتان نەئىم) جا ھاۋبەش پەيداگەرەكان بەرە بەرە نزيكەۋە بوون، ئەۋجا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئادەى ھەستىن بۆ شادبوون بەۋ بەھەشتە بەرىنەى كەھەر پانىيەكەى بەقەد رووبەرى ئاسمانەكان و

زهوی دهبی!) فہرمووی: جا عومہیری کوری حہمامی ئہنصاری (رہزای خودای ئی بین) فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! فہرمووت بہہشتی پانییہکھی بہقہد رووبہری ئاسمانہکان و زہویہ؟ فہرمووی: (بہئی). عومہیر فہرمووی: (بہہ بہہ) حہزرت (دروودی خودای لہسہر بین) فہرمووی: (مہبہستت چییہ لہگوتنی ئہم بہہ بہہ؟ بہنیازی پاک دہیلیت یا بہنیازی تر؟) عومہیر فہرمووی: (نا بہخودا ئہی پیغہمبہری خودا! تہنہا بہمہبہستی ئہوہ دہیلیم کہمن لہخہلکی ئہو بہہشتہ بم و بہس بہئومیدی ئہوہ گوتہ!). پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بین) فہرمووی: (دہی تو بہہشتیت و یہکیکت لہدانیشتوانی ناو ئہو بہہشتہ).

جا عوومیمیر چہند دہنکی خورمای لہتیردانہکھی دہرہینا و دہستی کرد بہخواردن لییان، ئہو جا فہرمووی: (ئہوہندہ بریم کہ ہتا ئہم خورمایانہم بہتہواوی بخوم، ئہوہ ژیانیکی دوورو دریزہو تہواو نابی) جا ہہرچی خورمای پی مابوو، فریی داو دہستی کرد بہجہنگین و لہگہل دوژمندا جہنگا ہتا کوژراو شہید بوو. {تاج/۴، زنجیرہ: ۱۲، ژمارہ: ۴۳۰} + {تاج/۴، زنجیرہ: ۸۰، ژمارہ: ۴۵۶۲}.

۹۲۴) فریشتہی فریا، یاریدہی لہشکری نیسلام دہدن. کورینہوہی دیل بہدیل. یا بہردانیان بہرابہر بہسہرانہ، جہلالکردنی تالانی بو لہشکری نیسلام
باب: فِي الْإِمْدَادِ بِالْمَلَائِكَةِ وَفِدَاءِ الْأَسَارَى وَتَحْلِيلِ الْغَنِيمَةِ

۱۱۵۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ، نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَهُمْ أَلْفٌ، وَأَصْحَابُهُ ثَلَاثُمِائَةٍ وَتِسْعَةُ عَشَرَ رَجُلًا، فَاسْتَقْبَلَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقِبْلَةَ ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ فَجَعَلَ يَهْتَفُ بِرَبِّهِ: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِنِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعَصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ»، فَمَازَالَ يَهْتَفُ بِرَبِّهِ مَا دَامَتْ يَدَايِهِ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ حَتَّى سَقَطَ رِذَاؤُهُ عَنْ مَنْكِبَيْهِ فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ رِذَاؤَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى مَنْكِبَيْهِ، ثُمَّ التَزَمَهُ مِنْ وَرَائِهِ، وَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَذَاكَ مُنَاشِدُكَ رَبَّكَ فَإِنَّهُ سَيُنْجِزُ لَكَ مَا وَعَدَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ، فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ

الْمَلَائِكَةُ مُرْدَفِينَ)، فَأَمَدَهُ اللَّهُ بِالْمَلَائِكَةِ، قَالَ أَبُو زُمَيْلٍ: فَحَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَئِذٍ يَشْتَدُّ فِي أَثَرِ رَجُلٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ أَمَامَهُ، إِذْ سَمِعَ ضَرْبَةً بِالسَّوْطِ فَوْقَهُ وَصَوْتَ الْفَارِسِ يَقُولُ: أَقْدَمَ حَيْرُومَ، فَنَظَرَ إِلَى الْمُشْرِكِ أَمَامَهُ، فَخَرَّ مُسْتَلْقِيًا، فَنَظَرَ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ قَدْ خُطِمَ أَنْفُهُ وَشُقَّ وَجْهُهُ كَضَرْبَةِ السَّوْطِ فَأَخْضَرَ ذَلِكَ أَجْمَعُ، فَجَاءَ الْأَنْصَارِيُّ فَحَدَّثَ بِذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «صَدَقْتَ ذَلِكَ مِنْ مَدَدِ السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، فَقَتَلُوا يَوْمَئِذٍ سَبْعِينَ، وَأَسْرُوا سَبْعِينَ» (قَالَ أَبُو زُمَيْلٍ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَلَمَّا أَسْرُوا الْأَسَارَى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ: «مَا تَرَوْنَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى؟» فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، هُمْ بَنُو النِّعْمِ وَالْعَشِيرَةِ، أَرَى أَنْ تَأْخُذَ مِنْهُمْ فِدْيَةً فَتَكُونَ لَنَا قُوَّةٌ عَلَى الْكُفَّارِ، فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُمْ لِلْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا تَرَى يَا ابْنَ الْخَطَّابِ؟» قَالَ: قُلْتُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَرَى الَّذِي رَأَى أَبُو بَكْرٍ، وَلَكِنِّي أَرَى أَنْ تُمَكِّنَّا فَنَضْرِبَ أَعْنَاقَهُمْ، فَتُمْكِنَ عَلَيْنَا مِنْ عَقِيلٍ فَيَضْرِبَ عُنُقَهُ، وَتُمْكِنِي مِنْ فُلَانٍ (نَسِيبًا لِعُمَرَ) فَاضْرِبَ عُنُقَهُ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ أَيْمَةُ الْكُفْرِ وَصَنَادِيدُهَا، فَهُوَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا قَالَ أَبُو بَكْرٍ، وَلَمْ يَهُوَ مَا قُلْتُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ، جُنْتُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ قَاعِدَيْنِ وَهُمَا يَبْكِيَانِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي مِنْ أَى شَيْءٍ تَبْكِي أَنْتَ وَصَاحِبُكَ، فَإِنْ وَجَدْتُ بُكَاءَ بَكَيْتُ، وَإِنْ لَمْ أَجِدْ بُكَاءَ تَبَاكَيْتُ لِبُكَائِكُمَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَبْكِي لِلَّذِي عَرَضَ عَلَيَّ أَصْحَابُكَ مِنْ أَخْذِهِمُ الْفِدَاءَ، لَقَدْ عَرِضَ عَلَيَّ عَذَابُهُمْ أَدْنَى مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ»، - شَجَرَةٍ قَرِيبَةٍ مِنْ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) -، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ)، إِلَى قَوْلِهِ: (فَكُلُّوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا) فَأَحَلَّ اللَّهُ الْغَنِيمَةَ لَهُمْ. {الحديث: ٤٥٦٣ = ٤٥٥١ فم}:

نَبِينُو عَهْدِ عَبَّاسٍ (رَهْزَايِ خُودَايَانِ بَنِ) فَهَرْمُووى: عَوْمَهْرِى كُورِى خَهْتَتَاب (رَهْزَايِ خُودَايِ لَهْسَهْرِ بَنِ) گِیْرَایَه وه بَوْم فَهَرْمُووى: لَهْرُوْزِی غَهْزَايِ بَهْدَرْدَا، پِیْغَهْمَبَهْرِ (دِرُوودُو سَلَاوُو رَهْحَمَهْتُو مِیْهَرَهْبَانِیو سُوْزِی خُودَايِ گَهْوَرَهو سَهْرُوهرِی لَهْسَهْرِ بَنِو سَهْرُو گِیَانُو مَالُو مَنَالُو هَهْسَتْو نَهْسَتْ گَشْتِی بَهْقُورْبَانِی گَهْرْدِی بَهْرِیْیِ دِیْنِیکَهْرَانِی

گۆرۈ پىرۈزى بى) كاتى تەماشاي لەشكرى ناموسولمانەكانى كرد زۆر بوون، ھەزار كەس بوون، ھاوپىكانى خۆشى لەچاۋ ئەوانا زۆر كەم بوون، دەورى سى سەدو نۆزدە پىياۋ بوون، رووى كىردە روۋگە ھەردوۋ دەستى درىژكرد بەرەو روۋگە ھەردوۋ دەستى بەرزەو ھەردە، بەدەنگى بەرز دەستى كرد بەھاۋار كىردن لەخوداۋ دىفەر موو: (خودايە! ئەي پەرۋەردگارى گەورەم! ئەو بەلئىن و گەتەي كەداۋتە پىم، جى بەجى بىكە بۆم، خودايە! خۆت ئاگات لەبارو دۆخەكەيە، ئەگەر ئەم كۆمەلە موسولمانە بىفەوتى، ئىتر لەسەر پىشتى گۆي زەوى كەسى نامىنى كەتۆ بىپەرستى و بەندەيى ساغت بۆبكا).

ئىتر لەسەر ئەم شىۋەيە سەرگەرمى دووعاۋ نزاۋ پارانەو ھەردە لەخوداۋ دەستەكانى بەرز دەكرىنەو ھاۋارى لەخوداۋ خۆي دەكرىد، ھەتا بەرمالەكەي لەشانى كەوتە خوارى، ئەبۇبەكر چوۋ بەرمالەكەي ھەلگىرت و دايەو بەسەر شانباۋ لەپىشتەو ھاۋەشى پىادا كىرد و پىي فەر موو: ئەي پىغەمبەرى خودا! زۆر لالايتەو لەخوداۋ خۆت، ئىتر بەستە، بى گومان كەخودا ئەو بەلئىنەي داۋىتى پىت بۆتى بەجى دەھىنى، جا خوداۋ گەورە سەرۋەر ئەمەي ناردە خواردەو:

{إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ - سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ ۸/۹}. واتە:

ئالاي ھەق سەرگەوت و سەرى ناحەق شۆر بوو، ئەمەش لەۋكاتەدا بوو، كەئىۋ بەكولى دل و بەسۆزى سىنە لە خوداۋ خۆتان دەلالانەو ھاۋا ھاناۋ پەناتان لىي دەكرىد، ئەو ھەردوۋ خوداۋ گەورەش ھات بەدەنگتانەو ھەردە مەزگىنى سەرگەوتنى پى دان و فەر موو: ئەو بۆ دىلئايى ئىۋە، فەرىشتەي فەرىا لەپىشتان و لەپاشتانەو، كۆمەل كۆمەل، بەرودوا ھاتن و دىن بۆ يارمەتيتان، وا ھەزاريان گەيشتە جى و دابەزىن! ھەردوۋ ھەزارى تەرىش لەدوا ئەمانەو ھەردە ھەن بەرپىۋە.

ئىتر خوداۋ گەورە ھەردە لەم ئايەتەدا روۋنى كىردەو، بەھۆي فەرىشتەو كۆمەكى پىغەمبەرى كرد.

ئەبو زەمیل (كەناوی سىماكى ئەل-حەنەفىيە) كە ئەم فەرموودەيە لە ئىبنو عەبباسەو دەگىرپىتەو، دەفەرموئ: ئىبنو عەبباس گىرپايەو، بۆم، فەرمووى: لەرۆزى بەدردا، پىاوئىكى موسوئلمان دەنىشپتە سەر پىاوئىكى فرە خوا (هاوبەش پەيداكر - موشريك) لەو كاتەدا كەوا خەرىكە راوى دەنى، لەپەر لەژوور سەريەو لەلای ئاسمانەو شەققەى قەمچى و دەنگى تىخوړپىنى سواری دەبىستى، كە لەئەسپەكەى ژپىرى دەخوړئ، كەناوى ئەسپەكەى حەيزووم دەبى و يای ئى دەكاو تىى دەخوړئ: ئەى حەيزووم! پىشكەو.

موسوئلمانەكە تەماشا دەكا وا كابرأى بپەرست بەبى ئەوئ كە ئەم هيجى ئى بكا، لەخۆيەو بەپشتا دەكهوئ و لەسەر گازەردى پشت دەتلىسيئەو دەمرئ و سارد دەبىتەو، كە سەرنجى دەدا دەروانى وا لووتى كابرأ دابراو و روومەتى بەقەد جىگەى قەمچى فرىشتەكە شەق بوو و جىگەى قەمچىيەكە بە لووت و روومەتيەو، وەك خەتئ خوئنى تىزاو و شىن هەلگەراو، پىاو دەسپەسەو موسوئلمانەكە ئەنصارى بوو، ھاتە خزمەتى حەزرت (دروودى خوداى لەسەر بى) و ئەم داستانەى عەرزى كرد، فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (راست دەكەى! ئەو فرىشتەيە لەو ھىزەيە كە لەئاسمانى سىيەمەو ھاتوون، بۆ يارمەتیی ئىو!) ئەو رۆژ دەسپەسەو موسوئلمانەكان حەفتا كەسيان لە ناموسوئلمانەكان كوشت و حەفتا كەسيان ئى دىلكردن و سەركەوتن و پىرۆزىيەكى گەورەيان لەسايەى خوداى گەورەو تۆمار كرد.

ئەبو زەمیل فەرمووى: ئىبنو عەبباس فەرمووى: جا كاتى موسوئلمانان دىلەكانيان يەخسیر كرد لەرۆزى بەدردا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بە ئەبوبەكر و عومەرى فەرموو: (بۆ ئەم دىلانە ئىو راتان چۆنە؟). ئەبوبەكر فەرمووى: ئەى پىغەمبەر خودا! ئەمانە خزم و كەس و كارى خۆمان، ھەموو ئامۆزاو ھۆزى خۆمان، مەن وا بەباش دەزانم كە سەرانیان ئى وەرگىرى، ئەو فیدیە و سەرانیە دەبى بەھیزو ھەناو بۆمان بەرابەر بەكافران، سا بەلكو خودايش بیانھىنئیتە سەر رىئى ئىسلامەتى، جا حەزرت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: ئەى عومەر! ئەى تۆ رات

چۆنە، تۆ دەلیی چی؟ فەرمووی: نەبەخودا ئەی پیغەمبەری خودا! من رام وانییە، من ئەم رایە ی ئەبوبەکر بەباش نازانم، بەلام من رام وایە کەتۆ ریگەمان بەدەیت و فەرمان بکەیت کە یەکە یەکە بەدین لەگەردنیان، عەقیل بەدرە دەست عەلی برای کە لەگەردنی بدات، وە فیسارە کەس کەخزمی منە، بیدەرە دەست من تا بەدەستی خۆم بەدەم لەگەردنی، چونکە ئەمانە سەرۆک و پیغەشەوای میللەتی کوفرن و گەورە گەورەکانی جیهانی بێ ئایینین، ئەگەر ئەمانە سەرەو نگوون بکری، قەلای کوفرو بپەرستی دەتلیسیتەو!

عومەر (رەزای خودای ئی) فەرمووی: بەلام پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خوشی حەزی لەقسەکە ی ئەبوبەکر زیاتر بوو، وەرۆر هەوەسی لەقسەکە ی عومەر نەبوو، وە لەئەنجامدا رایان هاتە سەر وەرگرتنی سەرانی (فیدیە) کەچی بۆ سبەینی کەچوو بۆ خزمەتی حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) روانیم کەوا پیغەمبەر و ئەبوبەکر پیکەوە دانیشتون دەگرین، گوتە: ئەی پیغەمبەری خودا! پیم بەفرموو خۆت و هاوڕیکەت لەبەرچی دەگرین، ئەگەر بزانی گریان هەل دەگرێ ئەوا منیش لەگەڵتاندا دەگیرم، ئەگەرنا هەر هیچ نەبێ منیش لەبەر دلی ئیوہ خۆم دەکەمە گریان؟! ئەویش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بۆ ئەو دەگیرم کە هاوڕیکانی تۆ راویژیان بۆ کرد، کە سەرانی وەرگری لێ دیلەکانی بەدرو نەیانکوژین، ئەوہوو وامان کرد، بەلام ئەوہتانی لەپەنای ئەم درەختەدا کەوا لەپەنامدا، ئەو سزایە کەخودا ناردووێتی بۆیان، لەسەر ئەو راویژە پیم نیشاندر، جا خودای گەورەو سەرور ئەم نایەتەنە ی ناردە خواریوہ:

{ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ - الأنفال - ۶۸/۸ - ۶۹ } :

واتە: لەسەرەتای دامەزراندنی ئایینەوہ، نابێ پیغەمبەرانی و پەیرەوانیان چاویان لەمالی دنیا و پروپیستی ئەم کۆنە جیهانە بێ، یا خەریکی دیل راگرتن بن و

خویان بهشتی واوه خهریک بکهن، هه لویست زۆر ناسکه، که هه له کیس چوو له کیس دهچئو ناگه پته وه، دهش زهبرو زهنگ بنوینو خوینی دوژمنی دینتان به لافاو برپژن، وا مه زانن که خودا خوین رشتنی زۆری پی خوشه نه، به لام خودا بهرژوهندی ئیوهی دهوی، خوی تهواناو دانایه، له هه موو که سی لهشت باشر ده زانی، چاوتان له فهرمایشتی نهوبی، گوئ به لاژگه لاژگی گیره شیوین مه دهن، که ده لئین: ناشتی سه رچاوهی به هه شتی هه ردوو جیهانه، له سه ر ئه مهی که کردتان خهریک بوو خودا تۆله یه کی گه وره تان لی بستین، به لام نامه ی ئه زه لی له و حوله حفووز فریاتان که وت، دهی بخۆن له ده سته که وتی ئه م جهنگه تان به حه لآلیو به پایکی، ئه م رازو گله ییه بوئه وه نییه که ئه وه تان لی حه رام بی، به لام سه ر رسته ی کار ئه وه یه که هه میسه له خودا بترسنو له فهرمانی دهرمه چن، به راستی خودای ئیوه گه لی لیبوردو میهره بانه).

نیت ئاوا به پیی ئه م نایه ته پیرۆزه ده سته که وتی جهنگی بیباوه رانی بو موسولمانان رهواو حه لآل کرد. {تاج/ ۴، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۴۵۷۸، ۴۵۷۹ + تاج/ ۴، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۸۷۸، ۳۸۸۹}.

۹۲۵) قسه کردنی پیغه مبه ر (دروودی خودای گه وره ی له سه ر بی) له گه ل

کوژراوانی بیباوه ره کانی غه زای به در له پاش مردنیان. (۷۱۴۰ - ۷۱۵۳)

باب: کلام النبى (صلی الله علیه وسلم) لقتلی بدر بعد موتهم

۱۱۵۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَرَكَ قَتْلَى بَدْرٍ ثَلَاثًا ثُمَّ أَتَاهُمْ، فَقَامَ عَلَيْهِمْ فَنَادَاهُمْ فَقَالَ: «يَا أَبَا جَهْلُ بْنُ هِشَامٍ، يَا أُمَيَّةُ بْنُ خُلْفٍ، يَا عُتْبَةَ بْنُ رَبِيعَةَ، يَا شَيْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ، أَلَيْسَ قَدْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا، فَإِنِّي قَدْ وَجَدْتُ مَا وَعَدَنِي رَبِّي حَقًّا؟ فَسَمِعَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَوْلَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَسْمَعُوا وَأَنَا يُجِيبُوا وَقَدْ جِئْتُمَا؟ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ وَلَكِنَّهُمْ لَا يَقْدِرُونَ أَنْ يُجِيبُوا»، ثُمَّ أَمَرَ بِهِمْ فَسُحِبُوا فَأُلْقُوا فِي قَلْبِ بَدْرٍ. {الحديث: ۷۱۵۲ = ۷۱۷۹ فم. تجريد ۱/ ۱۹۰، رقم: ۱۷۲}

= ۲۴۰، ۲۹۳۴، ۵۲۰، ۳۱۸۵، ۳۶۶۰، ۳۸۵۴، ۳۹۶۰. نسائی. جهاد: ۳۰۶ +
تجرید / ۴، رقم: ۱۵۲۷ = ۳۹۷۶ :

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) تاسى
رۆژ وازى لە كۆژراۋەكانى جەنگى بەدر ھىناۋ سەرى ئى نەدان، ئەوجا چوۋ بۆلای
لاشەكانيان، لەدىاريان راۋەستا، كە لاشەى بىست و چوار كەسيان بوو، لەگەورە
پىاۋانى بىباۋەرانى قورەيش، ئەوجا يەكە يەكە بەناۋى خۆيانەۋەو بەناۋى
باوكيانەۋە، بانگى دەكردن و دەيفەرموو: ئەى ئەبو جەھلى كۆرى ھىشام!، ئەى
ئومەييەى كۆرى خەلەف!، ئەى عوتبەى كۆرى رەبيعە!، ئەى شەيبەى كۆرى
رەبيعە!، ئەى فيسارى كۆرى فيسار! ئەى ئەۋەو ئەى ئەۋە! ئايا پەشيمانيتان حاصل
كردو ئىستا خۆزگە دەخوازن كە ئەم پەندەتان بەخۆتان نەدايەو لەدنيادا
موسولمان ببونايەو لەفەرمانى خوداۋ پىغەمبەرى خودا دەرئەچوونايەو ئەم رۆژە
رەشەتان بەسەر خۆتان نەھيئايە، دەى بزائن كەئەوا ئىمە لەسايەى خوداۋە بە
ئاۋاتى خۆمان گەشتىن و ئەو موزدەو بەلئىنەى كە خوداى خۆمان وادەى پىدابووين
دەستمان كەوت و بەچاۋى خۆمان ديمان، ديارە ئىۋەيش بەتۆلەى سەختى كارى
بەدى خۆتان گەشتوون و ئەو ھەرەشەو ئىش و ئازارو سزايەى كەخودا وادەو
بەلئىنى ئەۋەى پىتان دابوو بەچاۋى خۆتان دىتان!). كاتى ئىمامى عومەر گوۋى لەم
قسانەى پىغەمبەر بوو (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا!
قسەى چى لەگەل ئەم لاشە بى گيانانەدا دەكەى، ئەمانە چۆن گوۋيان لەقسەيەو
چۆن دەتوانن كە وەلام بەدەنەۋە، پاش ئەۋە كە مردوون و لاشەكەيان گەنيۋەو
بۆگەنى كردوۋە؟ ھەزرت (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (سوۋىندم بەو كەسە كەگيانى
منى بەدەسە، كە ديارە خوداى گەورەو سەرورە، ئەوانىش وەك ئىۋە ئاۋا گوۋيان
لەم قسانەى منە، بەلام ئەۋەندە ھەيە كەئەوان ناتوانن وەلام بەدەنەۋە!). ئەوجا
لاشەكانيان بەكش كردو فرەميان دانە ناو بىرى لە بىرە كۆنەكانى بەدرەۋە. (تاج: ۴،
زنجيرە: ۸۴، ژمارە: ۴۵۸۰).

(۹۲۶) باسی غەزای ئوھود. (۴۶۱۷ - ۴۶۲۳)

باب: فِی غَزْوَةِ أَحَدٍ

۱۱۶۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفْرَدَ يَوْمَ أَحَدٍ فِي سَبْعَةِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ، فَلَمَّا رَهَقُوهُ قَالَ: «مَنْ يَرُدُّهُمْ عَنَّا وَلَهُ الْجَنَّةُ؟ أَوْ هُوَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ؟». فَتَقَدَّمَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، ثُمَّ رَهَقُوهُ أَيْضًا فَقَالَ: «مَنْ يَرُدُّهُمْ عَنَّا وَلَهُ الْجَنَّةُ أَوْ هُوَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ؟» فَتَقَدَّمَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَلَمْ يَزَلْ كَذَلِكَ حَتَّى قُتِلَ السَّبْعَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِصَاحِبِيهِ: «مَا أَنْصَفْنَا أَصْحَابَنَا». {الحديث: ۴۶۱۷ = ۴۶۰۵ فم}:

ئەنەسەسى كورى مالىك (رهزای خودای بن) فەرمووی: لەروژی غەزای ئوھوددا، ناموسولمانەكان، پێغەمبەر و ھەوت كەس لە یاریدەدەران (ئەنصار) و دوو كەس لە كوچكاران (موھاجیرین) لە كۆمەڵەى لەشكرى موسولمانان دابەر دەكەن و ئابلووقەیان دەدەن، كە تەنگیان پێ ھەلەدەچنن پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ئەوێ بەریان بگرن بە ھەشت بۆ ئەو) یا دەفەرموێ: (ھەركەس پێشیان بێ بگرن و تەسیان پێ بداتەو، ھاوڕێی خۆم دەبێ لەبەھەشتا).

پیاوی لە یاریدەدەرەكان بۆیان دەچیتە پێشەوێ شەریان لەگەڵدا دەكاو ماوێ پێشیان پێ دەگرن ھەتا دەكوژن، دیسان لەشكرى بیاوھەرەكان زۆریان بۆ دیننەوێ تەنگیان پێ ھەلەدەچننەو، پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەمان فەرمایشتی پێشین دەفەرمویتەو، ھەمدیسان پیاوی تر لە یاریدەدەرەكان دەچیتە پێشەوێ پێشیان پێ دەگرن و دەجەنگن لەگەڵیان ھەتا ئەویش دەكوژن، ئێتر ئاوا لەسەر ئەم شیوێ، یاریدەدەرەكان ھەر ھەوتیان سەرچەم دەكوژن. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەدوو ھاوڕێ كوچكارەكانى خۆی دەفەرموێ: (بێ وێژدانیمان كرد لەگەڵ ئەم ھاوڕێ یاریدەرەماندا كە ئەوان یەكە یەكە كوژران و ئێمەش سەلامەت دەرچووین!).

۹۲۷) زامداربوونی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه‌ر بی) له روژه‌که‌ی غه‌زای
 ئوحووددا. (۶۱۷ - ۶۲۳)

باب: جرح النبي (صلى الله عليه وسلم) يوم أحد

۱۱۶۱- عَنْ أَبِي حَازِمٍ: أَنَّهُ سَمِعَ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيَّ يُسْأَلُ عَنْ جُرْحِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ؟ فَقَالَ: جُرْحَ وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُسِرَتْ رِبَاعِيَّتُهُ وَهَشِمَتْ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ، فَكَانَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَغْسِلُ الدَّمَ، وَكَانَ عَلَى بَنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَسْكُبُ عَلَيْهَا بِالْمِجَنِّ، فَلَمَّا رَأَتْ فَاطِمَةُ أَنَّ الْمَاءَ لَا يَزِيدُ الدَّمَ إِلَّا كَثْرَةً، أَخَذَتْ قِطْعَةً حَصِيرٍ فَأَحْرَقَتْهُ حَتَّى صَارَ رَمَادًا، ثُمَّ أَلْصَقَتْهُ بِالْجُرْحِ فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ). {الحديث: ۶۱۸ - ۶۰۶ ف.م. بخاری. جهاد: ۲۹۱۱، ۴۰۷۵، ۵۷۲۲}:

ئەبو حازم (روحه‌تی خودای ئی بی) فه‌رمووی: له‌سه‌هلی کوری سه‌عدی ئەل-ساعیدییم بیست، کاتی پرسیاری برینداربوونی پیغه‌مبه‌ریان له‌روژی ئوحووددا ئی کرد، فه‌رمووی: له‌روژی هه‌راکه‌ی ئوحووددا، ده‌موچاوی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) زامدار بوو، خویڤ به‌ده‌موچاویا هاته‌ خواره‌وه‌و ددانه‌ چوارینه‌ (روباعیه‌) که‌ی له‌ریزی لای راستی، له‌ خواره‌وه‌ شکا، خووده‌که‌ی له‌سه‌ریدا شکا، کاتی شه‌ر ته‌واو بوو، له‌شکری بی‌باوه‌رکه‌کان به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رانه‌وه‌ بو‌ مه‌که‌که‌، ژنان له‌مه‌دینه‌ ده‌رچوون، چوون بو‌ کو‌مه‌کی هاوه‌لان، فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ریش له‌گه‌لاینا بو‌ ئەم مه‌به‌سته‌ ده‌رچوو، جا‌عه‌لی له‌ قه‌لغانیکا ئاوی ده‌هیناو ده‌یکرد به‌ده‌ستی فاتیمه‌داو فاتیمه‌یش خوینه‌که‌ی ده‌شو‌ری، کاتی فاتیمه‌ (ره‌زای خودای ئی بی) که‌پروانی وا خوینه‌که‌ به‌ ئاوه‌که‌ زیاتر ده‌بی، چوو پر زو‌لی حه‌سیری هیناو سووتانندی و کردی به‌سووتوو، ئەوجا سووتوووه‌که‌ی دانا له‌سه‌ر زامه‌که‌، ئیتر خوینه‌که‌ وه‌ستایه‌وه‌).

{تاج/۳، زنجیره‌: ۷۰، ژماره‌: ۳۰۱۳ چاپی چواره‌م} + {تاج/۴، زنجیره‌: ۴، ژماره‌: ۳۷۷۷}.

۱۱۶۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُسِرَتْ رِبَاعِيَّتُهُ يَوْمَ أُحُدٍ، وَشَجَّ فِي رَأْسِهِ فَجَعَلَ يَسْلُتُ الدَّمَ عَنْهُ، وَيَقُولُ: «كَيْفَ يُفْلَحُ قَوْمٌ شَجُّوا نَبِيَّهُمْ، وَكَسَرُوا رِبَاعِيَّتَهُ، وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ؟» فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ). {الحديث: ۶۲۱ = ۶۰۹ ف.م. تجريد/۴، رقم: ۱۵۴۵ = ۴۰۶۸، ۴۰۶۹}:

ئەنەس (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەپوژی هەرای ئوحووددا، ددانی چوارینەى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەلای راستی ریزی خوارەوهى شكا، وه سەرى شكاو ناوچەوانى شكاو خوین بەروویدا هاته خوارەوه، خوڤ خوڤ خوینەكەى لەخوى دەسپرى و دەیفەرموو: (هۆزى كە نارەواىی ئاوا لە پیغەمبەرى خوڤان بكەن، سەرى بشكینن و رووى زامار بكەن و ددانە چوارینەكەى بشكینن، چۆن چۆنى سەر دەكەون و رزگارى دابین دەكەن، ئەمەيش لەكاتىكدایى كەئەو بانگیان بكا بەدلسۆزانە بۆلای رەحمەت و بەهرەو نیعمەتى باوەر بەخودا و رێگەى راستیان پى نیشان بدا، كەچى ئەوان بە پیچەوانەوه ئەو بانگ بكەن بۆناو ناگرى دۆزەخ).

جا بەم بۆنەیهوه خودا ئەم نایەتەى ناردە خوارەوه: {لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ} — ئالى عیمران — ۱۲۸/۳. {تاج/۴، زنجیرە: ۴، ژمارە: ۲۷۷۷، ۲۷۷۶}. بپروانە نەخشەى ددان لەژمارە: ۱۵۴۵ تەجرید، لاپەرە: ۲۸۲، بەرگی: ۴.

۹۲۸) لەپوژی غەزای ئوحووددا جوبرائیل و میکائیل لەباتى پیغەمبەر دەجەنگان.
(۵۹۶۱ - ۵۹۶۳)

باب: قتال جبریل و میکائیل عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ

۱۱۶۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): رَأَيْتُ عَنْ يَمِينِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَنْ شِمَالِهِ يَوْمَ أُحُدٍ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا ثِيَابُ بَيَاضٍ، مَا رَأَيْتُهُمَا قَبْلُ وَلَا بَعْدُ. يَعْنِي جَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ. وَفِي رِوَايَةٍ: يَقَاتِلَانِ عَنْهُ كَأَشَدِّ الْقِتَالِ. {الحديث: ۵۹۵۹ = ۵۵۶۰ فم. تجريد/۴/۲۸۱، رقم: ۱۵۴۳ = ۴۰۵۴ فتح الباری}:

سەعدى كورپى ئەبو وهقاص (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەپوژی شەرى ئوحووددا لەلای راستی پیغەمبەر و لەلای چەپیهوه، دوو پیاوی جل سپیم دى، شەرىكى زۆر گەرمیان بەدەورى حەزەرەتدا دەکردو ناگادارییان دەکرد، نە لەوهپیش ئەوانەم دیبوو، نە لەوهپاش دیمنەوه، ئەو دوو پیاوه حەزەرەتى جوبرائیل و میکائیل بوون).

{تاج/۴، زنجیرە: ۸۷، ژمارە: ۴۵۹۱}.

۹۲۹) خودا زور تووره یه له که سی پیغه مبهری خودا بیکوژی. (۴۶۲۴)

باب: اِشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى مَنْ قَتَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۱۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اِشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ فَعَلُوا هَذَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) », وَهُوَ حِينَئِذٍ يُشِيرُ إِلَى رَبَاعِيَّتِهِ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اِشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَجُلٍ يَقْتُلُهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَبِيلِ اللَّهِ ». {الحديث: ۴۶۲۴ = ۶۱۱۲ فم. تجريد/ ۴/ ۲۸۸، رقم: ۱۵۴۸ = ۴۰۷۳ فتح الباری}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای ن بِن) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بِن) فهرمووی: (رقو توورهیی خودا ته و او تاوی سه ندوو دژی ئه و کوومه لای که ئاویان له پیغه مبهری خودا کردوو) پیغه مبهری ئاماژه ی کرد بو ددانه چوارینه که ی خوی که له غه زای ئو خوددا هاوبه ش پهیدا که رهکان شکاند بوویان. ههروا فهرمووشی: (کووره ی رکو قین و قاری خودا، جوش دسه نیئت له ناستی ئه و که سه که پیغه مبهری خودا به ددهستی خوی بیکوژی، له پیناوی سه رکه وتنی ئایینی خودادا).

روونکردنهوه:

۱- له غه زای ئو خوددا کوومه لای پیکان له پیغه مبهری (دروودی خودای لهسهر بِن) کرا، چه ند زامیکی گه و ره گه و ره، له چه ند جیگه یه کی له شی کرا، ددهموچاوی زامار بوو، ددانه چوارینه ی له لای راستی ریژی خواره و ده ی شکا، سه ری شکا، لیوی خواره و ده ی زامار بوو، ته ویلی زامار بوو، دوو ئه لقه ی کلاو زریه که ی هه لچه قینه کولمی، کلاو زریه که ی له سه ری شکا، توخی کلاو ده ی ئه ژنوی لیبوود، ده وری حه فتا شمشیر بهر رووی که وت خودا له هه موویان پاراستی، ئوبه ییه ی کوری خه له ف هه لی کوتایه سه ری و هیرش ی بویردو سویندی خوارد، که ناگه ریته و ده هه تا موحه ممه د نه کوژی. پیغه مبهری (دروودی خودای لهسهر بِن) فهرمووی: (ئه و ناتوانی من بیکوژی به لکوو من ئه و ده کوژم).

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) له درزی زریه کهیه وه رمیکی تی سرهواند، بهرشوینی کاریگهری کهوتو وهک گا کهوته سهر زهوی و دهستی کرد به بۆره بۆر، کۆمه له کهی هه لیان گرتو بردیان، رۆژیکی نهبرد کهتۆپی و گیانی به دۆزهخ شادبوو. {بروانه: ته جريد/ ۴، لاپه ره: ۱۸۸. روونکردنه وه. فتح الباری رقم: ۴۰۷۳}.

۹۳۰ نازاردانی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) له لایه نی هۆزه کهیه وه.

(۴۶۲۵ - ۴۶۳۷)

باب: مَا لَقِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَدَى قَوْمِهِ

۱۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَهَا قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُحَدِّثُ؟ فَقَالَ: «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعُقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِ، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا بِ (قَرْنِ الثَّعَالِبِ) فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَشْتَنِي، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرَيْلُ، فَنَادَانِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلِكَ الْجِبَالِ، لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، قَالَ: فَنَادَانِي مَلِكُ الْجِبَالِ، وَسَلَّمْ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلِكُ الْجِبَالِ، وَقَدْ بَعَثَنِي رَبُّكَ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ فَمَا شِئْتَ؟ إِنْ شِئْتَ أَنْ أُطِيقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا». {الحديث: ۴۶۲۹ = ۴۶۱۷ فم. تجريد/ ۳/ ۴۲۴، رقم: ۱۳۰۳ = ۳۲۳۱، ۷۳۸۹ فتح الباری}:

عائیشه ی هاوسهری پیغهمبەر (دروودی خودای گه وره لهسهر پیغهمبهر و رمزای خودا لههه موو هاوسهره پاکیزه کانی) دهفه رموی: عهرزی خۆشه ویستم کرد: قوربان! ئە ی پیغهمبهری خودا! هیچ رۆژیکت بهسهرهاتوو که له رۆژی ئو خود سهختر بێت؟ فه رمووی: (لهم هۆزه ی تۆوه، که هۆزی قورهیشه، تووشی دهردی سهری و ئیش و نازاریکی ئیجگار زۆر بووم، بهتایبهتی له رۆزه کهی عهقه بهدا، ته و او

سه خله تيان كردم، مه به ستم ئهو رۆژهيه كه له عهقه بهيه مينادا خۆم پيشكهشی
 عهبدو ياليلي برای عهبدو كولال كرد، له پاشا چووم بۆلايان بۆ طائيفو ده رۆژ
 له ناويانا له طائيف مامهوه، له ویش ديسان داوام له خۆی و له هۆزه کهي که هۆزی
 ته قيف بوو كرد، كه ئيسلام ببن و ببن به پشت و په نای ئيسلام، به لām مرز میان
 نه داو به گوڤيان نه کردم و وه لām يکی زۆر ناشيرين و ناله باريان دامه وه، ئيتړ منيش
 به خه مباری و به په ريشانی، كه وتمه پړۆ و به بی ناگا ريگه م گرت به رو رۆيشتم، کاتي
 هۆشم هاته وه و به ناگا هاته وه، ته ماشام كرد وām له قه رنوله عاليب، كه سه رم
 هه لپري ته ماشام كرد وَا په له یی هه ور به را سه رمه وه را وه ستاوه و بووه به سي به ر
 بۆم، كه سه رنجمدا جو برائيلم له ناويدا بينی، جو برائيل بانگی لي كردم و فه رمووی:
 ئهی موحه ممه ده! يه زدانی هيژاو سه ر و در ناگای لي بوو، كه هۆزه كه ت چيان پي
 گو تيت و چۆنيان وه لām دايت ه وه، ئه وَا فريشته ی کي وانی بۆ نار دو ویت، چي
 فه رمان يكت هه يه پي بفه رموو، چۆن تۆ هه زده كه يت ناويان لي ده كا، جا فريشته ی
 کي وانی بانگی لي كردم و سلاوی لي كردم و فه رمووی: ئهی موحه ممه ده! خودا
 گو یي لي بوو كه هۆزه كه ت چۆن به ناشيريني وه لām میان دايت ه وه و دالده يان نه دايت،
 ئه وه من فريشته ی سه رکاری سه رچيا كانم و هه موو کي و و چيا كان به ده ستي منه و
 من به رپرسم لييان و به فه رمانی خودا له فه رمانی من دهر ناچن، په ر و در دگاری تۆ
 منی نار دو وه بۆلای تۆ، كه فه رمانت به چي به من جي به جي ده كه م، ئه گه ر ئاره زوو
 ده كه ی هه ردوو کي وه كه ته بخ ده كه م به سه رياندا، کي و ی ئه بو قوبه ييس و کي و ی
 قه يقوعان، كه شاری مه ککه ده كه وي ته نيوانيان ه وه دده م به يه كا، هه تا تاقيان لي
 دهر نه جي).

پيغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بڼ) پيی فه رموو: (خه ير! من شتي وَا داوا نا که م،
 به لکوو من ئوميد ده که م كه خودا له پشتی ئه مانه، كه دانيش تووی شاری مه ککه ن،
 نه وه یي بخاته وه، وه چه یي پهيدا بيی كه ئه وان خودا به رستن و، به تاك و ته نيای
 بزنان و هيچ هاو به شی بۆ دانه ني). {تاج/ ۴، زنجيره: ۸۲، ژماره: ۵۷۰}.

۱۱۶۶- عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَمِيتُ إِصْبِعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ، فَقَالَ:

هَلْ أَتَيْتَ إِلَّا إِصْبِعَ دَمِيتِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتِ

{الحديث: ۶۳۰ = ۶۱۸ فم. تجرید ۳/ ۲۸۵، رقم: ۱۱۵۴ = ۲۸۰۲ فتح الباری. ترمذی. تفسیر: ۳۳۴۵. تحفة الأشراف: ۳۲۵۰}:

جوندوبی کوری سوفیان (رهزای خودای بی) فهرمووی: له خزمه تی چه زره تدا بووم، له غه زایه کا، له ناو نه شکه و تیکا، په نجه یه کی چه زره ت (دروودی خودای له سهر بی) زامار بوو، خوینی لی هات، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) بو دلدا نه وهی په نجه ی، هه تا ئوقره بگری، له سهر ئیش و نازاره که ی فهرمووی:

هَلْ أَتَيْتَ إِلَّا إِصْبِعَ دَمِيتِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتِ

واته به شيعر له دهر ياکه ی خو ی کهره جه زه:

نه ی په نجه وایه پایه وو شوینت
له رلی خـودادا وازا خوینت

مه به ستي خو شه ويست (دروودی خودای له سهر بی) نه وديه: که له سهر شیوه ی موعجيزه، دلی په نجه ی خو ی بداته وهو، تی ی بگه یه نی که نه و ئیش و نازاره ی که پی گه یشتوو، له چاو هی تر دا هه زور که مه، به لام له گهل نه ویشدا به خوړایی ناروا، خوا بو ی حسیب ده کا به تی کو شان له ریگه ی خویدا). {تاج: ۴، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۴۲۱۷}.

روونکر دنه وه:

گهر چی له سهر چا وه کاند ا بوم روون نه بوویه وه، که په نجه ی ده ستي زامار بووه، یا هی قاجی، به لام له هه ندی گیرانه وه دا ئاماژه ی واتیادا، که په نجه ی پی بووی، وهک له ژماره (۶۱۴۶) ی صه حیچی بوخاریدا، به ده ق دده فرموی:

سَمِعْتُ جُنْدَبًا يَقُولُ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْشِي إِذْ أَصَابَهُ حَجَرٌ فَعَثَرَ فَدَمِيتُ إِصْبَعَهُ فَقَالَ: « هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتِ » .

۱۱۶۷- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابُ لَهُ جُلُوسٌ، وَقَدْ نُحِرَتْ جُزُورٌ بِالْأَمْسِ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: أَيُّكُمْ يَقُومُ إِلَى سَلَا جُزُورِ بَنِي فَلَانٍ فَيَأْخُذُهَا فَيَضَعُهَا فِي كَتِفِي مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَأَنْبَعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ، فَأَخَذَهُ، فَلَمَّا سَجَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَضَعَهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ، قَالَ: فَاسْتَزَحَّكُوا، وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَمِيلُ عَلَى بَعْضٍ، وَأَنَا قَائِمٌ أَنْظُرُ. لَوْ كَانَتْ لِي مَنَعَةٌ طَرَحْتُهُ عَنْ ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَاجِدٌ مَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ، حَتَّى انْطَلَقَ إِنْسَانٌ فَأَخْبَرَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَجَاءَتْ وَهِيَ جُورِيَّةٌ فَطَرَحَتْهُ عَنْهُ، ثُمَّ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِمْ تَشْتِمُهُمْ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاتَهُ رَفَعَ صَوْتَهُ ثُمَّ دَعَا عَلَيْهِمْ، وَكَانَ إِذَا دَعَا دَعَا ثَلَاثًا، وَإِذَا سَأَلَ سَأَلَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: « اللَّهُمَّ عَلَيكَ بِقُرَيْشٍ »، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا سَمِعُوا صَوْتَهُ ذَهَبَ عَنْهُمْ الضَّحْكُ، وَخَافُوا دَعْوَتَهُ، ثُمَّ قَالَ: « اللَّهُمَّ عَلَيكَ يَا أَبَى جَهْلٍ بْنُ هِشَامٍ، وَعُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، وَشَيْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، وَالْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، وَعُقْبَةُ بْنُ أَبِي مُعَيْطٍ (وَذَكَرَ السَّابِعَ وَلَمْ أَحْفَظْهُ) فَوَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْحَقِّ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ سَمَى صَرَغَى يَوْمَ بَدْرٍ، ثُمَّ سَحَبُوا إِلَى الْقَلْبِ قَلِيبَ بَدْرٍ، قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: الْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ غَلَطَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ. (الْحَدِيثُ: ٤٦٢٥ = ٤٦١٣ فم. تجريد البخارى ١/ ١٩٠، رقم: ١٧٢ = ٢٤٠، ٢٩٣٤، ٥٢٠، ٣١٨٥، ٣٦٦٠، ٣٨٥٤، ٣٩٦٠. نسائي. جهاد: ٢٠٦) :

نَبِيَنُو مَهَسَعُود (رهزای خودای لی بن) قهرمووی: پیغهمبهر (درودی خودای لهسهر بن) جاری له مهککه لهلای کهعبهدها نوپژری دهکرد، نهبو جههل و جهند هاورپییهکی لهوئی دانیشتبوون، روژی پیشوو تریش وشتری سهربرپا بوو، نهبو جههل گوتی: کامتان دهچی پرزانگی نهو وشته سهربرپاوه که دوینی نهو ماله سهریان برپوده پرزانگهکهیان لهلا مالان فری داوه، نهو پرزانگه دهینی و کاتی که موحه ممهده سهردادهنی له کورنووشدا، نهو پرزانگه لهسهر بوتهقهی ملی دابنی؟

به‌دترین کەسی ئەو کۆمەڵە دەریەری، چوو پرزانگو و خوڕو خۆینەکی
هیناو، کاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کورنووشی برد لەناو شانیدا داینا،
فەرمووی: نیتێ کردیان بەفشە و پیکەنین و لەبەر بەلاقرتی و پیکەنین لال و پال
کەوتن بەسەر یەکتەدا!!

بەیه‌کتیان دەگوت: ئەمە کەتنی تۆ بوو کردت بە موحەممەد!! منیش هەر
سەیرم دەکردن و دەسلاتی هیچیشم نەبوو، ئەگینا پرزانگەکەم لەسەر پستی فری
دەدا، حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر ئەو حالە لەکورنووشدا مایەو و سەری
هەڵنەبری، تا مروۆفی چوو بە فاطیمە کچی پیغەمبەری گوت حالەکە وایە،
فاتیمە ئەوکاتە منالکار بوو، کەهات فری داو، دەستی کرد بەجنیودان پێیان،
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کاتی نوێژەکە تەواوکرد، دەنگی هەڵپەری و نرای شەری
لی کردن، دەستووری حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو کە نزایەکی دەکرد سی جار
نزاکی دووبارە دەکرده‌و، کە شتیکیشی لەخودا داوا دەکرد سی جار داواکردنەکی
دووبارە دەکرده‌و.

جا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) سی جار لەسەر یەک بەدەنگی بەرز فەرمووی:
(خودایە! قورەیشم هەوالە قین و قاری تۆ کرد!). ئەوانیش کە گوێیان لەمەبوو لە
پیکەنین کەوتن و زۆر لەنزاو سکاڵاکە ترسان، دوا ئەو فەرمووی: (خودایە! ئەم
زەلامانەم هەوالە بەخەشم و قاری تۆ کرد: ئەبو جەهلی کورپی هیشام و عوتبە
کورپی رەبیعە و شەیبە کورپی رەبیعە و ولیدی کورپی عوقبە و ئومەییە کورپی
خەلەف و عوقبە کورپی ئەبو موعەیطو...). فەرمووی: (ئەو حەتەمیشی ژمارد
بەلام من ناوی حەوتەم لەبەر نەماوە). (حەوتەم: عەمارە کورپی ولید بوو -
عەینی).

ئێبنو مەسعوود (رمزای خودای لی بێ) فەرمووی: (دەوی بەو خودایە کە بەحەق
پیغەمبەری رەوانە کردووە، ئەو بەدبەختانە کە پیغەمبەر یەکە یەکە ناوی
هینان و ئەو نرای شەری لی کردن، بەچاوی خۆم چاوم پێیان کەوت لەرۆژی بەدردا

کوژرابوون، له‌ئەنجاما که لاکه‌کانیان به‌کیش کردن و توو‌ریان دانه ناو بیرە‌که‌ی به‌دره‌وه!

ئەبو ئیسحاق که ئەم فەرمووده‌یه ده‌گیرێته‌وه له عەمری کورپی مه‌یموونه‌وه، له ئیبنو مه‌سعووده‌وه، ئەبو ئیسحاق ده‌فەرمو‌ی: (لەم فەرمووده‌یه‌دا به وه‌لیدی کورپی عوتبه، به هه‌له‌ گوتراوه: وه‌لیدی کورپی عوتبه، راستیه‌که‌ی وه‌لیدی کورپی عوتبه‌یه، نه‌وه‌ک وه‌لیدی کورپی عوتبه. واته: به‌تی، نه‌وه‌ک به‌قاف). {تاج/۴، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۴۵۶۸}.

۹۳۱) نارامگرتنی پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ر نیش و نازاری هۆزو‌گه‌له‌کانیان.

(۶۱۱۷ - ۶۲۳)

باب: صَبَرُ الْأَنْبِيَاءِ عَلَى أَدَى قَوْمِهِمْ

۱۱۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرَبَهُ قَوْمُهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: «رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ». {الحديث: ۶۲۲ = ۴۶۱۰ فم. تجريد/۴/۷، رقم: ۱۳۸۷ = ۳۴۷۷، ۴۹۲۹}:

عه‌بدو‌للا‌ی کورپی مه‌سعوود (ره‌زای خودای ئی بن) فەرمو‌وی: (ده‌لێی هه‌ر له‌به‌ر چاومه، که‌چۆن چۆنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) لاسکایی پیغه‌مبه‌ری له پیغه‌مبه‌ره‌کانی ده‌کرده‌وه، که‌گه‌له‌که‌ی لییان دابوو، وه‌سه‌ریان شکاندبوو، وه‌ده‌مو‌چاویان خوینا‌وی کردبوو، خوینه‌که‌ به‌ده‌مو‌چاویا هاتبووه‌ خواره‌وه، هه‌زه‌رت (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) به‌په‌نجه‌ی خو‌ی رو‌خساری خو‌ی ده‌س‌ری و ته‌مسیلی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی ده‌کرد، که‌له‌پاش ده‌سد‌ریژی هۆزه‌که‌ی، خوینه‌که‌ی له‌رووی خو‌ی ده‌س‌ری، که‌چی له‌باتی نه‌وه‌ی نزای خراپیان ئی بکا، بۆیان ده‌پا‌رایه‌وه‌و ده‌یفه‌رموو: (رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ: خودایه‌! نه‌ی په‌روه‌ردگارم! لییان مه‌گره، له‌به‌ر نه‌زانی خو‌یا‌نه‌ که‌ئه‌مه‌ حا‌لی منه‌ به‌ده‌ستیانه‌وه‌!). {ریاض/۱، لاپه‌ره: ۵۶، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۶ + تاج/۴، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۴۵۹۶ ج/۴}.

۹۳۲) کوشتنی نه بو جهل. (۶۲۸ - ۶۳۹)

باب: قتل أبي جهل

۱۱۶۹ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَنْ يَنْظُرْ لَنَا مَا صَنَعَ أَبُو جَهْلٍ ؟ فَأَنْطَلِقْ ابْنُ مَسْعُودٍ فَوَجَدَهُ قَدْ ضَرَبَهُ ابْنَا عَفْرَاءَ حَتَّى بَرَكَ، قَالَ: فَأَخَذَ بِلَحْيَتِهِ فَقَالَ: أَنْتَ أَبُو جَهْلٍ؟! قَالَ: وَهَلْ فَوْقَ رَجُلٍ قَتَلْتُمُوهُ أَوْ قَالَ: قَتَلَهُ قَوْمُهُ؟ (قَالَ: وَقَالَ أَبُو مِجَلَزٍ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: فَلَوْ غَيْرُ أَكَّارٍ قَتَلْنِي). {الحديث: ۶۲۸ = ۶۲۶ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۲۶ = ۳۹۶۲، ۳۹۶۳، ۴۰۲۰} :

نه نهس (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهه رموی: (کی دهچی بزانی که نه بو جهل ماوه یا کوژراوه؟) ئیبنو مهسعوود دهچی ته ماشا دهکا وا دوو کوره که ی عهفراء که ناویان مهعازو موعه وویز بوو، به شمشیر لیان داوه و له په ل و پویان خستوو و خه ریکه سارد ده بیته ووه و دهمری. جا ئیبنو مهسعوود (رهزای خودای لی بی) ریشی دهگری و پیی دهلی: تو نه بو جهل هلیت؟ دهلی: به لی نهوم، جا چی تیایه، پیایو ئیوه بیکوژن، نه بو نهو شووریه و نه بو ئیوه شانازییه، یا دهلی: چی تیایه پیایو هوژی خو ی بیکوژی، به لام خوژگا پیایو کی پیایانه بیکوشتمایه و، به دهستی وهرزیرو سهپان نه کوژرامایه، که مه بهستی دوو کوره که ی عهفراء بوو، که له نه نصار بوون نه نصاریش خاوهن دهغل و دان و باخ و بولاخ بوون.

به ئیبنو مهسعوود دهلی: له وکاته دا که پیی ده نیته سهر ریسی ملی هه تا سهری له لاشه ی جیابکاته ووه، له وکاته دا پیی دهلی: نهی شوانه بچکوله ی ران! نهی بهرخه له وان! به راستی چوو پته سهر جیگه یه کی به رزی سهخت! دواتر ئیبنو مهسعوود هه ندی قسه ی تری له گه لدا دهکا و نه و جا به ته واوی دهیکوژی و به دوزخه ی شاد دهکا و، سهره که یی لی دهکاته ووه و دهیه نی بو خزمه تی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی). {تاج/ ۴، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۴۵۸۶، ج/ ۴}.

(٩٣٣) كُوشْتَنِي كِه عِبِي كُورِي نِه شَرَهَف. (٤٦٤٠)

بَابُ قَتْلِ كَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ

١١٧٠- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ»؟ فَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: أَتَذُنُّ لِي فَلَأَقُلَّ، قَالَ: «قُلْ»، فَأَتَاهُ، فَقَالَ لَهُ، وَذَكَرَ مَا بَيْنَهُمَا، وَقَالَ: إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ أَرَادَ صَدَقَةً، وَقَدْ عَنَانَا، فَلَمَّا سَمِعَهُ قَالَ: (وَأَيْضًا وَاللَّهِ لَتَمْلَأَنَّهُ، قَالَ: إِنَّا قَدْ اتَّبَعْنَاهُ الْآنَ وَنَكْرَهُ أَنْ نَدْعُهُ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى أَى شَيْءٍ يَصِيرُ أَمْرُهُ، قَالَ: وَقَدْ أَرَدْتُ أَنْ تُسَلِّفَنِي سَلَفًا، قَالَ: فَمَا تَرَهْنُنِي؟ قَالَ: مَا تُرِيدُ، قَالَ: تَرَهْنُنِي نِسَاءَ كُمْ، قَالَ: أَنْتَ أَجْمَلُ الْعَرَبِ، أَرَهْنُكَ نِسَاءَنَا؟! قَالَ: تَرَهْنُونِي أَوْلَادَكُمْ، قَالَ يُسَبِّ ابْنُ أَحَدِنَا، فَيُقَالُ: رَهْنٌ فِي وَسْقَيْنِ مِنْ تَمْرٍ، وَلَكِنْ تَرَهْنُكَ اللَّأَمَةُ، يَعْنِي السَّلَاحَ، قَالَ: فَنَعَمْ، وَوَاعَدُهُ أَنْ يَأْتِيَهُ بِالْحَارِثِ، وَأَبَى عَبْسِ بْنِ جَبْرِ وَعَبَادُ بْنُ بَشِيرٍ، قَالَ: فَجَاءُوا وَفَدَعُوهُ لَيْلًا، فَنَزَلَ إِلَيْهِمْ، (قَالَ سُفْيَانُ: قَالَ غَيْرُ عَمْرٍو قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ: إِنِّي لَأَسْمَعُ صَوْتًا كَأَنَّهُ صَوْتُ دَمٍ! قَالَ: إِنَّمَا هَذَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، وَرَضِيْعُهُ وَأَبُو نَائِلَةَ، إِنَّ الْكَرِيمَ لَوْ دُعِيَ إِلَى طَعْنَةٍ لَيْلًا لَأَجَابَ، قَالَ مُحَمَّدٌ: إِنِّي إِذَا جَاءَ فَسَوْفَ أُمِدُّ يَدِي إِلَى رَأْسِهِ، فَإِذَا اسْتَمَكَنْتُ مِنْهُ فِدُونَكُمْ) قَالَ: فَلَمَّا نَزَلَ، نَزَلَ وَهُوَ مُتَوَشِّحٌ، فَقَالُوا: نَجِدْ مِنْكَ رِيحَ الطَّيِّبِ، قَالَ: نَعَمْ، تَحْتَى فُلَانَةٌ هِيَ أَعْطَرُ نِسَاءِ الْعَرَبِ، قَالَ: فَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَشُمَّ مِنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَشُمَّ، فَتَنَاوَلَ فَشَمَّ، ثُمَّ قَالَ: أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أُعَوِّدَ؟ قَالَ: فَاسْتَمَكَنْ مِنْ رَأْسِهِ، ثُمَّ قَالَ: دُونَكُمْ، قَالَ: فَقَتَلُوهُ. {الحديث: ٤٦٤٠ = ٤٦٢٨ فم. تجريد/٤، رقم: ١٥٤٠ = ٤٠٣٧، ٢٥١٠، ٣٠٣١، ٣٠٣٢، ٤٠٣٢. أبو داود. جهاد: ٣٧٦٨. تحفة الأشراف: ٢٥٢٤}:

جَابِرِي كُورِي عَهْدِوَلَلَا (رمزای خودای لی بن) دهفه رموی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لمسه ر بن)

فه رموی: (کی ده توانی چاره ی که عبی کوری نه شرف بکاو له ناوی ببات، چونکه به راستی نازاری خوداو پیغهمبه ری خودا دهد؟). موحه ممه دی کوری مه سلمه مه دهفه رموی: نه ی پیغهمبه ری خودا! چه زده که ی که بیکورم؟ دهفه رموی: (به لی) فه رموی: به لام ریگم پی بده که شتی له باره ی تووه بلیم، که بی به هو ی نه وه که بهو فیله بیخه له تیتم و باوهر به قسه کانم بکا؟ فه رموی: (بی لی). جا موحه ممه دی

کورې مهسله مهش چوو بۆلای و پپی گوت: ئەى كهعب! ئەم پياوه (واته: پيغه مبهەر) هەر رۆژەى داواى شتيكمان لى دەكا، رۆژى داواى زهكاتمان لى دەكا، ئيتەر موحه ممهەد ههەندى باسى پهيوهەندى كۆنى نيوانى خۆى و نيوانى كهعبى بۆ كهعب كرد، ئەهوجا گوتى: بهراستى ئەم پياوه بيزارى كردووين، جا كه كهعب گووى لەم قسانه بوو گوتى: لەكويتانه، بهخودا ديسانيش زياتر لىي بيزار دەبن. موحه ممهەد فهرمووى: تازە ئيمه شويى كهوتوووين و تووشبوووين، چهزيش ناكهين ههروا بهبى مههانه وازى لى بهينين، جارى ههروا دەمينين ههتا بزانين كاروبارى ئەم پياوه بهكوى دەگات و دەبى بهچى، وه دەشمهوى چەند وهسقى خۆراكمان بهقهرز پى بدەيت. كهعب گوتى: بهلى باشه، بهلام دەبى بارتمه لەلا دابنييت، وتى: چيت دەوى كه لهجياتى بارتمه دابيني لهلالت؟ گوتى: ژنهكانتانه لەلا به بارتمه دابنين. گوتى: تۆ جوانترينى عهرهبيت، چۆن ژنت لەلا به بارتمه دابنين؟ لىت دلىنانين و دوايى ئابرووى خۆمان و ژنهكانمان دەچى. گوتى: كهواته كورې خۆتانم پى بدەن به بارتمه. گوتى: ئەهويش هەر ئەسته مه، سبهى جنيويان پى دەدەن و پىيان دەلن: ئەى بارتمه تەغارى، دوو تەغار خورما، شتى وا ريسواييه بۆ ئيمه، بهلام زريه، واته: چهك و شتى وات لەلا به بارتمه دادەنيين. كهعب گوتى: بهلى باشه.

موحه ممهەد بهلىنى دا بهكهعب كه لهگهەل ئەم زهلامانهدا بچى بۆلای، لهگهەل حاريشى كورې ئەهوس و ئەبو عهبسى كورې جهبرو عهبادى كورې بيشرو ئەبو نائيله كه براى شيرى كهعب بوو وهبراى شيرى موحه ممهەد ديش بوو. فهرمووى جا شهوى دەچن بۆلای و بانگى دەكەن كه دەرگايان لى بكاتهوه، ئەهويش بانگى كردن بۆناو قهلاكه و خوشى هاته خواروه بۆلايان، سوفيان كه ئەم فهرمووديه له عهمرهوه كه تابيعيه، له جابيرهوه كه صهحابيه دهگيرپيتهوه، سوفيان فهرمووى، لهكهسى تر نهوهك له عهمرى مامۆستام ئەمهەم بيستوه ئەو كهسهى تر فهرمووى: ژنهكهى عهمر پپی دەلى: بهم ناوهخته بۆ كوئ دهچيت؟ من دەنگى دپته گويم خويى لى دهتكى!!

كەعب وتى: خۇمانن: تەنیا موخەممەدى كۆرى مەسلەمە و براپەكى شیرى
 ئەو ئەبو ئائىلەيە، كەبرای شیرى من و موخەممەدى كۆرى مەسلەمەيە، پیاوی
 مەردیش بەشەو ئەگەر خولك بکرى بۇ پەتى سیدارەیش دەچى بە پیریهو!!
 موخەممەدى كۆرى مەسلەمە تەگبیر بۇ ھاوړپیکانى دەکاو دەلى: کاتى ھاتو
 بەتەواوی دەستم لەسەرى گیربوو، ئیوہ بواری مەدەن و بیکوژن. فەرمووی: کاتى
 لەقەلاکە دابەزى خۆى گۆرى بوو، جلى باشى لەبەرabo، خۆى پەرچەك کردبوو،
 پىيان گوت: قەت بۆنى خۆشى وەك ئەمەى ئەم شەوى تۆمان نەدیوہ، كەعب
 بەشانازییەوہ گوتى: فیسار ژنمە، كە بۆن خۆشترین و جوانترین ژنى عەرەبە.
 موخەممەد فەرمووی: رىگەم نادەى كەبۆنى ئەم بۆنە خۆشەى سەرت بکەم؟ كەعب
 گوتى: بفرموو، ئەویش خۆى بۆنى کردو، ئەوجا داى بەھاوړپیکانى ئەوانیش
 بۆنیانکرد. دیسان موخەممەد بەكەعبى گوتەوہ: مۆلەتم دەدەى كە جارپىكى تریش
 بۆنى ئەم بۆنە خۆشەى سەرت بکەم؟ گوتى: بەلى، جا كەچنگى لەسەرى گیربوو،
 گوتى: ئادەى داىگرن، ئەوانیش دایانە بەرشىرو بەشمشیر كوشتیان. لەپاشا گەرانەوہ
 بۇ خزمەتى پىغەمبەر و ھەوالەكەیان پى راگەیانند.

روونکردنەوہ:

- ۱- ھۆى كوشتنى كەعب دەگەرپیتەوہ بۇ كۆمەلى ھۆ، وەك ئەوہ كەعب پەیمانى
 دابوو بە پىغەمبەر، كە یارمەتى كەس نەدا لەدژى پىغەمبەر كەچى پەیمانەكەى
 نەبردە سەر و یارمەتى دوژمنەكانى پىغەمبەرى دەدا لەسەر دوژمنایەتیی
 پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) وەكى تریش زەمى پىغەمبەرى دەکردو جمینى پى دەدا.
- ۲- موخەممەدى كۆرى مەسلەمە ھاوہلیكى ریزدارى پىغەمبەرە، ئەنصارىیە،
 لەھۆزى ئەوسە، لەسەر دەستى موضەبى كۆرى عومەیردا لەپیش ھاتنى پىغەمبەر
 بۇ مەدینە ئیسلام بوو، لەكاتى گرىدانى پەیمانى براپەتیدا، پىغەمبەر کردى
 بەبراى ئەبو عوبەیدە، ئامادەى گشت غەزاكانى پىغەمبەر بووہ، جگە لەغەزای
 تەبووك، جارى لەغەزایەكا، پىغەمبەر کردى بەجینشىنى خۆى لەسەر مەدینە،

لەهەموو ئازاوەکانى پاش مەرگى پېغەمبەر كەنارەى گرتو لەگەڵ هېچ لایەنىكا بەشداری ئەو شەپرو شۆپانەى نەكرد. لەمەلى خۆیدا لە ئوردونى شام پیاوئ هەلى كوتایە سەرى، لەسالى چلو سى كۆچیدا كوشتى (رەزاو رەحمەتى خودای لى بى).

٣- لە فەتحوالبارى و عومدەتولقارى و سەرچاوەكانى تردا، بەدووورو درىزى باسى ئەو گەفتوگۆو تكاو قسەو باسانەى كە لەنىوان كەعبو ژنەكەیدا، لەم رووداوەدا روویان داو، لەو سەرچاوانەدا باسى ئەمانە كراو، هەرەك هۆى روونكردنەوێ كوشتنى كەعبو تاوانەكانى سەبارەت بە ئىسلام و موسوڵمانان كراو، جا وامنىش لەو روانگەوێ كە ئەم جۆرە داستانە دەبن بە پەندو ئامۆزگارى و هەتا هەتایە پەند لەم جۆرە پەندانە وەرەگیرى، ئەم یادگارەتان وەك خۆى لە جاشنامەوێ بۆ راگوێز دەكەم، كە لەزۆر روووەو لەمەى كەعبو ژنەكەى و هۆى كوشتنى كەعب دەكا:

لە شەستەكانا، لەناوچەى شوانى سەر بەكەركووك، سەرەك جاشىكى گەورە هەبوو، گونى گوندارى دەردەهینا، پیاویكى نەخویندەوار بوو، زۆر رقى لە شۆپرش و پېشمەرگەو كوردایەتى هەبوو، بەردەوام جنىوو هەپەشەى بۆ دلسۆزانى شۆپرش دەنارد، بەسەدان خەلكى هەژارى دەچەوسانەو، بە بیانووى ئەوێ كە مەیلی پېشمەرگەیان هەیه، كورپى خەلكى بەزۆرى زۆردارى دەكرد بەجاش، بەراستى سالى رەشەو تەحسین شاوھیس و مولاژم موھسىنى سەردەمى خۆى بوو!!

نەيسا گەلى كەسى بەكوشندا، گەلى گوندى كوردى سووتاندو رووخاند، گەلى عەرەب پەرسى كرد، گەلى شەپرى خویناوى لەگەڵ پېشمەرگەدا كرد، وەك تریش، وەك رەفتارى بەدى هەموو بېگانە پەرسىكە، لەجاش و لەناجاش، پېیهكى لە ئەمن و ئىستخبارات بوو، پېیهكى لەشەپرو تەعقىبى پېشمەرگەبوو، كۆمەلى جاشى درپى كوردى كەللە بۆشى شەپەنگىزى هەبوو، دەتگوت سەگى هەوشارن، كۆیان لەهېچ نەدەكردەو، پسپۆر بوون لەنامەردى و كورد كوشتن و دزى و جەردەپى و تالان و برۆدا!!

ئەم سەرەك جاشە، ناوی حوسەینی کوڭخا رەجەب بوو، ناسراو بوو بە (حسەى رەجەب!!) نموونەى كوردىكى خۇفرۇش بوو.

جا پاش زولم و زۆرىكى زۆر، لە ئەنجاما حسە خۇشى كۆزرا، لەگەل پۆل لە جاشەكانى، جا كابرا ئەوەندە ناوی پىس بوو، ئەوەندە ناوی بەخراپە زراپوو، تەرمەكەى خۇيان نەبردەو، لەترسى پىشمەرگە نەيان وىرا تەرمەكەى بەرنەو، بۆ ناو شوان، موستەشفا كەركووكى عەسكەرى، لەگەل كەسوكارەكەى، لەكەركووك ناستيان، نەبادا ئەگەر تەرمەكە ببنەو، بۆ ناو شوان پىشمەرگە گۆرەكەى ھەلبدەنەو، گۆر بەگۆرى بكەن، لە كەركووكىش نەيان وىرا لەگۆرستانى كوردەكان بىنيژن، لە گۆرستانى موصەللا، لە گۆرستانى توركمانەكان ناستيان!

من نوینەرى (م.ك.ع) بووم، ئامادەى رىو رەسمى ناستنەكەى بووم، وەمن نوپژى مردووم لەسەر تەرمەكەى كردو تەلقىنم خویند. وە بەفەرمانىكى عەسكەرى چەن رۆژى حەرەسیان بۆ گۆرەكەى دانابوو، نەبادا پىشمەرگە، یا كوردەكان گۆرەكەى ھەل بدەنەو، ئەتى پى بكەن!

تەنانەت ئىستىخبارات نیازیان ھەبوو كە گۆرەكەى مین (لوغم) رىژكەن، ھەتا لەكاتى ھەلدانەویدا، لەلایەنى كوردەكانەو، بتەقیتەو، بیانكوژیت، گوايە شتى وایان لەبارودۆخى تری ئاوادا تاقى كردۆتەو، شتى وا رووى داو!!

كۆمەلئى توركمان لەوئى بوون، كە لەحالەكە حالى بوون، بۆ تیگەیاندى یەكترى دەیانگوت: (ئەمە لە شەرە سەگى كوردەكان خۇيانا كۆزراو، لەترسى شەرە سەگى دوا مردن لیرە دەینیژن!!).

جا بەیتول قەصیدی ئەم باسە ئەمەیه:

(حسەى رەجەب ژنىكى گەنجى جوانى شوخ و شەنگى ھەبوو، دەنگىكى خۇشى ھەبوو، لەسەر گۆرەكەى زۆر بەدل و بەكۆل بۆى دەگریا و دەيلاواندەو، لەسەر شیوہى لاواندەو، دەیگوت:

ئاغا! رووی جاشه کانت رهش بئ، که پشتیان چۆل کردی و به کوشتیان دای، ئاغا!!
قربکه ویتته جاشه کانت، ئاغا! جاشه کانت ئەلئی رانی بئ شوانن، ئەلئی گایه لی بئ
گاوانن... ئای پیاوه که ئای!! به شیعریش دهیلاوانده وه دهیگوت:

چه ندهم پی ویت (ئاغا!) جاش بی وه فایه
به کوشتت ددهن به و تاقه خایه!
کویراییم دایه، کویرا! کویراییم دایه
کویراییم دایه کویرا! گۆرت ته نیا به!!

به ئ ئەگەر که عبو حسه ناپاکی و شهرفروشیان نه کردایه به پیشه، یا
ههرهیج نه بایه به گوپی ژنه کانی خۆیان بکردایه، ئاوا نه ده بوون به پهندی بسات!!
به راستی ئەم جۆره نوکه رانی بیگانه یانه، ئەم شیعره پر به پیستیانه:

جاشی مه جهوولی میلا هتی کورد
به که هری ژیمام، به جاشی مردم!!

ئه وهیش بزانی من هیچ کی شهیه کم له گه ل هیچ جاشیک و سه روک جاشیکا
نییه، به لام وه کامیرای شاراو ده چیم دیوه به چاوی خۆم ئەوه م نووسیوه، به هیوا
ئه وهی ئەگەر باشه بکری به سه ره مه شق، ئەگەر خراپه دووباره نه کریته وه. وه
ئێستا که به روازی ۲۲/۱/۲۰۱۰ ی زایینییه، ده ئیم: ئەگەر تۆلیم بپرسیت: (په یوهندی
ئەم پیشمه رگانه ی که ئێستا له گۆره پانی هوکمرانیان، به و پیشمه رگانه ی که ئێستا
له گۆردان و له ریگه ی کوردو کوردستاندا، گیانی خۆیان به خت کرد، په یوهندی ئەم
باشینانه به و پیشینانه وه چیه و چۆنه؟).

له وه لام ده ئیم: (فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ،
فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا — مریم ۱۹/۵۹).

کووری نه بی به خه مخۆرت که مو زۆر
هه زار خۆزگه ت به که بر ایا وه جا خکۆر!

(۹۳۴) باسی غهزای زاتوریقاع. (۴۶۷۶)

باب: غَزْوَةُ الرِّقَاعِ

۱۱۷۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ، وَنَحْنُ سِتَّةُ نَفَرٍ، بَيْنَنَا بَعِيرٌ نَعْتَقِبُهُ، قَالَ: فَتَقَبَّتْ أَقْدَامُنَا، فَتَقَبَّتْ قَدَمَايَ، وَسَقَطَتْ أَظْفَارِي، فَكُنَّا نُلْفُ عَلَى أَرْجُلِنَا الْخِرْقَ، فَسُمِّيتْ غَزْوَةُ ذَاتِ الرِّقَاعِ لِمَا كُنَّا نَعْصَبُ عَلَى أَرْجُلِنَا مِنَ الْخِرْقِ. قَالَ أَبُو بُرْدَةَ: فَحَدَّثَ أَبُو مُوسَى بِهَذَا الْحَدِيثِ ثُمَّ كَرِهَ ذَلِكَ، قَالَ: كَأَنَّهُ كَرِهَ أَنْ يَكُونَ شَيْئًا مِنْ عَمَلِهِ أَفْشَاهُ ... وَفِي رَوَايَةٍ: وَاللَّهُ يَجْزِي بِهِ).
 {الحديث: ۴۶۷۶ = ۴۶۶۲ فم. تجرید/ ۴/ ۲۹۴، رقم: ۱۵۵۵ = ۴۱۲۸ فتح. تحفة الأشراف: ۹۰۶۰}:

ئەبو موسا (رهزای خودای لی بئی) فەرمووی: لەخزمەتی ھەزرەتدا (دروودی خودای لەسەر بئی) چووین بوو غەزایی، تاقمەکە ی من شەش کەس بووین، تاقە وشتی کێمان بەرکەوتبوو، ھەر شەشمان بەسەرە بەرودوا سواری ئەو تاقە وشتە دەبووین. فەرمووی: ئەوھەندە بە پێی پەتی رێگەمان بێ بوو، پێمان کوتراو تووخی بەردا، منیش قاجەکانم تووکیان بەردا و نینۆکەکانم کەوتن، لەتاواندا لەبەر بێ پێلاوی و پێخاوسی و لەبەر گەرمای رێگەکە پەرۆمان دەپێچا بەقاجمانەو، بۆیە ئەو غەزایە ناوێرا غەزای زاتوریقاع (واتە: غەزا پەرۆینە) چونکە لەبەر پێخاوسی، لەباتی پێلا و پەرۆ پالمان دەتالان لەقاجمانەو).

ئەبو بوردا فەرمووی: ئەبو موسای باوکم ئەم فەرموودەیی بەم شیۆ دەگێڕایەو، بەلام لەپاشا ئەبو موسا ئەو ی ناخۆش بوو، فەرمووی: وەك بَلَّيِي ئەبوو موسا مەترسی ئەو ی ھەبوو، کە ئەو بێ بەریایی و لەو جوۆرە باسو خواسە بێ، کە خەلک کردەو ی چاکە ی خۆیان لەناو خەلکا بوو چاو و شانازی ناشکرا دەکەن). {تاج/ ۴، زنجیرە: ۹۱، ژمارە: ۴۶۱۵ ج/ ۴}.

(۹۳۵) باسی غزای نه حزاب، که پیشی دهگوتری: غزای خندهک. (۴۱۱۶)

باب: فی غزوة الأحزاب وهی الخندق

۱۱۷۲- عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ حُذَيْفَةَ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَوْ أَدْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَاتَلْتُ مَعَهُ وَأَبْلَيْتُ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: أَنْتَ كُنْتَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ لَقَدْ رَأَيْتُنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْأَحْزَابِ وَأَخَذْتَنَا رِيحٌ شَدِيدَةٌ وَقُرٌّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ، جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» فَسَكَتْنَا، فَلَمْ يُجِبْهُ مِنَّا أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ، جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» فَسَكَتْنَا، فَلَمْ يُجِبْهُ مِنَّا أَحَدٌ، فَقَالَ: «قُمْ يَا حُذَيْفَةُ فَاتْنَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ»، فَلَمْ أَجِدْ بُدًّا إِذْ دَعَانِي بِاسْمِي أَنْ أَقُومَ، قَالَ: «اذهَبْ فَاتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ، وَلَا تَدْعُرْهُمْ عَلَى»، فَلَمَّا وَلَّيْتُ مِنْ عِنْدِهِ، جَعَلْتُ كَأَنَّمَا أَمْشِي فِي حِمَامٍ حَتَّى أَتَيْتُهُمْ فَرَأَيْتُ أَبَا سَفْيَانَ يَصْلِي ظَهْرَهُ بِالنَّارِ، فَوَضَعَتْ سَهْمًا فِي كَبِدِ الْقَوْسِ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْمِيَهُ، فَذَكَرْتُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَلَا تَدْعُرْهُمْ عَلَى»، وَلَوْ رَمَيْتُهُ لَأَصَبْتُهُ، فَرَجَعْتُ وَأَنَا أَمْشِي فِي مِثْلِ الْحِمَامِ، فَلَمَّا أَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ بِخَبَرِ الْقَوْمِ، وَفَرَعْتُ، قُرَرْتُ، فَالْبَسَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ فَضْلِ عِبَادَةٍ كَانَتْ عَلَيْهِ يُصَلِّي فِيهَا، فَلَمْ أَزَلْ نَائِمًا، حَتَّى أَصْبَحْتُ، فَلَمَّا أَصْبَحْتُ قَالَ: «قُمْ يَا نَوْمَانُ».

{الحديث: ۴۱۱۶ = ۶۱۰۴ فم:}

نیراهیمی نهل تهیمی (درحهمتی خودای بی) فهرمووی: باوکم (واته: یهزیدی کوری شهریکی تهیمی) فهرمووی: لهخرمهتی حوزدهیفه‌دا بووین (رهزای خودای بی) پیاوی گوتی: خوژگه من لهسهردهمی پیغهمبه‌ردا (دروودی خودای لهسهر بی) دهبووم، لهخرمه‌تیدا دهجه‌نگامو شهریکی وام دهکرد که نه‌بیته‌وه!! حوزدهیفه پیی فهرموو: تو شتی وات دهکرد که هاوه‌له‌کانی پیغهمبه‌ریش نه‌یانکردبی؟ کی وهک نه‌وانی پیی دهکری؟ حوزدهیفه بو پشتگیری نه‌وهی که‌که‌س ناتوانی سهر هاوه‌لانی بخا، فهرمووی: لهشه‌وی غزای نه‌حزاب‌دا، لهخرمهتی حوزده‌تدا بووین، کردی به‌کری‌وهو باو تو‌فی مه‌پرسه، پیغهمبه‌ر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: نای بو پیاوی بجی هه‌والی دوژمنم بو بین، له‌روژی قیامه‌تدا، خودا له‌گه‌ل مندا له‌به‌هه‌شتا دایده‌نی؟. فهرمووی:

ياران و هاوهدلان هموو بئ دهنگ بوون و کهسمان وهدلاميمان نه دايه وه، ههتا سئ جار وایفه رموو، بویه به منی فهرموو: ئهی حوزه یفه! تو هه لسه برؤ دهنگو و باسی لهشکری نهو هوژی گه له کومه یه بؤ بهینه). جا له بهرئه وهی که به ناوی خوُم بانگی کردم و منی دیاری کرد بؤ ئهم ئهرکه، ئیتَر چارم نه ماو هه ستام برؤم، فهرمووی: (دهی برؤ هه والیکی نهو هوژی ناحه زهم بؤ بهینه ره وه، به لام مه یان ئالۆزینه لیهم و کاریکی وانه کهی که دهستیان لی بوه شینیت و بیان ورووژینی لیهم!).

جاههر که له لای چه زرهت پشتم هه لگردو به ره و لهشکری دوژمن که و تمه ری، ئیتَر به پیروژی نزای پیغه مبه ر هیچ ههستم به سه رما نه کرد، دهتگوت به ناو گه رماودا ری ده کهم، ههتا گه یشتمه ئه وی، روانیم واهبو سوفیان (که سه رکرده ی لهشکری نه حزاب بوو، لهغه زای خهنده قا) پشتی خو ی به ناگر سوور دهکاته وه، له سه رمانا، تیریکم خسته ناو عه ماری که وانه که وه و ویستم تی ی بگرم، به لام یادی فهرمووده که ی پیغه مبه رم که و ته وه که فهرمووی: (مه یان ئالۆزینه لیهم) ئیتَر تییم نه گرت، خو ئه گه ر تییم بگرتایه دهیم پیکا، ئه و جا گه رامه وه له گه رانه وه شدا هه ر دهتگوت به ناو گه رماودا ده رؤم، تا چوومه وه خر مه تی پیغه مبه رو هه والی نهو هوژی ناحه زهم بؤ برده وه، ئیتَر دووباره سه رمام بؤ وه، ئیتَر راکشام و پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) عابایه کی له به ردا بوو، نوژی پیوه ده کرد، به و عابایه دایپو شیم، ئیتَر تا به یانی خه وتم، چه زرهت (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (ههسته ئهی خه والوو!). {تاج/٤، زنجیره: ٨٨، ژماره: ٤٦٠٦}.

١١٧٣- عَنْ الْأَبْرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ يَنْقُلُ مَعَنَا الشَّرَابَ، وَلَقَدْ وَارَى الشَّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ وَهُوَ يَقُولُ:

«وَاللَّهِ لَوْلَا أَلَّتْ مَا اهْتَدَيْنَا

وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَاحِبُنَا

فَأَنْزَلَنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا

إِنَّ الْأَلَى قَدْ أَبَوَا عَلَيْنَا

قال: وَرَبَّمَا قَالَ:

«إِنَّ الْمَلَائِكَةَ قَدْ أَبَوْا عَلَيْنَا
إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا»

وَيَرْفَعُ بِهَا صَوْتَهُ). {الحديث: ٤٦٤٦ = ٤٦٣٤ فم. تجريد ٢٩٩/٣، رقم: ١١٦٨ =
٢٨٣٧، ٢٨٣٦، ٣٠٣٤، ٤١٠٤، ٤١٠٦، ٦٦٢٠، ٧٢٣٦}:

بهراء (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: لهروژی غهزای خندهقا که پیشی دهگوتری:
غهزای شهحزاب، چونکه لهو غهزایه دا، ناموسولمانهکان عیلجارپیان کردبوو،
گهلهکومهیان له موسولمانهکان کردبوو، پیغه مبهرم (دروودی خودای لهسهر بی) بینی لهگهل
نیمه دا بهکول خولی دهگواسته وهو له خندهکه که دووری دهخسته وه، خول و
تهپوتوز سپیتی سهر سینگ داپوشیبوو، لهوکاته دا خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بی)
بهسوز وه لهسهر شیوهی سروود خویندنه وه دهیفرموو:

وَاللّٰهُ لَوَلَا اَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا
وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا مَلِيْنَا
فَاَنْزِلْنَا سَكِيْنَةً عَلَيْنَا
وَكُنْ تِلْكَ الْاَقْدَامُ اِنْ لَا قِيْنَ
اِنْ الْمَلَائِكَةُ (هُم) قَدْ أَبَوْا عَلَيْنَا
إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا

بهشیر لهدمریاکهی خوی که رهجهزه:

خودا بهتوقه سهه، له فهزلی توییه وا
نویژو زهکات و خیر دهکههین و ربی رهوا
دهگرینه بهر، کهه بوو بهشهر ناسایش
بکهینه بهر، وهکوو سوپهر، یاسهر کهوا
قهرت نابیه لئین قین له دلی نازاوه گیر
دووبه رهکی بهه ریا بکهه، لهه ناوا

بہراء (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہکوتایی
 ھہلبہستہکاندا، لہبہر خوئیہوہ دہنگی لہئاخر سہروا بہرز دہکردہوہو خوش خوش
 دہیفہرموو:

(ئہبہینا ... ئہبہینا = قہت نایہلین ... قہت نایہلین). {تاج/۴، زنجیرہ: ۸۸،
 ژمارہ: ۴۶۰۳ چ/۴}.

۱۱۷۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) كَانُوا يَقُولُونَ يَوْمَ الْخُنْدَقِ: نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا،
 أَوْ قَالَ: عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا (شَكَّ حَمَّادٌ). وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «
 اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الْآخِرَةِ ... فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ». {الحديث: ۴۶۵۲ = ۴۶۴۰
 فم:}

ئہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: ھاوہلائی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر
 بن) کاتی خہریکی ھہلکەندنی خەندەکەکە بوون، بەدەوری شاری مەدینەدا، لەکاتی
 غەزای خەندەقا، بەکۆڵ خۆلەکەیان دہگواستەوہ، بۆ دەوری خەندەکەکە، بەدەم
 سۆزکردنەوہ ئەم ھەلبەستەیان دەخویندەوہو دہیانگوت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا
 عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە:

پەیمانەو دەیکەین لەگەڵ موحمەد
 ئیسلام پەرۆەر بین تابەرەدی ئەجەد

یا فہرمووی: دہیانگوت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا
 عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

پەیمانەو دەیکەین لەگەڵ موحمەد
 خەبات دەگیرین تابەرەدی ئەجەد!

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بن) دهیغه رموو:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الْآخِرَةِ
فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واته:

خَيْر تـــــــه نیا خیرــــری دوا روژه وایــــه!
خوشــــبه له نه نصار له کوچکار خوایــــه!

(۹۲۶) باسی جووله که ی به نی قوره یظه. (۴۵۷۷)

باب: ذِکْرُ بَنِي قُرَيْظَةَ

۱۱۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَادَى فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أَنْصَرَفَ عَنِ الْأَحْزَابِ « أَنْ لَا يُصَلِّينَ أَحَدُ الظُّهْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ ». فَتَخَوَّفَ نَاسٌ فَوُتَ الْوَقْتُ فَصَلُّوا دُونَ بَنِي قُرَيْظَةَ، وَقَالَ آخَرُونَ: لَا نُصَلِّي، إِلَّا حَيْثُ أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِنْ فَاتَنَا الْوَقْتُ قَالَ: فَمَا عَنَّفَ وَاحِدًا مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ. {الحديث: ۴۵۷۷ = ۴۵۶۵ ف.م. تجريد ۱/ ۴۷۴، رقم: ۴۹۷ = ۴۹۶، ۴۱۱۹. تحفة الأشراف: ۷۶۱۵}:

عهدو لډای کورپی عومهر (رزمای خودایان ل بن) دهغه رموی: له پروژی غه زای خه ندهقا، که پيشی دهگوتری: غه زای نه حزب، ناموسولمانه کان به نائومیډی گه پانه وهو پیغه مبهرو موسولمانه کانیش سهنگره کانیاں چولکردو به سمر بهرزی گه پانه وه بو ماله وه، جا وهک له پيشه وه له ژماره: ۱۱۵۴د، حه زره تی جوبرائیل (دروودو سلاوی خودای له سمر بی) هات بولای پیغه مبهرو پیی فهرموو برپو بوسهر جووله که ی به نی قوره یزه، پیغه مبهرو (دروودی خودای له سمر بی) به ناو یارانیډا جاریدا: (خودیتان نه م جووله که نامهر دانه ی هوژی نه وهی قوره یزه چی نامهر دپییه کیان له گهل کردین و چون له م کاته ناسکه دا دهستیان خسته ناو دهستی دوزمنی سهرومال و ئاینی ئیمه وهو، په یمانی نیوانی ئیمه و خویمان شکاند، که واته: کهستان نویژی نیومرو نهکا، هه تا نه چینه ناو به نی قوره یزه و نه دهین به سهریاندا). که دهکه ونه ری

به‌رهو به‌نی قوره‌یزه، ده‌سته‌یی له هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌پ‌ری نو‌ی‌تری نیوه‌پ‌ویان لی ده‌بی، ده‌بن به‌دوو ده‌سته‌وه، لایه‌کیان ده‌لین: ئیمه نو‌ی‌تری خو‌مان ده‌که‌ین، ده‌ترسین کاتی نو‌ی‌تر به‌سه‌رب‌چی و نو‌ی‌زه‌که‌مان به‌هوتی، به‌رله‌وه بگه‌ینه به‌نی قوره‌یزه، چونکه مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌و فه‌رمایشته نه‌وه نه‌بوو: که له‌پ‌ری نه‌گه‌ر نو‌ی‌ترمان لی بوو، نو‌ی‌تر نه‌که‌ین تا نه‌گه‌ینه نه‌وی، به‌لکوو مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو که ده‌ست و برد بکه‌ین و زوو بر‌وین بو‌سه‌ریان، لایه‌که‌ی تریان ده‌لین: ئیمه نو‌ی‌تر ناکه‌ین، تانه‌گه‌ینه ناو به‌نی قوره‌یز، که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پیمانی فه‌رموو که له‌وی نو‌ی‌تر بکه‌ین، با کاته‌که‌شمان به‌سه‌رب‌چی. جاگاتی نه‌مه‌یان عه‌رزى حه‌زرت کرد، که له‌سه‌ر کردنی نو‌ی‌تر بوون به‌دوو لایه‌نه‌وه، سه‌رزه‌نیشتی که‌سیانی نه‌کرد). {تاج/۴، زنجیره: ۸۹، ژماره: ۶۰۸ ج/۴}.

(۹۲۷) باسی غه‌زای ذیقه‌ره‌د. (۴۶۵۳ - ۴۶۵۵)

باب: فی غزوة ذی قرد

۱۱۷۶- عَنْ إِيَّاسُ بْنُ سَلَمَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: قَدِمْنَا الْحُدَيْبِيَّةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً وَعَلَيْهَا خُمْسُونَ شَاةً لَا تُرْوِيهَا قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى جَبِ الرِّكْيَةِ فِيمَا دَعَا وَإِمَّا بَسَقَ فِيهَا قَالَ: فَجَاشَتْ فَسَقَيْنَا وَاسْتَقَيْنَا، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَعَانَا لِلْبَيْعَةِ فِي أَصْلِ الشَّجَرَةِ، قَالَ: فَبَايَعْتُهُ أَوَّلَ النَّاسِ، ثُمَّ بَايَعَ وَبَايَعَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي وَسْطٍ مِنَ النَّاسِ قَالَ: «بَايَعَ يَا سَلَمَةُ»، قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوَّلِ النَّاسِ، قَالَ: «وَأَيْضًا»، قَالَ: وَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَزْلًا (يَعْنِي لَيْسَ مَعَهُ سِلَاحٌ)، قَالَ: فَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَجَفَةً أَوْ دَرَقَةً، ثُمَّ بَايَعَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي آخِرِ النَّاسِ قَالَ: «أَلَا تُبَايِعُنِي يَا سَلَمَةُ؟» قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوَّلِ النَّاسِ، وَفِي أَوْسَطِ النَّاسِ، قَالَ: «وَأَيْضًا»، قَالَ: فَبَايَعْتُهُ الثَّلَاثَةَ، ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا سَلَمَةُ أَيْنَ حَجَفْتُكَ أَوْ دَرَقْتُكَ الَّتِي أَعْطَيْتُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقِينِي عَمِّي

عَامِرٌ عَزَلًا فَأَعْطَيْتُهُ إِيَّاهَا، قَالَ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَقَالَ: «إِنَّكَ كَالَّذِي قَالَ الْأَوَّلُ: اللَّهُمَّ أَبْغِنِي حَبِيبًا هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي». ثُمَّ إِنَّ الْمُشْرِكِينَ رَأَسَلُونَا الصُّلْحَ حَتَّى مَشَى بَعْضُنَا فِي بَعْضٍ وَاصْطَلَحْنَا، قَالَ: وَكُنْتُ تَبِيعًا لَطَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ أَسْقَى فَرَسَهُ وَأَحْسَهُ، وَأَخْدَمُهُ وَآكُلُ مِنْ طَعَامِهِ، وَتَرَكْتُ أَهْلِي وَمَالِي مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَلَمَّا اصْطَلَحْنَا نَحْنُ وَأَهْلُ مَكَّةَ، وَاخْتَلَطَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ أَتَيْتُ شَجَرَةً، فَكَسَحْتُ شَوْكَهَا، فَاضْطَجَعْتُ فِي أَصْلِهَا، قَالَ: فَأَتَانِي أَرْبَعَةٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، فَجَعَلُوا يَقْعُونَ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَابْغَضْتُهُمْ فَتَحَوَّلْتُ إِلَى شَجَرَةٍ أُخْرَى، وَعَلَقُوا سِلَاحَهُمْ وَاضْطَجَعُوا، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ نَادَى مُنَادٍ مِنْ أَسْفَلِ الْوَادِي: يَا لِّلْمُهَاجِرِينَ قُتِلَ ابْنُ زَيْمٍ! قَالَ: فَاخْتَرَطْتُ سَيْفِي، ثُمَّ شَدَدْتُ عَلَى أَوْلَيْكَ الْأَرْبَعَةَ، وَهُمْ رُقُودٌ، فَأَخَذْتُ سِلَاحَهُمْ. فَجَعَلْتُهُ ضِعْفًا، فِي يَدِي، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ: وَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَرْفَعُ أَحَدٌ مِنْكُمْ رَأْسَهُ إِلَّا ضَرَبْتُ الَّذِي فِيهِ عَيْنَاهُ، قَالَ: ثُمَّ جِئْتُ بِهِمْ أَسُوقَهُمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَجَاءَ عَمِي عَامِرٌ بِرَجُلٍ مِنَ الْعِبِلَاتِ يُقَالُ لَهُ مَكْرَزٌ يَقُودُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى فَرَسٍ مُجَفَّفٍ فِي سَبْعِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «دَعُوهُمْ يَكُنْ لَهُمْ بَدْءُ الْفُجُورِ وَتَنَاهَا»، فَعَفَا عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عِزَّ وَجَلٍ: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) الْآيَةَ كُلَّهَا، قَالَ: ثُمَّ خَرَجْنَا رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَنَزَلْنَا مَنْزِلًا، بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَنِي لُحْيَانَ جَبَلٌ وَهُمْ الْمُشْرِكُونَ، فَاسْتَغْفَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِمَنْ رَفَى هَذَا الْجَبَلِ اللَّيْلَةَ كَأَنَّهُ طَلِيعَةُ اللَّيْلِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ، قَالَ سَلَمَةُ: فَفَرَّقْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِظَهْرِهِ مَعَ رِبَاحٍ غَلَامٌ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنَا مَعَهُ وَخَرَجْتُ مَعَهُ بِفَرَسٍ طَلْحَةُ أُنْدِيهِ مَعَ الظَّهْرِ. فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْفَزَارِيُّ قَدْ أَغَارَ عَلَى ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْفَقَهُ أَجْمَعٌ، وَقَتَلَ رَاغِيَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رِبَاحُ خُذْ هَذَا الْفَرَسَ فَأَبْلِغْهُ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ.

وَأَخْبِرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَدْ أَغَارُوا عَلَى سَرَحِهِ، قَالَ: ثُمَّ قُمْتُ عَلَى أَكْمَةٍ فَاسْتَقْبَلْتُ الْمَدِينَةَ، فَنَادَيْتُ ثَلَاثًا: يَا صَبَاحَاهُ! ثُمَّ خَرَجْتُ فِي آثَارِ الْقَوْمِ أُرْمِيهِمْ بِالنَّبْلِ، وَأَرْتَجِزُ أَقُولُ: أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ، فَالْحَقُّ رَجُلًا مِنْهُمْ فَأَصَدُّ سَهْمًا فِي رَحْلِهِ حَتَّى خَلَصَ نَصْلُ السَّهْمِ إِلَى كَتِفِهِ، قَالَ: قُلْتُ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زِلْتُ أُرْمِيهِمْ، وَأَعْقِرُ بِهِمْ، فَإِذَا رَجَعَ إِلَى فَارِسٍ أَتَيْتُ شَجَرَةً فَجَلَسْتُ فِي أَصْلِهَا، ثُمَّ رَمَيْتُهُ فَعَقَرْتُ بِهِ، حَتَّى إِذَا تَضَاقَ الْجَبَلُ، فَدَخَلُوا فِي تَضَاقِيقِهِ، عَلَوْتُ الْجَبَلَ، فَجَعَلْتُ أُرْدِيهِمْ بِالْحِجَارَةِ، قَالَ: فَمَا زِلْتُ كَذَلِكَ أَتْبَعُهُمْ حَتَّى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ بَعِيرٍ مِنْ ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَّا خَلَفْتُهُ وَرَاءَ ظَهْرِي، وَخَلَوُا بَيْنِي وَبَيْنَهُ، ثُمَّ أَتْبَعْتُهُمْ أُرْمِيهِمْ حَتَّى الْقَوَا أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ بُرْدَةً وَثَلَاثِينَ رُمْحًا يَسْتَخْفُونَ، وَلَا يَطْرَحُونَ شَيْئًا إِلَّا جَعَلْتُ عَلَيْهِ آرَامًا مِنَ الْحِجَارَةِ، يَعْرِفُهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ، حَتَّى أَتَوْا مُتَضَاقِقًا مِنْ ثَنِيَّةٍ، فَإِذَا هُمْ قَدْ أَتَاهُمْ فُلَانٌ بَنُ بَدْرِ الْفَزَارِيُّ فَجَلَسُوا يَتَضَحَّوْنَ (يَعْنِي يَتَغَدَّوْنَ) وَجَلَسْتُ عَلَى رَأْسِ قَرْنٍ، قَالَ الْفَزَارِيُّ: مَا هَذَا الَّذِي أَرَى؟ قَالُوا: لَقِينَا مِنْ هَذَا الْبَرَحِ، وَاللَّهِ مَا فَارَقْنَا مُنْذُ غَلَسَ يَرْمِينَا حَتَّى انْتَزَعَ كُلُّ شَيْءٍ فِي أَيْدِينَا، قَالَ: فَلْيَقُمْ إِلَيْهِ نَفَرٌ مِنْكُمْ أَرْبَعَةً، قَالَ: فَصَعِدَ إِلَى مِنْهُمْ أَرْبَعَةً فِي الْجَبَلِ، قَالَ: فَلَمَّا أَمَكُونِي مِنَ الْكَلَامِ، قَالَ: قُلْتُ: هَلْ تَعْرِفُونِي؟ قَالُوا: لَا، وَمَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: قُلْتُ: أَنَا سَلَمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ، وَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا أَطْلُبُ رَجُلًا مِنْكُمْ إِلَّا أَدْرَكْتُهُ، وَلَا يَطْلُبْنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ. فَيُدْرِكْنِي، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَنَا أَظُنُّ، قَالَ: فَارْجِعُوا، فَمَا بَرَحْتُ مَكَانِي حَتَّى رَأَيْتُ فَوَارِسَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَخَلَّلُونَ الشَّجَرَ، قَالَ: فَإِذَا أَوَّلَهُمُ الْأَخْرَمُ الْأَسَدِيُّ عَلَى إِثْرِهِ أَبُو قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيُّ، وَعَلَى إِثْرِهِ الْمُقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ الْكِنْدِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، قَالَ: فَأَخَذْتُ بَعَنَانَ الْأَخْرَمِ، قَالَ: فَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ، قُلْتُ: يَا أَخْرَمُ احْذَرْهُمْ لَا يَقْتَطِعُوكَ حَتَّى يَلْحَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ، قَالَ: يَا سَلَمَةُ إِنْ كُنْتُ تَوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتَعْلَمُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ، وَالنَّارَ حَقٌّ، فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ الشَّهَادَةِ، قَالَ: فَخَلَيْتُهُ، فَالْتَقَى هُوَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، قَالَ: فَعَقَرَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَرَسَهُ، وَطَعَنَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَقَتَلَهُ، وَتَحَوَّلَ عَلَى فَرَسِهِ، وَلَحِقَ أَبُو قَتَادَةَ فَارِسُ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ الرَّحْمَنِ فَطَعَنَهُ فَقَتَلَهُ، فَوَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَتَبِعْتُهُمْ أَعْدُو عَلَى رَجُلَى حَتَّى مَا أَرَى وَرَأَى مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا غِبَارِهِمْ شَيْئًا، حَتَّى يَعْدِلُوا قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ إِلَى شَعْبٍ فِيهِ مَاءٌ يُقَالُ لَهُ: دُو قَرْد، لِيَشْرَبُوا مِنْهُ وَهُمْ عَطَاشٌ، قَالَ: فَنَظَرُوا إِلَيَّ أَعْدُو وَرَاءَهُمْ، فَحَلَيْتُهُمْ عَنْهُ، (يَعْنِي أَجْلَيْتُهُمْ عَنْهُ) فَمَا ذَاقُوا مِنْهُ قَطْرَةً، قَالَ: وَيَخْرُجُونَ فَيَشْتَدُونَ فِي ثَنِيَّةٍ، قَالَ: فَأَعْدُو فَالْحَقُّ رَجُلًا مِنْهُمْ، فَأَصْكُهُ بِسَهْمٍ فِي نَغْضِ كَتِفِهِ. قَالَ: قُلْتُ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكُوْعِ وَالْيَوْمَ يَوْمُ الرُّضْع. قَالَ: يَا ثَكْلَتُهُ أُمُّهُ أَكُوْعُهُ بُكَرَةٌ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ يَا عَدُو نَفْسِهِ أَكُوْعُكَ بُكَرَةٌ، قَالَ: وَأَرَدُوا فَرَسَيْنِ عَلَى ثَنِيَّةٍ، قَالَ: فَجِئْتُ بِهِمَا أَسْوَقَهُمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَلِحَقْنِي عَامِرٌ بِسَطِيحَةٍ فِيهَا مَذَقَةٌ مِنْ لَبَنٍ وَسَطِيحَةٍ فِيهَا مَاءٌ، فَتَوَضَّأْتُ وَشَرِبْتُ، ثُمَّ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمَاءِ الَّذِي حَلَيْتُهُمْ عَنْهُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَخَذَ تِلْكَ الْإِبِلَ، وَكُلَّ شَيْءٍ اسْتَنْقَذَتْهُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَكُلَّ رُمَحٍ وَبُرْدَةٍ، وَإِذَا بِلَالٌ نَحَرَ نَاقَةً مِنَ الْإِبِلِ الَّذِي اسْتَنْقَذَتْهُ مِنَ الْقَوْمِ، وَإِذَا هُوَ يَشْوِي لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ كِبْدِهَا وَسَنَامِهَا، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَلْنِي فَانْتَخِبْ مِنَ الْقَوْمِ مِائَةَ رَجُلٍ فَاتَّبِعِ الْقَوْمَ، فَلَا يَبْقَى مِنْهُمْ مُخْبِرٌ إِلَّا قَتَلْتَهُ، قَالَ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ فِي ضَوْءِ النَّهَارِ، فَقَالَ: « يَا سَلَمَةُ أَتَرَكَ كُنْتُ فَاعِلًا »؟ قُلْتُ: نَعَمْ، وَالَّذِي أَكْرَمَكَ، فَقَالَ: « إِنَّهُمْ الْآنَ لَيُقِرُّونَ فِي أَرْضِ غَطَفَانَ »، قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ غَطَفَانَ فَقَالَ: نَحَرُ لَهُمْ فُلَانٌ جَزُورًا فَلَمَّا كَشَفُوا جُلْدَهَا رَأَوْا غِبَارًا، فَقَالُوا: أَتَاكُمُ الْقَوْمُ، فَخَرَجُوا هَارِبِينَ. فَلَمَّا أَصْبَحْنَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « كَانَ خَيْرٌ فُرْسَانَنَا الْيَوْمَ أَبُو قَتَادَةَ، وَخَيْرُ رَجَالَتِنَا سَلَمَةُ »، قَالَ: ثُمَّ أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَهْمَيْنِ: سَهْمُ الْفَارَسِ وَسَهْمُ الرَّاجِلِ، فَجَمَعَهُمَا لِي جَمِيعًا. ثُمَّ أَرَدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَاءَهُ عَلَى الْعُضْبَاءِ رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَبَيْنَمَا نَحْنُ نَسِيرُ، قَالَ: وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ لَا يُسَبِّقُ شَدًّا، قَالَ: فَجَعَلَ يَقُولُ: أَلَا مُسَابِقُ إِلَى الْمَدِينَةِ؟ هَلْ مِنْ مُسَابِقٍ؟ فَجَعَلَ يُعِيدُ ذَلِكَ، قَالَ: فَلَمَّا سَمِعْتُ كَلَامَهُ قُلْتُ: أَمَا تُكْرِمُ كَرِيمًا وَلَا تَهَابُ شَرِيفًا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ

يَكُونُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبَى وَأُمِّى ذُرْنِى فَلَأَسَاقِ الرَّجُلُ، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ»، قَالَ: قُلْتُ: اذْهَبْ إِلَيْكَ، وَثْنَيْتُ رَجُلَى فَطَفَرْتُ فَعَدَوْتُ، قَالَ: فَرَبَطْتُ عَلَيْهِ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، أَسْتَبْقَى نَفْسَى، ثُمَّ عَدَوْتُ فِى إِثْرِهِ، فَرَبَطْتُ عَلَيْهِ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ إِنِّى رَفَعْتُ حَتَّى أَلْحَقَهُ قَالَ: فَأَصْكُهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ، قَالَ: قُلْتُ: قَدْ سُبِقْتُ وَاللَّهِ، قَالَ: أَنَا أَظُنُّ، قَالَ: فَسَبَقْتُهُ إِلَى الْمَدِينَةِ. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا لَبِثْنَا إِلَّا ثَلَاثَ لَيَالٍ حَتَّى خَرَجْنَا إِلَى خَيْبَرَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَجَعَلَ عَمِّى عَامِرٌ يَرْتَجِزُ بِالْقَوْمِ:

تَاللَّهِ لَوْلَا اللَّهُ مَا اهْتَدَيْنَا
وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَالَيْنَا
وَنُخْشِنُ عَنْ فَضْلِكَ مَا اسْتَعَيْنَا
فَبُيِّتَ الْأَقْدَامُ إِنْ لَا قَيْنَا
وَأَلْزَمَ سَكِينَةَ عَلَيْنَا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ هَذَا؟» قَالَ: أَنَا عَامِرٌ، قَالَ: «غَفَرَ لَكَ رَبُّكَ»، قَالَ: وَمَا اسْتَغْفَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْإِنْسَانِ يَخْصُهُ إِلَّا اسْتَشْهَدَ، قَالَ: فَنَادَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ عَلَى جَمَلٍ لَهُ: يَا نَبَى اللَّهِ لَوْلَا مَا مَتَّعْتَنَا بِعَامِرٍ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا خَيْبَرَ قَالَ، خَرَجَ مَلِكُهُمْ مَرْحَبٌ يَخْطُرُ بِسَيْفِهِ وَيَقُولُ:
قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرَ أَنِّى مَرْحَبٌ

شَاكَ السَّلَاحَ بَطْلٌ مُجَرَّبٌ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ
قَالَ وَبَرَزَ لَهُ عَمِّى عَامِرٌ فَقَالَ:
قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرَ أَلِّى عَامِرٌ
شَاكَ السَّلَاحَ بَطْلٌ مُعَامِرٌ

قَالَ: فَاخْتَلَفَا ضَرْبَتَيْنِ فَوْقَ سَيْفٍ مَرْحَبٍ فِى تُرْسٍ (عمي) عَامِرٍ وَذَهَبَ عَامِرٌ يَسْأَلُ لَهُ، فَارْجَعَ سَيْفُهُ عَلَى نَفْسِهِ فَقَطَعَ أَكْحُلَهُ فَكَانَتْ فِيهَا نَفْسُهُ. قَالَ سَلَمَةُ: فَخَرَجْتُ فَبَإِذَا نَفَرٌ

مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُونَ: بَطُلَ عَمَلُ عَامِرٍ قَتَلَ نَفْسَهُ، قَالَ: فَاتَّيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا أَبْكِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَطُلَ عَمَلُ عَامِرٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَالَ ذَلِكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِكَ، قَالَ: «كَذَبَ مَنْ قَالَ ذَلِكَ، بَلْ لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ». ثُمَّ أُرْسِلَنِي إِلَى عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ أَرْمَدُ فَقَالَ: «لَأُعْطِينَ الرَّايَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ يُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: فَاتَّيْتُ عَلِيًّا، فَجِئْتُ بِهِ أَقْوَدَهُ، وَهُوَ أَرْمَدُ، حَتَّى أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَسَقَ فِي عَيْنَيْهِ فَبَرَأَ، وَأَعْطَاهُ الرَّايَةَ. وَخَرَجَ مَرْحَبًا فَقَالَ:

قَدْ عَلِمْتَ خَيْرُ أَلَى مَرْحَبٍ
شَاكَ السَّلَاحُ بَطُلَ مُجَرَّبٍ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ
فَقَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ):
أَنَا الَّذِي سَمَّيْتُ أُمِّي حَيْدَرَةَ
كَلَيْتُ غَابَاتٍ كَرِبَهُ الْمَنْظَرَةُ
أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السُّنْدَرَةِ

قال: فَضْرَبَ رَأْسَ مَرْحَبٍ فَقَتَلَهُ، ثُمَّ كَانَ الْفَتْحُ عَلَى يَدَيْهِ. {الحديث: ٤٦٥٤ = ٤٦٤٢
فم. تجرید ٣، لاپهرد: ٣٦٤، رقم: ١٢٤٠ = ٣٠٤١، ٤١٩٤ فتح الباری + تجرید ٤،
لاپهرد: ٣٠٥، رقم: ١٥٦٧ = ٤١٩٧}:

نیماسی کوری سه له مهی کوری نه کو ده (رمزای خودای بی) فهرمووی: یاوکم نه م
فهرمایشته ی پیتم فهرموو، فهرمووی: له ریکه وتنه که ی خوده بیبییه دا، نیسه ی
له شکری نیسلام هه زارو چوار سهد کهس بووین. که گه یشتینه سهر ناو ده که، په نجا
سهری رانی بز و مه ری له سهر بوو، ناو ده که نه وه ند د که م بوو به شی ناودانی نه و
په نجا سهره ناو ده له ی نه ده کرد، فهرمووی: جا خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی) له سهر
لیواری بیر ده که دانیشت، سا یا تزی کرده ناو بیر ده که، یا نرای خویند به سهریدا، نیتر

لەپیت و فەری کارەگە ی پیغەمبەرەو، ئەم موعجیزەیه روویدا: ئاوی بیرەگە خرۆشاو بەرزەو بوو و سەرگەوت و سەر ریژی کرد، جا هەم و لاخەکانمان ئاودا و هەم خۆمان ئاومان خواردەو، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەژی سێبەری داری شەجەرەتولریضواندا دانیشت و ئیمە ی بانگ کرد بو پەیمان وەرگرتن لی، من خۆم لەسەرتای خەلگەکەو پەیمانم پییدا، ئیتر پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەرپەیمانی لەمەردووم وەردەگرت، هەتا خەلگەکە نیو بوون، حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئە ی سەلەمە! وەرە پەیمانم پی بدە) منیش گوتم: قوربان! ئە ی پیغەمبەری خودا! من لەهەوێ مەردوومەکەو پەیمانم داپیت. فەرمووی: (دیسار دووبارە ی بکەرەو) منیش فەرمانەکەیم جی بەجی کرد. پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەبینی من بێ چەکم و چەکم پی نییە، قەلغانیکی پییدا، یا فەرمووی: سوپەریکی داپیم، ئەو جا بەردەوام بوو لەسەر پەیمان وەرگرتن لە خەلگەکە، هەتا گەیشتە کۆتایی پەیمان وەرگرتن لەخەلک، فەرمووی: (ئە ی سەلەمە! ئەری بۆچی پەیمان نادە ی پیم! منیش عەرزیم کرد: قوربان! هەتا ئیستا دوو جار پەیماندا بەتۆ، جاری لەسەرتای خەلگەکەو جارێ لەناوەرپاستیاند، فەرمووی: (دیسانەو سێبارە ی بکەرەو). سەلەمە فەرمووی: جا بۆجاری سییەم پەیمانم پییدا. لەپاشا خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئە ی سەلەمە! ئەو کوا قەلغانەکەت، یا کوا سوپەرەکەت کەمن دام پیت؟). عەرزیم کرد: قوربان! بەخزمەتی عامیری مامەم گەیشتم، بێ چەک بوو، لەبەرئەو قەلغانەکەم دابەو. فەرمووی: جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیکەنی و فەرمووی: (تۆ وەک ئەو پیاو پێشینەیه وایت، کە گوتووویەتی: خودایە! خۆشەویستیکی وام بو پرەخسینە کە لەخۆم زیاتر خۆشم بوی!!).

پاشان هاوبەش پەیداگەرەکان نوینەریان هات بو لامان، بو ناشتەو بوون و ریکەوتن، هەتا هاموشۆ کەوتە نیوانمان و ریکەوتین و ریکەوتننامە ی حودەیبییەمان مۆرکرد. باوکەم فەرمووی: ئەو کاتە من رەنجبەری طەلحە ی کوری عوبەیدوللا

بووم و خزمه تی ئەسپه کهیم دهکردو ئاوم ددهاو به پنهك رنهكم دهکردو خزمه تی
 طه لحه يشم دهکردو له مائی ئەو نان و ئاوم دهخوارد، خیزانو مائی خوّمم به جی
 هیشتبوو، کوچم کردبوو بۆلای خودای گه وره و پیغه مبه ره کهی (دروودی خودای له سه ر بئ).
 فه رمووی: کاتی ئیمه و خه لکی مه که ره که و تین و برپاری ئاشتمان دا، له پاش
 ریکه و تننامه که هه ردوولا، له یه که تری دنیا بووین و تیکه ل به یه که تری بووین، من
 چووم بۆ بن دره ختی و درکه که ی بنیم مائی و له بنیا پالکه وتم، ئەوه ندەم زانی چوار
 کهس له له شکری بت په رسته کانی مه که ره ئەوانیش هاتن بۆلای من، بۆ بن
 دره خته که، ده ستیان کرد به قسه ی ناشیرین به پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ر بئ) رقم لی
 گرتن و گوێزآمه وه بۆ بنی دره ختیکی تر، ئەو چواره چه که کانیان هه لئاسی
 به دره خته که داو راکشان.

ئیت خه لکه که له بارو دۆخیکی ئاوادا بوون، که جی له ناکاو له داوینی شیوه که وه
 بانگه واز کارئ هاواری لی هه لسا: هۆ ئەی کۆمه لئەی کۆچکاران! ئیبنو زونه یمی
 هاوه لئ پیغه مبه ره، ناموسو لمانه کان به ناهه ق کوشتیان!

باوکم فه رمووی: ئیت منیش وه ک کاردانه وه یی بۆ ئەم رووداوه چاوه پروان
 نه که راوه، شمشیر ه که مم له کیلان ده رکیشاو په لاماری چوار پیاوه که ی ژیر
 دره خته که مدا، روانیم خه وتوون، چه که کانم بردن و له ده ستمدا کۆم کردنه وه،
 فه رمووی: له پاشا پیم گوتن و هه ره شه م لی کردن: سویندم به خودای گه وره که
 رووی موحه ممه دی نازدارو ریزدار کردووه، ئەوه ی لامنجی بکا ده کیشم به که لله یدا،
 جا پاش ئەوه ته سلیم بوون، پيشی خوّمم دان و بردمن بۆ خزمه تی پیغه مبه ره
 (دروودی خودای له سه ر بئ). باوکم فه رمووی: له و لاشه وه هه ر به م بۆنه یه وه، عامیری
 مامه يشم، له گه ل کۆمه لئ له له شکری ئیسلام پیاویکی میکهرز ناویان له هۆزی
 عه به لات دیل کردبوو، به سواری ئەسپی بوو، ئەسپه که جلی زریه ئامیزی پیوه بوو،
 هه تا بیپاریژی له چه ک و تیرو شیر، له گه ل هه فتا پیاوی تر دا له ناموسو لمانه کان،
 یه خسیریان کردبوون و هیانیان بۆلای پیغه مبه ره، چونکه ئەمانه له پاش مۆرکردنی

ریکه وتننامه که، ویستبوویان په لاماری موسوئمانه کان بدهن و وادیاره ئیبنو زونه میمش نه وان کوشتبوویان، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بڼ) سهیریکی کردن و فهرمووی: (وازیان لی بهینو و بهره لایان بکه، با سهره تای پهیمان شکاندن و دووباره کردنه وهی پهیمان شکاندنیش هر له وانه وه دهست پی بکا، نه وهك له ئیمه وه که موسوئمانین و خاوهنی پهیمان و به لئینی خۆمانین).

ئیت پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بڼ) لیان بووردو چاوپووشی لی کردن و بهریدان، جا بهم بونه وه، خودای گه وره و خاوهن شکو، نه م نایه تهی به ته وای نارد خواره وه:

{ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ رَأْيَ دِيكُمْ عَنْهُمْ بَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا - الفتح - ۲۴/۴۸ }.

واته: خودا نه و خوادیه، که به حکمهت و دانایی خوی نه پهیشت که ئیوه و بیباوهرکان بچن به گزیه کتریدا، له پاش ریکه وتنی حوده یییه، که له په نا مه که ده بوو، که کوئه لی له وان پهیمان که یان شان و په لاماری ئیوه یان داو خودا لووتی شکاندن و ئیوهی زالکرد به سهر نه وانه دا، هه موو کاتئ خودا بینایه به کرده وهی ئیوه و ناگای له خشه ی مارو میرووه. { بپروانه: تاج/۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۱۰۵ + ژماره: ۴۱۰۲ + ژماره: ۴۱۰۴ }.

باوکم فهرمووی: نه و جا دهر جووین به ره و مه دینه گه راینه وه. تا له قوناغی لاماندا، بو پشووی هه سانه وه، له نیوانی ئیمه و له نیوانی بهنی له حیاندان ته نها کیوی هه بوو، نه و کاته به بوله حیان بیباوهر بوون، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بڼ) مه ترسی لیان هه بوو. پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بڼ) داوای لیخو شبوونی له خودا کرد بو نه و که سهی که سهر که ویته سهر چیا که و له و شه وده هه وائی بهنی له حیان بزانی و بی به پیسه نگو پیس قهر دول بو پیغه مبهه و هاواله کانی و هه وائی پیوستان بو بهینیته وه. سه له مه فهرمووی: نه و شه وه دوو جار یاسی جار به و نیازد سهر که و تمه سهر شاخه که.

ئەوجا خۇم بەتەنھا گوژم داو بەرەو چەتەکان تێم تەقاندو پاش ماوهیی
گرتەنەو، بینیم رانە و شترە دزییەکانیان وایی، جا بەتیر دام گرتن و بەدەم تیر
تێگرتنەو هۆرەم دەکردو دەمگوت:

واته:

نەمن سەلەمەى كۆپى ئەكودەم نامەرد دەكۆژم بەئەمرى شەرەم
فەرمووى: جا نىستە سەر پياويكيان، بە سواری وشتى بوو، تيرىكم نا
بەكۆپاردى كورتانى وشتەكەيهود، نووكى تيرەكە هەلچەقى لەدەفەى شانى،
فەرمووى: پىم گوت: وەرى بگرە لەدەستى سەلەمەى كۆپى ئەكودەم، ئەى نامەردى
بەشەرى نامەردى گۆشكر او!

فهرمووی: سویندم بهخودا، هه‌رتیرم پیوه دهنان و هه‌ر ئه‌سپ و لاخی ژیریانم کۆله‌وار ده‌کرد، خو ئه‌گه‌ر سواریکیان به‌ره‌و من بگه‌راپه‌ته‌وه، ده‌جوومه په‌ناداری داده‌نیشتم، ئه‌وجا تیریکم تی ده‌گرت، ماینه‌که‌یم کۆله‌وار ده‌کرد، به‌ره‌ به‌ره کیوه‌که‌ بوو به‌ ده‌ربه‌ندی، ئه‌وانیش چوونه‌ ناو ده‌ربه‌نه‌که‌وه‌و منیش سه‌رکه‌وته‌مه سه‌ر شاخه‌که‌و له‌ویوه‌ تاویرم به‌سه‌ریاندا تلۆر ده‌کرده‌وه‌و ده‌میکان، فهرمووی: ئیتر له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ شوینیان که‌وتم، هه‌تا به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌موو وش‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌رم پی به‌جی هیشتن و به‌جیان هیشتن بۆمن، له‌پاش ئه‌مه‌یش هه‌ر شوینیان که‌وته‌م و تیرم تی ده‌گرتن، هه‌تا که‌وته‌نه‌ بار سووکی کردنی خۆیان و زیاتر له‌ سیی عاباو سیی رمیان له‌پاش خۆیان‌ه‌وه‌ فری‌دا، هه‌رچی‌یه‌کیان توو‌ر ده‌دا به‌ردم له‌سه‌ر کۆمه‌ل ده‌کردو ده‌مکرد به‌نیشان هه‌تا پیغه‌مبه‌رو هاوه‌له‌کانی بیکه‌ن به‌نیشانه‌ی دۆزینه‌وه‌ی ریگه‌که‌و به‌شوینمانا بێن!!

هه‌تا گه‌یشتنه‌ ده‌ربه‌ندی له‌ پیچیکا، فیساره‌ که‌سی کو‌ری به‌دری ئه‌ل‌فه‌زاری هات بۆلایان، له‌وئ دانیشتن و ده‌ستیان کرد به‌ خواردنی نانی نیوه‌پۆ، وه‌منیش له‌سه‌ر ته‌وقه‌ سه‌ری گردئ له‌ نزیکیان‌ه‌وه‌ دانیشتم، کابرای فه‌زاری لی پرسی‌ن: ئه‌رئ ئه‌م قلمۆتکه‌ی سه‌ر ئه‌م گرده‌ چی‌یه‌؟ گو‌تیان: له‌به‌یانیه‌وه‌ زه‌لاله‌تمان‌ه‌ به‌ده‌ست ئه‌مه‌وه‌!! به‌خودا له‌ تاریکو لیله‌که‌وه‌ وا به‌شوینمان‌ه‌وه‌، به‌تیر شیرزه‌ی کردو‌وین، ته‌نانه‌ت هه‌رچی‌مان ده‌ست که‌وتبوو لی سهندو‌وینه‌وه‌. کابرای فه‌زاری گو‌تی: ئاده‌ی چوار که‌ستان برۆن بو‌ی. سه‌له‌مه‌ فهرمووی: چوار که‌سیان به‌شاخه‌که‌دا سه‌رکه‌وتن بۆم، فهرمووی: کاتی مه‌ودای قسه‌کردنم هه‌بوو له‌گه‌لیانا، پییانم گو‌ت: ئایا ئیوه‌ ده‌زانن که‌من چۆن پیاویکم؟ گو‌تیان: نه‌، ئه‌رئ تو چیت که‌وا ئیمه‌ به‌ده‌سته‌ته‌وه‌ زه‌لاله‌تمان‌ه‌؟ باوکم فهرمووی: گو‌تم: من سه‌له‌مه‌ی کو‌ری ئه‌که‌وعم، سویندم به‌ خودای گه‌وره‌ که‌رووی موحه‌مه‌دی نازدارو ری‌زدار کردو‌وه‌، بنیشه‌ سه‌ر هه‌رکه‌سیک‌تان له‌چنگ قوتاری نابئ، هه‌ر که‌سیک‌یش له‌ئیوه‌ بنیشه‌ته سه‌ر من تو‌زی قولم ناشکینئ!! واته‌: من ده‌توانم گورز له‌ئیوه‌ بووه‌شینم، به‌لام

ئىيۈ ناتوانن زيان لەمن بدەن. كەوام گوت: يەككىيان گوتى: منىش باوەرم وايە
بۆچوونەكەت تەواوە. فەرمووی: ئىتر ھەر چوارىيان گەرانە دواوە، زمانخاڵيان
دەيگوت: شەرى خۆ تەپن بۆ بكەين؟!

ئىتر لەحېگەى خۆم نەجوولام ھەتا بەرايى سوارەكانى پىغەمبەرم بينى، لەناو
درەختەكانەو دەردەكەوتن. فەرمووی: تەماشام كرد يەكەم كەسيان كە گەيشتە
لاى من ئەخرەمى ئەسەدى بوو، يەكسەر بەشويڻ ئەوا ئەبو قەتادەى ئەنصارى بوو،
بەشويڻ ئەويشا مىقدادى كورپى ئەسودەى كيندى بوو (رەزاي خودايان ئى بن)، فەرمووی: كە
بىباوەرەكان ھەستيان بەمانكرد قوشقنە قەووت ھەلھاتن، جەلەوى ئەسپەكەى
ئەخرەمم گرت و پىيم گوت: ئەى ئەخرەم! وريابە، مەترسيت لىيان ھەبى، خۆتيان
ئى بپارىزە، چاوەرۋانبە، ھەتا پىغەمبەر و ھاورپىكانى دەگەنە بەرەو، مەبادا تەنيا
كوژت بكەن، ئەخرەم فەرمووی: ئەى سەلەمە! ئەگەر تۆ باوەرپت بەخوداو بەرپۆژى
دوايى ھەيە و دەزانى كە بەھەشت ھەيە و راستە و دۆزەخ ھەيە و راستە، ئەوا بەرم
پى مەگرەو جەلەوى ئەسپەكەم بەردە، بانەبى بەدركى مەموزين لەنيوانى من و
لەنيوانى شەھيد بووندا!!

فەرمووی: منىش پىشم بەرداو وازم ئى ھىنا، جا ئەخرەم و عەبدورەحمانى
فەزارى بەرەنگارى يەك بوون و ئەخرەم داى لە ئەسپەكەى عەبدورەحمان و
ئەسپەكە كەوت و عەبدورەحمانى گلان، بەلام عەبدورەحمان رەمىكى دا لەئەخرەم و
كوشتى و گواستىووە بۆسەر پىشتى ئەسپەكەى ئەخرەم!!

ئەبو قەتادە (كە نازناوى فارس رَسُوْلُ اللّٰه) يە، واتە: شا سوارەكەى پىغەمبەرى
خودا، گەيشتە سەر رووداوەكە و رەمىكى دا لە عەبدورەحمان و كوشتى. سوپندم بەو
كەسە كە روخسارى موخەممەدى ئازيزو نازدارو ريزدار كردوو، بەراگردن بەپى
شوينيان كەوتەم، ھەتا وادوور كەوتىنەو، چاوم لە ھاوولانى پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بن) نەما كە لەدوامانەو بوون، تەنانەت چاوم لە تەپ و تۆزىشان نەما، ھەتا
پيش خۆر ئاوابوون، لايان دايە ناو دۆلى، بۆ ئاو خواردنەو، كانىيەكى تىابوو، ناوى

(ذوو قهرهه) بوو، دياربوو زور تينوويان بوو، جا كه ته ماشايان كرد كهوا من به دوايانا راده كهه، له وېش هه لگه نران و سه ر ئاوه كهه پې چول كردن و دهميان ليې ته پر نه كرد. فهرمووي: دهر چوون و به هه ورازيكا به پاكردن هه ل زنين، فهرمووي: منيش به پاكردن دوايان كه و تم و گه يشتم به پياوړكيان و تيريكم سره واندده ده فې شاني و پيم گوت: وهرې بگره له ده ستي سه له مهي كورې ئه كوه عي ناسراو، ئهي نامه ردي به شيري نامه رديي گوشكراو!

گوتي: ئهي دايكت كو ستي بكه وي و رول له روت بو بكا، تو هه ر ئه و ئه كوه عي كه له به ياني زووه وه، وايت به شوپنمانه وه؟ فهرمووي: گوتم: به لي ئهي دوژمني خوت! من هه ر ئه و ئه كوه عه كه له به ياني زووه وه، وام به شوپننانه وه، فهرمووي: له سه ر هه ورازه كه دوو ئه سپيان وه ستابوون و له پې كه وتبوون و به جيان هيشتبوون، له ترسانا فريا نه كه وتبوون كه له گه ل خويانا بيان بهن، هه ردوو ئه سپه كهه پيش خو مداو بر دمن بولاي پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بې).

فهرمووي: جا عاميري مامه به مه شكه يي دوو به كونده يي ئاوه وه هات به ره و پيرم، ده ستنويزم گرتو تير ئاوم خوارده وه، ئه و جا چووم بو خزمه تي پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بې) له سه ر ئه و كانيه دانيشتبوو كه من كو مه له ي بي باوهره كانم له سه ر هه لفراندو پيانم چول كرد، روانيم كهوا پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بې) هه موو رانه وشتره كه ي وهر گرتو ته وه، له گه ل هه موو ئه و شتانه ي تريس كه من سه ندمنه وه له ناموسو لمانه كان، له گه ل هه موو رم و عاباكانا، هه روا ته ماشام كرد كهوا بيلال وشتره ميچكه يه كي سه ر بريوه، له و وشترانه ي كه من سه ندبوو مننه وه له هوژي چه ته كان، هه روا بيلال خهريك بوو له جهرگو و دووگي وشتره كه ي دهر ژاند بو پيغه مبه ري خودا (دروودي خوداي له سه ر بې).

فهرمووي: گوتم: ئهي پيغه مبه ري خودا! لي م گه ري باسه د سوار له م گه له ي خو مان هه لبريرم و شوپني ئه م بي باوهرانه بكه وم و هه موويان بكوزين و كه سيكيان لي نه مينيت هه وه هه وال ببا ته وه بو هوژه كه يان. فهرمووي: پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بې)

زەردەخەنەيەكى كرد ددانە پېشىنەكانى دەرکەوتن، لەبەر رۆشنایى ئاگرەكە،
فەرمووی: (ئەى سەلەمە! تۆ بلیت ئەمەت بۆ بکری؟). گوتە: بەلئى بەو کەسە کە
ئەم ریزو قەدرەى داو بەتۆ بۆم دەرکری. فەرمووی: (ئیستا وان لەناو ولاتی ھۆزى
غەطافانا میواندارییان پى دەکەن، ھۆزەکیان یاریدەیان دەدەن بىشنىرین
بەشوینىانا سوودی نیو ھەروا بەئاسانى بۆمان زەوت ناکرین).

فەرمووی: جا پیاویکی غەطەفانى ھات، گوتى: فیسارە کەس لەھۆزى غەطەفان
وشتريکی بۆیان سەر برېبوو، کاتى لەکەولکردنى بوونەو، لەدوورەو
تەپوتۆزیکیان بىنى، پىیان گوتن: موسولمانان ھاتن بۆتان، ئەوانیش رایانکردو
ھەلھاتن. جاکاتى رۆژمان کردەو، پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (باشترین
سوارەمان ئەمرو ئەبو قەتادە بوو، باشترینى پیاوکانیشمان لەم غەزایەدا سەلەمە
بوو!)، باوکەم فەرمووی: (لەپاشا پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەدەست کەوتى ئەو
غەزایە دوو پشكى بۆمن دانا: پشكى سوارو پشكى پیاو، دوو پشکەکەى
بەسەریەکەو پىمدا). (بروانە: ژمارە: ۱۱۵۰ کە لەپىشەو رابورد).

لەپاشا کە گەراپنەو بۆ مەدینە، لەرپگە پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەپاشکۆى
خۆیەو سواری عەضبای کرد، (بۆ باسنى عەضبەا بروانە: ژمارە: ۱۰۰۸ - باب: لا
وفاء لنذر فى معصية الله...).

فەرمووی: بەرپۆە دەرۆشتین، پیاوئى لە ئەنصار ھەبوو بۆ راکردن کەس تۆزى
قولى نەدەشکان، لەبەر خۆیەو ھەر دەیگوت: ئای بۆ پىشېرکى کارى ھەتا ناو
مەدینە پىشېرکىم لەگەل بکا، تا بزانین کە کامان زوتر دەگەینە مەدینە؟ منیش
کە گویم لەم قسەيەى بوو، پىیم گوت: دیارە تۆ بۆ ئەم مەسەلەيە ریزو بايەخ بۆ
کەسى دانانی، نەبۆ بەرپۆزئو نەسام لەخانە دانى دەکەى؟ گوتى: بەلئى وایە، تەنیا
پىغەمبەرى خودای لى دەرچى (دروودی خودای لەسەر بى).

باوکەم فەرمووی: گوتە: ئەى پىغەمبەرى خودا! بە باوکەم بەدايکەو بە
قوربانى بى، مۆلەتم بەدە کە لەگەل ئەم پیاویدا ئەم پىشېرکىيە ئەنجام بەدم،

فهرمووی: (ئارەزووی خۆتە). فهرمووی: بەکابرای ئەنصاریم گوت: ئادەدی راکە نۆرەدی تۆبێ، ئەویش دەستی پێکردو بەرەو مەدینە رایکرد، بەجووتەپێ دەستم کرد بە بازدان و رامکرد. فهرمووی: تەپۆلکەیی، دوو تەپۆلکەیی خۆم دواخست، تا هەناسەم سوارنەبێ، ئەوجا رامکردووە بە شوینیدا، بەلام دیسان تەپۆلکەیی، دوو تەپۆلکە خۆم دواخست. ئەوجا لەکاتی لەباردا توند دەستم کرد بەپراکردن و پیم لێ هەلپری، تا پێی گەیشتم و گرتمەووە، باوکم فهرمووی: کیشام بەناو شانیداو پیم گوت: بەخودا واپیشت کەوتم، گوتی: منیش هەروای بۆ دەچم، ئیتەر من لەپیش ئەودا گەیشتمە مەدینەو من بردمەووەو ئەو دۆرا، باوکم فهرمووی: بەخودا تەنیا سێ شەوماینەووە، ئیتەر دەرچووین بۆ غەزای خەیبەر لەخزمەت پیغەمبەری خوادا. باوکم فهرمووی: جا لەرێگە مامە عامیرم بەم جوۆرە شیعەرە سوۆزی دەکرد، بۆ خەلکەکە:

تَاللّٰهِ لَوْلَا اللّٰهُ مَا اهْتَدَيْنَا
وَلَا تَمَّ دَقُّنَا وَلَا صَلَّيْنَا
وَكُنْ عَنْ فَضْلِكَ مَا اسْتَعَيْنَا
فَبُتِّ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَاقِيَنَا
وَأَنْزَلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا

واتە:

بەخودا لەسایەدی خواوەیە کە رێگەی هەق شارەزا بووین، ئەگەر بەخشش و بەهرەدی خودا نەبێ، نە زەکات دەدەین و نە نوێژ دەکەین، پەرورەدگاری ئێمە، ئێمە لە بەخشش و بەهرەو سایەدی تۆ بێ نیازنین، خودایە! لەکاتی بەرەنگاربوونەووەی دوژمندا، خوڤرو دامەزراومان بفرموو، ئارامو مایەدی ئاسایشمان بەسەردا ببارینە).

پېغەمبەر (دروودی خودای لاهەر بئ) فەرمووی: (ئەو کەس؟) عامیر خۆی وەلامی دایەو و فەرمووی: منم، ئەو پېغەمبەری خودا! فەرمووی: (پەروردگاری خۆت لیت خوش بئ).

باوکم فەرمووی: بە ئەزموون بۆمان دەرکەوتبوو، هەرکاتێ پېغەمبەر (دروودی خودای لاهەر بئ) داوای لێخۆشبوونی بۆ تاقە کەسێ بەتایبەتی بکردایە، ئێتر مسۆگەر شەهید دەبوو، جا لەم روانگەپەووە عومەری کورێ خەطاب کە بەسواری و شترە نێرەپەکی خۆی بوو، عەرزی حەزەرەتی کرد: ئەو پېغەمبەری خودا! خۆزگە جاری نرای تەمەن درێژیت بۆ عامیر بکردایە، وە ئەوت بەئیمە رەوا ببینایە، لەباتی ئەمە کە بەم نزایە هەوالتی شەهیدبوونی ئەوت پێ راگەیاندین. باوکم فەرمووی: جاکاتێ گەشتینە خەیبەر، پادشاکەیان کەناوی مەرحەب بوو، هاتە مەیدان و بازی بە شمشیرەکی دەرکردو بەخۆی دەنازی و بەکەش و فشیکەووە دەگوت:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرُ أُنَى مَرْحَبُ شَاكِ السَّلَاحِ بَطْلُ مُجَرَّبُ
إِذَا الْخُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهُهُ

واتە:

خەیبەر! باشی بزانی مەرحەب شیری مەیدانە
پەرچە ک و پالەوانە بۆ شەر بەهۆری بەیانە!

فەرمووی: عامیری مامەم بۆی چوو مەیدان و بەم شیعراوە وەلامی دایەو و فەرمووی:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرُ أُنَى عَامِرُ شَاكِ السَّلَاحِ بَطْلُ مُعَامِرُ

واتە:

خەیبەر! باشی بزانی عامیر بەهۆری بەیانە
پەرچە ک و پالەوانە بۆ شەر شیری مەیدانە!

باوکم فەرمووی: جا بەشمشیر پەلاماری یەکتریاندا، شمشیرەکی مەرحەب بەر قەلغانەکی عامیری مامەم کەوت، عامیریش بەشیر بەربوو قاق و قولی

مەرھەب، بەلّام شمشیرەكەى گەپراپەووە بۆ خوۆى و دای لەبائى خوۆى و رهگى ژيانى
خوۆى بپرى و بەووە مرد!!

باوكم سەلەمە فەرمووى: كە دەرچووم، روانيم واحةند كەسى لەيارانى
پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) دەيانفەرموو: كردهوى عامير پووجهووە بوو، شەهيدى
بەنسب نەبوو، چونكە خوۆى خوۆى كوشتوو، خوۆى كوشتنیش تاوانىكى گەورەيه!!
جامنیش بەگريانهووە چووم بۆ خزمەتى پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) و عەرزيم
كرد: ئەى پيغەمبەرى خودا! راستە كە كردهوى عاميرى مامەم پووجهووە بوو؟
پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووى: (كى وادەلى؟! فەرمووى: گوتم: چەند كەسى
لە هاوهدانى تۆ وا دەفەرموون. فەرمووى: (ئەووى وابلى درۆدەكا، بەلكوو عاميرى
مامەت، لەباتى پاداشى دوو پاداشى بۆ هەيه).

لەپاشا پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) منى نارد بەشوينى عەليدا (رهزای خودای ن بێ)،
عەلى چاوى دەئيشا، پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووى: (ئەم ئالايە دەدەم بە
پياوى، خودا و پيغەمبەرى خودای خوۆش دەوى، خودا و پيغەمبەرى خودايش
ئەويان خوۆش دەوى، لەسەر دەستى ئەودا خودا قەلاى خەيبەر ئازاد دەكا) سەلەمە
فەرمووى: جا چووم بەشوين عەليدا، عەلى لەتاو چاوى ئيشە هەردوو چاوى
پيچابوو، جا منيش بووم بەچاوى ساغى و هەتا بردمە خزمەتى پيغەمبەر دەستم
رادەكيشا وەك كويّر، جا پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) تفى پيرۆزى خوۆى كردە ناو
چاوهكانى، ئيتّر بە بەرەكەتى تەكەى پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) يەكسەر
چاوهكانى چاكەووە بوون و يەك دەنك عەيبى نەماو پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ)
ئالاکەى دايە دەستى.

جا مەرھەب هاتە مەيدان بۆ عەلى و گوتى:

قَدْ عَلِمْتَ خَيْرُ أَلَى مَرْحَبُ شَاكِ السَّلَاحِ بَطْلُ مُجَرَّبُ
إِذَا الْخُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهُ

عەليش بۆى چوووە مەيدان و بەم شيعرانه وەلامى دايەووە:

أَنَا الَّذِي سَمَّيْتُ أُمِّي حَيْدَرَةَ كُلِّثِ غَابَاتِ كَرِيهِ الْمُنْظَرَةِ
أَوْفِيهِمْ بِالْمُصَاعِ كَيْلَ السُّنْدَرَةِ

واته:

دایکم ناوی ناوم شیرکو شیر بی شه به سام و سو
بی رهزایه دیمه نی شیر که ده پیوی کوشتن بو میر!!

باو کم فهرمووی: جا علی شیریکی مالی به که للهی مهرحه بداو کوشتی. نیرت
له سهر دهستی عه لیدا، قه لای خه یبه ر نازادکراو سو پای نیسلام قه لای خه یبه ریان
گرت). { تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۲۲۸۸، ۳۲۸۹، ۳۲۹۰ + تاج/۴، زنجیره: ۹۰، ژماره:
۴۶۱۱، ۴۶۱۲، ۴۶۱۳، ۴۶۱۴ } + { تجرید/۳، رقم: ۱۱۶۸ = ۲۸۳۷ + تجرید/۴، لاپهره: ۳۰۶،
ژماره: ۱۵۶۸ }.

۹۳۸) داستانی ریکه و تننامه ی حوده یبیه و ریکه و تنی پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سهر بی) له که ل هوزی قوره یشدا. (۴۶۱۴ - ۴۶۰۵)

باب: قِصَةُ الْحَدِيثِ وَصَلَحُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ قُرَيْشٍ

۱۱۷۷- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا أَحْصَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ الْبَيْتِ صَاحِبَهُ أَهْلَ مَكَّةَ عَلَى أَنْ يَدْخُلَهَا فَيَقِيمَ بِهَا ثَلَاثًا، وَلَا يَدْخُلَهَا إِلَّا بِجُلْبَانِ السَّلَاحِ: السَّيْفِ وَقِرَابِهِ، وَلَا يَخْرُجُ بِأَحَدٍ مَعَهُ مِنْ أَهْلِهَا، وَلَا يَمْنَعُ أَحَدًا يَمْكُثُ بِهَا مِمَّنْ كَانَ مَعَهُ، قَالَ لِعَلِيٍّ: «اكَتُبِ الشَّرْطَ بَيْنَنَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا مَا قَضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ»، فَقَالَ لَهُ الْمُشْرِكُونَ: لَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ تَابَعْنَاكَ، وَلَكِنْ اكَتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يَمْحَاها، فَقَالَ عَلِيٌّ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمْحَاها، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ارْنِي مَكَانَهَا»، فَأَرَاهُ مَكَانَهَا، فَمَحَاها وَكَتَبَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَأَقَامَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَلَمَّا أَنْ كَانَ يَوْمُ الثَّلَاثِ، قَالُوا لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): هَذَا آخِرُ يَوْمٍ مِنْ شَرْطِ صَاحِبِكَ فَأْمُرُهُ فَلْيَخْرُجْ، فَأَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ: «نَعَمْ»، فَخَرَجَ. { الحديث: ۴۶۰۷ = ۴۵۹۵ فم. تجرید/۳/۲۳۳، رقم: ۱۱۲۸ = ۲۶۹۹ فتح الباری: }

بہراء (رہزای خودای مہزنی لی بئی) دہفہرموی: سالی ریگہوتنی خودہیبیہ، کہ ناموسولمانہکان ریگہی پیغہمبہرو ہاوہلانیان نہدا، کہبچن بو کردنی عہمرہ، لہئہنجامدا خہلکی مہککہ لہگہل پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بئی) ریگہوتن لہسہر ئەمہ: کہ پیغہمبہرو یارانی بچنہ ناو مہککہوہو سی رۆژ لہوی بمیننہوہ، بہو مہرجہ کہ چہک و شمشیرہکانیان بہ کیلانہوہ لہناو ہہگبہدا بئی، وہ کہسیش لہ خہلکی مہککہ لہگہل خویاندا نہبہن بو مہدینہ، وہ ئەگہر کہسی لہ ہاوہلانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) ویستی لہمہککہ بمینیتتہوہ، ریگہی بدہن و ریگہی مانہوہی لی نہگرن.

حہزہرت (دروودی خودای لہسہر بئی) بہ عہلی فہرموو: (مہرجہکہ لہئیوانمانا لہسہر ئەم شیوہیہ بنووسہ: بہناوی یہزدانی بہخشندهی میہرہبان، ئەمہ ئەو ریگہوتن نامہیہیہ کہ موحممہدی پیغہمبہری خودا ریگہوتتوہ لہسہری... ناموسولمانہکان گوتیان: ئیمہ ئەگہر بزانیان کہتو پیغہمبہری خودایت، ئیسلاام دہبین و پہرہویت دہکہین، کہواتہ شتی وا نابئی، بہلام بنووسہ: (موحممہدی کوری عہدوللا).

حہزہرت (دروودی خودای لہسہر بئی) فہرمووی: بہعہلی کہ وشہی (پیغہمبہری خودا) بکوژینیتتہوہو لہشوینی ئەوہ وشہی (کوری عہدوللا) بنووسی. بہلام عہلی (رہزای خودای لی بئی) فہرمووی: نا، بہخودا نایسرپمہوہ، فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بئی): جیگہکہیم پی نشان بدہ، من خۆم دہیکوژینمہوہ، ئەویش پیی نیشاندا، جا پیغہمبہر خوی (دروودی خودای لہسہر بئی) وشہی (پیغہمبہری خودا)ی کوژاندہوہو فہرمانی بہ عہلی فہرموو، نووسی: ئەمہ ئەو ریگہوتننامہیہ کہ موحممہدی کوری عہدوللا لہگہل قورہیشدا لہسہری ریگہوتتوون، جا لہسالی ناییندہدا بہپیی بہندہکانی ئەم ریگہوتننامہیہ، پیغہمبہرو ہاورپیانی ہاتنہوہو عہمرہیان بہجی ہیئاو سی رۆژ لہناو مہککہدا مانہوہ، لہسہری رۆژی سییہمدا خہلکہکہ بہ عہلییان گوت: بہپیی مہرجہکہ، ہاورپککت ئەمرو دوا رۆزیہتی، دہی پیی بلی بابروا، عہلیش پیی گوت،

ئەویش فەرمووی: بەئێ باشە! ئینجا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەشار دەرچوو).
{ تاج/ ۴، زنجیرە: ۷۶، ژمارە: ۴۵۵۴ }.

۱۱۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ) إِلَى قَوْلِهِ (فَوْرًا عَظِيمًا) مَرْجِعُهُ مِنَ الْحُدَيْبِيَّةِ، وَهُمْ يُخَالِطُهُمُ الْحُزْنُ وَالْكَآبَةُ، وَقَدْ نَحَرَ الْهَدْيَ بِالْحُدَيْبِيَّةِ، فَقَالَ: «لَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آيَةٌ هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا جَمِيعًا». { الحديث: ۶۱۳ = ۶۰۱ ف.م. بخاری. مفازی: ۱۷۲، ۴۸۳۴ }:

ئیمامی ئەنەسی کورێ مالیک (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەکاتی گەرانی هەوێ پیغەمبەر و هاوڵەکانی لەپاش تەواوبوونی رێکەوتنامەی حودەیبییە، لەرێگە هاوڵەکانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خەم و خەفەت و پەستی داگیرتن، بەتایبەتی پاش ئەو کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نازدە دیارییەکانی سەرپری و گەرایەو بەرەو مەدینە، جا لەم کاتی خەم و پەستییدا، ئەم قورئانە پیرۆزە هاتە خوارەوە:

{ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا، وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا. هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا. لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْرًا عَظِيمًا - الفتح - ۵/۴۸ }.

پوختە مەبەست لەم ئایەتە پیرۆزانە:

ئەو پیغەمبەری خۆشەویستی من! موزدەبی بەزوویی شارو ولات و دیهاتی زۆرو باش نازاد دەکەن، دەبن بەهۆی لیبوردنی خودا لەهەموو گوناھەکانی تۆ، وە بەتەواوەری نازو بەهەری خودا کە ژراندووێت بەسەر تۆو گەلی ئیسلامی تۆدا، هەروەها بەمایە شارەزابوونی تۆو زانیانی گەلی ئیسلامی تۆ، لە شەقامە رێگەیی ئایینی پیرۆزی ئیسلام کە جوانترین بەرنامەی خودایی راست و دروستە، وە دەبی بەهۆی سەرکەوتن و پیرۆزی گەورە گەورە، خودای میهرەبان ئەو خودا

میهره بانهیه، که ئارامی و ئاسایش، داده باریئیی به سهر دلی بر واداران، جار له گهل جارا با وهریان پتهوتر دهکاو پتر له یاسا نامه ی خودا شاره زاتر دهبن.

له شکرو سه ربازه کانی خودا، له ژماره نایه نو له هه موو شوینی هه نو ئاسمانه کان و زهوی پرڼ له له شکره کانی خودا، به هه رکامی له له شکرانه مهیلی هه بی ئایینی پیرۆزی خوئی سهرده خا، وه له کۆن و نوډا خودای گه و ره زانا و دانایه، خودا بو یه ئه م ئه رکانه ده دا به سهر شانی ئیوه دا، وه ک خه باتگێرڼ و فهرمان به ریه کان، هه تا به هه شتانی به خشی به بر واداران چ پیاوین، چ ژن، چ نیربن، چ می، که ئه و به هه شتانه پرڼ له باخ و ره زو سه و زه و شینایی، ئاو به بنیانا دهرواو سهر و ژوو رو سهر و خوار دهکا له ناویانا، هه تا هه تایه له و به هه شتانه دا دهبن و ده مین و نه مر دهبن، وه هه تا خراپه و گونا هه کانیان به په رده ی میهره بانی دابیو شی، به بی گومان که شتی وا گه و ره ترین پیرۆزیه).

جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: ئه مشه و ئایه تیکم له خودا وه بو هاتوو ه ئه و ئایه ته م له هه موو جیهان پی خوشتره). {تاج/ ۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۱۰۲، ۴۱۰۳، ۴۱۰۴، ۴۱۰۵، ۴۶۲۰، ۴۶۲۱، ۴۶۲۲}.

روونکردنه وه:

۱- خوده ییبیه گوندیکی بچووک بوو، بیریکی لی بوو، گونده که به ناوی ئه و بیره وه ناو نراوه، یه ک قوناغ (مه رحه له) له مه که وه دووره، خاکی خوده ییبیه به شیکی بهر خاکی هه ره م (به ست) ده که وئ و به شیکی بهر حیلل (نا به ست) ده که وئ، جیگه ی خوده ییبیه ئه مرۆ پیی ده گوتری: (الشیمسی) ده که ویته سهر ریگه کۆنه که ی نیوانی جه دده و مه که، ئه و به شه ی که بهر خاکی حیلل (نا به ست) ده که وئ دوورترین حیلله له به یته وه، له چاو خاکی حیللی لایه کانی تری به یته.

۲- له مانگی نیو جه ژنان (ذیلقة عده) ی سالی شه شی کۆچی، پیغه مبه رو موسولمانان بریاریاندا که بچن بو عه مره، به لام ناموسولمانه کان ریگه یان نه دان و پیشیان پی گرتن، له ئه نجاما له نیوانی موسولمانان و له نیوانی خه لکی مه که ده دا

له پاش گفتوگو و هاتو چۆیه کی دوورو درێژ له نیوانی ههردوو لادا، رێکه و تننامه ی حوده یبیه نه نجام درا، زور به ی موسولمانه کان به م رێکه و تننه په ست بوون و دایان دهنه به نشوستی بۆ موسولمانان، به لام خودا کردی به مایه ی خیریکی گه و ره بۆ موسولمانان.

۳- له م غه زایه دا، له ژیر شه جه ره توله یضواندا، که دار سه مووره یی بوو، له خاکی حوده یبیه دا، به یعه توله یضوان (په یمانی خو شنوودی) روویدا، وه ک له فه رمووده ی ژماره: (۱۱۷۶) وه له پیشه وه رابورد، که نه و په یمانه له م نایه ته پیرۆزهدا باسکراوه:

{لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا - فتح - ۴۸/۱۸}. واته:

خودای گه و ره زۆر رازی بوو له و موسولمانانه ی که له روودای حوده یبیه دا، له ژیر دار سه مووره که دا، په یمانی مه شه وورو ناسراو به په یمانی به یعه توله یضوانیان له گه ل تۆدا به ست، خودا ناگای له نیازی پاکی ناو دلیان بوو، بۆیه بارانی هیمنی و رحمه ت و دلدامه زرانی داباران به سه ریاند، سه ره رای نه وه یش خه لاتییکی تری گه و ره ی کردن، به گرتنیکی نزیک بۆ شاریکی پر له خیره و بیر.

{تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۲۸۸، ۳۲۸۹، ۳۲۹۰، ۳۲۹۳، ۳۲۹۷}.

۹۳۹) غه زای خه ییه ر. (۳۰۷)

باب: غزاه خیبر

۱۱۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرٍ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْنَا، فَلَمْ نَغْنَمْ ذَهَبًا وَلَا وَرَقًا، غَنِمْنَا الْمَتَاعَ وَالطَّعَامَ وَالثِّيَابَ، ثُمَّ انْطَلَقْنَا إِلَى الْوَادِي، وَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَبْدٌ لَهُ وَهَبَهُ لَهُ رَجُلٌ مِنْ جَذَامٍ يُدْعَى رِفَاعَةَ بْنِ زَيْدٍ مِنْ بَنِي الضَّبْبِ، فَلَمَّا نَزَلْنَا الْوَادِي، قَامَ عَبْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحُلُّ رَحْلَهُ فَرُمِيَ بِهِمْ، فَكَانَ فِيهِ حَتْفُهُ، فَقُلْنَا: هِنِيئًا لَهُ الشَّهَادَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَلَّا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهَبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ يَوْمَ خَيْبَرَ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ»،

قَالَ: فَفَرَعَ النَّاسُ، فَجَاءَ رَجُلٌ بِشِرَاكِ أَوْ بِشِرَاكَيْنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ يَوْمَ خَيْبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « شِرَاكٌ مِنْ نَارٍ، أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ ». {الحدیث: ۳۰۶ = ۳۲۲ فم. بخاری. مفازی: ۳۹۷۳، ۶۳۲۹، ۴۲۳۴، ۶۷۰۷}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئی) فەرمووی: سائی غەزای خەیبەر لەخزمەتی پیڤغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بئی) دەرچووین بۆ خەیبەر، خودا قەڵاکە ی بۆ ئازادکردین، لەوێ جل و بەرگ و شتومەک و خۆراک و مالآتمان بە تالانی گرت، بەلام زیرو زیومان دەست نەکەوت، جا پیڤغەمبەر و سوپاکە ی بەرەو وادیلقورا کەوتنەپڕی، خولامیکی رەشی پیڤغەمبەر ھەبوو ناوی میدعەم بوو، پیاوی لەھۆزی جوزام کەناوی ریفاعە ی کوری زەیدبوو، کە لەبەنی ضوبەیب بوو، ئەو خولامە ی بەخشیبوو بە پیڤغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) کاتی لە شیوەکەدا باروبنەمان خست و لاماندا بۆ حەوانەو و وچان، ئەو خولامە خەریک بوو بارگەکە ی پیڤغەمبەری دادەگرت، لەو حەلەدا تیری هات بەریکەوت و کوشتی، ئیمەیش گۆتمان: شەھیدبوونی پیرۆزو نۆش بئی، ئە ی پیڤغەمبەری خودا! یاخوا بەھەشت نۆشی گیانی بئی. کەچی پیڤغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (نەخیر وانییە، بەوکەسە کە گیانی منی وا لەدەسا، کە خودای گەورە یە، میدعەم وا لەناو ئەو بالا پیڤچەدا، کە لەتالانییەکە ی رۆژی خەیبەر بردبووی بۆ خۆی، بەرلەوہی کە دابەش بکری، بالا پۆشەکە لەبەریا گر گر دەسووتی!).

فەرمووی: خەلکەکەیش کە گوئیان لەم ھەرەشە یە پیڤغەمبەر بوو، کە کردی لەو کەسانە ی کە دەستپێسی دەکەن لە تالانی و دەسکەوتی شەری غەزا، تۆقین و زۆر ترسان و زەندەقیان جوو، پیاوی چوو قەیتانی، یادوو قەیتانی پیلای هیئا بۆ پیڤغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) گوتی: ئە ی پیڤغەمبەری خودا! ئەمەم لەرۆژی خەیبەردا دەست کەوتوو و تەسلیم نەکردوو، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئی): (قەیتانیکە) یا فەرمووی: (دوو قەیتانن لەئاگر). {تاج/ ۴، زنجیرە: ۶۸، ژمارە: ۴۵۳۱}.

۹۴۰) کۆچکاران به خُشراوه کان دهگیرنه وه بۆ یاریده دهران، له پاش نازادکردنی
ولاتان بۆیان. (۴۵۷۸ - ۴۵۷۹)

باب: رَدُّ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ الْمَنَاجِحِ بَعْدَ الْفَتْحِ عَلَيْهِمُ

۱۱۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ مِنْ مَكَّةَ الْمَدِينَةَ، قَدِمُوا وَلَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ، وَكَانَ الْأَنْصَارُ أَهْلَ الْأَرْضِ وَالْعَقَارِ، فَقَاسَمَهُمُ الْأَنْصَارُ عَلَى أَنْ أُعْطَوْهُمْ أَنْصَافَ ثَمَارِ أَمْوَالِهِمْ كُلِّ عَامٍ، وَيَكْفُونَهُمُ الْعَمَلَ وَالْمُوتَنَةَ، وَكَانَتْ أُمُّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَهِيَ تُدْعَى أُمَّ سُلَيْمٍ، وَكَانَتْ أُمَّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ كَانَ أَحَا لَأَنَسٍ لَأُمِّهِ، وَكَانَتْ أُعْطَتْ أُمُّ أَنَسٍ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِذَاقًا لَهَا فَأَعْطَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَوْلَاتَهُ أُمَّ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا فَرَّغَ مِنْ قِتَالِ أَهْلِ خَيْبَرَ، وَانْصَرَفَ إِلَى الْمَدِينَةِ، رَدَّ الْمُهَاجِرُونَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاجِحَهُمُ الَّتِي كَانُوا مَنَحُوهُمْ مِنْ ثَمَارِهِمْ، قَالَ: فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أُمِّي عِذَاقَهَا، وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَكَانَهُنَّ مِنْ حَائِطِهِ، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: وَكَانَ مِنْ شَأْنِ أُمِّ أَيْمَنَ أُمَّ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَنَّهَا كَانَتْ وَصِيفَةً لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَكَانَتْ مِنَ الْحَبَشَةِ، فَلَمَّا وَلَدَتْ أَمِنَتْهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ مَا تُوُفِّيَ أَبُوهُ فَكَانَتْ أُمُّ أَيْمَنَ تَحْضُنُهُ، حَتَّى كَبُرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَعْتَقَهَا، ثُمَّ أَنْكَحَهَا زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ، ثُمَّ تُوُفِّيَتْ بَعْدَ مَا تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِخَمْسَةِ أَشْهُرٍ. {الحديث: ۴۵۷۸ = ۴۵۶۶ ف.م. تجريد ۱۱۳/۳، رقم: ۱۰۲۳ = ۲۳۲۵، ۲۷۱۹، ۳۷۸۲ + ۱۱۱۶. فتح الباری + رقم: ۱۱۱۶ = ۲۶۳۰، ۳۱۲۸، ۴۰۳۰، ۴۱۲۰}:

ئهنهسی کورێ مالیک (رمزای خودای ئی بن) فهرمووی: کاتی کۆچکاران له مهککه وه، له تاو ستهم و نازاری ناموسولمانه کان کۆچیان کرد بۆ مه دینه، ههچیان به دهسته وه نه مابوو، ئه و مال و سامانه ی که هه یان بوو، له مهککه به جی مابوو، وه یاریده دهران (أنصار) یش خاوهنی زهوی و زارو رهزو باخ بوون، جا یاریده دهران کۆچکاره کانیان کرد به هاوبه شی خۆیان، له به ره و بوومی باخ و رهزو داها تی سامانه کانیاندا، به مه ره جی ئه وانیش له با تی خۆیان، سه ره و کاری باخ و دی به ره و سامانه کانیان بکه ن و سالانه

بهره میان بهینن و بنکه کان بۆ خاوه نه کانیاں بئ، به لام بهر و بو و مه که یان به نیوه یی بۆ ههردوو لا بئ. {بروانه: بهرگی/۳. ته جرید ژماره: ۱۰۲۳}. دایکیشم (که ناسراو بوو به ئوم سولهیم، واته: دایکی سولهیم) که دایکی عهبدو للای دایک برام بوو، که کوری ئه بو طه لحه ی باوه پیاره ی من بوو، چونکه ئه بو طه لحه میردی دایکم بوو، ئوم سولهیمی دایکم بهری چهند دار خورمایه کی خۆی به خشیوو به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) که سالانه بهر هه کانیاں بۆ پیغه مبه ر بئ، به لام خودی داره کان بمیننه وه بۆ دایکم، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) بهری ئه و دار خورمایانه ی به خشیوو به ئوم ئهیمه نی ئازاد کراوی خۆی، که دایکی ئوسامه ی کوری زهید بوو، وه دایکی شیریی پیغه مبه ریش بوو. ئیمامی زوهری که ناسراوه به ئیبنو شه هاب ده فهرموی: ئه نه سی کوری مالیک هه والی داپیم، که کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) له شه ری غه زای خه یبه ر ده گه رپته وه بۆ مه دینه، کۆچکاران ئه و رهزو باخانه یان گیرایه وه بۆ یاری ده ده ران، که له وه و پيش لیان وه رگرتبوون و به نیوه یی به خیویان ده کاردن، جا پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) داره خورماکانی له ئوم ئهیمه ن سه نده وه دایه وه به دایکم، وه له باخه که ی خۆی پیغه مبه ر تۆله ی کرده وه بۆ ئوم ئهیمه ن. ئیمامی زوهری ده فهرموی: هه ندی هه وال که په یوه ندی به ئوم ئهیمه نه وه ههیه، که دایکی ئوسامه ی کوری زهیدیشه (رهزای خودا له هه موویان بئ) ئوم ئهیمه ن له پیشا که نیزه کی عهبدو للای کوری عهبدو لوطه لیب بوو، که باوکی پیغه مبه ر بوو، به ره گهزو نه ژاد حه به شه یی بوو، پیغه مبه ر له سکی ئامینه ی دایکیدا ده بئ، که عهبدو للای باوکی دهری، که له دایک ده بئ ئوم ئهیمه ن ده بئ به له له یی و به دایه نی و گه وره ی ده کا، جا کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) گه وره ده بئ چاکه ی ئوم ئهیمه ن ده داته وه ئازادی ده کا، ئه و جا ماره ی ده کا له زهیدی کوری حاریته، ئوم ئهیمه ن به پینج مانگ، له پاش مه رگی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) مه رگ ده بئ به میوانی و دهری).

روونکردنه‌وه:

ئوم ئه‌یمن (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودای لێ بێ) له‌له‌و دایه‌نی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بوو، ناوی به‌ره‌که‌ بوو، یه‌کێ بوو له‌و چوار ژانه‌ی که مه‌مکیان داوه به پی‌غه‌مبه‌ر: ۱- ئامینه‌ی دایکی. ۲- ئوو‌دیه‌ی ئه‌سه‌له‌می. ۳- هه‌لیمه‌ی سه‌ع‌دیه‌ی. ۴- ئوم ئه‌یمن. له مه‌که‌که‌وه‌ گۆچی کرد بۆ مه‌دینه، ئیبنو عه‌بدولبه‌رر له ئیستیعا‌با ده‌فه‌رمو‌ی: دوو گۆچی کردوو‌ه: یه‌کێ بۆ هه‌به‌شه‌و یه‌کێ بۆ مه‌دینه، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به ئوم ئه‌یمنه‌ی ده‌فه‌رموو: دایه! وه ده‌یفه‌رموو: (به‌ره‌که‌ له‌دوای دایکم نه‌و دایکه‌م). پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ژیانیدا ری‌زی ئوم ئه‌یمنه‌ی ده‌گرت، موو‌چه‌و به‌راتی بۆ ده‌بر‌یه‌وه، دینی نه‌وی ده‌کرد، نه‌ب‌وبه‌ک‌رو عوم‌ه‌ریش به‌سه‌ریان ده‌کرده‌وه‌و سه‌ردانی نه‌ویان ده‌کرد، گه‌لی جار ئوم ئه‌یمن نازی به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ردا ده‌کرد، چونکه دایه‌نی بووه‌و په‌روه‌رده‌و گه‌وره‌ی کردوو‌ه‌و دایکی شیریی بووه‌و، ئوم ئه‌یمن له‌زه‌یدی کوری حاریشه ئوسامه‌ی بوو. {تاج/۳، ۶۸۵، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۴۴۷، ۳۴۴۸}.

۹۴۱) نازادکردنی مه‌که‌که‌و چوونه ناوی به‌زه‌برو زۆرو لی‌بووردنی پی‌غه‌مبه‌ر

(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌هه‌له‌که‌ه‌ی. (۴۵۹۸ - ۴۶۰۴)

باب: فِي فَتْحِ مَكَّةَ وَدُخُولِهَا بِالْقِتَالِ عُنْوَةً وَمَنْتَهُ عَلَيْهِمُ

۱۱۸۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبَاحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَقَدْتُ وَفُودًا إِلَى مُعَاوِيَةَ، وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ، فَكَانَ يَصْنَعُ بَعْضُنَا لِبَعْضِ الطَّعَامِ، فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ مِمَّا يُكْثِرُ أَنْ يَدْعُونَا إِلَى رَحْلِهِ، فَقُلْتُ: أَلَا أَصْنَعُ طَعَامًا فَأَدْعُوهُمْ إِلَى رَحْلِي؟ فَأَمَرْتُ بِطَعَامٍ يُصْنَعُ، ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا هُرَيْرَةَ مِنَ الْعَشِيِّ فَقُلْتُ: الدَّعْوَةُ عِنْدِي اللَّيْلَةَ، فَقَالَ: سَبَقْتَنِي. قُلْتُ: نَعَمْ. فَدَعَوْتُهُمْ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَلَا أَعْلَمُكُمْ بِحَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِكُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ؟ ثُمَّ ذَكَرَ فَتْحَ مَكَّةَ، فَقَالَ: أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى قَدِمَ مَكَّةَ فَبَعَثَ الزُّبَيْرَ عَلَى إِحْدَى الْمُجَنَّبَتَيْنِ، وَبَعَثَ خَالِدًا عَلَى الْمُجَنَّبَةِ الْأُخْرَى، وَبَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ عَلَى الْحُسْرِ، فَأَخَذُوا بَطْنَ الْوَادِي، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي

کَتِيبَةٍ، قَالَ: فَتَنْظُرُ فَرَأَنِي، فَقَالَ: «أَبُو هُرَيْرَةَ»! قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «لَا يَأْتِينِي إِلَّا أَنْصَارِي» زَادَ غَيْرُ شَيْبَانَ، فَقَالَ: «اهْتَفِ لِي بِالْأَنْصَارِ»، قَالَ: فَأَطَاعُوا بِهِ، وَوَبَّشَتْ قُرَيْشٌ أَوْبَاشًا لَهَا وَاتَّبَاعًا، فَقَالُوا: نُقَدِّمُ هَؤُلَاءِ، فَإِنْ كَانَ لَهُمْ شَيْءٌ كُنَّا مَعَهُمْ، وَإِنْ أَصِيبُوا أَعْطَيْنَا الَّذِي سَأَلْنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَرَوْنَ إِلَى أَوْبَاشِ قُرَيْشٍ وَاتَّبَاعِهِمْ؟» ثُمَّ قَالَ بِيَدَيْهِ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، ثُمَّ قَالَ: «حَتَّى تَوَافُونِي بِالصَّفَا»، قَالَ: فَانْطَلَقْنَا، فَمَا شَاءَ أَحَدٌ مِنَّا أَنْ يَقْتُلَ أَحَدًا إِلَّا قَتَلَهُ، وَمَا أَحَدٌ مِنْهُمْ يُوجِّهُ إِلَيْنَا شَيْئًا، قَالَ: فَجَاءَ أَبُو سُفْيَانَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أُبَيِّحُ خُضْرَاءَ قُرَيْشٍ، لَا قُرَيْشٍ بَعْدَ الْيَوْمِ. ثُمَّ قَالَ: «مَنْ دَخَلَ دَارَ أَبِي سُفْيَانَ فَهُوَ آمِنٌ»، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَمَّا الرَّجُلُ فَأَدْرَكَتْهُ رَغْبَةٌ فِي قَرِيَّتِهِ، وَرَأْفَةٌ بِعَشِيرَتِهِ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَجَاءَ الْوَحْيُ، وَكَانَ إِذَا جَاءَ الْوَحْيُ لَا يَخْفَى عَلَيْنَا، فَإِذَا جَاءَ فَلَيْسَ أَحَدٌ يَرْفَعُ طَرْفَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى يَنْقُضِيَ الْوَحْيُ، فَلَمَّا انْقَضَى الْوَحْيُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ»! قَالُوا: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «قُلْتُمْ أَمَّا الرَّجُلُ فَأَدْرَكَتْهُ رَغْبَةٌ فِي قَرِيَّتِهِ»، قَالُوا: قَدْ كَانَ ذَاكَ، قَالَ: «كَلَّا إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، هَاجَرْتُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ، وَالْمَحْيَا مَحْيَاكُمْ، وَالْمَمَاتُ مَمَاتُكُمْ»، فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَبْكُونَ وَيَقُولُونَ: وَاللَّهِ مَا قُلْنَا الَّذِي قُلْنَا إِلَّا الضَّنَّ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصَدِّقَانِكُمْ وَيَعْذِرَانِكُمْ»، قَالَ: فَأَقْبَلَ النَّاسُ إِلَى دَارِ أَبِي سُفْيَانَ، وَأَغْلَقَ النَّاسُ أَبْوَابَهُمْ، قَالَ: وَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى أَقْبَلَ إِلَى الْحَجَرِ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ، قَالَ: فَاتَى عَلَى صَنْمٍ إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ كَانُوا يَعْبُدُونَهُ، قَالَ: وَفِي يَدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْسٌ، وَهُوَ آخِذٌ بِسِيَةِ الْقَوْسِ، فَلَمَّا أَتَى عَلَى الصَّنَمِ جَعَلَ يَطْعُمُهُ فِي عَيْنِهِ، وَيَقُولُ: «جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ»، فَلَمَّا فَرَّغَ مِنْ طَوَافِهِ أَتَى الصَّفَا فَعَلَا عَلَيْهِ حَتَّى نَظَرَ إِلَى الْبَيْتِ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَجَعَلَ يَحْمَدُ اللَّهَ وَيَدْعُو بِمَا شَاءَ أَنْ يَدْعُو. {الحديث: ٤٥٩٨ = ٤٥٨٦ فم} :

عہدوللای کوری رہباج فہرمووی: ثہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی:

کۆمہل کۆمہل و دەستہ دەستہ نوینەران دہہاتن بۆلای موعاوییہ لەشام، کات مانگی رہمەزان بوو، عہدوللآ فہرمووی: لەناو خو مانا نانمان دروست دەکرد بو یەکتزی،

بەتايىبەتى ئەبو ھورەيرە گەل جارى خولكى دەكردين بۇ قاۋەلتنى بۇلاي خۇي، منىش
 رۇژى گوتەم: دەبى منىش قاۋەلتيەكەيان بۇ دروست بىكەم و بانگيان بىكەم بۇلاي
 خۇم، جا دەستورمدا كەنان و ئاۋىكى شايان دروست بىكرى، سەر لەنئىۋارى ئەبو
 ھورەيرەم بىنى، غەزەلەمكرد: ئەمىشە و دەۋەتەكە لەلەي مە، فەرموۋى: يېشىم
 كەۋتى من نىيازى ئەۋەم ھەبو، گوتەم: بەلئى وايە ۋەك دەفەرموۋى، جا بانگەيشتەم
 كردن، كاتى لەبنكەكەي من كۆبۈۋىنەۋە، ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) فەرموۋى:
 ئەي كۆمەلەي ئەنصار! با سەرگوزەشتەيەكى خۇتانتان بۇ بگىرپەۋە، ئەۋجا باسى
 رزگاركردن و ئازادكردى مەككەي بۇمان كرد، فەرموۋى:

كاتى يېغەمبەر و سوپاكەي ھاتن بۇ رزگاركردى مەككە، كەنزيكى شارەكە
 بوۋنەۋە، يېغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بىن) سوپاكەي كرد بەچۋار بەشەۋە: لەشكرى لاي
 راست و لەشكرى لاي چەپ، يا باللى لاي راست و باللى لاي چەپ و پىادەكان و پۇلە
 سوارەكەي خۇي، جا زوبەيرى كورپى غەۋامى كرد بەسەركردى باللى لەۋۋو بالەكەي
 سوپا، خالىدى كورپى ۋەلىدىشى كرد بەسەركردى بالەكەي ترى، ئەبو غوبەيدەشى
 كرد بە سەركردى پىادەكان و بى زىيەكان، كە لەكەۋانەي دۆلى مەككەۋە بوۋن،
 يېغەمبەر خۇشى (دروۋدى خوداي لەسەر بىن) لەناۋ پۇلە سوارەكەي خۇيدا بوۋ، لەناۋەرەستى
 ھەردوۋ بالەكەي سوپادا.

يېغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بىن) تەماشايەكى كردو منى بىنى، فەرموۋى: (ئەبو
 ھورەيرە!) گوتەم: بىفەرموۋ، فەرمانكە ئەي يېغەمبەرى خودا! فەرموۋى:
 (يارىدەدەرانم بۇ بانگ بىكە، باكەسى تريان لەگەلدا نەبى).

رشتەي ئەم فەرموۋدەيە لە صەحىحى موسلىمدا ئاۋايە: ئىمامى موسلىم
 لەشەيبانى كورپى فەررۇخەۋە، لە سولەيمانى كورپى موغىرەۋە، لە تابىتى
 بونانىيەۋە، لە غەبىدوللاي كورپى رەباحەۋە، لە ئەبو ھورەيرەۋە، جا ئىمامى
 موسلىم بۇئەۋەي دەقى فەرموۋدەكە ۋەك خۇي بگىرپەتەۋە بەبى زىادو كەم، ئامازە
 بۇئەۋە دەكا، كە لەم شۇيئەدا ئەم زىادەيە ھەيە، بەلام ئەۋ زىادەيە مامۇستاكەي

خوی که شهیبانه نهیگیراوه ته وه، به لکوو که سی تر، نهو زیادهیهی گوتووه که زیادهکه نه مهیه: (هاوار له یاریده دهران بکه بۆم بابین بۆلام).

ئه بو هوردهیره فهرمووی: منیش چووم بانگم کردن بۆی، به ههراکردن هاتن، خه رمانه و ناخه لیهان له دهوری پیغه مبهردا، له ولایشه وه قوردهیش تیکه لهیه کی له هه رچی و په رچی و دهسته و بهسته ی خوی، له هی کۆمه لئ هۆزو تیره و خیلئ تر کۆکردبۆوه، گوتبوویان: نه مانه دهخهینه پیش خۆمان و بواریان پی تاقی دهکهینه وه، جا نه گهر نه مانه سه رکه وتن و پیشیان به سوپای موسولمانان گرت، نه وایمه ییش دهچینه پالیان و پیروزی مسۆگهر دهکهین، خو نه گهر نه مانه ییش تیکشکان نیتر ئیمه هیچ زیانمان نه کردوو موسولمانان داوای چییان کرد دهیدهین پییان!

کاتی یاریده دهران له خزمه تی پیغه مبهردا کۆمه ل بوون، هه زه رت (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی پییان: (ئه ی کۆمه لئه ی یاریده دهران! ئه ی گه لی براینه! خو ئه م هه رچی و په رچی و له شکره تیکه ل و پیکه لئه ی قوردهیش دهبین، که به خه یالی خاوی خۆیان بو به رامبه ریکردنی ئیمه کۆیان کردوونه ته وه!). گوتیان: به لئ، چون دهفه رمووی وایه، فهرمووی: بتان بینم، سه به یئ که تووشیان دهبن، چون وهک به ری دره و پاکۆیان دده دن!).

دهستی راستیشی له سه ر دهستی چه پی خوی دانو به هیمّا تیی گه یاندن، که ئاوا متیان بکه ن و قه لا چۆیان تی بخه ن. فهرمووشی: (واده مان سه رکیوی سه فابئ و له شکره که مان له وی، له پاش سه رکه وتنی ته وای به سه ریاندا یهک دهگرینه وه). فهرمووی: نیتر که وتینه رئ، نه و روژه نه وه ی له وان سه ری به رزکرده وه و لاملی کردو به ر هه ویلّمان که وت له ملمان داو لال و پالمان خست، به لام نه وان دهسه لاتی هیچیان نه بوو، چه کیان ئاراسته ی ئیمه نه کردو به رگریان له خۆیان پی نه کرا.

فهرمووی: جا نه بو سوفیان هاته خزمه تی و عه رزی کرد: قوربان! ئه ی پیغه مبه ری خودا! زه ردو سووری قوردهیش به ربادکرا و یافتی قوردهیشیان برپیه وه، خو نه گهر واپروا قوردهیش تا سه به یئ نامینی، هه مووی دهکوژرئ!!

جا ھەزەرت (دروودى خۇداى لەسەر بى) ڧەرەمۇۋى: (جاربەدن ئەۋەدى بېچىتە مالى ئەبو سۇڧىيان لەخۇى ئەمىن بى ۋە ترسى نەبى، ئەۋەدى چەك ڧىرئى بىداۋ شەپنەكا لەخۇى ئەمىن بى ۋە ترسى كۈشتى ۋە بەرپىسى نەبى). يارىدەدەران (ئەنصار) لەناۋ خۇيانا دەللىن: ۋادىارە پىڭغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دلى دەسوۋتى بەھۇزو خىزمانى خۇى ۋە مەيلى تازە بۆتەۋە بۇ شارو نىشتەمانەكەى خۇى، ئىتر رەنگ بى بگەرپتەۋە بۇ ئىرەۋ ناۋ ئىمە بەجى بەيلى. جا سىرووش لەم بارەيەۋە ھات بۇ پىڭغەمبەر ۋە خۇدا خەبەرى داپىي كە يارىدەدەران ۋاۋا دەللىن، ۋا خۇومان پىۋە گرتىۋو كاتى سىرووش دەھات بۇ پىڭغەمبەر ۋە پىڭغەمبەرمان دەبىنى لەبارودۇخى سىرووش ۋە نىگا بۇھاتنا دەمان زانى كەۋا خەرىكە پىڭغەمبەر سىرووشى بۇ دىت كە سىرووشى بۇ دەھات، ساممان لى دەكرد، كەسمان تەماشامان نەدەكرد ھەتا سىرووش بۇھاتنەكە تەۋاۋ دەبوۋ، جا كەھالەتى سىرووش بۇھاتنەكە بەرىدا، ڧەرەمۇۋى (دروودى خۇداى لەسەر بى): (ئىۋە دەللىن: پىڭغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دلى دەسوۋتى بەھۇزو خىزمانى خۇى ۋە مەيلى تازە بۆتەۋە بۇ شارەكەى خۇى ۋە ئىتر رەنگ بى بگەرپتەۋە بۇ مەككە بۇناۋ خىزمانى ۋە مەدىنە بەجى بەيلى). يارىدەدەران ڧەرەمۇۋىيان: بەلى گوتۇۋمانە، ڧەرەمۇۋى: (راستە كەمن دلى دەسوۋتى بەخىزمانى خۇۋ ۋە ھەمىشە دلى لى دەدا بۇ مەككە پىرۋز كە زىدەۋ ۋە جىگەى خۇشانى مېھرىبانى خۇدايە ۋە كابەى نازدارى لەناۋادايە، ئەمە راستە ۋە ۋايە ۋە زىادى ھەيە ۋە كەمى نىيە، بەلام ئەۋەدى كە گوتۇۋتەنە دەگەرپمەۋە بۇ ئىرەۋ ئىۋە بەجى دەھىلىم شتى ۋە نىيە ۋە ئەمەيان لەمەۋە دوۋرە، بۇجى مەن ناۋم جىيە ۋە مەن كىم پى دەللىن، مەن ناۋى خۇۋ بەخۇمەۋەيە، مەن ناۋم مۇھەممەدەۋ بەندەۋ پىڭغەمبەرى خۇدام ۋە ئەۋەدى دەيلىم راستە ۋە ئەۋەدى دەيكەم دروستە ۋە ھەقە ۋە درۋو چاۋو راۋو بى ئەمەكى ۋە بى ۋەڧايى لەمەۋە دوۋرە، مەن يەككەر گوتۇۋمەۋ دەيلىم: كۆچە ۋە كىرۋومە بۇلاى خۇداۋ بۇلاى ئىۋە خۇشەۋىست لەبەر رەزاي خۇدا، ۋە ھەرگىز لەبىرىارى خۇۋ پەشىمان نەبەۋە، ئىتر مەن زىانەم زىانى ئىۋەيە ۋە مەردنەم مەردنى ئىۋەيە، زىانەم مەردنەم لەگەل زىانەم مەردنى ئىۋەيە!).

یاریده‌ده‌رانی‌ش به‌گریانه‌وه گوتیان: قوربان! به‌خودا ئیمه بۆیه ئهمه‌مان گوتوووه چونکه حه‌زناکه‌ین له‌رحمه‌تی خوداو له‌فه‌یزو به‌ره‌که‌تی ووجوودی تۆ به‌دوو‌ربین و حه‌زه‌که‌ین هه‌میشه له‌خزمه‌تتا بین، ئیمه ته‌نیا خه‌می ئهمه‌مانه‌وه به‌س، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (راست ده‌که‌ن و خوداو پی‌غه‌مبه‌ری خودا بۆ ئهم قسه‌یه‌تان باوه‌رتان پی ده‌که‌ن و عوزرو به‌هانه‌تان قه‌بوول ده‌که‌ن).

فه‌رمووی: ئیتر خه‌لکه‌که‌ه رو‌یشتنه‌ مالی ئه‌بو سو‌فیان و که‌سانی تر له‌مالی خو‌یانا ده‌رگایان له‌خو‌یان داخست و له‌گیانی خو‌یان دُنیا بوون، فه‌رمووی: ئیتر پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌روژی فه‌تحي مه‌که‌که‌دا چوو بۆ ته‌وافی به‌یت و رو‌یشت بۆلای به‌رده‌ ره‌شه‌که‌و ده‌ستی پیا‌دا هی‌ناو ماچی کرد، ئه‌وجا هه‌لسوو‌را به‌گ‌ردی به‌یتا. فه‌رمووی: بئی له‌ته‌نیشتی به‌یته‌وه‌ بوو، خه‌لکی مه‌که‌که‌ ده‌یانپه‌رست، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که‌وانیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، چوو بۆلای ئه‌و به‌ته‌و ده‌ستی گ‌رت به‌ ته‌ره‌فی که‌وانه‌که‌وه، که‌ که‌می لاره‌و ژهن‌دی به‌چاویدا و فه‌رمووی: (جاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ: هه‌ق هات و نا‌هه‌ق با‌وی نه‌ما). جا کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌وافه‌که‌ی ته‌واو‌کرد، ته‌شریفی چوو بۆ ته‌پۆلکه‌ی صه‌فا، پیا‌دا سه‌ره‌که‌وت هه‌تا مالی به‌یتی لی‌وه‌ ده‌رکه‌وت و ته‌ماشای کرد و هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزه‌وه‌ کرد و ده‌ستی کرد به‌ سو‌پاس‌کردنی خوداو چه‌نده‌ی حه‌زی خودای له‌سه‌ر بوو ن‌زای کرد و له‌خودا پارا‌یه‌وه‌!). {تاج/٤، زنجیره: ٩٥، ژماره: ٤٦٢٤، ٤٦٢٦}.

٩٤٢) لا‌بردنی به‌ته‌کان له‌ده‌وری که‌عبه. (٤٦٠١)

باب: إِخْرَاجُ الْأَصْنَامِ مِنْ حَوْلِ الْكَعْبَةِ

١١٨٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ، وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ نَصْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ، وَيَقُولُ: «(جاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) (جاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ)، زَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ يَوْمَ الْفَتْحِ. {الحديث: ٤٦٠١ = ٤٥٨٩ فم. تجريد/٤/٣٣٠، رقم: ١٥٨٧، ٤٢٨٧، ٤٧٢٠}:

عەبدوللای کوری مەسعوود (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەڕۆژی نازادکردنی شاری مەککەدا، کەناودارە بە فەتەحی مەککە، کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھاتە ناو شاری مەککەو، لەوکاتەدا بەگەرد (دەور)ی مائی بەیتا سێ سەدو شەست بتی ئی بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داردەستیکی بەدەستەووە بوو، دەپێژەند بەچاوی یەك بەیەکی پەیکەری بتهکانداو بتهکان بە فەرمانی خودا، گەرچی چەسپ کرابوون بەزەوپیەکەو، دەکەوتن بە پشتداو قنگەو تلوور دەکەوتن و پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: {جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا} - الإسراء - ۱۷/۱۸. واتە:

ھەق و راستی و دروستی و ھايات، ئایینی پێڕۆزی ئیسلام سەرکەوت، جیگە ی بەشتی ھیچ و پووچ و ئایینی پڕوپوچی بپەرستی لەق کردو راپیچ و رامالی کرد، لەراستیدا سەردەمی پڕوپوچی بەسەرچوو، شتی و باوی نەما، رۆژ رۆژی ئیسلامە کەرپکی ھۆشی ساخە، رۆژی کوفرو بپەرستی و شتی و تەھاو).

وہ ھەرودھا خۆشەویست (دروودی خودای گەورە ی لەسەر بێ) دوا بەدوای ئەمە، ئەم نایەتە ی تریشی دەخویندەو: {جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ} - سبأ - ۴۹/۳۴. واتە:

ئە ی موحەممەد! بفرموو: و رۆژی حەق مەلھات و نوورو تیشکی ئایینی پێڕۆزی ئیسلام بلاو بوو بەھەموو جیھاندا، ئیتر ئایینی بپەرستی و شتی و ھیچ و پووچ، باوی نەماو، سەردەم و کاتی بەسەر چوو و بنەپ بوو، وە بپرای بپرای جاریکی تر ریز پەیدا ناکاتەو و سەر ھەل ناداتەو!). {تاج/۴/۳۲۴، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۳۹۶۸ - سوورەتی ئیسراء - ۴/ج}. واتە:

روونکردنەو:

۱- ئیمامی موسلیم (رحمەتی خودای گەورە ی ئی بێ) لەسێ مامۆستای خۆیەو، ئەم فەرموودەیە دەگێڕیتەو، کە بەریز ئەم سێ بەریزن: ۱- ئەبوبەکری کوری ئەبو

شهیه. ۲- عه مری ئه لفاقید. ۳- ئیبنو ئه بی عومه ر، وهك خوی له سه ره تای رشته ی ئه م فه رموو ده یه وه، ده فه رموی: (حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَ عَمْرٌ النَّاقِدُ، وَ ابْنُ أَبِي عَمْرٍ... تَادَوَايَ) جا ئیمامی موسلیم بۆمان روون ده کاته وه، که که می جیاوازی له نیوانی گیراوه کانی ئه م سئ مامۆستایه یدا هه یه، مامۆستای یه که م دوو ده می، له سه ره تای دهقی فه رموو ده که وه ئاویان فه رموو ده:

(دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ نُسْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ وَيَقُولُ « (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) ، (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ).

به لām مامۆستای سییه می، که ناوی موحه ممه دی کوری یه حیای کوری ئه بو عومه ری ئه لعه ده نییه، وشه یه کی له م سه ره تایه پتر کردوو ده ئاوی گیراوه ته وه:

{دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ، يَوْمَ الْفَتْحِ، وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ نُسْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ وَيَقُولُ « (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ) زَادَ ابْنُ أَبِي عَمْرٍ يَوْمَ الْفَتْحِ}.

ئه مه ی عه رزکرا واتای ئه و رسته یه یه که ئیمامی موسلیم له کو تای ی له فزی ئه م فه رموو ده یه وه، به ده ق ده فه رموی: {زَادَ ابْنُ أَبِي عَمْرٍ: يَوْمَ الْفَتْحِ}.

ئه م جو ره ورده کارییه و واتای وشه کان و مه به ست له رسته کان، له سه ره تاوه، له ناو زانا به ریزه کانا، زانراو و خه لکه که به ئاسانی له م هیما و ئاماژانه حا لی ده بوون و روژانه مامۆستاکانیان بۆیان روون ده کردنه وه، به لām ئیستا، به تایبه ت له ولاتی ئیمه، شته که وهك مه ته ل و یانسیبی لی ها تووه، هه رکه سی شتی ده لی، گرتی ئه وا باشه، نه یگرت ئه وا تو مو جته هی دی، نابی ته ما عی زو رت هه بی، بادوو ئه جر نه بی یه که ئه جری!!

به راستی زو ربه ی مو ته رجیمه کانی کوردستانی خو مان مو جته هی دن، نه وهك وه رگیر، چونکه ده قه که به پیی اجتهاد و بۆچوونی چه وتی خو یان وه رده گیرن، جا

ئەگەر راست دەرجوو ئەو تەقەلەي مامە ھەمەيە، خۇ ئەگەر ھەلە دەرجوو ئەو
جېگەي خۇيەتي، چونكە لەچەوت ھەر چەوت دەي.

۲- لەراستيدا، ئەوئەي كە لەبەرچاوە، ئەم فەرمايشتە راست و دروستە، ئەوئەتانی
رۆژ بەرۆژ، رۆشەنيرى نوئە و زانستى راست و دروست، پەرە دەستين و ئايينى راست
سەردەكەوئە دلى مەردووم رۆشەن دەكاتەووە جى بەيرو باوەري رزيوى گەندەلئە
كۆن لەق دەكا، ئەگەر بىتو فیرەوئە سەردەم، كە ئەم پارتە ئیلحادی و
عیلمانیانە باشتين نموونەن بۇ فیرەوئە و نەمروودو قاروونەكانى سەردەمەكان،
ئەگەر بىتو ئەم فیرەوئە و دەستە و بەستەكەيان، مەودای نووكى خامەي
رۆشەنيران بەدەن و بەرەشەباي سەبوونی ئەتۆم و بەچرە دووكەل شەرو شۆر،
بليئەي چراكانيان نەكوژينەووە، لەماوەيەكي زۆركەما، بەرە بەرە سەر رووی زەوي
دەي بە باخي بەهەشت. ئيتەر پەنا بەخودا.

۹۴۳) لەپاش نازادکردنی مەككە، ئيتەر قورەيشی لەسەر وەرگەران لە ئايینی

پیرۆزی ئیسلام ناکۆژری. (۴۶۰۳)

باب: لَا يُقْتَلُ قُرَشِيٌّ صَبْرًا بَعْدَ الْفَتْحِ

۱۱۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُطِيعٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: « لَا يُقْتَلُ قُرَشِيٌّ صَبْرًا بَعْدَ هَذَا الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ». {الحديث:
۴۶۰۳ = ۴۵۹۱ فم}:

عەبدوللای کوری موطیع لەباوکیەووە دەفەرموئ: رۆژی گرتنی شاری مەككە
گویم ئی بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بین) دەیفەرموو: (لەئەمڕۆ بەدواوە ھەتا رۆژی
قیامت، ئیتەر قورەیشی بەکوئە و زنجیرەووە ھەپس ناکرئ بۆ کوشتن لەسەر ئەوئە
كە لەدین وەرگەرپینەووە، بەلام لەسەر تۆلە سەندن و شتی وا، ئەو شتی ترەو
جیايەو جاروبار روودەدات). {تاج/۴، زنجیرە: ۹۵، ژمارە: ۴۶۲۷ ج/۴}.

روونکردنه وه:

مه به ست له م فهرموودیه موژدهیه، نه و هك هه وال راگه یانندن واته: هۆزی قوردهیش له پاش رزگار کردنی مهككه هه موو موسولمان دهن، وه جیاوازییه کیان ههیه له هه ندی هۆزی تر، كه ئه مان جارئ تر ناموسولمان نابنه وه وه له نیسلام وهرناگه رین، به لام هۆزه کانی تر دوورنییه كه شتی وایان تیا رووبدات كه واته: مه به ست هۆزه كهیه به گشتی نه و هك تاك و ته را.

٩٤٤) له پاش نازاد کردنی شاری مهككه په یمان دهری له سه ر نیسلامه تی و

خه باتگیران و خیر به گشتی. (٤٨٠٣ - ٤٨١٠)

باب: الْمَبَايِعَةُ بَعْدَ الْفَتْحِ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ وَالْخَيْرِ

١١٨٥- عَنْ مُجَاشِعِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جِئْتُ بِأَخِي أَبِي مَعْبَدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ الْفَتْحِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بَايِعْهُ عَلَى الْهَجْرَةِ، قَالَ: « قَدْ مَضَتْ الْهَجْرَةُ بِأَهْلِهَا »، قُلْتُ: فَبِأَيِّ شَيْءٍ تُبَايِعُهُ؟ قَالَ: « عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ وَالْخَيْرِ »، قَالَ أَبُو عُمَانَ (يَعْنِي النَّهْدِي): فَلَقِيتُ أَبَا مَعْبَدٍ، فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِ مُجَاشِعٍ، فَقَالَ صَدَقَ. {الحديث: ٤٨٠٤ = ٤٧٨٩ فم. تجريد/ ٣، رقم: ١٢١٥، ٢٩٦٢، ٣٠٧٨، ٣٠٥، ٤٣٠٧، ٢٩٦٣، ٣٠٧٩، ٤٣٠٦، ٤٣٠٨. تحفة الأشراف: ١١٢١٠} :

موجاشیعی کوری مه سعوود (رمزای خودای بی) فهرمووی: له پاش نازادبوونی مهككه، له گه ل موجالیدی کوری مه سعوودی براما، كه ناسراوه به نه بو مه عبده، چووین بو خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) عه رزیم کرد: قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا! په یمانمان بده ری له سه ر کۆچکردن بو لای تو، بو مه دینه ی نازدار، فهرمووی: (کۆچکردن به سه ر چوو، نه وه ی کۆچی کرد له کاتی خۆیدا، دهستی خۆی وه شاندا!) گوتم: نه ی له سه ر چی په یمانمان له گه ل ده به ستی؟ فهرمووی: (په یمانم پی بدن له سه ر خزمه تی ئایینی نیسلام و له سه ر غه زا کردن و له سه ر په خشی چاکه و خیر). نه بو عوسمانی نه لنه هدی، كه ئه م فهرموودیه له موجاشیعه وه ده گیریته وه ده فه رموی: گه شتم به نه بو مه عبده ی برای موجاشیع، عه رزیم کرد: موجاشیعی

برات فەرموودهیه کی وا وای بۆم گێڕایه وه، فەرمووی: راست دهگا، چۆنی فەرمووه وایه. {تاج/۷۳، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۲۴۱۱، ج/۴}.

۱- ئەمەى نووسیمان ئەوه دهقی گێڕانه وهى بوخارییه، زیادهى تیايه، بۆیه کردمان به شهرح بۆ گێڕانه وه کهى موسليم.

۲- موحاشیعی کورپی مهسعوودو موحالییدی کورپی مهسعوود، دوو بران، هەردوکیان سهحابه و هاوهللی پیغه مبهرن، موحاشیع له بوخاری و موسليمدای گێڕانه وهى ههیه، وهك ئەم فەرموودهیهى ئێره، که هەردوو پیر گێڕاویانه ته وه، له سههر فەرمايشتی ئیصابه، شیخ دولابی دهفه رموی: موحاشیع شاری کابولی له ولاتی هیند غه زاکرد، موحاشیع دهچیته ناو ژووری بتخانه که، گه وهه رێ له چاوی بتي دهرده هیئو و دهیباو، دهفه رموی: بۆئه وه وامکرد ههتا بزانی که ئەو بته نه زیان ده به خشی و نه سوود، موحاشیع یهك فەرموودهى له بوخاریدا ههیه، له رووداوی ئەلجه مهلدا کوژراوه، ههروا موحالییدی برایشی، گۆرپی هەردوکیان له به صرهیه، گۆره که یان ناسراوه (رهزایو رحمهتی خودایان لی بئ).

۹۴۵) له پاش نازادکردنی مهککه و نیسلام بوونی خه لکه کهى، کوچکردن وهك پيش نازادکردنی مهککه پتویست نییه. به لām غه زاکردن و تیکۆشان و خه باتکیڕان و نیازی پاك ههتا رۆژی قیامهت هه رده مینن. (۴۸۰۳ - ۴۸۱۰)

باب: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ

۱۱۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْهَجْرَةِ فَقَالَ: «لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَاَنْفِرُوا». {الحديث: ۴۸۰۸ = ۴۷۹۱ فم. بخاری. جهاد: ۳۰۸۰}:

عائیشه (رهزای خودای لی بئ) فەرمووی: سه بارهت به کوچکردن بۆ مه دینه و مانه وه له خزمهت پیغه مبه ردا له مه دینه، پرسیارکرا له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سههر بئ) فەرمووی: (ئهو کوچکردنه په سه ندو نایابه ی که ده بوو به مایه ی شانازی و سه ر به رزیی ههردوو جیهان، بۆ کوچکار، که له ولاتی بیباوه رپی و کو فره وه، رهوو کوچیان

ئەبو سەئیدی خۇدري (رەزاي خۇداي ئىبنى) فەرمووى: عارەبىكى دەشتەكى دەيوست
 كۆچ بكا بۆ مەدينە بۆلای پيغەمبەر (دروودی خۇداي لەسەر بى) جا لەبارەى ئەم کارەود، لە
 خۆشەويستى پرسى، خۆشەويست (دروودی خۇداي لەسەر بى) پيى فەرموو: (هاوار لەخۆت ئەو
 باسە گەلى سەختو ديژوارەو ئەركى گرانه، بۆ هەموو كەسى راگیر ناکرى، واز لەم
 لايەنە بىنە، بەلام ئايا وشترت هەيه كە زەكاتيان ئى بەدى؟). گوتى: بەلى هەمە.
 فەرمووى: (دە لەهەركوئ كاری باش دەكەى بىكە، خودا دەكا كەلەوپەر دەرياوە
 دەيكەى، لەهەرلا دەيكەى جياوازی نىيە، كاری خيّر هەركارى خيّر، خودا بۆتى
 دەنووسى و هيجى ئى كەم ناكاتەود). {تاج/۲/۱۴، زنجيرە: ۳، ژمارە: ۱۱۸۷}.

۹۴۷) هندی کهس مؤلہتی پی دراوہ، کہ لہ پاش کوچکردن بو مہ دینہ، بروات

لہ دہشت نیشتہ جی بی. (۴۸۰۲)

باب: مَنْ اَذِنَ لَهٗ فِی الْبَدُوْ بِعَدِّ الْهَجْرَةِ

۱۱۸۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقْبِكَ تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَذِنَ لِي فِي الْبَدُو. {الحديث: ۴۸۰۲ = ۴۷۸۵ فم. تجرید/۵/۳۵۷، رقم: ۲۰۹۸ = ۷۰۸۸ فتح الباری. نسائی. بیعة: ۴۱۹۷. تحفة الأشراف: ۴۵۳۹}:

سہ لہ مہی کوری ٹہ کوہع (رفزای خودای لی بین) رؤیشت بو لای حہ جاجی کوری یوسوفی ٹہ قہ فی، حہ جاج ویستی بیانوی پی بگری، پی گوت: ٹہی کوری ٹہ کوہع! لہ ئیسلام و لہ کوچکردن بو مہ دینہ پاشگہز بوویتہ وہو ٹہ وہتا بوویتہ وہ بہ ٹہ عرب و لہ ناو بہ وہ دہ کانا، وہک ٹہ وان لہ سارا دائہ نیشتی و نیشتہ جی بووی، تاوانی وایش تۆلہی سہ ختی شایانہ؟

سہ لہ مہیش (رفزای خودای لی بین) فہرمووی: نا، وانییہ، من نہ لہ ئیسلام پاشگہز بوومہ تہ وہو نہ لہ کوچکردن پەشیمان بوومہ تہ وہ، بہ لام من کاتی خوئی پیغہ مبہر (دروودی خودای نمہر بین) ریگہی ٹہ وہی پیمدادہ، کہ لہ دہشت نیشتہ جی بہ).

روونکردنہ وہ:

۱- سہ لہ مہی کوری ٹہ کوہع (رفزای خودای لی بین) لہ سہ ردمی ئاژا وہو فہرتہ نہ کان (الفتن) دا، رؤیشت لہو دہشتہ، لہ ناو بہ وہ دہ کانا نیشتہ جی بوو، بہ وہ کہ ناری گرت لہ شہرو شوړو کوشتاری نیوانی یاران پیغہ مبہر (دروودی خودای نمہر بین).

۲- ژیان نامہی حہ جاجی کوری یوسفی ٹہ لٹہ قہ فی. تہم خوینرپژرہ سہ ددای سہ ردمی خوئی بوو، خوینرپژری وہک خوئی کہم بوو، جا وا ٹہ خوارہ وہ، بہ ریز ٹہم خالانہ لہ بارہی ٹہم ستہ مکارہ وہ دنووسین، ہتا پەند لہ پەندہ کان وہر بگرین و بی بی بہ نہ فرہتنامہ یی، بو ہہموو ٹہ وانہی کہ نازاری موسولمانان دہدن و بہہق و ناہق دہیانہ وی خویان و دہستہ و بہستہ یان بسہ پین بہ سہر گہل و ولاتدا:

- ۱/ حەجەج لەسائى (۴۵) چەل و پىنجى كۆچى لەدايك بوو، لە طائيف گەورە بوو، يوسفى باوكى حەجەج لەلايه نەكرانى بەنى ئومەييە بوو، لەگەڵ مەرۋانا ئامادەى جەنگەكانى بوو.
- ۲/ سەركردهى ئەو لەشكرە بوو كەچوونە سەر عەبدوللای كورى زوبەير، لەمەككە، كەعبەى داىە بەرتۆپى مەنجەنيق و ئىبنو زوبەيرى كوشت.
- ۳/ لە تەهذيب (التەذيب) دا دەفەر موئ: ئىبنو عومەر شى بە زەھر كوشتوو، نووكى رەمىكى زەھرەوى كەردوو و پى زامەر كەردوو و پى مردوو.
- ۴/ نزىكى بىست سائ دەستەلاتدارىكى ستەمكارى بىرەزا بوو، زولم و زۆرو بى دادىيەكى زۆرى لە خەلك كەردوو.
- ۵/ پىاوئىكى زمانزانى رەوانبىژى زمانپارەو بوو.
- ۶/ شەرەزانىكى عەجايەب بوو.
- ۷/ باوەرى وابوو كە بەگوئىكردى فەرمانرەوا، فەرزە لەسەر مەردوم، بەهيج جۆرى نابى لەفەرمانى دەرچن.
- ۸/ ئىبنو ئەشعەث و زۆرىنەى مەلاو شەرەزانەكان و قورئان زانەكانى بەصرەى ئى هەلگەرەنەو، لەگەڵ خەلكانى تردا، بەلام حەجەج جەنگى لەگەڵ ئىبنو ئەشعەث كەردو كوشتى و يەكە يەكە، شوپن كەوتوو وەكانى دەكرە بەسەرپشك: يا بەشمشیر دەيدا لەملى، يادەبى ددانى بنایە بەو، كەمەن بەو كافر بووم كە لەتۆ هەلگەرەو مەتەو، ئەوسا وازى ئى دەهينا.
- ۹/ جىنشىنى خواناسى گەورە عومەرى كورى عەبدولعەزىز، لەبارەى حەجەجەو دەفەر موئ: (ئەگەر هەموو نەتەو وەكان، هەركەسەيان چەپەلترىن كەسى خويان بەين و ئىمەيش حەجەج بەينىن، ئىمە دەيانبەزىنين).
- ۱۰/ تەرمەزى فەرموودەى لەرپىگەى هشامى كورى حسانەو دەگىرپتەو، دەلى: ئەوانەمان سەرژمىر كەرد كە حەجەج، لەبەندا كوشتوو يانى (۱۲۰) سەدو بىست هەزار كەس بوون!!

۱۱/ نازان دھەر موئ: حەجج لە دینا مایە پووج بوو. طاووس دھەر موئ: سەرسامم لەو کەسانە کە حەجج بە موسولمان دانهنن.

۱۲/ سەعیدی کوری جوبە یرو نەخەعی و موحاھیدو کۆمەلێ زانای تریش حەجج بە کافرو ناموسولمان دادەنن.

۱۳/ ئەسمائی کچی ئەبوبە کری صەدیق، کە حەجج کورە کە ی کوشت پیی فەر موو: من وادەزانم کە تۆ ئەو زیانە خۆرو خوین مژدی کە پیغەمبەر بە ئیمە ی فەر موو: لەناو هۆزی ئەقیفا زیانە خرۆیەکی خوینمژ پەیدا دەبی. { بڕوانە: تاج/۵، لایەرە: ۵۶۷، زنجیرە: ۹۷، ژمارە: ۵۵۳۹ }.

۱۴/ ئیبنو شەوذب دھەر موئ: مالیکی کوری دینار فەر مووی: جاری گویم لە حەجج بوو، گوتاری دەدا، ئەو دهنده گوتەکانی ردوان و ئەو دهنده بە لگەکانی ئاشکراو بە هیز بوو، ئەو دهنده بە زانایانە بە لگە سازی پییان دکرد، تەنانەت هاتمە سەر ئەو باوەرە کە حەجج مەزلووم و زۆر لیکراو.

۱۵/ لە تەهذیبو تەهذیبدا، ئیمامی عەسقلانی دھەر موئ: کە ئیبنو ئەبی دونیا بە سەنەدیکی صەحیح (بەرشتەییەکی دروست) لە زەیدی کوری ئەسلە مەو دەگیرێتەو، زەید دھەر موئ: جاری میسوهری کوری مەخرەمە ی هاوێ پیغەمبەر بوو رایەو، کە هۆشی هاتەو فەر مووی: { أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ } ئەم وشە پیرۆزم لە جیهان و لە هەر چی و لە جیھانا لە لا خۆشەویستەرە، عەبدوڕەحمانی کوری عەوف لەناو بەهەشتایە و لە گەل (الرفیق الأعلى) دا (مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) وە عەبدولەلیک و حەجج لەناو ئاگری دۆزەخدا ریخۆلە ی خویان بە کیش دکه ن!!).

شیخی عەسقلانی دھەر موئ: (ئەم گیرانەو دیە ساغو دروستە، بەلام لە کاتی روودانی ئەم چیرۆکەدا، نە عەبدولەلیک بوو بە جینشین و نە حەجج ناسراو بوو، چونکە میسوهر ئەو رۆژە وەفاتی کردوو کە هەوایی مردنی یەزیدی کوری

موعاوییه گه‌یشتوو، که له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی (۶۴) شه‌ست و چواری کوچی مردوو. مه‌به‌ستی عه‌سقه‌لانی نه‌وه‌یه که‌ئه‌مه داده‌نری به‌که‌رامه‌ت بو میسور، که‌پیش هاتنه سهرکاری ئەم دوو که‌سه هه‌والی داوه، که شایانی چین و چون سته‌مکاریکن.

۱۶/ حه‌جاج سالی (۹۵) ی کوچی له‌واسیط مردوو، که‌خوی ئەم شاره‌ی دروست کردبوو.

۱۷/ ئەشعه‌شی الحدانی، که له‌مانگی ره‌مه‌زانا قورئانی ده‌خویند، بو حه‌جاج، خه‌ویکی سه‌یری پپوه ده‌بینی، وه‌ك خوی ده‌فه‌رموی: له‌خه‌وما حه‌جاجم بینی له‌دوخیکی زور خراپدا بینیم پیم گوت: ئەی باوکی موحه‌ممه‌د! حالت چۆنه؟ گوتی: هه‌رکه‌سیکم به‌ناهه‌ق کوشتبوو، له‌سه‌رچی شیوه‌یه‌ك کوشتبوو، له‌سه‌ر ئەو شیوه‌یه له‌حیاتی ئەو کوژرامه‌وه. پیم گوت: دوا ئەوه؟ گوتی: ئەوجا فه‌رمانکرا بردمیان بو دۆزه‌خ، پیم گوت: ئەی ئیستا به‌ته‌مای چیت؟ گوتی: ئیستا به‌س تاقه‌یه‌ك هیوام ماوه که ئەویش ئومیدی هه‌موو ئەو که‌سانه‌یه که له‌ده‌سته‌ی (لا إله إلا الله) کاتئ ئەم چیرۆکه ده‌گاته‌وه به‌ ئیبنو سیرین، که باشترین خه‌وزانی سه‌رده‌می خوی بوو، ده‌فه‌رموی: منیش ئومیدی ئەوه‌م هه‌یه‌ بو، جا که‌ئه‌م گوفتوگوویه ده‌گاته‌وه به‌ هه‌سه‌نی به‌صری ده‌فه‌رموی: (به‌لام به‌خودا، خودا ئەم ئومیدی ئیبنوسیرینه جی‌به‌جی ناکا!). منیش که وەرگیرم ده‌لیم: هیچ موسولمانئ نا ئومید نابئ.

۱۸/ بروانه ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی به‌رگی پینجه‌م لاپه‌ره (۱۲۵)، ژماره: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فتح الباری چاپی یه‌که‌م). بو ئەو زوئمه‌ی که حه‌جاج له‌سه‌عیدی کوری جوبه‌یری ده‌کا.

(۹۴۸) غزای حونهین. (۴۵۸۸ - ۴۵۹۵)

باب: غزوۂ حنین

۱۱۸۹- عَنْ كَثِيرِ بْنِ عَبَّاسٍ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ قَالَ: قَالَ عَبَّاسٌ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ، فَلَزِمْتُ أَنَا وَأَبُو سُفْيَانَ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ نَفَارِقْهُ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى بَغْلَةٍ لَهُ بَيْضَاءُ، أَهْدَاهَا لَهُ فِرْوَةُ بْنُ نَفَاثَةَ الْجُدَامِيُّ، فَلَمَّا التَقَى الْمُسْلِمُونَ وَالْكَفَّارُ، وَلَّى الْمُسْلِمُونَ مُدْبِرِينَ، فَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَرْكُضُ بَغْلَتَهُ قَبْلَ الْكَفَّارِ، قَالَ عَبَّاسٌ: وَ أَنَا آخِذٌ بِلِجَامِ بَغْلَةٍ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكْفُهَا إِرَادَةً أَنْ لَا تُسْرِعَ، وَأَبُو سُفْيَانَ آخِذٌ بِرِكَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّ عَبَّاسٍ! نَادِ أَصْحَابَ السَّمُرَةِ»، فَقَالَ عَبَّاسٌ (وَكَانَ رَجُلًا صَيِّتًا): فَقُلْتُ بِأَعْلَى صَوْتِي: أَيْنَ أَصْحَابُ السَّمُرَةِ؟ قَالَ: فَوَاللَّهِ لَكَأَنَّ عَظْفَتَهُمْ حِينَ سَمِعُوا صَوْتِي عَظْفَةُ الْبَقْرِ عَلَى أَوْلَادِهَا، فَقَالُوا: يَا لَبِيْكَ! يَا لَبِيْكَ! قَالَ: فَاقْتَتَلُوا وَالْكَفَّارُ وَالِدَعْوَةَ فِي الْأَنْصَارِ يَقُولُونَ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ قَالَ ثُمَّ قُصِرَتِ الدَّعْوَةُ عَلَى بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، فَقَالُوا: يَا بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ يَا بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ. فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى بَغْلَتِهِ كَالْمُتَطَوِّلِ عَلَيْهَا إِلَى قِتَالِهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَذَا حِينَ حَمَى الْوُطَيْسُ»، قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَصِيَّاتٍ فَرَمَى بِهِنَّ وَجُوهَ الْكَفَّارِ، ثُمَّ قَالَ: «انْهَزمُوا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ»، قَالَ: فَذَهَبْتُ أَنْظُرُ فَإِذَا الْقِتَالُ عَلَى هَيْئَتِهِ فِيمَا أَرَى، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ رَمَاهُمْ بِحَصِيَّاتِهِ، فَمَا زِلْتُ أَرَى حَدَّهُمْ كَلِيلًا، وَأَمْرَهُمْ مُدْبِرًا. {الحديث: ۴۵۸۸ = ۴۵۷۶ فم:}

کہ شیری کوری عہببسی کوری عہبدولوتتہ لیب فہرمووی: عہببسی باوکم فہرمووی: لہ خزمہ تی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بن) ٹامادہی غہزای حونہین بووم، من و نہبو سوفیانی کوری حاریثی کوری عہبدولوطہ لیب، لہ خزمہ تیدا بووین و لیٰ جوٰی نہدہبووینہود، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) بہسوارٰی نہو ہیستہرہ سیپیہی

حه زرهت (دروودی خودای لسهمر یی) **بهسەر پشتی هیستره‌که‌ی خۆیه‌وه بوو، سه‌رنجی‌کی شه‌رو کوشتاره‌که‌ی داو فه‌رمووی: (وا تهن‌دوور تاوی سه‌ند، به‌راستی شه‌رپ‌گه‌رم بوون ئاواده‌بی!). ئه‌وجا هه‌ره‌ت** (دروودی خودای گه‌وره‌ی لسهمر یی) **مشتی چه‌وی هه‌ل‌گرتو**

وهشاندی به پرووی ناموسوئمانه کانداو فهرمووی: (به خودای موحه ممه د واشکان و جهنگیان دۆران!) فهرمووی: منیش چووم ته ماشام کرد، به لّام له بهر چاوم هیشتا کوشتار وهك خۆی گهرم بوو، فهرمووی: که چی هه رئه وهنده بوو که چنگه چه وه که ی فرییدا بۆیان، نیتز چاوم لی بوو بهر بهر ناموسوئمانه کان کول دهبوون و گوئوئله یان ده که وته لیژی و کوئیان ددهاو بهر دودوا هه لّ دههاتن! {تاج/ ۴، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۴۶۳۴}.

روونکر دنهوه:

عه بباسی کوری عه بدو لوطظه لیب هه ق مامه ی پیغه مبه ره، برای باوکیه تی، له باوکه وه، چونکه دایکی عه بباس ناوی نه ثله ی کچی خه بابه، به لّام دایکی عه بدو لّلا ناوی فاطیمه ی کچی عومهری کوری عابیده، عه بباس به دوو سال له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) گه وره تره، دوازه برابوون، که هه ر دوازه یان مامه ی پیغه مبه ر بوون، عه بباس به ته مه ن له هه موویان بچوو کتره، له م دوازه مامه ی پیغه مبه ر ته نیا ئه م دوانه یان موسوئمان بوون: حه مزه و عه بباس، عه بباس پینج خوشکی بووه، ته نیا سه فیه یان موسوئمان بووه، که خوشکی باوکی و دایکی ئیمامی حه مزیه، سیانیشیان خوشکی باوکی و دایکی عه بدو لّلا ی باوکی پیغه مبه رن، که عاتیکه و بهر ره و ئومه ی مه ن. هه ندی دهلّین: ئه رواو عاتیکه یش موسوئمان بوون. عیززی کوری جه ماعه ده فه رموی: قسه ی راست نه وه یه که ئه روایش موسوئمان بووه، به منالی عه بباس گوم ده بی، دایکی نه زرده کا ئه گه ر بیدوژیته وه، بهرگی ئاوریشم بۆ که عبه ده کا، که ده ی دوژیته وه نه زره که ی جی به جی ده کا، یه که م ژن بووه که بهرگ بۆ که عبه بکا، که سناوی (کونیه) ی ئه بولفه ضل بوو، سه روکی قوریش بوو، عه بباس له پیش ئازادبوونی مه که که دا ئیسلام بوو بوو، به لّام به نه ینی هه والی قوریشی بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) دهنارد، له کاتی ئازادبوونی مه که که دا ئیسلامبوونی خۆی ئاشکرا کرد، ئاماده ی غه زای حونه یین بوو. {بروانه: ژماره:

۱۱۸۹} هه‌روا ئاماده‌ی غه‌زای طائیف بوو، له‌غه‌زای حونه‌یندا، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی تری که‌مدا، که‌ نزیکه‌ی سه‌د که‌سی ده‌بوون، ده‌وری پی‌غه‌مبه‌ریان چۆل نه‌کرد، له‌پاش ئه‌بو طالیبی برای له‌هه‌موو که‌سی زیاتر یارمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری ده‌دا، عه‌بباس زۆر سه‌خی بوو، نانیده‌ بوو، سیله‌ی رهمی زۆر به‌جی ده‌هینا، عومه‌رو عوتمان ئه‌گه‌ر به‌سواری به‌لایا ره‌ت ببوونای، بۆ ری‌ز بۆ ئه‌و، له‌ ولا‌خه‌که‌ داده‌به‌زین، تا لی‌ی ره‌ت ده‌بوون.

عه‌بباس پیاویکی جوانی سپیکاری بالا ناوه‌ندی بوو، دوو په‌لکه‌ی هه‌بوو، کۆمه‌لی فه‌رمووده‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌ پینج فه‌رمووده‌ی له‌ بوخاریدا هه‌یه، ئیمامی عه‌بباس (ره‌زای خودای لی‌ بن) له‌ته‌مه‌نی هه‌شتاو نو‌و سالی‌دا، له‌مه‌دینه، له‌رۆزی هه‌ینیدا، له‌سیازده‌ی ره‌جه‌بی سالی‌ سی‌و دووی کۆچیدا مردوو، به‌ر له‌شه‌هیدبوونی عوسمان به‌دوو سال، له‌ گۆرستانی به‌قیع نی‌ژراوه، که‌وا له‌نزیک مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه، عه‌بدو‌ل‌لای کوری که‌ناسراوه به‌ ئیبنو عه‌بباس، دایه‌یلایه‌ ناو گۆره‌که‌یه‌وه، له‌ئیسلا‌ما سی‌و دوو سال ژیاوه، به‌ر له‌هاتنی ئیسلامیش په‌نجاو شه‌ش سال ژیاوه. هه‌تا ئیمامی عومه‌ر له‌ژاندا بوو، له‌سالی بی‌بارینی و وشکه‌ سالی‌دا، ئیمامی عومه‌ر ئیمامی عه‌بباسی ده‌کرد به‌وه‌سیله‌و ده‌سکه‌لاو هو‌کار له‌لای خودا، که‌ بارانیان بۆ ببارینی، وه‌خودا نزاکه‌ی گیرا ده‌کردن. عه‌بباس له‌غه‌زای به‌دردا دیل ده‌کری، به‌سه‌رانه‌ موسو‌لمانان ئازادی ده‌که‌ن. {بر‌وانه: ته‌جری‌دی بوخاری، به‌رگی سی، لایه‌ره: ۳۴۴، ژماره: ۱۳۱۸ + به‌رگی چواره‌م، لایه‌ره: ۲۰۰، ژماره: ۱۵۱۰ + تاج/۳، زنجیره: ۲۱، لایه‌ره: ۶۴۲، ژماره: ۳۳۸۱، ۳۳۸۲، ۳۳۸۳ + ته‌جری‌د/۱، ژماره: ۵ ژیان‌نامه‌ی ئیبنو عه‌بباس + به‌رگی/۲، ژماره: ۷۸۸ ژیان‌نامه‌ی ئوم‌فه‌ضل + ژماره: ۷۲۸}.

۱۱۹۰- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْبَرَاءِ فَقَالَ: أَكُنْتُمْ وَلَيْتُمْ يَوْمَ حُنَيْنٍ يَا أَبَا عُمَارَةَ؟ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ مَا وَلَّى وَلَكِنَّهُ انْطَلَقَ أَخْفَاءَ مِنَ النَّاسِ، وَحَسَرَ إِلَى هَذَا الْحَيِّ مِنْ هَوَازِنٍ وَهُمْ قَوْمٌ رَمَاءٌ فَرَمَوْهُمْ بِرِشْقٍ مِنْ نَبْلِ

كَانَهَا رَجُلٌ مِنْ جَرَادٍ، فَانْكَشَفُوا، فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو
 سُفْيَانَ بْنُ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُودُ بِهِ بَغْلَتَهُ، فَتَزَلُّ وَدَعَا وَاسْتَنْصَرَ وَهُوَ يَقُولُ: «أَنَا
 النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. اللَّهُمَّ نَزِّلْ نَصْرَكَ». قَالَ الْبَرَاءُ: كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا احْمَرَّ
 الْبَاسُ نَتَقَى بِهِ، وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَّا لِلَّذِي يُحَاذِي بِهِ، يَعْنِي النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
 {الحديث: ٤٥٩٢ = ٤٥٨٠ فم. تجريد/٣/٣١٠، رقم: ١١٨٣ = ٢٨٦٤، ٢٨٧٤، ٢٩٣٠،
 ٣٠٤٢، ٤٣١٥، ٤٣١٦، ٤٣١٧} :

ئەبو ئیسحاق (رحمەتی خودای ئی) فەرمووی: پیاوی هات بۆلای بهرائی کوری عازیب،
 عەرزى کرد: ئەى باوکى عومارە! ئایا راستە ئیوهى هاوهدانى پىغەمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بى) لە روژى غەزای حونەیندا هەلەتوون و دەورى پىغەمبەرتان چۆل کردوو؟
 فەرمووی: ئەگەر ئیمە هەموو هەلەتەین، دیارە پىغەمبەرىش (دروودی خودای لەسەر بى)
 لەگەلمان بوو، نەبەخودا شتى وا نەبوو، نە پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) هەلەتە
 نە ئیمە لە دەورى هەلەتەین، بەلام مەسەلەكە خۆى ئاوا بوو: (جەهیل و هەرزەکارە
 بزێوو بى ئەزموونەگان، لە یاران و هاوڕێیانى پىغەمبەر (دروودی خودا لە
 پىغەمبەر و رەزای خودا لە یارانى بى) بە دەستى رووتى بى چەك، بەبى زریه و
 قەلغان هاتبوون بۆ ئەو شەپە سەختە، جا لەناكاو لووتیان تەقى بە لووتى كۆمەلەى
 لەشكرى هەوازین و بەنى نەسرود، ئەوانیش ھۆزىكى تیر ئەندازى چاك بوون،
 دەست راست بوون، مەگەر بە دەگمەن تیریان بەهەلە بچوايە و نیشانى نەپىكايە،
 دەنا تیریان لەزەوى نەدەدا، ئیتەر لەپەر بوو بە شەپ، ئیمە لەسەرەتاو هەر كە پىیان
 گەشتین شالۆمان بۆ بردن و ھێرشان بردنە سەریان، ئیتەر ئەوان شكان، بەلام
 پىش ئەوهى بە تەواوى پەكیان بكەوئ، موسوڵمانەكان ئالان بەتالان كۆكردنەووه،
 ئیتەر ئەوانیش ھەلیان بۆ رەخساو لەپەر تیر بارانیكى وایان كردین، مەگەر چۆنھا
 دەنا تیریان بەزایە نەدەچوو، بەتیر دەسپێژى وایان ئی دەكردن، دەتگوت پۆلە كوللە
 زەردەدیە، كە لە ئاسمانەوہ ببارئ، ئیتەر ئەمەبوو بەھۆى ئەوہ كە لەپاش ئەو
 سەرگەوتنە لەشكرەكەى پىغەمبەر شكست بەيئن.

به لَام پيڤه مبهرو به شئ له يارانى خويان راگرتو نه به زين و چه زهت فه رمانى
 كرد به عه بياسى مامهى بانگى هاوه لَان بکاته وه بۆ لای پيڤه مبهرو (دروودى خوداى له سهر بئ)
 ئه و جا هاوه لَان و موسولمانان به ره و پيڤه مبهرو گه رانه وه و له دهورى كۆبوونه وه
 له و كاته دا پيڤه مبهرو (دروودى خوداى له سهر بئ) به سوارى هيستره ماچه سپيه كهى خوى بوو،
 ههر باكيشى له بيباوه ركهان نه بوو، وه ئه بو سوفيانى كورى حاريتى كورى
 عه بدولوططه ليب، كه هه ق ئاموزاى خوى بوو، هيستره كهى بۆ راده كيشا، جا
 پيڤه مبهرو (دروودى خوداى له سهر بئ) دابه زى و نزاى كردو پارايه وه و داواى پيرۆزى و
 سهركه وتنى له خودا كردو فه رموو:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلَبِ

واته:

من پيڤه مبهرو نه وهك درۆزن عه بدولوت ته ليب بابه گه وهى من!!
 وه دهشى فه رموو: (اللَّهُمَّ نَزِّلْ نَصْرَكَ: ئهى خودايه! سهركه وتن و پيرۆزى خوت
 ببه خشه به خۆشه ويستانى خوت).

بهراء (رهزاي خوداى له سهر بئ) فه رموو: سويندم به خودا، ئيمهى يارانى
 پيڤه مبهرو (دروودى خوداى له سهر بئ) كاتى شهر گهرم ده بوو، خۆمان ده دايه پال پيڤه مبهرو
 له پهنا ئه ودا خۆمان ده پاراست، پياوى ئازامان ئه و كه سه مان بوو، كه له شانى
 ئه وه وه بوايه!!).

روونکردنه وه:

واتاى (كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا احْمَرَ الْبَاسُ نَتَقَى بِهِ) أَى جَعَلْنَاهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ الْعَدُوِّ وَقُمْنَا خَلْفَهُ
 نَحْتَمِي بِهِ}. واته: له شهرا پيڤه مبهرومان ده خسته نيوانى خۆمان و نيوانى
 دوژمنه وه و ئيمه له پشتيه وه ده وه ستاين و له پهنا ئه ودا خۆمان ده پاراست. {بروانه:
 رفع الخفا شرح الشفا لابن الحاج الكردى مجلد/٢، ص ٦٥}.

۱۱۹۱- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُنَيْنًا، فَلَمَّا وَاجَهْنَا الْعَدُوَّ، تَقَدَّمْتُ فَأَعْلُو ثَنِيَّةً، فَاسْتَقْبَلَنِي رَجُلٌ مِنَ الْعَدُوِّ فَأَرْمِيهِ بِسَهْمٍ، فَتَوَارَى عَنِّي، فَمَا دَرَيْتُ مَا صَنَعَ، وَنَظَرْتُ إِلَى الْقَوْمِ، فَإِذَا هُمْ قَدْ طَلَعُوا مِنْ ثَنِيَّةٍ أُخْرَى فَالْتَقَوْا هُمْ وَصَحَابَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَلَّى صَحَابَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَرْجَعُ مِنْهُمْ وَمَا عَلَى بَرْدَتَانِ مُتَزَرًّا بِإِحْدَاهُمَا مُرْتَدِيًّا بِالْأُخْرَى، فَاسْتَطَلَقَ إِزَارِي، فَجَمَعْتُهُمَا جَمِيعًا، وَمَرَرْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهُمْ وَهُوَ عَلَى بَغْلَتِهِ الشَّهْبَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ رَأَى ابْنُ الْأَكْوَعِ فِرْعَا»، فَلَمَّا غَشَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَزَلَ عَنِ الْبَغْلَةِ، ثُمَّ قَبَضَ قَبْضَةً مِنْ تُرَابٍ مِنَ الْأَرْضِ ثُمَّ اسْتَقْبَلَ بِهِ وُجُوهَهُمْ فَقَالَ: «شَاهَتِ الْوُجُوهُ»، فَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْهُمْ إِنْسَانًا إِلَّا مَلَأَ عَيْنَيْهِ تُرَابًا بِتِلْكَ الْقَبْضَةِ، فَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ، فَهَزَمَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِذَلِكَ، وَقَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَنَائِمَهُمْ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ. {الحديث: ۴۵۹۵ = ۴۵۸۳ فم:}

سہ لہ مہی کوری تھ کودع (رمزای خودای لی بن) ددھہ رموی: لہ خزمہت پیغہ مہردا (دروودی
خودای لہسہر بن) چووین بو غہ زای حونہین، کاتی رووبہ پرووی دوژمن بووینہ وہ،
پیشکھوتم، چوومہ سہر ملہی، پیاوی لہ دوژمن بہرہو رووم ہات، تیریکم پیوہی نا،
نیتروون بوو لہ بہر چاوم، نہ مزانی چی لیہات، چاوم گپرا بوو ہوزی دوژمن، تہ ماشام
کرد، وا سہرکہ وتوونہ تہ سہر ملہیہ کی تر، لہ گہل ہاودہ لانی پیغہ مہردا، پیک
ہہ لپرژان، ہاودہ لانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہسہر بن) شکانو بہرہودوا ہہ لہاتن، منیش
بہرہودوا ہہ لہاتن، دوو پارچہ قوماشم لہ بہرہودا بوو، یہ کیکیانم کردبوو بہ دہریو
تہوی تریانم کردبوو بہ کراس، دہریکھم کرایہودو بہربوو، تہوہندہ شیرزہ بووم
فریانہ کہوتم نیزارہ کہم وک دہریو بنائینم بہ لای خواروی لہ شمہود، لہ بہرئہود
ہہر دوو پہشتہ مالہ کہم بہدہستیکم گرتو لہ بارودوؤخیکی ناوادا بہہ لہاتووی
دام بہ لای پیغہ مہردا (دروودی خودای لہسہر بن) بہسواری ہیستہرہ بوژی خووی بوو، جا
پیغہ مہر (دروودی خودای لہسہر بن) کہمنی لہسہر تہم دوخہ بینی، فہرمووی: (دیارہ
ٹیبنولنہ کودع شتی توقینہری بہ چاوی خووی دیوہ، بوہیہ وا توقیوہ!!).

جاکاتئ دوزمن ئابلۆقهی پیغه مبهرو ئهو هاوه لانهی پیغه مبهریان دا، که له خزمه تیدا بوون، پیغه مبهر (دروودی خودای لهسه ر بئ) له هیستهر که دابه زی و مشتئ خۆلی له زه ویه که هه لگرت و کردی به ده مو چاویانا و فهرمووی: (شَاهَتِ الرَّجُوهُ: روه گه لیکی شیواوو دزیوبن!!). ئیتر هه رکه سی له وان که خودا دروستی کردوو، خودا پر هه ردوو چاوی کرد له خۆل، له و مشت ه خۆله ی پیغه مبهر (دروودی خودای لهسه ر بئ) ئیتر له شکری دوزمن شان و قوشقنه قه وه ت به ره و پشت هه له اتن، ئاوا خودای سه ردارو سه ره ره به و شیوه به زاندنی و ده سکه وه ت و تالانیکی زوریان له مه یدانا به جئ ما، پیغه مبهر (دروودی خودای لهسه ر بئ) دابه شی کردن به سه ر موسولماناندا. {تاج: ۴، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۴۶۳۴ + زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۵۱۷، ۴۵۱۸، ۴۵۱۹، ۴۵۲۰ + تاج: ۴، لاپه ره: ۷۶۹، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۴۵۴۴}.

۹۴۹) غه زای طائف. (۴۵۹۶)

باب: غَزْوَةُ الطَّائِفِ

۱۱۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَاصَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَهْلَ الطَّائِفِ، فَلَمْ يَنْلُ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَقَالَ: «إِنَّا قَافِلُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى»، قَالَ أَصْحَابُهُ: نَرْجِعُ وَلَمْ نَفْتَحْهُ؟ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اغْدُوا عَلَى الْقِتَالِ»، فَعَدُوا عَلَيْهِ، فَأَصَابَهُمْ جَرَّاحٌ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّا قَافِلُونَ غَدًا»، قَالَ: فَأَعْجِبَهُمْ ذَلِكَ، فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۴۵۹۶ = ۴۵۸۴ فم. تجرید ۴/ ۳۳۸، رقم: ۱۵۹۲ = ۴۳۲۵، ۶۰۸۶، ۷۴۸۰. تحفة الأشراف: ۷۰۴۳} :

عه بدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: له پاش غه زای حونه یین و ئه وتاس، پیغه مبهر (دروودی خودای لهسه ر بئ) ده وره ی خه لکی قه لای تانیفی دا، به لام زه به ری پی نه بردن، فهرمووی: (خودا یاربئ ده گه ریینه وه). یارانیش (رهزای خودایان ئی بئ) نه بهریان گرانوو، فهرموویان: چۆن بگه ریینه وه، خو ئیمه هیشتا قه لاکه مان ئازاد نه کردوو؟!).

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بێ) فه‌رمووی: (ده‌ سبه‌ینێ سهر له‌به‌یانی برپۆن بوو شه‌رو هه‌لکوته‌ سه‌ریان) جابۆ سبه‌ینێ که‌ چوون بوو سه‌ریان و بوو به‌شه‌رو له‌سه‌ر لیواری شوورده‌ی قه‌ڵاکه‌وه‌، به‌دوو‌ره‌ تیر هه‌ندێ له‌ موسوڵمانان زامار بوون، وه‌ هیچ‌یشیان پێ نه‌کردن، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) دیسان پێی فه‌رموون: (خوا هه‌زکا سبه‌ینێ ده‌گه‌رپێنه‌وه‌ بوو و لا‌تی خۆمان!). فه‌رمووی: که‌چی ئه‌مجاره‌ هاوه‌لان گه‌رانه‌وه‌یان به‌دڵ بوو، ره‌خنه‌یان نه‌ما‌بوو، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) که‌به‌ینی وای رایان گۆری و ئه‌وانیش له‌پاش نه‌زموون و تاقیکردنه‌وه‌، هاتنه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی ئه‌و، له‌م حا‌له‌یان پێکه‌نی). {تاج/۴، زنجیره‌: ۹۸، ژماره‌: ۴۶۲۷}.

۹۵۰ ژماره‌ی غه‌زاکانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) چه‌ند غه‌زا بوون.

(۴۶۶۹ - ۴۶۷۵)

باب: عَدَدُ غَزَوَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۱۹۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ يَزِيدَ حَرَجَ يَسْتَسْقِي بِالنَّاسِ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ اسْتَسْقَى، قَالَ: فَلَقِيتُ يَوْمَئِذٍ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ (قَالَ: لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ غَيْرُ رَجُلٍ، أَوْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ رَجُلٌ)، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: كَمْ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: تِسْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً، فَقُلْتُ: كَمْ غَزَوْتَ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً، قَالَ: فَقُلْتُ: فَمَا أَوَّلُ غَزْوَةٍ غَزَاهَا؟ قَالَ: ذَاتُ الْعُسَيْرِ أَوْ الْعُسَيْرِ. {الحديث: ۴۶۶۹ = ۴۶۵۵ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۵۲۳ = ۳۹۴۹، ۴۴۰۴، ۴۴۷۱. ترمذی. جهاد: ۱۶۷۶}.

ئهبو ئیسحاق (ردحه‌تی خودای ئی بێ) فه‌رمووی: عه‌بدو‌للا‌ی کوری یه‌زید دهرچوو بوو دمه‌وه‌ی شار، هه‌تا نوێژه‌ بارانه‌ به‌ مه‌ردومه‌که‌ بکا، دوو ركات نوێژی نوێژه‌ بارانه‌ی بۆیان کردو ئه‌وجا ده‌ستی کرد به‌ نزاو پارانه‌وه‌و داوای باران بارین له‌خودا، ئهبو ئیسحاق فه‌رمووی: جا هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ گه‌یشتم به‌ زه‌یدی کوری ئه‌رقه‌م، جا یا فه‌رمووی: که‌سمان له‌به‌ینا نه‌بوو، یا فه‌رمووی: ته‌نیا یه‌ک پیاو، له‌نیوانی من و له‌نیوانی ئه‌ودا بوو، فه‌رمووی: پێیم گوت: ئه‌ی زه‌ید! پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) چه‌ند غه‌زای کردووه‌؟ فه‌رمووی: نو‌ۆده‌ غه‌زا. عه‌رزیم کرد:

لهچه‌ند غەزایانا تۆ خۆت له‌گه‌ڵیدا بووی؟ فەرمووی: له‌حه‌قده‌ غەزایانا من خۆم له‌گه‌ڵیدا بووم و به‌شداریم له‌و حه‌قده‌ غەزایه‌دا کردووه، گوتم: کامه‌یان یه‌که‌م غەزای بوو؟ فەرمووی: غەزای زاتولعوسه‌یر، یا فەرمووی: غەزای زاتولعوشه‌یر). {تاج/۴/۷۸۷، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۴۵۷۳، ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

۱- عەبدوڵلای کورپی یه‌زیدی کورپی زه‌یدی کورپی حوصه‌ین، فەمانرپه‌وای کوففه‌ بوو، له‌سه‌رده‌می فەمانرپه‌وایی عەبدوڵلای کورپی زوبه‌یردا (ره‌زاو ره‌حه‌متی خودا له‌هه‌موویان بێ) راجیایی له‌وه‌دا هه‌یه‌ که‌ هاوه‌ڵ بووه‌ یانا، ئاماده‌ی جه‌نگی جه‌مه‌ل و سه‌ففین بووه، له‌گه‌ڵ عه‌لیدا، کاتێ سه‌روکی کووفه‌ بوو، شه‌عبی نووسه‌ری بوو، له‌سه‌حیحی بوخاری و له‌ سه‌حیحی موسلیما گیرانه‌وه‌ی هه‌یه، داره‌ قوطنی ده‌فه‌رموئ: مووسای کورپی عەبدوڵلای کورپی یه‌زیدی ئه‌نصاری بتمانە پیکراوه، واته: ثقه‌یه، باوکی و باپیره‌ی هاوه‌ڵی پیغه‌مبه‌رن. {ته‌ذیب الته‌ذیب لابن حجر العسقلانی/۶/۷۸}

۲- راجیایی هه‌یه‌ له‌ژماره‌ی غەزاکانی پیغه‌مبه‌ردا، له‌نیوانی نۆزده‌و بیست و یه‌ک و بیست و هه‌وتدا، ئه‌ویش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ چه‌ند هۆکاریکی تایبه‌ی که‌ ئیسته‌ مه‌ودای ئه‌و درێژکارییه‌ نییه‌.

۱۱۹۳ب- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِسْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً قَاتِلٌ فِي ثَمَانٍ مِنْهُنَّ. {الحديث: ۴۶۷۲ = ۴۶۵۸ فم. بخاری. مفازی: ۴۴۷۳}:

بوریه‌ده (ره‌زای خودای لێ بێ) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نۆزده‌ غەزای کردووه، نۆزده‌ غەزاکه‌ به‌سه‌رکرده‌یی پیغه‌مبه‌ر خۆی بووه، به‌لام ته‌نیا له‌شه‌شیانا جه‌نگ و کوشتار رووی داوه، ئه‌وانی تر به‌بێ جه‌نگ و کوشتار ته‌واو بوون).

روونکردنهوه:

فهرموودهی ژماره: (۴۶۷۳) له موسلیمدا، فهرموودهی ژماره: (۴۴۷۳) په لهصهحیحی بوخاریدا، رشتهی ئیمامی موسلیم بلنډتره، له رشتهی ئیمامی بوخاری، له موسلیم رشتهکهای پینج کهسییه، له بوخاریدا رشتهکهای شهش کهسییه، سهنه دی موسلیم ئاوايه: ئیمامی موسلیم له: ۱- نهحمه دی کوړی حهنبل. ۲- موخته میری کوړی سوله یمان. ۳- کههمه س. ۴- عهبدوئلای کوړی بورهیده. ۵- بورهیدهی کوړی حهصیبی نهسله می.

سهنه دی ئیمامی بوخاری ئاوايه: ۱- نهحمه دی کوړی حهسن. ۲- نهحمه دی کوړی حهنبل. ۳- موخته میری کوړی سوله یمان. ۴- کههمه س. ۵- عهبدوئلای کوړی بورهیده. ۶- بورهیدهی کوړی حهصیبی نهسله می.

لهم جوړه فهرموودهیه، جوار فهرمووده لهبوخاریدا ههیه، که پیاوانی رشتهی ئیمامی بوخاری، ههمان پیاوانی رشتهی ئیمامی موسلیمه، بهزیادهی یهك پیاو لهسهرهتاوه، لهم شیوازه فهرموودهیه له صهحیحی بوخاری پیروژدا، وهك عهسقهلانی دهفهرموی: زیاتر له دوو سهد فهرمووده ههیه، که رشتهی فهرمووده که و دهقی فهرمووده که، له بوخاریدا، ههمان رشته و ههمان دهقه که لهپهراوهکانی تری فهرمووده دا ههیه، بهزیادهی یهك کهس لهسهرهتای رشتهکهای بوخارییه وه.

۳۴- نامه‌ی فرمانروایی کتاب الإمارة

(۹۵۱) جینشینه‌کان له قورده‌یشن. (۴۶۷۸ - ۴۶۸۹)

باب: الخلفاء من قریش

{بروانه: ریاض/۲، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۶۵۲ هه‌تا ژماره: ۶۸۰}.

۱۱۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَزَالُ هَذَا الْأَمْرُ فِي قُرَيْشٍ مَا بَقِيَ مِنَ النَّاسِ اثْنَانِ». {الحديث: ۴۶۸۱ = ۴۶۶۸ ف.م. تجرید/۸۲/۳، رقم: ۱۳۹۳ = ۳۵۰۱، ۷۱۴۰، ۷۴۲۰. تحفة الأشراف: ۷۴۲۰}:

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (ره‌زای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)

فه‌رمووی: (هه‌تا دوو که‌س له‌هو‌زی قورده‌یش بمی‌ئ، ئەم کاروباری فه‌رمان‌ره‌واییه هی خو‌یانه). {تاج/۶۸/۳، زنجیره: ۱۰۲، ژماره: ۲۴۰۱}.

۱۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «النَّاسُ تَبِعَ لِقُرَيْشٍ، فِي هَذَا الشَّانِ، مُسْلِمُهُمْ لِمُسْلِمِهِمْ، وَكَافِرُهُمْ لِكَافِرِهِمْ». {الحديث: ۴۶۷۹ = ۴۶۶۵ ف.م.}:

ئەبو هورهیره (ره‌زای خودای لئ بئ) ده‌فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)

ده‌فه‌رمووی: (له‌م باره‌یه‌وه خه‌لکانی تر، په‌یره‌وی قورده‌یشن: موسو‌ل‌مانیان هی موسو‌ل‌مانیان و بی‌باوه‌ریان هی بی‌باوه‌ریان). له‌ گێ‌رانه‌وه‌ی ژماره (۴۶۸۰)ی سه‌حیحی موس‌لیم‌دا: (خه‌لکانی تر په‌یره‌وانی قورده‌یشن له‌چاکه‌و له‌خراپه‌دا). {تاج/۶۹/۳، زنجیره: ۱۰۲، ژماره: ۲۴۰۳}.

۱۱۹۶- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ مَعَ غُلَامِي نَافِعٍ أَنْ أَخْبِرَنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَكُتِبَ إِلَيَّ:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ جُمُعَةٍ عَشِيَّةٍ رَجَمَ الْأَسْلَمِيَّ فَقَالَ: «لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ أَوْ يَكُونَ عَلَيْكُمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «عَصِيَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَفْتَتِحُونَ الْبَيْتَ الْأَبْيَضَ بَيْتَ كِسْرَى أَوْ آلِ كِسْرَى». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَابَيْنِ فَاحْذَرُوهُمَا». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِذَا أُعْطِيَ اللَّهُ أَحَدَكُمْ خَيْرًا فَلْيَبْدَأْ بِنَفْسِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ»، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «أَنَا الْفَرَطُ عَلَى الْحَوْضِ». {الحديث: ٤٦٨٨ = ٤٦٧٥ فم} :

عامیری کوری سهعدی کوری ئه‌بو وه‌ققاص (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: به‌خولامه‌که‌ما که‌ناوی نافیع بوو، نامه‌یه‌کم نووسی بو جابیری کوری سه‌مووره (ره‌زای خودای لی بی): که فه‌رمووده‌یه‌کم پی بلی، که بوخووت له‌ده‌می پیروزی پیغه‌مبه‌رت بیستبی، فه‌رمووی: ئه‌ویش وه‌لامی بوم نووسییه‌وه: سه‌ر له‌ئیواره‌ی ئه‌و روژه، که ماعیزی ئه‌سه‌می به‌رده باران کرا، له‌سه‌ر داوینپیسی، که روژی هه‌ینی بوو، له پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو: (هه‌میشه ئه‌م ئایینی پیروزی ئیسلام به‌سه‌ر به‌رزی به‌رده‌وام ده‌بی هه‌تا نژیکی هه‌لسانی دواروژ) یا فه‌رمووی: (ئایینی پیروزی ئیسلام به‌سه‌ر که‌ه‌وتوویی هه‌ر پایه‌دار ده‌بی، هه‌تا دوازه جینشین له‌سه‌ر ئیوه ده‌بن به‌جینشین، هه‌موویان له‌ه‌وژی قوره‌یشن). وه هه‌ره‌ها له خۆشه‌ویستم بیست ده‌یفه‌رموو: (تاقم‌یکی بچووک له موسولمانان کۆشکی سپی ئازاد ده‌که‌ن و ده‌یخه‌نه ژیر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلام، مه‌به‌ست له کۆشکی سپی پیته‌ختی کیسرای شای ئیرانه) یا فه‌رمووی: (پایته‌ختی بنه‌ماله‌ی کیسرای شای ئیرانه!). وه هه‌روه‌ها له خۆشه‌ویستم بیست ده‌یفه‌رموو: (له‌به‌رده‌م هه‌لسانی روژی دواروژدا، کۆمه‌لی هه‌لاتباز په‌یدا ده‌بن، ئیوه له‌ناستی ئه‌واندا هۆشیار و وریابن که‌لاستان نه‌ده‌ن!). وه هه‌روه‌ها له‌خۆشه‌ویستم بیست ده‌یفه‌رموو: (کاتی خودای گه‌وره خیریکی به‌خشی به‌ئیوه، وه‌ک سامان و زانین، با له‌خۆیه‌وه ده‌ست پیبکا). وه هه‌روه‌ها له‌خۆشه‌ویستم بیست ده‌یفه‌رموو: (وه‌من پی‌شه‌نگ ده‌بم بو ئیوه له‌سه‌ر هه‌وژی که‌ه‌سه‌ر).

روونکردنه‌وه:

ئەم فەرمووده‌یه، موعجیزه‌یه‌کی واتیادا، ئەو هه‌واله‌ی که پیغه‌مبەر (دروودی خودای لسمه‌ر بێ) له‌سه‌رده‌می خۆیدا رایگه‌یانددوه که موسولمانان پایته‌ختی کیسرا ده‌گرن، چۆنی فەرمووه، ئاوه‌ها ئەو هه‌واله‌ هاتۆته‌ دی.

(۹۵۲) دانانی جینشین و دانه‌نانی جینشین. (۶۹۰ - ۶۹۱)

باب: الاستخلاف و ترکه

۱۱۹۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَتْ: أَعْلِمْتَ أَنَّ أَبَاكَ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: مَا كَانَ لِفِعْلٍ، قَالَتْ: إِنَّهُ فَاعِلٌ، قَالَ: فَحَلَفْتُ أَنِّي أَكْلَمُهُ فِي ذَلِكَ، فَسَكَتُ حَتَّى غَدَوْتُ وَلَمْ أَكْلَمُهُ، قَالَ: فَكُنْتُ كَأَنَّمَا أَحْمِلُ بِيَمِينِي جَبَلًا، حَتَّى رَجَعْتُ فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ، فَسَأَلَنِي عَنْ حَالِ النَّاسِ؟ وَأَنَا أُخْبِرُهُ، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُ، إِنِّي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ مَقَالَةً، قَالَيْتُ أَنْ أَقُولَهَا لَكَ، زَعَمُوا أَنَّكَ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ، وَإِنَّهُ لَوْ كَانَ لَكَ رَاعِي إِبِلٍ أَوْ رَاعِي غَنَمٍ ثُمَّ جَاءَكَ وَتَرَكَهَا رَأَيْتَ أَنْ قَدْ ضَيَّعَ، فِرْعَايَةَ النَّاسِ أَشَدُّ، قَالَ: فَوَافَقَهُ قَوْلِي، فَوَضَعَ رَأْسَهُ سَاعَةً ثُمَّ رَفَعَهُ إِلَيَّ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَحْفَظُ دِينَهُ، وَإِنِّي لَسِنٌ لَا أَسْتَخْلِفُ، فَإِنْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَسْتَخْلِفْ وَإِنْ أَسْتَخْلِفْ فَإِنْ أَبَا بَكْرٍ قَدْ اسْتَخْلَفَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ ذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيُعْدِلَ بَرَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا، وَأَنَّهُ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ. {الحديث ۴: ۶۹۱ = ۶۷۸ فم} :

ئیبینو عومەر (رمزای خودایان لی بێ) فەرمووی: کاتی عومهری باوكم پیکرا، چووم بۆلای حه‌فصه‌ی خوشکم (رمزای خودای لی بێ) فەرمووی: ئایا ده‌زانی که باوکت نیازی نییه، که که‌سی له‌دوای خۆی بکا به‌جینشین؟ فەرمووی: منیش به‌حەفصه‌م گوت: شتی وا ناکا، جینشین بۆ خۆی داده‌نی، حەفصه‌ فەرمووی: بی‌گومان که‌شتی واده‌کاو جینشین بۆخۆی دانانی. فەرمووی: منیش سوپیندم خوارد که‌ده‌بی له‌م باره‌یه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، ئیتر بێ ده‌نگ بووم هه‌تا سبه‌ینی، سبه‌ینی‌ش هەر قسه‌م له‌گه‌لدا نه‌کرد له‌م باره‌یه‌وه فەرمووی: له‌راستیدا قسه‌کردن و باسکردنی ئەم بابەته

له خزمهت عومهردا، که لهو حالهتی سهره مهرگه‌دا بوو، زوړ نه‌سته‌مو دیژوار بوو، وهک به‌ده‌ستی کیوئ هه‌لبگرم وه‌هابوو، هه‌تا دیسانه‌وه گه‌پامه‌وه بو خزمه‌تی و چوومه ژووره‌وه بو خزمه‌تی و خوئی هه‌والی بارودوخی خه‌لکه‌که‌ی لی‌م پرس‌ی، منیش هه‌والم پییدا. فهرمووی: له‌پاشا عهرزیم کرد: ده‌بیستم که خه‌لکه‌که قسه‌یی ده‌که‌ن، منیش سویندم خواردوو که نه‌و قسه‌یه‌ی نه‌وان بو تو بکه‌م، گوايه ده‌لین: که‌تو جینشین بو خوت دانانییت، ده‌ی من عهرزت ده‌که‌م: وادانی تو شوانیکی وشرت هه‌یه، یا شوانی رانیکت هه‌یه، روژی شوانه له‌خو‌یه‌وه رانه‌که به‌جی ده‌هی‌لی به‌بی شوان و دیت بولی تو، ئایا له‌کاتی وادا تو شوانه‌که به‌هه‌له‌کار دانانییت، که‌پانه‌که‌ی زایه کردی؟ ده‌ی چاودی‌ری کردنی به‌رژوه‌ندی مله‌ت گه‌لی گرنگ‌تره له‌ چاودی‌ری کردنی به‌رژوه‌ندی رانه وشرتو رانه بزنی و مهر، ئیبنو عومهر فهرمووی: باوکم نه‌م قسه‌ی منی به‌دل بوو، له‌به‌رئه‌وه ماوه‌یی مات بووو سهری دانه‌واند، وهک بیربکاته‌وه که‌چی برپاری بدا، له‌پاشا سهری به‌رزه‌وه کرد بولی من و فهرمووی: بیگومانم و دلتیام له‌وه که خودا ئایینی خوئی ده‌پاری‌زی، خوای من جینشین بو خوم دابنیم، یا جینشین بو خوم دانه‌نیم، وه‌کی تریش له‌راستیدا نه‌گهر من جینشین بوخوم دانه‌نیم، نه‌وه نه‌نگی نییه، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوایش جینشینی بو خوئی دانه‌نا، کاتی مهرگ بوو به‌میوانی، نه‌گهر جینشینیش دابنیم دیسان قه‌یدی نییه، چونکه نه‌بویه‌کر، له‌سهره مهرگا جینشینی بوخوئی دانا. ئیبنو عومهر فهرمووی: ئیتر زانیم که باوکم راناسپی‌ری که له‌پاش خوئی که‌سی ببی به‌جینشین، چونکه پیغه‌مبه‌ر ناگورپ‌ته‌وه به‌ که‌سیکی تر، هه‌تا بیکا به‌سهرمه‌شق و چاوی لی بکا، ته‌نیا که‌سی که‌بیکا به‌سهر مه‌شق له‌م کاره‌دا، پیغه‌مبه‌ره (دروودی خودای له‌سهر بن) نه‌ویش له‌سهره مهرگا جینشینی دانه‌ناوه!!

۹۵۲) شهرع فرمان دهکا به وده فاکردن به پهیمانی جینشیننه کان یهك له دوايهك .

(۴۷۵۰ - ۴۷۵۵)

باب: الْأَمْرُ بِالْوَفَاءِ بَبَيْعَةِ الْخُلَفَاءِ الْأَوَّلِ فَلَاوُل

۱۱۹۸- عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَمْسَ سِنِينَ، فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْثُرُ»، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَلَاوُل، وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ».

{الحديث: ۴۷۵۰ = ۴۷۳۶ فم. تجريد/ ۴/ ۶۲، رقم: ۱۳۷۷ = ۳۴۵۵} :

نهبو حازم (رهحمتی خودای بی بن) فهرمووی: پینج سال ئامادهی کوړی زانستی نهبو هورمهیره بووم، لییم بیست دهیفه رموو: پیغه مبهه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (جاران نهو دی ئیسرائیل - واته: گهلی جووله که، که له زمان و زارای قورئان و سوننه تدا ناودارن به بهنی ئیسرائیل - پیغه مبهه ران دهیانبردن بهرپووه و سهرپهرشتی کاروباریان دهکردن، ههرکاتی پیغه مبهه ری فیهوتی دهکرد، گورج پیغه مبهه ریکی تر له جیگه ی نهو داده نیشت و ولاتی دهبرد بهرپووه، به لام ناشکرایه که له پاش من پیغه مبهه ری تر نابی، به لام جینشین دهن، زوړیش دهن نهو هک که، هاوه لان فهرموویان: قوربان! جا فرمانت به چیه پیمان، وه نه رکی سهرشانی ئیمه چیه بهرابه ریان؟ فهرمووی: (بهروودا، یهك له دوايهك پهیمانیان بدهنی له سهر نهو که فرمانیان نه شکینن و به گوئیان بکه ن له کاری خیرا، با هیج کاتی بی پیشه و او بی سهر وک نهبن، تانه بی به پادشا گهردانی، به لام له ههر سهرده میکا، کی له پیش پیشه وه پهیمانتان داپی، ئیتر نهو جینشینی راسته قینه یه و پهیمانی نهو ببه نه سهر، هه تا به پیی شهرعی خودا، یه کیکی تر له جیگه ی نهو دهبی به جینشین، نهوسا پهیمانی نهو جی به جی بکه ن و بیبه نه سهر، ئیتر ههرودها، وه هه موو کاتی پهیمانه که یان ببه نه سهر و مافی خوئیانیان پی بدهن و به ناروه و به تره بیانووی له فرمانیان دهرمه جن!

بَیْگومان که ئهوانیش له‌لای خوداوه‌ندی مه‌زن به‌رپرسیارن، دهره‌ق به‌و خه‌لکه‌ی که خودا ئه‌وانی کردوو به‌کاربه‌دهستو به‌رپرسو چاودیریان!).
{ریاض/۲، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۶۵۶}.

روونکردنه‌وه‌یه‌کی گرنگ:

مه‌به‌ست له‌م فه‌رموو ده‌یه دوو خالی سه‌ره‌کیه:

یه‌که‌م: له‌پاش مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێ) دهرگای وه‌حی و ته‌شریع و یاسادانان داده‌خړئو، بی‌عته‌تو پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی دی‌ته‌ گۆتاییو، سرووش و وه‌حی و په‌یامی ئاسمانی تر، له‌دوا مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر نابێو، ئایینی پی‌رۆزی ئیسلام، له‌هه‌موو رویه‌که‌وه‌ ته‌واوو دامه‌زراو ده‌بیو پێویستی به‌ لێ که‌مکردن و لێ زیادکردن نییه‌و هه‌رکه‌سێ لافی شتی وا لێ بدوا داوایه‌کی له‌م چه‌شنه‌ی هه‌بێ، به‌هه‌ر ناوی‌که‌وه‌ بێ، ئه‌وه‌ درۆی په‌تییه‌و ئه‌و داوایه‌ی لێ قه‌بوول نا‌کړئ، داوای بوون به‌ پی‌غه‌مبه‌رو فروستاده‌و ئیمامی مه‌عصووم و وه‌صی پی‌غه‌مبه‌رو مه‌هدی مونته‌ظه‌رو ئیمامی موسه‌رده‌ب، شتی وا له‌داوای مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر، هه‌مووی درۆیه‌و نابێ باوه‌ری پێ بکړئ، هه‌رکه‌سێ لافی شتیکی ئاوا لی‌بدا، ئه‌وه‌ درۆزنه‌و نابێ باوه‌ری پێ بکړئ، قسه‌و داوای وا پووچ و بێ بایه‌خه‌و به‌ پی‌چه‌وانه‌ی قورئانه‌ که‌ ده‌فه‌رموئ:

{إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر - ۱۵/۹} وه‌ ده‌فه‌رموئ: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا - المائدة - ۵/۳} وه‌ ده‌فه‌رموئ: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ - الأحزاب - ۴۰/۳۳}.

واته‌یه‌کی کورت بۆ ئه‌م ئایه‌تانه‌و گۆمه‌لێ فه‌رموو ده‌ی تری پی‌غه‌مبه‌ر، له‌م بابه‌ته‌ ئه‌مه‌یه: (موحه‌مه‌د ئاخ‌ر پی‌غه‌مبه‌ره، ئیسلام ئاخ‌ر دیین و ئایینه‌، قورئان ئاخ‌ر نامه‌ی ئاسمانییه‌، ئایینی ئیسلام له‌هه‌موو رویه‌که‌وه‌ ته‌واوه‌، خودا خو‌ی

دەپپارىزى لى فەوتان دەستكارى ۋە گۇرۇنكارى!). { بىرۋانە: تاج/۱، لاپەرە: ۲۶، زىنجىرە: ۴، ژمارە: ۳۰، ج/۴ + تاج/۴، زىنجىرە: ۱۶، ژمارە: ۴۰۴۵ چاپى چۈرەم }.

ھەرۋەك چۇن قىسە ۋا بى سەرۋىرە ۋا بى بەلگەيە ۋە پىچەۋانە قورئان ۋە سۈننەت سەھىھى پىچەمبەر ۋە پىچەۋانە ۋە دىرى باۋەرى دامەزراۋى چىنى يەكەمى موسۇلمانانىشە، كە زۇرىنەيان لى مەككە ۋە لەمەدىنە لى خىزمەت پىچەمبەردا بوون دەۋامدەم بەگۈيى خۇيان، ئايەت بەئايەت ۋە بابەت بە بابەت، ئەم ئايىنە پىرۋەزىيان لەدەمى پىچەمبەر خۇى ۋە گرگۈۋە زۇر بەباشى لىيى خالى بوون ۋە لە عىشقى ئەۋ دىنە كۆچۈ بارىيان كىرۋە ۋە ئازار ۋە شەكەنجە ۋە دەر بەدەرى زۇرىيان چەشتۋە ۋە بە رۇخ ۋە بە سەرۋال ۋە مىنال ۋە بە كۆشكىكى بى ۋە چان ۋە بەۋ پەرى دىسۋى ۋە لەخۇبۈردن ۋە قوربانى دانەۋە، خەۋ خۇراكيان لەخۇيان ھەراسان كىرۋە، ھەتا ئەم ئايىنە پىرۋەزىيان پەخشەۋە كىرۋە، لەپىناۋى ئەۋەدا لىيان كۆزراۋە، كۆرىيان كۆزراۋە، مالىيان تالانكراۋە، دەر بەدەر بوون، ئەم چىنى يەكەمى ئىسلامە كە بىرىتى بوون لە موھاجىرىن ۋە ئەنصار ۋە ئەسحابى بەيەتۈلرېسۋان ۋە شەھەرى موبەششەرە ۋە ھەمۋ خەلگى مەككە ۋە مەدىنە ۋە دەرۋىرەيان ۋە ھەمۋ سەھابەكانى پىچەمبەر ۋە كەسۋارەكە ۋە ھاسەرەكانى ۋە ھۇزى قورەيش ۋە زۇرىنە پىاۋ ماقۇلانى دۈۋرگە ۋە ھەرب ۋە بەشدار بوۋانى غەزاي بەدرو ئوحدو ۋە ھونەين ۋە خەندەق ۋە غەزۋاتەكانى تىرى پىچەمبەر، ئەم چىنى يەكەمى موسۇلمانانە، لەسەردەمى پىچەمبەر ۋە لەۋاى سەردەمى پىچەمبەر، ئەۋانەيان كە شەھىد بوون لەسەر ئەم بىر ۋە باۋەر شەھىد بوون ئەۋەشى كە شەھىد نەبوۋە، ھەتا كىرۋە لەسەر ئەم بىر ۋە باۋەر كىرۋە ۋە ئاگاي لەم ھەمۋ زاراۋە تازانە نەبوۋە، كە ھەندى لايەن بۇ دىنى مۇھەممەدىيان زىاد كىرۋە!!

ئەم چىنى يەكەمە زۇر بەباشى لە ئايەتەكانى قورئان ۋە فەرمۇدەكانى پىچەمبەر تى گەشتۈن، ۋە ھەمۋ دەرگەكان لەناۋ دلىانا چەسپ بوۋە ۋە جىگە خۇيان كىرۋە، ۋەك (لَا نَبِيَّ بَعْدِي) ۋ (وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)، ھەر لەم خالى گور

به‌ستنه‌وه بووه، که جه‌نگیان له‌گه‌ل موسه‌یله‌ی که‌زداب و موختاری ته‌قه‌فی و نه‌سوده‌ی عه‌نسی یه‌مه‌نی و سه‌ج‌احه‌وه کرد، که نه‌مانه لافی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و شتی وایان لی ددها، یه‌کسه‌ر له‌پاش مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر، بی‌گومان که له‌ناو نه‌م چینه‌دا، که بریتی بوون له‌پیشینانی باشی نه‌م گه‌لی ئیسلامه، که زاناو داناو شاعیرو می‌ژوو نووس و موحه‌ددیث و موفه‌سسیر و نه‌دیپ و خواناسی گه‌وره گه‌وره‌یان تیابوو، شتی و نه‌گوتراوه و نه‌بیستراوه: (که گوايه له‌پاش مه‌رگی موحه‌ممه‌د، پی‌غه‌مبه‌ری تر هه‌بی، یا ئیمامی مه‌عصوم هه‌بی، یا مه‌هدی مونته‌ظه‌ر هه‌بی، یا که‌موکورتی له‌ ئایینی ئیسلامدا هه‌بی، یا ته‌واوکه‌ری ئیسلام هه‌بی، یا هه‌رکه‌سی باوه‌ری به‌ وه‌سیتی عه‌لی و ئیمامی موسه‌رده‌ب نه‌بی، باوه‌ری به‌ موحه‌ممه‌دیش نییه، بی‌گومان نه‌گه‌ر شتی و ببوايه، نه‌ده‌شارایه‌وه، له‌ قورئانا باسی ده‌بوو، له‌ سوننه‌تی موته‌واته‌ردا ده‌یانگی‌رایه‌وه، هه‌ر هیچ نه‌بی سه‌حابه گه‌وره‌کان و ئیمامی عه‌لی و ئیمامی حه‌سه‌ن و نه‌ه‌لویه‌یه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌رو مامه‌کانی و ئاموزاکانی ده‌یانگی‌رایه‌وه!).

به‌لام له‌پاش رزگارکردنی ولاتی فارس له‌لایه‌ن ئیمامی عومه‌رده‌وو له‌پاش گورز وه‌شاندنی سه‌خت له‌ جووله‌که‌و له‌ ئایینه‌کانی تر، له‌ ناوچه‌که‌دا، به‌تایبه‌تی له‌پاش روودانی کۆمه‌لی رووداوی ناهه‌مواری ناپه‌سه‌ند و کۆمه‌لی کاره‌ساتی دلته‌زین، که سی‌که‌س له‌ جیشینه‌ فره‌ باشه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریان تیادا شه‌هیدبوو، به‌تایبه‌تی تر له‌پاش دوورکه‌وته‌وه‌ی زۆر له‌ ده‌سته‌لاتدارانی عه‌ره‌ب له‌گیانی ئیسلام و خۆ سه‌پاندنی عه‌ره‌بان به‌سه‌ر ولاتدا و په‌راویزکردنی نا عه‌ره‌بان له‌ حوکمی ولاتی خۆیان و له‌پاش سه‌ره‌ل‌دان و په‌یداوونی مولکی عه‌ضوض، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (ثُمَّ يَكُونُ مُلْكُ عَضُوضٍ) له‌پاش په‌یداوونی بارودۆخیکی پر له‌ خۆمانه‌ خۆمانه، له‌به‌ینی فه‌رمان‌په‌رواکان و گه‌له‌ موسولمانه‌کانا، وه‌ک نه‌م بارودۆخه‌ی عیراق، که هه‌میشه‌ کوردان په‌راویز کراون و هه‌ر رۆژه‌ی به‌ناوی‌که‌وه‌ زولم و زۆریان لی ده‌کری، ته‌نانه‌ت کار گه‌یشته‌وه‌ به‌وه، له‌ یه‌که‌م

دەرفەتی رەخساوا، لەناو بەناو رۆشنبەرەکانی کورددا، ھەر کوردی ديانی خیر بە
عەرەب دابنئ و خۆی بە موسولمان بزانی، بەنۆکەر و بەجاشی عەرەب و بە عەرەب
پەرست دانهنری!

جا لەپاش روودانی بارودۆخیکی ئاوا، گورووپە داخ لەدڵەکان و لایەنە
تیکشکاوەکان، کە چاوەڕوانی ھەل بوون و لەو دەوێش تائ و تەرابوون و وەك
ریکخراویکی نەیننی داخ لەدلی چاوەڕوانی تۆلە سەندن بوون، لەروموزەکانی
فتوحاتی ئیسلامی، ئەمانە لەپاش ھەلی رەخساو، زۆر بە لێزانە و شەیتانە،
چوونە پال حەجەکە و کۆمەلێ مەزلوومیەتی ئالوبەیتی پیغەمبەریان قۆستەووە
مەسحیکی زیرەکانە ی ئایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی سوننەتیان کردو ئەو
بۆنی بەلگە ی ئی بۆ ئەوان، کردیان بە بەلگە ی خۆیان و بەدەیان و بەسەدان و
بەھەزاران ریوایەت و فەرموودە و تەئویلی دوور لەراستیان دروست کردو ئایینیکی
نوێیان داتاشی و ناویان نا: شیعی عەلی و مەزھەبی ئەھلی بەیت!! بە بەردی دوو
نیشانیان شکاند: عەوام و رەشە خەلگەکی خۆیان پێ ھەلخەلەتان و داخی دلی
خۆشیان بە ئیسلام و بە عەرەب و بە رەمزەکانی ئیسلام رشت، گواپە تەنیا خۆیان
موسولمانی راست و دروستن و ئەو خەلگە تر، ھەموو عەرەب پەرست و زەوتکەری
ئەو مافە ی عەلی و کەسوکاری عەلین، کە خودا بۆ خۆی پێیانی بەخشیووە
لایەنگری ئەو خەلگە زەوتکەرەن و لەپیزی ئەوان، کە دادەنرێن بە دوژمنانی
عەلی و بە دوژمنانی سەرەکی دۆستانی عەلی و نەوہی عەلی!!

جابۆ پیادەکردن و بەگەرڤخستنی ئەم دینە دەستکردە ی خۆیان، زۆر بە
پسپۆرانە، سوودیان لە بۆچوون و رووداو و راجیایی نیوانی ئایینە پێشینەکان
وەرگرت، موٹالەبە بەخوێنی حوسەینیان خستە جیگە ی موٹالەبە بەخوێنی
مەسیح و دوازدە ئیمامیان دانا لەشوێنی دوازدە حەواری عیساو، چۆن ھاروون
وەسی مووسا بوو، عەلیش وصی موحەممەد بوو! ھەروەھا سوودیان لە ھەلە و
رەفتاری نالەباری دەستەلاتداران وەرگرتو، وەك رەخنەگری (رەخنە سازیی:

موعاره(زه)ی ئەمڕۆ، هەرچی چاکەى رژیمی دەسلەتداری ئیسلامى بوو، حاشایان لى کردو کۆمەللى درۆو دهلەسهو بوختیان و چیرۆك و هه‌والیان هه‌لبه‌ست و میشیان کرد به‌گامیش، به‌ره به‌ره هه‌نگاوی گه‌وره‌یان نا، ئەو دعه‌زو رقو کینه و جه‌ره‌تاوه‌ی که له‌ناو ده‌روونیا نا په‌نگی خواردبووه هه‌لیان رشت! به‌تایبه‌تی له‌سه‌را سه‌ری ولاتی ئیسلاما، له‌کۆی بزووتنه‌وه‌یه‌کی دژی ده‌سلەت بووبی، ئەوان خۆیان ده‌گه‌یاندى و ژه‌هری هه‌لايه‌لى خۆیانیا تیا ده‌رشت!

پیش هه‌موو شتی موسولمانانیا کرد به‌دوو به‌شه‌وه: یه‌که‌م: هه‌رکه‌سى لایه‌نگیری ده‌وله‌تی ئیسلامى بى، له‌سه‌ره‌تای سه‌رده‌می ئەبو به‌که‌روه، هه‌تا سه‌رده‌مه‌کانی موعاوییه و یه‌زیدو حه‌جاج و ئەمه‌ویه‌کان و دواتریش، ئەوه چلکاو خۆرو جاشی رژیمه زه‌وت که‌ره‌کان بوون و نرخ و بايه‌خ نه‌بو راو قسه‌و زانست و ئایین و مه‌زه‌به‌و بیروباوه‌ریان هه‌یه، نه‌بو ته‌فسیری قورئان و نه‌بو شه‌رح و گیرانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر هه‌یه، مه‌گه‌ر له‌یه‌ك کاتا، که ئەوانه سوودیان بو ئەوان هه‌بى و له‌دژی شه‌قامه ریگه‌ی ئیسلام بن، با هه‌وال، یا فه‌رمووده‌یه‌کی زۆر لاوازیش بى!! چونکه ئەمانه که‌تمی حه‌قی عه‌لیان کردووه و پشتی زولم و زۆرو زه‌وتکردنی جینشینه زۆرداره زه‌وتکه‌ره‌کانیا گرتووه!!

دووه‌م: لایه‌نگیرانی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لی، ئەمانه سه‌فه‌وی خه‌لقن و ئیمانداری به‌راستی خۆیانن و خه‌لکانی تر هه‌موو نه‌واصبین، ئەگه‌ر پیشیان بگوترى (موسلیم) پیا ناگوترى (مؤمن)!!

جابۆ چاوو راوو چاوبه‌ست، بو به‌رپه‌رچی ئەو په‌رسیا به‌قه‌و ره‌قه‌ی که ده‌لئ: ئەم شته‌ی ئیوه ده‌یلین ئەگه‌ر راسته‌ بوچی له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رو چینی یه‌که‌می موسولمانا نه‌بوو؟ بو به‌رپه‌رچی ئەم په‌رسیا به‌لئین: (په‌یره‌وانی عه‌لی، له‌ترسی دوژمنانی عه‌لی، له‌مه‌وپیش پرژو بلاو بوون و زۆتر به‌دیمه‌ن و به‌رواله‌ت له‌گه‌ل رژیمه ئیسلامیه‌کان بوون و سازشیا له‌گه‌ل بارودۆخدا کردووه هه‌میشه له‌ناو خه‌لك و له‌به‌ر چاوی خه‌لك، له‌ترسی سه‌رو مال و نامووسیا، خۆیا

لهزۆرىنهى خهلك جيانه كردهوه، بهدوو روو، وه بهدوو زمان قسهيان كردوو
 لهگهله عاممه به زمانى خوڤيان و لهگهله خاصه به زمانى خوڤيان و جارى وابوو كه
 گه وركانى شيعه و زانا گه وركانيان، تهقيهيان بهكارهيناوه و لهگهله ئههلى
 سونهت و جهامهتدا، واخوڤيان پيشانداوه كه سوننيين و لهزېرموه شيعه بوون و
 شيعه گهرييان كردوو و بهنهينى شيعه بوون و ئهم قسانهيان كردوو كه ئيمه
 ئهمرۆ بهئاشكرا دهيانكهين، جا لهپاش تپهريبوونى ئهم قوناغه، شيعه له ههلى
 رهخساودا، كۆمهله ههنگاوى گه وركه گه وركهيان نا، كه هيچيان له وهپيش نه بوون و
 نه بيستراون، زۆر له نايه تهكانى قورئانيان ته حريف كرد، يا به پيچه وانهى مه بهست
 لييان، واتايان لييان دايه وه، وه كۆمهله ههدينى لاوازو قسهى بى سهر و بهريان
 برهوپيدا، وه بۆنه وهى كه دينه كهيان كه خوڤيان پيى دهلين: مه زهه بى ئههلى بهيت،
 ههتا ههتايه بميني و جارى تر لهگهله ناييني پيروزي ئيسلامدا يه كه نه گريته وه،
 جابۆ ئهم مه بهسته و لهم ديدو روانگه يه وه، ئهم كۆمهله بريارميان له بربره
 نايينه داتاشراوه كه ياندا چه سپانداوه سپاندا:

۱- به گوتارو به كرده وه ئهو بنه مايه يان پووچكرده وه ههله و شاندوه كه دهلى:
 (موحه ممد خاته مو كوتاي پيغه مبه رانه و لهپاش ئهو وهحيى كوتايى دى و ئيسلام
 به تهواوى تهواو بووه و پيويستى به تهواو كهري تر نيه، بههه ناويكه وه بى).
 چونكه به بى بهلگه و به درۆى ههله ستر او به دهه ئيمامه كانيان وه و بههوى
 ته حريفى له فضلى و مهعنه وى، بو كۆمهله ئيكى زۆر له نايه تهكانى قورئان و
 فهرمووده كانى پيغه مبهرو بههوى كاريگه ريبى بىرو باوهري كۆنه وه بريارياندا: (كه
 ئيمامهت پايه يه كه وا له سهرووى پايه نبوت و ريسالهت و پيغه مبهرايه تيه وه، وه
 ههركه سى باوهري به ئيمامهت نه بى، باوهري به پيغه مبهرايه تى پيغه مبه ران و
 خوايه تى خودايش نيه و زه نديقه و بى باوهرو له ئاگرى دۆزه خدا ده بى ههتا
 ههتايه، به دهق دهلين:

(كُلُّ مَنْكَرٍ لِإِمَامَةٍ عَلِيٍّ وَأَوْلَادِهِ، وَمُعْتَقِدٍ بِإِمَامَةِ غَيْرِهِمْ نَاصِيٍّ، وَكُلُّ نَاصِيٍّ زَنْدِيقٌ مُلْحِدٌ! وَقَرْنٌ فَقَهَائِهِمُ السُّنِّيُّ بِالْكَافِرِ وَالْمَشْرِكِ وَالْخَنَزِيرِ وَجَعَلُوهُ مِنَ الْأَعْيَانِ النَّجِسَةِ!).

۲- له دوا موحه ممد، خودای گه وره دوازده ئیمامی داناوه، که به عهلی کوری ئه بو طالب دهست پیده که نو به مه هدی مونته ظهر کو تایان هاتوو، که ئه م دوازده ئیمامانه یا به دهق و نه صصی صهریچی پیغه مبه ر خوی کران به ئیمام و به وه صی پیغه مبه ر، وهك ئیمامی عهلی خوی، یا به نه صصی صهریچی ئیمامی پیش خوی کران به ئیمام و به وه صی، وهك یازده ئیمامه که ی (تر).

له هه مووی سه یرتر، دوازده هه میان که مه هدی مونته ظهره، که له که سایه تیه کی ئه فسانه یی دهکا، که بو دین قوتبی رحایه و ته وه ردی ئاشه، له ترسانا، له ته مه نی چوار - پینج سالدیدا، له سه ردابه که ی سامه رادا، له ده ور و به ری سالی (۲۶۰) دوو سه دو شه سستی کوچیدا، خوی حه شارداوه، روژی له روژان دیته ده ره دو تو له له هه موو دوژمنه کانی ئه هلی به یت ده ستیئ و به زه بری شمشیر هه موو جیهان دهکا به شیعه ی دوازده ئیمامی و، ئه وه ی که به پیغه مبه ر ده کان له وه پیش نه کراوه، ئه و به زیاده وه دهیکا!

۳- ئه م دوازده ئیمامه، عیلم و زانسته که یان، عیلمیکی له دونییه و له پیغه مبه ره وه پیان به خشر اووه عیلمه که یان پیویستی به هه ول و کو شش و که سب و ریوایه ت نییه و ئیمام له سه رده می خوی دا هه ر قسه یی بکا، به وه حیه، پیویستی به سه نه دو رشته نییه، وه هه موو سه لاحیه تیکی پیغه مبه ریان پی دراوه، ته نانه ت ئه وه ی که به پیغه مبه ر نه کراوه له سه رده می خویدا، یا به ئیمامه کانی تر نه کراوه له سه رده مه کانی خویندا، له ناته واوی شه ریعه ت و ته بلیغی ریساله ت و راگه یان دنی په یامی خودا، ئه وان له چاخ و سه رده می خویندا ئه و نه قص و ناته واوییه ته واو ده که نو په یامی خودا به ته واوی راده گه یه نن!!

کورت و بوخت:

(جیاوازی نییه له نیوانی پیڅه مبهرو ئیمامدا، تهنیا له وهدا نه بی که به ئیمام ناگوتری پیڅه مبهرو، دهنه خودا ههموو نهینیه کانی شهریه تی سپاردوو بهم ئیمامانه، نهوانیش له سهرده می خویندا، به پیی پیویست روونی ده که نه وه بو خه لک!!).

۴- ههموو مه عصوومن و پاریزراون له هه له و لهشت له بیر چوون و له تاوان و له گوناو قهت قهت هه له و گوناو روویان نه داوه له وان، هه تا به منالیش، هه رکه سه یان بگری خاوه نی عیلمی له دونییه و تهواو که ری شهریه ته، دین تهنیا نه وه یه: (که گوته، یا کرداری مه عصووم بی، ئیتر نه و مه عصوومه هه زره تی موحه ممه د بی، یا عه لی بی، یا یه کی تر له دوازه ئیمامه کانی تربی جیاوازی نییه).

۵- نه م ئیمامانه ییش ریك وهك پیڅه مبهرو، خاوه نی خه واریق و مو عجیزه و خودا ئاگاداریان ده کا له غه بیی نه رزو ئاسمان و له نه سراری شهریه ته، هه ورو باران و به هه شت و دۆزه خو و رزق و رۆزی و ته مه ن و ئاکام و شیفا، هه مووی به ده ست نه م دوازه ئیمامه یه و خودا کللی نه مانه ی ته سلیم به وان کردوو!! ته نانه ت مردنی خویشان به ده ستی خوینانه).

۶- هه ری هه کی له م دوازه ئیمامه بگریت گه وره ترو چا که تره له هه موو پیڅه مبه ره کانی تر، تهنیا موحه ممه دیان لی ده رچی، به م قسه یه بی، نه و مندا له ی که گوایه وا له سه ر دابه که ی سامه را دا، له نوو ح و ئیبرا هیم و یه عقوقوب و مووسا و عیسا و جو برائیل و هه موو فریشته و پیڅه مبه ره کانی تریش گه وره تره! بو نمونه: له هه ر دوو جیهانا تهنیا دوو کهس له عه لی، یا له مه هدی مونته ظه ر گه وره تره: خودا و موحه ممه دو بهس!!.

۷- نه م دوازه ئیمامه له به ره نه وه ی که مه عصومن، هه رچی ده لئین راسته و دین تهنیا نه وه یه که نه وان ده لئین و هه ر کامیکیان بگری، نه مه پیناسه که یه تی: {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم - ۵۳}.

تەنانەت قورئاننىش دانانىڭ بە قورئان نەگەر لەرپىگە ئىمامىكى
مەعصومە ۋە ۋەرنەگىرى!!

بەلگۈۋ باۋەرىيان بە قورئانى فاطىمە ھەيە، كۈلەينى لەكافىدا، لە جەعفەرى
صادىقە ۋە دەگىرپىتە ۋە: (لەلەي ئىمە موصەفى فاطىمە ھەيە، كەسى ئەۋەندەي ئەم
قورئانەي ئىۋەي واتىادا، سۈيىندم بەخودا يەك پىتى لەم قورئانەي ئىۋەي تىادا
نىيە!). كافي لەلەي شىعە، ۋەك صەحىجى بوخارى ۋايە لەلەي سۈننە.

۸- ھەرىپەكى لەم دۈۋە ئىمامە، بۇيان ھەيە لەدىن زىادكەن، يالىي كەم كەن،
ۋە بەگەردار ۋە گەتار، بەقسەي شىعەكان بى، دەستكارىي ئايىنى موحەممەدىيان
كردوۋە، زۆرشتيان لەپاش پىغەمبەر تەشرىع كردوۋە، زۆر شىشتيان لەدىن
لابردوۋە، ۋەك بىرپاردانى ئەۋ جۆرە بىرو باۋەردەي كە لەخالەكانى پىشەۋە باسكان،
يا لەخالەكانى پاشەۋە باس دەكرىن، كە ئەمانە ھىچيان لەم سەرچاۋە سەرەككىيانەي
ئايىنى پىرۋزى ئىسلاما نىن، نە لەقورئاندا ھەن، نە لەسۈننەتى صەحىجى
پىغەمبەردا ھەن، نە ئەھلى مەكە ۋە مەدىنە، ئاگايان لەم جۆرە داۋا بى بەلگەنە
بوۋە، كە لەسەردەمى پىغەمبەردا، لەخزمەتىدا بوۋن ۋە دىنەكەيان بەگۈيى خۇيان
لەزارى پىرۋزى پىغەمبەر ۋەرگرتوۋە، كە ژمارەيان لەسەد ھەزار كەس زىاتر بوۋە
ھەمووشيان بەگۈيى دەنگ لەسەر ئىسلامەتى ژياۋن ۋە لەسەر ئىسلامەتى مردوۋن!

۹- كۆمەللى لەبىرو باۋەردى سەرەكى شىعە، كە تاپىتە بەخۇيان:

أ/ ئىمامەتو ۋىصايەتى عەلى ۋ نەۋەي عەلى ۋ بەس. ب/ عىلمى لەدوننى. ج/
عىصمەتى ئىمامەكان. د/ خەۋارىق ۋ موعجىزاتى ئىمامەكانيان. ه/ غەيبە، كەنابى
زەمان خالى بى لەئىمام، لەسەر ئەم بنىاتە ئىمامى دۈۋەدەھەم، لەسەردابەكەي
سامەرادا غەيب بوۋە. و/ رجە، ئىمامى دۈۋەدەھەم، بەخىرى لەسەرداب
دەردەجى ۋ دەۋلەتى شىعە دادەمەزرىنى ۋ مەزھەبى شىعە تەعمىم دەكاۋ مەزھەبى
تر لەكەس قەبوول ناكا. ز/ تەقىە. ئەصلىكە لە ئەصلەكانى دىن، تەرەككردنى
تەقىە، ۋەك تەركى نوپز ۋايە، لەژىر پەردەي تەقىەدا، ئەم شتانە ئەنجام دەدرى:

گوتن و کردنی شتی، که له دلّه وه باوه‌رت پیی نه‌بی، له ترسانا، یا له شه‌رمانا، ته‌نانه‌ت زاناگانیان ده‌توانن، به‌پیچه‌وانه‌ی مه‌زه‌بی خویانه‌وه فه‌توا بده‌ن، سازش و خۆسازان له‌گه‌ل ناحه‌زو نه‌یاردا، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل ده‌سته‌لاتداری سوننیدا، له‌کاتی بی ده‌سته‌لاتیدا، به‌پی بنه‌مای ته‌قیه، شیعه ده‌توانی درۆبکا، سویندی درۆبخوا، مه‌دحی زالم بکا، بلن: من له‌عنه‌ت له‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عانیسه‌ ناکه‌م. ته‌قیه به‌رده‌وام ده‌بی هه‌تا ئیمامی مونته‌ظهر له‌سه‌رداب دهرده‌چی!! به‌لگه‌سازی به‌م نایه‌ته ده‌که‌ن: {إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً - آل عمران - ۲۸/۳}.

ح/ موعه. ماره‌برینی کاتی، له‌لای شیعه داده‌نری به‌خوا په‌رستییه‌کی گه‌وره، هه‌ندئ نموونه‌ی جیاوازییه‌کی وای نییه له‌گه‌ل داوینپیسیدا.

ط/ به‌رائه‌ت. به‌رائه‌تو حاشاکردن له‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان و عانیسه‌و موعاوییه‌و ئه‌بو سوفیان و له‌عنه‌ت و نه‌فره‌ت کردن لییان، به‌لکوو له‌عنه‌تکردن له‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر له‌جیگه‌ی بیسمیلایانه، به‌ ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر ده‌لین: جیبت و طاغوت و سه‌نه‌مه‌ی قوره‌یش!!

ی/ موسوڵمانان یه‌کیکن له‌م دوو که‌سه: یا موالی و دۆستی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لین، یا دوژمن و موعادی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لین. موالی و دۆستی عه‌لی ئه‌وه‌یه: که‌ باوه‌ری وابی عه‌لی ئیمامی مه‌عصوومه‌و وه‌صی پیغه‌مبه‌ره، هه‌روا یازده ئیمامه‌که‌ی تریش که‌ له‌نه‌وه‌ی عه‌لین. دوژمن و ناصیبیش ئه‌وه‌یه: که‌ باوه‌ری به‌جینشینی ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان هه‌بی و به‌ غاصیب و زه‌ندیق و زه‌وتکه‌ری ئیمامه‌تیا نه‌زانی. کورت و پوخت، ئه‌مانه له‌بربره‌ی بیرو باوه‌ری شیعه‌کانن: ماره‌برینی کاتی و داهینانی پینج یه‌ک و زیاده‌کردنی چه‌ند وشه‌و رسته‌یه‌ک، له‌بانگو له‌قامه‌ت و له‌ شایه‌تمان و له‌هه‌ندئ شوینی قورئان، وه‌ک: (وَجَعَلْنَا عَلِيًّا صَهْرًا) که‌ له‌سووره‌تی ئه‌له‌م نه‌شه‌رحی زیاد ده‌که‌ن، وه‌ک ده‌ستکاری کردنی کاتی نوێژه‌کان و تیکدانی ده‌ستنوێژو گۆرانکاری له‌روژوو‌دا، وه‌ک بریاردانی عه‌ته‌باتی موقه‌دده‌سه‌و لاسکایی کردنه‌وه‌ی حه‌رمه‌ین و دانانی ئه‌و شوینانه به‌دیاری موقه‌دده‌سه‌و بریاردانی

دینى و سەردانىان گەلى خىرترو پىرۇزترە لە ھەرمەھىن و مەسجىدى ئەقەسا، وەك:
كەربەلا و نەجەفو كاظمىن و قوم!!

دەللىن: (يەك سەردانى كەربەلا، ھاوتای ھەفتا ھەج دەكا!!). وەك: داهىيانى
دینى و سەردانى گۆرى عەلى و ھوسەھىن و گۆرە پىرۇزەكانى تریان، یادکردنەھى
سالانە و چلەى وەفاتى ئىمامەكانیان و... تاد، وەك: شىن و شەپۆر و شیودن و سینگ
كوتان و بەزنجىر لەخۇدان و پىرسە و سەردەخۆشى لەپاش سەدان سالى و بەردە مۆرە
ناردنى مردو و بۆ كەربەلا و ناشتنیان لەوئ، وەك: بەرائەت لەدوژمنانى عەلى و
لەدوژمنانى كورانى عەلى و لەعەتكردن لە ھاوەلاننى پىغەمبەر و تانەى داوینپىسى و
بوختیان بۆ ھاوسەرەكانى پىغەمبەر، بەتایبەتتى ھەزرىتى عائىشە و ھەفصە و
ئوممو ھەبىبەى كچى ئەبو سوفیان!

١٠- وەك دەرەنجامى بۆ ئەم بىرپارانەى كەباسكران، شىعەكان بىرپارىاندەو و
كردوووانە بە باوەرو عەقىدە: (كە ئەبوبەكر و عومەر و عوسمان غاصىب و
زەھەكەرن و ئىمامەتیان لە عەلى و نەھى عەلى زەھەكەردو، لەبەرئەھە مورتەددو
كافرن و پىوىستە رۆژانە لەھەموو بۆنەكانا، بەتایبەتتى لەكاتى سەراودا، بەرائەتیان
لى بكرى و لەعەت و نەفرەتیان لى بكرى و، لەعەت لەمانە و لەوانەى كە ئەمانە بە
غاصىب دانانىن و بەجىنشینی پىغەمبەریان دانەنن باشترین خواپەرسىيە!!).

١١- وەك ئەنجامى بۆ ئەم خالانەى سەردەو، بەتایبەتتى خالى (١٠) دەھەم،
ھەركەسى لایەنگىرى ئەبوبەكر و عومەر و عوسمان و موعاویيە و عائىشە بى و
بەكافرو ھەلگەراو لە ئىسلامیان دانەنى، ئەویش وەك ئەوان ناصىبى و بىباوەرو
زەندىقە، بەتایبەتتى كاتى كە ئەم مەزھەبە موبارەكەى شىعەى پى بگا و قەبوولئ
نەكا، كە لەبارترین ناوى گونجاو لەگەل ناوەرۆكەكەیدا، ئەوھە ناوېرنئ
بەمەزھەبى لەعەتنامە!! چونكە لەقورئانا لەعەت لە ھەركەس و تاقمەى كرابى،
تۆمەتى نىفاق و كوفرو زولم و خیانەت و تاوان لە ھەركەسى درابى، شىعە ئەو
لەعەت و تۆمەتە دەبىر بەسەر سەحابەكانى پىغەمبەردا، بەسەرۆكایەتتى

خوله‌فای راشیدین و هاوسەرەکانی پیڤەمبەر!! دیارە کە بەپێی ئەم خالە، زۆرینەی موسولمانان، بەتایبەتی ئەهلی سوننەت و جەماعەت، لەسەرەتای ئیسلامەوه هەتا ئیستا، لە ئیستاشەوه هەتا رۆژی قیامەت، هەموو زەندیق و بیباوەر و نەواصیی ئەهلی بەیتن، لەبەرئەوه شایانی ناگری دۆزەخی ئیجگارین و لەحوکمی مورتەددان، تەنانەت لە ئەهلی ذیممەیش خراپترن و ئەو مافە ی بۆ ئەهلی ذیممە هەیە بۆ ئەوان نییە!!

بەم قسەییە بۆ لەسەددا نەوهدو پینجی موسولمانان موسولمان نین، بەتایبەتی زانا گەورەکانیان، وەك ئەبو حەنیفە و بوخاری و موحدیدی و موفەسسیرە گەورەکان و ئیبنو تەیمییه و لایەنگیرانی، چونکە ئەمانە کەتمی حەقی عەلییان کردوو، بەتایبەتی ئەبو حەنیفە و ئیبنو تەیمییه بە گەورەترین ناصیی دادەنن!! هەر وایە لەسەددینی ئەییوبی بەدوژمنی ژمارەیهکی خۆیان دانەنن!!

مەبەستی دووم لەم فەرموودەیه ئەمەیه: دووپاتکردنەوهی مەبەستی یەكەمە: کە دانانی سەرۆکی دەولەتی ئیسلام، لەپاش مەرگی موحمەد بەو حەقی تەوصییه نییە، بەلکۆ بەراویژو شووراو پەیمان و بەیعت دادەنری، چونکە ئەو سەردەمە بەسەردەچێ، کە پیڤەمبەر لەدوا پیڤەمبەربێت، وەك کاتی جوولەکەکان!!

لەراستیدا من بەش بەحالی خۆم، کاتی شارەزاییهکی باشم پەیداکرد، لەرێگەی سەرچاوەکانی ئەهلی سوننە و جەماعەتەوه، بەگیان و بەدل ئەشقی دینی موحمەد ئەهلو بەیتی موحمەد و هاوڵەکانی موحمەد بووم، جاری وادەبوو، گیان و هەستم دەفڕی بۆ ناو کۆڕ و کۆمەڵ و گوزەرانیان، بەچاوی رووح سەرەنجی خەبات و تیکۆشانی ئەوانم دەداو لەمزگەوتا لەگەڵیان بووم کەچۆن ریزەکانیان لەپیزی پۆلە فریشتەیان دەکرد، لەپشت پیڤەمبەرەوه، لەهەموو مەلەبەندەکانیان لەگەڵیان بووم کە چۆن خۆشەویستی و فیداکاریی و ریزیان بۆ پیڤەمبەر و کەسوکاری پیڤەمبەر و دینی پیڤەمبەر هەبوو، کەچۆن هاوسەرەکانی

پيغەمبەر بەرۇخ و بەسەر و بەمال و بەكەسوكار، رەزابوونى پيغەمبەريان مسوگەر
 دەکرد، بەلام كاتى ليكۆلنە وەدەيەكى قوولم بو بۇچوون و مەزەبى شيعەكان كرد
 تووشى خورپە بووم، چۆن نا؟ ئەودى كەمن بە كۆمەلگاي بەختە وەريم دەزانى،
 بەقسەى ئەم سەرليشيو وائەبى، كۆمەلگايەكى خو خۆرى پيلانگير بوون، تەنانەت
 پيغەمبەر خوشى زۆر فاشيل بوو وە هيچى بو نەكراو، چونكە خەلكەكەى كە
 لەسەردەمى خۇيدا شوينى كەوتوون، لەپاش خوئ يەكسەر دينەكەى ئەويان
 تەحريف كردوو، چونكە لەدلەو وە باوەرپان پيى نەبوو، لەپاش مەرگى خوئ
 يەكسەر پاشگەز بوونەتەو وە دوژمنايەتى وەصى و كەسوكارەكەى ئەويان كردوو، لە
 ئەبوبەكرەو وە بيگرە، هەتا ئىستايىش و دواتريش!!

دەلەين: زانا يەككى گە و رەى سوننى، لەنە جەف دەچى بۆلەى ئاخونىكى مەرجە عى شىعە، دەبىنى كۆمەللى فەقى و شاگردى زۆرى لە دەورە. مەلا سوننىيەكە پىلى دەللى: ئەمانە لەپاش جەنابىشت ھەر پەي رەوى تۆ دەكەن و تۆ بە مەرجە عى خۇيان دەزانن؟ مەلا شىعەكە دەللى: بەللى، مەلا سوننىيەكە پىدەكەنى، دەللى: بۆچى پىدەكەنى؟ دەللى: چ عەجەب سەحابەكانى پىغەمبەر ھەمووى لىلى ھەلگەراونەتەو، كەچى فەقىكانى تۆ پەي رەويت دەكەن، ديارە يا تۆ باشترى لەپىغەمبەر، يا فەقىكانت باشترن لە سەحابەكان!!.

تەننەت پېغەمبەر (درودى خوداي لەمەر بىن) خوشى لەسەردەمى خۆيدا، لەنەتەوہەگەى ترساوہو زۆرشتى روون نەکردۆتەوہو مەرايى بۆ ئەبوبەگرو عومەر و عائىشە و گەسانى تر کردووہو بەدزىيەوہو باسى ئىمامەتو وىصايەتى بۆ بازى گەس کردووہو، ھەتا لەپاش خۆى ئەوان بەوئەرگە ھەلسن!

بگره هەر لهسهره مهرگی پیغه مبهردا، ئۆمه ته که ی به سه رو کایه تی ئه بوبه کړو
 عومهر، پیلانیان له ئایینی نیسلام کړدوو، له و پیلانه یشدا سه رکه وتوو بوون و
 دینیان گۆرپوه و فه شه لیان به وه صیه مه نصووبه که ی پیغه مبه ر هیئاوه، که
 پیغه مبه ر به فه رمانی خودا دایناوه، که عه لییه، واته: ئه بوبه کړو عومهر گۆلپان

{ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ - المائدة - ٦٧/٥ } .
 { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ } هات بهم بؤنهيه وه!!

من بۆ خودا عەرزى ئازىزانى خۆم دەگەم:

(با وادابنڀين كهڻيمه موسوڻمان نين و بهلام ويژداني خوڻمان دهكهين به
 فهرمانڀرواو ههكهه، سهبارته به عهقيدهي سوننييهكان و شيعهكان، لهبارهي
 پيځهمبهرو هاوډلان و هاوسهران و نههلي بهيتيهوه: جا توخودا پيځهمبهري كه
 نهوهنده ريڙو قهډري نهبي لهلاي خودا، كه لهگورپهكهيدا، هاودههي دوو فيرعهوني
 ئوممهتهكههي بي، وه دوازهده وهصي و ئيمامهكانيش لهڙياني خوڻاندا بهمهيان
 زانبيئي و تهحهممولي نهوهديان كردي و چاوهرواني نهوه بووين كه ئيمامي
 موسهردهب لهسهردابيه بور دهرچي و بچي لاشهي نهوبوبهكرو عومهه له گورپهكانيان
 دهرهڀيني و بي ريڙيبيان پي بكاو لهسهر دارو درخت بيان سووتيني! پيځهمبهري
 كه خيڙان و ئوممهتهكههي و خهزورو زاواكاني و هاوسهرهكاني و زورينههي هاوډل و
 فهرمانده سهربازيهكاني و هوڙهكههي خوي بهتاييهتي كه قورهيشن، پيځهمبهري كه

ئەمانە ھەموو لەگەڵیا ناپاکبەن و بەردەوام خەریکی پیلان بووبن لێ و خۆی و ئەھلوبەیت و خزمەکانی، لەژیان و مردنیان، بەدەست ئوممەت و ژنەکانیەو، داماوو کەساس بن، ئایا شتێوا ھۆشی ساغ قەبوولی دەکا، یا دوژمن بەدوژمنی دەکا؟).

وھکی تریش: (ئەم ھەمکە جەمئ و نەفرەت و لەعنەتە لەو خەلکە مردوووە چی سوودیکی ھەیە، گریمان ئەو خەلکە شیعەکان شەوو رۆژ لەباتی زیکر و صەلاوات، نەفرەت و لەعنەت لەو مردوووانە دەکەن، گریمان ئەو خەلکە گوناھباریش بن، تازە ئەوانە چوونەتەو دیوانی خودا، خودا خۆی دەزانێ شایانی چین، ئیتر ئیمە ئەگەر یەك تۆسقال دلسۆزیمان بۆ خواو پیغەمبەری خواو ئایینی خۆمان ھەبێ، ئیتر لەپای چی ریزی موسولمانان دوولەت بکەین؟! یان تانە لە ھاوسەرەکانی پیغەمبەر بدەین و ئابرووی پیغەمبەری پێ ببەین؟)

سویندم بەخودای تاك و تەنیا، کە ئەو ھەمکە جەنۆھێ شیعەکان دەبینم، کەدەیدەن بە پیشینانی ئەم گەلی ئیسلامە، لەموھاجیرین و ئەنصارو عەشەرە موبەششەرەو خولەفای راشیدی و ئەصحابی شەجەرەتولریضوان و ھاوسەرەکانی پیغەمبەر و ئەھلی مەککە و مەدینە و ھۆزی قورەیش و ھەموو ھاوڵ و سەحابەکانی پیغەمبەر و لەسەددا نەوھو پینجی تابیعین و خەلکی شام بەگشتی و سەر جەمی زانایان و پیاوچاگانێ نەتەوێ ئیسلام، لەسەرەتاو ھەتا ئەمڕۆ، سویندم بەخودا کەئەم ھالە دەبینم، واهەست دەکەم کە کۆلە وەیبابێ دەدا بە خۆشەویستەترین کەسمەووە لەبەرچاوم جەستە پارچە پارچە دەبێ!! جا ئایا ئەم جۆرە قسە و تانە و تەشەرانی، ھەمووی دەغەزو کینە و کۆنە قینی پەنگەووە خواردوو نییە، لە پیغەمبەرەکەو پەيامەکەو نەتەوێکەو دینەکەو؟ ئایا دین بەجەنۆو لەعنەت دادەمەزرێ، یا سەردەکەو، یا بەحیکمەت و مەوعیظە حەسەنە؟ یا مەبەستێ تری شاراو ھەبە لەم شەرە جەنۆەدا؟)

ئەوێ کە لەبەرچاوە شیعە بەناوی دۆستیەو، حەبای موحەممەدو دینەکەو ئوممەتەکەو ھاوسەرەکانیان بردوو، لەم روووە گاورو جولەکەیش

شتی وایان نه کردووه! خودا په نامان بدا له کفری وا، سویندم به خودا، نایه ته گانی قورنان، فهرمووده گانی پیڅه مبهه، شیعہ هه موویان کردووه به گالته جاپو شهړه گهړهک، یا شانامه ی عه لین، یا له عنه تنامه ی نه بوبه کړو عومهرن، دهرزی زه هریان لیداون و له کاریان خستوون، نه و نایه ته و فهرموودانه ی که به راشکاوی باسی فه زلی سه حابه ده کهن، یا به رانه تی عانیشه ده کهن، یا پایه ی دایکی برپواداران، بو ه اوسه ره گانی پیڅه مبهه ده چه سپینن، هه موویان به قسه ی بی سه روبه ری ئاخون و ماخون، ته حریف ده کهن و له مه دحه وه ده یکه نه به زهم و له زه مه وه ده یکه نه به مه دح، بو نموونه: به کوی دهنګ، له سه فه ری کوچا، نه بوبه کړ له گهل پیڅه مبهه ردا بووه، شیعہ ئاوا نه م نایه ته ته حریف ده کهن، که ده چه سپینی نه بوبه کړ صاحبی پیڅه مبهه ره و مه عییه تی خودا له گهل پیڅه مبهه رو نه بوبه کړدا بووه و نه وه بووه به هو ی پاراستنیان له کافره کان، شیعہ ده لین:

(اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ) وَلَا مَدْحَ فِيهِ. اَي لَابِي بَكْرٍ. اِذْ قَدْ يَصْحَبُ الْمُؤْمِنَ الْكَافِرُ!! (لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا) اَي عَالَمُ بِنَا، يَعْنِي اِنَّ الْمَعِيَّةَ مَعِيَّةَ الْعِلْمِ لَا مَعِيَّةَ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ (تفسير شبر - سورة التوبة - ۴۰/۹).

سه رنج بدهن: فه زل و رده مه ته تی خودا له پیڅه مبهه ریش نه فیی ده کهن هه تا نه بوبه کړ بهر نه که وئ!!

نه و نایه تانه ی که له سووره تی نووردا، به ئیتتیفاق بو ته بریئه ی حه زره تی عانیشه هاتوون، شیعہ ده لین: (بو ته بریئه ی ماریه ی قیبطیه هاتوون، که عانیشه بوختیانی نه وه ی بو کردووه، که ئیبراهیم له پیڅه مبهه نییه و له جریحی قیبطیه!!). (ته فسری شوبه ر - سووره تی نوور نایه تی یازده).

له هه مووی سه یرتر، به راز، سه گ، جووله که، گاور، مه ل، له ئاسمانیسه وه به لای، یا به سه ر قه بری حوسه یندا برپوا، پاک ده بیته وه و ده چیته به هه شت، به لام نه بوبه کړو عومهر هه زار سال زیاتره هاوسی پیڅه مبهه رن له گوړدا، که چی روژ به روژ پیستر دهن!!

شیعه به‌ناشکرا ده‌لین: (قورده‌یش به‌سەرۆکایه‌تی ئه‌بو سوفیان و چه‌ن که‌سی تر، له‌سهرده‌تاوه‌هه‌تا کو‌تا هه‌ر خه‌ریکی پیلان کردنبوون، له‌ موحه‌مه‌دو دینه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت ژنه‌کانیشی له‌ژیانی خو‌یداو له‌پاش ژیا‌نی خو‌شی هه‌ر خه‌ریکی پیلانکردن بوون لی‌ی و له‌ده‌له‌وه‌ باوه‌ریان پی‌ی نه‌بووه‌و (الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ) نه‌بوون و به‌لکو‌و (الْحَبِیْثَاتُ لِلطَّيِّبِينَ) بوون!

خو‌انه‌خو‌است، نه‌گه‌ر دیدو بی‌رو باوه‌ری گه‌نده‌لی شیعه راست بی‌و درۆی په‌تی نه‌بی‌و، دو‌وربا ئی‌سلام ئه‌وه‌بی‌ی که‌ شیعه ده‌یلین و واتای زۆر له‌ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کان ئه‌وه‌بی‌ی که‌ شیعه ده‌یلین ئه‌وا:

۱- قورئان شانامه‌ی عه‌لییه‌و سونه‌ت له‌عنه‌ت نامه‌یه‌ له‌ دو‌ژمنانی حوسه‌ین که‌ بریتین له‌زۆرینه‌ی سه‌حابه‌کان و سوننییه‌کان به‌گشتی!

۲- پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای گه‌ورده‌ی له‌سه‌ر بی‌) پی‌غه‌مبه‌ری بنه‌ماله‌یه‌و (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) نه‌بووه‌و ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو سه‌رۆک خیل و ئا‌غا و ده‌سته‌لاتداری و پادشایه‌کی تر، هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه‌ بووه‌، که‌ ده‌سته‌لات و فه‌رمانداری، ویراشی بی‌و ته‌رخان بی‌ بۆ که‌سوکاره‌که‌ی خو‌ی و بۆ بنه‌ماله‌که‌ی، هه‌مووکات بنه‌ماله‌که‌ی ئا‌غا و ده‌ره‌به‌گ بن و ئه‌و خه‌لکه‌ی تر، هه‌موو مسکین و نو‌که‌رو خزمه‌تکارو کاره‌که‌ری ئه‌وان بن و پینج یه‌کی سه‌رحه‌می مالی خو‌یان بدن به‌ که‌سوکاره‌که‌ی به‌ناوی خو‌مه‌سه‌وه‌!!

به‌قه‌سه‌ی ئه‌م سه‌ر لی‌شی‌وا‌وانه‌بی‌، که‌سوکاره‌که‌یشی بوون به‌ (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ). چونکه‌ ئه‌وه‌تانی، به‌هۆی باوه‌ر نه‌بوون به‌ وی‌لایه‌ت و وی‌سایه‌ت و ئی‌مامه‌تی ئه‌وانه‌وه‌، له‌سه‌ددا نه‌وه‌دو پینجی گه‌لی ئی‌سلام، داده‌نرین به‌نه‌وا‌سیب و هه‌لگه‌راوه‌ له‌نایین، که‌ ئه‌م نه‌وا‌سیب و مونا‌ویانه‌، زی‌اتر له‌ ملیارو چاره‌کی موسو‌لمان ده‌بن و زی‌اتر له‌په‌نجاو پینج ده‌وله‌ت ده‌بن، به‌قه‌سه‌ی مه‌راجیع و کتیبه‌ گه‌وره‌کانی شیعه بی‌، ئه‌مانه‌ هه‌موو داده‌نرین به‌ نه‌وا‌سیب و به‌ مونکری وی‌لایه‌تی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لی و ناحه‌زانی ئالوبه‌یتن و لایه‌نگیرانی جینشینه‌ زه‌وتکه‌رو مورته‌ددو له‌دین

هه لگه راوه کانه، که نه بوبه کرو عومهر و عوسمان و موعاوییه و نهوانی ترن، هه روا لایه نگیرانی عائیشه و حه فسه و ئوممو حه بیبهن که هاوسهری پیغه مبه ر بوون و دوژمنی عه لی و فاتیمه و خه دیجه بوون، سه ره پای هه موو شتی، ئه م زوړینه یه، به هوئی نه ووه، که به بی جیاوازی هاوه لانی پیغه مبه ریان هه موو وهك یهك خوش دهوئی و باوه ریان به ئیمامه تی دوازه ئیمامه که نییه، به لکوو ماده م باوه ریان به ئیمامه تی نه وان نییه، واتای وایه که دوژمنانی نه وانیان خوش دهوئی، له به رئه وه هه موویان له حوکمی بیباوه رپدان و شایانی ئاگری دوژده خی هه تا هه تایین و خوژگه یان به گاوو و جووله که یه!!

۳- به قسه ی ئه م دهغه ز له دلانه بی، جه ماوه ری صه حابه کانی پیغه مبه ر، وهك نه و وه صفه نین، که قورئان بویان ده کاو شایانی نه و موژدانه نین، که قورئان پییانی داوه، به لکوو له ری کخ راوه کانی مافیا و فاشیست ده که ن!!

۴- له هه مووی سه یرتر، ئه م هه موو غه زه وات و فتوحاتی ئیسلامیه، که له سه ر دهستی سه حابه و تابعین و نه هلی سونه و جه ماعه تدا، نه نجام دروان که به هه زاران شه هیدو قوربانی له پیناویدا دراوه، هیچی شایانی باسو یادکردنه وه و ریرو ره حمه ت نین و به لکوو هه ندیکیان له جوړی فه تچ نه بوون و به لکوو داگیرکردن و به کوپله کردنی گه لان بوون!! سبحانه الله! یهك بست له خاکی ئیسلام هه تا ئیستا به دهستی شیعه فه تچ نه کراوه، وه له لای شیعه، شتی نییه، به ناوی (فضائل الصحابة) جگه له حوسه ین و ژماره یه کی که می تر، نه و هه موو شه هیدانه، نه و گشته قوربانی و فیداکاریه، نه و هه موو فتوحاته پیروژه هیچی نرخ ی بزروتنه وه که ی حوسه ینی نییه، که بزروتنه وه یه کی ژیر که وتوو بوو!!

{وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ —

النور — ۱۶/۲۴}.

دوا وتە لەم بابەتە:

۱- ئیمەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت، گەس لەئەھلى قىبلە، بەكافر دانانیين، ئەوہى بەزمان بلى: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ} و بەدل باوەرى پىي هەبى، موسولمانە و براى ئايىنى ئیمەىە و لە ئەھلى نەجاتە و ئیمە لەلایەنى خۆمانەوہ هیچ كیشەىەكمان لەگەلیدا نییەو، ئەگەر خۆى كیشەىەكى ناھەقى لەگەل سەحابە و خولەفای راشیدین و ھاوسەرەكانى پیغەمبەر و تیکرای موسولمانان هەبى، ئەوہ حیساب و كىتاب و لیپرسینەوہى لەسەر خودای گەورەىە، ھەرودھا ئەگەر زیادەپەوى و خوارو خىچی لە عەقیدەو بیرو باوەرپیدا هەبى، ئەوہ خۆى و خوارى خۆى، كورت و پوخت: (سەر و سامان و نامووسى ئەوہى خۆى بە ئەھلى قىبلە بزانی، لەلای ئیمەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت، پارێزراوہ و لەم لایەنەوہ جیاوازی نییە لەبەینى سوننى و شیعه و موعتەزىلە و كاكەىی و لایەنە ئىسلامیەكانى تردا!!).

خۆزگەم ھەموو لایەكانى تریش لەم رووہوہ بیرو باوەرپیان وەك ئیمە وابووایەو ریگەیان بۆ پیکەوہ سازان و پیکەوہ ژيانیکى موسولمانانە خوش بکردایەو، بەدرۆ بەناوى خوشەویستی ئەھلى بەیتەوہ، بۆ بەرژوہەندى تەسكى خۆیان، ئاگرى دوو بەرەكیان خوش نەکردایە وەك مەلاكانى شیعه وادەكەن.

۲- لەراستیدا زۆرىنەى عەوام و رەشە خەلك، لەھەموو تاقەم و لایەنەكانى موسولمانان، وەك سوننى و شیعی و زەیدى و ... تاد، ئەم جۆرە شىكردنەوہى كوئەك و مووہ نازان و زۆرىنەى ئەم بیرو باوەرپانە قسەى كتیبە سەرچاوەكان و مەراجیعە ئایینیەكان و مەزھابەكانە، بەلام ئەمەپۆ بەتایبەتى بازەرگانىیەكى گەورە، لەمەیدانى سیاسەتدا بە مەزھەبەكانەوہ دەكرى، بەتایبەتى تر، كەمتەر خەمى سوننیەكان، ریگە و مەودای بۆ ھەلەمەت و ھیرش و بزووئەوہى بەشیعهكردن خوش كەردووە!! لەبارترین چەك بەدەستى شیعهوہ، بۆ بلاوكردنەوہى شیعیەتى لەناو لاوان دا إباحیەتى جینسییە بەناوى موعتەوہ!!.

۳- پەیرەوی مەزھەبی جەعفەری صادق، لەفێقەدا، بەمەرجی لە سنووری ئیجمامی زانایانی ئیسلام دەرنەچێ، کاری رەواوە و ئەوەدیش هیچ کێشەیی بۆ گەل ئیسلام دروست ناکا، هەرودەك چۆن پەیرەوی حەنەفی و ئیمامەکانی تر هیچ کێشەیهك بۆ کەسێ دروست ناکەن، چونکە شتی وا هەنگاوێکی گەورەیه بۆ یەكتری قەبوولکردن!

۱۱۹۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ رَبِّ الْكُفَيْبَةِ، قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنُ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكُفَيْبَةِ، وَالنَّاسُ مُجْتَمِعُونَ عَلَيْهِ، فَأَتَيْتُهُمْ، فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَنَزَلْنَا مَنْزِلًا، فَمِنَّا مَنْ يُصَلِّحُ خِبَاءَهُ، وَمِنَّا مَنْ يَنْتَضِلُ، وَمِنَّا مَنْ هُوَ فِي جَشَرِهِ، إِذْ نَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ، فَاجْتَمَعْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ، لَهُمْ وَيُنْذِرُهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَإِنَّ أُمَّتَكُمْ هَذِهِ جُعِلَ عَافِيَتُهَا فِي أَوَّلِهَا، وَسَيُصِيبُ آخِرَهَا بَلَاءٌ، وَأُمُورٌ تُنْكَرُونَهَا، وَتَجِيءُ فِتْنَةٌ فَيُرَقِّقُ بَعْضُهَا بَعْضًا، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ مُهْلِكَتِي. ثُمَّ تَنْكَشِفُ، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزْحَرَ عَنِ النَّارِ وَيَدْخُلَ الْجَنَّةَ، فَلَتَاتِهِ مَنِيَّتُهُ، وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلِيَّاتٍ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ، وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةً يَدِهِ، وَثَمَرَةً قَلْبِهِ، فَلْيَطِعهُ إِنْ اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخَرٌ يُنَازِعُهُ، فَاضْرِبُوا عُنُقَ الْآخِرِ»، فَدَنُوتُ مِنْهُ فَقُلْتُ لَهُ: أَنْشُدْكَ اللَّهُ أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَهْوَى إِلَى أُذُنَيْهِ وَقَلْبِهِ بِيَدَيْهِ، وَقَالَ: سَمِعْتُهُ أَذُنَايَ، وَوَعَاهُ قَلْبِي، فَقُلْتُ لَهُ: هَذَا ابْنُ عَمِّكَ مُعَاوِيَةُ يَأْمُرُنَا أَنْ نَأْكُلَ أَمْوَالَنَا بَيْنَنَا بِالْبَاطِلِ وَنَقْتُلَ أَنْفُسَنَا، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا)، قَالَ: فَسَكَتَ سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: أَطِعهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ وَاعْصِهِ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. {الحديث: ۴۷۵۳ = ۴۷۳۹} فم:

عەبدورەحمانى كۆرى عەبدى رەببىلكەعبە (رەحمەتى خودايان ئى بى) فەرموۋى: رۆيشتەم بۇ مەسجىدولجەرام، روانىم وا عەبدوللاى كۆرى عەمرى كۆرى عاص (رەزاي خودايان ئى بى) لەسەيىبەرى كابەدا، دانىشتىبوو، خەلگەكەيش لەدەورى كۆبوونەتەو، منىش چووم بۆلايان، لەخزمەتيدا دانىشتەم، فەرموۋى: لەسەفەرىكا لەخزمەتى پىغەمبەردا بووين، لەهەوارى لاماندا، هەمان بوو خەرىكى چاتۇل هەلدان بوو، هەمان بوو خەرىكى تىر ئەندازى بوو، هەمان بوو ولاخەكەى بردبوو بۇ شەواژوۋ بۇ شەولەوەر، لەم كاتەدا، جارچى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بانگەوازى هەلدا: (الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ) واتە: كۆبىنەو بۇ نوپۇر).

جا لە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) كۆبووينەو، فەرموۋى (دروودى خوداي لەسەر بى): (لەراستيدا، ھەر پىغەمبەرى لە پىغەمبەران، كە لەپىش مەنەوېوون، ماف بوو لەسەريان: كە ھەرچى بەخىرى بزەنن نىشانى گەلى خۇيانى بدەن، وە ھەرچى بەشەرو بەخرابەى بزەنن پىشانى گەلى خۇيانى بدەن و ھەرەشەى ئەوھيان ئى بىكەن: كە بەھىچ جوړى توخنى نەكەون، لەراستيدا بىوھىي و ئاسوودەيى ئەم گەلى ئىسلامى ئىوھىيە، وا لەسەرەتايەو، بەلام پاشىنانى ئەم نەتەوھى ئىسلامە تووشى ئەزموون و تاقى كردنەوھى ناخوشى رۆژگار دەبن، وە بەرەنگارى كۆمەللى كاروبارى نالەبارى ناھەموارى وادەبنەو كە ئىوھ پەسەندىان ناكەن و خوشتان نايى لىيان، وە فەرتەنەو ئازاۋە گەلى سەرھەل دەدەن، پىشىنەكانيان رىگە بۇ پاشىنەكانيان خوش دەكەن، ھەر ئازاۋەيى بگرى لەچاۋ ئازاۋەى پاشى خوى سووك و ئاسانە، ئازاۋەو فەرتەنەى وا دەقەومى، باۋەردار دەللى: ئەمە سەرم دەخوا، بەلام ئەو دەرەۋىتەوھى يەكلى لەوھى پىشوو خراپتر پەيدا دەبى و موسولمانەكە دەللى: ئەمەيان خۇيەتى، لەمەيان رزگارم نابى، ئىتر ھەروھەا، جا ھەرەكەسى كە ھەزەدەكاۋ پىي خوشە كە لەناگرى دۆزەخ دووربى و بخرىتە ناو بەھەشت، لەسەر باۋەر و ئىمان بەرۋۆزى دوايى بمرى و چى بۇ خوى پى خوشە كە خەلك لەگەلیدا بكا، با ئەویش ئەوھ لەگەل خەلكدا بكات، وە ھەر موسولمانى پەيمانى دا بە پىشەوايى، دەستى نايە ناو

دهستی و به‌کولی دل خویشی ویست، ئیتر با له‌فهرمانی دهرنه‌چی و به‌پی توانا به‌گوئی بکا، جا نه‌گهر دنیاوو که‌سیکی تر هات و گهری تی ئالاندو ویستی خوئی له‌جیی نه‌و بیی به‌پیشه‌وا، نه‌وا ریگهی پی مه‌دهن و نه‌گهر هه‌روازی نه‌هیناو شه‌ری فروشت له‌گهردنی بدهن).

عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی: له‌عه‌بدوللای کوری عه‌مر نزیك بوومه‌وه‌و عه‌رزیم کرد: سویندت ده‌دهم به‌خودا، ئایا به‌خودی خوٚت، به‌گوئی خوٚت ئه‌مه‌ت له‌زاری پیرۆزی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بیستوو، ئه‌ویش هه‌ردوو دهستی برد بو هه‌ردوو گوئیچکه‌ی و دواپی داینان له‌سه‌ر دلی و فه‌رمووی: به‌م دوو گوئیچکه‌یه‌ گویم له‌م فه‌رموودانه‌ بووه، وه‌ به‌دلیم وهرم گرتوون. جامنیش عه‌رزیم کرد: ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ئه‌م پرسیاره‌ له‌لای من دروست ده‌کا: موعاوییه‌ی ئاموزای تو، ئه‌وه‌تا گهری ئالاندوٚته‌ عه‌لی، که‌ له‌پیش موعاوییه‌دا په‌یمانی پی دراوه‌و عه‌لی پیشه‌وا‌ی هه‌قه، چونکه‌ له‌پیشا په‌یمان به‌ودراوه، که‌چی موعاوییه‌ له‌جیاتی نه‌وه‌ی که‌خوئی بکوژری، ئه‌وه‌تا خه‌لک ده‌دا به‌گوشت له‌م جه‌نگی نیوانی خوئی و عه‌لییه‌دا و فه‌رمانمان پیده‌کا که‌ مال‌ه‌کانه‌مان به‌ناره‌وا له‌ناو خو‌مانا بخوین و له‌شکری کوک‌ردوٚته‌وه‌و مالی به‌یتولالیان به‌حه‌رامی دهر‌خوارد ده‌دا، ئه‌مه‌یش که‌ موعاوییه‌ ده‌یکا، به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموی:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا - النِّسَاء - ۲۹/۴} :

کورت‌ه‌ی واتا: بو موسولمان دروست نییه‌ مالی حه‌رام بخوا، به‌هه‌رچی مه‌هانه‌یی بیت، وه‌ به‌دهستی خوشتان خوٚتان به‌ناهه‌ق مه‌کوژن!).

عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی: عه‌مری کوری عاص، ماوه‌یی مات و خاموش بوو، له‌پاشا فه‌رمووی: (له‌و شتانه‌دا که‌ موعاوییه‌ به‌گوئی خودا ده‌کا، تویش به‌گوئی نه‌و بکه، له‌وشتانه‌یشدا که‌ موعاوییه‌ بی فه‌رمانی خودا ده‌کا، تویش بی فه‌رمانی نه‌و بکه‌و به‌گوئی موعاوییه‌ مه‌که‌و به‌گوئی خودا بکه).

(۹۵۴) کاتئ پهیمان بدرئ بهدوو جینشین. (۴۷۷۶)

باب: إِذَا بُوِيعَ لِخَلِيفَتَيْنِ

۱۲۰۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِذَا بُوِيعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَاقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا ». {الحديث: ۴۷۷۶ = ۴۷۶۲ فم: }

ئەبو سەعیدی خودری (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (ههركاتئ پهیمان درا بهدوو جینشین، ئەگەر ئاخردهکەیان ههروازی نههینا، بههیچ شتئ چاری نهدهکرا بهکوشتن نهبئ، ئەوا بیکوژن).

(۹۵۵) هه مووتان چاودیرن و هه مووتان به پیتی حال به پرین

۹۵۵ باب: كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

۱۲۰۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ». {الحديث: ۴۷۰۱ = ۴۶۸۸ فم. تجرید: ۴۴۹/۱، رقم: ۴۷۴ = ۸۹۳، ۲۴۰۹، ۲۵۵۴، ۲۵۵۸، ۲۷۵۱، ۵۱۸۸، ۵۲۰۰، ۷۱۳۸} :

ئیبنو عومەر (رهزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: بزانی! كهئیه هه مووتان چاودیر و شوان و هه مووتان به بئ جیاوازی به پرسیارن له ژیر دهست (رهعییهت) دهکانی خوتان، پیشهوا (که سهروکی هه موو ملهته) چاودیره و شوانی ملهته، وه ئه وه لهلای خودا به پرسیاره له وه هه موو خه لکهی کهوان له ژیر چاودیری ئه وداو وه بووه به شوانیان، پیاو لهناو مائی خویدا شوانه و چاودیره، وه ئه وه به پرسیاره لهوانه ی کهوان له ژیر چاودیری ئه ودا، ژن لهناو مائی میرده کهیدا شوانه و چاودیره، وه ئه وه به پرسیاره لهخیزان و منالی میرده کهی، وه کوپله شوانی مائی ئاگاهیهتی و به پرسیاره لهلای خودا له و ماله،

ئەدىي! نىتر ھەمووتان ھەر شوانن و ھەمووتان بەپىيى ھال بەرپرسىيان لەھەموو ئەوانەى كەوان لەژىر چاودىرى ئیوودە، خواى مال و منال و خىزان و كەسانى تەربىن، خواى مالات و ئازەل و گياندارانى بى زماى بى. {تاج/۳/۸۴، زنجىرە: ۱۰۶، ژمارە: ۲۴۳۱} + {رياض/۱/۲۴۲، زنجىرە: ۳۵، ژمارە: ۲۸۳}.

۹۵۶) ناباشە كەسى داواى فەرمانرەوايى بكات. (۴۲۳۹ - ۴۲۵۸)

باب: كراهية طلب الإمارة والحرص عليها

۱۲۰۲- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سُمْرَةَ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَعْنَتْ عَلَيْهَا». {الحديث: ۴۲۵۷ = . تجريد/۵/۳۰۵، رقم: ۲۰۴۸ = ۶۶۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷} :

ئەو پەرمانى كورى سەموورە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى پىم: (ئەى ئەو پەرمان! داواى فەرمانرەوايى (ئەمارەت = ئەمىرى) مەكە، چونكە ئەگەر لەسەر داواكردى خۆت، فەرمانرەوايى و بەرپرسىي وەرگىريت، لىت دەبى بەبار، بەلام ئەگەر بەبى ئەو كەخۆت ھەولئ بۆبدەى، بكرىيت بە فەرمانرەوا، يا بەسەركارى، ئەوا خودا زالت دەكا بەسەرىدا). {تاج/۳/۷۰، زنجىرە: ۱۰۳، ژمارە: ۲۴۰۶}.

۱۲۰۳- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحَبُّ لِنَفْسِي، لَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ، وَلَا تَوَلِّينَ مَالَ يَتِيمٍ». {الحديث: ۴۶۹۷ = ۴۶۸۴ فم} :

ئەبو زەر (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: ئەى ئەبو زەر! من دەبينم كەتۆ پياويكى لازەبوونى، وەمن چىم بۆ خۆم پى خۆشە، ئەو دىشم بۆ تۆ پى خۆشە، نەكەيت فەرمانرەوايى بكەى، با بەسەر دوو كەسەشەووبى، وە قەت قەتەش مەبە بەسەر پەرشتى مالى ھەتىو). {تاج/۳/۷۲، زنجىرە: ۱۰۳، ژمارە: ۲۴۰۹}.

١٢٠٤- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضْرَبَ يَدَهُ عَلَى مَنْكِبِي ثُمَّ قَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَتَذَامُنَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا». {الحديث: ٤٦٩٦ = ٤٦٨٣} فم: }

ئەبو زەر (رهزای خودای لی بی) فەرمووی: گوتم: ئەی پیغەمبەری خودا! بریا دەتکردم بەسەرکاری سەرکاری؟ فەرمووی: پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر بی) دەستی دا بەسەر شانماو فەرمووی: (ئەی ئەبو زەر! تۆ پیاویکی لازەبوونی، ئەم کارەدیش سپاردەو ئەمانەتەو لەدوا روژدا لیپرسینەو دێهکی سەختی هەیە، لەبەرئەو سەرکاری و کاربەدەستی، لەروژی دواوژا، هۆی تەریقی و مایە یەشیمانیه، مەگەر بو کەسێ کە بەحەق پێی هەلسی و مافی خۆی بداتی!). {تاج/٢/٧٢، زنجیرە: ١٠٣، ژمارە: ٢٤٠٥}.

٩٥٧) ئەو کەسە ناکەین بەکاربەدەست کە خۆی داوای بکات و ئارەزووی

لەکاربەدەستی بی. (٤٦٩٦ - ٤٦٩٧)

باب: لَا نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ

١٢٠٥- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو مُوسَى: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ، أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِي، وَالْآخَرُ عَنْ يَسَارِي، فَكَلَاهُمَا سَأَلَ الْعَمَلَ، وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَأْكَ، فَقَالَ: «مَا تَقُولُ يَا أَبَا مُوسَى أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ؟» قَالَ: فَقُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَطْلَعَانِي عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمَا، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ، قَالَ: وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى سَوَاكِهِ تَحْتَ شَفْتِهِ وَقَدْ قَلَصْتُ، فَقَالَ: «لَنْ - أَوْ لَا - نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ، وَلَكِنْ اذْهَبْ أَنْتَ يَا أَبَا مُوسَى أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ»، فَبَعَثَهُ عَلَى الْيَمَنِ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، فَلَمَّا قَدِمَ عَلَيْهِ، قَالَ: انْزِلْ، وَأَلْقَى لَهُ وِسَادَةً، وَإِذَا رَجُلٌ عِنْدَهُ مَوْتُقٌ، قَالَ: مَا هَذَا؟ قَالَ: هَذَا كَانَ يَهُودِيًّا فَأَسْلَمَ، ثُمَّ رَاجَعَ دِينَهُ دِينَ السَّوِّ فَتَهَوَّدَ، قَالَ: لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ، قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَقَالَ: اجْلِسْ، نَعَمْ، قَالَ: لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ). فَأَمَرَ بِهِ فُقْتُلَ، ثُمَّ تَذَاكِرَا الْقِيَامَ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا (مُعَاذُ): أَمَّا أَنَا فَأَنَا وَأَقَوْمُ، وَأَرْجُو فِي نَوْمَتِي

مَا أَرْجُو فِي قَوْمَتِي. {الحديث: ٤٦٩٥ = ٤٦٨٢ فم. تجريد ٧٥/٣، رقم: ١٠٠٢ = ٢٢٦١،
٣٠٣٨، ٤٣٤١، ٤٣٤٣، ٤٣٤٤، ٦١٢٤، ٦٩٢٣، ٧١٤٩، ٧٧٥٦، ٧١٥٧، ٧١٧٢}:

ئەبو بور دەدی کورپی ئەبو مووسا، فەر مووی: باوکم فەر مووی: خۆم و دوو پیاو
له ئامۆزاکانم، له ئەشعەر ییه گانی قه ومم، چووینه خزمه تی پیغه مبه ری خودا
(دروودی خودای له سهر بێ) یه کیکیان له لای راستمه وه بوو، ئەوی تریان له لای چه پمه وه بوو،
عه رزی حه زره تیان کرد: ئەی پیغه مبه ری خودا! بمانکه به کار به دهستی سه رکاری؟
له وکاته دا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بێ) خه ریکی سیواک کردن بوو، به منی فەر موو:
(ئەي ئەبو مووسا تۆ ده لئیی چی؟) یا فەر مووی: (ئەي عه بدوللای کورپی قه یس! تۆ
ده لئیی چی؟).

منیش گوتم: قوربان! به و که سه ی که تۆی کردووه به پیغه مبه رو ئەم ئایینه
راست و دروسته ی پیا دا ناردووی، بۆ دانیش توانی سه ر رووی زه وی، ئاگام له م
نیاز هیان نه بووه و نه مزانیوه که به م نیاز هاتوون، که داوای ئیش و کار له تۆ بکه ن،
ئەبو مووسا فەر مووی: ئیستایش ده لئیی واله به رچاو م، که سیواکه که ی پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بێ) له ژیر لیویدا بوو، لیوی کرژه وه بوو بوو، که فەر مووی: (ئیمه ئەو
جوړه که سانه ناکه ین به سه ره وکاری کاره گانمان، که خۆیان حه زیان له سهر کارییه و
خۆیان داوای ده که ن). ئەو جا فەر مووی: (به لām تۆ ئەي ئەبو مووسا) یا فەر مووی:
(ئەي عه بدوللای کورپی قه یس! برۆ ببه به کار به دهستی ئیمه). ئەبو بور ده
فەر مووی: جا باوکمی نارد، کردی به کار به دهستی سه ر ولاتی یه مهن، هه ره ها
موعازی کورپی جه به لیشی نارد و کردی به فەرمانه ره وای یه کئ له دوو ناوچه که ی
یه مهن، جا جارئ موعاز به قه له مپه وی خۆیدا ده سوو پیته وه، که له ئەبو مووسای
هاوړیی نزیک ده بیته وه، به سواری قاترئ ده چی بۆلای، ده روانئ و ئەبو مووسا
دانیش تووه و خه لک ده ره یان ئی داوه و پیاو ی کیش و له لای دا، هه ردو و دهستی
به کو ت و زنجیر شه ته ک دراوه و کراوه ته ملی!!

ئەبو مووسا دۆشه که له یی راده خا بۆ موعاز و پیی ده فەر مووی: دابه زه و لی ره
دانیشه، ئەویش پیی ده فەر مووی: ئەي ئەبو مووسا! ئەم پیاوه چییه، بۆ واکو ت و

زنجیر کراوه؟ دمه رموی: نه مه جووله که بووه و موسولمان بووه، له پاشا جووته وه سهر نایینه خراپه که ی جارانی خوئی و بووته وه به جووله که. موعاز فهرمووی: نه خهیر، ههتا به پئی بریارو حوکی خوداو پیغه مبهری خودا، که دایان ناوه بوئ نه م جوړه کهسه، نه م پیاوه نه کوژری دانانیشم. نه بو موسا دمه رموی: ده تو دانیشه، خوشمان بوئ نه وه مان هیناوه، نه م قسه و گوشتو گوئی، تا سی جار له نیوانیانا دووباره بووه، نه و جا نه بو موسا فهرمان ددهاو پیاوه که ده کوژری.

نه و جا له ناو خوینا باسی شه و نویژیان کرد، موعاز فهرمووی: به لام من له پیا ده خه و م به نیازی نه وه که به هیزیم بو شه و نویژ، نه و سا هه لده سم بو شه و نویژ، جا هه م له خه و تنه که مدها به ته مای پاداشی باشم، هه م له شه و نویژه که مدها به ته مای پاداشی باشم). {تاج/۴/۸۴۶، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۴۶۴۷ + تاج/۳/۷۱، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۲۴۰۷}.

۹۵۸) پاداشی پیشه وای موسولمانان کاتی فهرمان بکا به ته قوای خوداو دادپهروهه بی. (۴۷۴۹)

باب: الإمام إذا أمر بتقوى الله وعدل كان له أجر

۱۲۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ، فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَدَلَ، كَانَ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرٌ، وَإِنْ يَأْمُرُ بِغَيْرِهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنْهُ». {الحديث: ۴۷۴۹ = ۴۷۳۵ فم. تجريد/۳/۳۳۴، رقم: ۱۲۱۱ = ۲۹۵۷، ۷۱۳۷ فتح الباری}:

نه بو هورهیره (رمزی خودای لی بی) فهرمووی: حه زهرمت (دروندی خودای له سهر بی) دمه رموی: (پیشه وای نیسلام قه لایه، موسولمانان له دهوری پووره ددهن و لی کۆده بنه وه و له گه لیانا جهنگ ده کهن له دزی دوژمن، له هه مان کاتا پیشه واپشت و په ناشه بویان، جا نه گهر فهرمانی کرد به له خودا ترسی و پیشه وایه کی دادپهروهه بوو، نه وه له حیاتی نه وه پاداشیکی گه وهی بو ههیه، نه گهر فهرمانیشی کرد به شتیکی تر،

ئەو شتیکی ترەو پاداشەکە ی لەچەشنی کردەووەکە یەتی). {تاج/۳، ۸۶، زنجیرە: ۱۰۶، ژمارە: ۲۴۳، چ/۴}.

۹۵۹) کەسێ دادپەر وەرانه ببێ بەکار بە دەستی شتی. (۴۶۹۸ - ۴۷۱۰)

باب: مَنْ وَلِيَ شَيْئًا فَعَدَلَ فِيهِ

۱۲۰۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُّوا». {الحديث: ۴۶۹۸ = ۴۶۸۵ فم:}

عەبدوللای کوری عومەر (رهزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (روژی دواڕۆژ دادپەر وەرانه لەخزمەتی خودادان، وان لەسەر مەشخەلی نوور، وان لە دەستە راستی خودای میهرەبانەو، هەردوو دەستی خودای میهرەبانیش هەر دەستە راستە، چونکە مەبەست ئەو یە کە نازو نیعمەت و بەهرە ی خودا، رزاو بەسەریاناو، بوون بەژێر نازو بەهرە ی خوداو، ئەوەندە نازیان ئی گیراو و ئەوەندە پایە و پلە ی بەرزیان پێ خەلات کراو، ئەگینا مەبەست ئەوە نییە کە خودا وەک ئیمە دوو دەستی هەیە، یەکیکیان راست و یەکیکیان چەپ، دادپەر وەرانه ئەو کەسانەن، کە بەهەق و عدالەت حوکم و بڕیار دەکەن و بڕیاری راست دەدەن و لەناو خاوە و خێزان و کەسو کاری خۆیاندا، دادپەر وەرن و لەگەڵ ژێر دەستە ی خۆیاندا بەدادن و دادپەر وەرن!). {تاج/۳، ۸۸، زنجیرە: ۱۰۶، ژمارە: ۲۴۴۰ + {ریاض/۲، ۸۷، زنجیرە: ۷۹، ژمارە: ۶۶۰}.

۹۶۰) کار بە دەستی نەرم و نیان و کار بە دەستی بارگرا نکار. (۴۶۹۸ - ۴۷۱۰)

باب: مَنْ وَلِيَ شَيْئًا فَسَقَّ أَوْ رَفَقَ

۱۲۰۸- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُمَّاسَةَ قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ لَأَسْأَلَهَا عَنْ شَيْءٍ، فَقَالَتْ: مِمَّنْ أَنْتَ؟ فَقُلْتُ: رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ مِصْرَ، فَقَالَتْ: كَيْفَ كَانَ صَاحِبُكُمْ لَكُمْ فِي غَزَاتِكُمْ هَذِهِ؟ فَقَالَ: مَا نَقَمْنَا مِنْهُ شَيْئًا، إِنْ كَانَ لَيَمُوتُ لِلرَّجُلِ مِنْهُ الْبَعِيرُ، فَيُعْطِيهِ الْبَعِيرُ، وَالْعَبْدُ،

فَيُعْطِيهِ الْعَبْدَ، وَيَحْتَاجُ إِلَى النَّفَقَةِ فَيُعْطِيهِ النَّفَقَةَ، فَقَالَتْ: أَمَا إِنَّهُ لَا يَمْنَعُنِي الَّذِي فَعَلَ فِي مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ أَخِي أَنْ أُخْبِرَكَ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي بَيْتِي هَذَا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». {الحديث: ٤٦٩٩ = ٤٦٨٦ فم}:

عہدورہ حمانی کوری شوماسہ فہرمووی: چووم بو خزمہتی دایکے عائیشہ، تا برسیاری شتیکی لی بکہم، فہرمووی: خہلکی کویت؟ گوتہ: پیایوکی میصریم، فہرمووی: لہم غہزایہ تانا، فہرمانرہ واکہ تان چون بوو بوتان؟ عہرزیم کرد: ہیج گلہ بیہ کمان لی نیہ، پیای وامن ہہبوو وشرہ کھی دہمرد، گورج وشرتیکی تری دہدایہ، ہہمان بوو پیویستی بہ خہرجی بوو، خہرجی دہدایہ، عائیشہ فہرمووی: گہرجی ئەم فہرمانرہ وایہی نیوہ کہتو ئەم وەسپہ جوانہی دہکھی، کاتی خوئی خراپہی دہربارہی موحممہدی کوری ئەبوبہ کری برام کردووہ، بہ لام ئەوہ ریگہی ئەوہم لی ناگری، کہ ئەم فہرموودہیہی پیغہمبہرت پی بلیم، کہ وەسپی جوانی ئەم جوورہ فہرمانرہ وایانہ دہکا، لہم مالہی خوما، بہگوئی خوّم لہزاری پیروزی پیغہمبہرم بیست، دہیفہرموو: (ئہی خودایہ! ہہرکہسی بوو بہسہروکاری شتی لہکاروباری گہلی نیسلامی من و خراپ بوو بویان و سہخلہتی کردن، تویش خراپہ بو ئەوو سہخلہتی بکہ، وہ ہہرکہسی بوو بہ کاربہدہست و سہروکاری شتی لہکاروباری گہلی نیسلامی من و باش بوو بویان و دلی پییان سووتا، تویش باشبہ بوئی و دلت پیی بسووتی). {تاج: ۸۷/۳، زنجیرہ: ۱۰۶، ژمارہ: ۲۴۲۶} + {ریاض: ۱۸۴/۲، زنجیرہ: ۷۸، ژمارہ: ۶۵۵ چاپی دووہم}.

(۹۶۱) نایین ناموزگاریہ بہ نیازی ساغ. (۱۹۴ - ۱۹۹)

بَابُ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ

۱۲۰۹- عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَامَّتِهِمْ». {الحديث: ۱۹۴ = ۲۰۷ فم}:

تەمىمى دارى (رەزىيە خۇداي ئى بىن) **فەر مووى: پىغەمبەر** (دروودى خۇداي لەسەر بىن) **فەر مووى:** (ئايىن (واتە: دىن) برىتتىيە لە ئامۇژگارى ساغ و دىل سۆزى) ئىمەيش گوتمان: بەرەبەر بەكى؟ فەر مووى: (بەرەبەر بەخۇدا و بە قورئان و بە پىغەمبەر و پىشە وايانى موسولمانان و تىكراي موسولمانان بەگشتى). {تاج/۱/۱۷، زنجىرە: ۲، ژمارە: ۱۱، ج/۴}.

روونكر دىنەو:

تەمىمى دارى (رەزىيە خۇداي ئى بىن) لەپىشا مەسىحى بوو، لەسالى نۆى كۆچىدا، موسولمان بوو، موسولمانىكى زۆر جوانى ئى دەرچوو، غەزاي لەخزمەت پىغەمبەردا كىردوو پىغەمبەر داستانى جەساسە و جەجالى لەووە گىراو تەو، وە ئەو دانه نرى بەگە وەرەترىن شانازى بۆى. {تاج/۵/۶۱۵، زنجىرە: ۱۱۰، ژمارە: ۵۶۰۵، ج/۴}.

يەكەم كەس بوو كەچراي لەمزگەوت داگىرساند، يەكەم كەسىش بوو كە چىرۆك داستانى گىراپەو، بەشەو شەو نوپىزى زۆرى دەكرد، جارى وابوو لەيەك ركاتى شەو نوپىزدا، هەموو قورئانى خەتم كىردوو! هەمىشە و بەردەوام شەو نوپىزىكى زۆر زۆرى دەكرد، شەوى تا بەياني هەر بەم ئايەتە شەو نوپىزى دەكرد، لەهەموو ركاتىكا لەپاش فاتىحەو دووبارە دەكردەو:

{أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ - جاثية - ۴۵/۲۱}.

واتە: با بىباوەران كە ئەو هەموو كوفرو بەدكارى و خراپەيان تى گۆشيو، كەچى باوەرپىشان وايە: كە ئەوان و موسولمانان كە ئەو هەموو كىردەو باشانەيان كىردوو، لەدنيا و قىامەتدا، بەيەك چا و تەماشايان بكەين؟ با بىباوەران خويان بەمجۆرە بۆچوونە هەلەيە دەسخەرۆ نەكەن، بەراستى ئەمە بىپارىكى زۆر خراپ و هەلە و چەوتە.

لەپاش كوشتنى عوسمان تەمىم روشت بۆ شام، وە لەوى مرد، گۆرى وا لەبەيت جەبرىن، لە ولاتى فەلەسطين، حەزرىتى عومەر زۆر رىزى ئى دەگرت.

۱۲۱۰- عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. {الحديث: ۱۹۷ = ۲۱۰ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۵۲ = ۵۷، ۵۸، ۵۲۴، ۱۴۰۱، ۲۱۵۷، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵، ۷۲۰۴. ترمذی. بروصلة: ۱۹۲۵. تحفة الأشراف: ۳۲۲۶}:

جه ریری کوری عه بدوللا (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: به لئین و په یمانمدا به پیغهمبهر (دروودی خودای له سهر بئ) له سهرئه وه که نویژ به ریک و پیک ی بکه مو، زه کات بده مو، ناموژگاری خیری هه موو موسولمانیکیش بکه م). {تاج/ ۱/ ۴۲، زنجیره: ۸، ژماره: ۵۸، چ/ ۴}.

۹۶۲ گزی و ناپاکی کردن له وانه ی که وان له ژیر چاودیری مروفتداو ناموژگاری نه کردنیان. (۳۶۱ - ۳۶۴)

باب: مَنْ عَشَّ رَعِيَّتَهُ وَلَمْ يَنْصَحْ لَهُمْ

۱۲۱۱- عَنْ الْحَسَنِ قَالَ: عَادَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ زِيَادٍ مَعْقِلَ بْنَ يَسَارٍ الْمُزَنِيَّ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَقَالَ مَعْقِلٌ: إِنِّي مُحَدِّثُكَ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لَوْ عَلِمْتُ أَنَّ لِي حَيَاةً مَا حَدَّثْتُكَ بِهِ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». {الحديث: ۳۶۱ = ۳۷۵ فم. تجرید/ ۵/ ۳۶۷، رقم: ۲۱۰۶، ۲۱۰۷ = ۷۱۵۰، ۷۱۵۱ فتح الباری + ریاض/ ۲/ ۱۸۳، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۶۵۴}:

حه سه نی به صری (رهحه متی خودای لی بن) فه رمووی: مه عقیلی کوری یه ساری نه لوزه نی، که هاوه لی پیغهمبهر بوو، له نه خووشی سهره مهرگا، عوبه یدوللا ی کوری زیاد (که نهو سهرده مه فه رمانره وای به صره بوو) چوو بولای بو سهر خووشی لی کردنی، مه عقیل پیی فه رموو: گوئی بگره فه رمووده یه کی پیغهمبهرت بو بگیړمه وه، که خوّم لییم بیستوو، نه گهر بمزانیابیه ده ژیم بوّم نه ده گیړایته وه، فه رمووی (دروودی خودای له سهر بئ): (ههر بهنده یی، له بهنده کانی خودا، خودا بیکا به کار به ده ست و بیکا به گه وره ی کومه لی له موسولمانان و گزی و ناپاکیان لی بکاو، له سهر نهو حاله

به رده وام بئ تاده مری، ئه وه بیگومان که خودای گه وره له سهر ئه و ناپاکییه به هه شتی ئی قه دهغه دهکا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۲۴۳۲، ج/۴}.

روونکردنه وه:

مه عقیلی کوری یه سار (رهزای خودای ئی بئ) له پێش رۆژی حوده یبیه دا موسولمان بوو، ئاماده ی په یمانی خوشتوویدی (بیعة الرضوان) بوو، فه رموو ده ی له سه حیه یین و سونه نی ئه ربه عه دا هه یه، له به صره نیشته جئ بوو، ئه م زاتانه و که سانی تریش فه رموو ده یان له وه وه گێرا وه ته وه: عه مری کوری مه یموونی ئه زدی و ئه بو عوسمانی نه هدی و سه سه نی به صری، دوو فه رموو ده ی له بوخاری پیرۆزدا هه یه، له ئاخرو ئۆخری جێنشینی موعاوییه دا مه رگ بوو به میوانی (رهزاو رهحه ته ی خودایان ئی بئ). {ریاض/۲، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۶۵۴}.

۱۲۱۲- عَنْ الْحَسَنِ: أَنَّ عَائِدَةَ بْنَ عَمْرِو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) -، دَخَلَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ، فَقَالَ: أَيُّ بَنِي، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ شَرَّ الرِّعَاءِ الْحَطَمَةُ، فَإِيَّاكَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ»، فَقَالَ لَهُ: اجْلِسْ فَإِنَّمَا أَنْتَ مِنْ نَخَالَةٍ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: وَهَلْ كَانَتْ لَهُمْ نَخَالَةٌ؟ إِنَّمَا كَانَتْ النُّخَالَةُ بَعْدَهُمْ وَفِي غَيْرِهِمْ. {الحديث: ۴۷۱۰ = ۴۶۹۶ فم}:

سه سه نی به صری (رهحه ته ی خودای ئی بئ) فه رموو ی: عائیذی کوری عه مر (رهزای خودای ئی بئ) که یه کئ بوو له هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) چوو بۆلای عوبه یدوللای کوری زیاد، که فه رمانه وای به صره بوو، که زیادی باوکی ناسراوه به (زیاد بن أبیه. برپانه: ژماره: ۴۶، ۷۳۴ له پێشه وه رابورد) پئی فه رموو: ئه ی کوری خوُم! بۆ خوُم له زاری پیرۆزی پیغه مبه رم بیست ده یفه رموو (دروودی خودای له سهر بئ): (به دترین شوان شوانی ران پسینه: خراپترین کاربه ده ست کاربه ده ستی میلله ت ره تیئه). جا

ئامان سەد ئامان تۆ ئەى عوبەيدوللا لەو شوانە ران پەيئەنە نەبەيت و لەو
فەرمانەرەوا مەللەت رەتەنە نەبەيت!

عوبەيدوللا پەي پەي گوت: دانەيشە، تۆيش لەسەر کۆزەرى يارانى پەيغەمبەرەيت

(دروودى خودای لەسەر پەي).

عائىدەيش (رەزای خودای ئى پەي) فەرمووى: ئەوان هەموو گەنمە قەندەهاری بوون، کوا
سۆسو سەرکۆزەريان هەبوو؟! سۆسو سەرکۆزەرو سەپلە لەدوا ئەوان و لەخەلکى
تردا هەبوو. {رياض/۱/، زنجیرە: ۱۳، ژمارە: ۱۹۲ چاپى دووهم + تاج/۳/، زنجیرە:
۱۰۶، ژمارە: ۲۴۳۵، ج/۴/}.

روونکردنەوه:

عائىدەى کورپى عەمرى موزەنى، گەسناوى ئەبو هورەیرە، لەژێر درەختى
پەيمانى خۆشەوودى (بیعة الرضوان) دا پەيمانیدا بە هەزەرت (دروودى خودای لەسەر پەي) لە
بەصرە نیشته جئ بوو، دوو فەرموودەى لە موسلىمدا هەیه، عائىدە بوئەوهى کە
ئازارى موسولمانان نەدا، چلکاوو ئاوى بەکارهاتووو ئاراو شتى وای نەدەرشته
کۆلان. لەسەر دەمى فەرمانەرەوايى ئیبنو زیاددا مەرگ بوو بەمیانى و بەرحمەت
چوو (رەزاو رەحمەتى خودای ئى پەي).

۹۶۳) گزى و دەستپەيسى کار بە دەستان لە دەستکەوتى جەنگ. (۴۷۱۱ - ۴۷۱۴)

باب: مَا جَاءَ فِي غُلُولِ الْأَمْرَاءِ وَتَعْظِيمِ أَمْرِهِ

۱۲۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ، فَذَكَرَ الْغُلُولَ، فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رِغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا
قَدْ أَبْلَغْتُكَ، لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمَمَةٌ، يَقُولُ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا ثُعَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ نَفْسٌ لَهَا صِيَاخٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَحْفَقُ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ». {الحديث: ٤٧١١ = ٤٦٩٧ فم = فتح الملهم تجريد/ ٢، رقم: ٦٧٠ = ١٤٠٢، ٢٣٧٨، ٣٠٧٣، ٩٦٥٨} :

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) روژی ھەڵسایەو، وتاریکی ھەرموو بوومان، باسی ناخونەك و دەستپێسی لەمالی تالانی کرد، وە ئەووی بە تاوانیکی گەلی گەورە دانا، وە ھەرمووی: (نامەوی لەروژی قیامەتدا بگەم بە یەکیکتان، وشری، بە بۆرە بۆر، بە قەڵاندۆشکانیەو، بئ بلی: ئەی پێغەمبەری خودا! فریام کەو، گرفتاری دەستی ئەم وشرە دزیتیە بووم، رزگارمکە لەدەستی، منیش پێی دەلیم: من دەستەلاتی ھیچم نییە کە بیکەم بۆت، من لەکاتی خۆیدا، لەجیھاندا، پێم راگەیاندوو، نامەوی لەروژی قیامەتدا بگەم بە یەکیکتان ئەسپی، یا ماینی، بە لووشکە لووشک، بە قەڵاندۆشکانیەو، بئ، کە لەجیھانا بەناھەق بەدەستی ھینابی، بێت بۆلام و بلی: ئەی پێغەمبەری خودا! دەخیلتەم لێم قەوماو، بەدەستی ئەم ئەسپەو پەریشانم، ھەم شەکەت و ماندوووم ھەم ئابرووم جوو، دەی فریامکەو، منیش پێی دەلیم کەمن دەستەلاتی ھیچم نییە بۆت کەبیکەم، من لەکاتی خۆیدا پێم راگەیاندوو، نامەوی لەروژی دوا روژدا بگەم بە یەکیکتان مەری، یابزنی، بە بارە بارو قارە قارو باعە باع، بەسەر نەپەری شانێو، بئ و بلی: ئەی پێغەمبەری خودا! فریامکەو، منیش پێی دەلیم: من دەستەلاتی ھیچم نییە کە بۆتی بکەم، من لەکاتی خۆیدا پێم راگەیاندوو!

نامەوی لەروژی دوا روژدا بگەم بەکەسیکتان، کەسێ بەھاتوو ھاوارو قیزە قیز بە قەڵاندۆشکانیەو، بئ، بێت بۆلام و بلی: ئەی پێغەمبەری خودا! فریامکەو،

بەدەست ئەم كۆيلەووە كە لە تالانییەكەم حەشارداووە كە ئیستا وا بەكۆلمەووە پەریشانەم، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە بۆت كەبیکەم بۆت، من لەكاتی خۆیدا پیتەم راگەیانددوو، نامەوێ لەرۆژی دوا روژدا بگەم بە یەكیكتان كالاو جل و بەرگ، بەخشە خەش، بە قەلادۆشكانیەووە بێ، بێ بۆلام و بێ: ئەم پێغەمبەری خودا! فریامكەو، داماوم بەدەست ئەم كووتالی دزییەووە، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە كە بیکەم بۆت، من لەجیهانا پیتەم راگەیانددوو، نامەوێ لەرۆژی دوا روژدا بگەمەووە بەكەسیكتان، مردە مال و زیرو زیوی دزیتى و گزیتى و فزیتى، بە قەلادۆشكانیەووە بێت، بێت بۆلام و بێ: ئەم پێغەمبەری خودا! فریامكەو، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە كەبیکەم بۆت، من لەجیهانا، سەبارەت بە ئۆبالی ئەم جوۆرە كاروبارە پیتەم راگەیانددووی. {تاج/۳، ۹۵، زنجیرە: ۱۰۹، ژمارە: ۲۴۵۶، ج/۴} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۱۶}.

روونکردنەو:

۱- بۆ تیگەشتنی تەواو لەم فەرموودەیە بڕوانە ئەم ژمارانە كە لەپیشەووە رابوردن: (۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰).

۲- بەكۆی دەنگ زاناكان دەفەرموون: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەهەردوو جیهاندا، سوودی بۆ موسوڵمان هەیە، رەحمەتەن لیلعالمینە، وە مەبەست لەم فەرموودەو وینەى ئەم فەرموودەو، یەكێكە لەم دوو مەبەستە:

۱- هەرپەشە و گۆرەشە، بەتایبەتى لەسەرەتای ئیسلامەتییهووە، هەتا خەلك بایه‌خى تەواو بە هەول و كۆشى خودى بدەن.

۲- (ئەگەر كەسێ موسوڵمان نەبێ و لەسەر بێ باوەرى بمرێ، نە لەجیهانا و نە لەدوا روژدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سوودی نابێ بۆى، چونكە كلیلى رزگارى نییە، كە باوەرە بە ئایینی پیرۆزى ئیسلامە!).

۹۶۴) فەرمانىرەواكان هەرچى هەشاربەدن: دادەنرى بەدزى و فزى.

(۴۷۱۵ - ۴۷۲۲)

باب: ماكتەم الامراء فەو غلۇل

۱۲۱۴ - عَنْ عَدِيِّ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ اسْتَعْمَلَنَاهُ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ فَكْتَمْنَا مَخِيطًا فَمَا فَوْقَهُ كَانَ غُلُولًا يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ أَسْوَدُ مِنَ الْأَنْصَارِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْبَلْ عَنِّي عَمَلَكُ، قَالَ: «وَمَا لَكَ؟» قَالَ: سَمِعْتُكَ تَقُولُ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: «وَأَنَا أَقُولُهُ الْآنَ: مَنْ اسْتَعْمَلَنَاهُ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ، فَلْيَجِئْ بِقَلِيلِهِ وَكَثِيرِهِ، فَمَا أُوتِيَ مِنْهُ أَخَذَ، وَمَا نُهِى عَنْهُ انْتَهَى». {الحديث: ۴۷۲۰ = ۴۷۰۶ فم} :

عهدى كورى عەمىرەى ئەلكىندى (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: بەگوێی خۆم لەزاری پىرۆزى پىغەمبەرم بىست (دروودى خودای لەسەر بى) دەیفەرموو: (كەسى لەئێوه بىكەين بەسەرکار لەسەر كارى، لەدەرزىيەكەوه بىگرى هەتا زیاتر، لەوکارە هەشاربەداو بىشارىتەوه بۆ خۆى و نەیداتەوه دەست نىمە، هەتا بەپى ياسا نامەى خودا، دابەشى بکەين بەسەر شایستەگان و پىشیاوانا، ئەوه دادەنرى بە ناخونەك و بەگزى و بەدەستپىسى، لەرۆژى دواپۆژدا دەینى بەنەرەى شانىەوه و دەیهینى بۆپای هەق و حىساب و لىكۆلینەوه). فەرمووی: جا پیاویكى رەشكەلەى ئەنصارى، كە نىستایش دەلێى لەبەرچاومە، هەلسا، گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! كارەكەتم لی وەرگرەوه، فەرمووی: (بۆچى ئەوه چیتە وادەلێیت؟) وتى: گویم لەم فەرمایشتهى تۆ بوو، كەوا وات فەرموو، لەبەرئەوه مەترسى دەكەم. فەرمووی: (دەى نىستایش هەروا دەلێم: هەرکەسى لەئێوه بىكەين بەکاربەدەستى سەر شتى، باكەم و زۆرىمان بۆ بهینى، ئەوهى كە دەدرى پى، لەلایەنى فەرمانرەواوه، چى وەك مووچە و كرى بى چى وەك بەخشش و خەلات باوهرى بگرى، ئەوهى كە لەسەر ئەم شىوێه نادرى پى بادهستى بۆ نەبات). بۆ ژياننامەى عەدى بىروانە پاش ژمارە: (۱۲۱۵).

۹۶۵) باسی دیاری کار به ده ست و فهرمانره واکان. (۴۷۱۵ - ۴۷۲۲)

باب: فی هدايا الأمراء

۱۲۱۵- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَعْمَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ عَلَى صَدَقَاتِ بَنِي سُلَيْمٍ يُدْعَى ابْنِ الْأَثْبِيَّةِ، فَلَمَّا جَاءَ حَاسِبَهُ، قَالَ: هَذَا مَالُكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَهَلَّا جَلَسْتُ فِي بَيْتِ أَيْبِكَ وَأَمَّا حَتَّى تَأْتِيكَ هَدِيَّتُكَ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا؟» ثُمَّ حُطِبْنَا فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي اسْتَعْمَلُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ عَلَى الْعَمَلِ مِمَّا وَلَّيْنِي اللَّهُ، فَيَأْتِيَنِي فَيَقُولُ: هَذَا مَالُكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ أَهْدَيْتَ لِي، أَفَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَيْبِهِ وَأَمَّهُ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا؟ وَاللَّهِ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْهَا شَيْئًا بَغَيْرِ حَقِّهِ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَا عَرَفَنَّ أَحَدًا مِنْكُمْ لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءٌ، أَوْ بَقَرَةً لَهَا خُورٌ، أَوْ شَاةٌ تَبْعُرُ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَى بَيَاضَ إِبْطِيهِ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟ بَصُرَ عَيْنِي، وَسَمِعَ أُذُنِي». {الحديث: ۴۷۱۷ = ۴۷۰۳ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۷۲۳ = ۱۵۰۰، ۹۲۵، ۲۵۹۷، ۶۶۳۱، ۶۹۷۹، ۷۱۷۴} :

ئه بو حومه يدي ئه لساعیدی (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) پیاویتی ئه سدی کرد به سهرکاری سهر زهکات، که له بهنی سولهیم کووی بکاته وه، ناوی ئیبنوللوتبیه بوو، کابراکه هاته وه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) لیپرسینه وهی له گه ئدا ئه نجامدا، ئه ویش گوتی: ئه مه هی ئیویه وه ئه مهیش هی منه به دیاری بۆم هاتو وه! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (جا که وایه بۆ له مالی باوکت یا له مالی دایکت دانانیشیت هه تا بزانیته که دیاریت بۆ دیت یانا، ئه گهر راست ده که یته؟).

جا له پاشا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) سهرکه وته سهر دوانگه وه راوه ستاو ستایش و سوپاسی خودای کردو ئه و جا فهرمووی: (له پاش ئه مه، گه لی جار واده بی هه ندی پیاو له ئیوه ده که م به سهرکاری سهرکاری، له و ئیش و کارانه ی که خودای گه وه سپاردوونی به من، که چی که دیته وه ده لی: ئه مه هی ئیویه وه ئه مهیش هی منه به دیاری بۆم هاتو وه، جا ئه گهر وایه ئه دیی بۆچی له مالی بابی، یا له مالی دایکی

دانانیشیت ههتا بزانی که دیاریی بۆدئ یانا؟ ئهگەر راست دهکا؟ به خودای گهوره،
 ئهوهی لهئیوه ناخونهك لهم ماله بداو چهپو گووپی لی بکا بهناههق، ئهوه لهروژی
 دواپییدا ئهوه ناخونهكه دهنئ به نهپهی شانیهوهو دهیهینئ بۆ دیوانی خودای گهوره،
 جا نامهوی که لهروژی دواروژدا بگههوهو بهکهسیکتان، وشرئ به بۆره بۆر به
 کۆلهوهبی و بی بۆ دیوانی خودا، یا بگههوهو به یهکیکتان که رهشه ولاخی دزیتی
 به کۆلیهوهبی و بی بۆ دیوانی خودا، یابگههوهو به کهسیکتان مهپئ، یا بزنیکی
 دزیتی به کۆلهوهو بی و بی بۆ دیوانی خودا).

ئهوجا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ههردوو دهستی خوئی بهرزدهکرد، ههتا
 سپیدهی ههردوو بنبالهکانی بینران، ئهوجا فهرمووی: (ئهی خودایه! تو بهشایهت
 به، ئهوا من ئهرکی سهرشانی خۆمم بهجئ هیئاو پهیامی تۆم پییان راگهیاند!).
 ئهبو حهמיד فهرمووی: بهچاوی خۆم پیغهمبهرم بینی که ئهم فهرمایشتانهی
 دهفرموو، وه بهگوئی خۆم گویم لهم فهرمایشتانهی بوو، لهبهرئهوه دلنیام لهم
 فهرموودهیه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۲۴۵۵، ۲۴۵۶}.

روونکردنهوه:

عهدی کوری عه میره کیندی هاوهلئیکی ناسراوی پیغهمبهره، چهند
 فهرموودهیهکی له سهحیحی موسلیمدا ههیه، عورسی برای که ئهویش له هاوهلانی
 پیغهمبهر بووه، یهکیکه لهوانه که فهرموودهکانی عه دییان گیراوهتهوه، ههندی
 دهفرموون: عه دی لهجهزیره مردووه، واقیدی دهفرموئ: له کۆفه مردووه، سالی
 چلی کۆچی، ههندی تر دهلئین: لهکووفه نیشتهجئ بووه، بهلام پاش کوشتنی
 عوسمان کووفهی بهجیهیشتوووه چوو لهجهزیره مردووه.

۹۶۶) په یمانی ژیر دره ختی په یمانی خوشنوودی (شه جهری به یعتی ریزوان) له سر نه وه بووه که پستی پیغه مبر چوّل نه که نو له کاتی جهنگو غه زادا ههّل نه یهن. (۴۷۸۴ - ۴۸۰۱)

باب: مُبَايَعَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَحْتَ الشَّجَرَةِ عَلَى تَرْكِ الْفِرَارِ
۱۲۱۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ أَلْفًا وَأَرْبَع مِائَةً، فَبَايَعْنَاهُ وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخَذَ بِيَدِهِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، وَهِيَ سَمُرَةٌ، قَالَ: وَبَايَعْنَاهُ عَلَى الْأَنْفَرِ، وَلَمْ يُبَايَعْهُ عَلَى الْمَوْتِ. {الحديث: ۴۷۸۴ = ۴۷۷۰ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۶۱ = ۳۵۷۶، ۳۱۵۲، ۴۱۵۳، ۴۸۴۰، ۵۶۳۹}:

جابری کوری عه بدوللا (رهزای خودایان لى بى) فهرمووی: ئیمه ی له شکرى موسولمانان که له روژى حوده یبیه دا له خزمه تی پیغه مبردا بووین، هه زارو چوار سه د که س بووین له یارانى موحه ممه د (دروودى خودای له سر بى)، که ئیمه په یمانمان د به ست له گه لى، عومه ر له ژیر دره خته که دا، که دار سه مووره یه بوو، ده ستى پیغه مبرى گرتبوو، جابیر فهرمووی: له سر نه وه په یمانماندا به چه زره ت که له کاتى جهنگا رانه که ین، به لام له سر مردن په یمانمان پى نه دا.

روونکردنه وه:

بؤ واتای (سه مووره) برپاوه ژماره: (۱۸۹) له (غایة المأمول شرح التاج الجامع للأصول) ده فهرموى: مؤزه، برپاوه: تاج/ ۴، ص ۲۳۸. کتاب التفسیر. سورة الفتح، نایه تی {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ} نه صله عه ره بیه که.

۱۲۱۷- عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ؟ فَقَالَ: لَوْ كُنَّا مِائَةً أَلْفٍ لَكَفَانَا، كُنَّا أَلْفًا وَخَمْسِمِائَةً. {الحديث: ۴۷۸۹ = ۴۷۷۵ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۶۱ = ۴۱۵۴، ۳۵۷۶، ۳۱۵۲، ۴۱۵۳، ۴۸۴۰، ۵۶۳۹} + {تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۶۰، ۱۵۶۲، ۱۵۶۳، ۱۵۶۴}:

سالی کورپی ئه بولجه عد فهرمووی: دهمزانی که بیره کهی حوده ییبیه بههوی نرای پیغه مبه ره وه، له سه ره شیوهی موعجیزه، پیت و فره پکی گه وره ی تیکه وتوو وه بهشی له شکره کهی کردوو، به لام نه مدهزانی که ژماره ی ئه وه له شکره چه نه بو وه، جا له م رووه وه عهرزی جابیری کورپی عه بدوللام کرد: که ژماره ی سوپاکه ی پیغه مبه ره، له کاتی ریکه وتنی حوده ییبیه دا، که ناودارن به ئه صحابی شه جهره، چه نه دبوون؟ فهرمووی: ئه گهر سه د هه زاریش بووینایه، ئاوی بیره که بهشی ده کردین، چونکه بههوی نرای پیغه مبه ره وه پیت و فره پکی له بهر چاوی تی که وتبوو، به لام خومان له وه غه زایه دا هه زارو پینج سه د کهس بووین).

۱۲۱۸- عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ الشَّجَرَةِ أَلْفًا وَثَلَاثِمِائَةٍ، وَكَانَتْ أَسْلَمُ ثَمَنَ الْمُهَاجِرِينَ. {الحدیث: ۴۷۹۲ = ۴۷۷۷ فم. بخاری. مغازی: ۴۱۵۳، ۴۱۵۵. تحفة الأشراف: ۵۱۷۷} :

عه بدوللامی کورپی ئه بو ئه وفا (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: ژماره ی سوپای ئه صحابی شه جهره، له غه زای حوده ییبیه دا، هه زارو سی سه د کهس بوون. مایه ی شانازیمه که هوزی بهنی ئه سه له، که من خوم له وه هوزم، له وه له شکره دا، هه شت یه کی کوچکاران (موهاجیرین) بوون!).

روونکردنه وه:

له فه تحولوله یما ده فه رموی: واقیدی ده فه رموی: ژماره ی هوزی بهنی ئه سه له، له غه زای حوده ییبیه دا، سه د کهس بوون، که واته ژماره ی کوچکاران ده کاته (۸ × ۱۰۰ = ۸۰۰) هه شت سه د کهس، که واته: (۱۵۰۰ - ۸۰۰ = ۷۰۰) هه وت سه د کهس بوون له یاریده ده ران (ئه نصار).

۹۶۷) په یمانان له سهر مردن (۴۷۸۴ - ۴۸۰۱)

باب: المَبایعةُ عَلَى الْمَوْتِ

۱۲۱۹- عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِسَلَمَةَ: عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ؟ قَالَ: عَلَى الْمَوْتِ. {الحديث: ۴۷۹۹ = ۴۷۸۴ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۲۱۴ = ۲۹۶۰، ۴۱۶۹، ۷۲۰۶، ۷۲۰۸}:

یهزیدی کوری نه بو عوبهید (دهمته خودای لی بن) دهفه رموی: گوتم به سه له مہی کوری نه کوه: له روژی روودای حوده بیبیه دا، له سهر چی له گهل پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بن) په یمانان به ست؟ فه رموی: له سهر نه وه په یمانان پیدا: نه گهر بشکورین له فه رمانی حه زرت دهر نه چین). {تاج/ ۴، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۴۶۶، ج/ ۴}.

۹۶۸) په یمان به ست له سهر گویرایه لی و فه رمانه ری به پیی توانا. (۴۸۱۳)

باب: المَبایعةُ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِيمَا اسْتَطَاعَ

۱۲۲۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا نُبَايِعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتَ». {الحديث: ۴۸۱۳ = ۴۷۹۸ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۲۱۱۲ = ۷۲۰۲ فتح الباری}:

ثیبنو عومهر (دهزای خودایان لی بن) دهیفه رمو: جاران که په یمانان ددها به پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بن) دهیفه رمو: (نه وه وندهی که له توانانا هه یه و ده توانان!). {تاج/ ۱، زنجیره: ۸، ژماره: ۵۹، ج/ ۴}.

۹۶۹) په یمان به ست له سهر گویرایه لی و فه رمانه ری، مه گهر بیباوه ریبه کی

ناشکرا ببینری. (۴۷۲۳ - ۷۴۸)

باب: البيعة عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ إِلَّا أَنْ يَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا

۱۲۲۱- عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَقُلْنَا: حَدِّثْنَا أَصْلَحَكَ اللَّهُ بِحَدِيثٍ يَنْفَعُ اللَّهَ بِهِ سَمْعَتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

وَسَلَّمَ، فَقَالَ: دَعَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَايَعَنَا، فَكَانَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، قَالَ: «إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ». {الحديث: ٤٧٤٨ = ٤٧٣٤ فم. تجريد/٥، رقم: ٢٠٩٣ = ٧٠٥٥، ٧٠٥٦. تحفة الأشراف: ٥٠٧٧} :

جونادهی کوری ئەبو ئومەییە فەرمووی: چووین بۆسەردانی عوبادهی کوری صامیت، نەخۆش بوو، عەرزمان کرد: خودا چاکت بۆیکا، فەرموودەیه کمان بۆ بگێرەوه، کەخۆت لە پیڤەمبەرت بیستی، کەخودا بیکا بەمایەه سوودو قازانج بۆ هەموو لای، فەرمووی: پیڤەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بێ) بانگی کردین، لەشەوی پەیمانی عەقەبەدا، داوای ئی کردین، کەپەیمانی پێ بدەین، ئیەمەیش پەیمانمان پێدا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەکاتی پەیمان ئی وەرگرتنەکەماندا، فەرمووی پێمان: (پەیمان و بەلێنم پێ بدەن لەسەرئەوه: کە هەمیشە گوێپرایەل و فەرمانبەری خودا و پیڤەمبەری خودابن، لەخۆشی و ناخۆشیدا، لەکاتی ئاسوودەیی و تەنگانەدا، تەنانەت ئەگەر فەرمانرەواکانیشمان خۆمانە خۆمانەمان لەگەڵدا بکەن و نازی ئەم و ئەو بدەن بەسەر ئیەمەدا، ئیەم ئەوه نەکەین بەمەهانە و لەفەرمانیان دەرئەچین). وه لەسەر ئەوهیش پەیمانمان داپی: (کە گەر و گێچەل و تەشەقەلە بەو کەسانە نەکەین، کەبوون بەسەرەوکار و کاربەدەست و بەرپرس و فەرمانرەوای موسوڵمانان، مەگەر لەکاتیکا کە بەتەواوی شوولی ئی هەل بکێشین و لەرێ دەرچن و کار بگاتە ئەوه، کوفریکی پەتی و بێ باوەرییەکی ئاشکرایان بەچاوی خۆتان ئی ببینن، کە ببێ بە بەلگەیهکی روشن و بەهانەیهکی ردوا بۆتان لەلای خودا، ئەوجا هەقتان هەیه بەزەبری شیرو تیر، بیان پێ بدەنەوه بۆسەر شەقامە ریگەهێ نیسلام). {تاج/١/٤٢، زنجیره: ٨، ژماره: ٥٧، چ/٤}.

۹۷۰) تاقیکردنه وهی ژنی برواداری کوچکار له کاتی بهیمان پیداندا.

(۴۸۱۱ - ۴۸۱۲)

باب: اِمْتِحَانُ الْمُؤْمِنَاتِ إِذَا هَاجَرْنَ عِنْدَ الْمُبَایَعَةِ

۱۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: كَانَتْ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُمْتَحَنَنَّ بِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ فَقَدْ أَقَرَّ بِالْمُحَنَةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَقَرَّرَنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ، قَالَ لِهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُكُنَّ»، وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلَامِ. قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى، وَمَا مَسَّتْ كَفَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَفَّ امْرَأَةٍ قَطُّ، وَكَانَ يَقُولُ لِهِنَّ إِذَا أَخَذَ عَلَيْهِنَّ: «قَدْ بَايَعْتُكُنَّ». كَلَامًا. {الحديث: ۴۸۱۱ = ۴۷۹۶ فم. بخاری. طلاق: ۵۲۸۸، ۴۸۹۱، ۷۲۱۴ + تجرید/ ۴، رقم: ۱۷۰۵ = ۴۸۹۲ + تجرید/ ۱، رقم: ۶۲۸ = ۱۳۰۶ فتح { :

عائیشهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودا لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لههه موو هاوسهرهکانی بی) فهرمووی: جاران که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بهیمان و بهیعهتی و دردهگرت لهئافردهت برواداردهکان، بهتایبهتی لهوانهیان که کوچیان دهکرد، لهشوینی خویمانوه، لهبهر رهزای خودا، بو لای پیغهمبهری خودا لهمه دینه، تهنیا بهدهم و بهقسه، نهک به تهوقهکردن و دهست خستنه ناودهست، بهیمانی لی و دردهگرتن، لهسهر رهفتارکردن بهم نایهته:

{ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - الممتحنة - ۱۲/۶۰ } . واته:

ئەى پېغەمبەر! كاتى ئافرەتە موسولمانەكان هاتن بۇلات كە پەيمان و بەيعەتت پى بىدەن، لەسەر ئەو پەيمانىيان لى وەربگرە كە: بەھىچ جۇرى ھاوبەش و ھاوەل بۇ خودا بىرپار نەدەن و دزى نەكەن و حىزى نەكەن و مندالى خۇيان نەكوژن و كچى خۇيان زىندە بەچال نەكەن و بوختانى درۆ لەنىوان دەست و پىى خۇياندا نەكەن، واتە: مندالى بىگانە نەھىنن لەبەينى دەست و پىى خۇيان دايىننىن و بەدرۆ و ناھەق بىكەن بەمندالى مېردەكەيان، وە لەكردنى كارى خېردا نافەرمانى تۆ نەكەن و سەرپىچى لە فەرمانى تۆ نەكەن، جا لەپاش ئەمە، لەخودا بىارپىرەو بۇيان كەلىيان خۆش بى، بەراستى خودا تاوانبەخش و مېھەربانە).

عائىشە فەرمووى: جا ھەر ژنىكى موسولمان ئەمەى قەبوول بىكردايە، ئىتر دەرچوو دەبوو لە تافىكردنەو دەكەيدا، دەستوورى پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) وابوو: ھەر ژنى لەژنە باوەرپارەكان، بەدەم ئەمەى قەبوول بىكردايە، كە لەم ئايەتەدا گوتراو، پىى دەفەرموو: (برۆ پەيمانم پىتدا).

عائىشە فەرمووى: نا بەخودا شتى وا نەبوو، كە پېغەمبەر لەكاتى پەيمان وەرگرتندا، دەست بىخاتە ناو دەستى ژنەو، قەت نەبوو كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەستى لەدەستى ژنى ناخۆى (نامەحرەم) بىكەو، مەگەر ئافرەتى كە حەلالى خۆى بووبى، بەلام بەدەم، تەنيا بەقسە پەيمانى لى وەردەگرتن.

عائىشە (رەزى خوداى لى بى) فەرمووى: سوپىندم بەخودا ھەرگىز پېغەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) شتىكى لەژنان وەرنەگرتوو، كە خوداى گەورە فەرمانى ئەوەى پى نەكردبى، ھەرگىز لەپى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نەكەوتوو لە لەپى ژنى بىگانە، كاتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پەيمانى لى وەردەگرتن، پىى دەفەرموون: (ئەوا پەيمانم پىتندا) واتە بەس بەقسە پەيمانم لى وەردەگرتن. (تاج/۱، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۶۰، چ/۴).

(۹۷۱) فهرمانبهری پیئشه‌وا. (۴۷۲۳ - ۴۷۴۸)

باب: طاعة الإمام

۱۲۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ يَعُصَنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِعْ أَمِيرِي فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعُصْ أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي.» {الحديث: ۴۷۲۴ = ۴۷۱۰ فم. بخاری. أحكام: ۷۱۳۷} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: پیئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ھەرکەسێ فەرمانبەری من بکا، ئەو فەرمانبەری خودا دەکا، چونکە من ھەموو شتێ لەسەر فەرمانی ئەو دەکەم، وە ھەرکەسێ لەمن یاخی ببێ ئەو لەخودا یاخی دەبێ، وە ھەرکەسێ فەرمانبەری فەرمانڕەوای من بکا، ئەو فەرمانبەری من دەکا، وە ھەرکەسێ لەفەرمانی فەرمانڕەوای من دەرچێ ئەو لەفەرمانی من دەردهچێ). {تاج/۳/۷۸، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۲۴۲۰ چ/۴} + {ریاض/۲، زنجیرە: ۸۰، ژمارە: ۶۷۱} .

(۹۷۲) بەکوێکردن و فەرمانبەری کەسێ کە کار و رەفت بە قورئانی نامە ی خودای

گەورە و سەرۆک بکا. (۴۷۲۳ - ۴۷۴۸)

باب: السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ لِمَنْ بَكَّتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۲۲۴- عَنْ يَحْيَى بْنِ حَصِينٍ عَنْ جَدِّهِ أُمِّ الْحُسَيْنِ، قَالَ: سَمِعْتُهَا تَقُولُ: حَبَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَبَّةَ الْوَدَاعِ، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْلًا كَثِيرًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدِّعٌ (حَسِبْتُهَا قَالَتْ) أَسْوَدُ، يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا.» {الحديث: ۴۷۳۹ = ۴۷۲۵ فم.} :

یەحییای کورێ حوصەین لە ئوممو لحوصەینی نەنکییەو (رەزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: لە نەنکەم بیست دەیفەرموو: لەخزمەتی پیئغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) لەحەجی مالاواپییدا، حەجم کرد: نەنکەم فەرمووی: پیئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرماشتی زۆری فەرموو، دوا یی فەرمووی: (ئە ی موسولمانینە! ئەگەر گریمان

فهرمانره واکه تان کویله یه کی قوله رهشی دهستو پا قرتاویش بوو، بهمه رجی به پیی قورئان رهفتار بکا له گه لتاناو به پیی قورئان جله وکیشتان بکا، نهوا به گوئی بکه ن و له فه رمانی دهرمه چن). {تاج/۷۸/۳، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۳، چاپی چوارهم}.

۹۷۲) فهرمان به ریی له نافه رمانی خودادا نییه، فهرمان به ریی ته نیا له چاکه دا هه یه.
(۴۷۲۳ - ۴۷۴۸)

باب: لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ

۱۲۲۵- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ جَيْشًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا، فَأَوْقَدَ نَارًا، وَقَالَ: ادْخُلُوهَا، فَأَرَادَ نَاسٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا، وَقَالَ الْآخَرُونَ: إِنَّا قَدْ فَرَرْنَا مِنْهَا، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِلَّذِينَ أَرَادُوا أَنْ يَدْخُلُوهَا: «لَوْ دَخَلْتُمُوهَا لَمْ تَرَالُوا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»، وَقَالَ لِلْآخَرِينَ قَوْلًا حَسَنًا، وَقَالَ: «لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ». {الحديث: ۴۷۴۲ = ۴۷۲۸ فم. تجريد/ ۴/ ۳۴۳، رقم: ۱۵۹۷ = ۴۳۴۰، ۷۱۴۵، ۷۲۵۷ فتح الباری. نسائی. بیعة: ۴۲۱۶. أبو داود. جهاد: ۲۶۲۵. تحفة الأشراف: ۱۰۱۶۸}.

ئیمامی عهلی (رهزای خودای بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له شکر یکی ناردو پیاو یکی له یاریده ده ران (ئه نصار) کرد به سه ر کرده یان، وه فهرمانی پییان کرد که فهرمان به ریی نهو فهرمان ده یه بکه ن و له فه رمانی دهرنه چن، جا روژی فهرمان ده که تووره ده بی، له سه رئه وه فهرمان یکیان پی ده کا، نهوانیش به گوئی ناکه ن، جا ده لی: ئه ی باشه! پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمانی نه کردو وه به ئیوه که له فه رمانی من دهرنه چن و به گویم بکه ن! گوتیان: به لی، ده لی: ئاده ی بارئ دارم بو کۆبکه نه وه، نهوانیش داره که ی بو کۆده که نه وه، ده لی: ئاده ی ئاگری تی به رده ن، نهوانیش ئاگری تی به رده دن ئه و جا ده لی: ئاده ی بچنه ناوی، چه ند که سیکیان ویستیان بچنه ناوی، که سانی تریش گوتیان: نه که ن شتی وا بکه ن، چونکه ئیمه

لهدهستی چوونه ناو ناگری دۆزهخ هانامان بردوووه بۆ په‌نا‌ی ئایینی موحه‌مه‌د،
ئیتیر چۆن ئیستا بجینه ناوی؟

ئیتیر ئەمه‌ حالیان بوو، له‌م باره‌یه‌وه هەر مقۆ مقۆیان بوو، وه نه‌چوونه ناوی
هه‌تا ناگره‌که دامرده‌وه، له‌ولایشه‌وه فه‌رمانده‌که‌یان رقه‌که‌ی نیشته‌وه. جا ئەم
باس و خواسه‌ گه‌یشته‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بۆ روونکردنه‌وه‌ی کاره‌که
فه‌رمووی به‌وانه‌ی که ویستبوویان بچنه‌ ناو ناگره‌که: (ئه‌وانه ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی ئه‌و
فه‌رمانده‌یه‌ی خۆیان بکرایه‌و به‌بی لیکۆلینه‌وه‌ی شایان لی، بچوونایه‌ته‌ ناو ئه‌و
ناگره‌، ئه‌وه تاوانیکی گه‌وره‌ی واده‌بوو، که له‌تۆله‌و سزای ئه‌وه‌دا هه‌تا رۆژی
قیامه‌ت له‌و ناگره‌دا ده‌مانه‌وه‌و له‌ژیانی به‌رزه‌خدا، له‌ناو ئه‌و ناگره‌دا ده‌بوون،
باشیان کردوووه که له‌مه‌دا به‌گویی فه‌رمانده‌که‌ی خۆیانیان نه‌کردوووه، چونکه
فه‌رمانه‌که‌ی ناهه‌ق بووه).

حه‌زهره‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مه‌دحی ئه‌وانی تری کرد، که به‌گویی فه‌رمانده‌که‌یان
نه‌کردبوو، وه فه‌رمووی: (شتی که بی فه‌رمانی خودایی، نابی به‌قسه‌ی که‌س
ئه‌نجام بدری، ته‌نیا له‌کاری باشدا مرو‌ف ده‌بی گو‌پرایه‌ل بی!!).

روونکردنه‌وه:

بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه به‌هره له‌گێڕانه‌وه‌که‌ی ته‌جریدی بوخاری
وه‌رگیراوه.

٩٧٤) که‌سی فه‌رمانی بی بکری که‌بی فه‌رمانی خودا بکاو گونا‌هو تاوان ئه‌نجام

بدا، نابی به‌گویی ئه‌و فه‌رمانکاره بکا. (٤٧٢٣ - ٤٧٤٨)

باب: إِذْ أَمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ

١٢٢٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ

قَالَ: « عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنْ

أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ. {الحديث: ٤٧٤٠ = ٤٧٢٦ فم: {

ثیبِنو عومەر (رهزای خودایان لئ بئ) فەر مووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فەر مووی: (پیاوی موسولمان لهسهریه تی که گوپرایه ل و فهرانبه ربی و له فهرانی گهوره ی خو ی دهر نه چی، نه وکاره ی پی خوش بی یانا، به مه رحی فهرانی پی نه کری به گونا هو خراپه، به لام نه گهر فهرانی پیکرا به گونا هو خراپه، نه وه نابئ به گوپی بکا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۱} + {ریاض/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۶۶۳}.

۹۷۵) گوپرایه لی و به گوپکردنی فهرانه واکان پیویسته بامافی رهوای خه لکیش نه ده ن. (۴۷۵۶ - ۴۷۶۰)

باب: طاعة الأمراء وإن منعوا الحقوق

۱۲۲۷- عَنْ وَائِلِ الْحَضْرَمِيِّ قَالَ: سَأَلَ سَلَمَةَ بْنَ يَزِيدَ الْجُعْفِيَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قَامَتْ عَلَيْنَا أُمَرَاءُ يَسْأَلُونَا حَقَّهُمْ، وَيَمْنَعُونَا حَقَّنَا، فَمَا تَأْمُرُنَا؟ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ، فَجَذَبَهُ الْأَشْعَثُ بْنُ قَيْسٍ وَقَالَ: «اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مَا حُمِّلُوا، وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ». وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَجَذَبَهُ الْأَشْعَثُ بْنُ قَيْسٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مَا حُمِّلُوا وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ». {الحديث: ۴۷۵۹ = ۴۷۴۵ فم:}

وائیلی نه لحه ضرده می (رهزای خودای لئ بئ) فەر مووی: جارئ سه له مه ی کوری یه زیدی نه لجوعفی (رهزای خودای لئ بئ) پرسپاری له پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) کرد، فەر مووی: قوربان! نه ی پیغهمبهری خودا! وادائئ که سائئ دهبن به کار به دهست و فهرانه و به سه رمانه وه، داوای مافی خو یان له نیمه ی موسولمانان ده کرد، به لام له هه مان کاتا مافی نیمه ی ژیر دهست (رعیة) ی نه وانیان نه ده دا، له کاتی وادا تو فهرانت چیه به نیمه؟!

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) رووی لئ وهر چه رخان و وه لامی نه دایه وه، له پاشا سه له مه هه مان پرسپاری لئ کرده وه، دیسان پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) رووی لئ وهر چه رخان و وه لامی نه دایه وه، جا له جاری دوو ده، یا له جاری سییه ما، نه شعه شی

کوری قهیس سه له مهی راکیشا به لای خویه وه، نه بادا به هوئی نهو پرسیاره وه، پیغه مبه زویر بئی، جا پیغه مبه (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (ئیوه گوپرایه ل و فهرمان به ربن، چونکه هه رکه سی له ئیوه له نهوان بهر پرسیارن له جی به جی کردنی نه رکی سه رشانى خو یان!). {ریاضی صالحین/ ۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۶۶۹}.

(۹۷۶) پیشه وای باش و پیشه وای خراب. (۴۷۸۱ - ۴۷۸۲)

باب: فی خیار الأئمة وشرارهم

۱۲۲۸- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ وَيُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَتُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ، وَشِرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغِضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُنَادِيهِمْ بِالسَّيْفِ؟ فَقَالَ: «لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْ وَلَا تَكُمُ شَيْئًا تَكْرَهُنَّ، فَارْكُوهَا عَمَلَهُ، وَلَا تَنْزِعُوا يَدًا مِنْ طَاعَةٍ». {الحديث: ۴۷۸۱ = ۴۷۶۷ فم}:

عه و فی کوری مالیک (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: هه زرهت (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (پیشه وای کار به دهسته باشه کانتان نهوانه نه کهنیوه نهوانتان خوش دهوی و نهوان ئیوه دیان خوش دهوی، هه ئیوه دووعا و نزی باش بو نهوان دهکهن و هه نهوان دووعا و نزی باش بو ئیوه دهکهن، وه پیشه وای کار به دهسته خرابه کانتان نهوانه نه هه ئیوه رفتان لهوانه و هه نهوان رقیان له ئیوهیه، وه هه ردو و لایشتان، چ ئیوه و چ نهوان له عهت و نهفرت لهیه کتری دهکهن، ئیوه لهوان و نهوان له ئیوه!

گوترا: نهی پیغه مبه ری خودا! تاوی شمشیریان لی نه دهین؟ فهرمووی: (ههتا نویرتان بو بکه نه! کاتی شتی له کار به دهسته کانی خوتان په سه ند ناکهن، نهوه بیژ له وکاره ناپه سه ندهیان بکه نه وه و بهس، به لام به که مترین بیانوو، یا مه هانه، له فهرمانیان دهرمه چن و دهست مه کیشن وه له به گو یکردن و گو یرایه لیان). {تاج/ ۳، ۸۴، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۳۰، چ/ ۴} + {ریاض/ ۲، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۶۶۱}.

۹۷۷) بیزاری له کاری ناپه سەندی فه رمانپه واکان، به بی پهلما ردا نی چهك لیان، به مهرجی نویتز بکهن. (۴۷۷۷ - ۴۷۸۰)

باب: فی الإنكار علی الأُمراء وترك قتالهم ماصلاً

۱۲۲۹- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أُمَرَاءُ، فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا مَا صَلَّوْا». أَيْ مَنْ كَرِهَ بَقْلِبِهِ وَأَنْكَرَ بَقْلِبِهِ. {الحديث: ۴۷۷۸ = ۴۷۶۴ فم:}

نوممو سه له مهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر پیغه مبه ر و ده زای خودا له هه موو هاوسه ره گانی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (بیگومان روژی ده بی کار به ده ستانی ده بن به فه رمانپه و اتان چاک و خراب تیکه ل ده گهن، جا نه و دی خراپه که یانی پی ناخوش بی، نه وه خو ی ده په رپینیته وه، وه نه و دی به ره له ستی خراپه که یان بکا، نه وه خو ی سه رفراز ده کا، به لام مال ویران و هاو به شی تاوان نه و که سانه ن که به و خراپه یه رازی ده بن و په پره و ی نه وان ده گهن، گو ترا: نه ی پیغه مبه ری خودا! نایا نه چین به گزیانا؟ فه رمووی: هه تا نویتز بکهن نه.)

قه تاده (ده مه نه ی خودای لی بی) که یه کی که له پی اوانی رشته ی نه م فه رموو ده یه ده فه رمو ی: (واته: پی ناخوش بو ونه که به دل بی، نه و هک به ده م و به قسه ی رووت، هه روا به ره له ستی و ده رب رپنی بی زاریش له خراپه گانیان به دل بی و به ده م نه بی. {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۵، ج/۴ = چاپی چواره م.}

۹۷۸) له کاتی خو خویی کردن و خو په رستیدا نارام گرتن زور په سەنده. (۴۷۵۶ - ۴۷۶۰)

باب: الأمر بالصبر عند الأثرة

۱۲۳۰- عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَلَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي كَمَا اسْتَعْمَلْتَ فَلَانًا؟ فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ

بَعْدِي أَثَرَةٌ فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ». {الحديث: ۴۷۵۶ = ۴۷۴۲ فم. تجرید ۴/، لایپرہ: ۱۷۴، رقم: ۳۷۹۲/۱۴۸۸، ۷۰۷۵. ترمذی. فتن: ۲۱۸۹. نسائی. قضاة: ۵۳۹۸. تحفة الأشراف: ۱۴۸}:

نوسہیدی کو ری حوضہ پیر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیایوکی ئہ نصاریٰ لہ پہنایہ کہ وہ عہرزی حہزرتی کرد: ئہی پیغہ مبہری خودا! منیش و ہک فیسارہ کہس بکہ بہ سہرکاری سہرکاری و لہ سہر ئیشی دام بنی! فہرمووی (دروودی خودای لہ سہر بی): (ئیوہ دواي خوم تووشی خوخوئی و خو پہرستی دہبن و نازی ئہم و ئہو دہدہن بہ سہرتانا، جا لہ کاتی وادا ددان بہ خو تانا بگرن و صہبرو ئارام بکہن بہ پیشہی ہہمیشہ تان و لہ سہر پروپیٹی جیہان ناژاوہ بہرپا مہ کہن، ہہتا لہ بہ ہہشتا، لہ سہر حہوزی کہوسہر بہ خوم دہگنہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۴۴، ژمارہ: ۳۴۶۳، ج/۴}.

۹۷۹) فہرمانکردن بہ پایہ ندبوون بہ کومہ لی موسولمانانہوہ لہ کاتی بہرپابوونی ناژاوہ و فہرتہ نہ گہ لدا. (۴۷۶۱ - ۴۷۷۲)

باب: الْأَمْرُ بِالزُّمِّ الْجَمَاعَةِ عِنْدَ ظُهُورِ الْفِتَنِ

۱۲۳۱- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةً أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ شَرٌّ، قَالَ: «نَعَمْ» فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَفِيهِ دَخْنٌ»، قُلْتُ: وَمَا دَخْنُهُ؟ قَالَ: «قَوْمٌ يَسْتَنْوُونَ بِغَيْرِ سُنَّتِي وَيَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْيِي، تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ»، فَقُلْتُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، دُعَاةٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا، قَالَ: «نَعَمْ هُمْ قَوْمٌ مِنْ جَلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَرَى إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: «تَلْزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ»، فَقُلْتُ: فَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةً وَلَا إِمَامًا؟ قَالَ: «فَاعْتَرِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعْضَّ عَلَى أَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ». {الحديث: ۴۷۶۱ =

۴۷۴۷ فم. تجرید/ ۴، لاپەرە: ۱۱۷، رقم: ۱۴۳۵ = ۳۶۰۶، ۳۶۰۷، ۷۰۸۴. ابن ماجه. فتن: ۳۹۷۹. تحفة الأشراف: ۳۳۶۲. {

حوزەیفەى كورى يەمان (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: مەردوم لەبارەى چاكە و خىرەو، لە پىغەمبەرى خوڤشەويستيان دەپرسى، بەلام من لەبارەى شەرو خراپەو وە لىم دەپرسى، مەبادا تووشم ببى، جا عەرزىم كرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! خۆت دەزانى، ئىمە لەسەردەمى نەزانىدا، لە حالىكى خراپدا بووين، ئىستاكەيش خوداي گەورە دەرووى خىرى ئى كردووينەتەو و كەوتووين بەسەر ئەم خىرو خوڤشەيدا، جا ئايا لەپاش ئەم خىرە شەرى تر دەبى؟ فەرمووى: (بەئى). گوتم: ئەى باشە لەپاش ئەو شەرە خىرى تر دى؟ فەرمووى: (بەئى، بەلام لىخن و دووكەلاويە). گوتم: قوربان! لىلى و تەماويەكەى هى چىيە؟ فەرمووى: (كۆمەلە) پەيدا دەبن، بەشىوھى رابەرى ئەو خەلكە دەكەن، كەدوورە لەرابەرى و رىنمايى ئايىنى منەو، شت تىكەل و پىكەل دەكەن، كارى شەرى و كارى بى شەرىيان ئى دەبينى). گوتم: باشە لەپاش ئەم خىرە دووكەلاويە و تەمومزاويە، خراپەى تر دەبى؟ فەرمووى: (بەئى، كۆمەلە پەيدا دەبن، لەدەرگای دۆزەخدا وەستان، پەيتا پەيتا و كۆمەلە كۆمەلە خەلكان لەرە دەردەكەن و بەرەو دەرگاكانى دۆزەخ راپىچيان دەكەن، هەركەسى بەگويان بكا، فرەى دەدەنە ناوى!).

عەرزىم كرد: قوربان! ناوئىشانى ئەمانەمان پى بفەرموو؟ فەرمووى: (بەناو بەدىمەن لەخۆمان و لە رەگەزى ئىمەن و بەزمانى خۆمان دەدوين). گوتم: باشە، من ياھەر موسولمانى كەوتە ئەو سەردەمە، فەرمانت بەچىيە پى؟ فەرمووى: (لايەنى كۆمەلە موسولمانان و پىشەواى ئەوان بگرە). گوتم: ئەى ئەگەر نە كۆمەلە و نە پىشەوايان هەبوو چۆن؟ فەرمووى: (لەوتىپ و تاقمانە لەھەموويان كلاو كەنارە، تەنانەت ئەگەر هەرچارت نەبوو، باووش بكە بە قەدى شىخەلىكاو، لەبن شىخەلىكا بۆ خۆت ستار بگرە، هەتا دوور لەوان لەسەر ئەو حالە مردن دەگاتە فریات و مەرگ دەبى بە ميوانت!). { تاج/ ۲، لاپەرە: ۸۰، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۲۴۲۶. }

۹۸۰) ئەوانەى لەفەرمانى پيشەوا دەردەچىو لە کۆمەل جىادەبنەو.

(۴۷۶۱ - ۴۷۷۲)

باب: فِيمَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ

۱۲۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ، فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِّيَّةٍ يَغْضَبُ لِعَصْبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصْبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصْبَةً فَقُتِلَ فَقَتْلُهُ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى مِنْ مُؤْمِنِهَا وَلَا يَفِي لِذِي عَهْدٍ عَهْدُهُ، فَلَيْسَ مِنِّي، وَلَسْتُ مِنْهُ». {الحديث: ۴۷۶۳ = ۴۷۴۹ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووى: (کەسێ لەفەرمانی فەرمانپەرەوا دەرچێو لە کۆمەل جیاییتەو، لەپاشا لەسەر ئەو حالە بمری، ئەو بە نەزانی دەمری، وەك مردنی سەرەدمی نەزانی، وە کەسێ بکوژری، یا کوشتار بکا لەژێر ئالای کویرانەدا، کە ئالای کویرانە ئەوێه، بەهەق و بەناهەق لەسەر خزم و خویشی خۆی هەڵداتی و لەپیناوی ئەوانا جەنگ بکا و گوێ بەهەق و ناھەق نەدا، ئەو لە ئۆمەتی من نییە و کوشتنەکەى کە دەکوژری کوشتنیکە وەك کوشتنی سەرەدمی نەزانی لەپیناوی رەگەز پەرستیدا، نەوێه لەبەر خودا، وە هەرکەسێ لە ئۆمەتم راست بیتهو لە ئۆمەتم و پەلاماری بدا و کویرانە خاس و خراپی داپلۆسی و بەهەر کەسیکا بگا تیی سەرەوینی و شەلم کویرم دەست لە موسوڵمانان نەپاریزی و پەیمانی خاوەن پەیمانەکان، کەپیان دەگوتری ئەھلی ذیممە نەباتە سەر، ئەوێش لەمن نییە). {تاج/ ۳، لاپەرە: ۸۲، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۲۴۲۷}.

۱۲۳۳- عَنْ نَافِعٍ قَالَ: جَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُطْعِمٍ حِينَ كَانَ مِنْ أَمْرِ الْحَرَّةِ مَا كَانَ، زَمَنَ يَزِيدَ بْنِ مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ: اطْرَحُوا لِأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَسَادَةً، فَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَتِكَ لِأَجْلَسَ، أَتَيْتُكَ لِأُحَدِّثَكَ حَدِيثًا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لِقَى اللَّهَ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ، وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً». {الحديث: ۴۷۷۰ = ۴۷۵۶ فم}:

نافیع فەرمووی: عەبدوللای کۆری عومەر (رمزای خودایان ئی بن) هات بۆلای عەبدوللای کۆری موطیع، لەو سەردەمەدا کە کوشتارە گەورەکە ی ئەلحەررە روویدا، کە لەسەردەمی یەزیدی کۆری موعاوییەدا بوو، عەبدوللای کۆری موطیع، فەرمووی: ئادە ی رایەخی بۆ باوکی ئەو پەرمان راخەن تا لەسەری دانیشی ئیبنو عومەر فەرمووی: من بۆ دانیشتن نەهاتوو، بۆئەو هاتوو بۆلات کە ئەم فەرموودەیت پی بلییم، کە بەگوێی خۆم لەزاری پیروزی پیغەمبەرم بیستوو، لییم بیست دەیفەرموو: (کەس دەست بکیشیتەو لەو پەیمانە ی کە داوێتی بە فەرمانەرەواو لە فەرمانبەری و تاعەتی دەرچێ، لەرۆژی دواپۆژدا، کە دەچیتەو دیوانی خودا، هیچ بەلگەو قەوالە یەکی نییە، لەسەر ئەو پەشیمان بوونەو دەست کیشانەو لە فەرمانبەری). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۲۴۲۸}.

روونکردنەو:

رۆژی ئەلحەررە رۆژیکی ناسراوە لەمیرووی ئیسلاما، لەسەردەمی یەزیدی کۆری موعاوییەدا روویدا، سوپایەکی زۆری هیئا لەخەلکی شام، بەسەرکردەیی موسلیمی کۆری عوقبە ی ئەلورری، لەمانگی قوربانی سالی شەست و سی کۆچیدا (۶۸۳ز) دەستیان کرد بەکوشت و بری خەلکی مەدینە، وەشاری مەدینەیان تالان کرد، صەحابە و تابعییەکی زۆریان شەهید کرد، ئەلحەررە خەرە بەرداوییەکە، وا لەدەوری مەدینە ی جارن، بەردیکی رهشی زۆری والی، جەنگە ی کوشتارەکە لەویدا روویدا. (بۆ تیگە یشتنی تەواو لەم باسە پروانە: تەجریدی بوخاری بەکوردی، لاپەرە: ۳۳۶، ژمارە: ۱۲۱۳).

۹۸۱) تاوانی که سیّ یه کیزی گه ل تیک بدات. (۴۷۷۳ - ۴۷۷۵)

باب: فِیْمَنْ فَرَّقَ أَمْرَ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِیعٌ

۱۲۳۴- عَنْ عَرْفَجَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّهُ سَتَكُونُ هَنَاتٌ وَهَنَاتٌ، فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِیعٌ، فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ، كَأَنَّا مَنْ كَانَ». {الحديث: ۴۷۷۳ = ۴۷۵۹ فم:}

عهر ففجه (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه لی بن)

دهیفه رموو: (گه لی کاره سات رووده دهن و گه لی ناژاوه و نا شووب به ریاده بن، جا نه گهر نهم نو مه تی ئیسلامه، یه ک پارچه بوون و، گیره شیوینی ویستی یه کریزیان تیک بداو دووبه رده کیان تی بخت، نه وه هه رکه سه بووه، گریمان پیاو چاکیش بووه، کو ی لی مه که نه وه، به شم شیر دایاچن، مادام ده بنین به بی مه هانه ی رهوا، هه لگه راوده ته وه له پیشه وای موسولمانان). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۹}.

روونکر دنه وه:

عهر ففجه ی کوری شورده یح، له هاوه لانی پیغه مبهه ره، له کووفه نیشته جی بوو، له پیاوان (ریجال) ی سه حیجی موسلیم و نه بو داوودو نه سائییه، له نه بوبه کری سه دیقه وه گیرانه وه ی هه یه، مامو ستای نهم زاتانه یش بووه: زیادی کوری علاقه و نه بو حازیمی نه شجعه ی و نه بو یه عقووبی نه لعه بدی و که سانی تریش.

۹۸۲) نه وه ی چه ک له ئیمه هه لبگری له ئیمه نییه. (۲۷۹ - ۲۸۰)

باب: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا

۱۲۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا، وَمَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا». {الحديث: ۲۷۹ = }:

نه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهه رموی: چه زرهت (دروودی خودای له سهه لی بن) فهه رموی:

(نه وه ی چه ک له ئیمه هه لبگری له ئیمه نییه، وه نه وه ی گزی له ئیمه بکا له ئیمه نییه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۷۶، ژماره: ۱۵۷۹}.

۹۸۲) فرمان به ده‌ستگرتن به‌کۆمه‌لی، به که‌مه‌ندی پته‌وی خودای که‌وره

وازه‌یتان له دووبه‌ره‌کی. (۴۴۵۶ - ۴۴۶۱)

باب: الْأَمْرُ بِالْإِعْتَصَامِ بِحَبْلِ اللَّهِ وَتَرْكِ التَّفَرُّقِ

۱۲۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا، وَيَكْرَهُ لَكُمْ ثَلَاثًا، فَيَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفْرُقُوا وَيَكْرَهُ لَكُمْ: قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ». {الحديث: ۴۴۵۶ = ۴۴۶۱ فم:}

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای لی‌بن) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ن) ده‌فه‌رمووی: (خودای که‌وره له‌م سئ شته‌تان زۆر رازییه: یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه که به‌س ته‌نها خودای که‌وره‌ی خۆتان بپه‌رستن. دووهم: ئه‌وه‌یه که به‌هیچ جو‌ری هاوبه‌شی بو پیه‌دانه‌که‌ن. سی‌یه‌م: ئه‌وه‌یه که به‌کۆمه‌لی ده‌ست به‌که‌مه‌ندی پته‌وی خودای که‌وره بگرن و هه‌موو به‌بی دووبه‌ره‌کی پشتی ئایینی خودا بگرن. خودای که‌وره چه‌زیش نا‌کا له‌م ره‌فتارانه‌ بو‌تان: له‌وتی وتی و له‌ پرسپاری زۆرو له‌ سوال کردنی زۆر، وه‌ له‌زایه‌کردنی مال به‌خۆرای). {ریاضی الصالحین/۱، ۲۷۲، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۳۴۰ + ریاض/۴، لایه‌په: ۱۶۳، زنجیره: ۲۵۶، ژماره: ۱۷۸۱}.

۹۸۴) نویبایۆ ریک نه‌که‌وی له‌گه‌ڵ یاسانامه‌ی خودادا نایه‌خ ده‌کری و ده‌دریته

دواوه. (۴۴۶۷ - ۴۴۶۸) (باب: رَدُّ الْحَدَّثَاتِ مِنَ الْأُمُورِ)

۱۲۳۷- عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلَاثَةُ مَسَاكِينَ فَأَوْصَى بِثُلْثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا، قَالَ: يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِي مَسْكَنٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ قَالَ: أَخْبَرْتَنِي عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». {الحديث: ۴۴۶۸ = ۴۴۵۷ فم: بخاری. صلح: ۲۶۹۷. أبو داود. السنة: ۴۶۰۶}:

سه‌عدی کوری ئیبراهیم (ره‌حه‌متی خودای لی‌بن) فه‌رمووی: چووم بو‌لای قاسمی کوری موحه‌مه‌د، ئه‌م پرسپاره‌م لی‌ی کرد: پیاوی سئ خانووی هه‌بی، راسپیری که له‌پاش مه‌رگی خۆی، له‌هه‌ر خانوویه‌ک له‌و سئ خانووانه‌ سئ یه‌کیکی خیری، ئایا ئه‌مه

چۆنەو ئەم راسپېرىيە تەواوہ یانا؟ فەرمووی: ھەرسى سى ىەكەكە لەیەك خانوو یانا
 كۆدەكرىنەووە ئەو خانوو ھەمووی دەبى بەخىرو دوو خانوو ەكەى تر دەمىنەووە
 بو كەلەپوور بەرەكان، چونكە من لە عائىشەى پوورم بىست دەیفەرموو: پىغەمبەر
 (مروودی خودای لەسەر بى) دەفەرموى: (ھەركەسى شتىكى ناشايستە لەم ئايىنەى ئىمە زیاد بكا،
 كە پەيوەندى پىوہ نەبى، ئەو شتە قەبوول نىيەو دەدرىتە دواوہ). {تاج/۱، زنجیرە:
 ۹، ژمارە: ۶۳} گىرپانەوہى ئىرە ئاوايە: (ھەركەسى كارى بكا، كە فەرمان و رەزای
 ئىمەى لەسەر نەبى، ئەو كارە قەبوول نىيەو دەدرىتە دواوہ!).
روونكر دنەوہ:

- ۱- لەپەرپاوہ شەرەكانا، پوختەى ئەم پرسە ئەمەيە:
 (مەبەست ئەو دىە كە لایەنى لە لایەنانى خاوەن ماف، لەم جوۆرە پرسەدا
 زىانەومەند نەبى، دەنا لەم پرسىارەى بەردەستدا، ئەگەر سى خانوو ەكە لە باشى و
 خراپىدا جىاوازيان ھەبوو، ئەو دەبى ھەرسى خانوو ەكان سى يەكيان لى دەركرى،
 دەنا نا، تا كەلەپوور بەرەكان زىانيان لى نەكەوى).
- ۲- قاسمى كورى موخەممەدى كورى ئەبو بەكرى صەدىق برازای حەزەرەتى
 عائىشەيە، كە كەسناوى (كونيە)ى ئەبو ەبەدورەحمانە، گىرپانەوہى لەزۆر لە
 ھاوہلە مەزنەكانى پىغەمبەرەوہ ھەيە، وەك عائىشەو ەباديلە، قاسم راستال و
 بلىندو زاناو پىشەوا بوو، زۆر خاوەن وەرە بوو، فەرموودەى زۆرە، كە موخەممەدى
 باوكى كوژرا، ئەو كاتە قاسىم ھەتىو بوو، عائىشەى پوورى سەرپەرشتى ئەوى
 دەکرد، بوخارى دەفەرموى: قاسم باشتىنى سەردەمى خوۆى بوو، سوننەت زانىكى
 زۆر ناياب بوو، دەللىن لە تەمەنى حەفتا سالىدا، لە سەدو شەشى كۆچىدا مردووە.

۹۸۵) كەسى فەرمان بكا بەچاكەو خوۆى نەيكا

باب: في الذي يأمر بالمعروف ولا يفعله

۱۲۳۸- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قِيلَ لَهُ: أَلَا تَدْخُلُ عَلَى عُمَانَ
 فَتُكَلِّمُهُ؟ فَقَالَ: أَتُرُونَ أَنِّي لَا أَكَلِمُهُ إِلَّا أَسْمِعُكُمْ؟ وَاللَّهِ لَقَدْ كَلَّمْتُهُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ مَا

دُونَ أَنْ أَفْتَحَ أَمْرًا لَا أَحِبُّ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ فَتَحَهُ وَلَا أَقُولُ لِأَحَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ أَمِيرًا، إِنَّهُ خَيْرُ النَّاسِ، بَعْدَ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى، كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْتِهِ». {الحديث: ۷۴۰۸ = تجريد ۳/، لاپه‌ره: ۴۴۸، رقم: ۱۳۲۰ = ۳۲۶۷، ۷۰۹۸. تحفة الأشراف: ۹۱}:

به ئوسامهى كورى زهيدى كورى حاريشه (رمزى خودايان لى بى) يان گوت: ئه‌وه بۆ ناچيت بۆلاى عوسمان و قسه‌ى له‌گه‌لدا بكه‌يت، سابه‌لكوو خودا ئاوى بكا به‌م ناگره‌دا، فه‌رمووى: بۆچى له‌ئيوه‌ وايه‌ كه‌دمبى هه‌ر له‌به‌رچاوى ئيوه‌ ئه‌م باسه‌ى له‌گه‌لدا بكه‌م، به‌خودا له‌م باره‌يه‌وه‌ دوو به‌دوو گه‌لى قسه‌م له‌گه‌لدا كردوو، به‌لام خو‌م ناده‌م له‌و ئاقاره‌ كه‌من يه‌كه‌م كه‌س بىم ئالاى ناره‌زاىي هه‌لكه‌م و بىم به‌مايه‌ى ئازاوه‌ به‌رپاكردن!

له‌هه‌مان كاتدا من به‌هيچ فه‌رمانه‌وايه‌كى خو‌شم ناليم: كه‌ باشترين كه‌سه‌، له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمايشته‌دا كه‌ له‌ پي‌غه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) خو‌يم بيستوو، هه‌زمرت (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) ده‌يفه‌رموو: (له‌پو‌ژى دوا‌پو‌ژدا، بازى پياو دي‌نن و تو‌ورى ده‌دمنه‌ ناو ناگره‌وه‌، كابرا وه‌ك گيره‌ به‌ده‌ورى خو‌يدا ده‌خوليتيه‌وه‌و ريخو‌له‌كانى خو‌ى گيره‌ ده‌كا، دو‌زه‌خيه‌كان له‌ده‌مورى كو‌مه‌له‌ ده‌كه‌ن و پي‌ى ده‌لين: ئاى! فلا‌نه‌ كه‌س! ئه‌مه‌ خو‌تى؟! ئه‌وه‌ تو‌ بۆ؟! تو‌ چي‌يته‌؟ تو‌ چى ده‌كه‌ى لي‌ره‌؟ خو‌ تو‌ لاى خو‌ى ئامو‌ژگارى باشى ئي‌مه‌ت ده‌كرد! ئه‌مه‌ت له‌چى و ئه‌وه‌ت له‌چى؟ ئه‌ويش ده‌لى: به‌لى وابووم به‌لام داخه‌كه‌م بۆ خو‌م وانه‌بووم، به‌ پي‌چه‌وانه‌وه‌ به‌ ئيوه‌م ده‌گوت چا‌كه‌ بكه‌ن و خو‌م نه‌يم ده‌كرد، به‌ ئيوه‌م ده‌گوت خراپه‌ مه‌كه‌ن، كه‌چى بۆ خو‌م خراپه‌م ده‌كرد، ئه‌مه‌ى ده‌يبينن سزاي ئه‌و كه‌سانه‌يه‌، كه‌ ئه‌مه‌ ره‌فتارو كرداريان بووه‌!). {تاج: ۵، زنجيره‌: ۲۰، ژماره‌: ۵۲۳۱ + رياض ۱/، زنجيره‌: ۲۴، ژماره‌: ۱۹۸، لاپه‌ره‌: ۱۸۱}.

۳۵- نامه‌ی راوو شکارو سه‌براووه‌کان

کتاب الصيد والذبائح

{بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۱، لاپه‌ره: ۱۴۸، له‌ژماره: ۲۵۴۹ هه‌تا ژماره: ۲۶۳۵ = زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۱۶، چ/۴} + {فیقه‌ی ئاسان/۲، زنجیره: ۲۵۸ هه‌تا زنجیره: ۳۷۵}.

۹۸۶) راوکردن به‌تیرو که‌وان و ناوی خوا هی‌نان له‌کاتی تیگرتندا. (۴۹۴۹ - ۴۹۶۴)

باب: الصید بالسهم والتسمیة عند الرمی

۱۲۳۹- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا أُرْسِلْتَ كَلْبُكَ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَادْرَكْتَهُ حَيًّا فَادْبَحْهُ، وَإِنْ أَدْرَكْتَهُ قَدْ قُتِلَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ، فَكُلْهُ، وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ، وَقَدْ قُتِلَ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهُمَا قَتَلَهُ، وَإِنْ رَمَيْتَ سَهْمَكَ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ غَابَ عَنْكَ يَوْمًا فَلَمْ تَجِدْ فِيهِ إِلَّا أَثَرَ سَهْمِكَ، فَكُلْ إِنْ شِئْتَ، وَإِنْ وَجَدْتَهُ غَرِيقًا فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ».

{الحديث: ۴۹۵۸ = ۴۹۴۲ فم. تجرید/۵، لاپه‌ره: ۱۱۶، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۱۸۲۶ = ۵۴۷۵، ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷. فتح الباری}:

عه‌دی کو‌ری حاته‌م (ره‌زای خودای لی بئی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی)

فه‌رمووی پی‌م: (کاتی سه‌گی فی‌ره راوی خو‌ئت به‌ره‌لا کرده گیانی نه‌چیر ناوی خودا به‌یینه، جا نه‌گه‌ر نه‌چیره‌که‌ی گرت بو‌ت و به‌زیندوو‌یی پیا‌گه‌یشتی، نه‌وا سه‌ری بیره، نه‌گه‌ر فریاشی نه‌که‌وتی و به‌رله‌وه تو‌ گه‌یشتیته سه‌ری، نه‌و کوشتی، به‌لام لی‌ی نه‌خواردبوو، نه‌وا له‌م کاته‌یشدا نه‌و نه‌چیره کو‌ژراوه‌ه‌ل‌له‌و بیخو، به‌لام نه‌گه‌ر روانیت وا له‌گه‌ل سه‌گه‌که‌ی تو‌دا، سه‌گیکی تریش هه‌یه له‌سه‌ر نه‌چیره‌که، وه نه‌چیره‌که کو‌ژراوه، نه‌وا لی‌ی مه‌خو، چونکه تو‌ نازانی سه‌گه‌که‌ی تو

کوشتوویه‌تی که ناوی خودات لی هی‌ناوه، یا سه‌گه‌که‌ی تر کوشتوویه‌تی، که نازانی خاوه‌نه‌که‌ی له‌کاتی به‌ره‌لا کردنیدا بۆ گیانی نی‌چیره‌که، ناوی خودای هی‌ناوه یانا، کاتی‌کیش تیر ده‌گریته نه‌چیری، ناوی خودا به‌ینه و بی‌سمیلا بکه، نه‌گهر نه‌چیره زاماره‌که رۆژی نه‌دۆزرایه‌وه و به‌و زاماریه‌شه‌وه خۆی شارد‌وه و دوایی دۆزیته‌وه و روانیت به‌س شوینه‌واری تیره‌که‌ی تۆی واپیوه، نه‌وا نه‌گهر چه‌زده‌که‌یت چه‌لاله و بیخۆ، به‌لام نه‌گهر نه‌چیره پی‌کراوه‌که که دۆزیته‌وه له‌ئاوا خنکابوو، نه‌وا مه‌یخۆ، چونکه نازانی که تیره‌که‌ی تۆ کوشتوویه‌تی، یا ئاوه‌که خنکاندوویه‌تی). {تاج/۳، لاپه‌ره: ۱۶۷، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۵۸۹، ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۹۸۷) راوکردن به‌تیرو که‌وان و به‌سه‌گی فیره راوو سه‌گی تر. (۴۹۶۹ - ۴۹۶۴)

باب: فی الصید بالقوس والکلب المعلم وغير المعلم

۱۲۴۰- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا بَارِضٌ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ نَأْكُلُ فِي آيَتِهِمْ، وَأَرْضٌ صَيْدٌ أَصِيدُ بِقَوْسِي، وَأَصِيدُ بِكَلْبِي الْمُعْلَمِ أَوْ بِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعْلَمٍ، فَأَخْبَرَنِي مَا الَّذِي يَحِلُّ لَنَا مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: «أَمَّا مَا ذَكَرْتَ أَنَّكُمْ بَارِضٌ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ تَأْكُلُونَ فِي آيَتِهِمْ، فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَ آيَتِهِمْ فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا، وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاعْسِلُوهَا، ثُمَّ كُلُوا فِيهَا، وَأَمَّا مَا ذَكَرْتَ أَنَّكَ بَارِضٌ صَيْدٍ، فَمَا أَصَبْتَ بِقَوْسِكَ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ كُلْ، وَمَا أَصَبْتَ بِكَلْبِكَ الْمُعْلَمِ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ كُلْ، وَمَا أَصَبْتَ بِكَلْبِكَ الَّذِي لَيْسَ بِمُعْلَمٍ فَادْكُرْ ذَكَاتَهُ كُلَّ». {الحديث: ۴۹۶۰ = ۴۹۴۴ فم. تجريد/۵، لاپه‌ره: ۱۱۸، رقم: ۱۸۲۷ = ۵۴۷۸، ۵۴۷۸، ۵۴۹۶. أبو داود. صيد: ۲۸۵۵. ترمذی. السير: ۱۵۶۰ م. نسائی. صيد: ۴۲۷۷}:

ئه‌بو شه‌عه‌به‌ی ئهل خوشه‌نی (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: چووم بۆ خزمه‌تی خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) عه‌رزیم کرد: قوربان! ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئی‌مه له ولاتی شامین، دراوسی‌ی خاوه‌ن نامه‌کانین و له ولاتی ئه‌وانداین، واین له‌گه‌ل مه‌سیحی و جووله‌که‌دا، ئه‌مه له‌کاتی‌که‌دا که ئه‌وان له مه‌نجه‌له‌کانیاندا، گوشتی به‌راز

دهكولئين، له قاپو حاحه ته گانياندا، مه‌ی و باده و ناروق ده‌خونه‌وه، له‌م بارودوخه‌دا
 ئيمه چارمان چييه، ئايا له‌و حاحه ته يانا شت بخوين، ياشت بخوينه‌وه؟ وه هه‌روه‌ها
 ئيمه واین له‌ ولاتئ نه‌چيري زوره، هه‌م به‌تيرو كه‌وان راوده‌كه‌م، هه‌م به‌و سه‌گه‌م
 كه‌ مه‌شقي راوی كردوو، هه‌م به‌و سه‌گه‌م كه‌ مه‌شقي راوی نه‌كردوو (كه‌لبی
 موعه‌للهم: سه‌گی فيركراو: سه‌گی مه‌شق ديده) جا ئه‌ی پيغه‌مبه‌ري خودا! له‌م
 جوړه راوه كامه‌يان هه‌لآله بوم؟ فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ی كه‌ گوتت، ئيوه وان له‌ناو ولاتي
 خاوه‌ن نامه‌كاناو له‌ناو قاپو قاچاخي ئه‌وانا شت ده‌خون و شت ده‌خونه‌وه، ئه‌گه‌ر
 ده‌فري ترتان ده‌ست كه‌وت، له‌وه‌دا بخون و بخونه‌وه له‌ده‌فري ئه‌وانا، نه‌بخون و
 نه‌بخونه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر حاحه‌تي ترتان ده‌ست نه‌كه‌وت به‌ناو پاك بيان شوړن و
 ئيتر تياياندا بخون و بخونه‌وه، بو ئه‌وه‌يشي كه‌ گوتت واین له‌ولاتئ كه‌ نه‌چيري
 زوره، ئه‌وه‌ی كه‌ به‌تيرو كه‌وان راوی ده‌كه‌يت، وه‌ناوی خودای لي ده‌هيني له‌كاتي تير
 پيوه‌نانا، ئه‌وه بيخو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌يشي كه‌ به‌سه‌گی راوی خوټ راوی ده‌كه‌يت،
 ناوی خودای بالا ده‌ست و شكۆمه‌ندي لي به‌ينه و ئه‌وجا بيخو، هه‌روه‌ها، ئه‌وه‌يشي كه‌
 به‌سه‌گی خوټ راوی ده‌كه‌يت و سه‌گی مه‌شق ديده نييه، ئه‌گه‌ر فريای سه‌ربرپني
 كه‌وتيت ئه‌وا بيخو).

روونكر د نه‌وه:

ئه‌بو ته‌عله‌به‌ی خوشه‌نی، له‌ هاوه‌له پيشينه‌كاني پيغه‌مبه‌ره (دروودی خودای له‌سه‌ر بي)
 له‌ په‌يمانی (به‌يعه‌تي شه‌جه‌ره) دا، له‌خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ردا په‌يمانی وه‌رگرت.
 {بروانه: ژماره: ۱۲۱۲، ته‌جريد = ژماره: ۲۹۵۸ فه‌تحولباري. به‌رگی/ ۳، لاپه‌ره: ۳۳۵،
 چاپي يه‌كه‌م = لاپه‌ره: ۳۳۲، ج/ ۲}.

پيغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بي) ناردی بو‌ناو هوژه‌كه‌ی خو‌ی، له‌سه‌ر ده‌ستي ئه‌ودا
 هوژه‌كه‌ی قه‌بوولئ ئيسلاميان كرد، له‌جه‌نگي صه‌فيندا، له‌گه‌ل كه‌سيان نه‌بوو،
 به‌شداري ئه‌م جه‌نگه‌ی نه‌كرد، ده‌فه‌رموون: هه‌موو شه‌وي ده‌چوو ده‌ره‌وه،

ته ماشایه کی وردی ئاسمانی دهکرد، ئهوسا دهگه پرایه وهو سه جدیه کی ئایاتی دهبرد.
{بروانه: التاج الجامع للأصول/۱، ص ۳۱۲. السجدة لطلق الآیات بهرگی/۱، زنجیره: ۱۷۲،
ژماره: ۹۳۴ وهرگه پراوه کوردییه که}.

ئه بو شهعله به دهفه رموی: (له خودا دهخوایم که من له سه رهمه رگا، وهک ئیوه که
له کاتی گیانه لادا دهکه ونه لرخه لرخ، من ئاوا نه که ومه لرخه لرخ) ئه بو زاهیریه
دهفه رموی: (جا شهوی ئه بو سهعله به شهو نویژدهکا، له ناو جهرگه ی شهوا، له ناو
سه جدهدا فه رمانی هه ق به جی دههینئو دهمری، لهوکاته دا کچه که ی دعهوی،
له خه ویدا ده بینئ کهوا باوکی مردوو، کچه که له خه و راده چه ئی و هاوارد هکا: کوا
باوکه م؟ ده ئین: وا له نویژگا که ی خوی سه رگه رمی شهو نویژه، جالای خوییه وه بانگی
دهکا: بابه، بابه! وهلام نابئ، جا راده کا بو لای، دهروانئ به مردووی و له
کورپنووشدا، که رایده وه شینئ دهکه وی به لادا!

ئه بو سهعله به له بوخاریدا سی فه رمووده ی ههیه، ئه م فه رمووده یه ی ئیره
(متفق علیه)یه. کۆمه ئی له میژوو نووسانی هاوړپایانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
دهفه رموون: له سالی ههفتا و پینجی کۆچیدا له شام مردوو). مامۆستا حاجی مه لا
موحه ممه دی ره ئیس، که مامۆستای گه لاله ی لای ماوه ت بو، جه لته یه کی سه خت
لیی ده دا، له خه سته خانه دهیخا، سی کهس له کورپهکانی گپرایانه وه گو تیان:
(نه خۆشینه که ی زۆر گران بوو، به رده وام دوو عای دهکردو دهیفه رموو: خودایه! له م
سه ره مه رگه دا نویژم نه چی، کورپهکانی دهیانگوت هه زمان دهکرد: که نزایی تر بو
خوی، یا بو ئیمه بکا، به لام هه ر ئه وه نزا که ی بوو: (خودایه! نویژم نه چی!))
گو تیان: ئاخرجار ده ستنویژی عه صرمان بو گرتو له سه ر قه ره ویله که به ره و قبیله
رامان کیشا، نویژیکی جوانی ریکۆپیکی به دلی خوی کردو له پاش سلا ودانه وه،
هه ندی ویردو قورئانی له بهر خویندو بهر له بانگی شیوان، زۆر به ئاسانی وهک
خه وی ئی بکه وی گیانی دهرچوو!!

۹۸۸) راوکردن به تیره کۆله و نه قیزه و ناوی خودا هیتان له کاتی تیبهردانی

سه که که بۆکیانی نیچیره که. (۴۹۴۹ - ۴۹۶۴)

بابُ الصَّيْدِ بِالْمِعْرَاضِ وَالتَّسْمِيَةِ عِنْدَ الْإِسْأَلِ

۱۲۴۱- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمِعْرَاضِ؟ فَقَالَ: «إِذَا أَصَابَ بِحَدِّهِ، فَكُلْ، وَإِذَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَقَتَلْ فَإِنَّهُ وَقِيدٌ فَلَا تَأْكُلْ». وَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، عَنِ الْكَلْبِ؟ فَقَالَ: «إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَكُلْ، فَإِنْ أَكَلَ مِنْهُ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّهُ إِنَّمَا أُمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ». قُلْتُ: فَإِنْ وَجَدْتُ مَعَ كَلْبِي كَلْبًا آخَرَ، فَلَا أَدْرِي أَيُّهُمَا أَخَذَهُ؟ قَالَ: «فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا سَمَيْتَ عَلَى كَلْبِكَ، وَلَمْ تُسَمِّ عَلَى غَيْرِهِ». {الحديث: ۴۹۵۴ = ۴۹۳۸ فم. تجريد/ ۵، زنجيره: ۷۵، رقم: ۱۸۲۶ = ۵۴۷۵، ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۶، تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۳۰ = ۵۴۸۴، ۵۴۷۵ فتح الباری = رقم: ۱۸۲۶ تجريد، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷. ابن ماجه. صيد: ۴۲۱۴. تحفة الأشراف: ۹۸۶۰}:

عهدی کوری حاته م (رهزای خودای بی) فهرمووی: پرسیم له پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) نهی پیغه مبههری خودا! من راوده که م، جاری واههیه تیره کۆله، یا نه قیزه، که به عه ره بی پیی ده لین (میعراض) ده گرمه نه چیر و ده پییکم، نه م جوړه راوه ده لاله یانا؟ فهرمووی: (نه گهر تیره کۆله ت گرت نه چیر و به باری تیژییه کهیدا پیکای و تیی هه لچه قی و زاماری کرد، نه وه بیخو، چونکه ده لاله، ته نانه ت کاتی ده گه یته سهری مردبوو ههر ده لاله، به مهرجی نه گه نی بی، به لام نه گهر له سهەر باری پانی نه نگاوتی و کوشتی و فیریای سه ربرپینی نه که وتی و به وتیره مردار بوویه وه، نه وه مه یخو، چونکه نه وه به زه بر مرداره وه بووه و بهر نه و مه و قووزمیه ده که وئ که خودا له قورئاندا هه رامی کردووه، که ناسراوه به (موقوذه).

وه لیشم پرسی له باره ی نه چیری راوگراو به سه گی فی ره راو، عه رزیم کرد: نهی پیغه مبههری خودا! من سه گی فی ره راوم هه یه که ده یانکه مه نه چیر ده یگرن بو من، وه له کاتی به ره لاا کردنیاندا که ده یانکه مه نه چیره که ناوی خودا ده یینم، نهی نه مه چونه؟ فهرمووی: (کاتی سه گی فی ره راوی خو تت به ره لاا کرده گیانی نه چیر و

ناوی خودات لی هیئا، ئیتر له گوشتی نه چیره که بخۆ، به مه رجی سه گه که لیی نه خواردبی، دهنای لیی مه خۆ چونکه له کاتی وادا سه گه که راوی بو خۆی کردوو نه وهك بو تۆ).

عهرزیم کرد: قوربان! نه گهر وا ریکهوت، سه گئی تریش له گهل سه گه که ی مندا، له سه ر نیچیره که بوو، وه نه م ده زانی که کامیان گرتوو یه تی، نه ی نه وه چونه؟ فه رمووی: (لیی مه خۆ، چونکه تۆ ناوی خودات له سه گه که ی خۆت هیئاوه، وه ناوی خودات له سه گئی تر نه هیئاوه).

۹۸۹) نه گهر نیچیره که ی لی ون بوو، دوا یی دوزیه وه

باب: إِذَا غَابَ عَنْهُ الصَّيْدُ ثُمَّ وَجَدَهُ

۱۲۴۲- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فِي الَّذِي يُدْرِكُ صَيْدَهُ بَعْدَ ثَلَاثٍ: فَكُلْهُ مَا لَمْ يُنْتِنَ». {الحديث: ۴۹۶۳ = ۴۹۴۷ فم:}

نه بو سه عله به (رهزای خودای لی بئ) ده فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ده فه رمووی: (که سئ له پاش سئ شه و نه چیره که ی بدوزیته وه، بابیخوات، به مه رجی نه گه نیبی).

۹۹۰) دروسته سه گئی راوی و سه گئی نازهل و پاسی کشتوکال رابگری.

(۳۹۹۲ - ۴۰۱۳)

باب: إِبَاحَةُ اقْتِنَاءِ كَلْبِ الصَّيْدِ وَالْمَاشِيَةِ

۱۲۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةً نَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِرَاطَانٍ». {الحديث: ۴۰۰۰ = ۳۹۹۵ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۲۹ = ۵۴۸۰، ۵۴۸۱، ۵۴۸۲}:

ئیبنو عومه ر (رهزای خودایان لی بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ده فه رمووی: (که سئ سه گئی رابگری، که سه گئی راوو پاسی نازهل و پاسی زهوی و زارو مه زران به ی، هه موو روژی (هه تا نه و سه گه رابگری) دوو پارچه له پاداشی کرده و ی باشی که م

دهبیته وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۷۱، ژماره: ۱۹۱۸ + تاج/۳، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۵۸۷ ج/۴} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۰۶، ژماره: ۱۶۸۸/۱}.

۱۲۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ أَوْ صَيْدٍ أَوْ زَرْعٍ، انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ». قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَذَكَرَ لَابْنُ عُمَرَ قَوْلَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ صَاحِبَ زَرْعٍ. {الحديث: ۴۰۰۷ = ۴۰۰۲ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەر موئی: (ھەرکەسێ سەگێ رابگری، سەگی پاسی نازەڵ و سەگی راو و سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبی، ھەموو روژی ئەندازەیی لەپاداشی کردەوێ باشی کەم دەبیته وه). زوھری دەفەر موئی: کاتی ئەم فەرموودەییە ئەبو ھورەیرە باسکرا بو ئیبنو عومەر، کە ئەم رستەییە واتیا: (سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبی) فەرمووی: رەحمەتی خودا لە ئەبو ھورەیرە بی، خوێ خاوەنی مەزرا بوو، بۆیە وا گرنگی داوہ بەم رستە (سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبی).

روونکردنەوہ:

بابەتیکی بەسوودم لەبارە ی سوود وەرگرتن لەسەگ نووسیوہ، ئەگەر تەماشای بکری بئ سوود نابێ، وا لەبەرگی پینجی تەجریدی بوخاری، لەکوئای وەرگەرپاوی فەرموودە ی ژمارە: ۱۸۲۹ = ۵۴۸۰ فتح الباری).

(۹۹۱) باسی کوشتنی سەگ. (۳۹۹۲ - ۴۰۱۳)

باب: فِی قَتْلِ الْکَلَابِ

۱۲۴۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَتْلِ الْكِلَابِ، حَتَّى إِنْ الْمَرْأَةُ تَقْدُمُ مِنَ الْبَادِيَةِ بِكَلْبِهَا فَتَقْتُلْهُ، ثُمَّ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ قَتْلِهَا، وَقَالَ: «عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ الْبَهِيمِ ذِي النُّقْطَتَيْنِ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ». {الحديث: ۳۹۹۶ = ۳۹۹۲ فم}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لى بن) دهفه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) فه رمانی پیمان کرد، که سهگ بکوژین، ته نانهت وای لى هاتبوو، ژن له لادیوه سهگی خوئ دههینا بو مان دهمان کوشت، له پاشا جله وگیری کرد له کوشتنی سهگ، وه فه رمووی: (سهگی رهشی سادهی چوارچاو قوتار مه کهن، که دوو نیتکهی سپی وا به ژوور چاویانه وه، چونکه ئه م جوړه سهگه شهیتانن). {تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۵۷۹}.

۹۹۲ ریکری له په له پیتکه ته قانندن. (۵۰۲۳ - ۵۰۲۷)

باب: النهی عن الحذف

۱۲۴۶ - عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ قَرِيبًا لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَذَفَ قَالَ: فَتَهَا، وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْحَذْفِ، وَقَالَ: «إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَيْدًا، وَلَا تَنْكُأُ عَدُوًّا، وَلَكِنَّهَا تَكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ». قَالَ: فَعَادَ، فَقَالَ: أَحَدْتُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهُ ثُمَّ تَحَذَفُ لَا أَكَلْمَكَ أَبَدًا. {الحديث: ۵۰۲۶ = ۵۰۱۴ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۸۲۸ = ۵۴۷۹، ۶۲۲۰}:

سه عیدی کوری جوبهیر (رهجمتی خودای لى بن) فه رمووی: پیاویکی خزمی عهبدوللا کوری موغه ففهل، په له پیتکهی دته قان، عهبدوللا پیى فه رموو: په له پیتکه مه هاویرزه، چونکه پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) ریگهی ئه وهی نه داوه، وه دهیفه رموو: (ئه وه نه نیچیری پی راو ده کری و نه دوشمنی پی کو له وار ده کری، به لام به پیچه وانوه دوور نییه که ددانی که سی بشکینی، یا چاوی دؤستی کویریکا). فه رمووی: جا ماوه یی له وه دوا دیسان عهبدوللا پیاوه کهی دییه وه په له پیتکهی ده هاویشته وه، جا عهبدوللا به کابرای فه رموو: من فه رمووده ی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) بو تو ده گیرمه وه، که پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) ریگه به په له پیتکه هاویشن نادات، که چی تو هه رواز ناهینی، جا که وای لى هات هه رگیزاو هه رگیز قسه ت له گه لدا ناکه م!). {تاج/۳، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۵۹۵ چ/۴}.

۹۹۲) راوی نازہل و گیانداری مالی نادروستہ. (۵۰۳۰ - ۵۰۳۶)

باب: النہی عن صید البہائم

۱۲۴۷- عَنْ هِشَامَ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ جَدِّي أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَارَ الْحَكَمِ بْنِ أَيُّوبَ، فَإِذَا قَوْمٌ قَدْ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا، قَالَ: فَقَالَ أَنَسٌ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُصَبَّرَ الْبَهَائِمُ. {الحديث: ۵۰۳۰ = ۵۰۱۸ فم. بخاری. ذبائح: ۵۵۱۳. تجرید: ۵/، رقم: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فتح الباری} :

هیشامی کوری زهیدی کوری ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودایان ئی بێ) فهرمووی: له خزمەتی ئەنەسی کوری مالیکی باپیرەما چووم بۆ مالی حەکەمی کوری ئەییوب، روانیمان وا کۆمەلێ مریشکیکیان ناوەتەووە بە نیشانە و تیریان تێدەگرت، ئەو تیرانە کە لێی ئەتەدا دەیاندا بەخاوەنی مریشکەکە، فهرمووی: جا باپیرەم ئەنەس فهرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ریگە نەدەدا کە نازەل و گیانلەبەر بنریتەووە بەنیشانە و لەسەر ئەو شیوەیە بکوژریت!). {ریاض: ۴/، زنجیرە: ۲۸۲، ژمارە: ۱۶۰۱، لاپەرە: ۵۴، چاپی: دووهم + ۱۶۰۲/۱۳ - ۶۷} .

۱۲۴۸- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: مَرَّ ابْنُ عُمَرَ بِفَتْيَانٍ مِنْ قُرَيْشٍ قَدْ نَصَبُوا طَيْرًا، وَهُمْ يَرْمُونَهُ، وَقَدْ جَعَلُوا لِصَاحِبِ الطَّيْرِ كُلِّ خَاطِئَةٍ مِنْ نَبْلِهِمْ، فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَعَنَ مَنْ اتَّخَذَ شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا. {الحديث: ۵۰۳۵ = ۵۰۲۳ فم. تجرید: ۵/۱۳۵، رقم: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فتح الباری} :

سەعیدی کوری جوبەیر (رهحمەتی خودای ئی بێ) فهرمووی: له خزمەتی عەبدوللای کوری عومەردا بووم، لەلای تاقمێ لاوی قورەیشەووە رەت بووین، بەلندەیهکیان نابۆوە بەنیشانە و تیریان تێدەگرت، ئەو تیرانە کە لێی ئەتەدا دەیاندا بەخاوەن مریشکەکە، کە چاویان کەوت بە ئیبنو عومەر، لەشەرمانا هەلھاتن و بلاودیان لیکرد، ئیبنو عومەر فهرمووی: کێ ئەمە کێ کردووە؟ ئەمە ئیشی چی بێ وێژدانیکە، دەک نەفرینی خودای ئی بێ، چونکە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەفرەت و لەعنەتی کردووە لەو کەسە کە گیانلەبەر، هەر گیانلەبەری بێ،

دهنیته وه به نیشانه. {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۲۶۰۲ ج/۴ + ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۱ چاپی دووهم}.

۹۹۴) فهرمانگردن به سه ربړینی گیانله به ږی جه لال له سه ر شیوه یه کی په سه ندو

تیزکردنی چه قوؤ نامیری سه ربړین. (۵۰۲۸ - ۵۰۲۹)

باب: الأمر بإحسان الذبج وحد الشفرة

۱۲۴۹- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ثِنْتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ». {الحديث: ۵۰۲۸ = ۵۰۱۶ فم. أبو داود. أضاحی: ۲۸۱۵. ترمذی. دیات: ۱۴۰۹. نسائی. ضحایا: ۴۴۱۷. ریاض الصالحین/۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۶۴۰/۹}:

شهددادی کورې نهوس (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: دوو شتم له پیغه مبه ر خوږیه وه (دروودی خودای له سه ر بی) (خودا چاکه ی له سه ر هه موو شتی نووسیوه. وه فهرمانی کردووه که هه موو شتی به ریک وپیکی و له سه ر شیوه یه کی جوانو رهوا بکری، جا که واپوو، نه گهر که سیکتان له توله ی که سیکی کوژراودا کوشته وه، یا به هددی شهرعی کوشتان، نه وه له سه ر شیوه یه کی باش بیکورنه وه و له وکاته دا به نه زاکه ت بن له گه لیاو، نه گهر داوای ناوو شتیکی کرد له پیش کوشتنیدا بیده نی و شایه تمنای پی بهینن، تا له سه ر نیسلامه تی بمری، وه هه روه ها نه گهر شتیکتان سه ربړی، له سه ر شیوه یه کی باش سه ری بېرن، وه تیغه که تان تیزبکه ن و پشوی سه ربړاوه که تان بدن و زیاده نازاری مه دهن!). {تاج/۳، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۲۳۰۵، ج/۴ = چاپی چواره م}.

روونکردنه وه:

أ/ نه م شتانه له کاتی جی به جی گردنی هددی کوشتنه وه و له سیداره داندا، به کورتی سوننه تن:

۱- ئاۋو ناندان بەكەسى كۆزراۋ، شايەتمان ھېنان پىي، تەۋبەكردن، ۋەسىت كىردن، ۋەك ئەۋە چى خىرىكى بۇ بىكەن ۋە قەرزى كىيى لەسەرەۋ قەرزى لەسەر كىيەۋ داۋاى گەردن ئازادى لە خەلئەۋ فەيسارە كەس نوپۇزى لەسەر بىكاۋ فەيسارە كەس بېشۇرۇۋ ھەجى بۇ بىكەن ۋە نوپۇزەكانى بۇ بىگىرپنەۋەۋ ھەروا رۇۋو، ئەگەر نوپۇز، يا ھەج، يا رۇۋو قەرزىر بوو، يا ھەر ۋەسىتەكى تر كە رەۋاۋ شەرىى بى.

۲- سۈننەتە كە بەپىي بۋارى گۈنجاۋ، رىگەي پى بدىر كە كەسۈكارى خۇي بىيىۋ لەگەلئان دابنىش لەپىش كۈشتەۋەدا.

۳- ئەگەر سىپاردەيى، نامەيەكى ھەبوو، بدىر بە خاۋەنى ۋە بدىر بەكەسى پەيۋەندىدار.

۴- بەپىي رۇۋو شوين ھەۋل بدىر كۈشتەۋەكەي بەپىي شەرىى بى ۋە ئازارى كەم بى ۋە جەستەي نەشىۋىنرۇۋ تەرمەكەي بدىرپتەۋە بەخاۋەنى، يا بەكەسۈكارى ۋە بىشۇرۇۋ كفن بىرۇۋ نوپۇزى مردوۋى لەسەر بىرۇۋ لە گۈرستانى موسۇلمانان بىنپۇزى، ئەگەر خۇي موسۇلمان بوو، ۋە پىرسەي سى رۇۋ بۇ دابنىر ۋەسى رۇۋ پىرسەۋ سەرەخۇشى لەكەسۈكارى بىرۇۋ دىنى ۋە سەردانى گۈرۋى بىرۇۋ لەلەيەنى كەسۈكارىيەۋە، ۋە ئەگەر ژنى ھەبوو، ژنەكەي چۋار مانگو دەشەۋ رەشپۇشى بۇ بىرۇۋ تازى نەشكىنى ۋە نابى لەۋ ماۋەيەدا شوۋىكەتەۋە، ياخۇي بىرازىنپتەۋە، ئەگەر سى ھەبوو ھەتا سىكەكەي دادەنى تازى نەشكىنى ۋە شوۋەكەتەۋە.

كۈرت ۋە پۈخت: (ئەۋەي كەبۇ مردوۋى ئاسايى، پىۋىستە بىرۇ، يا سۈننەتە بىرۇ، بۇ كۆزراۋى بەدارى ھەددىش، پىۋىستە بىرۇ، يا سۈننەتە بىرۇ!).

۵- لەپىش جىبەجى كۈردنى كۈشتىنى يا لەسپدارەدانى، رىگەي پى بدىر، كە دوو رىكات نوپۇزى سۈننەتى سەرە مەرگ بىكا، بۇ ئەم نوپۇزە بىروانە: {تاج/۴، زىجىرە: ۱۰۱، ژمارە: ۴۶۴}.

۶- ھەمۋو كەسى كە دەمرى، يا دەكۈزى، لەبەر ھەر ھۇيەك بى، ياخۇي دەكۈزى، ئەمانەي سەرەۋەي بۇ دەكرى، منال بى، گەۋرەبى، ژن بى يا پىياۋ، نىرىبى،

یامی، یا نیرومی بئ، بهمه رجی موسولمان بئ، شههیدی مه عره که نه بی، واباشه به جله گانی خویه وه بنیژری، به لام موسولمانی به حه ددی هه لگه پانه وه له ئیسلام بکوژری، نه ده شورری، نه کفن ده کری، نه پرسه ی بؤ داده نری، نه له گوڤرستانی موسولمانان ده نیژری، نه خیری بؤ ده کری، به لام ده کری به ژیر خۆله وه له جیگه یه کی شیاودا.

ب/ ئازه لی، یا گیاندارئ که سه رده بری، دیسان سوننه ته که ئاو بدری، برسی نه کری، ئازاری زیاد نه دری، چه قۆکه تیژ بکری.

ج/ شه ددای کوری ئهوسی کوری تابیتی ئه لخره جی، برازی حه سسانی کوری ثابیته، خۆی و ئهوسی باوکی موسولمان بوون (رهزای خودایان ئی بئ) باوکی ئاماده ی به در بوو، له ئو حوددا شه هید بوو، پیاویکی زاناو دانا بوو، له شام نیشته جی بوو، تابلیی قسه زان و رهوانبیژ بوو، له کاتی تووره بوونا، رقی خۆی قووت ئه دایه وه، شه دداد له زانایانی هاوه لانی پیغه مبه ر بوو، شامیه کان فه رمووده گانی ئه و ده گیر نه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) موژده ی پیده دا: (که خۆی و مناله گانی ده بن به پیشه وایانی خه لکی شام). له سه رده می موعاوییه دا له ته مه نی حه قتاو پینج سالیدا، له فه له ستین ده مرئ، له سالی په نجاو هه شتی کۆچیدا، له به یتوله قدیس نیژراوه.

۹۹۵) سه ربیرین به هه ر شتی فیچه به خوین بکا، ددان و نینۆکی لی ده رجی.

(۵۰۶۹ - ۵۰۶۵)

بَابُ الذَّبْحِ بِمَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَالنَّهْيُ عَنِ السِّنِّ وَالظَّفَرِ

۱۲۵۰- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَأَقْرُو الْعَدُوَّ غَدًا، وَلَيْسَتْ مَعَنَا مَدَى؟ قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَعْجَلُ أَوْ أَرْنَى، مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلْ لَيْسَ السِّنُّ وَالظُّفْرُ، وَسَأُحَدِّثُكَ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمَدَى الْحَبَشَةِ». قَالَ وَأَصَبْنَا نَهْبَ إِبِلٍ وَغَنَمٍ فَنَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَهْمٍ فَحَبَسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ لِهَذِهِ الْإِبِلِ أَوْبِدَ كَأَوْبِدِ الْوَحْشِ، فَإِذَا غَلَبَكُمُ مِنْهَا شَيْءٌ فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا». {الحديث: ۵۰۶۵ = ۵۰۵۳ فم. تجرید ۱۶۸/۳، ژماره:

۱۰۷۷ = ۲۵۰۷، ۳۰۷۵، ۵۴۹۴، ۵۵۰۲، ۶۰۵۵، ۵۵۰۹، ۵۵۴۳، ۵۵۴۴، ترمذی.
 احکام: ۱۴۹۲. نسائی. صید: ۴۳۰۸، ۴۴۲۲، ۴۴۲۳.:

رافعی کوری خەدیج (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: گوتم: ئەهی پیڤەمبەری خودا!
 ئیمە سبەینێ دەگەین بەدوژمن، وەچەقۆیشمان پێ نییە، ئایا بەلەتە قامیش و
 بەچەقۆی بەردین و شتی وای تر ئاژاڵ سەربەرپین؟ فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ):
 (گورجیە) یا فەرمووی: (دەستوبردی لیکە، تا لەژێر دەستتا مردار نەبیتەو، ئیتر
 بەهەرچی سەری دەبێ باشە، بەمەرچی فیچقە بەخوین بکا و لەکاتی سەربەرپندا
 خوینەکە پەلەمیزکە ببەستی، وەناوی خودای لی بێ، وە بەمەرچی ئەو شتە
 ددان و نینۆک نەبێ، ئەووە لیی بخۆن، پیشت بلیم کە لەبەرچی دروست نییە شت
 بەددان و بە نینۆک سەربەرپ، چونکە ددان ئیسکە و ئیسکیش کۆلە و تیژنییە و
 بەزۆری مرداری دەکاتەو، نینۆکیش چەقۆی حەبەشییەکانە، فەرمووی: جا تالانی
 وشترو رانمان هیئا، وشتی لە تالانییەکە تەرا بوو، پیاوی تیریکی پێوہ ناو، گلی
 دایەو، وە بەو تیرە وشتەرکە مرد، پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی:
 (هەندێ وشتەر هەن سل و سرکن، وەک جانەوہری کیوی سرك و تۆر وان، جا ئەگەر
 شتی وا روویداو چارتان نەدەکرد، وەک ئەمە ئاوی لی بکەن). {تاج/۲، زنجیرە: ۷،
 ژمارە: ۲۵۹۶}.

۳۶- نامه‌ی قوربانی

کتاب الأضاحی

{بروانه: فیکهی ناسان/۲، زنجیره: ۳۶۷ هه‌تا زنجیره: ۳۷۵ له لاپه‌ره: ۹۹۱ وه هه‌تا لاپه‌ره: ۱۰۱۳ + ته‌جریدی بوخاری/۵، لاپه‌ره: ۱۳۵ + تاج الأصول. به‌رگی سییه‌م، لاپه‌ره: ۱۸۰، زنجیره: ۱۲ هه‌تا زنجیره: ۱۵، له ژماره: ۲۶۱۵ وه هه‌تا ژماره: ۲۶۳۵، چ/۴} + {ته‌جرید/۵، لاپه‌ره: ۱۰۰ هه‌تا لاپه‌ره: ۱۱۲}.

۹۹۶) کاتی ده‌ی یه‌که می مانگی قوربان ده‌ستی پیکرد، باش نییه بو‌که‌سی که ده‌یه‌وی قوربانی بکا، له مووی خو‌ی بگری. یا نینۆکی خو‌ی بکا. (۵۰۸۹ - ۵۰۹۵)
باب: إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضْحِيَ فَلَا يَمْسُ مِنْ شَعْرِهِ وَأُظْفَارِهِ
 ۱۲۵۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ كَانَ لَهُ ذَبْحٌ يَذْبَحُهُ فَإِذَا أَهْلٌ هَلَالٌ ذِي الْحِجَّةِ فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا مِنْ أُظْفَارِهِ شَيْئًا حَتَّى يُضْحِيَ». {الحديث: ۵۰۹۳ = ۵۰۸۲ م}:

ئوممو سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی و ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوسه‌ره پاکیزه‌کانی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (که‌سی ده‌یه‌وی قوربانی بکا، که مانگی نو‌ی قوربان هه‌له‌ات، ئیتر با نه‌موو له‌خو‌ی بکاته‌وه‌و نه ناخونی خو‌ی بکا، تا قوربانیه‌که‌ی ده‌کات). {تاج/۳، زنجیره: ۱۵، ژماره: ۲۶۲۳، چ/۴}.

۹۹۷) کاتی دیاریکراو بو‌سه‌رپرینی قوربانی. (۵۰۳۷ - ۵۰۵۴)

باب: الْوَقْتُ الَّذِي يَذْبَحُ فِيهِ الْأَضْحِيَّةُ

۱۲۵۲- عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سَفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: شَهِدْتُ الْأَضْحَى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَعُدْ أَنْ صَلَّى وَفَرَعَ مِنْ صَلَاتِهِ سَلَّمَ، فَإِذَا هُوَ يَرَى لَحْمَ أَضْحَى قَدْ ذُبِحَتْ قَبْلَ أَنْ يَفْرُعَ مِنْ صَلَاتِهِ، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ ذَبْحٌ أَضْحِيَّتُهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ،

أَوْ نُصَلِّيَ، فَلْيَدْبَحْ مَكَانَهَا أُخْرَى، وَمَنْ كَانَ لَمْ يَدْبَحْ فَلْيَدْبَحْ بِاسْمِ اللَّهِ. {الحديث: ۵۰۳۷ = ۵۰۲۵ ف.م. بخاری. عیدین: ۹۸۵، ۵۵۰۰، ۵۵۶۲، ۶۶۷۴، ۷۴۰۰. نسائی. ضحایا: ۴۳۸۰. ابن ماجه. أضاحی: ۳۱۵۲. تحفة الأشراف: ۳۲۵۱}:

جوندوبی کوری سوفیان (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: روژی جهژنی قوربان، له خرمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بن) نامادهی نویژی جهژنی قوربان بووم، ههر که له نویژی جهژن بوویه وه، یه کسهر به بی دواکه وتن سلاوی دایه وه، که چی چاوی به گوشتی قوربانی که وت، که بهرله وه پیغه مبههر (دروودی خودای لهسر بن) له بهر نویژی نویژی جهژن ببیته وه سهر برابوون، فهرمووی: (ههر که سی قوربانی سهر بری، پیش نه وه که نویژی جهژنی کرد بی، با له جیگه ی نه وه نازهلئ تر سهر بری) یا فهرمووی: (بهرله وه که نیمه نویژی جهژنمان نه نجام دبی، با له باتی نه وه قوربانییه کی تربکا، به لام نه وهی که ههتا دوا تهواو بوونی نویژی جهژن سهری نه بریوه، باناوی خودای لی ببی و سهری بری!).

روونکردنه وه:

له مهزه بهی ولاتی کورده واری خو مانا، که مهزه بهی نیمامی شافعییه (رهزاو رحمهتی خودای لی بن) کاتی قوربانی دهست پیده کا، له پاش خو رکه وتنو تیپه ربوونی نه وه ندنه که بهشی کردنی نویژی جهژن و دوو وتار بکا، وه ههتا روژی چوارده می جهژنی قوربان، کاته که ی به روژو به شهو بهرده وامه ههتا بانگی شیوانی شهوی چواردهی مانگ، نیتر نویژی جهژن کرابی، یا نه کرابی، شاربی یا گوند جیاوازی نییه.

۹۹۸) که سی له پیش کردنی نویژی جهژندا قوربانی سهر بری. بری قوربانی ناکهوی. (۵۰۳۷ - ۵۰۵۴)

باب: مَنْ ذَبَحَ الضَّحِيَّةَ قَبْلَ الصَّلَاةِ لَمْ تُجْزِهِ

۱۲۵۳- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبْدَأُ بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعُ فَنَنْحَرُ، فَمَنْ فَعَلَ

ذَلِكَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا، وَمَنْ ذَبَحَ فَإِنَّمَا هُوَ لَحْمٌ قَدَّمَهُ لِأَهْلِهِ، لَيْسَ مِنَ النَّسْكِ فِي شَيْءٍ»، وَكَانَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَّارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَدْ ذَبَحَ فَقَالَ: عِنْدِي جَذَعَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُسِنَّةٍ، فَقَالَ: «اذْبَحْهَا وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ». {الحديث: ۵۰۶۶ = ۵۰۳۴ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۵۰۰ = ۹۵۱، ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰، ۵۵۶۳، ۶۶۷۳. أبو داود. أضحى: ۲۸۰۰. ترمذی. أضحى: ۱۵۰۸. نسائی. عیدین: ۱۵۶۲ + تجريد/ ۱/ ۴۷۷، ذمارة: ۵۰۰/ ۹۵۱}:

بهرائی کوری عازیب (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: پیئہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (لہم روژہمانا، کہ یہکہم روژی جہژنی قوربانہ، یہکہم شت لہریو و رہسمی جہژن کہ دہستی پیئدہکہین ئہوہیہ کہ نویژی جہژن دہکہین، ئینجا دہگہرپیئہوہو قوربانی سہردہبرین، جا ئہوہی کہئاوا بکا ئہوہ یاساو سونہتی ئیمہی پیکاوہ، بہلام ئہوہی لہپیش نویژدا قوربانی سہربریئ ئہوہ دانانری بہ قوربانی و فری بہسہر قوربانییہوہ نییہ، بہلکوو ئہوہ گوشتہو کردوویہتی بو کہسوکاری خوئی).

ئہبو بوردہی کوری نییاز (رمزای خودای لی بن) قوربانییہکہی خوئی لہپیش نویژدا، سہربریوو، عہرزی حہزرتی کرد: گیسکیکم ہہیہ لہ جتیری باشترہ نایا دہبی کہ بیکہم بہقوربانی؟ فہرمووی: (سہری برہو بیکہ بہ قوربانی، بہلام لہپاش تو گیسک بو کہسی تر دروست نییہ کہبیکا بہ قوربانی). {تاج/ ۳، زنجیرہ: ۱۳، ژمارہ: ۲۶۲۱}.

۹۹۹) نازہل لہچی تہمہنیکا دہست دہدا بو قوربانی. (۵۰۵۵ - ۵۰۵۹)

باب: مَا يَجُوزُ مِنَ الْأَضَاحِ مِنَ السَّنِ

۱۲۵۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَذْبَحُوا إِلَّا مُسِنَّةً، إِلَّا أَنْ يَعْسُرَ عَلَيْكُمْ فَتَذْبَحُوا جَذَعَةً مِنَ الضَّأْنِ». {الحديث ۵۰۵۵ = ۵۰۴۳ فم. أبوداود. أضحى: ۳۷۹۷. نسائی. ضحایا: ۴۳۹۰}.

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لی بی) **فهرمووی: چه زرهت** (دروودی خودای لهسهر بی)
فهرمووی: (ناژهلئ سهره بکهن به قوربانی، بهلام نهگهر دهستان نهدهرپویش،
 کاوړو گیسکیش بکهن بهقوربانی!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۶۲۶}.

روونکردنهوه:

بهپی مه زهه بی نیمامی شافیعی (ردحمتهی خودای لی بی) **جهزهعه لهبزنا ئهوهیه که**
 سائیکی تهواو کردبی و پی نابیته دوو سال، گیسک بهم واتایه، لهلای شافیعییهکان،
 بهکوی دهنگ، دهست نادات بو قوربانی، جهزهعه لهمهرا، ئهوهیه که یهک سالی
 تهواو کردبی و پی نابیته سالی دووم، کاوړ بهم واتایه، لهلای شافیعییهکان دهست
 ددهات بو قوربانی بهکوی دهنگ.

بهلام له فهرموودهیهکا ههیه: که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ریگهی به
 عوقبهی کوری عامیرداوه، که گیسک (عهتوود = جهزهعه) بکا بهقوربانی بو خوی.
 {تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۶۲۵ چ/۴ - ش/د/ت/ن}.

جا لهو بیرو باوهره دام بو نه دارا، دروسته گیسک بکا بهقوربانی، بهمهرجی
 سائیکی تهواوکردبی. له فتهحولولهیمدا، له خهطیبی شهربینیهوه راگوپز دهکا:
 (جهزهعه له بزنا و لهمهردا ئهوهی که سائیکی تهواوکردبی و پی نابیته دوو سال،
 وه نهگهر لهپیش ئهوهیشدا که سال تهواو بکا بی به جهزهعه، واته: ددانی بکهوی،
 دهست ددها بو قوربانی). {بروانه: فهرموودهی دواوه ژماره: ۱۲۵۵}.

(۱۰۰۰) **کردنی گیسک به قوربانی.** (۵۰۵۹ - ۵۰۵۵)

باب: الضحیة بالجذع

۱۲۵۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِينَا ضَحَايَا، فَأَصَابَنِي جَذَعٌ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ أَصَابَنِي جَذَعٌ، فَقَالَ: «ضَحٌّ
 بِهِ». {الحديث: ۵۰۵۸ = ۵۰۴۶ فم. تجرید/۳، زنجیره: ۴۵، رقم: ۱۰۱۲ = ۲۳۰۰، ۲۵۰۰،
 ۵۵۴۷، ۵۵۵۵. ترمذی. أضاحی: ۱۵۰۰ م. نسائی. ضحایا: ۴۳۹۲. تحفة الأشراف: ۹۹۱۰}:

عوقبهی کوری عامیر (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) برکه یی رانی پیما، که دابهشی بکه م بهسهر هاورپکانمدا بو قوربانی، گیسکی مایه وه بو خوم، عهرزی پیغهمبه رم کرد: قوربان! نهی پیغهمبه ری خودا! گیسکی بهرمن که وتوو، فهرمووی: (بیکه به قوربانی بو خوتا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۶۲۵}.

۱۰۰۱) کردنی دووبه رانی تهوی شاخدار به قوربانی سوننه ته. وه ههروه ها سوننه ته به دهستی خوئی قوربانی سه ربیری. وه ناوی خودا بهیئی و نه لاهو نه کبه ر بکا. (۵۰۶۰ - ۵۰۶۴)

باب: استحباب الضحیة بکشین املحین اقرنین. والذبح بالید، والتسمیة والتکبیر ۱۲۵۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ، أَقْرَنَيْنِ، قَالَ: وَرَأَيْتُهُ يَذْبَحُهُمَا بِيَدِهِ، قَالَ: وَرَأَيْتُهُ وَاضِعًا قَدَمَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا، قَالَ: وَسَمَّى وَكَبَّرَ. {الحديث: ۵۰۶۱ = ۵۰۴۹ فم. بخاری. أضحى: ۵۵۵۸. نسائی. ضحایا: ۴۴۲۷. ابن ماجه. أضحى: ۳۱۲۰. تحفة الأشراف: ۱۲۵۰} :

نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: روژی جهزنی قوربان، پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) دووبه رانی تهوی شاخدار کرد به قوربانی، به دهستی خوئی سه ری برین، فهرمووی: وه ناوی خودای هیئاو نه لاهو نه کبه ری کردو فهرمووی: (بسم الله والله أكبر) ودقاجی دانا لهسهر لاملیان، وه لهسهر لای چه پ پالی خستن و به دهستی چه پی سه ری گرتن و به دهستی راستی چه قوکه ی گرت. نه نجا سه ری برین). {تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۶۲۳ ج/۴}.

۱۰۰۲) پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) قوربانی دهکا بو خوئی و بو که سوکاره که ی و بو که لی نیسلامی خوئی. (۵۰۶۰ - ۵۰۶۴)

باب: ذبح النبی (صلی الله علیه وسلم) الضحیة عنه وعن آله وأمته

۱۲۵۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَمَرَ بِكَبْشٍ أَقْرَنٍ، يَطَأُ فِي سَوَادٍ، وَيَبْرُكُ فِي سَوَادٍ، وَيَنْظُرُ فِي سَوَادٍ، فَأَتَى بِهِ لِيُضَحِّيَ بِهِ، فَقَالَ

لَهَا: «يَا عَائِشَةُ هَلُمِّي الْمُدِيَّةَ»، ثُمَّ قَالَ: «اشْحَذِيهَا بِحَجَرٍ»، فَفَعَلَتْ، ثُمَّ أَخَذَهَا، وَأَخَذَ الْكَبْشَ فَأَضْجَعَهُ، ثُمَّ دَبَحَهُ، ثُمَّ قَالَ: «بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمِنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ»، ثُمَّ ضَحَّى بِهِ. {الحديث: ۵۰۶۴ = ۵۰۵۲ فم}:

عائیشه (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) فه رمانی کرد بهرانیکی شاختاریان بو هینا، که بیکا به قوربانی، ههرچوار پهلی و دهموچاو و ژیر سکی بهرانه که بو رهلووکیکی رهشباو بوو، فه رموی: نهی عائیشه! کیرده که بهینه به ههسانی، به بهردی تیژی که، منیش فه رمانه که یم به جی هینا و وامکرد، نینجا کیرده که هی هه لگرتو بهرانه که ی پال خستو سهری بری و له کاتی سهر برینه که یدا فه رموی: {بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ}: به ناوی خودا، نهی خودایه! نهی پهروهر دگرم! نهی قوربانییه قه بوول بفه رموو له موحه ممه دو له خانه واده ی موحه ممه دو له گه لی موحه ممه د، ئیتر لهسهر نهی شیوهیه بهرانه که ی کرد به قوربانی).

روونکردنه وه:

۱- نهی فه رموو دهیه به لگه یه لهسهر نه وه، که موسولمان له پاش نه وه که کاریکی خیر نه انجام دهدا، وهک نه وه قوربانییه ک دهکا، یا خه تمه یه کی قورئان دهکا، موسولمانی تریش له پاداشه که یدا هاوبهش بکا. ته ماشای فه تحولولهمم بفه رموو.

۲- نه وه وی (رهحمتهی خودای لی بن) دهفه رموی: له پیشا لهسهر لای چه پ پالی بخا، نه گهر بز و مهرو شتی تری وابوو، سهری ناژه له که به دهستی چه پی بگری، وه قاچ دابنی لهسهر لاملی، له کاتی دهستکردن به سه ربرین ناوی خودا بهینی و باش وایه بلی: {بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ} و به جوانی سهری بری به چه قویه کی تیژ. {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۲۶۱۶}.

۱۰۰۳) له پاش تیپه ربوونی سی رۆژ به سه ر قوربانیدا، با قوربانیکه ر لیی نه خوات.
(۵۰۷۰ - ۵۰۸۷)

باب: التَّهْنِیُّ عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْأَضَاحِ بَعْدَ ثَلَاثِ

۱۲۵۸- عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ: أَنَّهُ شَهِدَ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: فَصَلَّى لَنَا قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ نَهَاكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا لُحُومَ نُسُكِكُمْ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ فَلَا تَأْكُلُوا. {الحديث: ۵۰۷۱ = ۵۰۵۹ فم. تجرید ۱۲۵/۵، ژماره: ۱۸۳۸ = ۵۵۶۹ فتح الباری}:

ئەبو عوبەید، مەولای ئیبنو ئەزھەر (رەحمەتی خودای ئی) فەرمووی: لە خزمەت عومەری کۆری خەطابا (رەزای خودای ئی) ئامادە ی جەژنی قوربان بووم، لە پاش ماویدی، لەو سەردەمەدا کە ئیمامی عوسمان ئابلوڤە درابوو، ئامادە ی نوێژی جەژنی قوربان بووم، عەلی کۆری ئەبو طالیب کردی بۆمان، لەپیش وتاردا نوێژی جەژنی بو کردین، ئەوجا وتاریکیدا بۆمان، فەرمووی: پیغەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بی) ریگری دەکرد لەو کە لەدوا تیپه ربوونی سی شەو بەسەر سەربرینی قوربانییەکانتان لە گوشتی قوربانییەکانتان بخۆن، کەواتە لەپاش سی شەو لەگوشتی قوربانییەکانتان مەخۆن. {تاج/۳، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۲۶۳۵}.

۱۰۰۴) مۆلەتدان بو خواردنی گوشتی قوربانی لەپاش سی شەو، دروستیشە لیی پاشەکەوت بکری و لیشی بکری بەخیر. (۵۰۷۰ - ۵۰۸۷)

باب: فِي الْإِذْنِ فِي لُحُومِ الْأَضَاحِ بَعْدَ ثَلَاثِ، وَجَوَازُ الْإِدْخَارِ وَالشَّرْؤِ وَالصَّدَقَةِ

۱۲۵۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَقْدٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْأَضَاحِ بَعْدَ ثَلَاثِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمْرَةَ، فَقَالَتْ: صَدَقَ، سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: دَفَّ أَهْلُ أَيْمَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ حَضْرَةَ الْأَضْحَى، زَمَنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ادْخَرُوا ثَلَاثًا ثُمَّ تَصَدَّقُوا بِمَا بَقِيَ»، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ قَالُوا:

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ النَّاسَ يَتَّخِذُونَ الْأَسْقِيَةَ مِنْ ضَحَايَاهُمْ وَيَحْمِلُونَ فِيهَا الْوَدَّكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا ذَاكَ؟» قَالُوا: نَهَيْتُ أَنْ تُؤْكَلَ لِحُومُ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَقَالَ: «إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَةِ الَّتِي دَفَّتْ فَكُلُوا وَادَّخِرُوا وَتَصَدَّقُوا».

{الحديث: ۵۰۷۶ = ۵۰۶۴ ف.م. بخاری. أطعمة: ۵۴۲۳، ۵۴۳۸، ۵۵۷۰، ۶۶۸۷، ترمذی. أضاحی: ۱۵۴۷. أبو داود. أضاحی: ۲۸۱۲. نسائی. أضاحی: ۴۴۳۱. ابن ماجه. أضاحی: ۳۱۹۷. تحفة الأشراف: ۱۷۹۰۱}:

عبداللہ کوری ئەبوبەکر، فەرمووی: عەبدوللای کوری وافید (رەحمەتی خودایان ئی بئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) رێگری دەکرد لەوە کە قوربانیکار، لەپاش تێپەرپوونی سێ شەو لە گوشتی قوربانى خۆی بخوات. عەبدوللای کوری ئەبوبەکر فەرمووی: ئەمەم باسکرد بۆ عەمرە، فەرمووی: راست دەکا، من بۆخۆم لە عانیشەم بیست (رەزای خودای ئی بئی) دەیفەرموو: لەرۆژی جەژنی قوربانا، لەسەردەمی پێغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بئی) چەند کەسێ لە خەڵکی سارانشینەکان، هاتن بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) بۆ مەدینە، بە ئومیدی یارمەتی، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) بەم بۆنەیهووە فەرمووی: (لە گوشتی قوربانییەکانتان، بۆتان هەیە ئەگەر بتانەوی بەشی سێ رۆژی خۆتانى ئی هەلبگرن، ئیتر چی لەوە زیاتربوو ببەخشەنەو). جا لەدوا ئەو سائە، هەندێ کەس عەرزی حەزەرەتی کرد: قوربان! کەسانى لەپێستی قوربانییەکانیان کوندەو مەشکەو هیزە دروست دەکەن و پێوی تیاوای تیا هەلدەگرن، ئایا شتی وادەبێ؟ فەرمووی: (بۆچی جی بوو تا ئێوە ئەم پرسیارە بکەن؟).

عەرزیان کرد: ئەى ئەو نەبوو کەتۆ رێگریت دەکرد لەوە کە لەپاش سێ رۆژ لە گوشتی قوربانى خۆمان بخۆین؟ دەى کردنى پێستی قوربانى بە کوندەو مەشکەو هیزە بەر ئەم نەهیه ناکەوئ؟ لەوەلاما فەرمووی: (ئەو ئەو جارە بۆیه نەیییم ئی کردن لەخواردنى گوشتی قوربانییەکانتان لەپاش سێ شەو، هەتا یارمەتی ئەو سارا نشینە هەژارانە بدن، کە رەویان کردبوو بۆلای ئێوە تا دەستگیرۆییەکیان

بكهن، جا دروسته كه له گوشتى قوربانى خوتان بخون و لىي قايمه بكهن و لىشى ببه خشنهوه). {تاج/۳، زنجيره: ۲۵، ژماره: ۲۷۴۰}.

(۱۰۰۵) باسى فهرعو عه تيره. (۵۰۸۸)

باب: فى الفرع والعنبر

۱۲۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا فَرْعَ وَلَا عَتِرَةَ»، زَادَ ابْنُ رَافِعٍ فِي رِوَايَتِهِ: وَالْفَرْعُ أَوَّلُ النَّتَاجِ كَانَ يُنْتَجُ لَهُمْ فَيَذْبَحُونَهُ. {الحديث: ۵۰۸۸ = ۵۰۷۷ ف.م. تجريد/۵/۱۰۱، ژماره: ۱۸۲۵ = ۵۴۷۳، ۵۴۷۴}:

ئه بو هورديره (رهزاي خوداي ئى بن) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خوداي له سههه بن) دهفه رموى: (نهفه رهه ههيه و نهعه تيره). {ش/د/ت/ن = بوخارى و موسليم و ئه بو داود و تهرمه زى و نه سائى = تاج/۳/۱۸۸، زنجيره: ۱۲، ژماره: ۲۶۱۱} له گيرانه وهى بوخارىدا: ئيمامى زوهرى له تهفسيرى فهره وه عه تيره دا دهفه رموى: (فه رهه يه كه م نوبه رهى ئازله، جاران له سهرده مى نه زانيدا، سهريان دهبرى بو بته سهركه شه كانيان، كه هوى گومر ابوونيان بوو، عه تيره ش جوړه كوشتييه ك بوو، له دهى يه كه مى مانگى رجه با، ئازله ئيكيان به ناوى عه تيره وه سهرده بهرى، به ناوى په رسته شه وه) له گيرانه وهى موسليما دهفه رموى: له گيرانه وهى ئيبنو رافيعدا ئه مهى پتره: (فه رهه نوبه رهى ئازله كانيان بوو، كه گه وه ده بوو سهريان دهبرى و دهيانكرد به خير).

روونكردنه وه:

كورت و پوخت، به كوردى په تى عهرزى ئازيزانى خو م ده كه م: (ئه و خير و چا كه و عيبادهت و رهفتار و عاده تانهى كه له سهرده مى نه زانى پيشهاتنى ئايينى پيروزى ئيسلامدا، به ههر ناويكه وه كراون، له پاش هاتنى ئايينى پيروزى ئيسلام ئه مه برياره كه يانه:

۱- ئەگەر ئىسلام ئىقرارى كىردىن و پوۋچى نەكىردىنەۋە، ئەۋە لەسەر ئەۋ شىۋەدە دەكىرىن، كەلە ياسانامەى خوادا، پىغەمبەرى خۆشەۋىست و ئازىزو نازدار روۋنى كىردوۋنەتەۋە بۇمان، ئەمانەش زۆر زۆرن. ۋەك: حەج و عەمرەۋ گىرتى رۆژوۋ قوربانى و سىلەى رەحم و رىش ھىشتەۋەۋە رىزى بەيت و ژنەپان و ناۋھىپاننى خوادا چاۋ رشتن و مارمىي و خوازىپىنى و ناشتنى مردوۋ، ۋەك: مىۋاندارى و مافى ھاۋسى و ھاۋرپى و گەۋرەۋ بچوۋكى و خويندىن و راۋكىردن و كەشتوكال و راگىرتن و بەخىۋكىردنى ئاژەل و كەسابەت و بازىرگىنى و زۆر شتى تىرش كەھەر زۆر زۆرن.

۲- بەلام ئەگەر ئىسلام رىگەى پى نەدان و پوۋچى كىردىنەۋە، ئەۋە بەھىچ جۆرئ دروست نىيە كەبىرىن، ۋەك: بەشەۋ بەرپۆژوۋ بوۋن و فرە ژنى بەبى ژمارەۋ مارەكىردنى باۋەژن و نەسىئى و حام و ۋەسىلەۋ بەھىرەۋ سائىبەۋ بىپەرستى و كىچ زىندە بەچالگىردن و بى بەشكىردنى ژن لە كەلەپوۋرو زۆر شتى تر كەلە قورئان و سۈننەتدا باسكراۋن و قەدەغە كراۋن.

۳- ئەگەر لەئايىنى پىرۋزى ئىسلامدا لەبەر ھۆيەك نەھيان لى كرابوۋ، يا لە ئايىنى پىرۋزى ئىسلاما، بەچاك و خراپ باسىان نەكرابوۋ، ۋە لەجۆرى بىپەرستى و بى فەرمانى خوادا نەبوۋن ئەۋە بەپىيى بىنەماى بىنەرەت لەشتەكاندا رەۋابوۋنە، رەۋايەۋ كىردنى بەنىيازى پاك كارئ باشە، بەمەرچى بەنىيازى لاسكاىي ئەۋانەۋە نەبى ئەم جۆرەش ۋەك: كىردنى فەرەۋ عەتىرە، كە بەنىيازى پاك بىرىن، بۆ سوپاسى خوادا يارمەتى ھەزاران، نەۋەك بۆ لاسكاىي بىپەرستان، چۈنكە زاناكان دەفەرموۋن: نەبى كىردن لە فەرەۋ عەتىرە، كاتى دەكىرئ، كە لەبەر لاساىي بىپرواكان بى، بەلام ئەگەر بەۋ نىيازە نەبىۋ بەنىيازىكى پاك ئەنجام بىدىرئ كارىكى پەسەندە بۆ روۋنكىردىنەۋەى زىاتىر برۋانە: تەجىرىدى بوخارى، بەرگى پىنچەم، ژمارە: ۱۸۲۵، زىجىرە: ۷۴، لاپەرە: ۱۰۲ (روۋنكىردىنەۋە).

(۱۰۰۶) که سی شتی سهربری بو غهیری خودا. (۵۰۹۶ - ۵۰۹۸)

باب: فی من ذبح لغیر الله

۱۲۶۱- عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ عَامِرُ بْنُ وَاثِلَةَ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسِرُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: فَعُضِبَ، وَقَالَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسِرُّ إِلَيَّ شَيْئًا يَكْتُمُهُ النَّاسُ، غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ حَدَّثَنِي بِكَلِمَاتٍ أَرْبَعٍ، قَالَ: فَقَالَ: مَا هُنَّ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: قَالَ: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحَدِّثًا، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ». {الحديث: ۵۰۹۶ = ۵۰۸۵ فم:}

ئه‌بو طوفه‌ی‌لی کوری عامیری کوری واثیله فهرمووی: من له‌خزمه‌تی عه‌لی کوری ئه‌بو طالیبدا بووم، پیاوئ هاته‌ خزمه‌تی، عه‌رزی کرد: ئه‌ی فهرمانره‌وای موسولمانان! نایا پیغه‌مبه‌ر شتیکی تایبه‌تی نه‌ینی به‌تو فهرمووه؟ فهرمووی: عه‌لی نووره‌ بوو، وه‌ فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) شتیکی وای به‌نه‌ینی به‌من نه‌وتوووه که له‌و خه‌لکه‌ی تری شاردبیته‌وه، به‌لام ئه‌م چوار وشه‌یه‌ی پیم فهرموو، فهرمووی: پیاوه‌که‌ گوتی: ئه‌ی فهرمانره‌وای موسولمانان! ئه‌و چوار وشه‌یه‌ کامانه‌ن؟ فهرمووی: عه‌لی فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (نه‌فره‌تی خودا له‌وکه‌سه‌ بی که نه‌فره‌ت له‌باوکی خوئی، یا له‌دایکی خوئی ده‌کا، یاده‌بی به‌هوئی ئه‌وه که جنیو به‌ باوک و دایکی بدری، وه‌ له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خودا له‌وکه‌سه‌ بی که‌شتی سهرده‌بری بو که‌سی جگه‌ له‌خودا، وه‌ک شت سهربری بو بت و که‌عه‌، وه‌ نه‌فره‌ت و نه‌فرینی خودا له‌وکه‌سه‌ بی، که‌ په‌نای ئه‌و که‌سانه‌ ده‌دا، که‌شتی ناشایسته‌ له‌ناو ناییندا داده‌یین، وه‌ له‌عنه‌ت و نه‌فره‌تی خودا له‌وکه‌سه‌ بی، که‌ به‌ناوه‌ نیشانه‌و سنووری زه‌وی ده‌سکاری ده‌کا و به‌ساخته‌و ناوه‌وا له‌زه‌وی خه‌لک ده‌خاته‌ سه‌ر زه‌وی خوئی!). {تاج: ۱، زنجیره‌: ۱۶، ژماره‌: ۴۱۷، ج/ ۴ + ریاض/ ۴، زنجیره‌: ۲۶۵، ژماره‌: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ئه‌م ژمارانه‌ وان له‌نیوانی ژماره‌: ۱۵۵۸ و ۱۵۵۹دا}.

روونکردنه‌وه:

نهمه پوخته‌ی فهرمایشتی پیښه‌وا نه‌وه‌ووییپه (رحمته‌ی خودای ئی بئ) له‌بار‌ه‌ی سهر‌برین
بۆ غه‌یری خودا:

۱- وه‌ك ئه‌وه له‌كاتی سهر‌بریندا له‌باتی بیسمیلا كردن و ناوی خودا هی‌نان بَلِّی:
بۆ بوت، یا به‌ناوی عیسا، یا به‌ناوی كه‌عبه، یا بۆ كه‌عبه، ئه‌وه ئه‌و سهر‌بر‌اوه
حه‌رامه‌و خواردنی نادروسته.

۲- مه‌روزی كه له‌هاوه‌لانی شافیعییه ده‌فه‌رموئ: ئه‌و ئازده‌لانه‌ی كه له‌به‌ر پیی
میرو شاو ئه‌مانه‌دا، بۆ خۆن‌زیک كردنه‌وه له‌م كه‌سانه، سهر‌ده‌برین، زانایانی بوخارا
ده‌فه‌رموون: حه‌رامن، چونكه بۆ غه‌یری خودا سهر‌بر‌اون و ناوی غه‌یری خودایان
لئ هی‌نراوه. به‌لام ئیمامی رافیعی ده‌فه‌رموئ: (ئهم جوړه سهر‌برینه بۆ دهر‌برینی
خوښی و خوښه‌ویستییه به‌بۆنه‌ی هاتنی ئه‌و كه‌سه‌وه، له‌شی‌وه‌ی سهر‌برینی هه‌وتم
وايه، كه به‌بۆنه‌ی له‌دايكبوونی مناله‌وه سهر‌ دهر‌برئ، له‌به‌رئ‌ه‌وه ره‌وايه و هه‌ل‌اله‌و
حه‌رام نییه!).

۳- منیش كه وه‌رگێرم ده‌لیم: (هه‌ر ئازده‌ل و گیانله‌به‌ریکی هه‌ل‌ال، كه موسو‌ل‌مان
سه‌ری دهر‌برئ و له‌كاتی سهر‌بریندا ناوی خودای ئی ده‌هینئ و بی‌جگه له‌ناوی خودا،
ناوی شتی تری ئی ناهینئ، ئه‌وه هه‌ل‌اله، گریمان له‌كاتی سهر‌برینه‌كه‌دا ئاوايش بَلِّی
هه‌ر دروسته و هه‌ل‌اله: (بِسْمِ اللّٰهِ: به‌ناوی خودا، هه‌ر كه‌سئ لی‌ی ده‌خوا مه‌ولوودی
پی‌غه‌مبه‌ر بئ).

نهمه له‌شی‌وه‌ی ئه‌وه‌یه كه پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌فه‌رمووده‌ی ژماره
(۱۲۵۷) دا ده‌فه‌رموئ: {بِسْمِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ}.

۴- به‌لام بۆنه‌وه‌ی له‌كیشه‌ی ئی‌هلال بۆ غه‌یری خودا به‌ته‌واوی رزگارمان بئ و
شته‌كه‌مان به‌دلتیایی ریکی شه‌رع و یاسا نامه‌ی خودا بئ، واباش و په‌سه‌نده،

۱- له‌كاتی سهر‌برینی ئازده‌ل و گیانله‌به‌ری نه‌زردا، یا له‌كاتی سهر‌برینی ئازده‌ل
خیرو مه‌ولوودی و قوربانی دا، له‌پیشا ئازده‌له‌كه دیاری بكرئ، جا خاوه‌ن نه‌زره‌كه،

یان هوی نه زره که دیاری کردووه، یا خود دیاری دهکا، وهك نه وه دهلی: نه گهر خودا شیفای نه خوشه که دیام، یا کورپکی پیمدا، مه پری، بزنی، خیری مه ولوودی پیغه مبه بئ. نه وه له کاتی سهر برینه که دا دهگوتری: (بسم الله، به ناوی خودا)، یا خود بلی: (بسم الله والله اکبر). یا خود بلی: (بسم الله، هذا منك وإليك). جا یا له پیش دست کردن به سهر برین، خوی، یا وه کیله که دی بلی: نه مه نه زره که مه، یا خیره که مه، یا مه ولوودی به که مه. جا له پاش سهر برین: خیر و پاداشی باشی نه و سهر بر او، دروسته به خشری به هر که سی دیه وی، له موغنی محتاج و شهر حی نه وه وی و فه تحولو له پیمدا ده فهر موی: (دروسته مروف، قوربانی، یا چه وتم، یا هر خیری تر بکا بو خوی، وه له پاش دا که سانی تر بکا به هاوبه شو شهریکی خوی له خیر و پاداشه که پید، به پیی فهر مووده که دی ئیامی موسلیم ژماره: ۱۲۵۷ = ۵۰۶۴ شیجا) که له پیشه وه رابوورد. {بروانه: ته جرید/۵، لاپه ره: ۱۱۲، برگی ژماره: ۳۱}.

ب- کورت و پوخت: ۱- نازله که دیاری بکری. ۲- نیی لی بهینری که نه مه نازله قوربانی، یا نه زر، یا خیر، یا چه وتم، یا هدی، یا مه ولوودی به که مه. ۳- له کاتی سهر برینه که دا بهس ناوی خودا بری، له سهر یه کی له و شیوهی که نووسران.

۵- که نه و شتانهی که ده کرین به خیر، یا به قوربانی، یا بازی که س دهلی: (نازله خیری شیخ عهبدولقادی گیلانی بئ، یا فیساره شیخ بئ). با نه م جوړه نه زرو خیرانه، گوته و سیغه که یان بگوپردی. له کاتی سهر بریندا ناوی نه م جوړه که سانه نه بری، له پاش سهر برین، مروف خوی نازادو سهر به سته له خیر و پاداشی سهر بر او ده که پید ک دهکا به هاوبه شی خوی، یا خیر و پاداشی سهر بر او ده که به کی ده به خشی، ناره زووی خویه تی و دروسته و کاریکی شهرعییه، وه نه م جوړه یان زور باشترو بئ گهر ده!).

۶- جه ماوه ری زاناکان ده فهر موون: (موسولمان بو ی هیه پاداشی کرده وی باشی خوی به خشی به هر که سی دیه وی، یا له پاداشی کرده وی باشی خویدا

کەسانی تر بکا بە ھاوبەش، وەك لەپاش خەتمەى قورئان، یا لەپاش رۆژووی سوننەت، یا لەپاش حەجى سوننەت بلى: پاداشى ئەم خەتمەىم بەخشى بەگيانى باوكم، یا پاداشى ئەم قوربانىيەم بەخشى بە پيغەمبەر و ئەبوبەكر و عومەر و عەلى، یا نموونەى ئەمانە، تەنیا پاداشى فەرز، ئايا نوپزبى، یا زەكات بى، یا حەج بى، یا ھەرشتى تری فەرز بى نابەخسرى).

۷- لەكاتى قەزاو گيرانهوى نوپزو رۆژووو زەكات و حەج و عەمر و نەزردا، بۆ كەسى واباشە لەسەرەتاو، نيىتى ئەوى لى بيىنى، وەك ئەو بلى: نيىتمە ئيجرامى حەج دائەبەستم لەباتى حەجى فەرز لەسەر باوكم، بە نموونە. یا نيىتمە دوو ركات نوپزى فەرزی بەيانى دەگيرمهوه بۆ دايكم، دايكهەم بۆ خودا ئەللاھوئەكبەر. تەلەففوظ (كر كرددن) بە نيىت، لەلای مەزھەبەكان، كارى پەسەندە، لە رۆژووو لەحەج دا، دەقى فەرموودەى لەسەرە، حەزرت دەفەرموى: (مَنْ لَمْ يَجْمَعْ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ). {تاج/۲/۹۰، زنجيرە: ۲۲، ژمارە: ۱۳۲۲ + زنجيرە: ۴۹، ژمارە: ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸} ھەروا برپوانە: {تاج/۳، زنجيرە: ۷۹، ژمارە: ۱۴۸۶، ۱۴۸۵، ۱۴۸۸ ھەتا ژمارە: ۱۴۹۲}.

۳۷- نامه‌ی خواردنه و ده‌کان

کتاب الأشربة

{بروانه: فیهی ناسان/۲، لایه‌ره: ۸۹۱، زنجیره: ۳۳۰ + ته‌جریدی بوخاری/۵، لایه‌ره: ۱۲۹، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۱۸۴۰ هه‌تا زنجیره: ۷۸، لایه‌ره: ۱۵۳، ژماره: ۱۸۵۶ + تاجول نوصول/۳، لایه‌ره: ۱۹۰، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۳۶ هه‌تا لایه‌ره: ۲۴۳، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۷۶۱} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۱۱ هه‌تا زنجیره: ۱۱۶ له‌ژماره: ۷۵۷ هه‌تا ژماره: ۷۷۸، زنجیره: ۱۱۶}.

(۱۰۰۷) باسی نادروستی مه‌ی و باده (ناره‌ق). (۵۱۷۹ - ۵۱۸۹)

باب: تخريم الخمر

۱۲۶۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ». (الحدث ۵۱۸۷ = ۵۱۷۸ فم).

ئیبینو عومەر (ره‌زای خودایان لی بنی) ده‌فه‌رموی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بنی) ده‌فه‌رموی: (هه‌موو سه‌رخو‌شکه‌ری ناره‌قه، وه‌هه‌موو ناره‌قی‌کیش نادروست و حه‌رامه). {تاج/۳، زنجیره: ۲۶، ژماره: ۲۷۴۸}.

۱۲۶۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: كَانَتْ لِي شَارِفٌ مِنْ نَصِيبِي مِنَ الْمَغْنَمِ يَوْمَ بَدْرٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَانِي شَارِفًا مِنَ الْخُمْسِ يَوْمَئِذٍ، فَلَمَّا أَرَدْتُ أَنْ أَبْتَنِيَ بِفَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَعَدْتُ رَجُلًا صَوَاغًا مِنْ بَنِي قَيْنُقَاعٍ يَرْتَحِلُ مَعِيَ فَتَأْتِي بِإِذْخِرٍ أَرَدْتُ أَنْ أبيعَهُ مِنَ الصَّوَاغِينَ، فَاسْتَعِينَ بِهِ فِي وَلِيْمَةٍ عُرْسِي، فَبَيْنَا أَنَا أَجْمَعُ لِشَارِفِي مَتَاعًا مِنَ الْأَقْتَابِ وَالْغَرَائِرِ وَالْحِبَالِ وَشَارِفَايَ مُنَاخَانَ إِلَى جَنْبِ حُجْرَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَرَجَعْتُ حِينَ جَمَعْتُ مَا جَمَعْتُ، فَإِذَا شَارِفَايَ قَدْ (اجْتَبَتْ) أَسْنَمَتُهُمَا وَبُقِرَتْ خَوَاصِرُهُمَا، وَأُخِذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا، فَلَمْ أَمْلِكْ عَيْنِي حِينَ رَأَيْتُ ذَلِكَ الْمَنْظَرَ مِنْهُمَا، قُلْتُ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ قَالُوا: فَعَلَهُ حُمْزَةُ بْنُ

عَبْدُ الْمُطَّلَبِ، وَهُوَ فِي هَذَا الْبَيْتِ فِي شَرْبِ مِنَ الْأَنْصَارِ، غَنَّتْهُ قَيْنَةٌ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالَتْ فِي غِنَائِهَا: أَلَا يَا حَمَزَ لِلشُّرْفِ النَّوَاءِ، فَقَامَ حَمَزَةٌ بِالسَّيْفِ فَاجْتَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا، وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا فَأَخَذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا، فَقَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَاَنْطَلَقْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، قَالَ: فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي وَجْهِ الَّذِي لَقِيتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ قَطُّ عَدَا حَمَزَةٌ عَلَى نَاقَتِي فَاجْتَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا وَهَذَا هُوَ ذَا فِي بَيْتٍ مَعَهُ شَرْبٌ، قَالَ: فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرِدَائِهِ فَارْتَدَاهُ، ثُمَّ انْطَلَقَ يَمْشِي، وَاتَّبَعْتُهُ أَنَا وَزَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، حَتَّى جَاءَ الْبَابَ الَّذِي فِيهِ حَمَزَةٌ، فَاسْتَأْذَنَ فَأَذْنُوا لَهُ، فَإِذَا هُمْ شَرْبٌ، فَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُلَوِّمُ حَمَزَةً فِيمَا فَعَلَ فَإِذَا حَمَزَةٌ مُحْصَرَةٌ عَيْنَاهُ، فَنَظَرَ حَمَزَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى سُرَّتِهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى وَجْهِهِ، فَقَالَ حَمَزَةٌ: وَهَلْ أَنْتُمْ إِلَّا عَبِيدٌ لِأَبِي؟ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ ثَمَلٌ، فَانْكَصَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى عَقِيْبِهِ الْقَهْقَرَى، وَخَرَجَ وَخَرَجْنَا مَعَهُ. {الحديث: ٥١٠١ = ٥٠٩٠ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٤٣ = ٢٣٧٥، ٢٠٨٩، ٣٠٩١، ٤٠٠٣، ٥٧٩٣. أبو داود. خراج إمارة: ٢٩٨٦. تحفة الأشراف: ١٠٠٦٩} :

عەلى كورى ئەبو طالیب (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: لە تالانەکی غەزای روژی بەدر، کە لەم نەبەردەدا لەخزمەتی پیغەمبەردا بووم، و شترە مینگەیهکی سەرەم بەرکەوت. وە لەپینچ یەکی تالانی ئەو روژەش پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) و شترێکی تری وای داپیتم، بوون بەدووان، کاتێ کە ویستم فاطیمەى کچی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) بگوێزمەو، کە مارەپرەم بوو، روژی لەبەر دەرگای پیاویکی ئەنصاریدا، دوو و شترەکەم ییخ دا، بەنیازی ئەوێ کە بچم باریان بکەم لەسپرناتک (اذخر) وە بارە سورناتکیان پێ بهێنم و لەبازار بیفرۆشم و دەسگیرویی خۆمى پێ بکەم، بۆ نانی شایى گواستەوێ فاطیمە، دەسباریکی شارەزای زەرەنگەریشم پەیدا کرد، لە جوولەکەکانی بەنى قەینوقاع بوو، کە لەگەڵم بێت بۆ ئەو دەشتە، بۆ هیانانی

سورناتک، ههتا بیفرۆشین به زهرهنگه رهکان، بۆ ئیش و کاری کوورهی
 زهرهنگه رییه کهیان، ئەوا من سهرگهرمی ئەووم که تفاق بۆ وشترهکانم کۆبکه مه وه،
 له کۆپان و خه رار و رهشکه و گوریس، کاتی تفاقه کهم کۆکرده وه و گه پامه وه بۆلای
 وشترهکانم، ده بینم وا هه ردوو وشترهکانم دووگیان براره و که له کهیان هه لداوه و
 جهرگیان دهره یئراوه و براوه! که ئەم دیمه نه سامناکه م بینى چاوم په رییه ته و قى
 سه رم و گوتم: ئەمه کى وایکردوو؟ گوتیان: هه مزه ی کورى عه بدولوت ته لیب
 وایکردوو، وا له م ماله دا، له گه ل کۆمه لئ مه یئوشدا له یاریده ده ران (ئه نصار)
 خه ریکن باده دهنۆشن، که نیزه کیکی گۆرانى بیژ گۆرانى بۆ خۆی و هاوپیکانى ده لئ،
 به ده م چرینه وه گوتوو یه (وافیر):

أَلَا يَا حَمَزُ لِلشُّرْفِ الثَّوَاءِ
 وَهُنَّ مُعَقَّلَاتٌ بِالْفَنَاءِ
 ضَعِ السَّكَيْنَ فِي اللَّبَاتِ مِنْهَا
 وَضَرِّجْهُنَّ حَمَزَةً بِاللِّمَاءِ
 وَعَجِّلْ مِنْ أَطَائِيهَا لِشُرْبِ
 قَلْبِيراً مِنْ طَبِيخِ أَوْشَاءِ

واته:

ئه ی هه مزه! ئاده ی ئەو وشترانه
 که وان له هه وشه، کۆت له پایانه
 بیانگه وزینه له له خوینی خۆیان
 مه نجه ل هه ئینجه له گوشت و بۆیان
 به زمی سازکه، بۆ ئەم مه ستانه
 به مه رگه و که باب، به زمی شاهانه

ئیت هه مزه یش به شمشیره وه راده په ری و په لاماریان ده داو به شمشیره که ی
 دووگیان ده بری و که له کهیان کون ده کاو له جهرگه کهیان ده بری و ده بیات. عه لی (رهزای
 خودای ئی بی) فه رمووی: که ئەم دیمه نه سامناکه م بینى راجه نیم و چووم بۆلای

پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەتا سىكالا لەدەستى بىكەم لەلای پېغەمبەر، چونكە ھەمزە مامى ھەقى مەن و پېغەمبەر بوو، كە چوو مە خەزمەتى، زەيدى كورى ھارىشەى لەخەزمەتا بوو، ھەرمووى: پېغەمبەر بە ھەنگى رووما زانى كەتووشى چورتومى بووم، لەبەرئەو، يەكسەر ھەرمووى: (ئەو ھەتە بۆ وا پەريشانى؟) گوتىم: ئەى پېغەمبەرى خودا! بەخودا، قەد ناھەقى وەك ئەمپروم نەديو، ھەمزە دەستدرىژى كەردوو لەھەردوو و شترەكەم، سەرگوزشتەكەم لەنوو كەو ھەپرايەو ھەبۆى و ھەزىشەم كەرد: ئىستايىش وا لەوما ئەدا، كۆمەلەى مەينۆشى وا لەگەلدا. ئەمەيش لەپېش ئەو ھەدا بوو كەمەى و بادە نادروست بىن. جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) داواى عاباكەيى كەردو كەريە بەرى و بەپى كەوتەپرى، مەن و زەيدى كورى ھارىشەيش شوپىنى كەوتىن، ھەتا گەيشتەنە بەردەرگەى ئەو مەلەى كە ھەمزەو بەردەرگەنى لەوئى بوون، داواى مۆلەتى چوو نە ژوورەو كەردو مۆلەتى پېدرا، پېغەمبەر چوو ھەژوورەو، ئەوان مەست بوون، خەرىكى خواردەو ھەژوورەو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەھەمزە توورە بوو، سەرگۆنەي كەرد لەسەر ئەم كاروبارە ناھەستەيە كە كەردوويەتى، تەماشامان كەرد ھەمزە مەستە، چاوەگەنى بەھۆى مەستىيەو سوور بوو، جا ھەمزە لەنووكى پېى پېغەمبەرەو دەستى كەرد بە تەماشاكەردنى پېغەمبەر، ھەتا تەھوقى سەرى، ئەو جا بەسەرخۆشى گوتى: ئىو ھەژووتان بەجى دەزانن، ئىو كە بەرەبابى عەبدوللەى بىرامو بەرەبابى ئەبو طالېبى بىرامن، وەك خولامو كۆيلەى عەبدولموتەلېبى باوكەم وابوون!

پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بىن) كەپروانى وا بەد مەستە وازى لى ھەناو پاشا و پاش گەپرايە داو، وەلەى ئەوانى چۆلكەرد، نەبادا ھەمزە بەھۆى مەستىيەو كەرى ناھەزىنەر بكا، ئىتر ئەو ھەزەو، ئىمەيش لەخەزمەتەدا ھەزەو، لەو ھەدا پېغەمبەر دوو و شترەكەى بەھەمزە بزارد.

(۱۰۰۸) هه موو سه رخۆشكه ری نادروسته. (۵۱۷۹ - ۵۱۸۹)

باب: كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ

۱۲۶۴- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا قَدِمَ مِنْ جَيْشَانَ (وَجَيْشَانَ مِنَ الْيَمَنِ) فَسَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَرَابٍ يَشْرَبُونَهُ بِأَرْضِهِمْ مِنَ الدَّرَّةِ يُقَالُ لَهُ الْمَزْرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوْ مُسْكِرٌ هُوَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا طِينَةُ الْخَبَالِ؟ قَالَ: «عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ، أَوْ عَصَاةُ أَهْلِ النَّارِ». {الحديث: ۵۱۸۵ = ۵۱۷۶ فم:}

جابر (رمزى خودای ن بى) فهرمووی: پیاوی له جهیشانده وه هات، كه جهیشان له یه مهنه، له پیغه مبهری پرسی: له ولاتی نیمه شهرابی ههیه پیی دهلین: (میزر) له گهنمه شامی دروست دهکری، خه لک دهیخونه وه؟ فهرمووی: ئایا ئاده میزاد سه رخۆش دهکا؟) گوتی: به لئ دهیکا، فهرمووی: (هه موو سه رخۆشكه ری حه رامه) خودای گه ورده مه زن په یمانی داوه به خووی، كه هه ركه سی شتی سه رخۆشكه ری بخواته وه، له چلپاوی زووخواوی دهرخوارد بدات). گوتیان: نهی پیغه مبهری خودا! چلپاوی زووخواو چییه؟ فهرمووی: (چۆراوگهی ئارهق و چلکی دۆزه خیه کانه) یا فهرمووی: (کیم و زووخواوی له شی داهه زاوی دۆزه خیه کانه). {تاج/۳، لایه ره: ۲۳۸، زنجیره: ۲۶، ژماره: ۲۷۵۰، ۲۷۵۱، ج/۴ = چاپی چواره م}.

(۱۰۰۹) هه ر خواردنه وه یی سه رخۆشكه ری نادروسته. (۵۱۷۹ - ۵۱۸۹)

باب: كُلُّ شَرَابٍ أَسْكِرَ فَهُوَ حَرَامٌ

۱۲۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْبَتِّ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ شَيْءٍ أَسْكِرَ فَهُوَ حَرَامٌ». {الحديث: ۵۱۸۰ = ۵۱۷۱ فم. بخاری. وضوء: ۲۴۲، ۵۵۸۵، ۵۵۸۶. ترمذی. أشربة: ۱۸۶۳. أبو داود. أشربة: ۳۶۸۲. نسائی. أشربة: ۵۶۰۷. تحفة الأشراف: ۱۷۷۶۴}.

عائیشه (همزای خودای بی) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) به‌تعه‌رامه یانا؟ به‌تعه‌شهرابی خه‌لکی یه‌مه‌ن بوو، له‌هه‌نگوین دروست ده‌کرا. فهرمووی: (ههر خواردنه‌وه‌یی سهرخو‌شی بیه‌خشی و مرو‌ف مه‌ست بکا نادرسته و هه‌رامه، ئیتر به‌ههر ناوی بی نه‌وه گرنه‌گ نییه، بایستی نادرستی سهرخو‌شکردنه، که سهرخو‌ش کردن هه‌بوو، نادرستی و قه‌ده‌غه بوونیش هه‌یه!). {تاج/۳، لاپه‌ره: ۲۳۴، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۴۲ ج/۴}.

۱۰۱۰) نه‌وه‌ی له‌جیه‌انا ئاره‌ق بخواته‌وه، نه‌گهر ته‌وبه‌ی لی نه‌کا، له‌و جیه‌انا نایخواته‌وه. (۵۱۹۰ - ۵۱۹۳)

باب: مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَشْرِبْهَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ
۱۲۶۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَشْرِبْهَا فِي الْآخِرَةِ، إِلَّا أَنْ يَتُوبَ». {الحديث: ۵۱۹۲ = ۵۱۸۳ فم. ته‌جرید/۵، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۱۸۴۰ = ۵۵۷۵}:

ئیب‌نو عومه‌ر (همزای خودایان بی) فهرمووی: هه‌موو سهرخو‌شکه‌ری ئاره‌قه‌و، هه‌موو سهرخو‌شکه‌ری نادرسته، وه هه‌رکه‌سی له‌جیه‌انا ئاره‌ق بخواته‌وه و فی‌ری ببی و تا ده‌مری وازی لی نه‌هینی و ته‌وبه‌ی لی نه‌کا، نه‌وه له‌به‌هه‌شتا چه‌شکه‌ی ناکات). {تاج/۳، زنجیره: ۲۶، ژماره: ۲۷۴۸ - ش/د/ت/ن}.

۱۰۱۱) دروستکردنی مه‌ی له‌خورماو له‌تری. (۵۱۱۳ - ۵۱۱۵)

باب: الْخَمْرُ مِنَ النَّخْلِ وَالْعِنَبِ

۱۲۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ النَّخْلَةِ وَالْعِنَبَةِ». {الحديث: ۵۱۱۴ = ۵۱۰۴ فم}:

نه‌بو هوره‌یره (همزای خودای بی) فهرمووی: له‌ پیغه مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو: (ئاره‌ق لهم دوو دره‌خته دروست ده‌کری: له‌خورماو له‌تری).

۱۰۱۲) نارهقی بهر سیله ی خورماو له خورمای گهییو. (۵۰۹۹ - ۵۱۱۰)

باب: الزمَر من البُسْرِ والتَّمْرِ

۱۲۶۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أُسْقَى أَبَا طَلْحَةَ وَأَبَا دُجَانَةَ، وَمُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَدَخَلَ عَلَيْنَا دَاخِلٌ، فَقَالَ: حَدِّثْ خَبْرًا، نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، فَكَفَّانَاهَا يَوْمَئِذٍ، وَإِنَّهَا لَخَلِيطُ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ. قَالَ قَتَادَةُ: وَقَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: لَقَدْ حُرِّمَتِ الْخَمْرُ وَكَانَتْ عَامَّةُ خُمُورِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَلِيطُ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ. {الحديث: ۵۱۰۶ = ۵۰۹۶ فم:}

ئهنهسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بنی) فهرمووی: خه ریک بووم مهی و بادهم دهگیرا به سهر کو مه لی له هاوه لانا، که ئه بو طه لحه ی زربابهم و ئه بو دوجانه و موعادی کوری جه به ل و تاقمه یی له ئه نصارییان تیادابوو، له وکاته دا که سی هاته ژووره وه گوئی: هه والی گرنگ روویداوه، قورئان هاتوته خواره وه، مهی و باده ی نادروست کردووه و نارهق حهرام بووه. ئیتر ئیمه یه کسهر دهفری نارهقه کائمان قلب کرده وه ههرچی عهره قیکمان له لابیو رژاندمان، که تیکه له یی بوو، له نارهقی بهر سیله ی خورماو نارهقی خورمای گهییو. قه تاده دهفه رموی: ئهنهسی کوری مالیک فهرمووی: ئه وکاته ی که عهره ق حهرام بوو، زۆربه ی نارهقی ئه و خه لکه تیکه له ی نارهقی بهر سیله ی خورماو خورمای گهییو بوو).

۱۰۱۳) دروستکردنی مهی له پینج شت

باب: الزمَر من خَمْسَةِ أَشْيَاءَ

۱۲۶۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حُطِبَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، أَلَا وَإِنَّ الْخَمْرَ نَزَلَ تَحْرِيمُهَا يَوْمَ نَزَلَ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةِ أَشْيَاءَ: مِنَ الْخِنْطَةِ، وَالشَّعِيرِ، وَالتَّمْرِ، وَالزَّيْبِ، وَالْعَسَلِ، وَالْخَمْرُ مَا حَامَرَ الْعَقْلَ، وَثَلَاثَةُ أَشْيَاءَ وَدِدْتُ أَيُّهَا النَّاسُ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عَهْدَ إِلَيْنَا فِيهَا: الْجَدُّ، وَالْكَلاَلَةُ، وَأَبْوَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ. {الحديث: ۷۴۷۵ = تجرید/ ۴، رقم: ۱۶۵۷ = ۴۶۱۷، ۲۴۶۴، ۴۶۲۰، ۵۵۸۰، ۵۵۸۲، ۵۵۸۳. ۵۵۸۴: {۷۲۵۳، ۵۶۲۲، ۵۶۰۰، ۵۵۸۴:}

ثَبینو عومەر (رهزای خودایان ئی بئ) فەر مووی: ئیمامی عومەر (رهزای خودای ئی بئ) له مه دینه، له سەر دوانگه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سەر بئ) له مزگه وته که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سەر بئ) وتاریکی دا، سوپاسی خودای کردو وه سپیکی جوانی خودای کرد، له پاشا فەر مووی: له پاش سوپاس و ستایشی خودا، بزانی که مه ی له قورئانا حه رام کراوه، ئه و سه رده مه ی که نادرست بوونی مه ی دابه زی له قورئانا، مه ی له م پینج شته دروست ده کرا: له گهنم و له جۆ و له خورما و له میوژ و له هه نگوین، وه خه مریش ئه وه یه که هۆش داپۆشی. واته: هه رشتی له م پینج شته دروست بکری، یا له هه ر شتیکی تر دروست بکری، به مه رجی هۆش لابه ری دادهنری به مه ی و نادرسته. عومەر فەر مووشی: ئه ی خه لکینه! سئ شتی تریش هه ن، حه زم ده کرد، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سەر بئ) به رله وه مه رگ ببی به میوانی، ئه م سئ شته ی بو مان روون بکر دایه ته وه: یه که م به شه که له پووری باپیره، دو وه م: باسی که لاله، که جو ره مردوویه که، سییه م: چه ند بابته ی هه یه له سوود، وه ک (رَبَا الْفَضْلِ) که برپاره که ی چییه و چی نییه. {تاج/۲، لاپه ره: ۲۳۱، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۲۷ ج/۴ = چاپی چواره م}.

۱۰۱۴) ریگری له خو شای تیکه له ی میوژ و خورما. (۵۱۱۶ - ۵۱۳۵)

باب: النہی أن یُنَبَذَ الرِّیْبُ وَالتَّمْرُ

۱۲۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُنَبَذَ التَّمْرُ وَالرِّیْبُ جَمِيعًا، وَنَهَى أَنْ يُنَبَذَ الرُّطْبُ وَالْبُسْرُ جَمِيعًا. {الحديث: ۵۱۱۷ = ۵۱۰۷ فم}:

جابیری کوری عه بدوللای ئه نصاری (رهزای خودایان ئی بئ) فەر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سەر بئ) ریگری ده کرد له وه که خورما و میوژ تیکه ل بکری و ئه وسا بکری به خو شاو، هه روا ریگری ده کرد له وه یش که فه ریکه خورما و به رسیله ی خورما تیکه ل بکری و بکری به خو شاو. {بروانه: ته جرید/۵، ژماره: ۱۸۴۵ = ۵۶۰۲ فتح الباری}.

۱۲۷۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ شَرِبَ النَّبِيذَ مِنْكُمْ، فَلْيَشْرِبْهُ زَبِيئًا فَرْدًا، أَوْ تَمْرًا فَرْدًا، أَوْ بُسْرًا فَرْدًا».

{الحديث: ۵۱۲۳ = ۵۱۱۳ فم:}

نهبو سه عید (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرموی:
 ههرکهسئ لهئیوه چه زدهکا که خوشاو (نه بیذ) بخواته وه، با میوژ بهتهنیا بکا
 به خوشاو (نه بیذ) و بیخواته وه، یا خورما بهتهنیا بکا به خوشاو و بیخواته وه، یا
 بهرسيلهی خورما بهتهنیا بکا به خوشاو و بیخواته وه).

۱۰۱۵) ریگری له خوشاوی کووله که وه بهستووی زفتدراو. (۵۱۳۶ - ۵۱۷۸)

باب: النهی عن الإتيان في الدُّبَاءِ وَالْمَرْفَتِ

۱۲۷۲- عَنْ زَادَانَ قَالَ: قُلْتُ لِأَبْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): حَدَّثَنِي بِمَا نَهَى عَنْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَشْرَبَةِ بُلْغَتِكَ، وَفَسَّرَهُ لِي بُلْغَتَنَا، فَإِنَّ لَكُمْ لُغَةً، سِوَى لُغَتِنَا، فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْحَنْتَمِ، وَهِيَ الْجَرَّةُ، وَعَنِ الدُّبَاءِ، وَهِيَ الْقَرَعَةُ، وَعَنِ الْمَرْفَتِ، وَهُوَ الْمُقْيَرُ، وَعَنِ النَّقِيرِ، وَهِيَ النَّحْلَةُ تُنْسَحُ نَسْحًا، وَتُنْقَرُ نَقْرًا، وَأَمَرَ أَنْ يُتَبَذَّ فِي الْأَسْقِيَةِ. {الحديث: ۵۱۶۸ = ۵۱۵۸ فم:}

زازان (رحمهتیی خودای بی) فهرمووی: عهرزی عهبدوللای کوری عومهرم کرد (رمزای
 خودایان بی): نهوشتانهی که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) نههی کردووه
 لهخواردنه وهیان، بهزمانی خوٚتان، که زارووی قورپهشیه، پیٚمان بلئو بهزمان و
 زاروای خوٚجییی خوٚشمان بوٚمان واتاو رافه بکه، چونکه زمانی ئیوه جیاوازی ههیه
 لهزمانی ئیمه. ئیببنو عومهر فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) نههی کردووه
 له خواردنه وهی خوٚشاوی ناو ئهم دهفرانه، چونکه زور زوو دهرشین و توند دهبین و
 دهبین به ئارهق: بهستوو، واته: کووپهله، کودیی: واته: کووله که، زفت دراو، واته:
 شتی بهزفت رووکهش کرابی، کوٚتکه: واته: بنکی دارخورما که توٚیکله کهی پاک
 دهکهن و ناوکهی ههله دکوٚلن، وه پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی کرد که

خوشاو له کونده و جه و نه ده و شتی وادا بکهن، نهک له و دهفرانه دا، چونکه نه وانه شتیان زور زوو تیدا دهترشی، دوور نییه که سرکه و خوشاو و دوشاو که ببن بهمه ی و نارهق و خاوه نه که یان به وه نه زانی). {تاج/۳، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۳۹ ج/۴} + {بروانه: ژماره: ۱ له پیشه وه رابورد} + {تاج/۳، ژماره: ۲۷۳۸} + {تاج/۳، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۳۹ ج/۴}.

۱۰۱۶) خوشاو و شهریه ت دروستکردن له کاسه ی بهردین دا

باب: إِبَاحَةُ الْإِتْبَادِ فِي تَوْرِ الْحِجَارَةِ

۱۲۷۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ يُنْتَبَذُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سِقَاءٍ، فَإِذَا لَمْ يَجِدُوا سِقَاءً نَبَذَ لَهُ فِي تَوْرِ مِنْ حِجَارَةٍ، فَقَالَ: بَعْضُ الْقَوْمِ وَأَنَا أَسْمَعُ لِأَبِي الزُّبَيْرِ، مِنْ بَرَامٍ؟ قَالَ: مِنْ بَرَامٍ. {الحديث: ۵۱۷۴ = ۵۱۶۵ فم}:

جابیری کوری عه بدوللا (رهزای خودیان لی بئ) فهرمووی: جاران له خیگه دا شهریه ت و خوشاویان بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بئ) دروست ده کرد، جا نه گهر ده فری چه رمینیان ده ست نه که وتایه، له کاسه یه کی بهردین دا دروستیان ده کرد بو ی). {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۱}.

فهرمووده گیره وه ده فره مو ی: من گویم لی بوو هه ندی که س له ناماده یوان به نه بو زوبه یری فهرموو: مه به ست له کاسه ی بهردین قازانی به رده؟ فهرمووی: به لی مه به ست قازانی به رده).

۱۰۱۷) موله تی دروستکردنی خوشاو خوارنه وه دروست کردن له گشت حاجه ت و

ده فریکاو نه ییکردن له خوارنه وه ی گشت جوړه سه ر خوشکه ری

باب: الرُّخْصَةُ فِي الْإِتْبَادِ فِي الظُّرُوفِ كُلِّهَا وَالنَّهْيُ عَنْ شَرْبِ كُلِّ مُسْكِرٍ

۱۲۷۴- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَهَيْتُكُمْ عَنِ الظُّرُوفِ، وَإِنَّ الظُّرُوفَ - أَوْ ظُرْفًا - لَا يُحِلُّ شَيْئًا وَلَا يُحَرِّمُهُ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ». {الحديث: ۵۱۷۶ = ۵۱۶۷ فم}:

بورهیده (دەزای خودای ئی بێ) **فهرمووی: پیغه‌مبەر** (دروودی خودای له‌سەر بێ) **فهرمووی: (من به‌ئێوه راگه‌یانده‌بوو که له‌هه‌ندی حه‌جته‌دا شت مه‌خۆنه‌وه، به‌لام حه‌جته‌ خۆی له‌خۆیا شت هه‌ڵال و حه‌رام ناکا، ئه‌وه‌نده هه‌یه که هه‌موو سه‌رخۆشکه‌ری نادرسته‌و حه‌رامه‌).** {تاج/۳، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۴۱}.

١٠١٨) ريگه‌دان به‌دروست‌کردنی خوښاوو ترشيياتو خواردنه‌وه دروست کردن له کوويه‌لې زفت نه‌دراودا

باب: الرخصة في الجر غير المزفت

١٢٧٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ التَّيِّدِ فِي الْأَوْعِيَةِ، قَالُوا: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ، فَأَرْحَصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرِ الْمُرْقَتِ. {الحديث: ٥١٧٨ = ٥١٦٩ فم. تجريد/٥، لاپهړه: ١٤٣، رقم: ١٨٤٤ = ٥٥٩٣}:

عەبدوللای کورپی عومەر (رهزای خودایان لی بی) دهفه رموی: لهو سهردهمه‌دا، که پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) نه‌یی ده‌کرد له‌ دروستکردنی خوشاو (نه‌بیز) له‌هه‌ندی حاجه‌تی تایبه‌تدا، وه‌ک کووپه‌ی دارینو کووله‌که‌ی ئاوو شتی تری وا، چونکه خوشاوی ئهم جوړه ده‌فره زوو ده‌بی به‌مه‌ی، له‌م سهردهمه‌دا عه‌رزى حه‌زهره‌تیان کرد: قوربان! خو هه‌موو که‌سێ جه‌وه‌نده‌و کونده‌ی ده‌ست ناکه‌وێ، هه‌تا خوشاو به‌س له‌وانه‌دا بکا، وه‌ک تو دوه‌فره‌مووی، ئه‌ی چاره‌یییه‌؟ جا به‌ه‌وێ ئهم پرسیاره‌ جوانه‌وه پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) ریگه‌ی خوشاو کردنی له‌ کۆپه‌له‌دا دا که‌به‌زف‌ت رووکه‌ش نه‌کرایێ).

روونکردنهوه:

مه‌به‌ستی سه‌ره‌گی له نه‌هیه‌که‌ی پی‌خه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئه‌وه بووه، که هه‌تا ده‌توانین له‌مه‌ی و باده‌ و ئاره‌ق و هه‌رچی سه‌ر ده‌گی‌شی بۆ ئه‌مانه‌ دووربین، نیه‌ر ده‌فرو قاپ له‌زاتی خۆیا‌نا جه‌لا‌ئ‌ن و رو‌ل نابینن له‌ جه‌رام‌کردندا.

۱۰۱۹) به سه رجوونی ماوهی خوشاو. (نیکسپایه‌ر). (۵۱۹۴ - ۵۲۰۵)

باب: بَيَانُ مَدَّةِ الْإِنْتِبَاحِ

۱۲۷۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُنْتَبِذُ لَهُ أَوَّلَ اللَّيْلِ، فَيَشْرِبُهُ إِذَا أَصْبَحَ يَوْمَهُ ذَلِكَ وَاللَّيْلَةَ الَّتِي تَجِيءُ وَالْغَدَّ وَاللَّيْلَةَ الْآخَرَى وَالْغَدَّ إِلَى الْعَصْرِ فَإِنْ بَقِيَ شَيْءٌ سَقَاهُ الْخَادِمَ، أَوْ أَمَرَ بِهِ فُصِّبَ. {الحديث: ۵۱۹۴ = ۵۱۸۵ فم:}

ئيبينو عه‌بباس (رمزای خودایان بی) فه‌رمووی: جاران میوژیان ده‌خووساند، بو پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌یانکرد به خوشاو بو، هه‌تا ماوهی سی روژ هه‌رلیی ده‌خواردوه، ئیتیر فه‌رمانی ده‌کرد نه‌وهی مابوو یا ده‌یانخواردوه یان ده‌یانپرژاند. {ئهمه گیرانه‌وهی تاجه، به‌رگی: ۳، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۷۶۰}.

لی‌ره‌دا ئاوايه: جاران له‌سهره‌تای شه‌وه‌وه خوشاویان بو پیغهمبه‌ر ده‌خووساند، بو به‌یانی لیی ده‌خواردوه، نه‌و روژه‌هیش هه‌تا ئیواری لیی ده‌خواردوه، شه‌وی دواییش هه‌ر لیی ده‌خواردوه، بو سبه‌ینیش هه‌ر لیی ده‌خواردوه، بو دوو سبه‌ی شه‌ویش هه‌ر لیی ده‌خواردوه بو سی سبه‌ییش هه‌تا عه‌صر لیی ده‌خواردوه، ئیتیر نه‌گه‌ر شتی بمایه‌ته‌وه له‌وه‌دوا، یا ده‌رخواردی نوک‌ه‌رو کاره‌که‌ری ده‌دا، یا فه‌رمانی ده‌کرد ده‌یانپرژاند. {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۰، ج/۴}.

۱۲۷۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّا نَنْبِذُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَقَاءٍ يُوَكِّي أَعْلَاهُ وَلَهُ عَزْلَاءٌ، نَنْبِذُهُ غُدُوَّةً، فَيَشْرِبُهُ عِشَاءً، وَنَنْبِذُهُ عِشَاءً، فَيَشْرِبُهُ غُدُوَّةً. {الحديث: ۵۲۰۰ = ۵۱۹۱ فم:}

عائیشه (رمزای خودای بی) فه‌رمووی: جاران شه‌ربه‌تو خوشاومان له‌ترئو خورماو میوه‌ی تر دروست ده‌کرد بو پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ جه‌وه‌نده‌یه‌کا، ده‌مان خووساند، جه‌وه‌نده‌که‌مان سه‌ره‌و ژوور هه‌ل ده‌واسی و ده‌مه‌که‌یمان به‌ ده‌مبیین ده‌به‌ست، جا له‌ هه‌نگله‌که‌ی خواره‌وه، لی‌مان داده‌کرد، جاری واده‌بوو سه‌ر له‌به‌یانی ده‌مان خووساند شیوان ده‌یخواردوه، وه روژی واده‌بوو، شیوان ده‌مان خووساند سه‌ر له‌به‌یانی ده‌یخواردوه. {تاج/۳، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۷۵۹}.

(۱۰۲۰) مهی بکری به سرکه. (۵۱۱۱)

باب: الْخَمْرُ تُتَخَذُ خَمْرًا

۱۲۷۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنِ الْخَمْرِ تُتَخَذُ خَلًّا؟ فَقَالَ: «لَا». {الحديث: ۵۱۱۱ = ۵۱۰۱ فم:}

نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: پرسیارکرا له خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بن) نه گهر مهی بکری به سرکه حه لال ده بی؟ فه رموی: نه. {تاج/۳، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۷۵۶}.

(۱۰۲۱) تیمار کردن به مهی. (۵۱۱۳ - ۵۱۱۵)

باب: الشِّدَاوَى بِالْخَمْرِ

۱۲۷۹- عَنْ وَائِلِ الْحَضْرَمِيِّ: أَنَّ طَارِقَ بْنَ سُوَيْدٍ الْجُعْفِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخَمْرِ؟ فَتَنَّا أَوْ كَرِهَ أَنْ يَصْنَعَهَا، فَقَالَ: إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ، فَقَالَ: «إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ، وَلَكِنَّهُ دَاءٌ». {الحديث: ۵۱۱۲ = ۵۱۰۲ فم:}

وائیلی نه لحه ضرهمی دهفه رموی: طاریقی کوری سووهدی نه لجه عه فی (رهزای خودای لی بن) عهرزی حه زره تی کرد: من ئاره ق دروست ده کم، نه ویش ریگهی نه دام (یا فه رموی): حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بن) پیی ناخوش بوو که شتی وا بکم، منیش عهرزیم کرد: خو من بو دهرمانی دروست ده کم، نه وه ک بو خوار دنه وه؟ فه رموی: (ئاره ق دهرمان نییه به لکوو دهرده!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۷۴۳}.

روونکردنه وه:

طاریقی کوری سووهدی نه لجه عه فی، هاوه لی پیغه مبه ره نه م فه رمووده یه له موسلیم و نه بو داودو ته رمه ذی و نیبنو ماجه و دارمیدا هیه. راجیایی هیه له ناوه که یدا که ئایا ناوی طاریقی کوری سووهدی، یاناوی (سووهدی کوری طاریقه) به لام قسه ی راستر نه ویه که ناوی طاریقی کوری سووهدی.

۱۰۲۲) سهر داپوښنی قاپو حاجهت. (۵۱۱۳ - ۵۱۱۵)

باب: فی تخمیر الإناء

۱۲۸۰- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ لَبَنٍ مِنَ النَّقِيعِ لَيْسَ مُحَمَّرًا، فَقَالَ: «أَلَا حَمَرْتَهُ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ عُوْدًا»، قَالَ أَبُو حُمَيْدٍ: إِنَّمَا أَمَرَ بِالْأَسْقِيَةِ أَنْ تُوَكَّأَ لَيْلًا، وَبِالْأَبْوَابِ أَنْ تُغْلَقَ لَيْلًا. {الحديث: ۵۲۱۰ = ۵۲۰۱ فم:}

نهبو حومهیدی نهلساعیدی (رهزای خودای ن بڼ) فهرمووی: له نهقیعهوه، که نزیکهی بیست فرسهق، دهوری شهست میل، له مهدينهوه دووره، جامی ماستم هیئا بو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بڼ) سهری دانه پوښرابوو، فهرمووی: (نهگهر ته لئ چیلکهت بهسهری دا رایه لکردوو، دهووو سهریت داپوښیابه). {تجريد/۵، ژماره: ۱۸۴۶ = ۵۶۰۵، ۵۶۰۶ فتح:}.

نهبو حومهیدی نهلساعیدی فهرمووی: ههروا فهرمانمان پیکراوه که بهشهو دهمی کوندهو مهشکهو جهوهنده ببهستینو دهرگا بهشهو داخهین).

۱۰۲۳) سهری دهفر داپوښنو دهمو ههنگلی کوندهو جهوهنده ببهستن. (۵۲۱۴ -

۵۲۲۶)

باب: غَطُوا الْإِنَاءَ وَأَوْكُوا السِّقَاءَ

۱۲۸۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ، أَوْ أَمْسَيْتُمْ، فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا أَنْيَتَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعَرَّضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفِنُوا مَصَابِيحَكُمْ». {الحديث: ۵۲۱۸ = ۵۲۰۹ فم: تجريد/۳، لاپهړه: ۴۵۲، رقم: ۳۲۸۰، ۳۳۰۴، ۳۳۱۶، ۵۶۲۳، ۵۶۲۴، ۵۶۹۵، ۶۲۹۶. أبو داود. أشربة: ۳۷۲۱. تحفة الأشراف/۲۴۴۶:}

جابیری کوری عہدوللہ (رمزای خودایان لی بن) دہفہرموئی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن)

دہفہرموئی: (کہ بہرایی تاریکی شہو دہستی پیکرد) یا فہرمووی: (کہ بوو بہئیواری، ئیتر لہو دہمہدا منالہکانتان بگرنہوہو مہہیلن لہوکاتہدا بلاو ببہنوہو بہملو بہولادا، چونکہ دیوہکان، واتہ: شہیاتینی، حہزیان لہتاریکیہ، رقیان لہ روناکیہ، لہ تاریکی و رہسایو بارودوخی وادا، دہکہونہ ہہلپہو چالاکی نواندن، بہلام تاوی لہشہو تیپہری و بوو بہشہوی تہواو، ئیتر ریگہی ناموشویان لی مہگرن، وہ دہرگاگانتان دابخہن و ناوی خودا بہینن، چونکہ شہیتان دہرگای داخراو ناکاتہوہ، وہ دہمبینی کوندہو مہشکہو جہوہندہو ہیزہو خیگہی خوتان ببہستن و ناوی خودا بہینن، وہ سہری قاپو قاجاخ و دہفری خوتان داپوشن و ناوی خودا بہینن، نہگہر ہہر ہیچت دہست نہکہوت کہ سہری حاجہت و دہفری پی داپوشی تہلی چیلکہی بہسہردا رابہیلہ، وہ چراکانتان بکوژیننہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۹، ژمارہ: ۲۶۸۷، ۲۶۸۸}.

۱۲۸۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «غَطُّوا الْإِنَاءَ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزِلُ فِيهَا وَبَاءٌ، لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ إِلَّا نَزَلَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الْوَبَاءِ». وَفِي رَوَايَةٍ: قَالَ اللَّيْثُ (يَعْنِي ابْنَ سَعْدٍ): فَلَا عَاجِمَ عِنْدَنَا يَتَّقُونَ ذَلِكَ فِي كَانُونِ الْأَوَّلِ. {الحديث: ۵۲۲۴ = ۵۲۱۵ فم}:

جابیری کوری عہدوللہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: بہگوئی خوّم لہزاری پیروزی پیغہمبہرم بیست (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (سہری قاپو قاجاخ و حاجہت بنینہوہو دہمبینی کوندہو جہوہندہو مہشکہو شتی وا ببہستن، چونکی ہہموو سائی شہویکی وای تیادیہ، کہ پەتای تیادا بلاو دہبیتہوہ، نہو پەتایہ بہلای ہہر دہفریکا برپوا کہ سہری نہنرابیتہوہ، وہ بہلای ہہر جہوہندہو خیگہیہکا برپوا کہ دہمبینی نہبہسرابی دہچیتہ ناوی).

لهیشتی کورپی سهعد، که مامۆستای مامۆستاکی ئیمامی موسلیمه دهفه رموی: (ئهو خه لکه ناعه ره بانهی که له ولاتی ئیمه هه ن له مانگی کانونی یه که ما خۆیان له م شهوه دهپاریزن، که پیشی دهگوتری مانگی دیسه مبه ر). {تاج/۳، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۲۶۸۸}.

۱۰۲۴) خواردنه وهی شه ربه تی هه نگوین و خۆشاو (نه بیذ) و شیرو دۆو ناو.

(۵۱۹۴ - ۵۲۰۵)

باب: فی شرب العسل والنبيذ واللبن والماء

۱۲۸۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدْحِي هَذَا الشَّرَابَ كُلَّهُ الْعَسْلَ وَالنَّبِيذَ وَالْمَاءَ وَاللَّبْنَ. {الحديث: ۵۲۰۵ = ۵۱۹۶ فم}:

ئه نه سی کورپی مالیک (رهزای خودای ئی بن) فه رمووی: له م په رداخه ی خۆما، هه موو جوړه خواردنه وه یه کی هه لآلم به دهستی خۆم دهر خواردی پیغه مبه ر (دروودی خودای نه سه ر بن) داوه، وه ک شه ربه تی هه نگوین و خۆشاو (نه بیذ) و ناوو شیرو ئه م جوړه خواردنه وانه). {تاج/۳، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۷۲۳}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. له ۱۹/۵/۱۹۹۲، له تاجول ئو صولا، به رگی پینجهم، لاپه ره: ۴۲۲، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۵۲۵۷ ج/۴، پارچه یی شیعرم نووسیوه. سه باره ت به یه که م هه لبژاردن له کوردستانا، جا و ئه م شه ویش که شه وی: ۲۰۱۰/۲/۷ یه له نامیلکه ی (التُّرْكُمَانُ شَدُّ قُوَى الْعَرَبِ) ییه وه، ئه م سه رنجه راگو یز ده که م: (... به راستی مه زلۆومیه تی گه لی کورد له که رکووک، له نووسین نایی، هه ر ئه وه نده ت ده زانی له که رکووک متع التجول بوو، وه کوردیکی بن تاوانی زۆر، به تایبه تی له لاوان ئه گیران و له زیندان تووند ئه کران و لیان ئیعدام ئه کرا، له بۆنه کانا، له جه نه کانا، له باتی خه لات، جه ند لاویکی کوردیان له مه یدان ره می و، له یاریگا کانا، له ئاهه نگیکی جه ماوه ریدا، به ده م گۆرانی و چه پله ریزان و سروودو شاییلوغان و سه ماوه، چه پکی لاوی کوردی خوین گه رمیان گولله باران ده کرد، له سه ر ئه م

شېۋەدە، كەمن خۇم بەچاۋى خۇم حالەكەم دىۋە: لەپىشا لەرپىگەى راگەياندىنى
رەسمىيەۋە، خەلكىكى زۆرىيان كۆدەكرەدەۋە، بەم بۆنەيەۋە جۆرەھا شىرىنىۋ
شەربەتەيان تىادەگىپرا، جۆرەھا وتارى ئاگرىن و سروودى نىشتەمانىيان دەچىرى و
رەشەلەكىان دەگىپراۋ كچە توركمان و عەگال بەسەر نوڧل و شىرىنىيان دەگىپرا،
دوایی وەك دەسكە گولئى، بە بەرچاۋى جەماۋەرەكەۋە، كۆمەلئى لاۋى كوردىيان
بەجلى كوردىيەۋە دەھىنا، ھەزار تۆمەتى درۇيان بۆ ھەلدەبەستەن، چاۋيان بە
پەرۋىيەكى رەش دەبەستەنەۋە بەشەق و تېھەلدان دەيانىردن بۆ بەردارى سىدارەكان،
بە گورىسى گوش، توند توند، سەرتاپا، شەتەكىان دەدان بە كۆلەكەى
ئىعدامەكانەۋە، گولپىيان لەخپەى چەخماخە و مەشقى رامىيەكانەۋە بوو، كە
بەتفەنگەكانىانەۋە دەيانكرىد، كەھەر مەعدوومى (لەسىدارە دراۋى) شەش سەرباز
تيرە بارانى دەكرىد، ھەر سەربازى (۳۶) سىي و شەش گوللەى پىۋەدەنا، نىۋانىيان
شەش ھەنگاۋ بوو! كاتى ئاھەنگ درىزەى دەكىشا، ئەوسا داۋاكارى گشتى
موقتەبەسى حوكمەكەى دەخویندەۋە، بە بلىنگۆ بۆ عەشاماتەكە، لەم كاتەدا
كۆمەلئى ژنى بەرەلا، دوور لەجوانترىن رەۋشتى ژنان كە رەحم و بەزەيىيە، بەسەما و
رەشەلەك و گۆرانى و مۇسقا جەماۋەرە تەفرە دراۋەكەيان دەورووژاند، بەرە بەرە
دەھاتنە سەر ئەم شىعەرە، كە بە چرىكەيەكى پىر لە رق و كىنە و دەغەزەۋە
دەيانچىراند و دەيانشىپاند:

أَحْلَى أَغْنِيَةٍ هَيَّا رَدِّدُوا
لَعَلَّكُمْ رَمَاصُنْ، بِصَدْرِ الْعَدُوِّ

خۇشترىن سىروود بەھەلى مەنەۋە
قەرمەى گوللەيە بەسىنىگى دوزمەنەۋە!!

جەماۋەرە خەلەتاۋەكەيش، دەيانكرىد بەھەراۋ ھورىاۋ زەناۋ شىرە شىپى كە
نەپتەۋە، جا ئالەم دەمەدا، قەرماندەى دەسپىژكەرەكان، كە ئەفسەرى بوو، بە
دەنگىكى بەرزى گر، دەقىقپاند: (اِرم = دەسپىژ) ئىتر دەبوو بە قەرمەى دەسپىژو

بہتہ قہو چہ پلہ ریزان و هوتاف کی شان و تفو نہ فرمت له خائینان و ترسنوگان. نیت
بہرہ بہرہ پتہ گوشہ کان گوللہ یان بہرہ دکہوت و دہچران و مہعدوومہ کان گرمو لہ
دہبوون و ہک ژیزوو، لہ سہرہ تاوہ کہ گوللہ یان بہرہ دکہوت، ہاوارئ، جوو لہ یہ کیان
دہکرد، نیت مہیدانہ کہ دہبوو بہ گو می خوین و ہر پارچہ جہرگو دل بوو، بہدہم
گوللہ وہ دہرہ پیری و دہچوو بو نزا لہ لای خودا!

گہ لی جار مہعدوومئ رو حی تیادہما، دکتورہ کہ، بہعث وا کردبووی بہ درندہ،
بہ تہلقہ ی رہحمہت، لاوہ کوردہ کہی بہ تہواوی دہکوشت و خہ لگہ کہیش چہ پلہ یان
بو لیڈہدا!!).

من و ہک شایہ تحالئ نہم راستیہ ییش دہنووسم بو میژوو: (... لہ کەرکووک،
بہدہ یان کوردی مہردی دلیری بی تاوان لہ سیڈارہ دران، و ہک کو مہ لہ ی شیخ
مہعرووف بہر زنجی و مہ لا نوری عہدوللا و شیخ حوسہین بہر زنجی، کہ سیی و
دوو (۲۲) کورد بوون، سی روژ لہ مہیدانی سیڈارہ کہ یانا، بہدار زہیتوونہ کان
بہرابہر خہستہ خانہ ی کوئی سہربازی، لہ بہینی دہبو کو نہ کہو مزگہوتی ئیبراہیم
بہگ تہکریتیدا، ہہ لیان واسین و ژن و پیاوو منال، لہ تورکمانہ داخ لہ دلہ کان،
گہ فیان دہکردن و بہ دارو بہ بہردو بہ سؤل و بہ پیلاو، و ہک مارو دوو پشک بکوژی
لییان دہدانو، تفو بہ لغہم و پیسایان لہ تہرمہ کان یان دہکرد! سی روژ کردیان
بہشایی لوغان و بہم بو نہ یہ وہ بہ ہزاران مہرو بز و ناژہ لیان سہرہ دہیری و لہ
خوشیانا دہیان بہ خشیہ وہ!

وہ حوکومہ تی بہعث تہرمہ کان بہ ئوتومبیل و ہک بووک، بہناو گہرہ کہ
تورکمانہ کاندہ گیرا، بو پیروزبایی و شادہ کامی!! بہ بہرچاوی خو مہ وہ لہناو
شہریکہی نہوتہ کہدا پولیسکی کوردیان گوللہ باران کرد، ئہمنی بہ چہند دہست
دریژی لاشہ کہی کرد بہ دوو لہ تہ وہ!!

ئیش و نازارو سووکایہ تی و قہہری قہومی لہ کورد، لہ کەرکووک، بہرادہیی
وابوو، کہ گشت چینہ کان کوردی گرتبووہ، گہرہ کہ کوردہ کان لہ گشت خزمہ تی بی

بەش بوون، نەئاو، نە کارەبا، نە قیرتاو، نە کەمترین خزمەتی شارەوانی، ھەمیشە
 عەرەبو تورکمان و ھوکومەت بەرھەیکە سێ قۆلییان، دژ بە کورد دروست کردبوو،
 ھەو لەو کوردە کە دەبرا بۆ پۆلیسخانە و فەرمانگە ئەمەن و سەربازگاگان، مەرئ
 بوو بە دەم کۆمە ئی گەلە گورگەو، بەوینە: شوڤیڤیڤی کوردو شوڤیڤیڤی تورکمان
 دەعمیان بکەدایە ئەو کوردە کە بەبێ چەندو چوون قەباحەتبار دەکرا، فەلاقە
 دەکرا، مانگی زیندان دەکرا، وا باو بوو دەیانگوت: کوردی کەرکوک خوینی نییە!).
 ئەمە مشتێ لە خەرواریکە لەو دەریا ستەم و زوڵم و زۆری کە لە کوردی کەرکوک
 دەکرا، وەمەن لە ماوێ ئەو (۳۰) سیی سالدەدا کە لە کەرکوک ژیاوم، وەک کامیڤری
 شاراو، زۆر شتم لەم بابەتە کۆکردۆتەو بۆ کاتی خۆی. جا لە پۆژگارێکا، کە ھەموو
 کوردی لە کەرکوک، لە سەر و مال و منال و حالی خۆی بە ھەناسە دلتیا نەبوو،
 زەلامیڤی ھەست مردوو، لە کوردەکانی کەرکوک، کرا بە ئەندامی ئەنجومەنی
 نیشتمانی، لە بەغدا، لەناو دانیشتنی پەرلەمانا ھەلسا، قۆلی خۆی ھەلما، وە
 بە ھەموو دەنگی خۆی، وەک شیر نەراندى: (من فیسارە کەسی کورپ فیسارە کەسم،
 نوینەری کوردەکانی کەرکوکەم، ئامادەم دوکتۆری بانگ بکەن، بە دەری ھەموو
 خوینە کەم دەربھینن و بیکەنە لەشی کاک سەددامەو ئۆف ناکەم!). ئەم بەرپزە لە
 کەرکوک مەن بە گوپی خۆم چەند جارم ئی بیست، کە لەناو گۆری دانیشتنا، بۆ
 شانازی دەیفەرموو: (لە ئەنجومەنی نیشتمانی، نامە یەکی پشگێریمان بە خوینی
 خۆمان بۆ سەرۆک سەددام نووسی، دەیگوت: لەم خوین بەخشینەدا، مەن پشکی
 شیرم بەرکەوت، لە ھەموویان زیاتر خوینم بەخشی!). کورت و پوخت، بە ھۆی
 دژایەتی بەرەو یەگرتووی تورکمان و عەرەبو میریپەو: کورد سەرەرای ئەو گشتە
 چەوسانە و ھیش، ئەو ھەو کە پێی بلێی ئیش و کار و وەزیفە پێی نە دەدرا، بە لکۆ
 کارمەندی کورد، مەگەر چۆنەھا، دەنا لە کەرکوک کارمەندی کوردنەما، ھەریەکی
 بە لایەکا نەقل کرا، زمان حالیان ئەو ھەبوو: (کە وەک ئازەل و ئامیرو عەرەبانە و
 شتی وا، کوردان بە کاربھینن بۆ خزمەتکاری و بەس، وەک ھەمالی و کەناسی و بۆیاخ

چیتى!). وهكى تریش رۆژانه تهرحیل و تهعریبو تهبعیث و چهوسانه وه و زولم و زۆر، بهپیی بهرنامهیهكى داپژراو، بهردهوام بوو، مال و حال له كورد دهستینراو تهسلیم به عهرههیی هاوردده دهكرا، ههروا دئ و گهرهك، له كهركوك له كورد چۆل دهكراو پر دهكرا له عهرهه و ناوه كوردیهكانیان دهكرا به عهرههیی، وهك رهحیماوایان ناوناوو ئهندهلوس، بهیان ویلادهی منال به كورد نهئهدرا، تاپۆ نهئهدرا، لهكاتیكا كه گهلی كوردی كهركوك ئهمه حالی بوو، نوینهرهكهیان له بهرلهمان، ئهوه قسهی و رهفتاری بوو، لهههموو كهسێ زیاتر دلسۆزی دوژمنی یهكهمی كورد بوو، ئهمه بۆ؟ ئایا شتی وا ئهقل دهیگرئ؟ جامن بۆ وهلامی ئهم پرسیاره له ئهنجای بهراوردیکی دوورو درێژدا، لهپاش لیکۆلینهوهیهکی قوول و شارهزاییهکی تهواو، له نهفسیاتی كورد دهلیم:

(راسته كه كورد بهرگهی ههموو زولم و زۆر و كارهساتی دهگرئ، بهرگهی گولله و تۆپ و تانك و فرۆك دهگرئ، بهرگهی موشهك و غازو كیمیاباران دهگرئ، چۆك بهدوژمنی خۆی له مهیدانی نهبهرددا دانهدا، دهست بهقورگی شیردا دهكا، بهسهر تهعریبو تهتریک و تهفریس و دهربهدهریدا زال دهبی، من ئهمانهم ههموو بهچاوی خۆم دیوه بهزیادهوه، بهلام... بهلام چی؟ بهلام جیگهی داخه، بهتایبهتی رۆشنبیرهكانیان، بهرابهر به پوول و پاره خۆنهگرن، كوونین، بهپاره وهك منال دهیانخهلهتینن، كورد گوتهنی: (كورد كه گوپی لهزپهی پاره بوو گورج فشی دهكا!!!). لهراستیدا بیردۆزهیی ههیه دهلی: (سرکه تانهبی به مهی نابئ بهسرکه). شیخ جافریش لهپیشا پيشمهركه بوو، كهبوو بهجاش نهخوش كهوت، هات بۆ (مستشفی كركوك العسكری) بههۆی منهوه، لهقاوشی ئهفسههرهكان خهوت، چونكه من بههۆی مامه شیخ مهحمودی قهره چیاریهوه، كه تهکیه و مزگهوتی ههبوو له گهرهکی چوارباغ، كهمن لهوی فهقی بووم، ئاشناییم لهگهڵ ئهویش ههبوو، جا ئهم چهند حهقیقهتهم لهدهمی شیخ جافر خۆی بیست:

۱- شازده دیناری پی بوو له بهر دهمما، له سهر میزه که ی من دایناو گوتی: ههموو سهر ووتو سامانه کهم ئەم (۱۶) دینارو بر نه ویکه و دهوړی چل سهر فورسانه که تازه ته عینم کردوون و ئاوبینه و دهست بشو!!

۲- من بوم دهرکه ووتوو، که نیمه ی موالی حوکومهت، وهک سهر بازی لیقی واین، که سهر بازی سوپای ئینگلیز بوون، ههتا زیاتر دوژمنی ملهتی خومان بین باشر پیش دهکهوین، گهلی کورد نه خوینه واره، ههرچی بو بکه ی بهزایه دهچی، که واته: پیاو خزمهتی خوئی بکا، له خزمهتی نهو باشره!!).

سوبحانه للآ کئ بر وا دهکا، که رژیمی دوو برات بکوژی، له سهر نهو شیوهی که له پیشه وه باسما نکرد، که شیخ مارف بهر زنجی و شیخ حوسهین بهر زنجی بوون، که چی برا که یان ئاوا وهک شیخ چوپی، نه لقه به گوپی نهو رژیمه بی؟!

نافه ریم شیخ جافری خاوهنی (۱۶) دینارو چل جاش و خاوهنی ئەم فلهسه فیه، تو بووی به پاریزگاری سلیمانی و بووی به سهروکی مه جلیس ته نفیژی کوردو بووی به ههموو شتی لهم کوردستانه دا، به لام زورینه ی پیشمه رگه و سهر کرده کورده کانیش گۆریشیان دهست نه که ووت!!

خودایه! به رحمهتی بی پایانی خوت فریای ئەم گهلی کوردی چه وساوو و ستهمدیده به بکه وه، وه لهم گیزاوی یاری پیکردنه رزگاری بکه، به تایبهتی به دووړی بگره لهم جوړه بهر له مانه، که له ههموو شتی دهکا له بهر له مان نه بی، که نه مه پیناسه که یه تی:

ئاواو ده ستوورو بهر له مان
ناوی ئاواو شاری ویران

۱۲۸۴- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَاتَّبَعَهُ سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ جُعْشَمٍ، قَالَ: فَدَعَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَاحَتْ فَرَسُهُ، فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ لِي، وَلَا أَضْرُكَ، قَالَ: فَدَعَا اللَّهَ، قَالَ: فَعَطِشَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَرُّوا بِرَاعِي غَنَمٍ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَأَخَذْتُ قَدْحًا، فَحَلَبْتُ فِيهِ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ) كُتِبَتْ مِنْ لَبَنٍ، فَأَتَيْتُهُ بِهِ، فَشَرِبَ حَتَّى رَضِيتُ. {الحديث: ۵۲۰۷ = ۵۱۹۸ فم. بخاری. مناقب: ۳۶۱۵، ۳۶۵۲، ۳۹۰۸، ۳۹۱۷، ۲۴۳۹، ۵۶۰۷. راجع رقم: ۱۱۵۵ – المتقدم + تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۱۷ + تاج/ ۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۶۰ + تاج/ ۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۵۸}:

بهراء (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: کاتئی پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) له مهککه وه کوچی کرد بو مه دینه، سوراځه کوری مالیکی کوری جوعشوم، شوینی دهکوهی تا بیکوژی، یا دلی بکاو نهو خهلاته و مربرگري له قورمیش که برپاریان دابوو، بو کهس پی بکوژی، یا دلی بکا. جا پیځه مبهه نرای لی دهکا که خودا چاره ی بکا، کاتئی له پیځه مبهه و نه بوبه کر نریک ده بیته وه ماینه که ی سهر سمی ددهاو دهیگلینی و ههر دوو دهستی ماینه که ی له زهوییه کی رهقنا، ههتا ههر دوو نه ژنوی دا دهچی، جا سوراځه که نه موعجیزه ده بینی، عهرزی دهکا: نزام بو بکه، زیانم نابی بو، نهویش ده پاریته وه بو. فهرمووی: جا له ریگه پیځه مبهه توونی ده بی، دهگن بهشوانی، نه بوبه کری صه دیق (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: له کاسه یه کی دارینا، بهقه د ژهمی دوشینی مهری شیرم تی دوشی و بردم بو پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) نهویش بهدلی من لی خوارده وه.

۱۲۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى لَيْلَةَ أُسْرِى بِهِ بِإِيلِيَاءَ بَقْدَحَيْنٍ مِنْ خُمْرٍ وَلَبَنٍ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمَا، فَأَخَذَ اللَّبَنَ، فَقَالَ لَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَاكَ لِلْفِطْرَةِ، لَوْ أَخَذْتَ الْخُمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ. {الحديث: ۵۲۰۸ = ۵۱۹۹ فم. بخاری. أحاديث الأنبياء: ۳۳۹۴، ۳۴۳۷، ۵۵۷۶. ترمذی. تفسير: ۳۱۳۰}:

نهو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: نهو شهوهی که پیځه مبهه ریان برد بو نیلیا، واته: بو بهیتوله قدیس، لهوی دوو پیاله خواردنه وه یان بو هینا، پیاله یی شیرو پیاله یی مهی، پیځه مبهه ریش (دروودی خودای لهسهر بن) ته ماشایان دهکاو پیاله شیر که وهرده گری، جوبرانیلیش دهفه رموی: (سوپاس و ستایش بو خودا که تووی خسته سهر ریگه ی راستی خووی، نه گهر پیاله مهیه کهت و مربرگرتایه، نومتهت سهریان لی دهشیواو گومرا دهبوون). {تاج/ ۳، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۷۲۱}.

(۱۰۲۵) خواردنه وه به جامی ناو خواردنه وه. (۵۱۹۴ - ۵۲۰۵)

باب: الشرب فی القدح

۱۲۸۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَكَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) امْرَأَةً مِنَ الْعَرَبِ، فَأَمَرَ أَبَا أُسَيْدٍ أَنْ يُرْسِلَ إِلَيْهَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا، فَقَدِمَتْ فَتَزَلَّتْ فِي أَجْمِ بَنِي سَاعِدَةَ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى جَاءَهَا، فَدَخَلَ عَلَيْهَا، فَإِذَا امْرَأَةٌ مُنَكَّسَةٌ رَأْسَهَا، فَلَمَّا كَلَّمَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، قَالَ: «قَدْ أَعَذَّتْكَ مِنِّي»، فَقَالُوا لَهَا: أَتَدْرِينَ مَنْ هَذَا؟ فَقَالَتْ: لَا، فَقَالُوا: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَاءَكَ لِيَخْطُبَكَ، قَالَتْ: أَنَا كُنْتُ أَشْقَى مِنْ ذَلِكَ. قَالَ سَهْلٌ: فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ حَتَّى جَلَسَ فِي سَقِيفَةِ بَنِي سَاعِدَةَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: «اسْقِنَا». لِسَهْلٍ، قَالَ: فَأَخْرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ أَبُو حَازِمٍ: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرَبْنَا فِيهِ، قَالَ: ثُمَّ اسْتَوْهَبَهُ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَوَهَبَهُ لَهُ. {الحديث: ۵۲۰۴ = ۵۱۹۵ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۵۵ = ۵۶۳۷ + تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۸۸ = ۵۲۵۵، ۵۲۵۷} :

سه هلی کوری سهد (رهزای خودایان بی) فهرمووی: نوعمانی کوری نه بولجهون، هاته خرمه تی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بی) نیسلام بوو، عهرزی حه زرهتی کرد: کچی کی بیوه ژنم ههیه، له ناو عهرهبا ژنی واحوان کهمه، نه گهر بفهرمووی لی تی ماره ده کهم؟! پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی باشه، وه لیی ماره کرد لهسهر دوازده ئوقیه، جا پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) نه بو ئوسهیدی نارد له گهل نوعماندا، که بیگویریته وه بو، وه نه بو ئوسهید ژنه کهی هیئا، ناوی ئومهیمه کی کچی نوعمان بوو، نازناوی بینتولجهون بوو، دایه نه کهیشی که له لهی بوو له گهل یا هاتبوو، له قه لای بهنی ساعیده که یه کی که له قه لاکانی مه دینه، له وی دابهزی، جا نه بو ئوسهید هه وال دهبا بو پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) کهوا بینتولجه و نمان هیئا به بوو کی بو، بفهرموو بولای هاوسهر ده کهت، کاتی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) چوو ده ناو پهردهی بوو وک و زاوایی، روانی وارنئ به پهستی دانیشتوو وه سه ری شوړه وه کردوو، کاتی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) دهستی کرد به گوشتوگو له گهلیدا، ژنه که ده لی: په نا ده گرم به خودا

لهتو، که دهستم بۆ بهیئنی! ئەویش دەفەرموی: پەنات برد بۆکەسی که شایستە ی پەنا پێردنە، ئەوا تۆم پەنادا لەخۆم. ئیتر پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دیتە دەرودەو بەجیی دەهیڵن. جا خەلکەکە که لەحالەکە حالی دەبن، بە ئومەیمە دەلین: دەزانی هەلەیهکی گەورمت کرد، دەزانی ئەو کێ بوو کەهاتە ژوورودە بۆلات؟ دەلی: نە، نازانم کێ بوو؟ گوتیان: ئەو پیڤەمبەری خودا بوو، کەتوی مارە کردبوو بۆ خۆی، تۆ بەم کردارە ناشایستەیه، ئەو پایە بەرزمت لەکیس خۆتدا، کەشادببیت بەپایە هوسەریتی پیڤەمبەر و بەپیی دەقی قورئانی پیرۆز شادببیت بە پلە ی دایکی موسولمانان، کە دەفەرموی: (وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ). ئەویش لەپەشیمانیدا بە پەژاردەو گوتی: من لەو بەدبەختتر م که پیت و فەری وام تووش ببی!).

سەهل فەرمووی: ئەو رۆژە پیڤەمبەر خۆی و هاوەلانی هاتن، تا لەساباتەکە ی بەنی ساعیدە دانیشتن و بوون بە میوانمان، پاشان فەرمووی: (ئە ی سەعد! خواردنەو دیهکی پاکمان بۆ بهیئە تا بیخۆینهو). منیش ئالەم جامەدا، کە جامی پیڤەمبەر خۆی بوو، خواردنەو دیهکی پاک و حەلāl م دەرخوارد دان. قسە گیرەو، کە ئەبو حازیمە فەرمووی: جا سەعد ئەو جامە ی دەرھینا بۆمان و پیشانمانی داو یەکە یەکە ئاومان پێ خواردەو، بۆ مووفەرکی، جا لەو پاش جینشینی باش عومەری کوری عەبدولعەزیز (دەزای خودای ئی بی) داوا ی ئەو جامە ی کرد لەسەعد، کەپیی ببەخشی، سەعدیش جامەکە ی بەخشی پیی).

۱۰۲۶) هەلیچکردنی دەمو هەنگلی کوندەو مەشکەو ئەمانە ناباشە.

(۵۲۲۷ - ۵۲۴۱)

باب: النہی عن اختناث الأسقية

۱۲۸۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ اخْتِنَاثِ الْأَسْقِيَةِ أَنْ يُشْرَبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. وَفِي رَاوِيَةٍ: وَاخْتِنَاثُهَا أَنْ يُقْلَبَ رَأْسُهَا ثُمَّ يُشْرَبَ مِنْهُ. {الحديث: ۵۲۴۰، ۵۲۴۱ = ۵۲۳۱، ۵۲۳۲ م. تجريد/ ۵، لاپەرە: ۱۴۷، رقم: ۱۸۵۱ = ۵۶۲۶، ۵۶۲۵ فتح الباری}:

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋى خۇداي لەسەر بىن) نەھى دەکرد لەوہ کەدەم و ھەنگلى کونددە و جەوہندە و مەشکە، ھەلپېچ بکرى و ئىنجا دەمى پېوہ بنرى و ئاوى ئى بخورىتەوہ). {رياض/۲، ۲۶۴، زنجیرە: ۱۱۲، ژمارە: ۷۶۲} + {تاج/۳، زنجیرە: ۱۷، ژمارە: ۲۶۷۵ چ/۴} .
لەگىرپانەوہى ژمارە (۵۲۴۱)دا، زوہرى دەفەرموۋى: مەبەست ئەوہیہ کە کونددەکە، یا مەشکەکە دەمەگەى سەرەو خوار بکرىتەوہ و لىي بخورىتەوہ). {رياض/۲، زنجیرە: ۱۱۲، ژمارە: ۷۶۲} .

روونکردنەوہ:

ھۆى ئەم نەھىہ چەند شتېکە: وەك دەمى کونددەکە قىزاوى دەبى و خەلکى تر قىزى نايى لىي بخواتەوہ، یا بەرە بەرە دەمى کونددەکە، بۆگەن دەبى، یا رى دەکەوۋى، جانەوہرى، یا شتى خراپ چوۋەتە ناو کونددەکەوہ و دەچىتە ناوسكى ئەویشەوہ دەلین: لەسەردەمى پېغەمبەردا، پیاوۋ دەم ئەنى بە ھەنگلى کونددەکەوہ توۋلە ماریكى تیا دەبى دەچىتە ناوسكى، یا لەبەرئەوہیہ گەللى جار ئا و دەپەرپتە قورگى، یا لەبەر ئەمانە ھەموۋى، زۆرىي ھۆو فرە ھۆیى کارى دروستە.
فەقى بووم لەپرىس، لەلای ھەلەبجە، دەرویشى دەیەوۋى مارى بخوات، دەنییتە ناو ھەردوو قولى مشتیهوہ و سەرى مارەکە بەرابەرى دەمى خۆى رادەگرى و خوش خوش دەلئ: ھا کافر! بتخۆم، مارەکە وزاق دەداو خۆى دەکا بەقورگیداو دەچىتە ناو گەدەى، جا کىشەيى بۆ دەرویشەکە دروست دەبى، کە مارەکە دەیەوۋى بىتە دەردەوہ، دەرویشەکە دەکوۋى و مارەکە دەگەرپتەوہ بۇناو گەدەى، لەھانە سوورەوہ دەرویشەکەیان بەسواری کەرى برد بۆ ھەلەبجە، جامانەيەكى کردبوو بە لەچک، لە ھەلەبجە دەرمانیان پىدا مارەکەى فرىدا، دیمەنى کەرەکەو دەرویشەکەو لەچکەکەى و تۇقاویيەکەيم ھەر لەبەر چاۋە!!

(۱۰۲۷) رِیْغَرِیْ لِه شَت خواردنه وه له حاجه تی زیرو زیودا. (۵۳۹۵ - ۵۳۹۶)

بابُ: النَّمْیُ عَنِ الشَّرْبِ فِي آئِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

۱۲۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ حُدَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بِالْمَدَائِنِ فَاسْتَسْقَى حُدَيْفَةُ، فَجَاءَهُ دِهْقَانٌ بِشَرَابٍ فِي إِنَاءٍ مِنْ فِضَّةٍ فَرَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: إِنِّي أُخْبِرُكُمْ أَنِّي قَدْ أَمَرْتُهُ أَنْ لَا يَسْقَيْنِي فِيهِ، فَإِنْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَشْرَبُوا فِي إِنَاءِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَلْبَسُوا الدِّيْبَاجَ وَالْحَرِيرَ، فَإِنَّهُ لَهُم فِي الدُّنْيَا، وَهُوَ لَكُمْ فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۵۳۶۱ = ۵۳۵۲ فم. تجرید/۵/۲۰۹، رقم: ۱۸۵۴ = ۵۶۳۴، ۵۶۳۰، ۵۶۳۱. نسائی. زینة: ۵۳۱۶}:

عەبدوللای کوری عوکهیم فەرمووی: لەخزمەتی حوزەیفەدا بووین، لەمەدائین بووین، کە ئیستا پێی دەگوتری: سەلمانیاک، حوزەیفە داوای ئاوی خواردنه‌ودی کرد، کوێخایێ له حاجه‌تیکی زیویندا ئاوی بۆهینا، ئەویش لێی وەرگرت و جامه‌که‌ی به ئاوه‌که‌وه کیشا پێیدا. ئەو‌جا پێی گوتن: با پێتان بڵێم بۆچی وام لێی کرد، ئەمە چەندین جارە پێی دەلێم کە شتی وانە‌کاو له قاپ و حاجه‌تی زیرو زیودا شتی خواردن و خواردنه‌ووم بۆ نه‌هێنێ، کەچی ئەو هەرواز ناهێنێ، چونکە پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (له حاجه‌تی زیرو زیودا شت مه‌خۆن و شت مه‌خۆنه‌وه، وه ئاوریشم و دیباجیش له‌به‌ر مه‌که‌ن، چونکە ئەمانه، واته: زیرو زیوو دیباج و ئاوریشم، له جیهانا بۆ ئەوانه‌و له‌دوا روژدا بۆ خۆمانه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۲۶۸۶} + {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۳ ج/۴}.

۱۲۸۹- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الَّذِي يَشْرَبُ فِي آئِيَةِ الْفِضَّةِ إِنَّمَا يُجْرَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ». وفي رواية: «أَنَّ الَّذِي يَأْكُلُ أَوْ يَشْرَبُ فِي آئِيَةِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ...». {الحديث: ۵۳۵۳، ۵۳۵۴ = ۵۳۴۴، ۵۳۴۵ فم. تجرید/۵/۱۴۹، رقم: ۱۸۵۴ = ۵۶۳۴}:

ئوم سەله‌مه (ره‌زای خودای ئی بێ) دەفەرموێ: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (هه‌رکەسێ له حاجه‌تی زیودا شت بخواته‌وه، ئەوه قڵپ قڵپ ئاگری سووری دۆژه‌خ دەرژینێته‌ ناو سکی خۆیه‌وه). له گیرانه‌وه‌یه‌کا: (هه‌رکەسێ له حاجه‌تی زیردا، یا

له حاجه‌تی زیودا شت بخوا، یا شت بخواته‌وه، ئەوه قَلْبَه قَلْب ناگری سووری دۆزه‌خ ده‌رژینیتە، ناوسکی خۆیه‌وه. {ریاض/۲/۲۷۲، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۷۷۸} + {تاج/۳، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۲۶۸۶}.

(۱۰۲۸) له‌کاتی شت خواردنه‌وه‌دا، لای راست له‌پێشتره. (۵۲۵۷ - ۵۲۶۱)

باب: إِذَا شَرِبَ فَلَا يَمْنُ أَحَقُّ

۱۲۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَارِنَا، فَاسْتَسْقَى، فَحَلَبْنَا لَهُ شَاةً ثُمَّ شَبْتُهُ مِنْ مَاءٍ بَنَرِي هَذِهِ، قَالَ: فَأَعْطَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَبُو بَكْرٍ عَنْ يَسَارِهِ، وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَجَاهُهُ، وَأَعْرَابِيٌّ عَنْ يَمِينِهِ، فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ شُرْبِهِ، قَالَ عُمَرُ: هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يُرِيهِ إِيَّاهُ، فَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَعْرَابِيَّ وَتَرَكَ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْأَيْمُنُونَ الْأَيْمُنُونَ الْأَيْمُنُونَ». قَالَ أَنَسٌ: فَهِيَ سُنَّةٌ، فَهِيَ سُنَّةٌ. {المحدث: ۵۲۵۹ = ۵۲۵۰ فم. بخاری. هبة: ۲۵۷۱ تحفة الأشراف/۹۷۲. تجريد/۳/۱۲۳، رقم: ۱۰۳۴ = ۲۳۵۲، ۲۵۷۱، ۵۶۱۲، ۵۶۱۹}:

ئەنەسێ کوری مالیک (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ته‌شریفی هات بۆمالی ئیمه، داوای خواردنه‌وه‌ی کرد، ئازده‌لیکی ورده‌مان بۆی دۆشی، ئەه‌وجا له‌ناوی ئەم بیره‌ی خۆم ته‌که‌ڵ کرد، ئەه‌وجا به‌ده‌ستی خۆم پێشکه‌شی پێغه‌مبه‌رم کرد، پێغه‌مبه‌ر لێی خوارده‌وه، ئەه‌وبه‌که‌ر له‌لای چه‌پی پێغه‌مبه‌ره‌وه بوو، عومه‌ریش به‌راه‌ری بوو، عاره‌بیکی ده‌شته‌کیش له‌لای راستیه‌وه بوو، که پێغه‌مبه‌ر له‌ خواردنه‌وه‌که‌ی ئی بۆوه، عومه‌ر ویستی ئەه‌وبه‌که‌ری پیشان بدا، هه‌تا جامه‌که‌ بدا به‌و، له‌به‌ره‌وه‌ فه‌رمووی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! ئەمه ئەه‌وبه‌که‌ر، به‌لام پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) جامه‌ شیراوه‌که‌ی دابه‌ عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کیه‌که‌و نه‌یدا به‌ ئەه‌وبه‌که‌رو عومه‌ر، وه‌بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەمه فه‌رمووی: (له‌م جووره‌ بابه‌تانه‌دا، لای راست له‌پێشتره) سێ‌جار فه‌رمووی: (لای راست له‌پێشتره). بۆیه

نیمایمى ئەنەسەیش دەیفەر موو: کارى وا نەك جارى، بەلکوو سى جار سوننەتە).
{رياض/۲، لاپەرە: ۲۶۳، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۷۶۰ + ژمارە: ۵۶۹، زنجیرە: ۶۳}.

۱۰۲۹) مۆلەت وەرگرتن لە گچکەى لای راست تا خواردنەووە بدرى بە پیرانى لای
چەپ. (۵۲۵۷ - ۵۲۶۱)

باب: فِي اسْتِئْذَانِ الصَّغِيرِ فِي إِعْطَاءِ الشُّيُوخِ

۱۲۹۱- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى بِشَرَابٍ، فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ، وَعَنْ يَسَارِهِ أَشْيَاخٌ، فَقَالَ لِلْغُلَامِ: «أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلَاءِ؟» فَقَالَ الْغُلَامُ: لَا وَاللَّهِ، لَا أُؤْثِرُ بِنَصِيْبِي مِنْكَ أَحَدًا، قَالَ: فَتَلَّهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي يَدِهِ. {الحديث: ۵۲۶۰ = ۵۲۵۱ ف.م. تجريد/۱۲۳/۳، رقم: ۱۰۳۳ = ۲۳۵۱، ۲۳۶۶، ۲۴۵۱، ۲۶۰۵، ۲۶۲۰. تحفة الأشراف: ۴۷۴۴}:

سەھلى كورى سەعدى ئەل-سەعیدى (رەزای خودایان ئى بىن) فەر مووی: جارى لە خزمەت
پێغەمبەر دا (دروودى خودای لەسەر بىن) بووین، جامى خواردنەوویان هینا بووی، پێغەمبەر
خووی لىی خواردووە، لەلای راستیەووە كورپكى لاوی ئى بوو، لەلای چەپیشیەووە
پیرەكان دانیشتبوون، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بە كورە لاووەكەى فەر موو: (ئایا
رازى دەبى كە خواردنەووەكە لەپیش تۆدا بدم بەم پیرانە؟). كورەكەیش كە ئیبنو
عەبباس بوو، گوتى: بەخودا ئەى پێغەمبەرى خودا! بەشى خۆم لەبەر ماوێ
پیرۆزى تۆ بەكەس نادەم، پێغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بىن) بە حوججەت جامەكەى
دایە دەستى). {رياض/۲، زنجیرە: ۶۳، ژمارە: ۵۶۹} + {رياض/۲، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۷۶۰}.

۱۰۳۰) نەیی كردن لە هەناسەدان لە جامدا، لەكاتى خواردنەووەدا.

(۵۲۵۳ - ۵۲۵۶)

باب: النہی عن التنفس فی الإناء

۱۲۹۲- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ
يُتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ. {الحديث: ۵۲۵۳ = ۵۲۴۴ ف.م. تجريد/۱، رقم: ۱۲۱ = ۱۵۳، ۱۵۴،
۵۶۳۰. ترمذی. أشربة: ۱۸۸۹. نسائی. طهارة: ۴۷، ۴۸. ابن ماجة. طهارة: ۳۱۳}:

ئەبو قەتادە (رەزای خودای ئی بىن) فەرمووی: پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) فەرمووی: کاتى شت دەخۆنەو لەناو جامەكەدا هەناسە مەدن). {ریاض/۲، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۷۵۹، ۷۶۶}.

۱۰۳۱) پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) لە کاتى شت خواردنەویدا هەناسەى دەدا. (۵۲۵۷ - ۵۲۶۱)

باب: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ

۱۲۹۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا، وَيَقُولُ: «إِنَّهُ أَرَوَى وَأَبْرَأُ وَأَمْرَأُ»، قَالَ أَنَسٌ: فَأَنَا أَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا. {الحديث: ۵۲۵۵ = ۵۲۶۶ فم. تجريد/۵/۱۴۸، رقم: ۱۸۵۳ = ۵۶۳۱}:

ئەنەس (رەزای خودای ئی بىن) فەرمووی: دەستووری پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) وابوو، بەسێ بىن شتى دەخواردەو، لەدەرەوێ جامەكەدا سێ هەناسەى دەدا، وە دەیفەرموو: (بەم شێوەیە بۆ مەرووف پاراوتر دەبێ و ساخەلمەتر دەبێ و نوشتريش دەبێ). {ریاض/۲، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۷۵۷}. ئەنەسیش دەیفەرموو: (هەر لەبەر ئەمەیه كەمنیش لەناو خواردنەویدا سێ هەناسە دەدەم و بەيەك بىن شت ناخۆمەو).

۱۰۳۲) رىگى لە خواردنەو بەراوەستانەو. (۵۲۴۲ - ۵۲۵۱)

باب: النَّمْيُ عَنِ الشَّرْبِ قَائِمًا

۱۲۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَائِمًا، فَمَنْ نَسِيَ فَلْيَسْتَقِ». {الحديث: ۵۲۴۷ = ۵۲۳۸ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بىن) فەرمووی: پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) فەرمووی: (كەستان بەراوەستانەو شت مەخۆنەو، ئەگەر لەبیرتان نەبوو شتتان بەسەر پێوێ خواردەو، خۆتان بپشێنەو). {ریاض/۲/۲۶۹، زنجیرە: ۱۱۴، ژمارە: ۷۷۲}.

۱۰۳۲) مَوْلَهُ تَدَانُ بِهِ خَوَارِدْنَه وَهَى نَأَوَى زَهْمَزَهْمَ بِهِ يَتَوَه. (۵۲۴۲ - ۵۲۵۱)

باب: الرخصة في الشرب قائماً من زَمْزَمَ

۱۲۹۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ زَمْزَمَ فَشَرِبَ قَائِماً وَاسْتَسْقَى وَهُوَ عِنْدَ الْبَيْتِ. {الحديث: ۵۲۵۱ = ۵۲۴۲ فم. تجريد/ ۱۴۷/ ۵، رقم: ۱۸۵۰ = ۵۶۱۷. طرفه فی ۱۶۳۷ فتح = ۷۸۳ تجريد/ ۲}:

ثَبِنُو عَهْبَاس (رمزای خودایان لَ بِن) فِهَرَمُووی: به دهستی خۆم له نأوی بیرى زه مزه مم دا به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بِن) به راوه ستانه وه خوارديه وه، له لای به یتابوو که داوای نأوی خواردنه وهی کرد). {ریاض/ ۲/ ۲۶۷، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۷۶۷} + {تاج/ ۲/ ۲۸۷، زنجیره: ۱۳۳، ژماره: ۱۷۱۴ چاپی/ ۴}.

(پوخته ی نامه ی خواردنه وه کان)

۱- هه رچی مَرُوْ ق سهر خوش بکا حه رامو نادروسته، نیتَر که م بِن، یا زوَر، وشک بِن، یا تهَر، له میوه دروست کرابِن یا له شتی تر، به هه ر ناویکه وه بِن حیواوای نییه.
۲- یه کَیْک له هَوَی قه دهغه کردنی مه ی له فِهَرمووده ی ژماره: ۱۲۶۳ دا روونکراوده ته وه.

۳- خواردنه وهی ناره قخوَر له قیامه تا، زووخواوو چلپاویکه که له لهشی دۆزه خیه کان ده چۆر پته وه.

۴- له سه رده می پیغه مبه ردا ناره ق له چی دروست ده کرا، ژماره (۱۲۶۷ - ۱۲۶۹).

۵- نابِن ناره ق بکری به سرکه.

۶- داپو شینی سه ری ده فری خواردن و خواردنه وه، یا به ستنی دهم و هه نگلی، به تاییه تی تر به شه و.

۷- کۆمه لئ شتی حه لال که پیغه مبه ر لیی خواردوونه ته وه، وهک: شه ربه تی هه نگوین و شیراوو دۆو ماستاوو نأوی زه مزه مم و شیرو نأو.

۸- جام له دوا یه که م که س که لیی ده خواته وه به لای راستا ده گیرری، له ناو کۆردا.

۹- خۆپاراستن لههه موو شتی که ببی بههوی قیزهونی و پهتا تهینهوه، بههوی خواردنهوه له دهفریک، پاکی و خاوینی دهفرهکه و خواردن و خواردنهوهکه مه بهستیکی شه رعیه.

۱۰- ناوهینانی خودا له سه رهتای شت خواردنهوه و سوپاس کردن له سه ری.
{ بېروانه: ریاض/۲، لاپهړه: ۲۶۲، زنجیره: ۱۱۱، ژماره: ۷۵۸ }.

۱۱- له دهفرو حاجه تی زیږو زیودا، شت خواردن و شت خواردنهوه نادرسته.

۱۲- خواردنهوه به چهند بینی بخوریتهوه باشتره و هه ناسه دان له کاتی خواردنهوه دا، به لام له ده رهوی جام و ناوهکه.

۱۳- خواردنهوه به پیوه ناباشه، به لام له بهر ناچاری دروسته.

۱۴- خواردنهوه له شتی پیروژ وهک: ئاوی زه مزه م سوننه ته، یا به شتی که پیغه م بهر پیی خوارد بیته وه واته: خو پیروژ کردن به شوینه واری پیاو چاکان کاری په سه نده.

۱۵- دهفری پاک رۆلی نییه له هه لالی و هه رامیدا.

۳۸- نامہی خواردنه کان

کتاب الأَطْعَمَة

{بروانه: ته جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۵۳۷۵/۱۸۰۰ هتا ۵۴۶۶/۱۸۲۱ فتح + تاج/۳، لایه: ۵: ۱۹۰، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۳۶}.

(۱۰۳۴) ناوی خودا هیئان له خوارده مه نی. (۵۲۲۷ - ۵۲۴۱)

باب: التَّسْمِيَةُ عَلَى الطَّعَامِ

۱۲۹۶- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَعَامًا لَمْ نَضَعْ أَيْدِيَنَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَضَعُ يَدَهُ، وَإِنَّا حَضَرْنَا مَعَهُ مَرَّةً طَعَامًا، فَجَاءَتْ جَارِيَةٌ كَأَنَّهَا تَدْفَعُ، فَذَهَبَتْ لَتَضَعُ يَدَهَا فِي الطَّعَامِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهَا، ثُمَّ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ كَأَنَّمَا يُدْفَعُ، فَأَخَذَ بِيَدِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَسْتَحِلُّ الطَّعَامَ أَنْ لَا يُذَكَّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَإِنَّهُ جَاءَ بِهَذِهِ الْجَارِيَةِ لِيَسْتَحِلَّ بِهَا، فَأَخَذْتُ بِيَدِهَا، فَجَاءَ بِهَذَا الْأَعْرَابِيَّ لِيَسْتَحِلَّ بِهِ، فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ يَدُهُ فِي يَدِي مَعَ يَدِهَا». وفي رواية: ثُمَّ ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ وَأَكَلَ... {الحديث: ۵۲۲۷، ۵۲۲۸ = ۵۲۱۸، ۵۲۱۹ فم}:

خودهیفه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: جاران که له خرمه تی حه زه تدا (دروودی خودای

له سه ر بن) نانیان دادنه نا بو مان، ده ستمان نه ده برد بو ی هه تا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن)

دهستی پی نه کردایه، جاری له خرمه تیدا بووین، نانیان دانا، له وکاته دا کچوله پی هات، ده تگوت به پال دهیه یین، کچوله که ویستی ده ست ببا بو نانه که، به لام پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) توند دهستی کچوله که ی گرت و نهیه یشت، له پاشا عه ره بیکی ده شته کیش هات، نه ویش ده تگوت به پال دهیه یین، ویستی له نانه که بخوا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) دهستی نه ویشی گرت و فه رمووی: (هه ر خوارده مه نی و خوراک و نانی، نه گه ر له کاتی خواردنی دا، ناوی خودای له سه ر نه بری،

شەیتان بە ھەڵاڵی دەزانی، ئەووە بۆیە لەپێشا ئەم کچۆڵەى ھینا، ھەتا نانەكەى پێ ھەڵاڵ بکا، بۆیە منیش دەستیم گرت، ئینجا ئەوەبوو لەپاشا ئەم عەرەبە دەشتەکییەى ھینا، تا بەو ھەڵاڵی بکا، ئەوەبوو دەستی ئەویشم گرت، بەو کەسە کە گیانی منى بەدەسە، دەستی شەیتان وا لەناو دەستی ئەم کچۆڵەییەدا، کە دەستی وا لەناو دەستی مندا) لە گیرانەوہیەکا: ئەو جا ناوی خودای ھینا دەستی کرد بە خواردن. {تاج/۳، لاپەرە: ۱۹۲، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۲۶۴۰ ج/۴} + {ریاضی الصالحین/۲، لاپەرە: ۲۵۰، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۷۳۱} + {ریاض/۲، لاپەرە: ۲۴۸، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۷۲۸ + ۷۲۹}.

۱۲۹۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ، وَلَا عِشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْعِشَاءَ». {الحديث: ۵۲۳۰ = ۵۲۲۱ فم}:

جابر (ڕەزای خودای ئی) ڤەرمووی: بۆ خۆم بەگوێی خۆم بیستم لەزاری پیرۆزی پیغەمبەری خوشەویست و نازدار (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (پیاو کەدەچیتهووە بۆ مالهووی، ئەگەر لەکاتی چوونە مال و، لەکاتی نان داناندا ناوی خودا بهێنێ، ئیتر شەیتان بەدەستەو بەستەى خۆی دەلی: نەحیی شەوو نەشیوتان لیڤە بۆنەما، بەلام ئەگەر لەکاتی چوونە مالدا یادی خودا نەکا، شەیتان دەلی: جیگەى شەوتان دەست کەوت، جا ئەگەر لەکاتی نان خواردنیشدا، دیسان یادی خودای نەکردووە شەیتان دەلی: ھەم جیگەى شەوو ھەم شیوتان دەست کەوت). {ریاض/۲، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۷۳۰، تاج/۳، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۲۶۲۸} + {ریاض/۲، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۷۳۰}.

روونكر دنهوه:

۱. بۇ ئەم جوړه بابته (وهك له دهليولفاليحينا دهفهرموئ) ژنيش مانه ندى
پياوه، هه زرهت (دروودى خوداى له سهر بىن) دهفهرموئ: (النساء شقائق الرجال: ژنان
مانه ندى پياوانن).

۲. واته: به زارى ئەم سهردهمه، مالهكه دهبى به ئوتيل و لوقتتهى شهيتان و شهيتان
تهراتينى تيادهكا.

۳. ئيمامى نهوهوى (رهحمتهى خوداى ئى بىن) لهم شوينه دا دهفهرموئ: ناوى خودا هيئان له
سهرهتاي خواردن و خواردنه وهوه سونهته، ههروا سوپاسى خودا كردن له
كوټاينه وه، واباشه به دهنگى بهرز بيسميلا بكا، ههتا ببى به سهر مه شق بۇ
كه سانى تريش، واباشه بلئ: (بسم الله الرحمن الرحيم) به وهيش بلئى: (بسم الله:
به ناوى خودا) سونهته كه ديته جي، شتى هه رام نه ناوى خوداى ئى دههينرو
نه سوپاسى له سهر دهكرئ، ئەگەر له سهرهتاوه ناوى خوداى نههينا، له وه دوايش
دهبى. ئەگەر كوومه ئى بوون خودى سونهته كه به گوتنى يهك كهس جي به جي
دهبى، به لام ههركهسى بۇ خوئ بيسميلا بكا ئەوه باشره. {رياض/۲، لاپه ره:
۲۴۸، رقم: ۷۲۹، زنجيره: ۱۰۰}.

(۱۰۳۵) خواردن به دههستى راست سونهته. (۵۲۲۷ - ۵۲۴۱)

باب: الأكل باليمين

۱۲۹۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ
وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ». {الحديث: ۵۲۳۳ = ۵۲۲۴ فم: }

ئيبنو عومهر (رهزاي خودايان ئى بىن) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهر بىن) دهفهرموئ:
(كاتى كهسى له ئيوه نان دهخوا، يا شت دهخواته وه، سونهته كه به دههستى راستى
شتهكه بخوا، يا شتهكه بخواته وه، بهبى مههانهى رهوا شت به دههستى چهپى نهخوا،

یا نه خواته وه، هه تا نه بی به لاسکایی شهیتان، چونکه شهیتان به دهستی چه پی شت دهخواو شت دهخواته وه. {تاج/۳، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۴۴}.

۱۲۹۹- عَنْ إِيَّاسُ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشِمَالِهِ، فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ»، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتُ»، مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَيَّ فِيهِ. {الحديث: ۵۲۳۶ = ۵۲۲۷ فم:}:

نیاسی کوری سه له مهی کوری نه کوه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: باو کم فهرمووی: پیاوی له خزمه تی چه زره تدا (دروودی خودای له سه ر بن) به دهستی چه پی نانی دهخوارد، چه زرهت پیی فهرموو: (به دهستی راستت نان بخو) گوتی: ناتوانم، چه زرهت پیی فهرموو: (ده هه رگیز نه توانیت!). کابرا به درو گوتی ناتوانم، له راستیدا ده عیه ی نه ده هات که به گوپی پیغه مبه ر بکا. فهرمووی: جا نزا که ی پیغه مبه ری لی گیر ابوو، خودا پیی نواند، ئیتر جاریکی تر ئه و کابرایه ئه و دهسته یی بو نه برا بو ده می). {ریاض/۱، لاپه ره: ۱۴۹، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۵۹} + {تاج/۳، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۴۵}.

(۱۰۳۶) بخور له بهرده می خویه وه بخوات. (۵۲۲۷ - ۵۲۴۱)

باب: الْأَكْلُ مِمَّا يَلِي الْأَكْلَ

۱۳۰۰- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنْتُ فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي: «يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ». {الحديث: ۵۲۳۷ = ۵۲۲۸ فم. تجرید/۵، لاپه ره: ۷۹، رقم: ۱۸۰۱ = ۵۳۷۶، ۵۳۷۷، ۵۳۷۸}:

عومه ری کوری ئه بو سه له مه (رهزای خودایان لی بن) ده فهرمووی: منال بووم، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) خووی به خپوی ده کردم، چونکه زر کوری بووم، کوری ئوممو سه له مه بووم، که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه ر و رهزای

خودا لهه موو هاوسهره به پړزه کانی بی)، که نانم ده خوارد دهستم دهگیرا به ناو له گه نه که دا، به نارده زوی خوّم، جا چه زرهت (دروودی خودای له سهر بی) ته میی کردم و فهرمووی پیّم: (رؤله! که نان دهخوی له سهره تاوه ناوی خودا بهینه و بیسمیلا بکهو، به دهستی راستت بخوو له بهرده می خوته وه بخوو دهست مه گیره به ملاو لادا، مه گهر له بهر مه هانه ی رها) عومهر (رهزای خودای بی) فهرمووی: ئیتر له وساو که نه مه مه له پیغه مبهر بیستووه، هه تا ئیستا هر بهم شیوه یه نان دهخوّم که پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) فیری کردووم). {ریاض/۱/۲۵۰، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۹۹ + ریاض/۲/۲۴۸، ژماره: ۷۲۸، زنجیره: ۱۰۰ + تاج/۳، لاپهړه: ۱۹۰، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۳۷}.

(۱۰۳۷) خواردن به سۍ په نجه. (۵۲۶۲ - ۵۲۷۶)

باب: الْأَكْلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعٍ

۱۳۰۱- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعٍ، وَيَلْعَقُ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَمْسَحَهَا. {الحديث: ۵۲۶۵ = ۵۲۵۶ فم}:
که عبی کوری مالیک (رهزای خودای بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) به سۍ په نجه نانی ده خوارد، وه بهر له وه که دهستی بسړیت، به زمانی ده یلیسته وه). {ریاض/۲، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۷۴۹ + تاج/۳، لاپهړه: ۱۹۸، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۵۶}.

(۱۰۳۸) دهست لستنه وه له پاش خواردن. (۵۲۶۲ - ۵۲۷۶)

باب: إِذَا أَكَلَ فَلْيَلْعَقْ يَدَهُ أَوْ يَلْعَقْهَا

۱۳۰۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلَا يَمْسَحُ يَدَهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يَلْعَقَهَا». {الحديث: ۵۲۶۳ = ۵۲۵۴ فم}:

ئیبنو عبباس (رهزای خودایان بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) ده فهرموئ: (کاتی نان دهخوّن دهستی خوټان مه سرن، هه تا خوټان ده یلیسته وه، یا یه کیکی تر

بوتانی دہلیسیتہ وہ)۔ {تاج/۲، لاپہرہ: ۲۰۰، زنجیرہ: ۱۶، ژمارہ: ۲۶۵۹} +
 {ریاض/۲، ۲۵۹، زنجیرہ: ۱۰۹، ژمارہ: ۷۴۸}۔

(۱۰۳۹) لیستہ وہی پہنچو حاجہ تی چیشٹ. (۵۲۶۲ - ۵۲۷۶)

باب: لعقُ الأصابعِ والصَّحْفَةِ

۱۳۰۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَمَرَ بِلَعْقِ
 الْأَصَابِعِ وَالصَّحْفَةِ وَقَالَ: «إِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّهِ الْبَرَكَةُ». {الحديث: ۵۲۶۸ - ۵۲۵۹
 فم: {

جابر (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: حہ زہمت (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمانی دہدا بہ
 لیستہ وہی دہستو پہنچو دہوری و قاپو شتی وا، لہدوا نان خواردن، دہیفہرموو:
 (چونکہ نیوہ نازانن کہ پیتو فہری خوار دہمہ نییہ کہ تان بہ کامہ وہیہ تی).
 {ریاض/۲، ۲۶۰، زنجیرہ: ۱۰۹، ژمارہ: ۷۵۰} + {ریاض/۱، لاپہرہ: ۱۵۱، زنجیرہ: ۱۶،
 ژمارہ: ۱۶۴} + {ریاض/۲، زنجیرہ: ۱۰۹، ژمارہ: ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱ ج/۲}۔

(۱۰۴۰) پاروو نہ گہر بہرہ وہ بوو، پاک دہ کریتہ وہو دہ خوری. (۵۲۶۲ - ۵۲۷۶)

باب: مَسَحُ اللَّقْمَةِ إِذَا سَقَطَتْ وَأَكْلُهَا

۱۳۰۴- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:
 «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ، حَتَّى يَحْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ، فَإِذَا
 سَقَطَتْ مِنْ أَحَدِكُمُ اللَّقْمَةُ، فَلْيَمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدَى ثُمَّ لْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ،
 فَإِذَا فَرَعَ فَلْيَلْعَقْ أَصَابِعَهُ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي فِي أَيِّ طَعَامِهِ تَكُونُ الْبَرَكَةُ». {الحديث: ۵۲۶۹
 = ۵۲۶۰ فم: {

جابر (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (شہیتان
 بوہہ موو کاروباریکتان دیت بولاتان، جا نہ گہر ریگہوت، لہکاتی نان خواردندا،
 تیکہی کہ سیکتان کہوتہ خوارہوہ، باہہ لی بگریتہ وہو لہ نازارو شتی وا پاکی
 بکاتہ وہو نینجا بیخواتو نہیہ لیتہ وہو بوہ شہیتان، بخور کہ لہ نان خواردن لی بوہوہ

با په‌نجه‌گانی و دهستی خوئی بلیسیته‌وه، چونکه مروّف نازانی که پیتو به‌ره‌که‌تی خواردمه‌نییه‌که‌ی به کامه‌وه‌یه‌تی). {تاج/۳/۱۹۹، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۵۷} + {ریاض/۲/۲۶۰، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۷۵۲، ج/۲ = چاپی دووهم}.

(۱۰۴۱) سوپاسی خودای گه‌وره له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه. (۶۸۶۸)

باب: فِي الْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ

۱۳۰۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». {الحديث: ۶۸۶۸}.

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رموی: (خودای گه‌وره خو‌شنوود ده‌بن، له‌به‌نده‌ی خوئی، به‌وه: که کاتی به‌نده شتی ده‌خوا، یا شتی ده‌خواته‌وه، سوپاسی خودای له‌سه‌ر بکا).

(۱۰۴۲) خواردن و خواردنه‌وه نازو نیعمه‌تن پرسایریان لی ده‌کریته‌وه. (۵۲۸۱)

(۵۲۹۲)

باب: السُّؤَالُ عَنْ نَعِيمِ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ

۱۳۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ لَيْلَةٍ، فَإِذَا هُوَ بِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَقَالَ: «مَا أَخْرَجَكُمَا مِنْ بُيُوتِكُمَا هَذِهِ السَّاعَةَ؟» قَالَا: الْجُوعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «وَأَنَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَخْرَجَنِي الَّذِي أَخْرَجَكُمَا، قُومُوا»، فَقَامُوا مَعَهُ، فَاتَى رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَإِذَا هُوَ لَيْسَ فِي بَيْتِهِ، فَلَمَّا رَأَتْهُ الْمَرْأَةُ قَالَتْ: مَرْجَبًا وَأَهْلًا، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيْنَ فُلَانٌ؟» قَالَتْ: ذَهَبَ يَسْتَعْذِبُ لَنَا مِنَ الْمَاءِ، إِذْ جَاءَ الْأَنْصَارِيُّ، فَنَظَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَصَاحِبِيهِ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، مَا أَحَدُ الْيَوْمِ أَكْرَمَ أَضْيَافًا مِنِّي، قَالَ: فَانْطَلَقَ فَجَاءَهُمْ بِعِذْقٍ فِيهِ بُسْرٌ، وَتَمْرٌ، وَرُطْبٌ، فَقَالَ: كُلُوا مِنْ هَذِهِ، وَأَخَذَ الْمُدِّيَّةَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِيَّاكَ وَالْحُلُوبَ»، فَذَبَحَ لَهُمْ.

فَاكْلُوا مِنَ الشَّاةِ، وَمِنْ ذَلِكَ الْعَذَقِ، وَشَرِبُوا، فَلَمَّا أَنْ شَبِعُوا وَرَوُوا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتُسْأَلَنَّ عَنْ هَذَا النَّعِيمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمُ الْجُوعُ، ثُمَّ لَمْ تَرْجِعُوا، حَتَّى أَصَابَكُمْ هَذَا النَّعِيمُ». {الحديث: ۵۲۸۱ = ۵۲۷۲ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: رۆژی یان شەوی، پێغەمبەر (دروودی خودای

لەسەر بن) لەکاتیکی وادا لەمال دەردەچی کە عادیاتی نابێ لەو ساتەدا لەمال دەربچی، یا کەس لەوکاتەدا بچی بۆلای، جا ئەبوبەکر و عومەر هاتن بۆلای، پێی فەرموون: (لەم دەم و ساتەدا چی ئێوەی لەمال هیڤایە دەری؟). فەرموویان: برسیتی، ئەو پێغەمبەری خودا! فەرمووی: (سۆیندم بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، ئەوەی کە ئێوەی لەمال هیڤاوەتە دەری، هەمان شتیش منی هیڤاوەتە دەری) ئەنجا هەلسان چوون بۆ مائی ئەبو ھەیسەمی کۆری تەییھانی ئەنصاری. ئەم پیاو بەخە خورماو رانە مەری زۆری ھەبوو، بەلام نۆکەری نەبوو، کەچوون خۆی لەمال نەبوو، کە ژنەکە پێغەمبەری بینی، گوتی: بەخیریین، مال مائی خۆتانە، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) بەژنەکە فەرموو: (مێردەکەت لەکوپیە، ئەبو ھەیسەمی مێردت لەکوپیە؟) گوتی: چوو ئاوی خواردنەوێمان بۆ بەین، زۆری پێ نەچوو کە ئەبو ھەیسەم ھاتەو، کوندەیی ئاوی بەکۆلەو بوو، کوندەکە دانائو تەماشای کردن و دەستی کردە ملی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) و خوش و چۆنی لەگەڵ کردن و خوش خوش بە پێغەمبەری دەفەرموو: (باوک و دایک بەقوربانت بن). ئەوجا فەرمووی: سوپاس بۆ خودا، ئەمڕۆ هیچ کەسێ وەك من میوانی بەرپێزو نازیزی نییە.

فەرمووی: جا ئەبو ھەیسەم چوو لەباخەکە هیڤاوەتە خورما و هیڤاوەتە داینا بۆیان، ھالە مەرزو خورماو فەریکە خورما پێو بوو، عەزیزکردن: بفرموون لەمە بخۆن، نێتر لیان خواردو لە ئاوی کوندەکەیان کرد بەسەریدا، ئەوجا ئەبو ھەیسەم، پەلاماریدا کە نانیا بۆ دروست بکا، کێردیکی ھەلگرت ئاژەلی سەربری بۆ قاوەلێوون، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) پێی فەرموو: (نەکە ئاژەلی شیردار

سهر بېړۍ). گیسکه مښه کی سهر بېړۍ بویان، دروستی کردو هیڼای داینا بویان، کاتۍ له گوشتی گیسکه که یان خواردو لهو هیښووه خورمایان خواردو لهو ناوه سازگار هیان خواردووه که تیرو پاراو بوون لهو نان و ناوه، پیڅه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهر مووی: به نه بوبه کرو عومهر (رهزای خودایان ټی بڼ): (سویندم بهو که سه که گیانی منی به ده سه، له روژی قیامه تا، پرسپارتان ټی ده کړی لهم نازو نیعمه ته ی که نیستا خواردتان و خواردتانه وه، برسیتی له مال دهریپه راندن و له پاشا نه گه رانه وه هه تا هم به هره و نازو نیعمه ته تان بوو به نسیب). {تاج/۵، لاپه ره: ۳۰۸، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۵۲۲۴ م}.

۱۰۴۳) وه لاندانه وهی ده عوه تی دراوسی بوسه ران خواردن. (۵۲۷۷ - ۵۲۸۰)

باب: إجابة دعوة الجار للطعام

۱۳۰۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ جَارًا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَارِسِيًّا كَانَ طَيِّبَ الْمَرْقِ، فَصَنَعَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ جَاءَ يَدْعُوهُ، فَقَالَ: «وَهَذِهِ؟» لِعَائِشَةَ، فَقَالَ: لَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «(لَا)،» فَعَادَ يَدْعُوهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَهَذِهِ؟» قَالَ: لَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «(لَا)،» ثُمَّ عَادَ يَدْعُوهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَهَذِهِ؟» قَالَ: نَعَمْ، فِي الثَّلَاثَةِ، فَقَامَا يَتَدَاَفَعَانِ حَتَّى أَتَيَا مَنْزِلَهُ. {الحديث: ۵۲۸۰ = ۵۲۷۱ م}:

نه نه س (رهزای خودای ټی بڼ) فهر مووی: دراوسی په کی پیڅه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فارسی بوو، مهر گه ی خوښی لیده نا، روژی مهر گه یی ساز ده کا، نه و جا ده چی خو لکی پیڅه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ده کا بو نان خواردن، پیڅه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهر مووی: عائشهی هاوسه ریشم بیټ؟) کابرا گوتی: نه خهیر، پیڅه مېهریش (دروودی خودای له سهر بڼ) فهر مووی: (ده منیش نه خهیر نایه م) دیسان کابرا خو لکی پیڅه مېهری کرده وه، دیسان پیڅه مېهریش (دروودی خودای له سهر بڼ) فهر مووی وه: (عائشهی هاوسه ریشم بیټ؟) دیسان کابرا گوتیه وه: نه خهیر بانه یی، پیڅه مېهریش (دروودی خودای له سهر بڼ) فهر مووی وه: (ده به یی نه و منیش نایه م) جا بو جاری سییه م خو لکی پیڅه مېهری

کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بن) پیی فه‌رموو‌ده‌وه: (عائیشه‌ی هاوسه‌ریشم بیت له‌گه‌لما؟) له‌سهری جاری سییه‌ما پیاوه‌که‌گوتی: به‌لئ عائیشه‌یش بیت، جا پیغهمبه‌رو عائیشه‌هه‌لسان و به‌ره‌و مالی کابرای فارسی، خیرا رویشتن).

(۱۰۴۴) که‌سی ده‌عوت کرابی و که‌سی تر شوینی بکه‌وی. (۵۲۷۷ - ۵۲۸۸)

باب: مَنْ دَعَى إِلَى طَعَامٍ فَتَبِعَهُ غَيْرُهُ

۱۳۰۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، يُقَالُ لَهُ (أَبُو شُعَيْبٍ)، وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ، فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَعَرَفَ فِي وَجْهِهِ الْجُوعَ، فَقَالَ لِغُلَامِهِ: وَيْحَكَ اصْنَعْ لَنَا طَعَامًا، لِحُمْسَةِ نَفَرٍ، فَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَدْعُو النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَامِسَ حُمْسَةٍ، قَالَ: فَصَنَعَ، ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَدَعَاهُ خَامِسَ حُمْسَةٍ، وَاتَّبَعَهُمْ رَجُلٌ، فَلَمَّا بَلَغَ الْبَابَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ هَذَا اتَّبَعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْذَنَ لَهُ، وَإِنْ شِئْتَ رَجِعْ»؟ قَالَ: لَا بَلْ آذَنُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. {الحديث: ۵۲۷۷ = ۵۲۸۸ فم. تجرید/ ۵/ ۸۷، رقم: ۱۸۱۴ = ۵۴۳۴، ۲۰۸۱، ۲۴۵۶، ۵۴۶۱. ترمذی. نکاح: ۱۰۹۹. تحفة الأشراف: ۹۹۹۰}:

ئه‌بو مه‌سعوودی به‌دری ئه‌نصاری (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیاویکی ئه‌نصاری، ناوی ئه‌بو شوعه‌یب بوو، خو‌لامیکی گوشت فروشی هه‌بوو، کاتی پیغهمبه‌ری بینی روانی نیشانه‌ی برسیتی له‌رووی دیاره، به‌ خو‌لامه‌که‌ی خو‌ی فه‌رموو: (داماو نه‌بی! نانی دروست بکه، به‌شی پینج که‌س بکات، من دهمه‌وی پیغهمبه‌رو چوار که‌سی تر خو‌لک بکه‌م). فه‌رمووی: ئه‌ویش نانه‌که‌ی دروست کرد، ئه‌وجا ئه‌بو شوعه‌یب چوو بۆلای پیغهمبه‌رو له‌گه‌ل چوار که‌سی تر دا خو‌لکی کردن بۆ نان خواردن، جا کاتی که‌وتنه‌ی، پیاوی تریش شوینیان که‌وت، که‌ گه‌یشتنه‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌، پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) به‌خاوه‌ن ماله‌که‌ی فه‌رموو: (ئه‌م پیاوه‌ شوینمان که‌وتوو، که‌ تو خو‌لکت کردین ئه‌ومان له‌گه‌ل نه‌بوو، جا ئه‌گه‌ر ریی ده‌ده‌ی ئه‌وا دیته‌ ژوو‌روه، ئه‌گه‌ر حه‌زیش نه‌که‌یت ئه‌وا ده‌گه‌رپیته‌وه؟). (خانه‌ خو‌یکه‌یش گوتی: قوربان! ریگه‌ی ئه‌ده‌م). {ریاض/ ۲، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۷۲۹}.

(۱۰۴۵) پیشخستنی میوان. (۵۳۲۷ - ۵۳۳۴)

باب: فی إیثار الضیف

۱۳۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي مَجْهُودٌ، فَأَرْسَلْ إِلَيَّ بَعْضُ نِسَائِهِ، فَقَالَتْ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ، ثُمَّ أَرْسَلْ إِلَيَّ أُخْرَى، فَقَالَتْ مِثْلَ ذَلِكَ، حَتَّى قُلْنَ كُلُّهُنَّ مِثْلَ ذَلِكَ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ، فَقَالَ: «مَنْ يُضِيفُ هَذَا اللَّيْلَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى»، فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَنْطَلِقُ بِهِ إِلَى رَحْلِهِ، فَقَالَ لِمَرَأَتِهِ: هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ؟ قَالَتْ: لَا إِلَّا قُوتٌ صَبِيَانِي، قَالَ: فَعَلَلِيهِمْ بِشَيْءٍ، فَإِذَا دَخَلَ ضَيْفُنَا، فَأَطْفِئِي السَّرَاجَ، وَأَرِيهِ أَنَا نَأْكُلُ، فَإِذَا أَهْوَى لِيَأْكُلَ فَقُومِي إِلَى السَّرَاجِ حَتَّى تُطْفِئِيهِ، قَالَ: فَقَعَدُوا وَأَكَلَ الضَّيْفُ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، غَدَا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «قَدْ عَجَبَ اللَّهُ مِنْ صَنِيعِكُمَا بِضَيْفِكُمَا اللَّيْلَةَ». {الحديث: ۵۳۲۷ = ۵۳۱۸ فم. تجريد / ۴ / ۱۷۴، رقم: ۱، ۴۸۸۹، ۳۷۹۸، ۴۸۸۹} :

نهبو هوروهيره (رهزای خودای بی) فهرمووی: جارئ عاره بیکی سارا نشین، هات بؤلای پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) عهرزی کرد: نهی پیغهمبهری خودا! لهبرسانا لاکهی سهرم دی! نهویش یهکه یهکه ناردی بؤ خواردن بؤلای هاوسهرهکانی خوئی (رهزای خودایان بی) بهلام هیچی لی ههئنهکرانن، یهکه یهکه فهرموویان: سویندم بهو خودایهی کهتوی کردوو به پیغهمبهری راستو دروست، ناوی لی دهرچی هیچی تر گومان نابهم، نهوجا فهرمووی: (نای بؤ پیاوئ، نهه شهو دالدهی نهه پیاو بهداو میوانداری بی بکا، (رهحهتهی خودای بی)!

پیاوئ له یاریدهدهران (نهانصار) ههئسا گوتی: نهی پیغهمبهری خودا! من نهمشه و میوانداری بی دهکهه، جا بریدیوه بؤ مالهوه، بهژنهکهی خوئی گوت: نهمه میوانی پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) هیج دریغی لهگهئله مهکه، ژنهکهی گوتی: باشه، بهلام بهخودا بهس خواردنی منالهکان گومان دهبهه. گوتی: کاتئ منالهکان داوای شیویان کرد، گورگانه شهو بیان بؤ بکهو بیانخهوینهو که نانهکهت بؤ ئیمه دانا، به بیانووی چرا چاک کردنهوه خوشت وهرهو چراکه بکوژیننه، وا خویمان پیشان

دەدەمىن كە ئىمەش لەگە ئىدا دەخوین، ئەم شەو خۇمان بەسكى خالى شەو دەكەینەو، با میوانەكەى پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) بى خزمەت نەبى و نانەكەى بەتیر و تەسەلى بخوا، شەوى ھەر شەویكە، ھەرچوئى بى دەروا، ژنەكەیشى وایکرد، جا بۆ بەیانى كە پیاوگە چۆو بۆ خزمەتى ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بىن) فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بىن): (بەرستى خودای گەورە، ئەم شەو سەیری ھات لەوکارە جوانەى كەئىو ھەردوكتان كردتان لەگەل میوانەكەتانا). {تاج/۴/۵۱۴، زنجیرە: ۴۲، ژمارە: ۴۱۶۲}.

۱۰۴۶) خواردەمەنى دوو كەس بەشى سى كەس دەكا. (۵۳۳۹ - ۵۳۳۵)

باب: طَعَامُ الْاِثْنَيْنِ كَافِيَ الثَّلَاثَةِ

۱۳۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «طَعَامُ الْاِثْنَيْنِ كَافِيَ الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِيَ الْأَرْبَعَةِ». {الحديث: ۵۳۳۵ = ۵۳۲۶ فم. تجرید/۵/۸۱، رقم: ۱۸۰۴ = ۵۳۹۲. ابن ماجه. أطعمة: ۳۲۵۴. تحفة الأشراف: ۲۸۲۸}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بىن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بىن) دەفەرموئ: (نانى دوو كەس بەشى سى كەس دەكا، وەنانى سى كەس بەشى چواركەس دەكا). {رياض/۲/۲۶۲، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۷۵۵ + ۷۵۶ تاج/۳/۲۱۲، زنجیرە: ۲۰، ژمارە: ۲۶۹۵}.

۱۳۱۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «طَعَامُ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْاِثْنَيْنِ، وَطَعَامُ الْاِثْنَيْنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ، وَطَعَامُ الْأَرْبَعَةِ يَكْفِي الثَّمَانِيَةَ». {الحديث: ۵۳۳۶ = ۵۳۲۷ فم}:

جابرى كورى عەبدوللا (رمزای خودایان لی بىن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بىن) دەفەرموئ: (نانى يهك كەس بەشى دوو كەس دەكا، وەنانى دوو كەس بەشى چوار كەس دەكا، وەنانى چوار كەس بەشى ھەشت كەس دەكا). {تاج/۲، لاپەرە: ۲۱۲، زنجیرە: ۲۰، ژمارە: ۲۶۹۵}.

۱۰۴۷) موسولمان كه مخوره به قنياه، بېروا چاو برسپيه. (۵۳۴۰ - ۵۳۴۷)

باب: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ

۱۳۱۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ». {الحديث: ۵۳۴۳ = ۵۳۳۴ فم:}

نهبو هورهيره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوئی هه بوو زوری ده خوارد، کاتی موسولمان بوو، که مخور بوو، که نهمه یان عهرزی حه زرمته کرد، فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (موسولمان که مخوره به قه ناعه ته و خواردنی به پیت و فهره، به لام کافرو بی بروا چاو برسپیه و سکه پوو سکدر اووه و خواردنی بی پیت و فهره، بویه ههرده خواو ههر تیر نابی، وهک حهوت ورگی هه بی وایه). {تاج: ۱۹۷/۳، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۳۶۵۴} + {ته جرید: ۸۱/۵، ژماره: ۱۸۰۵ = ۵۳۹۴، ۵۳۹۳، ۵۳۹۵}.

۱۳۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَافَهُ ضَيْفٌ وَهُوَ كَافِرٌ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ، فَحَلَبَتْ، فَشَرِبَ حِلَابَهَا، ثُمَّ أُخْرِيَ فَشَرِبَهُ، حَتَّى شَرِبَ حِلَابَ سَبْعِ شِيَاهٍ، ثُمَّ إِنَّهُ أَصْبَحَ، فَأَسْلَمَ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ، فَشَرِبَ حِلَابَهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِأُخْرَى فَلَمْ يَسْتَتْمَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُؤْمِنُ يَشْرَبُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ». {الحديث: ۵۳۴۷ = ۵۳۳۸ فم:}

نهبو هورهيره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاویکی بپاوه پ (کافر) بوو به میوانی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمانیکرد بزنیکیان بو دوشی و شیره که یان هیئا بوئی، نهویش خواردیه وه، پاشان بزنیکی تریشیان دوشی بوئی، نهویشی خواردیه وه، تا له سهر نهو حاله شیریه حهوت بزنی خواردیه وه، بو سبه ینی پیاوه که ئیسلام بوو، پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمانی کرد بزنیکیان بو دوشی، شیره که ی خواردیه وه، فهرمانی کرد بزنیکی تریشیان دوشی بوئی، به لام بوئی تهواو نهکرا، جا پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (موسولمان بو شت خواردنه وه یهک سکی هه یه، به لام

بیباوهر (کافر) دهلیی حهوت سکی ههیه و ههر حهوتیان پردهکا). {تاج/۳/۱۹۸، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۵۵}.

(۱۰۴۸) باسی خواردنی کوولهکه. (۵۲۹۳ - ۵۲۹۵)

باب: فی أَکْلِ الدُّبَاءِ

۱۳۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَجِئَ بِمَرْقَةٍ فِيهَا دُبَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ مِنْ ذَلِكَ الدُّبَاءِ وَيُعْجِبُهُ، قَالَ: فَلَمَّا رَأَيْتُ ذَلِكَ جَعَلْتُ أُلْقِيهِ إِلَيْهِ وَلَا أَطْعُمُهُ، قَالَ: فَقَالَ أَنَسٌ: فَمَا زِلْتُ بَعْدُ يُعْجِبُنِي الدُّبَاءُ. {الحديث: ۵۲۹۴ = ۵۲۸۵ فم}:

ئهههسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: بهرگدرووی نانی دروست کرد بو پیغمبههر (دروودی خودای لهسههر بئ) و بانگی کرد. فهرمووی: منیش لهگهل حهزهدتا چووم، که نانهکهی دانا، بریتی بوو لهنانی جوو مهرگی کوولهکهو لهتکه گوشت، سههرنجمدا پیغمبههر (دروودی خودای لهسههر بئ) لهملاو لای لهگهههکهوه کوولهکهی دهچنییهوهو دهیخوارد، ئیتز منیش لهو روژوهو ههتا ئیستا ههزم له کوولهکههیه). {تاج/۳، لاپههر: ۲۱۷، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۲۷۰۷ - ش/د/ت/ن}.

ئهههسی سههرهوه گپرانهوهی ژماره: ۵۲۹۳ موسلیمه، ئهههیش گپرانهوهی ئیرهیه. {تهجرید/۳/۲۲، ژماره: ۹۵۰ = ۲۰۹۲ فتح الباری}.

ئهههسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیاوی نانی دروست کرد بو پیغمبههر و بانگی کرد، منیش لهگهلیدا چووم، مهرگیهکیان دانا، کوولهکهی تیادابوو، پیغمبههر (دروودی خودای لهسههر بئ) له کوولهکههیه دهخواردو ههزی لیی بوو، منیش که ئهوهه رهچاو کرد، کوولهکهکهه دهخسته بهردهمی پیغمبههر و خووم نههمدهخوارد. ئهههس فهرمووی: ئیتز لهوساوه من ههزم له کوولهکههیه).

(۱۰۴۹) سرکه پیخوری چاکه. (۵۳۰۰ - ۵۳۲۳)

باب: نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ

۱۳۱۵- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ نَافِعٍ أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِي ذَاتَ يَوْمٍ إِلَى مَنْزِلِهِ، فَأَخْرَجَ إِلَيْهِ فَلَقَا مِنْ خُبْرٍ فَقَالَ: «مَا مِنْ أَدَمٍ؟» فَقَالُوا: لَا إِلَّا شَيْءٌ مِنْ خَلٍّ، قَالَ: «فَإِنَّ الْخَلَّ نِعْمَ الْأَدَمُ»، قَالَ جَابِرٌ: فَمَا زِلْتُ أَحِبُّ الْخَلَّ مُنْذُ سَمِعْتُهَا مِنْ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). وَقَالَ طَلْحَةُ: مَا زِلْتُ أَحِبُّ الْخَلَّ مُنْذُ سَمِعْتُهَا مِنْ جَابِرٍ. {الحديث: ۵۳۲۱ = ۵۳۱۲ فم:}

تهلحهی کوری نافع (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: جاری پیغهمبهری خودا (دروودی خودای لهسر بن) دهستی گرتهم و بردمی بو مالی خوین، نوکهرمه که چند پارچهیی کولیردی بومان هیئا، پیغهمبه (دروودی خودای لهسر بن) فهرمووی: (ثایا پیخور ههیه که بهم نانهوه بیخوین؟) گوتیان: نهه، بهس توژی سرکه ههیه، فهرمووی: (بیهینن، سرکه پیخوری چاکه!). جابیر فهرمووی: نهودتی ئەم گوتهیهه، له وهسی سرکههه، له پیغهمبه (دروودی خودای لهسر بن) بیستووه، سرکهه خویش دهوی، تهلههیش فهرمووی: نهودتی ئەم فهرموودهیهه له جابیر بیستووه ههزم لهسرکهیه). {تاج: ۳، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۲۷۱۵، ۲۷۱۶ ج/۴} + {ریاض: ۲، لایه: ۲۵۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۷۳۷}.

(۱۰۱۰) خواردنی خورماو کوکردنهوهی ناوکهکی له نیوانی دوو پهنبههه.

(۵۲۹۶ - ۵۲۹۷)

باب: فِي أَكْلِ التَّمْرِ وَالْقَاءِ النَّوَى بَيْنَ الْإِصْبَعَيْنِ

۱۳۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَبِي، قَالَ: فَقَرَّبْنَا إِلَيْهِ طَعَامًا وَطَبَّةً، فَأَكَلَ مِنْهَا، ثُمَّ أَتَى بِتَمْرٍ، فَكَانَ يَأْكُلُهُ وَيُلْقِي النَّوَى بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ، وَيَجْمَعُ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى، قَالَ شُعْبَةُ: هُوَ ظَنِّي، وَهُوَ فِيهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِقَاءَ النَّوَى بَيْنَ الْإِصْبَعَيْنِ، ثُمَّ أَتَى بِشَرَابٍ فَشَرِبَهُ، ثُمَّ تَوَلَّى الَّذِي عَنْ يَمِينِهِ،

قَالَ: فَقَالَ أَبِي وَأَخَذَ بِلِجَامِ دَابَّتِهِ: ادْعُ اللَّهَ لَنَا، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ
وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ». {الحديث: ۵۲۹۶ = ۵۲۸۷} فم: {

عەبدوڵلای کوری بوسر (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیڤه‌مبەر (درودی خودای لەسمەر بن) بوو
بەمیوانی باوکم، خواردەمەنی و خورماو کەشک و رۆنمان بۆ دانا، لێی نوێش کرد،
پاشان خورمایان بۆدانا، لێی دەخواردو ناوکه‌که‌ی لەنیوانی دوو پەنجەیدا
کۆدەکرده‌وه، کە پەنجە‌ی شایه‌تمان و پەنجە‌ی ناوەرەستی بوو، تا لەپاشا، لە
جیگه‌یه‌کی گونجاودا فرپیی دا.

شوعبە، کە لەرشته‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌دا، مامۆستای مامۆستای مامۆستاکی
موسلیمە، دەفەرموی: گومانی بەهه‌یزم وایه، کە لە دەق (مەتن)ی ئەم
فەرمووده‌یه‌دا، خودا یاریی، ئەوه‌ی تیا‌یه‌ کە دەفەرموی: (... ناوکه‌که‌ی لەنیوانی
دوو پەنجەیدا کۆدەکرده‌وه، کە پەنجە‌ی شایه‌تمان و پەنجە‌ی ناوەرەستی بوو، تا
لەپاشا، لە جیگه‌یه‌کی گونجاودا فرپیی دا). فەرمووی: ئەوجا خواردنەوه‌یه‌کی
هەڵاڵیان بۆیه‌ینا، لێی خواردەوه‌و دایه‌ دەستی ئەو کەسه‌ی کە لەلای راستیه‌وه‌ بوو،
تا لێی بخواته‌وه‌و جامه‌که‌ی بەلای راستا بگه‌رپێ. باوکم لەوکاته‌دا کە لغاوی
ولāخه‌که‌یی گرتبوو بۆی، عەرزێ کرد: (قوربان! ن‌ز‌امان بۆ بکه‌و بۆمان بپارێره‌وه‌!)
ئەویش فەرمووی: (ئە‌ی خودایه‌! پیت و فەر بخه‌ره‌ ئەو رزق و رۆژییه‌ی کەپیت
بەخشیونو، لێیان خۆشبه‌و ر‌ه‌حمیان پێ بکه‌).

روونکردنه‌وه‌:

۱- عەبدوڵلای کوری بوسری ئەل-مازنی (رمزای خودای ئی بن) خۆی و باوکی و دایکی و
عەطیه‌ی برای و صەممای برای، هەر پێنجیان هاو‌ەل (واته‌: صەحابه‌)ی پیڤه‌مبەر
بوون، لە حیمص لە تەمه‌نی ن‌ه‌وه‌دو چوار س‌الیدا، لەس‌الێ ه‌ه‌شتاو ه‌ه‌شتی کۆچیدا
مردووه‌، لەپیاوان (ریجال)ی ص‌ه‌حیح‌ه‌ینه‌ لە بوخاریدا یه‌ک فەرمووده‌ی ه‌یه‌، کە
فەرمووده‌ی ژماره‌: (۱۴۱۴ تجرید = ۲۵۴۶ فتح الباری).

(۱۰۱۱) خواردنی خورما به چیچکانه وه. (۵۲۹۹ - ۵۳۰۰)

باب: أَكْلُ التَّمْرِ مُقْعِيَا

۱۳۱۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَمْرٍ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُهُ وَهُوَ مُحْتَفِزٌ يَأْكُلُ مِنْهُ أَكْلاً ذَرِيعاً، وَفِي رَوَايَةٍ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُقْعِيَا يَأْكُلُ تَمْرًا. {الحديث: ۵۲۹۹ = ۵۲۹۰ فم:}

ئهههسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیځه مبهرم بینی (دروودی خودای لهسه ربی)

به چیچکانه وه خورمای دهخوارد. {تاج/۳/۱۹۵، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۴۸ ج/۴} + {ریاض/۲، لاپهړه: ۲۵۸، رقم: ۷۴۷، زنجیره: ۱۰۸}.

گیړانه وهی ئیره ناوایه: ئهههس دهه رموی: خورمایان بو پیځه مبهرم (دروودی خودای

لهسه ربی) هیئا، ئهویش به قنچکانه وه به پهله دابه شی دهکرد بهسه ر کهسانی شیاودا، به پهله پهل خو شی لی دهخوارد.

(۱۰۱۲) نهو مالهی که خورمای تیانه بی، خه لکه که ی برسین. (۵۳۰۴ - ۵۳۰۵)

باب: بَيْتٌ لَا تَمْرَ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ

۱۳۱۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا عَائِشَةُ بَيْتٌ لَا تَمْرَ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ، يَا عَائِشَةُ بَيْتٌ لَا تَمْرَ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ، أَوْ جَاعٌ أَهْلُهُ»، قَالَتْ: مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا. {الحديث: ۵۳۰۵ = ۵۲۹۶ فم:}

عائیشه ی هاوسه ری پیځه مبهرم (دروودی خودای لهسه ربی و رهزای خودا لهگشت

هاوسه رهکانی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی: (ئه ی

عائیشه! نهو مالهی که خورمای تیانه بی، خه لکه که ی برسین!). فهرمووی: دوو جار،

یا سئ جار، لهسه ر یهک وای فهرموو، یا فهرمووی: (خه لکه که ی برسینان ده بی!).

{تاج/۳/۲۲۳، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۲۷۲۲}.

روونکردنه وه:

مه به ست له م فهرمووده یه په سنی جوانی خورما یه، له گه ل روونکردنه وه ی نه وه دا: که زه خیره خستن، بۆ خیزانو مال و میوان کاریکی رهوایه و نیشیکی فره خاسه، واباشه مروڤ له م لایه نه وه دریغی نه کاو قایمه کاری بکا، به پپی باوی جوانی ناو کۆمه ل، واباشه له ههر ولاتی چی قووت و بژیوی سه ره کی بی، وه ک خورما له دوور گه ی عه ره با، گهنم و جۆ له کوردستانی خۆمانا، برنج له هه ندی ولاتی تردا، واباشه که مروڤ له و بژیوییه باوه قایمه بکا، له سه ر ئه م بنه مایه، خه لکی هه ورامان بۆیان هه یه بلین: مالی گو یزی تیا نه بی خه لکه که ی برسییه. له مامۆستاکانی خۆم بیستوو (رهحمه تی خودایان ئی بی)، که مه لا ئه حمه دی نۆد شه هه ل له ئیما می شافیعی ده گری، ده فره مو ی: توویش قووته، له به رئه وه زه کاتی ئی ده که و ی، شافیعی (رهحمه تی خودایان ئی بی) ده فره مو ی: زه کات له توو نا که و ی، چونکه مروڤی پی نا زی، تا سالی گرانی ده بی، خه لکه که هه ر توو ده خۆن هیچی تریان ده ست نا که و ی، به هو ی نه وه وه تووشی سکچوونیکی سه ختی واده بن که لیان ده مر ی، ئه وکاته مه لا ئه حمه دی نۆد شه په شیما ن ده بیته وه وه له پیسایی مردو وه کان ده دا له ریشی خو ی و ده فره مو ی: جاری تر هه ل ه ی وانا که م که هه ل له سه ر مه زه به ی خۆم بگرم. هه زار (رهحمه تی خودایان ئی بی) له هه موو لایه کیان.

١٠١٣) ریگری له خواردنی خورما دوو ده نك دوو ده نك پیکه وه. (٥٣٠١ - ٥٣٠٢)

باب: النهي عن القرن في التمر

١٣١٩- عَنْ جَبَلَةَ بْنِ سَحِيمٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَرْزُقُنَا التَّمْرَ، قَالَ: وَقَدْ كَانَ أَصَابَ النَّاسَ يَوْمَئِذٍ جُهْدٌ، وَكُنَّا نَأْكُلُ، فَيَمُرُّ عَلَيْنَا ابْنُ عُمَرَ وَنَحْنُ نَأْكُلُ فَيَقُولُ: لَا تَقَارِنُوا فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْإِقْرَانِ، إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ أَخَاهُ، قَالَ شُعْبَةُ: لَا أَرَى هَذِهِ الْكَلِمَةَ إِلَّا مِنْ كَلِمَةِ ابْنِ عُمَرَ. يَعْنِي الْإِسْتِئْذَانَ. {الحديث ٥٣٠١ = ٥٢٩٢ فم. تجريد/ ٢، لاپه ره: ١٥٨، ژماره: ١٠٦٥ = ٢٤٥٠٠، ٢٤٨٩، ٢٤٩٠. أبو داود. أطعمة: ٢٨٣٤. ترمذی. أطعمة: ١٨١٤}:

جہبہ لہی کوری سو حہیم فہرمووی: سائی گرائی بوو، لہکاتی جینشینی
عہدوللای کوری زوبہیردا، لہسہر ولاتی حیجاز، لہباتی پارہی مووچہی سالانہ،
ئیبنو زوبہیر خورمای پیماندا، ئیمہیش دہمانخوارد، جاری وادہبوو، عہدوللای
کوری عومہر تیدہپہری بہلامانا، لہوکاتہدا ئیمہ خہریکی خورما خواردن بووین،
دہیفہرموو: (جووت جووت مہخون) چونکہ خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بی) نہہیی
دہکرد لہوہ کہ مروؤ دوو دہنک دوو دہنک خورما پیکہوہ بخوا، مہگہر بہمہرجی
ہاورپکانی ریگہی ئہوہی پی بدن.

شوعبہ (رحمہتی خودای ئی) کہ کہسی سییہمہ، لہ رشتہی ئہم فہرموودہیہدا،
دہفہرموی: (ئہوہی کہ دہفہرموی: مہگہر بہ مہرجی ہاورپکانی ریگہی ئہوہی پی
بدن، وا دہزانم ئہم رستہیہ قسہی ئیبنو عومہر خوہتی). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۰،
ژمارہ: ۲۶۹۸} + {ریاض/۲، لاپہرہ: ۲۵۴، زنجیرہ: ۱۰۳، ژمارہ: ۷۳۹}.

۱۰۱۴) خواردنی خہیارو روتاب. (۵۲۹۸)

باب: أَكْلُ الْقُتَّاءِ بِالرُّطْبِ

۱۳۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ الْقُتَّاءَ بِالرُّطْبِ. {الحديث: ۵۲۹۸ = ۵۲۸۹ فم. تجرید/۵/۸۷، رقم:
۱۸۱۵ = ۵۴۴۰، ۵۴۴۷، ۵۴۴۹. أبو داود. أطعمة: ۳۸۳۵. ترمذی. أطعمة: ۱۸۴۴. ابن
ماجة. أطعمة: ۳۳۲۵. تحفة أشراف/۵۲۱۹}:

عہدوللای کوری جہعہری کوری ئہبو طالب (رہزای خودایان ئی) فہرمووی:
(پیئغہمبہرم بینی (دروودی خودای لہسہر بی) تروزی بہ فہریکہ خورما (روتاب)وہ دہخوارد).
{تاج/۳/۳۵۹، زنجیرہ: ۷۱، ژمارہ: ۳۰۱۴} + {تاج/۳، لاپہرہ: ۲۱۸، زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ:
۲۷۰۸}.

روونکردنهوه:

أ/ نهم فهرموودهيه (متفق عليه) ييه، رشتهکهي له رشته چوارينهکانی بوخاری و موسليمه، رشتهکهي له بوخاريدا ئاوايه:

۱- مامؤستای بوخاری، ناوی عهبدولعهزیزی کورپی عهبدوللایه.

۲- مامؤستای مامؤستاکی ناوی ئیبراهیمی کورپی سهعدی کورپی ئیبراهیمه.

۳- سهعدی کورپی ئیبراهیم، که باوکی ئیبراهیمی ناوبراوه.

۴- عهبدوللای کورپی جهعفهری کورپی نهبو طالیب.

له موسليمدا رشتهکه ئاوايه:

۱- مامؤستای موسليم، ناوی يهحيای کورپی يهحيای تهميمی يه.

۲- ئیبراهیمی کورپی سهعدی کورپی ئیبراهیم.

۳- سهعدی کورپی ئیبراهیم، که باوکی ئیبراهیمی ناوبراوه.

۴- عهبدوللای کورپی جهعفهری کورپی نهبو طالیب.

ب/ دهق (مهني) فهرموودهکه له بوخاريدا ئاوايه:

{رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقِثَاءِ}. له موسليما ئاوايه:
{رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ الْقِثَاءَ بِالرُّطْبِ}.

رهچاوکردنی نهم جوړه حیاوازییه لهفضلییه، که کاریگهری لهواتادا نییه، زیانی نییه، نهمهیش پهیوهندی به کوومهئی ریساو یاساوه ههیه، که لیردها مهودای نهو درێژه کاریه نییه.

(۱۰۱۵) بهری دار سیواک. (۵۳۱۷)

باب: فِي الْكِتَابِ الْأَسْوَدِ

۱۳۲۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ب(مَرِّ الظُّهْرَانِ) وَتَحْنُ نَجْنَى الْكِتَابِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ»، قَالَ: فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّكَ رَعَيْتَ الْعَنَمَ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَهَلْ

مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ رَعَاهَا»؟ أَوْ نَحْوَ هَذَا مِنَ الْقَوْلِ. {الحديث: ۵۳۱۷ = ۵۳۰۸ فم. تجرید/۴/۴۸، رقم: ۱۳۶۰ = ۳۴۰۶، ۵۴۵۳. تحفة الأشراف/۳۱۵۵}:

جایری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: جاریٰ لہمہرو ظہہران، لہ خزمہتی پیغہمبہردا بووین (دروودی خودای لہسہر بی) بہری دار سیواکمان دہرنی، خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (رہشہکھی برنن، رہشہکھی خوشہ) عہرزمانکرد: قوربان! دہلیٰ شوانی رانت کردووہ، کہوا باشی لی دہزانیت؟ فہرمووی: (بہلیٰ رانم لہوہراندووہ، بوچی پیغہمبہر ہہیہ کہ شوانی رانی نہکردبی؟). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ: ۲۷۱۰}.

(۱۰۱۶) خواردنی گوشتی کہرویشک. (۵۰۲۲)

باب: أَكْلُ الْأَرْزَبِ

۱۳۲۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَرْنَا فَاسْتَنْفَجْنَا أَرْزَبًا ب(مَرَّ الظَّهْرَانِ)، فَسَعَرَا عَلَيْهِ، فَلَغَبُوا، قَالَ: فَسَعَيْتُ حَتَّى أَدْرَكْتُهَا، فَاتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ، فَذَبَحَهَا، فَبَعَثَ بِوَرَكِهَا وَفَخَذِيهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاتَيْتُ بِهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَبِلَهُ. {الحديث: ۵۰۲۲ = ۵۰۰۹ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۷۲، ۵۴۸۹، ۵۵۳۵. أبو داود. أضعمة: ۳۷۹۱. ترمذی. أضعمة: ۱۷۸۹. نسائی. صیدو ذبائح: ۴۳۲۲. ابن ماجہ. صید: ۳۲۴۳. تحفة الأشراف: ۱۶۲۹}:

ئہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: لہمہرو ظہہران کہرویشکیکمان ہہلسان، کور گہل نیشتنہ سہری تا ماندوو بوون، بہلام من نیشتمہ سہری ہہتا گرتم، ئہوجا بردم بو ئہبوطہلحہی زربابم، ئہبو طہلحہ سہری بری و ہہردوو سمتہکھی و ہہردوو رانہکھی نارد بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) من بویم برد، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وہری گرت. {تاج/۳، لاپہرہ: ۱۴۹، زنجیرہ: ۱، ژمارہ: ۲۵۵۱}.

(۱۰۱۷) خواردنی گوشتی بز مژه. (۵۰۱ - ۵۰۱۸)

باب: فی اکل الضَّبِّ

۱۳۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ: أَخْبَرَهُ أَنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (الَّذِي يُقَالُ لَهُ: سَيْفُ اللَّهِ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهِيَ خَالَتُهُ وَخَالَةُ ابْنِ عَبَّاسٍ، فَوَجَدَ عِنْدَهَا ضَبًّا مَحْنُودًا، قَدِمَتْ بِهِ أُخْتُهَا حَفِيدَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ مِنْ نَجْدٍ، فَقَدِمَتْ الضَّبَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكَانَ قَلَمًا يُقَدَّمُ إِلَيْهِ طَعَامٌ حَتَّى يُحَدِّثَ بِهِ وَيُسَمِّيَ لَهُ، فَأَهْوَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ إِلَى الضَّبِّ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنَ النِّسْوَةِ الْحُضُورِ: أَخْبِرْنِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا قَدِمْتَنَ لَهُ، قُلْنَ: هُوَ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: أَحْرَامُ الضَّبِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَا وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ»، قَالَ خَالِدٌ: فَاجْتَرَرْتُهُ فَأَكَلْتُهُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْظُرُ فَلَمْ يَنْهَنْي. {الحديث: ۵۰۰۹ = ۴۹۹۶ فم. أبو داود. أطعمة: ۳۷۹۵. نسائي. صيدو ذبائح: ۴۳۲۷} :

عبدالولای کوری عه‌بباس (رمزای خودایان بی) فهرمووی: خالیدی کوری وه‌لید، که‌پی ده‌گوتری: سیف الله: شمشیری خودا، هه‌والی پی‌مدا فهرمووی: له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سهر بی) چو‌وین بو‌ مالی مه‌یموونه، که‌ هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بوو، وه‌ پووری من و ئیبنو عه‌بباس بوو، خوشکی دایکمان بوو، بز مژه‌یه‌کی برژاویان دانا بو‌ی، که‌ حه‌فیده‌ی کچی حاریث له‌ نه‌جده‌وه‌ هی‌نابووی به‌دیاری بو‌ مه‌یموونه‌ی خوشکی، ده‌ستووری پی‌غه‌مبه‌ر وابوو، که‌ خوارده‌مه‌نییه‌کیان داده‌نا بو‌ی، بو‌یان روون ده‌کرده‌وه‌ که‌ چییه‌و ناویان ده‌هینا بو‌ی، جا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌ستی درپژکرد بو‌ی که‌لپی بخوا، ئافره‌تی له‌ ئاماده‌بوان گوتی: ئه‌ی ژنگه‌ل! عه‌رزی پی‌غه‌مبه‌ر بکه‌ن که‌ ئه‌وه‌ چییه‌ که‌وا خه‌ریکه‌ ده‌یخوات. ژنه‌کانیش گوتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئه‌وه‌ گوشتی بز مژه‌یه‌ که‌ بو‌مان داناویت. ئیتر پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌ستی کی‌شایه‌وه‌، خالیدی کوری وه‌لید فهرمووی: منیش گوتم:

ئەى پېغەمبەرى خودا! ئايا بزن مژە حەرامە؟ فەرمووى: (نە، حەرام نىيە، بەلام
 لەولاتى ئىمە نىيە، لەبەرئەو دەبىنەم دلم نايبات). خاليد فەرمووى: جا منيش رام
 كيشا بۇلاى خۆم و لەبەر چاوى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەستم كرد بەخواردنى،
 پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نەيىي ئى نەكردم لەخواردنى). {تاج/۳/۱۵۰، زنجيرە: ۱،
 ژمارە: ۲۵۵۲}.

۱۳۲۴ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي فِي غَائِطٍ مَضْبَّةٍ وَإِنَّهُ عَامَةٌ طَعَامُ أَهْلِي، قَالَ: فَلَمْ يُجِبْهُ، فَقُلْنَا:
 عَاوِدْهُ، فَعَاوِدْهُ، فَلَمْ يُجِبْهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ نَادَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الثَّالِثَةِ
 فَقَالَ: «يَا أَعْرَابِي! إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ أَوْ غَضِبَ عَلَى سِبْطٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَمَسَحَهُمْ دَوَابٌّ
 يَدْبُونَ فِي الْأَرْضِ، فَلَا أَدْرِي لَعَلَّ هَذَا مِنْهَا، فَلَسْتُ أَكُلُهَا وَلَا أَنْهَى عَنْهَا». {الحديث:
 ۵۰۱۸ = ۵۰۰۵ فم}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای ئى بى) فەرمووى: عەرەبىكى سارانشین ھاتە
 خزمەتى ھەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) عەرزى كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! من
 نىشتەجىي شىوو دۆلىكم بزن مژەى زۆرە، خۆراكى زۆرىنەى كەسوكارەكەمە ئايا
 دروستە يانا؟ فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وەلامى نەدايەو، ئىمەيش
 پىمان گوت: پرسىارەكەى ئى دووبارە بكەرەو، ئەویش دووبارەيكرەو، بەلام
 وەلامى نەدايەو تاسى جار، جا لەپاش جارى سىيەم بانگى كردو پىي فەرموو (دروودى
 خودای لەسەر بى): (ئەى كاكەى عەرەب! خودای گەورە نەفرەت و لەعنەتى كردوو، لە
 بەرەبابى لە بەرەبابەكانى نەوہى ئيسرائيل و غەزەبى ئى گرتوون و كردوونى بە
 جانەوہرو دەعباو دەعبەجانى و لەناو ئەم زەوييەدا دەخولینەوہو دىن و دەچن،
 منيش نازانم و مەترسى ئەوہم ھەيە كە ئەمەيش لەوان بى، جا لەبەرئەو نەخۆم
 دەيخۆم و نە بەكەسيش دەلييم مەيخۆن!).

روونکردنه وه:

ئەمەى كه پيڤه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) لەم فەرموودهیهدا دهیڤه رموی، كه بۆیه گوشتى بزن مژە ناخوا، چونكه دهترسى بزن مژە لهو تیرهو بهره بابانه بن له بهنى ئیسرائیل، كه خودا كردوونى به مهیموون و بهراز، ئەمە له پيش ئەوهدا بووه كه خودا ئاگادارى بكا: (كه خودای گه وره و سهروهر ههر هۆزىكى فهوتاندبى، يا ههر هۆزىكى سزا دابى و كردبى به مهیموون و بهراز، بنهبرى كردوون و وهچەى ئى نهخستوونه ته وه). {بڕوانه: موسليم. قه دەر. ژماره: ٦٧١٤ + تاج/٥، لاپه ره: ٣٥٩، ژماره: ٥١٦٨، زنجيره: ٨ ج/٤. تاج الأصول. المجلد الخامس. مبحث (الآجال والأرزاق محدودة) ص ١٩٤. دار الفكر بيروت. الطبقة الرابعة}.

(١٠١٨) خواردنى كوله. (٥٠١٩ - ٥٠٢١)

باب: أَكْلُ الْجَرَادِ

١٣٢٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبْعَ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ الْجَرَادَ. {الحديث: ٥٠١٩ = ٥٠٠٦ فم. تجريد/٥/١٢٤، رقم: ١٨٣١ = ٥٤٥٩. أبو داود. أطعمة: ٣٨١٢. ترمذی. أطعمة: ١٨٢١. نسائی. صید و ذبائح: ٤٣٦٧. تحفة الأشراف: ٥١٨٢}:

عهبدو لای کوری ئەبو ئەوفا (رمزای خودای ئى بى) دهفهرموى: كهوت غهزا، يا شهش غهزامان، له گه ل پيڤه مبهەر خويدا (دروودی خودای لهسەر بى) كردوو، كه لهو غهزايانهدا، له گه ل پيڤه مبهردا كوله مان دهخوارد. {تاج/٣، زنجيره: ١، ژماره: ٢٥٥٠ ج/٤}.

(١٠١٩) خواردنى گيانله بهرانى ناوى و گيانله بهرانى دهريا فريى بداته دهره وه.

(٤٩٧٤ - ٤٩٨٠)

باب: أَكْلُ دَوَابِ الْبَحْرِ وَمَا أَلْقَى

١٣٢٦- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَمَرَ عَلَيْنَا أبا عُبَيْدَةَ نَتَلَقَّى عِيرًا لِقْرِيشٍ، وَزَوَّدَنَا جِرَابًا مِنْ تَمْرٍ لَمْ يَجِدْ لَنَا غَيْرَهُ، فَكَانَ

أَبُو عُبَيْدَةَ يُعْطِينَا تَمْرَةً تَمْرَةً، قَالَ: فَقُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ بِهَا؟ قَالَ: نَمَصُّهَا كَمَا يَمَصُّ الصَّبِيُّ، ثُمَّ نَشْرَبُ عَلَيْهَا مِنَ الْمَاءِ فَتَكْفِينَا يَوْمَنَا إِلَى اللَّيْلِ، وَكُنَّا نَضْرِبُ بِعَصِينَا الْحَبْطَ، ثُمَّ نَبْلُهُ بِالْمَاءِ فَنَأْكُلُهُ، قَالَ: وَأَنْطَلَقْنَا عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ فَرَفَعَ لَنَا عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ كَهَيْئَةِ الْكُثِيبِ الضَّخْمِ، فَأَتَيْنَاهُ فَإِذَا هِيَ دَابَّةٌ تُدْعَى الْعَنْبَرُ، قَالَ: قَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ: مِيتَةً، ثُمَّ قَالَ: لَا بَلْ نَحْنُ رُسُلُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ اضْطُرَرْتُمْ فَكُلُوا، قَالَ: فَأَقْمْنَا عَلَيْهِ شَهْرًا، وَنَحْنُ ثَلَاثُ مِائَةٍ حَتَّى سَمِنَّا، قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْنَا نَعْتَرُفُ مِنْ وَقَبِ عَيْنِهِ بِالْقِلَالِ الدُّهْنِ وَنَقْتَطِعُ مِنْهُ الْفِدْرَ كَالثَّوْرِ، أَوْ كَقَدْرِ الثَّوْرِ، فَلَقَدْ أَخَذَ مِنَّا أَبُو عُبَيْدَةَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا فَأَقْعَدَهُمْ فِي وَقَبِ عَيْنِهِ، وَأَخَذَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ فَأَقَامَهَا، ثُمَّ رَحَلَ أَعْظَمَ بَعِيرٍ مَعَنَا، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهَا، وَتَزَوَّدْنَا مِنْ لَحْمِهِ وَشَاتِقٍ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «هُوَ رِزْقُ أَخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ، فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعِمُونَا؟» قَالَ: فَأَرْسَلْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهُ فَأَكَلَهُ. {الحديث: ٤٩٧٤ = ٤٩٥٩ فم. تجريد/٤، لاپه‌ره: ٣٥٦، رقم: ١٦٠٥ = ٤٣٦٠، ٢٤٨٣، ٢٩٨٣، ٤٣٦١، ٤٣٦٢، ٥٤٩٣}:

جابر (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) له‌شکریکی سی سهد که‌سی نارد بو قه‌راخی دهریا، وه نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری جهرراحی کرد به‌سهر له‌شکریان، من خوّم له‌و له‌شکرده‌ا بووم، سی سهد سوار بووین، ناردینی منه‌ی کاروانیکی قوره‌یشمان ده‌کرد، پر هه‌مانه‌یی خورمای پیماندا، جگه له‌وه هیچی تر نه‌بوو بمانداتی، دهرجووین، نه‌بو عوبه‌یده‌ی روژی سهر و یه‌ک دهنک خورمای پیمان ده‌دا، فهرمووی: منیش به‌ جابیرم گوت: جا تاقه دهنکی خورما، به‌که‌لکی جیتان ده‌هات و جیتان لی ده‌کرد؟ فهرمووی: وه‌ک چوّن منالی ساوا مه‌مکی دایکی ده‌مژی، ناوا نه‌و دهنکه خورمایه‌مان ده‌مژی و ناومان ده‌کرد به‌سه‌ریدا، ئیتر به‌شی نه‌و روژه تا ئیواری ده‌کردین، به‌ گه‌لا کوتکیش گه‌لای دارشیلان (قه‌رظ: سلم) مان دهمه‌راندو به‌ناو تهرمان ده‌کردو دهمانخوارد.

فهرمووی: له پاشا گه‌یشتینه سهر که‌ناری دهریا، روانیمان وا له‌وی له دوورم‌وه، شیوه ته‌پولکه لمیکې زه‌به‌لا حمان لې دهرکه‌وت، که چووین بؤ سؤراخی، روانیمان وا لاشی نه‌هه‌نگیکه که‌پپی ده‌گوتری: عه‌نبر، چونکه بؤنی خوشی عه‌نبر، له‌ناو ریخوله‌کانی دهرده‌هینری، له‌که‌نار دهریا که به‌مردووی که‌وتووه، فهرمووی: نه‌بو عوبه‌یده فهرمووی: (نهمه مردارم‌وه بووه، له‌به‌رنه‌وه حهرامه‌و نادرسته، که‌واته لیی مه‌خون).

له‌پاشا برپاریداو فهرمووی: راسته که نهمه مردارم‌وه بووه، به‌لام لیی بخون، بؤ نيمه حه‌لاله، چونکه یه‌که‌م: نیمه نیردراوانی پیغه‌مبه‌ری خوداین و پیغه‌مبه‌ر ناردوونې بؤ ئه‌رکیکې نایینی پیروز، دووه‌میش: نیمه ناچارین و لیمان قه‌وماوه که‌وتوونې ته‌نگانه‌ی برسیتییه‌وه، که‌واته لیی بخون. فهرمووی: جایه‌ک مانگی ره‌بق له‌سهری دامانکوتاو، نه‌و سئ سهد که‌سه ده‌ستمانکرد به لیخواردنی، هه‌تا ته‌واو قه‌له‌و بووین و هه‌ناو ییکمان تی هاته‌وه.

به‌چاوی خوم دهمدی که به کووپه‌و گۆزه‌ی گه‌وره رنمان له‌کالانه‌ی چاوی هه‌لده‌گۆزی، وه پارچه‌ی وامن لې دهرې به‌قه‌د لاکې جوانه‌ گایه‌ک ده‌بوو، نه‌بو عوبه‌یده سیازده‌ پیاوی لې هه‌ل‌بژاردین، ههر سیازده‌یان له‌کالانه‌ی چاویدا دانیشن و حییان بؤوه، نه‌وجا نه‌بو عوبه‌یده فهرمانی کرد دوو په‌راسووی نه‌و نه‌هه‌نگه‌یان راست کرده‌وه و له‌بنه‌وه که‌می بلاویان کردنه‌وه و له‌سهرم‌وه نووکه‌کانیان نووساندن به‌یه‌که‌وه، له‌چه‌شني دوولا شپانه‌ی دهرگای دهرواز، نه‌وجا فهرمانی کرد و شتریکې زه‌به‌لا حیان کوپانکردو پیاویکی فیله ته‌نمان تیا‌دا بوو، له‌سهر نه‌و کوپانه‌وه سواری نه‌و و شتره‌ی کردو به‌ژیر نه‌و دوو په‌راسووه‌دا رویش سهری نه‌یدا له‌ په‌راسووه‌کان. بری له‌ گۆشته‌که‌یمان پارچه‌ پارچه‌ کردو زهرمانکردو نیوه‌ کول کرد، له‌گه‌ل خومانا بردمانه‌وه بؤ مه‌دینه، کاتی چووینه‌وه خرمه‌تی حه‌زرت (دروودی خودای له‌سهر بن) نه‌مه‌مان باسکرد بؤی، فهرمووی: (نه‌وه رۆزی و رزقیکی پاک و پیروز بووه، خودا ره‌خساندوویه‌تی بۆتان، ئایا له‌و گۆشته‌تان

له لاماوه، ههتا دهر خواردی ئیمه‌یشی بدهن؟). فهرمووی: جا لهو گوشته بهشی پیغه مبه‌رمان دا، لیی خوارد. {تاج/۳، لاپه‌ره: ۱۵۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۲۵۶۱ ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

له فهتحو‌لوه‌له‌مه‌دا ده‌فه‌رمووی: له (دائرة المعارف البريطانية) دا ده‌لنی: جاری وا هه‌یه (۳۰) سیی مه‌تر درپژه، کیشی (سه‌نگی: وه‌زنی) ده‌گاته (۱۳۶۰۰۰) سه‌دو سییو شه‌ش هه‌زار کیلو، گه‌وره‌ترین گیانه‌به‌ری ئاوییه.

(۱۰۲۰) خواردنی گوشتی نه‌سپو ماین دروسته. (۴۹۹۷ - ۵۰۰۰)

باب: فِي أَكْلِ لُحُومِ الْخَيْلِ

۱۳۲۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَأَذِنَ فِي لُحُومِ الْخَيْلِ. {الحديث: ۴۹۹۷ = ۴۹۸۳ فم. بخاری. مغازی: ۴۲۱۹، ۵۵۲۰، ۵۵۲۴. أبو داود. أطعمة: ۳۷۸۸. ترمذی. أطعمة: ۱۷۹۳. نسائی. صیدو ذبائح: ۴۳۳۸ ز تحفة الأشراف/۲۶۳۹}:

جابیری کوری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودایان بئ) فه‌رمووی: روژی غه‌زای خه‌یبه‌ر، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) جله‌و‌گیری کرد له خواردنی گوشتی که‌ری مائی، وه ریگه‌ی خواردنی گوشتی نه‌سپو ماینی دا. {تاج/۳، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۵۵۳}.

۱۳۲۸- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: نَحَرْنَا فَرَسًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَكَلْنَاهُ. {الحديث: ۴۹۹۹ = ۴۹۸۶ فم. تجرید/۵، لاپه‌ره: ۱۲۵، رقم: ۱۸۳۲ = ۵۵۱۱، ۵۵۱۰، ۵۵۱۲، ۵۵۱۹}:

ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کری صدیق (ره‌زای خودایان بئ) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌مه‌دینه، ئه‌سپیکمان سه‌ربرپی و خواردمان. {تاج/۳، ژماره: ۲۵۵۴، زنجیره: ۱}.

۱۰۲۱) ریگری له خواردنی گوشتی کهری مالی. (۴۹۸۱ - ۴۹۹۶)

باب: النَّهْيُ عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْخُمْرِ الْإِنْسِيَّةِ

۱۳۲۹- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لُحُومَ الْخُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ. {الحديث: ۴۹۸۳ = ۴۹۶۸ فم. بخاری. ذبائح وصيد: ۵۵۲۷}:

ئەبو ئەلەبە (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خواردنی

گوشتی کهری مالی نادروست کردوو.

۱۳۳۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا فَتَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْبَرَ، أَصَبْنَا حُمْرًا خَارِجًا مِنَ الْقَرْيَةِ فَطَبَخْنَا مِنْهَا، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَلَا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانِكُمْ عَنْهَا فَإِنَّهَا رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ، فَأُكْفِيتِ الْقُدُورُ بِمَا فِيهَا وَإِنَّهَا لَتَفُورُ بِمَا فِيهَا. {الحديث: ۴۹۹۵ = ۴۹۸۲ فم. بخاری. مغازی: ۱۹۹، ۵۵۲۸. تحفة الأشراف: ۱۴۵۲}:

ئەنەس (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: کاتی که پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خەیبەری

نازادکرد، کووە ئی کهری مالیمان دەست کهوت، لەدەرەووی گوندەکه، سەرمان برین و لەوکاتەدا، که چیشتان دەکرد له گوشتەکهیان و خەریکی کولانی گوشتەکهیان بووین لەسەر ناگر، جارچی پیغەمبەر لەناومانا جاری هەلدا: ناگاداربێ که خودا و پیغەمبەری خودا ریگە ئهوهتان نادهن، که گوشتی گویدریژ بخۆن، چونکه ئهوه چهپه‌ل و پیسه و لهکاری شه‌یتانه، ئیتر خه‌لکه‌که مه‌نجه‌له‌کانیان به گوشتەکه‌وه قەلپ کردوو، له‌کاتی‌کا که هیشتا قوڵپه قوڵپ ده‌کولان له‌سەر ناگره‌که. {تاج/۳، لاپه‌ره: ۱۵۶، زنجیره: ۳، ژماره: ۲۵۶۴}.

۱۰۲۲) ریگری له خواردنی گوشتی درنده‌ی که‌له‌دار. (۴۹۶۵ - ۴۹۷۳)

باب: النَّهْيُ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ

۱۳۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ فَأَكُلُهُ حَرَامٌ». {الحديث: ۴۹۶۹ = ۴۹۵۳ فم:}

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) دهفه رموی: چه زرعت (دروودی خودای لهسه ربی) دهفه رموی: هه موو درندهیه کی که لبه دار، خواردنی گوشته که ی هه رهامه).

۱۰۲۳) هه ر بالندهیی چنگ و نینوکی تیژی هه بی، خواردنی گوشته که ی نادروسته. (۴۹۶۵ - ۴۹۷۳)

باب: النَّهْيُ عَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ

۱۳۳۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ. {الحديث: ۴۹۷۰ = ۴۹۵۵ فم} :

ئیبنو عه عباس (رمزای خودایان لی بن) فه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه ربی) ریگری ده کرد له خواردنی گوشتی درنده کی که لبه دارو له خواردنی گوشتی بالندهیی که چنگ و چرنووکی هه بی و راوی پیبکا، خواردنی گوشتی نه م دوو جوړه جانه وهردی قه دهغه کردووه). {تاج: ۲، زنجیره: ۳، ژماره: ۲۵۷۳}.

۱۰۲۴) خواردنی سیر ناباش و ناپه سه نده. (۵۳۲۴ - ۵۳۲۶)

باب: كَرَاهِيَةُ أَكْلِ الثَّوْمِ

۱۳۳۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَزَلَ عَلَيْهِ، فَتَنَزَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي السُّفْلِ، وَأَبُو أَيُّوبَ فِي الْعُلُوِّ، قَالَ: فَانْتَبَهَ أَبُو أَيُّوبَ لَيْلَةً فَقَالَ: تَمْشِي فَوْقَ رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟! فَتَنَحَّوْا فَبَاتُوا فِي جَانِبٍ، ثُمَّ قَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «السُّفْلُ أَرْفَقُ»، فَقَالَ: لَا أَعْلُو سَقِيفَةً أَنْتَ تَحْتَهَا، فَتَحَوَّلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْعُلُوِّ وَأَبُو أَيُّوبَ فِي السُّفْلِ، فَكَانَ يَصْنَعُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَعَامًا، فَإِذَا جِيَءَ بِهِ إِلَيْهِ سَأَلَ عَنْ مَوْضِعِ أَصَابِعِهِ، فَيَتَتَبَعُ مَوْضِعَ أَصَابِعِهِ، فَصَنَعَ لَهُ طَعَامًا فِيهِ ثَوْمٌ، فَلَمَّا رُدَّ إِلَيْهِ سَأَلَ عَنْ مَوْضِعِ أَصَابِعِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقِيلَ لَهُ: لَمْ يَأْكُلْ، فَفَزِعَ، وَصَعِدَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَحْرَامٌ هُوَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا وَلَكِنِّي

أَكْرَهُهُ»، قَالَ: فَإِنِّي أَكْرَهُ مَا تَكْرَهُ أَوْ مَا كَرِهْتَ، قَالَ: وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُؤْتِي. {الحديث: ۵۳۲۶ = ۵۳۱۷ فم:}

ئەبو ئەييوبى ئەنصارى (رەزى خۇداى ئى بى) دەفەرموئ: لەسەفەرى کۆچا، کاتى پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) تەشرىفى گەيشتە شارى مەدينە، لەمالى من دابەزى، خانوو دەگەم دووقات بوو، پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) لەقاتى خوارووە دادەنيشت، خۆم و خيزانەگەيشم لەقاتى سەرەووە دادەنيشتين، چونکە پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) ميوان و پيشوازيکاري زۆر دەهات، قاتى خوارووە بۆ ئەو لەبارتر بوو، جا شەوئ ئەبو ئەييوب بىردەگاتەووە دەفەرموئ: چۆن دەبى پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) لە خوارووە بى و ئيمە بەسەريا هاموشۆ بکەين و بئين و بچين؟! جا ئەو شەو لە لاتەنيشتیکەووە شەو دەگەنەووە، ئەو جا ئەبو ئەييوب حالەگەى عەرزی حەزەرت (دروودى خۇداى لەسەر بى) کرد، ئەویش فەرمووی: (قاتى خوارووە بۆ ئيمە لەبارتر، بەتايبەتى لەبەر هاموشۆکەران!).

ئەبو ئەييوب عەرزیکرد: ناچمە سەربانئ کەتۆ لەژیريابی) ئيتەر جيگەگەيان ئالوگۆرکرد، پيغەمبەر و ئەبوبەکر چوونە سەرەووە، ئەبو ئەييوب و ژنەگەشى ھاتنە قاتى خوارووە، دەستوورى ئەبو ئەييوب وابوو، کاتى نانى دروست دەکرد بۆ پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) لەپاش ئەووە گە پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) لىئى دەخوارد، دەيانھينايەووە بۆلاى ئەبو ئەييوب، دەپىرسى: کامە جيگە دەسنتى پيغەمبەر، جا لەجيگە پەنجەکانى پيغەمبەرەووە لەخواردنەگەى دەخوارد، رۆژى نانیکى بۆ دروست دەگا، سىرى تىادەبى، کاتى دەيھينەووە بۆلاى ئەبو ئەييوب، دەپرسى کامە جيگە پەنجەگەى پيغەمبەر؟ دەلین: لىئى نەخوارد، ئەبو ئەييوب شەلەزاو چووە سەرەووە بۆلاى، عەرزیکرد: قوربان! نایا سىر حەرام و نادروستە و لىيت نەخوارد؟ پيغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) فەرمووی: (نە، حەرام و نادروست نىيە، بەلام من خۆشيم لىئى نايە، لەبەرئەووە ناخۆم!).

ئەبو ئەييوبیش فەرمووی: (دەى منیش خۆشيم لەوشتە نايئ کەتۆ خۆشيت لىئى نەين).

فهرمووی: دهستووری پیغه مبه ر وابوو، فریشته دههاتن بو خزمه تی و گفتوگوئی له گه ل هکردن، هه زی نه ده کرد له و کاتانه دا ده می بوئی سیری لی بی!

روونکردنه وه:

۱- برپوانه ئهم ژمارانه که له پیشه وه، له بهرگی یه که ما رابوردن: ژماره: ۲۵۱
مختصر صحیح مسلم = ۱۲۴۸ شرح صحیح مسلم + ژماره: ۱۲۵۲/۲۵۲ + ژماره:
۱۲۵۸/۲۵۳

۲- پیغه مبه ر له مائی ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری ههوت مانگ مایه وه، هه تا مزگه وته که ی دروست کرد. بو ژیننامه ی ئه بو ئه ییوب برپوانه ژماره ۱۰۹/ له پیشه وه.
برپوانه: ته جرید بوخاری، بهرگی یه که م، لاپه ره: ۱۴۱/۱۱۷/۱۴۴ فتح الباری.

(۱۰۲۵) بۆشینی نهنگی خۆراك. (۵۳۴۸ - ۵۳۵۲)

باب: فِی تَرْكِ عَيْبِ الطَّعَامِ

۱۳۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَابَ طَعَامًا قَطُّ، كَانَ إِذَا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِنْ لَمْ يَشْتَهِهِ سَكَتَ. {الحديث: ۵۳۵۱ = ۵۳۴۲ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۲۶ = ۳۵۶۳، ۵۴۰۹}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: هه رگیز نه مدیوه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) خراپه و نهنگ له خواردن و نان و ئاو بگری، دهستووری وابوو ئه گه ر هه زی لی بوایه دهیخوارد، ئه گه ر به دلێشی نه بوایه وازی لی دهیئاو به سو نهنگو ره خه ی لی نه ده گرت). {ریاض/ ۲، لاپه ره: ۲۵۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۷۳۶} + {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۶۴۶}.

(پوخته یه کی کورتی نامه ی خواردنه کان)

۱- هه ر خۆراکی ناوی خودای لی نه هیئرئ شهیتان به هه لالی ده زانی و لیی ده خوات و پیتو فه ری نامینی.

- ۲- شهيتان نه فامو نه زان به کار دهينئ بؤ گه يشتن به مه بهستي گلاوى خوى، شهيتان شت ده خوات و ده خواته وه.
- ۳- دروست نيه له خواردن و خوار دنه وهى حهرام ناوى خودا بهينري، به لگوو کارى وا گالته کردنه به نايين. خوا په نامان بدا.
- ۴- سوننه ته خواردن و خوار دنه وه به دهستي راست بي، مه گهر له بهر ناچارى.
- ۵- واباشه مروڤ له بهر دهمى خويه وه بخوات، مه گهر هوپه كى رهوا هه بي.
- ۶- سوپاس كردنى خودا له سهر نان و ئاو سوننه ته.
- ۷- زه خيره خستن بؤ بزيويى خيزان به پيى باوى ناسراوى ناو كومه ل په سنده.
- ۸- كومه لي گياندار كه گوشتيان ده خورى يا ناخورى.
- ۹- دروست نيه نهنگو ره خنه له نان و ئاو بگيرئ، به لام شتى كه دل نهيبا، واباشه به زور نه يخويت.
- ۱۰- خول و گل و قور و بهردو دارو درخت و گژوگياو پووش و رووهك به گشتى و كان و كانزا، وهك خوى و قير و نهوت و به نرين و غازو ئاوو زههرو ژههرو ههرچى تر ههيه له سهر زهوى، گيانله بهرو پاشه پړو به رهه مى گيانله بهرى لي دهرچى، نه مانه هه موو له بنه رهدا پاك، له بهر نه وه حهرام نين، به لام بهم سئ مهرجه:
- ا/ زيان له گيان و جهسته و هوښ مروڤ نه دهن، نه گهر شتى وا رووبدا، خواردن و خوار دنه وه يان نادرسته و تاوانه، وهك كه سئ نه وهنده نهوت، يا زههر، يا گووژا لك بخوات كه بيكوژئ، يا شهل و شيت و گيړ و وپري بكا يا ههر زيانكي ترى لي بيدا.
- ب/ له شهرعا، به پيس، يا به حهرام دانه نراي، وهك مهى و باده و تلياك و هه موو مادده يه كى سهر خوښكهرو بكوژ و پيس يا حهرام.
- ج/ تيكلوى شتى پيسى شهرعى نه بووبن و به شتى پيس پيس نه بووبن، وهك بهرديكى جيقتناوى، يا داريكى گلاو بوو.
- ۱۱- خواردن و خوار دنه وه كان و گيانله بهران له پيشه وه برپاره كانيان زانران، گهرچى به كورتيش بوو.

پیرستی سهره باسه‌کان

بابهت

لاپه‌ره

۲۷- نامه‌ی تۆله‌ی تاوان (خودوود)

- ۱
- ۱ (۸۱۴) تۆله‌ی شهرعی کهسئ کج یا کورپئ، بیومژن یا بیوه پیاوپی و داوینپییسی بکا (۴۳۸۹ - ۴۴۲۶)
- ۲ (۸۱۵) بهرده بارانی ژن و پیاو، کاتی داوینپییسی بکه‌ن
- ۳ (۸۱۶) همدد جی‌به‌جی ده‌کری له‌سهر کهسئ کهپی له‌کردنی تاوانی داوینپییسی بنئ. (۴۳۸۹ - ۴۴۲۶)
- ۵ (۸۱۷) پیلینه‌ر جوارچار پیلینان له‌داوینپییسی دووباره ده‌کاته‌وه، چائئ بۆ به‌رده‌بارانکراو هه‌ل ده‌که‌نری ژنی دووگیان دوا‌ده‌خرئ تا مناله‌که‌ی داده‌نی، به‌رده‌بارانکراو نوپژ له‌سهر تهرمه‌که‌ی ده‌کری. (۴۳۸۹ - ۴۴۲۶)
- ۷ (۸۱۸) نه‌گهر خاوه‌ن نامه‌کان، خاوه‌ن په‌یمان بوون (واته: نه‌هلی ژیممه‌ بوون) له‌سهر داوینپییسی سه‌نگه‌سار ده‌کری
- ۸ (۸۱۹) داری همدد ده‌دري له‌ که‌نیزه‌ک (ژنی کۆيله) نه‌گهر داوینپییسی بکا
- ۹ (۸۲۰) ئاغای کۆيله داری همدد ئه‌دا له‌کۆيله‌ی خۆی
- ۱۰ (۸۲۱) سزای دزیی و ئه‌و نه‌ندازه‌یه له‌مالی دزراو، که‌ده‌بی به‌هۆی برینی ده‌ستی دز.
- ۱۰ (۸۲۲) ده‌ستی دز ده‌برري له‌سهر شتی که‌بایی سی دره‌م بی
- ۱۱ (۸۲۳) له‌سهر هیلکه‌پی ده‌ست ده‌برري
- ۱۱ (۸۲۴) جله‌وگیری له‌تکارکردن بۆ جی‌به‌جی کردنی همددییکی شهرعی (۴۳۸۶ - ۴۳۸۸)
- ۱۳ (۸۲۵) سزای مه‌ینۆشیی - ژماره‌ی جه‌لدی همددی ئاره‌فخواردنه‌وه چه‌نده
- ۱۵ (۸۲۶) ژماره‌ی دار لیدانی ته‌می‌کردن. (۴۴۲۵)
- ۱۵ (۸۲۷) که‌سئ شایانی همددی بی له‌همده‌ده شهرعییه‌کان، وه ئه‌و همدده‌ی به‌سه‌ردا جی‌به‌جی کرا، نیتر ئه‌وه ده‌بی به‌که‌فاره‌تی ئه‌و گونا‌هه بۆ (۴۴۳۶ - ۴۴۳۹)
- ۱۸- نامه‌ی دادوه‌ری و شایه‌تیدان
- ۱۸ (۸۲۸) برپاری شهرع به‌پپی رووکاره (حوکم به‌پپی زاهیره) هه‌ندئ که‌سیش له‌ به‌لگه‌ سازیدا به‌ده‌مو پلتره
- ۱۹ (۸۲۹) باسی رق نه‌ستوو‌رو شه‌رانی. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)
- ۱۹ (۸۳۰) به‌لگه‌و نیشانه له‌سهر داواکاره، داوا لیکراویش، نه‌گهر نه‌چوووه ژیری، ئه‌وا سوپندی له‌سهره.
- ۲۰ (۸۳۱) برپاردان به‌پپی سوپندو شایه‌تی شایه‌تی. (۴۴۴۷)
- ۲۰ (۸۳۲) له‌کاتی توورپه‌یدا، دادوه‌ر نابئ که‌سئ دادگایی بکا. (۴۴۶۵ - ۴۴۶۶)

۸۳۳) دادوهر كاتىن بېرىار دەدا ئەگەر بۇ دۆزىنەۋەى بېرىارى دروست تىكۋىش، ئىتر بېيىكىن، يا
ھەلەبىكا، پاداشى بۆھمەيە. (۴۴۶۲ - ۴۴۶۴)

۸۳۴) راحىيى تىكۋىشەرانى شەرع لەبىرىاردا. (۴۴۷۰ - ۴۴۷۱)

۸۳۵) دادوهر ناۋبىزى لەنپوانى ھاۋداۋاكانا دەكا. (۴۴۷۲)

۸۳۶) نموونەى باشترىن شاپەت. (۴۴۶۹)

۲۹- نامەى دۆزراۋە

۸۳۷) بېرىارى ھەلگرتنەۋەى شتى ونيوو. (۴۴۷۳ - ۴۴۸۵)

۸۳۸) ھەلگرتنەۋەى داکەۋتوۋى حاجيان

۸۳۹) كەسىن گومبوۋىن ھەشاربدا. (۴۴۸۶ - ۴۴۸۷)

۸۴۰) نەيى كراۋە لەدۋىشىنى ئازەلى خەلكى بەيى مۆلەتى خاۋەنى.

۳۰- نامەى ميواندارى

۸۴۱) كەسىن بەنەركى ميواندارى ھەل نەسىت

۸۴۲) فەرمانكردن بەميواندارى. (۴۴۸۸ = ۴۴۹۱)

۸۴۳) دەسگىرۋىي يەكترى بەمالى زىيادە. (۴۴۹۲)

۸۴۴) فەرمانكردن بە كۆكردنەۋەى باشەرۋك و بىبۆلى تويشە بەرەۋ نانەبەرەۋ شتى واو
دەستگىرۋىي لەم لايەنەۋە. (۴۴۹۳)

۳۱- نامەى خەبات و تىكۋىشان

۸۴۵) فەرمايشتى خوداى گەۋرە: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا} لەگەن باسى گيانى
شەھيدان

۸۴۶) دەرگاكانى بەھەشت وان لەساي سىبەرى شمشىردا. (۴۸۸۸ - ۴۸۸۹)

۸۴۷) ھاندان لەسەر خەباتگىرپران و گەۋرەيى خەباتگىرپران. (۴۸۳۶ - ۴۸۴۳)

۸۴۸) بەھۋى غەزاۋ خەباتگىرپرانەۋە، پلەۋ پايمەى بەندەى موسولمان بەرز دەبىتەۋە. (۴۸۵۶)

۸۴۹) باشترىن كەس خەباتگىرپەر لەرېگەى خودادا بەسەرۋ بەسامان. (۴۸۶۳ - ۴۸۶۸)

۸۵۰) ئەۋەى بىرئ و غەزاي نەكردبىۋ لەدلىشەۋە بەتەماى غەزا نەبوۋىي. (۴۹۰۸)

۸۵۱) گەۋرەيى غەزاكردن لەدەريادا. (۴۹۱۱ - ۴۹۱۴)

۸۵۲) خىرى پاسەۋانىي ناو سەنگەرەكانى سەر سنوور. (۴۹۱۵ - ۴۹۱۶)

۸۵۳) تاقى كۈشش و تىكۋىشان لەرېگەى خودادا لەھەموۋ سامان و مولكى جىھان چاكتەرە.

۸۵۴) فەرمايشتى خوداى گەۋرە: {أَجَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}. (۴۸۴۴ - ۴۸۴۹)

- ۴۰ (۸۵۵) ھاندان لەسەر داواکردنى شەھىدبوون. (۴۹۰۶ - ۴۹۰۷)
- ۴۱ (۸۵۶) گەورەيى پايمەن شەھىدىي لەرېگەي خوداى گەورەدا. (۴۸۴۴ - ۴۸۴۹)
- ۴۱ (۸۵۷) رۆلى نيازو نيازپاكي لە دامەزراندنى كارو كەردەوگاندان. (۴۹۰۴ - ۴۹۰۵)
- ۴۴ (۸۵۸) خوداى گەورە رازىيە لەشەھىدان و شەھىدانىش رازىن لەخودا
- ۴۶ (۸۵۹) شەھىد جوړى زۆرە. (۴۹۱۷ - ۴۹۲۲)
- ۴۷ (۸۶۰) تاعوون شەھادەتە بۆ ھەموو موسولمانى. (۴۹۱۷ - ۴۹۲۲)
- ۴۸ (۸۶۱) خودا لەھەموو گوناھىكى شەھىد خوۆش دەبىي بېجگە لەقەرز (۴۸۵۷ - ۴۸۶۱)
- ۴۹ (۸۶۲) كەسنى لەسەر مالى خوۆ بكوژى شەھىدە. (۳۵۸ - ۳۶۰)
- ۵۰ (۸۶۳) فەرمايشتى خوداى گەورە: {رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ}
- ۵۱ (۸۶۴) كەسنى جەنگ بكا ھەتا شەرىعەتى خودا سەرىكەوى. (۴۸۹۶ - ۴۸۹۹)
- ۵۲ (۸۶۵) كەسنى بۆ رۆالەتى و ناوو شۆرمەت بچەنگى. (۴۹۰۰ - ۴۹۰۱)
- ۵۵ (۸۶۶) زۆرىي پاداش لەسەر جەنگىن لەرېگەي خودا. (۴۸۹۰ - ۴۸۹۵)
- ۵۵ (۸۶۷) غەزاكارو جەنگاومەر، ئەگەر پېكرا، يا بەسەلامەتى و دەسكەوتى جەنگەو گەرايەو.
- ۵۶ (۸۶۸) پاداشى كەسنى تفاق و چەك بۆ جەنگاومەر دابىن بكا. (۴۸۷۶ - ۴۸۸۴)
- ۵۷ (۸۶۹) كەسنى تفاقى جەنگ نامادە بكاو دوايى نەخۆش بکەوى، بابىدات بەكەسىكى تر كەخۆي بچىي بۆ غەزا. (۴۸۷۶ - ۴۸۸۴)
- ۵۸ (۸۷۰) قەدر و رېزى پياوانى تېكۆشەر و خەياتگېر. (۴۸۸۵ - ۴۸۸۷)
- ۵۹ (۸۷۱) سەبارەت بە فەرموودەي پېغەمبەر: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ}
- ۶۲ (۸۷۲) باسى دوو پياو يەككىيان يەككىيان دەكوژى و ھەردوو كيشيان دەجەنە بەھەشت. (۴۸۶۹ - ۴۸۷۱)
- ۶۳ (۸۷۳) كەسنى بېباوەرئ بكوژى، لەپاشا پابەندىي بە ئايىنى پېرۆزى ئىسلام بەجوانى. (۴۸۷۲ - ۴۸۷۳)
- ۶۴ (۸۷۴) كەسنى وشترئ لەرېگەي خودادا بېەخشى. (۴۸۷۴ - ۴۸۷۵)
- ۶۵ (۸۷۵) باسى فەرمايشتى خوداى گەورە: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}. (۴۹۲۳ - ۴۹۲۶)
- ۶۶ (۸۷۶) ھاندان لەسەر فېربوونى مەشق لەسەر چەك. (۴۹۲۳ - ۴۹۲۶)
- ۶۷ (۸۷۷) خېرو خوۆشى لەناوچەوانى و لاخى بەرزە گرېدراو. (۴۸۲۲ - ۴۸۲۳)
- ۶۸ (۸۷۸) راست و چەپ سېي يا بەپېچەوانەو لە لاخى بەرزەدا ناباشە.
- ۶۹ (۸۷۹) پېشېركى لەنيوانى چەند و لاخىكى بەرزەداو پەرەردەکردن و قالکردن.
- ۷۰ (۸۸۰) سەبارەت بەئايەتى: {لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ}. (۴۸۸۸ - ۴۸۸۹)
- ۷۱ (۸۸۱) كەسنى بەھوى نەخۆشپەيوە نەجىي بۆ غەزا. (۴۹۰۹ - ۴۹۱۰)

۳۲- ئاممى كارنامە

- ۷۴ ۸۸۲) باسى فەرماندەكانى سوپا و ئامۇزگارى خىريان. (۴۴۹۶ - ۴۵۰۳)
- ۷۴ ۸۸۳) فەرمانكردن بەنيردە سەربازىيەكان بەئاسانكارىي. (۴۴۹۶ - ۴۵۰۳)
- ۷۸ ۸۸۴) ئاردنى نيردە سەربازىيەكان و كەسە لەجىياتى كەسكى تر بىچى بۇ غەزا.
- ۷۹ ۸۸۵) سنوورى نيوانى بىچووك كە رىگەي بى نەدرى بىچى بۇ جەنگ و نيوانى گەورە كە رىگەي بى
- ۸۰ بىدرى بىچى بۇ جەنگ. (۴۸۱۴ - ۴۸۱۵)
- ۸۱ ۸۸۶) رىگە نەدراو كە قورئان بىرى بۇ ولاتى دۇژمن. (۴۸۱۶ - ۴۸۱۹)
- ۸۲ ۸۸۷) سەفەر لە تەرە سالو لەوشكە سالو وچانگرتنى شەو لەدوورى چەقى رىگەويان.
- ۸۳ ۸۸۸) سەفەر پارچەيەكە لەئىش و نازار. (۴۹۳۸)
- ۸۳ ۸۸۹) ئاباشە كە رېيوارى گەراو لەسەفەر، بەشەو لەناكاودا بكا بەمالدا.
- ۸۴ ۸۹۰) ئانگەشەي پىش دەستپىكردنى جەنگ و لەناكاو پەلاماردانى دۇژمن
- ۸۵ ۸۹۱) ئامەكانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ پادشاكانى سەردەمى خۇي، داواى لى
- دەكردن كە رووبەكەنە خوداى گەورە. (۴۵۸۵ - ۴۵۸۷)
- ۸۶ ۸۹۲) ئامەكەي پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە نووسى بۇ ھىرەقل، داواى لىكرد كە
- ئىسلام بى. (۴۵۸۲ - ۴۵۸۴)
- ۹۳ ۸۹۳) ئانگەوازي پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ قەبوولنى پەيامى خوداى گەورە و
- حەوسەئە و ئارامگرتنى لەسەر ئىش و نازارى دوو رووكان (۴۶۲۵ - ۴۶۲۷)
- ۹۶ ۸۹۴) نەيىكردن لە بىپەيمانى. (۴۵۰۴ - ۴۵۱۳)
- ۹۷ ۸۹۵) پەيمان بەجىھىئان (۴۶۱۵)
- ۹۸ ۸۹۶) موسولمان شەرخواز نىيە و ھەزى لەئاشتى و لاشەپىيە، بەلام كەتووشىش تاد
- ۹۹ ۸۹۷) نزاكردن لەدوژمن. (۴۵۱۸ - ۴۵۲۱)
- ۱۰۰ ۸۹۸) شەر بەفروقتىل دەبرىتەو. (۴۵۱۴ - ۴۵۱۵)
- ۱۰۰ ۸۹۹) داواى كۆمەكى لەبت پەرسى ناكرى. (۴۶۷۷)
- ۱۰۱ ۹۰۰) ئافەرتانىش لەگەل پىاواندا دەچن بۇ غەزا. (۴۶۵۷ - ۴۶۶۰)
- ۱۰۴ ۹۰۱) ژن و مندال و پىرەمىرد لەجەنگا ناكوزرىن. (۴۵۲۲ - ۴۵۲۳)
- ۱۰۵ ۹۰۲) پىكان و زاماربوون و كوژرانى ژن و منالى ساواى دۇژمن لەكاتى بەسەردان و شەبەپىخوونى
- شەودا. (۴۵۲۴ - ۴۵۲۶)
- ۱۰۵ ۹۰۳) بىرىنى باخى دۇژمن و سووتاندى. (۴۵۲۷ - ۴۵۲۹)
- ۱۰۷ ۹۰۴) بىردنى خۇراكى خاكى دۇژمن. (۴۵۸۰ - ۴۵۸۲)

- ۱۰۵) دەسكەوتى تالانى ھەللاكر اوه بۇ ئەم نەتەھى ئىسلامە بەتايىبەتى. (۵۲۰)
- ۱۰۶) باسى ئەنفال، كەنەو مالى تالانىيە، كە لەكاتى جەنگا، بەزەبىرى شىرو تىرو بەھىزى بازوو لە ناموسولمانەكان دەستىنرى. (۵۲۱ - ۵۲۴)
- ۱۰۷) لە دەستكەوتى جەنگ پشك دادەنرى بۇ پەلئ لە لەشكرى ئىسلام، كەبچن بۇ غەزا
- ۱۰۸) ئەفل (واتە: مالى تالانى جەنگ كەلە ناموسولمانان بەجەنگ وەردەگىرى) دەكرى بەپىنج بەشەو، پىشەوای موسولمانان سەرپەرشتى دابەشكردى پىنج يەكى مالى تالانى دەكاو ئەو چوار بەشەكەى ترىشى بۇ تالانى پەيداكرەكانە
- ۱۰۹) كەسى لەغەزادا ناموسولمانى بكوژى، تفاق و كەلوپەلەكەى روت دەكاتەو دەپبا بۇخۇى.
- ۱۱۰) تفاقى كوژراو دەدرى بەھەندى لە بكوژانى، بە ئىجتىھاد و تىروانىن.
- ۱۱۱) جارى واھىيە بەھوى كۆشش (اجتھاد) ھو جەك و تفاقى روتەوكر او لەكوژراو نادرى بەيكوژى. (۵۲۱ - ۵۲۴)
- ۱۱۲) روتەوكر او (سەلەب) گشتى دەدرى بەيكوژ. (۵۲۱ - ۵۲۴)
- ۱۱۳) ھەندى بەشدانى تايىبەت لە دەسكەوتى جەنگ بەھەندى كەس و گۆرىنەھى دىلى موسولمان بەدىلى ناموسولمان. {۵۲۸}
- ۱۱۴) بەشى كاتى رىكەوتن و پشكى پىنج يەك كە لەدەسكەوتى جەنگى دەدرى.
- ۱۱۵) چۆنىتى دابەشكردى فەيا، كە ئەو دەسكەوتە تايىبەتەيە، كە لەكاتى ئازادكردى شوئىن لەخاكى ناموسولمانەكان دەست دەكەوى، بەبى شەرو شۆرو كوشتار، كەپى دەگوترى: فەيا، واتە: مالى مەفت. {۵۲۹ - ۵۳۰}
- ۱۱۶) باسى پشكى سوارەو پىادە. {۵۳۱ - ۵۳۲}
- ۱۱۷) ژن و بەندە لەتالانى جەنگ پشكىيان بۇ دانانرى وەك پشكى جەنگاو مەركان، بەلام چكىكىيان پى دەدرى، منال و زنىش ناكوژرىن لەكاتى جەنگا، مەكر جەنگ كەن يا ببن بەزىر پىو.
- ۱۱۸) بەردانى دىل بەخۇرايى و بەپىاوەتى. {۵۳۴ - ۵۳۵}
- ۱۱۹) جۆلكردى مەدىنە لە جولوگە. {۵۳۶ - ۵۳۷}
- ۱۲۰) دەركردى جولوگە و گاوردەكان لەدوورگەى عەرب. {۵۳۶ - ۵۳۷}
- ۱۲۱) بىرارى شەرع سەبارەت بەوانە كە جەنگ بەرپا دەكەن و بەيمان دەشكىن.
- ۳۳- نامەى كۆچكردى و غەزوات**
- ۱۲۲) كۆچەكەى پىغەمبەر و نىشانەكانى پىغەمبەر. {۷۲۸}
- ۱۲۳) باسى غەزاي بەدر. {۵۹۷}
- ۱۲۴) فرىشتەى فرىا، يارىدەى لەشكرى ئىسلام دەدەن، گۆرىنەھى دىل بەدىل، يا بەردانىيان بەراپەر بەسەرانە، ھەللاكردى تالانى بۇ لەشكرى ئىسلام

- ۹۲۵ { قەسەم كەردى پىغەمبەر (دروودى خۇداى گەۋرەدى لەسەر بىن) لەگەل كۆزراۋانى بېباۋەدەكانى
غەزەل بەدر لەپاش مەردىيان. { ۷۱۵۳ - ۷۱۴۰ }
- ۹۲۶ { باسى غەزەل ئوخۇد. { ۴۶۷۲ - ۴۶۲۳ }
- ۹۲۷ { زامداربوۋنى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لە رۆژمەكى غەزەل ئوخۇددا.
- ۹۲۸ { لەپۇزى غەزەل ئوخۇددا جوبرائىل و مىكائىل لەباتى پىغەمبەر دەجەنگان.
- ۹۲۹ { خۇدا زۆر توۋرەپە لەكەسى پىغەمبەرى خۇدا بىكۇزى. { ۴۶۲۴ }
- ۹۳۰ { نازاردانى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەلايەنى ھۆزەكەيەۋە.
- ۹۳۱ { نارامگرتنى پىغەمبەرەن لەسەر ئىش و نازارى ھۆز و گەلەكانيان.
- ۹۳۲ { كۈشتنى ئەبو جەھل. { ۴۶۳۸ - ۴۶۳۹ }
- ۹۳۳ { كۈشتنى كەبى كورى ئەشەرف. { ۴۶۴۰ }
- ۹۳۴ { باسى غەزەل زاتورىقاع. { ۴۶۷۶ }
- ۹۳۵ { باسى غەزەل ئەحزاب، كەپىشى دەگۈترى: غەزەل خەندەك. { ۴۶۱۶ }
- ۹۳۶ { باسى جۈۋلەكەي بەنى قورەيزە. { ۴۵۷۷ }
- ۹۳۷ { باسى غەزەل ذىقەرەد. { ۴۶۵۳ - ۴۶۵۵ }
- ۹۳۸ { داستانى رىكەۋتنامەى حودەيبىيە و رىكەۋتنى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەگەل
ھۆزى قورەيشدا. { ۴۶۰۵ - ۴۶۱۴ }
- ۹۳۹ { غەزەل خەيبەر. { ۳۰۷ }
- ۹۴۰ { كۆچكاران بەخشاۋەكان دەگىرپەنەۋە بۇ يارىدەدەران، لەپاش نازادكەردنى ۋلاتان بۇيان.
- ۹۴۱ { نازادكەردنى مەككە و چۈنە ناۋى بەزەپرو زۆرو لىبۋوردنى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر
بىن) لەخەلگەكى. { ۴۵۹۸ - ۴۶۰۴ }
- ۹۴۲ { لاپردنى بىتەكان لەدەۋرى كەبە. { ۴۶۰۱ }
- ۹۴۳ { لەپاش نازادكەردنى مەككە، ئىتر قورەيشى لەسەر ۋەرگەرەن لە ئايىنى پىرۋزى ئىسلام
ناكۆزى. { ۴۶۰۳ }
- ۹۴۴ { لەپاش نازادكەردنى شارى مەككە پەيمان دەدرى لەسەر ئىسلامەتى و خەباتگىران و خىر
بەگشتى. { ۴۸۰۳ - ۴۸۱۰ }
- ۹۴۵ { لەپاش نازادكەردنى مەككە و ئىسلام بوۋنى خەلگەكەي، كۆچكەردن ۋەك پىش نازادكەردنى
مەككە پىۋىست نىيە، بەلام غەزاكەردن و تىكۇشان و خەباتگىران و نىيازى پاك ھەتا رۆزى قىامەت
ھەردەمىن. { ۴۸۰۳ - ۴۸۱۰ }
- ۹۴۶ { كەسى كۆچكەردن ئەستەم بىن بۇي با كارى خىرى تر زۆرىكا.
- ۹۴۷ { ھەندى كەس مۇلەتى بىن دراۋە، كە لەپاش كۆچكەردن بۇ مەدىنە، بىرۋات لەدەشت نىشتەجى بىن

- ۴۴۸ { غهزای حونه‌ین. { ۴۵۸۸ - ۴۵۹۵ }
- ۴۴۹ { غهزای طائف. { ۴۵۹۶ }
- ۴۵۰ { ژماره‌ی غهزاکانی پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) چهند غهزا بوون.
- ۳۴- نامه‌ی فرمانده‌وایی**
- ۴۵۱ { جینشین‌کان له قورمیش. { ۴۶۷۸ - ۴۶۸۹ }
- ۴۵۲ { دانانی جینشین و دانه‌نانی جینشین. { ۴۶۹۰ - ۴۶۹۱ }
- ۴۵۳ { شهرع فرمان ده‌کا به‌وه‌فاکردن به پهمانی جینشین‌کان یه‌ک له‌دوایه‌ک.
- ۴۵۴ { کاتی پهمان بدری به‌دوو جینشین. { ۴۷۷۶ }
- ۴۵۵ { هم‌مووتان چاودیرن و هم‌مووتان به‌پی حال به‌پررسن
- ۴۵۶ { ناباشه‌ک‌س داوای فرمانده‌وایی بکات. { ۴۷۳۹ - ۴۷۵۸ }
- ۴۵۷ { نه‌و که‌سه‌ناکه‌ین به‌کاربه‌دهست که‌خوی داوای بکات و ئاره‌زووی له‌کاربه‌دهستی بی.
- ۴۵۸ { پاداشی پیشه‌وای موسولمانان کاتی فرمان یکا به‌ته‌قوای خوداو دادپه‌رومر بی
- ۴۵۹ { که‌س دادپه‌رومرانه‌ بی به‌کاربه‌دهستی شتی. { ۴۶۹۸ - ۴۷۱۰ }
- ۴۶۰ { کاربه‌دهستی نه‌رم و نیان و کاربه‌دهستی بارگرانکار. { ۴۶۹۸ - ۴۷۱۰ }
- ۴۶۱ { نایین ئاموژگارییه‌ به‌نیازی ساغ. { ۱۹۴ - ۱۹۹ }
- ۴۶۲ { گزی و ناپاکی کردن له‌وانه‌ی که‌وان له‌ژیر چاودیری مروفتداو ئاموژگاری نه‌کردنیان.
- ۴۶۳ { گزی و ده‌ستپسی کاربه‌دهستان له‌ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ. { ۴۷۱۱ - ۴۷۱۴ }
- ۴۶۴ { فرمانده‌واکان هه‌رچی حه‌شاربدن، داده‌نری به‌دزی و فزی.
- ۴۶۵ { باسی دیاری کاربه‌دهست و فرمانده‌واکان. { ۴۷۱۵ - ۴۷۲۲ }
- ۴۶۶ { پهمانی ژیر دره‌ختی پهمانی خوشنوودی (شه‌جهری به‌یعه‌تی ریزوان) له‌سهر نه‌وه‌ بووه
- که‌پشتی پیغهمبهر چوئل نه‌که‌ن و له‌کاتی جه‌نگ و غهزادا هه‌ل نه‌یهن. { ۴۷۸۴ - ۴۸۰۱ }
- ۴۶۷ { پهماندان له‌سهر مردن (۴۷۸۴ - ۴۸۰۱)
- ۴۶۸ { پهمان به‌ستن له‌سهر گوپراه‌ئی و فرمانبه‌یری به‌پی توانا. { ۴۸۱۳ }
- ۴۶۹ { پهمان به‌ستن له‌سهر گوپراه‌ئی و فرمانبه‌یری، مه‌گهر بی‌یاوم‌ریه‌کی ئاشکرا ببینری.
- ۴۷۰ { تاقیکردنه‌وی زنی بر‌واداری کۆچکار له‌کاتی پهمان پیداندا.
- ۴۷۱ { فرمانبه‌یری پیشه‌وا. { ۴۷۲۳ - ۴۷۴۸ }
- ۴۷۲ { به‌گوپکردن و فرمانبه‌یری که‌س که‌ کار و رفعت به‌ قورنانی نامه‌ی خودای گه‌وره‌و سه‌رومر
- بکا.

۳۰۶ { ۹۹۵ } سمر برین به ههر شتن فیچقه به خوین بکا، ددان و نینوکی لی دهرجی.

۳۶- نامه‌ی قوریانی

۳۰۸

۳۰۸ { ۹۹۶ } کاتی دهی یه‌که‌می مانگی قوریان دهستی پیکرد، باش نییه بؤ که‌سی که دهیه‌وی قوریانی بکا، له‌مووی خوی بگری، یا نینوکی خوی بکا. { ۵۰۸۹ - ۵۰۹۵ }

۳۰۸

{ ۹۹۷ } کاتی دیاریکراو بؤ سمر برینی قوریانی. { ۵۰۲۷ - ۵۰۵۴ }

۳۰۹

{ ۹۹۸ } که‌سی له‌پیش کردنی نویژی جه‌ژندا قوریانی سمر بری، بری قوریانی ناکه‌وی.

۳۱۰

{ ۹۹۹ } ئاژده له‌چی تهمه‌نیکا دهست ددها بؤ قوریانی. { ۵۰۵۵ - ۵۰۵۹ }

۳۱۱

{ ۱۰۰۰ } کردنی گیسک به قوریانی. { ۵۰۵۵ - ۵۰۵۹ }

۳۱۲

{ ۱۰۰۱ } کردنی دووبه‌رانی ته‌وی شاختار به قوریانی سوننه‌ته، وه هه‌روه‌ها سوننه‌ته به‌دهستی خوی قوریانی سمر بری، وه ناوی خودا به‌ینی و ئه‌لا‌هو ئه‌کیهر بکا. { ۵۰۶۰ - ۵۰۶۴ }

۳۱۲

{ ۱۰۰۲ } پیغه‌مهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) قوریانی ده‌کا بؤ خوی و بؤ که‌سوکاره‌که‌ی و بؤ گه‌لی نیسلا‌می خوی. { ۵۰۶۰ - ۵۰۶۴ }

۳۱۴

{ ۱۰۰۳ } له‌پاش تیپه‌ربوونی سی رۆژ به‌سهر قوریانیدا، با قوردانی‌که‌ر لیی نه‌خوات.

۳۱۴

{ ۱۰۰۴ } مۆله‌تدان بؤ خواردنی گوشتی قوریانی له‌پاش سی شه‌و، دروستیشه لیی پاشه‌که‌وت بکری و لیی بکری به‌خیر. { ۵۰۷۰ - ۵۰۸۷ }

۳۱۶

{ ۱۰۰۵ } باسی فهرعو عه‌تیره. { ۵۰۸۸ }

۳۱۸

{ ۱۰۰۶ } که‌سی شتن سمر بری بؤ غه‌یری خودا. { ۵۰۹۶ - ۵۰۹۸ }

۳۷- نامه‌ی خواردنه‌وه‌کان

۳۲۲

{ ۱۰۰۷ } باسی نادروستی مه‌ی و باده (ئاره‌ق). { ۵۱۷۹ - ۵۱۸۹ }

۳۲۲

{ ۱۰۰۸ } هه‌موو سهر‌خۆشکه‌ری نادروسته. { ۵۱۷۹ - ۵۱۸۹ }

۳۲۶

{ ۱۰۰۹ } ههر خواردنه‌وه‌یی سهر‌خۆشکه‌ر بی نادروسته. { ۵۱۷۹ - ۵۱۸۹ }

۳۲۶

{ ۱۰۱۰ } ئه‌وه‌ی له‌جیه‌انا ئاره‌ق بخواته‌وه، ئه‌گهر ته‌وبه‌ی لی نه‌کا، له‌و جیه‌انا نا‌بخواته‌وه.

۳۲۷

{ ۱۰۱۱ } دروستکردنی مه‌ی له‌خورما و له‌تری. { ۵۱۱۳ - ۵۱۱۵ }

۳۲۷

{ ۱۰۱۲ } ئاره‌قی به‌رسیله‌ی خورما و له‌خورمای گه‌ییو. { ۵۰۹۹ - ۵۱۱۰ }

۳۲۸

{ ۱۰۱۳ } دروستکردنی مه‌ی له‌پینج شت

۳۲۸

{ ۱۰۱۴ } ریگری له‌خۆشاوی تیکه‌له‌ی میوزو خورما. { ۵۱۱۶ - ۵۱۳۵ }

۳۲۹

{ ۱۰۱۵ } ریگری له‌خۆشاوی کووله‌که‌و به‌ستووی زه‌تدراو. { ۵۱۳۶ - ۵۱۷۸ }

۳۳۰

{ ۱۰۱۶ } خۆشاو و شه‌ریه‌ت دروستکردن له‌کاسه‌ی به‌ردین دا

۳۳۱

{ ۱۰۱۷ } مۆله‌تی دروستکردنی خۆشاو و خواردنه‌وه دروست کردن له‌گشت حاجه‌ت و ده‌فریکاو

۳۳۱

نہی کردن له خواردنه‌وی گشت جوړه سهر خوځشکهرئ

۱۰۱۸ { ريگه‌دان به‌دروستکردنی خوځاوو ترشيات و خواردنه‌وه دروست کردن له کووپه‌له‌ی زفت
نهدراودا

۱۰۱۹ { به‌سهرچوونی ماوه‌ی خوځاوو. (نيکسپایهر). { ۵۱۹۴ - ۵۲۰۵

۱۰۲۰ { مه‌ی بکړئ به‌سرکه. { ۵۱۱۱

۱۰۲۱ { تيمارکردن به‌مه‌ی. { ۵۱۱۳ - ۵۱۱۵

۱۰۲۲ { سهرداپوښینی قاپ و حاجه‌ت. { ۵۱۱۳ - ۵۱۱۵

۱۰۲۳ { سهری ده‌فر داپوښن و دم و هه‌نگلی کونده و جه‌ونده به‌ستن. { ۵۲۱۴

۱۰۲۴ { خواردنه‌وی شهربه‌تی هه‌نگوين و خوځاوو (نه‌بيز) و شير و دوو ناو.

۱۰۲۵ { خواردنه‌وه به‌جامی ناو خواردنه‌وه. { ۵۱۹۴ - ۵۲۰۵

۱۰۲۶ { هه‌لپيچکردنی دم و هه‌نگلی کونده و مه‌شکه و نه‌مانه ناباشه.

۱۰۲۷ { ريگري له‌شت خواردنه‌وه له حاجه‌تی زيږو زيودا. { ۵۲۵۶ - ۵۲۹۵

۱۰۲۸ { له‌کاتی شت خواردنه‌وه‌دا، لای راست له‌پيشتره. { ۵۲۵۷ - ۵۲۶۱

۱۰۲۹ { مؤله‌ت وهرگرتن له گچکه‌ی لای راست تا خواردنه‌وه بدرئ به‌پیرانی لای چه‌پ.

۱۰۳۰ { نه‌یی کردن له هه‌ناسه‌دان له‌جامدا، له‌کاتی خواردنه‌وه‌دا.

۱۰۳۱ { پيغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌کاتی شت خواردنه‌وه‌دا هه‌ناسه‌ی دده‌دا.

۱۰۳۲ { ريگري له خواردنه‌وه به‌پراوستانه‌وه. { ۵۲۴۲ - ۵۲۵۱

۱۰۳۳ { مؤله‌تدان به خواردنه‌وی ناوی زه‌مزه‌م به‌پيوه. { ۵۲۴۲ - ۵۲۵۱

۳۸ - نامه‌ی خواردنه‌کان

۱۰۳۴ { ناوی خودا هيټان له خواردنه‌مه‌نی. { ۵۲۲۷ - ۵۲۴۱

۱۰۳۵ { خواردن به‌ده‌ستی راست سوننه‌ته. { ۵۲۲۷ - ۵۲۴۱

۱۰۳۶ { بخور له‌به‌رده‌می خوځيه‌وه بخوات. { ۵۲۲۷ - ۵۲۴۱

۱۰۳۷ { خواردن به‌سئ په‌نجه. { ۵۲۶۲ - ۵۲۷۶

۱۰۳۸ { ده‌ست لستنه‌وه له‌پاش خواردن. { ۵۲۶۲ - ۵۲۷۶

۱۰۳۹ { ليستنه‌وی په‌نجه و حاجه‌تی چيشت. { ۵۲۶۲ - ۵۲۷۶

۱۰۴۰ { پارو و نه‌گهر به‌روه بوو، پاک ده‌کړيټه‌وه و ده‌خوری. { ۵۲۶۲ - ۵۲۷۶

۱۰۴۱ { سوپاسی خودای گه‌وره له‌سهر خواردن و خواردنه‌وه. { ۶۸۶۸

۱۰۴۲ { خواردن و خواردنه‌وه نازو نيعمه‌تن پرسياريان لي ده‌کړيټه‌وه. { ۵۲۸۱ -

- ۳۶۱ {۱۰۴۳} وهلامدانهوهی دهعومتی دراوسئ بؤسه ر نان خواردن. {۵۲۷۷ - ۵۲۸۰}
- ۳۶۲ {۱۰۴۴} کهسئ دهعومت کرابئ و کهسئ تر شوئینی بکهوئ. {۵۲۷۷ - ۵۲۸۸}
- ۳۶۳ {۱۰۴۵} پیئسخستنی میوان. {۵۲۲۷ - ۵۲۳۴}
- ۳۶۴ {۱۰۴۶} خواردمههنی دوو کهس بهشی سئ کهس دهکا. {۵۲۳۹ - ۵۲۴۵}
- ۳۶۵ {۱۰۴۷} موسولمان کهمخورهو بهقنیاته، بیروا چاو برسییه. {۵۲۴۰ - ۵۲۴۷}
- ۳۶۶ {۱۰۴۸} باسی خواردنی کوولهکه. {۵۲۹۳ - ۵۲۹۵}
- ۳۶۷ {۱۰۴۹} سرکه پیخوری چاکه. {۵۲۰۰ - ۵۲۲۳}
- ۳۶۷ {۱۰۵۰} خواردنی خورماو کوکردنهوهی ناوکهکهی لهئیوانی دوو پهئجهدا.
- ۳۶۹ {۱۰۵۱} خواردنی خورما به چیچکانهوه. {۵۲۹۹ - ۵۳۰۰}
- ۳۶۹ {۱۰۵۲} نهو مائهی که خورمای تیا نه بی، خه لکه کهی بر سین. {۵۳۰۴ - ۵۳۰۵}
- ۳۷۰ {۱۰۵۳} ریگری له خواردنی خورما دوو دهنک دوو دهنک پیکهوه. {۵۳۰۱ - ۵۳۰۳}
- ۳۷۰ {۱۰۵۴} خواردنی خه یارو روتاب. {۵۲۹۸}
- ۳۷۲ {۱۰۵۵} بهری دار سیواک. {۵۳۱۷}
- ۳۷۳ {۱۰۵۶} خواردنی گوشتی کهرویشک. {۵۰۲۲}
- ۳۷۴ {۱۰۵۷} خواردنی گوشتی بز ن مژه. {۵۰۰۱ - ۵۰۱۸}
- ۳۷۶ {۱۰۵۸} خواردنی کولله. {۵۰۱۹ - ۵۰۲۱}
- ۳۷۶ {۱۰۵۹} خواردنی گیانله بهرانی ناوی و گیانله بهرانی دهریا فرئی بداته دهرهوه.
- ۳۷۹ {۱۰۶۰} خواردنی گوشتی نه سپ و ماین دروسته. {۴۹۹۷ - ۵۰۰۰}
- ۳۸۰ {۱۰۶۱} ریگری له خواردنی گوشتی کهری مائی. {۴۹۸۱ - ۴۹۹۶}
- ۳۸۰ {۱۰۶۲} ریگری له خواردنی گوشتی درندهی که لیه دار. {۴۹۶۵ - ۴۹۷۳}
- ۳۸۱ {۱۰۶۳} ههر بالندهی چنگو نینوکی تیژی هه بی، خواردنی گوشته کهی نادرسته. {۴۹۶۵ - ۴۹۷۳}
- ۳۸۱ {۱۰۶۴} خواردنی سیر ناباش و ناپه سه نده. {۵۲۲۴ - ۵۲۲۶}
- ۳۸۳ {۱۰۶۵} بوشینی نهنگی خوراک. {۵۲۴۸ - ۵۲۵۲}